

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تربیتی بیغیرہ ریاضا

لقرآن و فرمودہ کائنات

منتدی اقرأ الثقافي
www.iqra.ahlamontada.com

فوسبی
محمد امین زوری

پر کی سیم

۷
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
ریاضی تفسیر سبیری خوا

له قرآن و ذر سورده کانا

محمد افانیه سائزوری

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: ژیانی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له قورئان و فہرموودہ کاندہ

نوسەر: موحممہد مہلا فایہق شارہزووی

تایپ و دیزاین: ئومید موحممہد

سالی چاپ: ۲۰۲۳ز- ۱۴۴۵ک

تیراژ: ۲۰۰۰

له به‌رپۆه به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی
(۱۱۳۸) ی سالی (۲۰۱۷) پیدراوه.

مافی له به‌رگرتنه‌وه‌ی پارێزراره

بۆگه‌یاندنی هەر سه‌رنج و تیبینییه‌ک ده‌توانن

په‌یوه‌ندی ئه‌م ژماره‌ی مۆبایله‌وه‌ بکه‌ن

(۰۷۷۰۱۵۵۴۰۸۵)

muhammadmalafayaq

www.muhammadmalafayaq.com

۷ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ
زبانی نبیؐ میری خوا

لہ قرآن و ذروردہ کا نذا

فوسینی

محمد لافانہ زوری

برگی ای ایم

نازادکردنی شاری مهککه

قورمیشیهکان رۆژ له دواى رۆژ دئیاتر دهبوون که مهرجهکانی پهیماننامهی خودمیبییه لهبهرزهموندی نهواندا نییه، گهر نهوان بهو جوړه پابهندی برپهکانی ببن کار دهگاته نهو رۆژهی که تهنه ههرخویان دهمیننهوه، وهک دوورگهپهک لهناو دهریایهکی نیسلامی فراواندا که شهپۆلهکانی دهگاته ئیمپراتۆرییهکانی جیهانی کۆن و پینگهى بتپهستان پهک لهدواى پهک لهبن دینیت، بهوجوړه رۆژ له دواى رۆژ کات تیدهپهپری و قورمیش زیاتر کهنارگیر دهکراو بازرگانیهکهى زیاتر مایهپوچتر دهبوو، لهبهرامبهردا موسولمانان زیاتر چالاکترو وره بهرزتر دهبوون، لهبهر نهمانه سهکردهکانی قورمیش چاوهروانی ههلکیان دهکرد بۆ شکست پیهینانی نهو پهیماننامهیه و پوچهل کردنهوهی تیکرای مهرجهکانی، چونکه دهمیانزانی ماوهی ههشت سالی تری ریکهوتننامهکه بهتهواوهتی فشاریان دهخاته سهر و نهومندهی تر ههتسیان دهکات و بهرهو شکستی زیاتریان دهبات^(۱).

ههلوهشاندهوهی پهیماننامهکه

لهدواى ههژده مانگ لهریکهوتننامهی خودمیبییه، قورمیش و بهنی بهکر ریکهوتننامهکهیان شکاند و هیرشیان کرده سهر خوزاعهى هاوپهیمانی پیغمبهر ﷺ و چهندهها کهسیان لى گوشتن، تا ناچاریان کردن پهنايان هینایه ناو حهرمهى مهککه. ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (لهکاتی ناگرهبهستنهکهى نیوانیان، بهنو دهیلی تیرمیی بهنو بهکر قۆستیانهوه و ویستیان تۆله له خوزاعه بکهنهوه، نهوفهلی کورپی موعاویهى دهیلی لهتیرمیی بهنی دهیل بوو نهو رۆژه بهتهنها سهرگردهیان بوو، نهوان بهتهنها له تاریکی شهودا پهلاماری خوزاعهیاندا لهسهر ناوی (وهنتیری) نزیک شاری مهککه)^(۲).

موسای کورپی عوقبهش رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پاشان نهوه بوو بهنو نهفاسهى کورانی بهنی دهیل هیرشیان برده سهر بهنی کهعب، نهمهش لهو ماومهیدا بوو که ناگرهبهست

(۱) انظر: (دراسة في السيرة) (ص: ۲۴۰).

(۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۶/۴)، والطبري (التاريخ) (۳۴/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۷/۵).

پراگەییەنرابوو لەنیوان پیغمبەر ﷺ و قورمیشدا، لەوکاتەدا بەنو بەکر لەپێکەوتندا بوون لەگەڵ پیغمبەر ﷺ و بەنو نەفاسەش لەگەڵ قورمیش بوون، ئەووە بوو بەنو بەکر یارمەتی بەنو نەفاسەیانداو قورمیش بەچەک و (خواردن و ھەواگری)^(۳) و کۆیلەکانیان یارمەتییان دان، لەناو خۆیاندا وتیان: نە موحمەد و نەھیج کەسێک لەم تاریکاییە شەودا پێمان نازانن.... کەوتنە تانەدان لەپیغمبەر ﷺ^(۴)، بەلام تیرە بەنو مودلیجیان لێ جیابوووە و ئەوان پەیمانی خۆیان لەگەڵ پیغمبەر ﷺ نەشکاندو بردیانە سەر، بەنو دەیل لەو رۆژەدا دوو سەرکردە ناوداریان ھەبوو ناویان: سەلیمی کورپی ئەسوود و کلسومی کورپی ئەسەد بوو (لەویدا ھەندیک لەقورمیشییەکانیش بە پەنامەکی و لەتاریکایی شەودا لەگەڵیان ھاتبوون بۆ شەڕ دژ بە بەنی خوزاعە)^(۵) (ئەوانەشی کە بەشداریان کردبوو: صەفوانی کورپی ئومەییە و شەیبە کورپی عوسمان و سۆھەیلی کورپی عەمرو، لەویدا بەنو دەیل ھێرشیان کردە سەر کۆمەڵیکی خوزاعە کە زۆربەیان وەک باسیان دەکرد ئافرمت و مندال و پیاووە بێ تواناکانیان بوون، بەشەڕ ھاتن لەگەڵیاندا و راویاننان تا ناچاریان کردن بچنە ناو حەرەمەوہ)^(۶) (لەویدا ژمارە بیست تا بیست و ستیان لێ کوشتن)^(۷) (خوزاعەیان راونا تا چوونە ناو حەرەمەوہ لەویدا بەنو بەکر وتیان: نەوفەل ئەووە چوونە ناو سنوری حەرەمەوہ لەخواکەت بترسە لەخواکەت بترسە! بەلام نەوفەل وتەییەکی زۆر نەشیاوی وت. وتی: ھیج خوایەک نییە ئەمڕۆ ئەو بەنو بەکر تۆلە خۆتان بکەنەوہ، سوێند بێت ئێوە دزیش لەحەرەمدا دەکەن ئیستا تۆلە خۆتان لەوان ناکەنەوہ..... خوزاعەش کەچوو بوونە ناو شاری مەککەوہ پەنایان بردە بەر مائی بودمیلی کورپی وەرھاو مائی لایەنگریکی تریان کە ناوی رافیع بوو)^(۸).

(۳) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۷) عن عكرمة وقال محققه: مرسل ورجاله ثقات.

(۴) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۴۳۱۳)، والبيهقي (الدلائل) (۶/۵) و(الكبرى) (۲۳۳/۹)، وقال البرزنجي في (صحيح

الطبري) (۲۳۶): اسناده حسن، وقال العمري (السيره الصحيحه) (۴۷۴/۲): اسناده صحيح.

(۵) أخرجه: ابن اسحاق (السيرة) (ص: ۵۱۴)، وابن هشام (السيرة) (۶/۴).

(۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۹/۵) عن موسى بن عقبة.

(۷) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۷۸۱/۲).

(۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۶/۴)، والطبري (التاريخ) (۴۳/۳)، وقال البرزنجي في (صحيح الطبري) (۲۳۶): سند

له گيرانه و ميه کی لاوازا هاتوو: (له وکاته دا خواي گه وره پيغمبهره کی ﷺ له و به سهرهاته ناگادار کردو ته وه، ههروها له هاتنی نوينه رانی خوزاعهش له پيش هاتنی نه وان به سئ رۆژ، دايکی برواداران مهيمونه ی کچی حاریس ﷺ ده فهرمویت: (پيغمبهر ﷺ لای من بوو پاشان چوو دهستنويز بگریت، له و کاته دا گويم لئ بوو سئ جار فهرمووی: ((لَيْتِكَ لَيْتِكَ لَيْتِكَ)) ، ثَلَاثًا ، «وَنَصْرْتُ وَنَصْرْتُ» ، ثَلَاثًا)) واته: نه واهتم. سهر دهخریت نه وهی سئ جار دووباره کرده وه. کاتیک له دمست نويزه که ی گه راپه وه پيم وت: نه ی پيغمبهری خودا باوکم فیدات بیت گويم لئ بوو له کاتی دهستنويزه که دا سئ جار ده فهرموو: نه واهتم و سئ جار پيش ده فهرموو: سهر دهخریت وهکو قسه له گه ل که سیکدا بکهیت، ئایا هیج که سیکت له گه لدا بوو؟ فهرمووی: ((هَذَا رَاجِزُ بَنِي كَعْبٍ يَسْتَصْرِخُنِي ، وَيَزْعُمُ أَنْ قَرَيْشًا أَعَانَتْ عَلَيْهِمْ بَنِي بَكْرِ)) بیستم شاعیره که ی به نی که عب هوار ده گه یه نیته من و ده لیت قورمیش یارمه تی به نی به کریان داوه دژ به وان^(۹).

هاتنی عه مری کوری سالم و به دیلی کوری وهرقا بۆلای پيغمبهر ﷺ

(قورمیش له راستیدا هه له یه کی کوشنده ی نه جامدا کاتیک به چه ک و نه سب و چه ناوهر یارمه تی به نو به کری هاوپه یمانیدا دژ به خوزاعه ی هاوپه یمانی پيغمبهر ﷺ نه م هه لوسته ی قورمیش پيشلیکارییه کی ناشکرای ریکه وتتنامه ی خوده یبیه بوو، ههروه ک دمست درتزییه کی نارپه و بوو دژ به هاوپه یمانی موسولمانان خوزاعهش نه مه ی به هه لوه شانده وه ی په یمانه که ی قورمیش زانی له گه ل موسولماناندا کاتیک نه وان له گه لئ به جهنگ هاتن، له به رنه وه عه مری کوری سالمی خوزاعیان وه ک نوینه ر نارد له گه ل چل سواردا تا بچن و پيغمبهر ﷺ ناگادار بکه نه وه له وردمه کاری دمست درتزیکردنه که ی قورمیش و هاوپه یمانه گانی وه داوای یارمه تیش له پيغمبهر ﷺ بکه ن دژ به و هیرشبه رانه، دواتریش بو دیلی کوری وهرقایان نارد له گه ل هه ندیک کهسانی خوزاعه تا جهخت له هه واله که ی عه مری کوری سالم لای پيغمبهر ﷺ بکه نه وه)^(۱۰).

(۹) أخرجه: الطبراني (الکبير) (۲۳) رقم (۱۰۵۲) وفي (الصغير) (۷۳/۲) (۹۶۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۶۶/۶) فيه

ضعيف، وقال الارناؤوط في (زاد المعاد) (۳۹۶/۳): اسناده ضعيف.

(۱۰) انظر: (دراسة في السيرة) (ص: ۴۷۳، ۴۷۱).

ههواڵ و وردهکاریهکانی هاتنی عهمری کورپی سالم بۆلای پیغمبهر ﷺ لهچهندهها رپگه‌ی حیواوزموه هاتوو، له‌دوای کۆکردنه‌وه و رپکخستنیان به‌م جۆره ده‌بیت: میسوهری کورپی مه‌خرمه و مه‌روانی کورپی چه‌گه‌م ﷺ ده‌فهرموون: (له‌دوای روودانی به‌سه‌رهاته‌که‌ی سه‌ر ناوی و متیری نیوان خوزاعه‌و به‌نی به‌کر، عه‌مری کورپی سالم به‌پاوهری (چل که‌س له‌خزمانی)^(۱۱) به‌رپکه‌وتن تا گه‌یشتنه‌ شاری مه‌دینه‌و چوونه‌ خزمه‌ت پیغمبهر ﷺ و هه‌واڵه‌که‌یان بی‌ راگه‌یانده‌^(۱۲)).

مه‌یمونه‌ی کچی حاریس ﷺ ده‌فهرمویت: (سێ رۆژ به‌سه‌ر وته‌که‌ی پیغمبهردا ﷺ تپه‌ری به‌یانیه‌کیان پیغمبهر ﷺ نوێژی به‌یانیه‌ی بۆ ده‌کردن)^(۱۳) (کاتیک نه‌و له‌ نیو هاوه‌لانی له‌مزگه‌وت دانیشتبوو عه‌مری کورپی سالم هات و له‌چهند شیعریکیدا ده‌ی وت:

خودایه من له موحه‌مه‌د داوا ده‌که‌م
هاوپه‌یمانیه‌تییه‌که‌ی باو و باپیرانمان بباته‌ سه‌ر
بزانه‌ قورمیش به‌ئینی خۆیان نه‌برده‌ سه‌ر
وپه‌یمانیه‌ جیگیره‌که‌یان له‌گه‌ت هه‌لوه‌شانده‌وه
نه‌وان به‌شه‌و له‌سه‌ر ناوی و متیر دایان به‌سه‌رماندا
له‌کاتی رکووع و سجوددا به‌کوشتن برد لێ یان کوشتن
خوا هیدایه‌تت بدات به‌ سه‌رکه‌وتنیکی بی وینه‌ سه‌رمان بخه
وداوا بکه‌ تا هه‌موو به‌نده‌کانی خوا به‌هانا‌مانه‌وه‌ بیتن

ئیبنو ئیسحاق ده‌ئیت: پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: ((نصرت یا عمرو بن سالم)) (پشتیوانت کرا نه‌ی عه‌مری کورپی سالم) پاشان به‌ناسمانی نه‌ویدا هه‌وریک تپه‌ری، پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: ((إِنَّ هَذِهِ السَّحَابَةُ لَتَسْتَهْلُ بِنَصْرِ بَنِي كَعْبٍ...))^(۱۴) ((نه‌و هه‌وره‌ی له‌پیش هه‌مووان نامادیه‌ بۆ سه‌رخستنی به‌نی که‌عه‌به‌)).

(۱۱) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۷۸۱/۲).

(۱۲) أخرجه: ابن اسحاق (المغازي) (ص: ۵۱۴)، وابن هشام (السيرة) (۲۶۵/۳) برقم (۸۱۴)، والطبري (التاريخ) (۶۲۳/۲)، والبزار (۱۸۱۲)، وابن حجر (الفتح) (۶۶۲/۷)، وصححه كل من العمري في (السيرة الصحيحة) (۴۷۳/۲) و ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) رقم (۶۳۴)، والبرزنجي في (صحيح الطبري) رقم (۲۳۶).

(۱۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۵۲/۲۳)، وفي (الصغير) (۹۶۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۶۴/۶) فيه ضعيف.

(۱۴) أخرجه: ابن اسحاق (المغازي) (ص: ۵۱۶) وابن هشام (السيرة) (۱۰/۴) رقم (۹۱۰)، والطبري (التاريخ) (۴۴/۳)، والطحاوي (شرح معاني الآثار) (۳۱۶/۳).

پيغمبهرى خوا ﷺ بهم رووداوه زور تورمبوو، دايكى برواداران عائيشه ؓ دمفهرمويت: (پيغمبهرى خودام ﷺ بينى بو ئهم رووداوه تورمبونيك تورپه بوو بوو ماويهكى زور بوو بهم جوړه نهم بينيپوو تورپه بيت ههتا فهرمووى: ((لا نصرني الله إن لم أنصر بني كعب))^(۱۵) واته: (خودا سهرم نه خات گهر من بهنى كهعب سهرنه خهم))، موساي كورى عوقبه دمفهرمويت: (پيغمبهر ﷺ بهنوينه رانى خوزاعه ي فهرموو: ((ارجعوا وَتَفَرَّقُوا فِي الْبُلْدَانِ)) (بگهرينه وهو بههه موو لايه كدا بلاوبينه وه))^(۱۶) نيبنو نيسحاق دمفهرمويت: (پاشانيش بودميلي كورى وهرقا به پياومرى شانديكى ترى خوزاعه له دواى عه مروى كورى سالم هاتن تا گه يشتنه لاي پيغمبهر ﷺ و هه وائى كوژراوه كانيان وه پشتگيري كردنى قورميشيان له بهنى به كر دز به وان لاي پيغمبهر ﷺ دووپات كرده وه، پاشان نه وانيش به ره و شارى مه ككه گه رانه وه)^(۱۷).

هاتنى نه بوسوفيان بو تازه كردنه وه ي ريكه وتننامه كه ي حوده ييبه

له دواى ئهم رووداوه قورميش بوى روون بوو وه هه له يه كه چهند گه وره ي نه نجام داوه، چهنده بى توانايه له رووبه روو بوونه وه ي موسولمانان له دواى زوربوونى ژمارميان و زيادبوونى هيزيان و فراوانى دهسه لاتيان، دمركيان به تورمبونى موسولمانانيش كرد بوو سه بارمت به پيشيلكارى ريكه وتننامه كه، له به رنه وه به باشيان زانى نه بوسوفيان به په له بنيرنه شارى مه دينه بو تازه كردنه وه ي په يماننامه كه له گه ل موسولماناندا بو راستكردنه وه ي هه له كانيان.

پيغمبهر ﷺ له پيش هاتنى نه بوسوفيان هاوه لانى ناگادار كرده وه و فهرمووى: ((كَأَنَّكُمْ يَا سَفِيَانَ قَدْ جَاءَكُمْ لِيَشُدَّ الْعَقْدَ، وَيَزِيدَ فِي الْمُدَّةِ)) واته: نزيكه نه بوسوفيان بيته لاتان بو توندوتو لكردى ريكه وتننامه كه و دريژ كردنه وه ي واده كه ي.

ميسومر و مه خره مه ؓ دمفهرموون: (بودميلي و هاوه لانى گه رانه وه به ره و مه ككه، له ناوچه ي عوسفان به نه بوسوفيان گه يشتن له و كاته دا قورميش نارديبوويان بو

(۱۵) أخرجه: ابو يعلى (المسند) (٤٣٨٠) وقال محققه: اسناده حسن.

(۱۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٩/٥).

(۱۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١١/٤)، والبيهقي (الدلائل) (٧/٥)، والطبري (التاريخ) (٦٢٣/٢)، وقال البرزنجي (صحيح

الطبري) (٢٣٦): اسناده حسن.

توندوتۆلکردنەوهی ڕێکەوتننامەکهو درێژکردنەوهی وادەکهی، چونکه ئەو کارەى پێى هەستابوون لایان مەترسیدار بوو، لەویدا ئەبوسوفیان بە بودەیلی وت: لەکوێوه گەراپتەوه بودمیل؟ ئەبوسوفیان وای دزمانی لە مەدینە بووه لای پیغمبەر ﷺ، بودمیل وتی: لەگەڵ خوزاعە بەم شیو و دۆلانه‌داو بەکه‌ناری دمریادا دەرپۆشتین، ئەبوسوفیانیش وتی: ئەى نه‌چوویت بۆلای موحه‌ممەد؟ وتی: نه‌خێر، ئینجا یه‌کتريان به‌جیه‌شت و بودمیل گەراپتەوه بەره‌و مەکه‌که، ئەبوسوفیانیش وتی: گەر بودمیل چوو‌بیتە مەدینە ئەوا ناوکه‌ خورمای مەدینەى لەگەڵ ئالیکدا داوتمه‌ و شتره‌کانی، پاشان چوو‌ه جێ لادانى و شتره‌کان و تهرسىكى هه‌لگرت و کردیه‌ دووکه‌رتەوه‌ و ناوکه‌ خورمای تیا بینی وتی: سویند به‌خوا بودمیل خۆى گه‌ياندۆته‌ لای موحه‌ممەد.

پاشان ئەبوسوفیان بە‌ڕێکه‌وت تا گه‌یشه‌ مەدینە و چوو‌ه لای پیغمبەری خوا ﷺ و سەرمتا رۆشت بۆلای کچه‌که‌ى خۆى ئومو‌حه‌ببیه‌ ﷺ که‌ خیزانى پیغمبەر ﷺ بوو، کاتیک چوو‌ه مأل وىستى دابنىشیت له‌سه‌ر راخه‌ره‌که‌ى پیغمبەر ﷺ ئوم‌ حه‌ببیه‌ پێچاپه‌وه‌ و نه‌یه‌شت له‌سه‌رى دابنىشیت، ئەبوسوفیانیش وتی: کچی خۆم نازانم منت لا به‌نرختر بوو یان راخه‌ره‌که‌ت؟ وتی: ئەوه‌ راخه‌رى پیغمبەرە ﷺ تۆش پیاویکی هاوتا بۆخوا دانه‌رو چه‌په‌لیت و منیش پیم خۆش نه‌بوو له‌سه‌ر راخه‌ره‌که‌ى پیغمبەری خوا ﷺ دابنىشیت، ئەبوسوفیان وتی: سویند به‌خوا کچی خۆم تۆ له‌وه‌ته‌ى منت به‌جیه‌شتوو‌ه زيانت لیکه‌وتوو‌ه و ئەقالت له‌دمست داوه‌. پاشان ئەبوسوفیان چوو‌ بۆلای پیغمبەر ﷺ و قسه‌ى لەگەڵ کرد وتی: (ئەى موحه‌ممەد با ڕێکه‌وتنه‌که‌ توندوتۆلتر بکه‌ینه‌ومو ماوه‌که‌ى زياتر بکه‌ین، پیغمبەرىش ﷺ فەرمووى: ((له‌به‌رئهمه‌ تۆ هاتوویت؟ ئایا هیج کارێک لای ئیوه‌ رووى داوه‌؟)) وتی: په‌نا ئەگرم به‌خوا ئیمه‌ له‌سه‌ر په‌یمان و ڕێکه‌وتننامەکه‌ى حوده‌ببیه‌ین نه‌ده‌یگۆرین و نه‌پوچى ده‌که‌ینه‌وه‌، پیغمبەرىش ﷺ هیج وه‌لامیکى نه‌دايه‌وه‌، ئەویش لای پیغمبەر ﷺ هاته‌ دهره‌وه‌و چوو‌ه لای ئەبو‌به‌کرو پێى وت: تۆ په‌یماننامەکه‌مان بۆ توندوتۆلتر بکه‌ره‌وه‌و ماوه‌که‌مان بۆ درێژ بکه‌ره‌وه‌، ئەبو‌به‌کر ﷺ وتی: په‌ناى من و په‌ناى پیغمبەر ﷺ هه‌ریه‌که‌، سویند به‌خوا گەر میرووله‌ لەگە‌لتان به‌شه‌ر بیت من پشتیوانیان ده‌که‌م.

ئەبوسوفیان داوای لە ئەبوبەکر ﷺ کرد بچیت و تکیان بۆ بکات لای پیغمبەر ﷺ بەلام ئەو قایل نەبوو، پاشان چوو بۆ لای عومەری کوری خەتاب ﷺ و ھەمان داواکاری لێداواکرد، عومەریش وتی: ئایا من تکا بۆ ئیوە بکەم لای پیغمبەر ﷺ؟ سویند بەخوا گەر هیچ شتیکم بەدەستەو نەمێنیت تەنھا خۆل نەبیت بەوھش لەگەڵتان بەجەنگ دێم، ئەو پەیماننامەکەى ئیوانمان ئەوھى تازیبوو خوا کۆنى کرد و ئەوھى جیگیربوو خوا پچراندی وە ئەوھى پچراوہ خوا ھەرگیز پیکەوھى گری ناداتەوہ، ئەبوسوفیانیش پپی وت: پاداشتت بەخراپە وەرگریتەوہ، تۆ چ خزىکیت، پاشان چوو بۆلای عوسمان لەگەل ئەویش قسەى کرد، عوسمانیش ﷺ وتی: پەنای من لەگەل پەنادانى پیغمبەرە ﷺ.

پاشان ئەبوسوفیان چووہ لای ناودارانى قورەیش و ئەنصارىبەکان یەکە یەکەیان و لەگەڵیاندا قسەى کرد، ھەموویان لەوہلامیدا وتیان: گری بەستمان لەگەل گری بەستى پیغمبەردایە ﷺ، ئەبوسوفیان لەھەموویان بئ ئومید بوو، پاشان چوو بۆ مالى عەلى کورى ئەبو تالیب و بینى فاتیمەش لەوپیەو ھەسەنیش منداڵە و لەوئى گاگۆلکئ دەکات لەبەر دەستى فاتیمە، وتی: عەلى تۆ لەھەموویان خزماپەتیت لەگەل نزیکترە، من ئەمرو بۆ پیویستییەک ھاتوومەتە ئیرەو ھەز ناکەم بەدەست بەتالى بگەریمەوہ، تۆ برۆ لای پیغمبەر ﷺ تکام بۆ بکە، عەلش وتی: ھاوار بۆ تۆ ئەبوسوفیان پیغمبەر ﷺ بریاریداوہ ئیمە ھەرگیز ناتوانین لەسەر ئەو کارە قسەى لەگەل بکەین. ئەبوسوفیان ئاوری دایەوہ بۆلای فاتیمەو داوای لەویش کرد ھەمان کارى بۆ بکات، ئەویش وتی: من ژنىکم پەیوہندییم بەو کارەوہ نییە ئەوہ تەنھا پەیوہندی بە پیغمبەرەوہ ﷺ ھەیە. ئەویش وتی: کچەکەى موھەممەد، ئەى دەتوانیت داوا لەوکورمت بکەیت پەنای خەلک بدات و بۆ ھەتا ھەتایى ببیتە سەرورەى عەرەب؟ فاتیمەش وتی: وەلاھى کورمکەم ھیشتا نەگەیشتۆتە ئەو ناستەى پەنای خەلک بدات و ھىچ کەسىکیش بەرامبەر بە پیغمبەر ﷺ ناتوانیت پەنای کەس بدات.

ئەبوسوفیانیش وتی: ئەى باوکى ھەسەن دەبینم کارەکان زۆر لەسەرم گران بووہ تۆش نامۆزگاریبەکەم بکە. وتی: سویند بەخوا ھىچ شتیک نازانم کە سوڤىکى ھەبیت

بۆت، به لآم تۆ سهر کردهی مهككهی ههسته و داوا بکه بهنای خه لکه کهت بدریت و پاشان بگه پیره وه ولاتی خۆت. وتی: تۆ بلتیت نه و کاره ههچ سویدیکی هه بیت بۆ من؟ عه لیش ﷺ فهرمووی: نا سویند به خوا گومانم وایه ههچ سویدیکی نه بیت بۆت به لآم تهنا ههر نه و پیشیاره م لایه بۆت. وتی: راست ده کهت منیش هه روا گومان دمبه م.

پاشان نه بوسوفیان جووه مزگه وت و هاواری کرد وتی: نهی خه لکینه من بهنای هه موو قورمیشیه کان دهم (سویند به خوا من گومانم وایه کهس به نام نه شکینیت، پاشان جووه لای پیغمبهر ﷺ وتی: نهی موحه ممه د من خه لکی هه ندیکیان به نا دهم له هه ندیکیان، سویند به خوا گومان وایه کهس به نادانه کم نه شکینیت و په تی نه کاته وه. پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((أَنْتَ تَقُولُ ذَلِكَ يَا أَبَا حَنْظَلَةَ)) واته: نه وه تۆی کهوا ده لیت نهی باوکی حه نزه له؟).

(عائیزی کوری عمر ده لیت: ئینجا نه بوسوفیان به لای که سانیکدا تپه ربوو که سه لمان و صوه هه یب و بیالیان له نیودا بوو، نه وان وتیان وه لاهی هیشتا شمشره کانی خودا شوینی خۆیان نه گرتوو له که ردهی نه و دوژمنه ی خودا. نه بوبه کریش ﷺ پی و تن: ئایا ئیوه ناوا ده لیتن به گه وره و سه رومری قورمیش؟ نه وانیش جوونه لای پیغمبهر ﷺ و هه واله که یان پی راگه یاندو رۆیشتن پیغمبهریش ﷺ به نه بوبه کری فهرموو: ((يَا أَبَا بَكْرٍ، لَعَلَّكَ أَغْضَبْتَهُمْ، لَئِنْ كُنْتَ أَغْضَبْتَهُمْ، لَقَدْ أَغْضَبْتَ رَبَّكَ)) واته: نهی نه بوبه کر پی ده جیت تۆ نه وان توره کرد بیت، گه ر وات کرد بیت تۆ خودات له خۆت توره کردوو. ده سته جی نه بوبه کریش گه رایه وه ناویان و پی و تن: براکانم من ئیوه توره کردوو؟ وتیان: نا براکه م خودا له گونا هت خۆش بیت)^(۱۸).

پاشان نه بوسوفیان سواری پستی و شتره که ی بوو گه رایه وه به ره و مه ککه، کاتیک گه یشته وه ناو شار قورمیشیه کان پیمان وت: ج هه والیکت پییه (ئایا ههچ به ئیننامه و نوسراویکی تایبه ت له لایه ن موحه ممه د له گه ل خۆت هیناوه؟ نه ویش وتی: جوومه لای موحه ممه دو هسه م له گه ل کرد به لآم نه و وه لآمی نه دامه وه، ئینجا جوومه لای نه بوبه کر نه ویش ههچ سویدیکی پی نه گه یاندم، پاشان جوومه لای عومه ر ته ماشام کرد نه و له هه مووان زیاتر دوژمنتره به ئیمه، ئینجا به هه له داوان په ک به داوی په ک

چوومه لايان، بهلام هيچ پاشايهكم نهديوه شوينكهوتواني بهتهواوي گوپرايه لي بن وهك موحه ممهه، پاشان چوومه لاي عهلي نهو بهرامبهرمان له ههمووان نهرمتر بوو، پيشناريكي خسته بهردهستم و منيش جي بهجيم كرد سويند بهخوا نازانم نهوه سوودي دهبيت يان نا. وتيان: جي پي وتيت؟

وتي: نهو فهرماني بهمن كرد من پهناي خه لكي بدهم ههنديكيان لهههنديكيان (وهپي وتي: بوچي داواي پهناداني پيغهمبهر ﷺ دهكهيت لهكاتيكا خوت سهروهر و سهركردميانيت؟ تو شايسته ترين كهسيت كه پهناي نه شكيندرت. نيتر منيش نهو كارم نه نجام داو پاشان چوومه لاي موحه ممهه نهووم بو گپرايه وه و وتم بپروا ناكمه توش پهنادانهكم بشكينييت؟ نهو يش وتي: ناي تو وا ده ليت باوكي ههنزه له؟^(۱۹) فورميشيهكان وتيان: ناي موحه ممهه ريگه ي نهوه ي دايت؟ وتم: نا. وتيان: هاوار بو تو عهلي تنها گالته ي پيكر دويت و هيچ كه لكيكي نه بووه بو. نه بسوفيانيش وتي: سويند بهخوا ههر نهوه دستكهوتي من بوو (نه وانيش وه لاميان دايه وهو پييان وت: به شتيك رازي بوويت جي رهمه ندي نيمه نيه، هيچ شتيك له گهل خوت نه هيناوته وه تا سودي بوخوت و نيمه هه بيت، پهنادانه كهت لاي نه وان نرخی نيه و شكانديشي لاي نه وان زور ناسانه) (وه لاهي نيمه تا نيتا نوينهري ومهامان نهديوه نه نهومتا هه والي جهنگ بومان هيناوه تا نيمه خومان به ناگا بهنين و وريا بين، نه نهومتا هه والي ناشتيت بومان هيناوه تا نيمه به هويه وه بي ترس بين)^(۲۰).

پاشان پيغهمبهر ﷺ نوينهري خوي ناره لاي فورميش و داواي ليكردن بي بهري بووني خويان له هاوپه يمانيه تي بهني بهكر رابگه يهنن، يان نهومتا پاره ي خويني كوژراوهكان و زيانهكان بدن، يان نهومتا نامادمين بو جهنگي موسولمانان. نهومش نهوه دهگه يه نييت كه پيغهمبهر ﷺ غافلگيرانه په لاماري فورميشي نه داوه، به لكو نهواني سه رپشك كردوه له نيوان جهنگ و ناشتيدا. نهومش له گپرايه وه كه ي موحه ممهه ي كوري عه بادي كوري جه عفه ر هاتوه و ده ليت: (پيغهمبهر ﷺ نوينهري ناره لاي فورميش و پي رابه يانندن ((أَمَا بَعْدُ: فَإِنَّكُمْ لَنْ تَبْرَحُوا مِنْ حِلْفِ بَنِي بَكْرٍ أَوْ تَدُوا خِزَاعَةَ وَالْأَ

(۱۹) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۷) وقال محققه: مرسل رجاله ثقات.

(۲۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲/۴)، والطبري (التاريخ) (۴۶/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۰، ۱/۵) عن موسى بن عتبة

واللفظ له ولا بن اسحاق بعد الجمع بين روايتيهما.

اُوذُنْكُمْ بِخَرْبٍ)) واته يان نهومتا بهرى بوونى خوئتان لهو هاوپهيمانیه تان له گه له بنو بهكر رابگه يهنن يان نهومتا زيانه كانى خوزاعه بزميرن، يان نهومتا خوئتان ناماده بکهن بؤ جهنگ)) هورزهى كورپى عهبد عهمرى زاواى معاويه وتى: بهنى بهكر كهسانىكى شومن، بهلام نهوان گهر له ناوچن ئيمه هيچ پشت و پهنايه كمان نامينيت له بهر نهوه، ئيمه بى بهرى بوونى خوئمان راناگه يهنين له بهنو بهكر..... بهلام ناماده مين بؤ جهنگى موحه ممه د(۳۱).

خو ناماده كردن بؤ جهنگ و شاردينه وهى هه واله كه

ئيبنو نيسحاق دمفهرمويت: (پيغمبهر ﷺ فهرمانيدا به خوئ ناماده كردن بؤ نهو جهنگه و لاى كهس باسى نه كرد كه به نياز به رهو كوي بروت، داواشى له خواى گهوره كرد كه نه هه والانهش ون بكات له قورميش تا غافلگيرانه هيرش به ريته سهريان له ولاتى خوئيان) (۳۲) موسا كورپى عهقه به ﷺ دمفهرمويت: (وا دهگيرنه وه كه له داواى گه رانه وهى نه بوسوفيان، پيغمبهر ﷺ نزاى كردوه وه فهرموويه تى: ((اللَّهُمَّ خُذْ عَلَيَّ أَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ فَلَا يَرُونَا إِلَّا بَعْتَةً وَ لَا يَسْمَعُونَ بِنَا إِلَّا فُجَاءَةً)) (۳۳) واته: خوايه كه ر و كويريان بکه تا نه مان بينن و هه والمان نه بيستن تا كتوپر هه لده كوتينه سهريان)). پيغمبهر ﷺ داواى له عايشه ي دايقى برواداران كرد ناماده كاري بكات بؤ نهو جهنگه، عهكريمه وه نه بو سه له مه وه به حياى كورپى عهبدولر حمان ده لئين: (پاشان پيغمبهر ﷺ به عايشه ي فهرموو: ((جَهْرِي وَلَا تَعْلَمِينَ بِذَلِكَ أَحَدًا)) واته: كه لوپهل و پنداويستيه كانم بؤ ناماده بکه وه كه سيش له م باسه ناگادار مه كه ره وه.

نه بو بهكر ﷺ چوه سهردانى و كهوته گومانه وه له م ناماده كاريانه ي عايشه (۳۴)
(بينى گهنم له بيژن دهكات و پيى وت: نهوه جيهه نايا پيغمبهر ﷺ پيى فهرمووى نه م پيداويستيه يانه ي بؤ ناماده بکه يته؟ نه ويش وتى: به لئى. فهرمووى:

(۲۱) أخرجه: الحافظ في (الفتح) (۷/۸) وفي (المطالب العلية) (۲۴۳/۴) رقم (۴۳۶۱) وقال: مرسل اسناده صحيح، وكذا قال العمري في (السيرة الصحيحة) (۴۷۳/۲).

(۲۲) أخرجه: ابن اسحاق (المغازي) (ص: ۵۱۴)، والطبري (التاريخ) (۴۳/۳) وقال البرزنجي في (صحيح الطبري) (۲۳۶): اسناده حسن، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۷۴/۲): اسناده صحيح.

(۲۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۱/۵) عن موسى بن عقبة.

(۲۴) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۲۸۰۵۵) وقال محققه: مرسل اسناده حسن، وأخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۲/۵).

ئەى بەرەو كۆي؟ عائيشە وتى: هيجى لا باس نەكردووین، تەنھا ئەو نەبیت داواى لیکردووین كەلوپەل و پىداوويستىيەكانى بۆ نامادە بکەين^(۳۰) (هەر وها پىغەمبەر ﷺ فەرمانىدا نەبو بەكرو عومەرىش خۆيان نامادە بکەن. داىكى برۆاداران عائيشە دەفەرموئیت: پىغەمبەر ﷺ بەمنى فەرموو: ((قُولِي لِابِي بَكْرٍ وَعَمْرٍ فَلْيَتَّجِهْزَا لِهَذَا الْغَزْوِ)) واتە: بە ئەبو بەكرو عومەرىش بلى خۆيان نامادە بکەن بۆ ئەم غەزاو جەنگە. پاشان هەردووکیان هاتنە لای عائيشە و تیان: پىغەمبەر ﷺ دمیەوئیت بەرەو كۆي برۆات؟ عائيشەش فەرمووی: سەبارەت بە هەموالەكەى بەنى كەعب پىغەمبەرم بىنیوہ تورە بووہ تورەبوونىك تا ئىستا نەم بىنیوہ بەو جۆرە تورە بىت^(۳۱) (ئەبو بەكرو پىي فەرموو: كچى خۆم ئەم خۆنامادەكارىيە جىيە؟ وتى: بەخو نازانم. ئەبو بەكرو وتى: ئىستا كاتى جەنگى رۆمەكانىش نىيە دەبىت پىغەمبەر ﷺ بەنىازى كۆي بىت؟ وتى: سوئند بەخو منىش هيج زانىارىيەكم لە لا نىيە^(۳۲)).

موسای كورى عوقبە ﷺ دەفەرموئیت: (ئەبوسوفيان گەراپەوہو پىغەمبەرىش ﷺ ماومىەك لەدواى ئەو ماىەوہ، پاشان پەلەى كرد لەخۆنامادەكردنداو فەرمانىدا بە عائيشە كەلوپەل و پىداوويستىيەكانى بۆ نامادە بكات و كەسىش پىي نەزانىت، پاشان پىغەمبەر ﷺ چوو بۆ مزگەوت ياخود بۆ جىيەجىكردى هەندىك پىويستى، لەدواى ئەو ئەبو بەكرو چووہ سەردانى عائيشە و بىنى وا گەنم بەدەستار دەكات و پاشان بەباى دەكات، پىي وت: كچى خۆم ئەم خواردنە بۆجى نامادە دەكەيت؟ عائيشەش بى دەنگ بوو، پاشان ئەبو بەكرو وتى: پىغەمبەر ﷺ دمیەوئیت خۆى بۆ جەنگ نامادە بكات؟ ئەو هەر بى دەنگ بوو، پاشان وتى: لەو دەجىت بىەوئیت هىرش بكاتە سەر رۆمەكان؟ چونكە ئەو كاتە رۆمەكان هەندىك كارى شەرمەنگىزىيان دز بەموسولمانان ئەنجام داوو. بەلام عائيشە هەر بى دەنگ بوو، پاشان وتى: پى دەجىت هىرش بباتە سەر ناوچەى نەجد چونكە ئەوانىش هەندىك هەرايان ناوتەوہ؟ عائيشە هەر بى دەنگ بوو، پاشان وتى: پى دەجىت بىەوئیت هىرش بباتە سەر قورمىش بەلام (هەستا

(۲۵) أخرجه: ابن هشام (۱۲/۴) رقم (۹۱۲) وقال محققه: سنده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۱۲/۵) وقال صاحب (صحيح السيرة) (۶۳۸): اسناده صحيح.

(۲۶) أخرجه: ابي يعلى (المسند) (۴۳۸۰) وقال محققه: اسناده حسن.

(۲۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۵۲/۲۳)، وفي (المعجم الصغير) (۹۶۸) وقال الهيثمي (المجمع) (۱۶۴/۶) فيه ضعيف.

ماومی ناگرهستیان لهگهئمان تهواو نهبووه^(۲۸)، لهو هسانهدا بوون پیغمبهر ﷺ گهراپهوه مالهوهو نهبوهکر پرسپاری لیکردو وتی: ئەهی پیغمبهری خودا دمهوئیت بهرمو جیگهیهک برپۆیت؟ فهرمووی: بهئێ. وتی: دمهوئیت بهرمو رۆمهکان برپۆیت؟ فهرمووی نهخیر. وتی: ئەهی دمهوئیت بهرمو خهئکی نهجد برپۆیت؟ فهرمووی: نهخیر. وتی: لهوه دهچیت بتهوئیت بهرمو هورمیش برپۆیت؟ فهرمووی: بهئێ. وتی: باشه ئەهی پیغمبهری خودا خو هیشتا ناگرهستهکهتان لهنیواندا ماوه، فهرمووی: ((أَلَمْ يَبْلُغَكَ مَا صَنَعُوا بَيْنِي وَبَيْنَ كَعْبٍ))^(۲۹) ((إِنَّهُمْ أَوَّلُ مَنْ عَدَرَ))^(۳۰) واته: ئەهی ههواوت پی نهگهیشتوووه که جیبیان بهسهر بهنی کهعب هیناوه؟ ئەهوان یهکهم کهس بوون غهدریان لیکردین و پهیمان شکینیان لهگهئ کردین.

پاشان پیغمبهر ﷺ راویژی به ئەبو بهکرو عومهر کرد، موحهممهدی کورپی نهلهمهئیه ﷺ دهئیت: (پیغمبهر ﷺ رۆژیک لهیهکێک لهمالهکانی هاته دمرو لای دمراگی دمروهو دانیشته، ههرکات ناوها بهتهنها دابنیشتایه کهس نهدهچوووه لای تاخوی بانگی نهکات، پاشان فهرمووی: ئەبو بهکرم بو بانگ بکهن. ئەهوهوو نهبو بهکر هاته خزمهتی و روهبهرووی دانیشته ماومیهکی زور چهپیان لهگهئ یهکتر کرد، پاشان داوای لیکرد لهلای راستی یان چهپی دابنیشته، پاشان فهرمووی: عومهرم بو بانگ بکهن، ئەهوهوو عومهریش هات و لهجی یهکهمی ئەبو بهکر دانیشته و دهنگی بهمرکردهوهو وتی: ئەهی پیغمبهری خوا هورمیش سهری ههموو بی باومرپیهکن، ههر ئەهوان بوون که وتیان تو ساحیریت، تو فالجیت، تو درۆزیت، تو بوختانجیت، لهوئیدا عومهر ههموو وتهکانیانی بهبیر هیناپهوهو باسی کرد. پیغمبهریش ﷺ داوای لیکرد ئەویش لهولاکهی تریهوه دابنیشته.

بهو جوړه یهکێکیان لهلای راستی و ئەوی تریشیان لهلای چهپیهوه دانیشتن، پاشان بانگی خهئکی کردو فهرمووی: ((أَلَا أَدْتُكُمْ مِثْلَ صَاحِبَيْكُمْ هَذَيْنِ))؟ واته: ئایا هاوشیوهی ئەم دوو هاوهلهی خوتان بوواس بکهم؟ وتیان: بهئێ ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ. پیغمبهریش رووی کرده ئەبو بهکرو فهرمووی: ((إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أَلْتَنَ فِي

(۲۸) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

(۲۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۲۱۱/۵) عن موسى بن عتبة.

(۳۰) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵). وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

اللَّهِ مِنَ الدُّهْنِ فِي اللَّبَنِ)) واتە: ئیبراهیمی پيغهمبەر له پیناوی خوادا زۆر نەرمتەر بوو له پۆنه کهرەمی ناو دۆ. پاشان رپووی کرده عومەر و فەرمووی: ((إِنَّ نَوْحًا كَانَ أَشَدَّ فِي اللَّهِ مِنَ الْحَجَرِ ، وَإِنَّ الْأَمْرَ أَمْرُ عُمَرَ)) واتە: نوحی پيغهمبەریش له پیناوی خوادا له بەرد رپهتر بوو، بەراستی رای منیش له گەل رپای عومەردایه و ئیوهش ناماده کاریی خۆتان ئەنجام بدەن. پاشان بلاوهمیان کردو هەندیک شوینی ئەبۆبەکر گەوتن و پێیان وت: ئەوی ئەبۆبەکر ئیمە پیمان خۆش نەبوو پرسیار له عومەر بکەین ئایا پيغهمبەر ﷺ بەنهننی چی لایاس کردیت؟ ئەبۆبەکر فەرمووی: پێی وتم: چیم پێ دەئیت سەبارت بەهیرش بردنە سەر مەککە؟ منیش وتم: ئەوان هەموو خزمانی خۆتن و بەم جوۆرە بۆم باس کرد تا وامزانی بەقسەکانم قایل بووو حیبه جێیان دەگات. پاشان بانگی عومەری کردو عومەر وتی: ئەوان سەری هەموو پێ برۆاییهکن، تا هەموو وتە خراپەکانیانی دووبارەکردموه و وتی: سویند بەخوا عەرمبەکانت ناکه ویتە ژیر دەسلات تا خەلکی مەککەت نەخەیتە ژیر دەسلات. ئینجا ئەوه بوو پيغهمبەر ﷺ فەرمانی پێدان بۆ تیکۆشان و هیرش بردنە سەر مەککە)^(۳).

پيغهمبەری خوا ﷺ ((إِذَا أَرَادَ غَزْوَةً وَرَىٰ بِغَيْرِهَا))^(۳) واتە: هەرکات بیویستایه بەرهو شوینیک هیرش بەریت ﷺ وای دەگەیاند که دەیه ویت بەرهو ناوچهیهکی دیکه بجیت. مەبەستیشی خۆدوورگرتن بوو له خۆین رشتن له حەرەمی مەککەیی پیرۆزدا، ئەوه بوو مەفرزمیهکی بەرهو شام نارد تا خەلکی وا بزانی دەیه ویت بەرهو ئەو ناوچهیه بروات. له پاشان فەرمانیدا رینگه سەرەکییهکانی دەرەوی مەدینه بگيریت و جاودیری بەهەموو لایه کدا بلاوکردموه. واقیدی دەئیت: (عومەر جاودیر بوو بەسەر ئەو هیزانهی رینگه سەرەکییهکانی دەرەوی شاری مەدینهیان گرتبوو وه بهوانی دەوت: هەرکەسێکتان بەلادا تپهیری و گومانتان لێی هەبوو بیگیرنەوه تەنها رینگه مەککە نەبیت نابیت کەس بەرهو ئەوی بروات و بیویسته لێپێچینهوهی وردی له گەل بکیریت)^(۳).

(۳۱) أخرجه: ابن أبي شيبة (المنصف) (۳۸۱۰۶) وقال محققه: اسناده صحيح لكنه من مراسيل محمد بن الحنفية.

(۳۲) أخرجه: البخاري (۲۹۴۷)، ومسلم (۲۷۹۹).

(۳۳) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۷۹۶/۲).

نامه‌که‌ی حاته‌بی کوری ئەبو به‌لته‌عه

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ ده‌ئیت: (پیغمبهر ﷺ خه‌لکی ئاگادارکرده‌وه که دمیه‌وئیت به‌رمو مه‌ککه بروات، داوای لیکردن خو‌یان سازو ناماده بکه‌ن وه داوای له‌خوا کردو فهرمووی: ((اللَّهُمَّ خذِ الْعَيْوُنَ وَالْأَخْبَارَ عَنْ قُرَيْشٍ، حَتَّىٰ نَبَغْتَهَا فِي بِلَادِهَا))^(۳۱) واته: خودایه چاوی هه‌موو هه‌وآل به‌رمو و چاودێرمان بگره و نه‌هئیت ئەم هه‌وآله‌مان بگاته‌وه به‌ قورمیش تا له‌ناکاو هه‌موو لایه‌کی شاره‌که‌یانیان لێ بگرین.

موسای کوری عوقبه رضی اللہ عنہ ده‌ئیت: (پیغمبهر ﷺ داوای کرد موسولمانان ناماده‌کاریی بکه‌ن بۆ جه‌نگ. له‌و کاته‌دا حاته‌بی کوری ئەبو به‌لته‌عه نامه‌یه‌کی بۆ قورمیش نووسی بوو وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ش پیغمبهره‌که‌ی له‌وه ئاگادارکرده‌وه)^(۳۲). ئەنه‌س ده‌ئیت: (کاتیک پیغمبهر ﷺ ویستی هێرش بکاته سه‌ر قورمیش، حاته‌بی کوری ئەبو به‌لته‌عه نامه‌یه‌کی بۆ ناردن و ئاگاداری کردنه‌وه)^(۳۳). هه‌لگری نامه‌که‌ش که‌نیزه‌کیکی قورمیش بوو ناوی ساره بوو.

ئهنه‌س رضی اللہ عنہ ده‌ئیت: (ساره که‌نیزه‌کیکی قورمیش بوو هات بۆ‌لای پیغمبهر ﷺ باسی نه‌داری خو‌ی بۆ کردو پیغمبهریش ﷺ یارمه‌تیدا، پاشان پیاوێک هات و نامه‌یه‌کی پێدا بۆ دانیشتووانی مه‌ککه تا خو‌ی لێیان نزیک بکاته‌وه بۆ پاراستنی خیزانه‌که‌ی له‌وئ، جبریلیش ئەو هه‌وآله‌ی به‌ پیغمبهر ﷺ گه‌یانده‌و پیغمبهریش ﷺ که‌سانیکێ به‌دوایدا نارد)^(۳۴).

ئهو به‌سه‌رهاته‌ش به‌ جه‌ندین شیوه‌ گێردراوته‌وه له‌داوای کۆکردنه‌وه‌و ریزکردنیان به‌م جو‌ره‌ی خو‌اره‌وه ده‌بیت:

عه‌لی رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رموئیت: (پیغمبهر ﷺ (من و زوبیرو میقداد)^(۳۵) و ئەبو مورسیدی

(۳۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲/۴)، والطبري (التاريخ) (۴۸/۳)، وابن اسحاق (المغازي) (ص: ۵۱۹). وقال البرزنجي في (ضعيف الطبري) (۳۰۳): ضعيف.

(۳۵) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۲/۵) عن موسى بن عقبة.

(۳۶) أخرجه: ابن مردويه كما في (فتح الباري) (۸۲۰/۸).

(۳۷) أخرجه: الطبراني (الوسط) (۶۵۷۷) وقال محققه: اسناده ضعيف وكذا ضعفه الهيتمي في (المجمع) (۱۷۱/۶).

(۳۸) أخرجه: البخاري (۴۲۷۴)، ومسلم (۲۴۹۴)، والترمذي (۳۳۰۵).

سولہمی ناردو پیی وتین: (انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَاخٍ^(۳۹) فَإِنَّ بِهَا إِمْرَأَةً مِنَ الْمُشْرِكِينَ مَعَهَا كِتَابٌ مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى الْمُشْرِكِينَ (فَخَذُوهَا مِنْهَا)^(۴۰)) (و اتونی بہا) واتہ: بہر پیکہون تا دہگہنہ ناوچہی باخہکھی خاخ لہوی ئافرمتیکی موشریکہکانی لئیہ، نامہیہکی حاتہبی کوری نہبو بہلتهعہی بؤ ئەوان پییہ (ئیوہ نامہکھی لیومرگرن) و (بؤ منی بہینن)^(۴۱). ئیمہش بہ ئەسپہگانمانہوہ تیزرہوانہ بہر پیکہوتین تا گہیشتینہ ئەو باخہو ئافرمتہکەمان دییہوہ)^(۴۲) بہسواری و شتریک بہرئ کەوتبوو وەک چۆن پیغەمبەر ﷺ بؤی باس کردبووین. پی گہیشتین و پیمان وت^(۴۳): (کوا ئەو نوسراوہی لہگەل خۆتدا هیناوتہ)^(۴۴) (دہی نوسراوہکەمان بدمرئ)^(۴۵). ئەویش وتی: من هیچ نوسراویکم پی نییہ. ئیمہش و شترہکەیمان یخ لیداو دامان نیشاندا کەل و پەلەکەیمان پشکنی و هیچمان نەدۆزییہوہ (ھاوہلەکانم وتیان: هیچ نوسراویکممان لہگەلدا نەبینی)^(۴۶).

پاشان وتمان: ہەرگیز پیغەمبەر ﷺ درؤی نەکردووہ یان ئەوہتا خۆت نوسراوہکەمان دەدمیتئ یان ئەوہتا جلەکانت پی دادەکەنین و (دەیان پشکنین)^(۴۷) عەلی وتی: (سویند بہوہی سویندی پی دەخوریت یان دەتکوژم یان نوسراوہکەم پی دەدمیت)^(۴۸). ئافرمتہکە سووربوونی ئیمہی بؤ دمرکەوت ئەو کات دەستی دایہ کەلەکھی و پاشتەمالیکی خوری لہبەردابوو^(۴۹) ئەو پشتنہی لہقەدی کردوہ کە پرچی پی دەبەستیت^(۵۰)، کردیہوہو نوسراوہکھی پیداین. ئیمہش بہچیمان ہیشت و سواری ئەسپہگانمان بووین و گہراینہوہ لای پیغەمبەر ﷺ و نوسراوہکەمان پیدایا،

(۳۹) وهي موضع قريب من ذي الحليفة على بعد (۱۲) ميلاً عن المدينة.

(۴۰) أخرجه: البخاري (۴۲۷۴).

(۴۱) أخرجه: البخاري (۶۹۳۹)، وابو يعلى (۳۹۶) وقال محققه: اسنادہ صحیح.

(۴۲) أخرجه: البخاري (۴۲۷۴).

(۴۳) أخرجه: البخاري (۳۹۸۳).

(۴۴) أخرجه: البخاري (۶۲۵۹).

(۴۵) أخرجه: البخاري (۴۲۷۴).

(۴۶) أخرجه: البخاري (۶۲۵۹).

(۴۷) أخرجه: ابو يعلى (۳۹۴) وقال محققه: اسنادہ صحیح.

(۴۸) أخرجه: ابو داود (۲۶۵۱).

(۴۹) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (۴۳۸) و صححه الشيخ الالباني في (صحيح الادب المفرد) (۳۳۹).

(۵۰) أخرجه: ابو يعلى (۳۹۸) وقال محققه: اسنادہ صحیح وفي رواية [فاستخرجاه من قرونها] أخرجه: البزار (۳۰۸/۱)

واسنادہ صحیح كما قال الحافظ (المطالب) (۳۷۶۵).

(ته ماشا دهکەین لەلایەن حاتەبی کوری ئەبو بەلئەعەوہ نوسراوہ بۆلای چەند کەسیکی دانیشتووی مەککە، هەوآلی)^(۵۱) (ئەوہیان پێ ئەدا کە پیغمبەر ﷺ دەیهوێت هێرشیان بکاتە سەر)^(۵۲). پیغمبەریش ﷺ حاتەبی بانگ کرد و پێی فەرموو: ((أَنْتَ كَتَبْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟)) قَالَ: نَعَمْ)) واتە: نایا تۆ ئەو نوسراوئە نووسیوە؟ وتی: بەئێ. پیغمبەریش ﷺ پێی فەرموو: ((يا حاطب (ما هذا) ما حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ؟)) (ئەو حاتەب) (ئەمە جیبە) چی وای لیکردیت ئەم کارە بکەیت؟ حاتەب وتی: (ئەو پیغمبەری خوا پەلەم لێ مەکە)^(۵۳) (سوێند بەخوا من بەگومان نەبووم لەخوا لەو کاتەوہی کە موسوئمان بووم)^(۵۴) (وەلاھی ئیستاش هەر بروام بەخواو پیغمبەرەکە ی هەیه (نەگۆراوم و نەدەگۆریم)^(۵۵) (بەلام من لەراستیدا کەسیکی نامۆی بێ خزم و کەسوکاربووم لەناو قورەیشدا)^(۵۶) (لەمەککەش مآل و مندالم هەیه (دایکیشم لەگەڵیاندا)^(۵۷) بەم نامە نووسینە ویستم ئەوان بپارێزم)^(۵۸) ویستم چاکەبەکم هەبێت لایان تا پارێزگاری مآل و مندالمەکم بکەم، چونکە هەموو یەکیک لە هاوئەلانت خزم و هۆزو کەسوکاریکی وایان هەیه کەخوا بە هۆیانەوہ پارێزگارییان بکات بۆ پاراستنی مآل و مندالمەکانی (منیش کاتیک هیچ خزمیکم لەوێ نەبوو ویستم چاکەبەکیان لەگەڵ بکەم تا خزمانم بپارێزن، من ئەم کارەم ئەنجام نەداوہ وەک پاشگەزبوونەوہم لەناینەکەم و رازی بوون بەبێ بروایی لەدوای ئیسلامەتی، یاخود وەک ناپاکییەک لە پیغمبەر ﷺ یاخود وەک دووروییەک) (لەگەڵ ئەویشدا باش دەمزانی خوای گەورە پیغمبەرەکە ی سەردەخات و ناینەکەشی بالادەست دەکات)^(۵۹)

(۵۱) أخرجه: البخاري (٤٢٧٤).

(۵۲) أخرجه: البخاري (٦٩٣٩) وجاء في رواية يحيى بن سلام: (اما بعد يا معشر قريش فان رسول الله ا جاءكم بجيش كالليل يسير كالسيل فوالله لو جاءكم وحده لنصره الله وانجز له وعده فانظروا لانفسكم والسلام) انظر: (فتح الباري) (٦٦٣/٧).

(۵۳) أخرجه: الطبري: (التفسير) (٥٥٩/٢٥) واسناده صحيح كما قال الحافظ (الفتح الباري) (٣٨١/١٢).

(۵۴) أخرجه: البخاري (٤٢٧٤).

(۵۵) أخرجه: الطبري: (التفسير) (٥٥٩/٢٥) باسناد صحيح.

(۵۶) أخرجه: البخاري (٦٢٥٩).

(۵۷) أخرجه: البخاري (٤٢٧٤).

(۵۸) أخرجه: أحمد (٣٥٠/٣) واسناده صحيح على شرط مسلم كما قال ابن كثير (البدایة) (٥٣٤/٤).

(۵۹) أخرجه: الطبري: (التفسير) (٥٥٩/٢٥) واسناده صحيح كما قال الحافظ (الفتح) (٣٨١/١٢).

(۶۰) أخرجه: أحمد (٣٥٠/٣) واسناده صحيح على شرط مسلم كما قال ابن كثير (البدایة) (٥٣٤/٤).

دەرچوون بەرەو شاری مەککە

پیغمبەر ﷺ بپاریدا شاری مەککە ئازاد بکات (ئەوێ یارمەتیدا بۆ ئەو کارێ لەدوای یارمەتی خۆی گەورە چەند ھۆکارێک بوو لەوانە: ھیزو یەکپیزی بەرەو موسوڵمانان لەناو خۆی مەدینە لەدوای رزگاربوونیان لەناپاکی جولەکەکان، ھەر و ھا لاوازی بەرەو بئ باومپان لەدوای لەدەستدانی پشتیوانی کردنی جولەکەو دوورپووەکانی مەدینە، ھەر و ھا زۆری ژمارەو کەلوپەلی سەربازی و بەھیزکردنی گیانی بەرھەڵستی و ۆرە بەرزیاں لەرێگە ناردنی مەفرمەکان یەک لەدوای یەک، لەگەڵ لاوازی ھیزی سەربازی موشریکەکان، ھەر و ھا موسوڵمانان ئابوریان زۆر بەھیزبوو بەلام قورمیش ئابورییەکە زۆر لاوازبوو بەھۆی موسوڵمان بوونی زۆربەیی ھۆزەکانی چواردەوری مەدینە، ھەر و ھا کیشەیی موسوڵمانان کیشەییەکی رەوا بوو لەدوای شکاندن و پشیل کردنی قورمیش بۆ ریکەوتننامەکەیان لەگەڵ موسوڵمانەکان و دەستدریژیان بۆ سەر خوزاعەیی ھاوپەیمانی موسوڵمانەکان)^(۶۷).

پیغمبەر ﷺ بۆ ئەوێ مەبەستەکە بەنادیاری بئینیتەو سەرمتا مەفرمەییەکی نارد بۆ رێگای شام بۆ ناوچەیی شیوی (اضم) کە سی و پینج میل دووربوو لەشاری مەدینە: ئیبنو سەعد دەئیت: (لەکاتیکدا پیغمبەر ﷺ ویستی ھێرش بەریتە سەر شاری مەککە، ئەبوقەتادەیی کورپی رەبەیی لەگەڵ ھەشت کەس ناردە ناوچەیی شیوی (اضم) (لەیەکەم رۆژی مانگی رەمەزاند) بۆئەوێ گومان وابیت کە پیغمبەر ﷺ دەیەوێت رۆبکاتە ئەو ناوچەیی....)^(۶۸).

ئەبو سەلمەو عەبدول رەحمانی کورپی حاتەب ﷺ دەفەر مویت: (پاشان پیغمبەر ﷺ وای کرد کە..... دانیشتوانی مەککەش ھیچ ھەوائیکیان بئ نەگەشت)^(۶۹) واقیدیش دەئیت: (عومەریش سەرپەرشتیاری ئەو قۆلە بوو، نەیدەھشت کەس بەرەو شاری مەککە بروات)^(۷۰) پیغمبەریش ﷺ ھەموو ھۆزەکانی چواردەوری مەدینەیی ئاگادار

(۶۷) انظر: السيرة النبوية (۲/۴۸۴) للصابي.

(۶۸) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۲/۱۳۲)، وابن أبي شيبة (المصنف) (۱۴/۵۴۷)، البيهقي (الدلائل) (۴/۲۰۶)، وقال: الارناؤوط في تخریجه ابن حبان (۱۱/۱۱) في سنه مجهول.

(۶۹) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵) وقال محققه: مرسل واسناده حسن.

(۷۰) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۲/۷۹۶).

کردهوه که خۆیان و چهکدارهکانیان لهشاری مه‌دینه کۆ بکه‌نه‌وه، هه‌زار چه‌کدار له‌هۆزی به‌نی سوله‌یم^(م) ناماده‌بوو له‌گه‌ڵ چه‌کداری موزینه‌و به‌نی غه‌فار، چه‌کداری چه‌کداری له‌هۆزی نه‌سه‌م و هۆزه‌کانی ته‌میم و قه‌یس و نه‌سه‌د^(م) و نه‌وانی تریش که له‌پێگادا هاتنه‌ ناو ریزی موسوئمانانه‌وه تا ژماره‌ی هه‌موو سوپا گه‌یشته‌ ده‌ هه‌زار جه‌نگاوهر، مه‌فرزه‌که‌ی نه‌بو‌قه‌تاده‌ش گه‌راپه‌وه‌وه له‌پێگا گه‌یشته‌وه به‌سوپای موسوئمانان دوا‌ی نه‌وه‌ی زانیان به‌ره‌و مه‌که‌که‌ رو‌یشتن له‌ناوچه‌ی (سه‌قی‌ا)^(م) به‌موسوئمانان گه‌یشتنه‌وه.

سه‌بارت به‌دیاریکردنی رۆژی دهرچوونی پیغمبهر ﷺ له‌گه‌ڵ موسوئمانان به‌ره‌و شاری مه‌که‌که‌ چه‌نده‌ما گێرپانه‌وه هه‌ن له‌وباره‌یه‌وه له‌وانه‌ش:

نه‌بوسه‌عیدی خودری ده‌ئیت: (دوو شه‌و له‌مانگی رهمه‌زان لایدا‌بوو نه‌و کات ئیمه له‌گه‌ڵ پیغمبهر ﷺ به‌رپێکه‌وتین بۆ نازادکردنی شاری مه‌که‌که)^(م). ئیبنو عه‌باس ده‌ئیت: (پێغه‌مبهر ﷺ به‌ره‌و شاری مه‌که‌که‌ رو‌یشت له‌ ده‌ی مانگی رهمه‌زاندا)^(م). قه‌تاده‌ش ده‌ئیت: (رۆژی شازده‌ی رهمه‌زان بوو) له‌ گێرپانه‌وه‌یه‌کی تردا (حه‌فده‌ بوو یان هه‌ژده‌ بوو یان نۆزده‌ی مانگی رهمه‌زان)^(م). وه‌ له‌گێرپانه‌وه‌یه‌کی تردا (رۆژی سیازده‌ی مانگی رهمه‌زان بوو)^(م).

ئیبنو حه‌جهر رضی اللہ عنہ ده‌ئیت: (زۆریه‌ی ژیاننامه‌نووسان کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له‌ ده‌ی رهمه‌زاندا رو‌یشتووه‌و بۆ نۆزده‌ی رهمه‌زان گه‌یشتووه‌ته مه‌که‌که‌..... کۆکردنه‌وه‌ی گێرپانه‌وه‌کان به‌وه‌ ده‌بیت بلێین: له‌ دووی مانگی رهمه‌زاندا رو‌یشتووه‌وه له‌ چه‌اردی

(۷۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۰۳۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۷۷/۶): رجاله رجال الصحيح.

(۷۲) أخرجه: ابن هشام (الطبقات) (۳۶/۴)، والطبراني (التاريخ) (۶۴/۳).

(۷۳) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۱۳۲/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۰۶/۴).

(۷۴) أخرجه: أحمد (۸۷/۳) (۱۱۸۲۶) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وقال الحافظ (الفتح) (۴/۸): اسناده صحيح.

(۷۵) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۰۹۷)، وابن هشام (السيرة) (۱۵/۴) وقال محققه: اسناده حسن، والحاكم (۴۳/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والطبري (التاريخ) (۱۱۴/۳)، والطبراني (الكبير) (۱۰، ۱۵/۸)، وابو داود (۳۰۲۱)، والبيهقي (الدلائل) (۳۱/۵) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۳۴۱).

(۷۶) أخرجه: مسلم (۱۱۱۶)، وأحمد (۱۱۸۷۰).

(۷۷) أخرجه: أحمد (۲۵۰۰) وقال محققه: اسناده حسن، وفي رواية مسلم (۱۱۱۳) قال الزهري: (فصبح رسول الله ﷺ مكة ثلاث عشرة ليلة خلت من رمضان).

په مه زاندا گه یشتوومه مه که و دوازه رږزی پیچووه له رې رږشته کهیدا^(۷۸).

ئیبنو عه عباس رضی اللہ عنہ ده لیت: (پيغمبهر ﷺ پیاویکی له دواي خوی دانا بؤ به رپوه چوونی کاروباره گانی ناو شاری مه دینه ناوی نه بوره می کلسومی کورې حوصه یین بوو)^(۷۹). له گپرانه و مه یه کی لاوازا هاتووه: (کاتیک خوی و سوپاکه ی گه یشتوونه ته ناوچه ی (الروحاء) ته ماشای په له هه ورېکی قنج و هووتی کردووه و فهرموویه تی: (ئهو په له هه وره قنج و هوته ش ناماده یه بؤ سه رخنستی به نی که عب... و پاشان فهرموویه تی: ((اللهم عمّ عليهم خیرًا حتى نأخذهم بغتة))^(۸۰) و اته: خودایه هه والی ئیمه یان لیون بکه تا له نا کاو بیانگرین و هیرشیان ببهینه سه ر).

ئهو پیشه اتانه ی له رپگه ی مه که روویاندا

۱. په یدابوونی شاعیره که:

سوپای موسولمانان کاتیک گه یشتنه ناوچه ی (العرج) و به ویدا تی ده پهرین، شاعیریکیان لی په یدابوو شاعری جویندان و زهم و ناشرینی دهوت. ئه بوسه عیدی خودری رضی اللہ عنہ ده فهرمویت: (کاتیک ئیمه له گهل پيغمبهر ﷺ به ناوچه ی (العرج) دا تیده پهرین، شاعیریکمان لی په یدابوو شاعری دهوت، پيغمبهریش رضی اللہ عنہ فهرمووی: (خذا الشيطان (أو) أمسکوا الشيطان، لأن یمتلئ جوف أحدکم (من عانتہ إلى لهاته قیحا یتخضض)^(۸۱) (حتی یریه) خیر له من أن یمتلئ شعرا))^(۸۲) و اته: ئهو شه ی تانه بگرن و قول بهستی بکه ن، گهر په کیک له ئیوه له دامینییوه تا ناوده می پر بیت له کیم و جه راعهت و خوی بیینیت باشته له وه ی پر بیت له شاعر.

۲. عه بدوللا ئه بوسوفیان ده گهن به سوپای موسولمانان:

کاتیک سوپا گه یشته ناوچه ی به رزایی (العقاب) که ده که ویته نیوان ناوچه ی (السقیا

(۷۸) انظر: فتح الباري (۴/۸).

(۷۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۵/۴)، وابوداود (۳۰۲۱)، وصحه الشيخ الالباني في (الصحيحة) (۳۳۴۱).

(۸۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۵۲/۲۳)، وفي (الصغير) (۹۶۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۶۴/۶): فيه ضعيف.

(۸۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۴۴/۱۸) واسناده حسن كما قال الحافظان الهيثمي (المجمع) (۱۲۱/۸)، وابن حجر (فتح

الباري) (۶۷۱/۱۰).

(۸۲) أخرجه: البخاري (۶۱۵۴)، ومسلم (۲۲۵۹)، وأحمد (۱۱۰۵۷) وقال محققوه اسناده صحيح على شرط مسلم، وهذا

الحديث وعيد لمن كان الغالب عليه الشعر وكان يصد عنه ذكر الله والعلم والقرآن وكان اشعاره هجواً أو مجوناً.

والعرج^(۸۳) له ویدا عهبدوللای کورپی ئومهیهیی پورزای پیغمبهر ﷺ که له مهککهوه کۆچیکردبوو گهشت به پیغمبهر ﷺ وه له ناوچهی (الإبواء)^(۸۴) یش پورزای خوئی نهبوسوفیانی کورپی حارسیش که موسولمانیش بووبوو وه کۆچی کرد بوو له ویدا به پیغمبهر ﷺ گهشت.

ئیبنو عباس ﷺ دهفرمویت: (نهبوسوفیانی کورپی حاریسی کورپی عهبدول موته لیب عهبدوللای کورپی ئومهیهیی کورپی موغیره به سوپای موسولمانان گهشتن لای بهرزایی (العقاب) له نیوان مهککهو مه دینه داو ویستیان چاویان به پیغمبهر ﷺ بکهویت، ئوم سه له مهی هاوسهری پیغمبهر ﷺ تکای بۆکردن وتی: نهی پیغمبهری خوا ﷺ نهوان ئاموزاو پورزای خوئن، پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((لا حاجة لي بهما، أما ابن عمي فهتك عرضي بمكة، وأما ابن عمتي وصهري فهو الذي قال لي بمكة ما قال)) واته: (بپویستم پتیا نیه ئاموزاکه م که سایه تی شکاندم له مهککهو پورزای زاواکه شم نهو هه موو وته ناشرینه یان بئ وتم له مهککه).

نهوان کاتیک ئه م هه واله یان بۆچوو. نهبوسوفیان کورپکی خوئی له گه ل بوو وتی: سویند به خوا یان نهو هتا پیغمبهر ﷺ رینگه م ده دا بچه لای، یان نهو هتا دهستی ئه م کورپه م ده گرم و بهزه ویدا دهرۆین تاکو ههردوو کمان له برسییه تی و تونیه تیدا دهرین. کاتیک پیغمبهر ﷺ ئه م قسه یه ی بیست دلئ بۆی نه رم بوو پاشان رینگه ی دان، ههردووکیان چوون بۆلای و موسولمان بوون له ویدا نهبوسوفیان چهنده ها دپر شیعری جوانی وت سه بارهت به موسولمان بوونی و داوای لیبووردنی کرد له سه ر هه موو نهو هه لانه ی که پشتر نه نجامیدا بوون..... تا گه شته نهو دپره ی وتی: نهوه ی هات بۆلای خواو به لام تۆ له خۆتت دوورخسته وه به هه موو لایه کدا. پیغمبهر ﷺ دهستی کیشا به سنگی نهبوسوفیاندان فهرمووی: ((أنت طردتني كُلُّ مُطَرِّدٍ))^(۸۵) واته: له راستیدا تۆ بوویت منت به هه موو لایه کدا له خۆت دوورده خسته وه.

(۸۳) انظر: (السيرة الصحيحة) (۴/۷۶) للعمری.

(۸۴) نفس المصدر السابق.

(۸۵) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۹۷)، وابوداود (۳۰۲۱)، وابن هشام (السيرة) (۱۵/۴) و(۹۱۶) وقال محققه:

اسناده حسن، والحاكم (۴۳/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والطبري (التاريخ) (۱۱۴/۳) والطبراني

(الکبير) (۷۲۶۴)، والبيهقي (الدلائل) (۲۷/۵)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۳۴۱)، والعمری (السيرة

الصحيحه) (۴/۷۶) والبرزنجي (صحيح الطبري) (۲۳۹).

۳. پیغمبهر ﷺ سەردانی گۆری دایکی دەکات:

کاتیک سوپای موسولمانان گەیشتە (ودان) ی نزیك ناوچەى (الإبواء) لەویدا پیغمبەر ﷺ سەردانی گۆری دایکی خۆی کرد، بۆرەیدە لەباوکیهو دەگێرپێتەو دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ لەغەزای نازادکردنی شاری مەککەدا)^(۸۷) بوو لەگەڵی رویشتم تا گەیشتینە ناوچەى (ودان) کە هەشت کیلۆمەتر لە (الإبواء) وە دوورە^(۸۸)، لەویدا لەگەڵ (هەزار سوار)^(۸۹) مان لەگەڵ بوو و ئیمە لامانداو پیغمبەر ﷺ سەردانی گۆری دایکی خۆی کردو بە ئیمەیی فەرموو: ((مَكَانَكُمْ حَتَّى آتَيْتَكُمْ)) واتە: ((لەجایی خۆتان بوەستن تا دەگەرپێمەو لەتانی)) پاشان بەرەو گۆرستانیکی ئەوئ (رویشت)^(۹۰) تا گەیشتە لای یەكەم گۆریان لەوئ لای دانیشت^(۹۱)، وەك (قەسەى لەگەڵ بكات)^(۹۲) (دەتوت قەسە لەگەڵ مرۆفێكدا دەكات)^(۹۳) پاشان (گەراپەو لەمان و زۆر دلی توند بوو)^(۹۴) و خەفەتباربوو، هاوێلانی هاتن و لەچواردەوری دانیشتن و لەوئ (دوو پكات نوێزی بۆ کردین، پاشان رووی تێکردین و هەردوو چاوی فرمیسکیان لێدەرژا و گریا تا هەموو ئەوانەى لەوئ لەچواردەوری بوون گریان)^(۹۵) عومەر هەستاو بەرەولای چوو (دایك و باوكى خۆى كرده فیدایی)^(۹۶) و پێى وت باوك و دایكەم فیدات بێت ئەوە چیتە ئەى پیغمبهرى خودا ﷺ؟ چى وای لێكردیت تا بگريت؟ فەرمووی: ((اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي فِي الْأَسْتِغْفَارِ لِأُمِّي فَلَمْ

(۸۶) أخرجه: أحمد (۲۳۰۳۸) وقال محققه: حديث صحيح.

(۸۷) أخرجه: أحمد (۲۳۰۱۷) وقال محققه: حديث صحيح.

(۸۸) أخرجه: الحاكم (۳۷۵/۱) و (۶۰/۲) وصححه على شرطهما ووافقته الذهبي، و أحمد (۲۳۰۳۸) وقال محققوه: صحيح على شرطهما.

(۸۹) أخرجه: أحمد (۲۳۰۱۷) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۹۰) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۱۹۳۰)، وقال الشيخ الالباني في (الرواه) (۲۲۵/۳) اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۹۱) نفس المصدر السابق.

(۹۲) أخرجه: أحمد (۲۳۰۳۸) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۹۳) أخرجه: أحمد (۲۳۰۱۷) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۹۴) أخرجه: أحمد (۹۶۸۸) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، ومسلم (۹۷۶)، وابي داود (۳۲۳۴)، وابن ماجه (۱۵۷۲)، والنسائي (۹۰/۴)، وابي يعلى (۶۱۹۳)، وابن حبان (۳۱۶۹) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والحاكم (۳۷۵/۱) وصححه على شرط مسلم.

(۹۵) أخرجه: ابوداود (۳۲۳۵)، والنسائي (۸۹/۴)، والترمذي (۱۰۵۴)، وأحمد (۲۳۰۰۳) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (۵۳۹۰) وقال محققه: حديث صحيح، والحاكم (۳۷۶/۱) وصححه على شرطهما ووافقته الذهبي، وصححه على شرطهما أيضاً الشيخ الالباني في (احكام الجنائز) (۶۸۸).

يَا دُنُّ لِي فَذَكْرُهَا (فَرَقْتُ نَفْسِي) فَدَمَعْتُ عَيْنَايَ رَحْمَةً لَهَا (مِنَ النَّارِ) وَاسْتَأْذَنْتُ رَبِّي فِي زِيَارَتِهَا فَأَذَّنَ لِي وَإِنِّي كُنْتُ نُهَيْتُكُمْ عَن زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُزُوها فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ (الْمَوْتَ))^(۸۳) (وَلْتَذَكِّرْكُمْ زِيَارَتِهَا خَيْرًا) واته: (ئهوه گۆرپ دايگمه) (من) (داوام کرد له خوای گهوره تا پښگم بدات داوای لیخو شبوونی بۆ بکهه به لآم پښگه ی نه دام منیش یادیه کردو (دلّم بؤی نه رم) بوو فرمیسک پڙا له چاوانه له بهزه میدا و داوام له خوا کرد پښگم بدات تا سهردانی بکهه و پښگه دام، من پښتر سهردانی گۆرستانه لی قه دهغه کردبوون به لآم لیږه به داووه سهردانیان بکهه چونکه مردنتان به بیره دهینیته وه) (با سهردانیان سودی هه بیت بو تان). باوکی بورمیده ده لیت: له زیانمدا ژماره ی زۆرم نه دیوه هه موو پښگه وه بگرین وهك ئه و پۆزه)^(۸۴).

۴. نه خو شگه وتنی سه هلی کوری حه نیف:

کاتیك سوپای موسولمانان گه یشتنه شیویی (خه زار) لای (جوحفه) له ویدا سه هلی کوری حه نیف چوو خوی بشوات له و چه مه دا، به لآم عامیری کوری ره بیعه به چاویه وه کرد، دوآتر هینایانه خزمهت پیغمبر ﷺ و فه رمانیدا عامیر ده ستوینژ بشوات له ته شتی کداو پاشان ئه و ناوی ده ست نوینژیه پرژاند به سه هلداو له جیی خوی چاک بووه وه. ئه م به سه رهاته به چه نندین شیوه گپ درا وه ته وه له داوی کۆکردنه ومیان و پښخستنیا ن به م جوړه ی لای خواره وه ده بیت:

۱- ئه بو ئومامه سه هلی کوری حه نیف ده گپ ږیته وه وه ده لیت: (له گه ل پیغمبر ﷺ به پښگه وتبووین تا گه یشتینه شیوی (خه زار) له ناوچه ی (جوحفه) من پیاویکی سپی پیست بووم چووم تا له چه مه که دا خۆم بشۆم (کاتیك جبه که م دانا)^(۸۵) عامیری کوری ره بیعه ی به نی عه دیی کوری به نی که عب ته ماشای کردم وتی: تا ئیستا پیستی سپی و جوانی وه هام نه دیوه، هه ر له ویدا (من که وتم)^(۸۶) (چا و لئی دام زۆر به توندی

(۹۶) أخرجه: ابوداود (۲۲۳۵)، والنسائي (۸۹/۴)، والترمذي (۱۰۵۴)، وأحمد (۲۳۰۰۳) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (۵۳۹۰) وقال محققه: حديث صحيح، والحاكم (۳۷۶/۱) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وصححه على شرطهما أيضاً الشيخ الالباني في (احكام الجنائز) (۶۸۸).

(۹۷) أخرجه: الحاكم (۳۷۵/۱) و (۶۰۵/۲) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي والارناؤوط في تحقيقه لـ (مسند احمد) (۲۳۰۳۸).

(۹۸) أخرجه: ابن حبان (۶۱۰۵) وقال محققه: رجاله ثقات.

(۹۹) أخرجه: الحاكم (۲۱۵/۴) وصححه و وافقه الذهبي.

نەخۆش کەوتەم^(۱۰۰) (تا لەبەر توندی نازارەکەم ھۆشم لای خۆم نەما)^(۱۰۱). یەکیک چوو بۆلای پیغمبەر ﷺ و پێی وت: ئاگات لەسەھلی کۆری حەنیفە ((برۆ فریای سەھل بکەو))^(۱۰۲) (سویند بەخو ناتوانیت سەر بەرزیکاتەوو ھۆشی لای خۆی نییە و ناتوانیت نوێژەکانی بکات لەگرانی نازارەکەیدا)^(۱۰۳) (ھەرگیزیش ناتوانیت لەم سەفەرەتدا لەگەڵت بێت)^(۱۰۴). پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((هَلْ تَتَّهْمُونَ فِيهِ مِنْ أَحَدٍ؟)) واتە: گومانتان لەکەس ھەیە وای بەسەر ھینابیت؟ وتیان: بەئێ (عامیر بەلاید) رۆیشت و بینی خۆی دەشوات^(۱۰۵) تەماشای کردو وتی: (سویند بەخو تا ئیستا پێستی وا جوانی شاراووم نەدیو))^(۱۰۶).

پیغمبەریش ﷺ بانگی عامیری کردو زۆر بەتورپییەو لەگەڵی قسە ی کردو فەرمووی: ((سُبْحَانَ اللَّهِ)) عَلَى مَا يَقْتُلُ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ هَلَّا إِذَا رَأَيْتَ مَا يُعْجَبُكَ بَرَكْتَ (إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ)^(۱۰۷).... واتە: پاکى و بێگەردى بۆ خوا باشە یەکیک لەئێو بە چ ماھێک براکەى خۆى دەکوژیت؟ ئەگەر شتێکی تێادا بینی با داوای بەرەگەتى لەخو بۆ بکەدایە (چونکە چاوپێسی راستە). (پاشان سەھلیان ھینا بۆلای پیغمبەر ﷺ و ئەو ھەوالەى پشتراست کردەوو روداوەکەى بۆ گێرپایەووە کەچۆن بوو)^(۱۰۸) داوای ئەو پیغمبەر ﷺ بەعامیری فەرموو: لەتەشتیکدا دەستنوێژ بگرە، عامیریش دەستنوێژى گرت و سنگى و لەئەزىووە بۆ خواری بۆ شۆرد لەگەڵ ناوەوێ پەشتەمالەکەى، پاشان جامێک لەو ناو (درا بەسەھل و خواردیەو)^(۱۰۹) پاشان کەسێکیش ھەموو ناوی تەشتەکەى بەیەک جار بەسەر و ملیدا کرد لەدواو، ئینجا تەشتەکەش لەداوای سەھلەووە سەرۆژێر

(۱۰۰) أخرجه: ابن حبان (۶۱۰۵) وقال محققه: رجاله ثقات.

(۱۰۱) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۲۴۰۶).

(۱۰۲) أخرجه: النسائي (عمل اليوم والليلة) (۳۰۸) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۰۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۵۷۸).

(۱۰۴) أخرجه: ابن حبان (۶۱۰۵) وقال محققه: رجاله ثقات.

(۱۰۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۵۷۳، ۵۵۷۵).

(۱۰۶) أخرجه: ابن حبان (۶۱۰۶) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۰۷) أخرجه: ابن حبان (۶۱۰۵).

(۱۰۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۵۸۱).

(۱۰۹) أخرجه: نفس المصدر.

دانرا..... ئیتر لهویدا یهکسهر سههل چاک بووهوه و توانی لهگه‌ل سوپاکه‌دا بپروات^(۱۱۰).

۲- عامری کوری په‌بیعه ﷺ ده‌فهرمویت: (به‌لای چه‌می‌کدا رۆیشتین)^(۱۱۱) (من و سه‌هلی کوری حه‌نیف به‌دوای دره‌ختیک یان تاویره به‌ردیکدا ده‌گه‌پاین تا چه‌مۆلکه‌یه‌که‌مان دییه‌وه، هه‌ریه‌که‌مان شه‌رمی ده‌کرد جله‌کانی دابنێ و که‌سیکی تر ته‌ماشای بکات، سه‌هل له‌دوای شتی‌که‌وه خۆی په‌ناداو کاتیک دننیا‌بوو که‌س نایبینیت جبه‌یه‌گی خوری له‌به‌ردا بوو دایناو منیش پشتم بینی و سه‌رسام بووم پئی و به‌چاومه‌وه کرد (ئه‌و دابه‌زییه ناو ئاوه‌که تا خۆی بشوات من گویم له‌قۆلپه قۆلپی ناوبوو)^(۱۱۲) (هه‌ر له‌ئاوه‌که‌دا توشی له‌رز هات) (منیش سێ جار بانگم لیکرد به‌لام وه‌لامی نه‌دامه‌وه)^(۱۱۳) (ئینجا من چوومه خزمه‌ت پیغمه‌بر ﷺ و هه‌واله‌که‌م پئی راگه‌یاندا وه‌رمووی: ((با برۆین)) رۆیشتین تا گه‌یشتنه لای سه‌هل، له‌وئ پیغمه‌بر ﷺ هه‌ردوو قاچی هه‌ئکردو چوو ناو ئاوه‌که‌وه، ئیستاش سپیه‌تی هه‌ردوو قاچیم له‌به‌رچاوه (کاتیک به‌ناو ئاوه‌که‌دا ده‌رۆیشت)^(۱۱۴) تا گه‌یشته لای و کیشای به‌سه‌ر سنگیداو وه‌رمووی: ((بِسْمِ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ اَذْهَبْ حَرَّهَا وَبَرْدَهَا وَوَصَبَهَا)) واته: (به‌ناوی خوا، خوايه گه‌رمی و ساردی و نه‌خۆشیه‌که‌ی له‌سه‌ر لابه‌ریت)، پاشان وه‌رمووی: هه‌سته به‌ناوی خوا، دواتر وه‌رمووی: ((اِذَا رَأَىٰ أَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مَالِهِ أَوْ أَخِيهِ مَا يُعْجَبُ فَلْيَدْعُ بِالْبَرَكَةِ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ))^(۱۱۵) واته: هه‌رکات یه‌کێک له‌ئیه‌ سه‌رسام بوو به‌نیعمه‌تیک له‌خۆیدا یان له‌سامانه‌که‌یدا یاخود له‌براکه‌یدا با داوای به‌ره‌که‌تی له‌خوا بۆ بکات چونکه چاوپه‌یسی راسته.

(۱۱۰) أخرجه: مالك (۹۳۹/۲)، وابن ماجه (۳۵۰۹)، والنسائي (الكبرى) (۷۶۱۸)، وأحمد (۱۵۹۸۰) وقال محققه: حديث صحيح، والبيهقي (الدلائل) (۶۳/۶)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۲۵۷۲)، و المشكاة (۴۵۶۲) واللفظ لأحمد وقد ورد كيفية الغسل في الطبراني (الكبير) (۵۵۷۷)، وابن أبي شيبه (المصنف) (۲۴۰۶۱)، والحاكم (۴۱۰/۳)، و (زاد المعاد) (۱۵۷/۴).

(۱۱۱) أخرجه: ابو داود (۳۸۱۸)، والنسائي (عمل اليوم والليلة) (۱۰۳۴)، والحاكم (۴۱۳/۴) وصححه و وافقه الذهبي.

(۱۱۲) أخرجه: أحمد (۱۵۷۰۰) وقال محققوه: اسناده ضعيف.

(۱۱۳) أخرجه: نفس المصدر السابق.

(۱۱۴) أخرجه: ابو يعلى (۷۱۹۵) وقال محققوه: اسناده جيد.

(۱۱۵) أخرجه: ابن ابي شيبه (المصنف) (۲۴۰۶۰)، والنسائي (الكبرى) (۱۰۰۳۹) و(عمل اليوم والليلة) (۲۱۱) وقال محققه:

حديث صحيح، والحاكم (۲۱۶/۴) و (۲۴۰/۴) وصححه و وافقه الذهبي، وعبدالرزاق (المصنف) (۱۹۷۶۶)، وابن

السني (عمل اليوم والليلة) (۲۰۵) وقال محققه: صحيح.

۵. هاتنی عەبباسی مامی پیغمبەر ﷺ:

کاتیک سوپا گەشتە ناوچە (جوحفە) ی نزیک ناوچە (رابغ) عەبباسی مامی پیغمبەر ﷺ کۆچی کردبوو بۆلای پیغمبەر ﷺ لەوێدا بەخۆی و خێزانەکیەوه بە سوپای موسولمانان گەشتن. عەبدوڵای کوری عەبباس ﷺ دەفەرمویت: (عەبباسی کوری عەبدولمتەلیب لەرێگادا گەشت بە پیغمبەر ﷺ و موسولمانان) (۱۳۱). زوهری ﷺ دەفەرمویت: (عەبباس خۆی و خانەوادەکی کۆچیان کرد بوو، لە ناوچە (جوحفە) گەشتن بە پیغمبەر ﷺ و موسولمانان، پێشتریش لەمەککە مابوووه تەنها بە مەبەستی ئاودان بە حاجیان و زیارەتکارانی مائی خواو پیغمبەریش ﷺ لێی پازی بوو) (۱۳۲).

۶. شکاندنی رۆژوو:

سوپای موسولمانان لە مانگی رەمەزاندا ئەم لەشکرکێشییەیان ئەنجامداو هەموو جەنگاوەرەکان بەرۆژوو بوون، تا گەشتنە ناوچە (کەدید) لەوێدا پیغمبەر ﷺ فەرمانیدا هەمووان رۆژوو مەکیان بشکێنن، ئەبوسەعیدی خودری ﷺ دەفەرمویت: (لەو سەفەرماندا هەموو بەرۆژوو بووین من پیغمبەرم ﷺ، بینی ئاوی بەسەریدا دەکرد لە ناوچە (سوقیا) یان لەبەر گەرما بوو یان لەبەر تونییەتی رۆژوو مەکی بوو) (۱۳۳) و ترا: ئەو پیغمبەری خوا هەندیک لە خەلکی (کاتیک تۆیان بینی بەرۆژوو بوو) (۱۳۴) ئەوانیش بەرۆژوو بوون، پیغمبەر ﷺ بەردەوام هەر بەرۆژوو بوو (تا گەشتە چەمی کەدید لە نیوان ناوچە قەدیدو عوسفان) (۱۳۵).

لەگێڕانەوهیەکی تردا دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ گەشتە چەمیکی ئاوی باراناو

(۱۱۶) أخرجه: ابن شيبه (المصنف) (۳۸۰۹۷)، وابوداود (۳۰۲۱)، و(الحاکم) (۴۳/۳) و صححه علی شرط مسلم ووافقه (الذهبي) و صححه الشيخ (الالباني) في (الصحيحه) (۳۳۴۱).

(۱۱۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۵/۴).

(۱۱۸) أخرجه: أحمد (۱۶۶۰۱، ۱۶۶۰۲) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۱۹) أخرجه: ابوداود (۲۳۶۵)، وأحمد (۱۵۹۰۳) وقال محققوه: اسناده صحيح علی شرط مسلم، والنسائي (الکبری)

(۳۰۲۹)، و(الحاکم) (۴۳/۱) و صححه.

(۱۲۰) أخرجه: البخاري (۴۲۷۵).

له رۆژیکی گهرمی هاویندا پیدامپهوان لهگهئیدا زۆر بوون ههموشیان بهرپۆزووبوون (ئهو کاته پیغمبر ﷺ سواری ههستهرهکهی بووبوو) لای ئهو چهمه وهستاو لهناو ئهو خهتکهدا فهرمووی: ((ئهی خهتکینه ئاو بخۆنهوه)) بهلام ئهوان ئاویان نهخواردوه و تهماشای پیغمبرهیران دهکرد، دووباره پیتی فهرموون: ((اشربوا انی ناست مثلكم، انی راکب وانتُم مشاء، وانی ايسرکم اشربوا اشربوا)) واته: ((ئاو بخۆنهوه)) من وهك ئیوه نیم من سواری ولاخم و ئیوه پیدامپرون، من ماندوو نیم لهبهرنهوه ئیوه ئاو بخۆنهوه. بهلام خهتکهکه تهماشایان کرد و ئاویان نهخواردوه (پیغمبر ﷺ لهویدا خۆی نهوی کرد)^(۱۳۱) ودابهزی و ئاوی خواردوه، پاشان خهتکی ههموو ئاویان خواردوه ههتا ئهوانهیان کهپهشتر نهیان دهویست ئاو بخۆنهوه لهویدا پیتی فهرموون: ((لیضم الناس ویفطروا فمن صام اجزا عنه صومه ومن افطر وجب علیه القضاء))^(۱۳۲) واته: (ئهووی دهیهویدت رۆزووهکهی بشکینیت با وا بکات، ئهوههیشی دهیهویدت بهرپۆزوو بیت با وا بکات و رۆزووهکهی بۆ دهنوسریت، ئهوههیشی شکاندى پتویسته رۆزووهکهی بگپرتتهوه).

لهگپرانهوهیهکی تردا جابر رضی اللہ عنہ دهمهرویت: (پیغمبر ﷺ فهرمانی پیکردین تا رۆزووهکهمان بشکینین و فهرمووی: ((ئیوه نیک بوونهتهوه لهدوژمنهکەتان و رۆزوو شکاندى بۆ ئیوه بههیزتره)) بهم جوړه شکاندى رۆزووهکه رۆخسهتیک بوو بۆ ئیمه، له ئهناجدا ههنديک لهئیمه بهرپۆزوو بوو وه ههنديکیش بهرپۆزوو نهبوو)^(۱۳۳).

له گپرانهوهیهکی تردا دهمهرویت: (لهپهههزانیکدا لهخزمهت پیغمبرهیرا ﷺ بووین لهغهزادا، پیاویک بهرپۆزووبوو (ومزور لهسهری گران بوو) و بهتهواوی لاوازبوو، نزیکبوو لهتونیهتیدا بمریت و ناگای له وشترهکهی نهمابوو، وه جارجار بهژیر داردا دهرپوشت، ههوا لهکهیان گهیانده پیغمبر ﷺ و فهرمووی: (بۆم بینن) چوون بۆیان هیناو پیتی فهرموو: ((أَلَسْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى تَصُومَ))^(۱۳۴)

(۱۳۱) أخرجه: أحمد (۱۱۴۲۳) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابي يعلى (۱۲۱۴).

(۱۳۲) أخرجه: ابن خزيمة (۱۹۶۶) وقال محققه الشيخ الالباني: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (۳۵۰۰، ۳۵۰۶) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط الشيخين، واللفظ لابن خزيمة.

(۱۳۳) أخرجه: ابن خزيمة (۱۹۶۶) وقال محققه الشيخ الالباني: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (۳۵۰۰، ۳۵۰۶) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط الشيخين، واللفظ لابن خزيمة.

(۱۳۴) أخرجه: أحمد (۱۴۵۲۹) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابو يعلى (۲۲۵۲)، وابن حبان (۳۵۶۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والزيادة عند ابن حبان (۵۹۹۶) وقال محققه: اسناده حسن.

واته: باشه تۆ لهغهزادا نیت لهپیناوی خوادا وه لهگهڵ پیغمبهرمکهی خوادایت ئیتیر بۆ بهرۆزوویت؟). لهگهڕانهوهیهکی تردا دمفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ تیهپهری بهلای پیاویکدا لهبهر ئازار خۆی لوول کردبوو وه لهسهه سگ و پشت خۆی دمدا بهسهه زهویدا پرسباری لهبارهوه کرد، وتیان: نهی پیغمبهری خوا ﷺ نهوه بهرۆزووه. ئینجا بانگی کردو فهرمانی پیکرد که رۆزووهکهی بشکینیت و پێی فهرموو: ((أَمَا يَكْفِيكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَمَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى تَصُومَ))^(۱۳۵) واته: (ئایا بهس نییه بۆ تۆ که لهجهنگیت لهپیناوی خوادا وه لهگهڵ پیغمبهرهکهیدایت، ئیتیر بۆچی بهرۆزوو دمبیت).

کاتیک سوپای موسولمانان گهیشتنه ناوچهی (مر الظهران) پیغمبهر ﷺ فهرمانی کرد نهبوهکهرو عومهریش ﷺ رۆزووهکهیان بشکینن: نهبو هورمیره ﷺ دمفهرمویت: ((لهگهڵ پیغمبهر ﷺ بووین لهناوچهی (مر الظهران) خواردنیکى بۆ هینراو بهئهبوهکهرو عومهری فهرموو: ((نزيك ببناهوهو بخون)) نهوان وتیان: ههردووگمان بهرۆزووین، فهرمووی: دواچار دهوتریت: ((ارْحَلُوا لِصَاحِبَيْكُمَا، اعْمَلُوا لِصَاحِبَيْكُمَا (ادنوا فکلا) وَكَانَ يُكْرَهُ احتیاجهما إلى النَّاسِ))^(۱۳۶) واته: (وشرهکانیان بۆ ناماده بکهن و یارمهتیان بدن (لهبهرئوهه نزيك ببناهوه و نانهکهتان بخون). پیغمبهر ﷺ پیناخۆش بوو پنیوستیان بهیارمهتی خهلك بیت و ئهرکیان بخهنه سهه).

۷. خواردنی کوباس:

(سوپای موسولمانان لای بهرزایی شیوهکه لایاندا پاشان پیغمبهر ﷺ هاوهلانی نارد بۆئوهه (کوباسی) بهری درهختی ئاراکى بۆ لیبکهنهوه)^(۱۳۷) پێی فهرموون: ((عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ؛ فَإِنَّهُ أَطْيَبُ)) (وَإِنِّي كُنْتُ أَكُلُهُ زَمَنَ كُنْتُ أُرْعَى)^(۱۳۸) واته: رهسهکانی لى بکهنهوه چونکه شیرینتره، منیش ههر نهوانهم دمخوارد کاتیک لیره مهرم دهلهوهپراند، وترا:

(۱۳۵) أخرجه: أحمد (۱۴۵۰۹) وقال محققوه: حديث صحيح واسناده قوي.

(۱۳۶) أخرجه: أحمد (۳۳۶/۲) والنسائي (۱۷۷/۴)، وابن خزيمة (۲۰۳۱) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (۳۵۵۷)،

وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۳۷) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۹/۵)، والحاكم (المستدرک) (۲۱۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي.

(۱۳۸) أخرجه: البخاري (۵۴۵۳)، وأحمد (۱۴۴۹۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والنسائي (الکبرى) (۶۷۳۴)،

وابن حبان (۵۱۴۳) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابو يعلى (۲۰۶۲) وقال محققه: اسناده صحيح.

(ئەي پيغهمبهری خوا) ^(۱۳۸) ئايا مەرت لە وەراندوووه شوانيت کردوو؟ فهرمووی: (نعم وهَلْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ رَعَاها) ^(۱۳۹) واتە: بە ئی هەموو پيغهمبهریک شوانی مەری کردوو، لەویدا ئیبنو مەسعود رضی اللہ عنہ چوو لەگەڵیان، ئەوان هەر دانەپهکی باشیان دەستکەوتایه دەیان خوارد. دواتر (تەماشای عەبدوڵلایان کرد چوو هەر درەختیکی ئەو ناوه) ^(۱۴۰) بۆئەوهی سیواکیک بېریت بۆ پيغهمبهری خوا ﷺ، لەوکاتەدا (با هەڵیکرد و هەردوو قاچەکانی دەرخت) ^(۱۴۱) (له کاتی سەرکەوتنی بەدرەختەگەدا) ^(۱۴۲).

چونکە ئیبنو مەسعود رضی اللہ عنہ قاچەکانی باریک و لاوازیوو و باکش بەهەردوو لادا دەبیرد (وهاوەلانی بەو هۆیهوه بێ دمهکەنین چونکە نزیک بوو بایهکە فری داتە خوارموه) ^(۱۴۳) (بەهۆی لاوازی و باریکی هەردوو قاچیهوه) ^(۱۴۴). پيغهمبهریش ﷺ فهرمووی: ((ئەوه بەچی پیکەنینتان دیت))؟ وتیان: بەقاچە باریکەکانی، فهرمووی: ((ما یضحککم من دقة ساقیه؟ والذي نفسی بیدہ لهما أثقل عند الله) ^(۱۴۵) في المیزان (یوم القیامة) من أحد)) ^(۱۴۶) واتە: ئیوه پیکەنینتان بەقاچە باریکەکانی دیت سویند بەوهی گیانی منی بەدەستە هەردوو قاچی لای خوا لەقیامەتدا لەتەرازووی کارەگانیدا قورستە لەشاخی ئوحد).

(ئیبنو مەسعودیش هەر دهنکیکی کوباسی رەشی چاکی لێ بکردایهتەوه نەي دەخواردو دهبهینا بۆ پيغهمبهر ﷺ و دهبوت: ئەمەیان زۆر چاکە، بەلام ئەوانی تر

(۱۳۹) أخرجه: مسلم (۲۰۵۰).

(۱۴۰) أخرجه: البخاري (۵۴۵۳).

(۱۴۱) أخرجه: الحاكم (۲۱۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۹/۵).

(۱۴۲) أخرجه: أحمد (۳۹۹۱) وقال محققوه: اسناده حسن، وفي (الفضائل) (۱۵۵۲) وقال محققه: اسناده حسن، والطالسي

(۳۵۵)، والبزار (۲۶۷۸)، وابو يعلى (۵۳۱۰)، والطبراني (الكبير) (۸۴۵۲)، والحاكم (۳۱۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي،

وحسن اسناده كل من ابن حجر في (الاصابة) (۴۹۵۴) وابن كثير (نهاية البداية) (۲۹/۲)، وحسنه ايضا الشيخ الالباني في

(الصحيحه) (۲۷۵۰، ۳۱۹۲)، و (الارواء) (۶۵) و (غاية المرام) (۴۱۶) و (الطحاوية) (۲۶۷) و (صحيح الادب المفرد) (۱۷۶).

(۱۴۳) أخرجه: أحمد (۹۲۰) وقال محققوه: اسناده حسن، والبخاري (الادب) المفرد (۲۳۷)، وابي يعلى (۵۹۵)، و الطبراني

(۸۵۱۶)، والحاكم (۳۱۷/۳).

(۱۴۴) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۱۱۳/۱۲).

(۱۴۵) أخرجه: أحمد (۹۲۰) وقال محققوه: اسناده حسن، والبخاري (الادب المفرد) (۲۳۷)، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح

الادب المفرد) (۱۷۶).

(۱۴۶) أخرجه ابن ابي شيبة (المصنف) (۱۱۳/۱۲).

(۱۴۷) أخرجه: أحمد (۳۹۹۱) وقال محققوه: اسناده حسن و في (الفضائل) (۱۵۵۲) وقال محققه: اسناده حسن.

ئەوێ دەستیان بکەوتایە بۆخۆیان دەیان خواردو بەشی کەسیان لێ نەدەدا^(١٣٨).

٨. ئەنەس ﷺ کەرویشکێک راودەکات:

هەر لەهەمان شیودا ئەنەس ﷺ کەرویشکێکی راوکردو برژاندی و دوو رانەکەى نارد بۆ پیغمبەر ﷺ: ئەنەس دەفەرموێت: (لەناوچەى مەروزەهران بووین، کەرویشکێک هەستاو دواى کەوتین و هاوڕێیانمان ماندوو بوون (بەلام من کەسێکی چالاک و زیتەل بووم)^(١٣٩) (بەدواى کەوتەم تا پێی گەیشتم) و گرتەم و هێنام بۆلای ئەبوتەلحەى باوکەم، سەرى برى و (منیش برژاندم) و هەندیک لە نەرماپیەکەى لەگەڵ دوورپانەکەى پێدا منیش بردم بۆ پیغمبەر ﷺ و لێی وەرگرتەم)^(١٤٠).

٩. بینى کۆمەلێک قەلەرەشى زۆر:

هەر لەو شیودا کە بیست و دووکیلۆمەتر دووربوو لەشارى مەککە هاوێلانێ پیغمبەر ﷺ کۆمەلێک قەلەرەشى زۆریان بینى لەناویاندا تەنھا یەك قەلەرەش هەبوو کە دەنووک و هەردوو هاچی سووربوو.

عەمرى کورپى عاص ﷺ دەفەرموێت: (کاتیک ئێمە لەشیوی (مر الظهران)^(١٤١) بووین لەگەڵ پیغمبەر خوا ﷺ فەرمووی: (انظروا هل ترون شيئاً)؟ واتە: تەماشایەکن ئایا هێچ دەبینن؟ وتیمان: قەلەرەشێکی زۆر دەبینین بەلام لەنیوانیاندا تەنھا یەکیکیان هەردوو هاچ و دەنووکى سوورە فەرمووی: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَنْ كَانَ مِنْهُنَّ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ فِي الْغَرَابِ))^(١٤٢) (ئەگەر ئەوانە لەئێمەدا هەبێت دەگمەن و کەم وێنەن (ناچیتە بەهەشتەوه لەئافەرتان مەگەر تەنھا ئەوانە نەبێت دەگمەن و کەم وێنەن

(١٣٨) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٩/٥)، والحاكم (٣٧١/٣) وصححه وافقه الذهبي.

(١٣٩) أخرجه: ابوداود (٣٧٩١)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٣٢٢٠).

(١٤٠) أخرجه: البخاري (٢٥٧٢، ٥٥٣٥)، ومسلم (١٩٥٣)، والترمذي (١٧٨٩) والنسائي (٤٣٢٢).

(١٤١) أخرجه: النسائي (الكبرى) (٩٢٦٨)، والحاكم (٦٠١/٤) وصححه شرط مسلم ووافقه الذهبي.

(١٤٢) أخرجه: أحمد (١٧٧٧٠) وقال محققوه: اسناده صحيح، وصححه أيضاً الشيخ الالباني في (الصحيحة) (١٨٥٠).

(١٤٣) أخرجه: النسائي (الكبرى) (٩٢٦٨)، وأحمد (١٧٨٢٦) وقال محققوه: رجاله ثقات، والحاكم (٦٠١/٤) وصححه على

شرط مسلم ووافقه الذهبي، وصححه اسناده كل من الحافظ العراقي (الاحياء) (٤٦/٢) رقم (١٣٦٩)، والعجلوني

(كشف الخفاء) (٣٠٦/٢)، والشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (١٠١٣).

وهك دهگمەنى ئەو قەلەرەشە لەناو قەلەرەشەکاندا). ئەم ھەرەشەيە ئافرمەتە سفورە ناپۆشتەکان دەگرتەو پيغهمبەر ﷺ دەفەر مويت: ((...وَشَرَّ نِسَانِكُمْ الْمُتَبَرِّجَاتِ الْمُتَخِيلَاتِ وَهُنَّ الْمُنَافِقَاتِ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْهُنَّ إِلَّا مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ الْأَعْصَمِ))^(۴۴) واتە: خراپترینی ئافرمەتەکان ئەوانەيانن كە ناپۆشتەو سفورە خۆبەزلزانن، ئەوانە لەپراستیدا دوورپوون، لەوان ناچیتە بەهەشت مەگەر تەنها ئەوانەيان كە دەگمەنن وهك دەگمەنى ئەو قەلەرەشە دەنووك و قاچ سوورە لەناو قەلەرەشەکاندا.

موسولمانبوونی ئەبوسوفیان

هێشتا سوپای موسولمانان لەناوچەي (مرالظهران)ی بیست و دووکیلۆمەتر دوور لەشاری مەككە بوون، سێ لەسەرکردە ناودارەکانی مەككە كەناویان: ئەبوسوفیانی كورپی حەرب، وحەكیمی كورپی حوزام و بودمیلی كورپی ومرفا ئەوان ھاتبوون تا ھەوالی ئەو چواردەورە بزانی، وەلەپراستیدا نەیان دەزانی وا دە ھەزار سەربازی سوپای موسولمانان زۆر لێیان نزیکن، پيغهمبەریش ﷺ فەرمانیدا ناگریکی یەكجار زۆر بکرتەو ھە بۆ دەرخستنی ھیزو قەبارەي سوپای موسولمانان و تۆھاندنی ناحەزانیان. دواجار ئەو سەرکردانە دەست بەسەردەگرین و ھیزی راستەقینەي موسولمانان لەنمایشی سەربازیدا دەبینن و موسولمان دەمین و دەگەڕێنەو ھە شاری مەككە وە ناگاداریان دەكەنەو كە ھیچ بەرھەستییەك نەكەن بەرامبەر موسولمانان و لە بەرامبەر ئەو ھیزە گەورەیدا خۆیان بێدەن بەدەستەو چونكە ڕووبەرپوویوونەو ھەیان ئەستەمەو زۆر مەحالە.

ئەم بەسەرھاتەش لەسەرچاومەکانی فەرموودە و ژياننامەنووساندا بەشێوھەي (صحیح) و (ضعیف) ھاتوون، زۆریان ناڕێك و پچرپچر. لەدوای پوختەکردنیان و ڕیکخستنی راستەکانیان ڕووداوەكە بەم جۆرە دەبیت:

موسای كورپی عوقبە ﷺ دەفەر مويت: (پيغهمبەر ﷺ لەگەڵ سوپاکەي بەرێكەوتبوون بەرھەو شاری مەككە.... ئەم لەشکرکێشیەش خودا بێ باومرانی شاری مەككەي لێ بێ ناگاردبوون تا موسولمانان لەناوچەي مەرۆزەھران لایانداو قورمیشییەکان

ئەبوسوفیان و حەکیمی کۆری حوزام یان ناردو دواتریش بودمیلی کۆری وەرقاش لەگەڵیاندا چوو^(۱۴۵).

پێش دەرچوونەگە (ئەبوسوفیان بە حەکیمی وت: حەکیم سویند بەخوا غەم و پەژارە بەتەواوی دایگرتووم، دەبا هەردوو کمان بچین تا ناوچەی مەرۆزەهران بەتکو لەوئ هەوائیک بزائین. بودمیلیش لەوئ بوو وتی: منیش لەگەڵتان دیم؟ وتیان: ئەگەر پیت خۆشە فەرموو) هەموو پیکهوه چوون تا گەشیستە (لای بەرزاییهکە ی ناوچەی مەرۆزەهران و ئیوارە داهاات و دنیا تاریک بوو)^(۱۴۶) کاتیک نزیکێ دارە ئاراکەکان بوونەوه لەو بەرزاییهوه تەماشای ئەو ناوچەیهیان کرد (تەماشای دەکەن لەهەموو جێگە ی ئەو شیوه هەموو ئەو ناوچە فراوانە ئاگر کراوتەوه) و ئەو هەموو دەوارو سەربازانەیان بینی لەگەڵ ئەو هەموو حیلە ی ئەسپ و پڕۆغانە ی و شترانەدا. بەبیینی ئەوانە بەتەواوی تۆقین و ترس کەوتە ناو دنیانەوه (بودمیل وتی: پێ دەچیت ئەوانە دەوارەکانی خوزاعە بن چونکە ئەوان دەترسن و وریایی دەدەنە دوژمنەکانیان. ئەبوسوفیان وتی نا هەرگیز وانیه خوزاعە زۆر لەوه بێ دەسەلاتترن و ژمارەشیان زۆر لەوه کەمترە) پاشان لەناو خۆیاندا وتیان: بەراستی ئەوانە ژمارەیان زیاتریشە لەبەنی کەعب، پێ دەچیت ئەوانە هەوازن بن و بەدوای لەومردا خۆیان گەیاندووتە ئەم ناوچەیه، سویند بەخوا تا ئیستاش شتی وەها پرووی نەداوه لەوان.

(لەوکاتەدا پیغمبەر ﷺ چەندەها سواری بەهەموو لایەکدا بلاو کردبوووه تا هەوائێران قۆلبەست بکەن و بیانگرن، خوزاعەش لەو چوار دەورە ی خۆیاندا نەیان دەهێشت هیچ کەسێکی نەناس لەو ناوچەیهدا تێپەر ببیت، کاتیک ئەبوسوفیان و هاوێلانێ (نزیك بوونەوه) لەسەربازگە ی موسولمانان) و لە (ناودارە ئاراکەکان هاتنە دەرەوه) ئاگایان لەخۆیان نەبوو [مەفرەزمیهکی ئەنصاریهکان بو هەوائگری هاتبوونە ئەو ناوچەیه بەدەنگی و شترەکانیان ئەبوسوفیان و هاوێلانێ ناسیهوهوه چوار دەوریان دان، پێیان وتن: ئێوه کێن؟ مەفرەزهکەش وتیان: ئیمە لە سوپای موسولمانانین لەگەڵ پیغمبەر ﷺ. ئەبوسوفیان وتی: تا ئیستا شتی وا بووه سوپایهکی

(۱۴۵) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۹/۵).

(۱۴۶) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

گورهی ودها دابهزنه ناو جهرگهی نهیارهکانیان و نهوان پیمان نهزانن^(۱۴۷) لهویدا) نهو سوارانه لهتاریکایی شهودا هۆلبهستیان کردن^(۱۴۸) و لهنزیک سهربازگهکه رایان وهستاندن.

(عهباسی کوری عهبدولموتلیبیش لهخهمی هورپهشدا بوو وه دهیوت: نهوان ئیستا ناگادارنن و پیغهمبهر ﷺ و سوپاکهشی بدات بهسهریاندا نهوان فریاناکهون خویان بدمن بهدهستهوهو نهوکات هورپهش بۆ ههتا ههتایی لهناودهچیت. عباس ﷺ دهئیت: سواری هیستره سپیهکهی پیغهمبهر ﷺ بووم و لهسهربازگهکه ویستم درجم بۆنهوهی تا ناوچهی (دار ناراکهکان) برۆم تا داربرێک یان شوانێک یان کهسێک لهو ناوه بدۆزمهوه تا بجیت ههوالی پیغهمبهر ﷺ و سوپاکهشی بدات بههورپهش تا نهوان پیشتر بین لهگهلی رێک بکهون پیش نهوهی سوپاکه بهزمبری هیز بجیته ناو شاری مهککهوه، نهوهبوو من رۆیستم لهوناوه بهداوی یهکیکدا دهگهرا، گویم لهقسهی نیوان نهبوسوفیان و بودمیل بوو (کاتیک نهوان بۆ ههوالزانن گهیشتبوونه نهو ناوچهیه) نهبوسوفیان دهیوت: سویند بهخوا لهژیاندا ئاگری زۆری وهک ئهه شهوه و سهربازی زۆری وههه ههرگیز نهدیوه) (نهوانه کین؟ دهئیت ئاگری حاجیانی عهرمهیه^(۱۴۹)).

(لهویدا نهبوسوفیان دهرسا نهو مهفرمهیه بیکورن، وه عهباسیش هاوهلی دیرین و نزیک خوی بوو بهوانی دهوت: بۆ نامبهن بۆلای عهباس) لهوکاتهدا عهباس لهو نزیکانه بوو گوئی لهدمگی نهبوسوفیان بوو وه هاواری لیکرد: باوکی ههنزهله لهکوئی؟ نهبوسوفیانیش دمگی نهوی ناسیهوه وتی: نهبولفهزل نهوه تۆیت؟ وتم: بهلی وتی: دایک و باوکم فیدات بیت ههوال چیه؟ (زۆر ترساو داوی فریاکهوتنی لهعهباس کردو وتی: فریام کهوه من دهکوژیم) عهباسیش بهفریای کهوت و لهدهستی مهفرمهیهکهی ومگرت پیش نهوهی هیچ یهکیک زیانی پێ بگهیهنیت، لهویدا پهناي نهو دوو هاوهلهکهشی داو لهگهلی خوی بردنیه ناو سهربازگهکهو

(۱۴۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۲۶۴)، وقال الحافظ في (المطالب العالیة) اسناده صحیح واورده القاضي عیاض في (الشفاه)

(۲/۳) وقال محققه: اسناده حسن. من رواية موسى بن عقبه.

(۱۴۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۲۶۳)، وقال الهیثمی (المجمع رقم ۱۰۲۴۱) مرسل فيه ابن لهیعه وحديثه حسن. وهو

من رواية عروة بن الزبير.

(۱۴۹) أخرجه: البخاري (۴۲۸۰).

به ئەبوسوفیانی وت: هاوار بۆ تۆ ئەبوحنەزەلە دایک و ھۆزەکەت رۆلەرپۆت بۆ بکەن) ئەو پێغەمبەری خودایە لەگەڵ سوپاکە (ئەو لەگەڵ دە ھەزار جەنگاومەری موسولمان ھاتونەتە ئێرەو ئیو ھیچتان بەرامبەریان پێ ناکرێت) بەخوئا ھاوار بۆ قورەمیش بەراستی، ئەبوسوفیان وتی: ئەی چارە چیبە باوک و دایکەم فیدات بن؟ وتی: سویند بەخوئا بەردەستی بکەویت لەگەردنت دەدات لەبەرئەو سواربە لەگەڵم لەسەر ئەم ھێستەرە تا بتگەپەنمە لای پێغەمبەر ﷺ تا پەنات بەدات.

عەباس دەئێت: پاشان ئەبوسوفیان لەگەڵم سواربوو (منیش ھێستەرەکەم تاودا تا دەربازی بکەم و بیگەپەنمە پێغەمبەر ﷺ (بەلای ھەر ئاگرو سەربازانیکدا تیبەر دمیووم (تەماشایان دەکردم) وە دەیان وت: ئەو کێیە؟ کاتیک ھێستەرەگەیان دەبینی دەیان وت: ئەو مامی پێغەمبەری خودایە ﷺ بەسواری ھێستەرەکە. تا گەپشتمە ئاگرەکە عومەری کورپی خەتتاب وتی: ئەو کێیە؟ ھاتە پێشەووە لێم و کاتیک ئەبوسوفیانی بینی لەدوامەو سواربوو و تی: ئەبوسوفیان ئەی دوژمنی خوئا سوپاس بۆ خوئا کەتوانیم دەستم پیت بگات بەبێ ھیچ پەیمان و رێکەوتنیک. پاشان ئەو بەخیرایی راپکرد بەدوامدا و منیش ھێستەرەکەم تاودا و توانیم (پیش ئەو خۆم و ئەبوسوفیان بگەپەنمە بەردەمی دەوارەکە پێغەمبەر ﷺ) (۱۵۰) لەویدا من پیش کەوتم وەک چۆن و لایخیکی خا و پیش پیاویکی خا و دەداتەو. یەکسەر لەوئ دابەزیم و چوووە زوورەووە عومەریش بەدوامدا ھات و وتی: ئەی پێغەمبەری خودا ئەو (دوژمنەکە خوایە) ئەو ئەبوسوفیانە، لەکۆتاییدا دەستمان پێ گەپشت بەبێ ھیچ پەیمان و رێکەوتنیک دەلیمگەرئ با لەگەردنی بەدەم؟ ئینجا منیش وتم: من پەنام داوە ئەی پێغەمبەری خوئا ئەو مەتا ئەبوسوفیان: شایەتی دەدات کە ھیچ خوایەک نییە تەنھا ھەر (اللە) خوایە؟

پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: ((يشهد أن لا إله إلا الله وإني رسول الله)) قلت: نعم) (۱۵۱)

(۱۵۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۵/۴) وقال محققه: اسناده صحيح، والطبري (التاريخ) (۵۲/۳)، والطبراني (الكبير) (۷۲۶۴)، والحاكم (۴۳/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وابوداود (۳۰۲۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۲/۵)، والطحاوي (شرح معاني الآثار) (۳۲۲/۳) وقال: اسناده صحيح، وقال الحافظ في (المطالب العالية) (۴۳۶۲): حديث صحيح، وقال البوصري (الاتحاف) (۶۲۹۵): حديث صحيح، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۶۴/۶): رجاله رجال الصحيح، وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۴۰۹)، و (الصحيحه) (۳۳۴۱)، و (صحيح ابي داود) (۳۶۱۱). من رواية ابن عباس رضي الله عنه.

(۱۵۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۲/۵) من رواية موسى بن عقبه رضي الله عنه.

واته: ئایا ئەو شایهتی دەدات کە هیچ خودایەك نییه جگە له (الله) و منیش پیغمبهری خودام؟ وتم: بەئێ. پاشان لای پیغمبهر ﷺ دانیشتم وتم ئەمشەو لای بەرنادەم و ناھێلم هیچ کەسێك جگە لەمن بەنھێنی قسەى لەگەڵ بکات. عومەریش زۆر پێداگری کرد لەدزایەتی کردنی بۆ ئەبوسوفیان و منیش پێم وت: لەسەر خۆبە عومەر سوێند بەخوا ئەگەر لەپیاوانی بەنی عەدى كورى كەعبى خزمانت بووايە ئەووت نەدەوت (وئاوەهات نەدەکرد) تۆ بۆیە وادەكەیت چونکە ئەو لەپیاوانی بەنو عەبدولمەنافە؟

عومەریش وتی: لەسەر خۆبە عەبباس سوێند بەخوا موسوئلمان بوونت لەو رۆژەدا کە موسوئلمان بوویت لەلام خۆشەویستتر بوو لەموسوئلمان بوونی خەتتاب گەر موسوئلمان بووايە، ئەو هەش تەنها لەبەر ئەوەی کە دەمزانى پیغمبهر ﷺ بەموسوئلمان بوونت شادمانترە لەموسوئلمان بوونی خەتتاب گەر موسوئلمان بوایە، (پاشان حەکیم و بودەمیل و ئەبوسوفیان و یستیان موسوئلمان بوونی خۆیان رابگەیهنن چونکە لەوشەویدا ئەوان لای پیغمبهر ﷺ مانەووە قسەیان لەگەڵ کردو ئەویش پرسىارى ئى دەکردن و پاشان بانگى کردن بۆ ئىسلام و پێى وتن: ((بئێن: شایهتی دەدەین کە هیچ خودایەك نییه جگە له (الله). ئەوانیش ئەو شایهتییەیان دا. پاشان پێى وتن: ((بئێن: شایهتی ئەدەین کە تۆ پیغمبهرى خودایت. لەویدا حەکیم و بودەمیل شایهتییان دا بەلام ئەبوسوفیان وتی: من ئەوەیان نازانم.... پاشان پیغمبهر ﷺ بەعەبباسى فەرموو: ((يا أبا الفضل انصرف بِضَيْفِكَ اللَّيْلَةَ))^(۱۵۲) (فَقَدَ أَمَنَاهُ)^(۱۵۳) (فَإِذَا أَصْبَحْتُ فَاتَنِي بِهِ) واتە: ((باوکی فەزڵ میوانەکەت ئەمشەو بەرەووە لای خۆت) (وئیمە بەنامان داووە) (کاتێک رۆژ بوووەو بیهینەرەووە لام) (منیش بردمەووە لای خۆم) (وپاشان دەنگ وباسەکە بەلاو بوووەو کەلای عەبباسەو سواری و لاخەکەم کرد لەپشتەووە بەلای دەواری سەربازەکاندا رۆشتین و هەموویان بینیان.... کاتێک ئەبوسوفیان زۆرى ژمارەى موسوئلمانان و گوێپرايەتییانى بینى وتی: تا ئیستا سوپای وها ژمارە زۆرم نەبینیووە، عەبباسیش وتی: تۆ دەکوژیت گەر موسوئلمان نەبیت و شایهتی نەدەیت کە موحمەد پیغمبهرى خودایە، ئەبوسوفیانیش دەویست ئەو بەلایت بەلام زمانى نەیدەهێناو نەیدەتوانی).

(۱۵۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤٠/٥) من رواية موسى بن عقبة رضى الله عنه.

(۱۵۳) أخرجه: الطبري (٥٤/٣)، والبيهقي (الدلائل) (٣٤/٥)، وأورده البرزنجي في (صحيح تاريخ الطبري) (٢٤١).

کاتیک بانگی بەیانی داو هەمووان بەئاگا هاتن و کەوتنە جۆلە بۆ دەستنوێژ، ئەبوسوفیان ترسا وتی: عەبباس ئەوانە چییان دەوێت (ئەوانە فەرمانی چییان پیکراوه؟) ^(۱۵۴) عەبباس فەرمووی: نا (ئەوانە موسولمانن) گوێیان لەبانگ بوو هەستاوان بۆ دەستنوێژگرتن بۆ ئەوەی پیغمبەر ﷺ پێشنوێژیان بۆ بکات، پاشان فەرمانی بەئەبوسوفیان کرد دەستنوێژ بگریت و لەگەڵ خۆی بردی، ئەبوسوفیان ئەو هەموو خەڵکە دی که لەهەموو لایەکەوه بەرمو نوێژ دەچوون (بەچاوی خۆی بینی چۆن خەڵکی هەرایانە لەسەر ناوی دەستنوێژەکی پیغمبەر ﷺ) (کاتیکیش دەستی بەنوێژ کردو وتی (الله أكبر) هەموو خەڵک لەدوایەوه وتیانەوهو نوێژیان کردو پاشان چوووە رکوع هەموویان بەدوایدا چوون پاشان بەرزبوووەوه هەمووان لەگەڵی بەرزبوونەوه) (لەویدا بەچاوی خۆی بینی چۆن خەڵکی تیکرا بەدوایدا دەچنە رکوعو سجود دواتر بەعەبباسی وت: ئەو هەر فەرمانێکیان پێ بکات ئەوان جێبەجێ دەکەن؟

عەبباس وتی: گەر داوایان لێ بکات نان و ئاو نەخۆن ئەوان سەرپێچی ناکەن. ئەبوسوفیان وتی: (تا ئیستا هیچ پادشایەکی وەهام نەدیوه هەرگیز) تانیستا هیچ کەسانیکم نەدیوه لەهەموو لایەکەوه پیکەوه کۆببنەوهو ئاواش گوێراپەڵ ببن (پاشان وتی: فارسه رێژ لێگیراوەکان و رۆمه خاوەن قەلاو هیزەکان ئاوا گوێراپەڵ نین. کاتیک ئەوانە ی هەموو بینی ئینجا ویستی موسولمان بێت) وداوای لەعەبباس کرد تا بیبات بۆلای پیغمبەر ﷺ وتی: (عەبباس قسە ی لەگەڵ بکە سەبارەت بەقورمیشی خزمانت ئایا لێبووردنی هەیه بۆیان؟ کاتیک بە تەواوی رۆژ بوووەوه عەبباس لەگەڵ خۆی بردی تا گەیانیدیە لای پیغمبەر ﷺ وتی: ئە ی پیغمبەری خودا ئەوه ئەبوسوفیانە).

کاتیک پیغمبەر ﷺ بینی فەرمووی: ((ويحك يا أبا سفيان ألم يأن لك أن تشهد أن لا إله إلا الله)) واتە: هاوار بۆ تۆ ئەبوسوفیان ئایا کاتی ئەوه نەهاتوووە کەبزانیت کە هیچ پەرستراویک نییه جگە لەخودا؟ وتی: باوک و دایکم بەقوربانان بن چەندە لەسەرخۆو بەرپێزو چاکەکاریت، سوێند بەخوای من دێنیا بووم گەر خودایەکی تر هەبوایه جگە لە (الله) سوودی دەبوو بۆمان بەلام هەرگیز نییه، پاشان پێی فەرموو:

(۱۵۴) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۷) وقال محققه: مرسل رجاله ثقات: من رواية عكرمة رحمه الله.

((وَيْحَكَ يَا أَبَا سُفْيَانَ أَلَمْ يَأْنِ لَكَ أَنْ تَعْلَمَ أَيُّ رَسُولٍ اللَّهُ)) واته: هاوار بۆ تۆ ئایا کاتی ئهوه نههاتوووه بزانییت که من بهراستی پیغمبری خودام؟ وتی: باوک و دایکم فیدات بن چهنده لهسهرخۆو بهرپرزو چاکهکاریت، بهلام ئهمهیان سویند بهخووا هیشتا ههر لهدلما گومان ماوه. عهباس پیتی وت: ئهی هاوار بۆ تۆ موسولمان بهو شایهتی بهتهنهای خودا و پیغمبرایهتی موحهمهده ﷺ بده پێش ئهوهی لهگهردنت بدریت.

پیغمبریش ﷺ فهرمووی: ((وَيْحَكَ أَبَا سُفْيَانَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاسْلَمُوا تَسْلَمُوا))^(۱۰۰) واته: هاوار بۆ تۆ ئهی ئهبوسوفیان من دونیاو قیامهت بۆ هیناون، موسولمان بن تا سهلامت ببن. ئهبوسوفیان وتی: من داوام لهخواکهم کردو تۆش داوات لهخواکهت کرد، بهلام وهلاهی ههرکات رووبهرووت بوومهتهوه تۆ بهسهرمدا زال بوویت، گهر خواکهی من راست بووایهه و خواکهی تۆ درۆ بوایه من بهسهرتدا سهردهکهوتم، لهبهرئهوه: شایهتی دمدهم کهتهنها (الله) خودایهه (محمد) یش پیغمبری خودایه [ئهوه بوو ئهبوسوفیان موسولمان بوو وه شایهتی راستی دا (پاشان ئهبوسوفیان و حهکیم وتیان: ئهی پیغمبری خودا تۆ خه لکیکی ههرچی و بهرچی و نهناسراوت هیناومهت سهه بنهجهه و هۆزمهت؟ پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((هُمْ أَظْلَمُ وَأَفْجَرُ، قَدْ عَدَرْتُمْ بَعْدَ الْخَدْيَبِيَّةِ، وَظَاهَرْتُمْ عَلَيَّ بِنِي كَعْبٍ بِالْإِنِّمِ وَالْعُدْوَانِ فِي حَرَمِ اللَّهِ وَأَمْنِهِ)) واته: ئهوان ستهمکارترو تاوانبارتر بوون، ئیوهش ریکهوتننامهی خودهیبیهتانه شکاندو پشتیوانی بهنی بهگری کورپی کهعبتانه کرد لهتاوان و دهست درێژییهکهیاندا لهحههرههی ئارامی خودا.

بودمیل وتی: راستت کرد ئهی پیغمبری خوا ﷺ ئهوان غهدریان لی کردین سویند بهخووا گهر قورپیش پشتیوانی بهنوبهگریان نهکردایه ئهوان نهیان دمتوانی زیانمان پێ بگهیهنن. ئهبوسوفیان و حهکیم وتیان: ئهی پیغمبری خوا جیی خۆی بوو تواناو هیزهکهت بۆ ههوازن ئاماده کردایه چونکه دوورن لهخزمایهتیداو توندترن لهدوژمنایهتیان لهگهلماندا. پیغمبری خودا ﷺ فهرمووی: ((إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَجْمَعَهُمَا لِي رَبِّي: فَتَحَ مَكَّةَ، وَإِعْرَازَ الْمُسْلِمِينَ بِهَا وَهَزِيمَةَ هَوَازِنَ، وَغَنِيمَةَ أَمْوَالِهِمْ وَذَرَارِيَهُمْ)) واته: ((من هیوام وایه خوای گهوره ههردووکیانم بداتی، ئازادکردنی شاری مهککهو

(۱۰۰) أخرجه: الطبراني (الکبیر) (۶۴۱۹)، وقال الهیثمی (المجمع) (۱۰۲۴۰): فيه الحرب بن حسن ضعيف وقد وثق.

سه‌رخستنی ئیسلام و موسولمانان و تیکشکاندنی هه‌وازن و ده‌ست که‌وتنی مال و سامانیان)).

ئه‌بوسوفیان و حکیم وتیان: ئه‌ی پیغمبهری خودا ﷺ خه‌ئگی هئور بکه‌روهه، ئایا گهر هورمیشیه‌کان گۆشه‌گیر بوون وه ده‌ستیان لیتان نه‌کرده‌وه ئایا ئه‌وان په‌نادراو ده‌بن و بئ ترس ده‌بن؟ فهرمووی ((به‌ئ))^(۱۵۶). عه‌بباس وتی: ئه‌ی پیغمبهری خودا (باوک و دایکم فیدات بیت) ئه‌بوسوفیان پیاویکه‌ پێبخۆشه‌ ناودار بیت (و به‌گه‌وره‌ ناو ببریئت) شتیکی بۆ بریار بده (تا له‌ناو خزمانیدا سه‌روهر بیت) فهرمووی: ((نَعْمَ مَنْ دَخَلَ دَارَ أَبِي سَفِيَانَ فَهُوَ آمِنٌ)) واته: ((به‌ئ هه‌رکه‌سیک بچیته‌ خانووکه‌ی ئه‌بوسوفیان په‌نا ده‌دریئت و پاریزراو ده‌بیت)) ئه‌بوسوفیان وتی: هه‌موویان له‌خانووکه‌مدا جێیان نابیته‌وه، فهرمووی ((وَمَنْ دَخَلَ الْكَعْبَةَ فَهُوَ آمِنٌ)) واته: هه‌رکه‌سیک بچیته‌ ناو که‌عه‌به‌وه په‌نا ده‌دریئت و پاریزراو بئ ترس ده‌بیت. وترا: که‌عه‌ش ژماره‌یه‌کی زۆر ناگریئت. فهرمووی: ((وَمَنْ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَهُوَ آمِنٌ)) واته: هه‌رکه‌سیک بچیته‌ ناو مزگه‌وته‌که‌وه پاریزراو ده‌بیت. وترا: مزگه‌وته‌که‌ش هه‌مووان ناگریئت. فهرمووی: ((مَنْ كَفَّ يَدَهُ وَأَغْلَقَ دَارَهُ فَهُوَ آمِنٌ)) واته: هه‌رکه‌سیک ده‌ستمان لئ نه‌کاته‌وه‌و ده‌رگای خانووکه‌ی داخات پاریزراو ده‌بیت. وتیان: ده‌ ئیمه‌ بنیره‌ تا بچین له‌ وته‌کانی تۆ ناگاداریان بکه‌ینه‌وه، فهرمووی: ((انْطَلِقُوا فَمَنْ دَخَلَ دَارَكَ يَا أَبَا سَفِيَانَ وَدَارَكَ يَا حَكِيمَ وَكَفَّ يَدَهُ فَهُوَ آمِنٌ)) واته: برۆن پێیان رابگه‌یه‌نن هه‌ر که‌سیک بچیته‌ خانووکه‌ی تۆوه‌ ئه‌ی ئه‌بوسوفیان پاریزراو ده‌بیت وه هه‌رکه‌سیک بچیته‌ خانووکه‌ی تۆش ئه‌ی حکیم وه ده‌ستمان لئ نه‌کاته‌وه‌و پاریزراو ده‌بیت.

خانووکه‌ی ئه‌بوسوفیان له‌سه‌رو شاری مه‌که‌که‌وه‌ بوو، وه خانووکه‌ی حکیمیش له‌خوارووی شاری مه‌که‌که‌ بوو، [عه‌بباس وتی: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ من پیم خۆشه‌ رینگه‌م بده‌ی منیش بچمه‌ لای خزمانت و ناگاداریان بکه‌مه‌وه‌ له‌م پێش هاته‌و بانگیان بکه‌م بۆ لای خواو پیغمبهره‌که‌ی، پیغمبهر ﷺ رینگه‌یداو عه‌بباس وتی: جۆنیان پئ بلیم بۆم روون بکه‌روه‌ه تا شتیکیان پئ بلیم ئارام بن و به‌ته‌واوی بئ ترس بن؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((تقول لهم: مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَشَهِدَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَكَفَّ يَدَهُ فَهُوَ آمِنٌ، وَمَنْ جَلَسَ عِنْدَ الْكَعْبَةِ فَوَضَعَ سِلَاحَهُ فَهُوَ

أَمِنْ، وَمَنْ أَعْلَقَ عَلَيْهِ بَابَهُ فَهُوَ أَمِنٌ))^(١٥٧) (إِلَّا ابْنَ خَطْلٍ، وَمَقِيسَ بْنَ صُبَابَةَ اللَّيْثِيِّ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَعْدِ بْنِ أَبِي سَرْحٍ، وَالْقَيْنَتَيْنِ، فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمْ مُتَعَلِّقِينَ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ فَاقْتُلُوهُمْ))^(١٥٨). واته: بلی. ههرکه سیک گهر شایه تی بدات جگه له (الله) هیج خوایه کی تر نییه و تاک و تهنه او بئ هاونایه، وه موحه ممد بهنده و پیغهمبهری خوایه بئ ترس بیټ، ههرکه سیک لای که عبه دابنیشیټ و چه که که ی دابنیت نه وه پاریزراو دمبیټ وه ههرکه سیک دمرگای خانووه که ی له خووی دابخات پاریزراو دمبیټ، تهنه کورپه که ی خه تل و مه قیه سی کورپی له یسی و عه بدولای کورپی سه عدی کورپی نه بو سه رح و دوو کچه گورانی بیژمه که نه وانه گهر دستتان که وتن خویمان به په رده ی که عبه شه وه هه لواسیوو بیان کوژن.

پاشان پیغهمبهر ﷺ عه بباسی سوار هیستره که ی خووی کردو نه بو سوفیانیش له دوایه وه سواربوو، کاتیک عه بباس که میټ دوور که وته وه، یه کیکی به دوایدا نارد فهرمووی: ((بگه نه وه به عه بباس و بیگپر نه وه لام)) پاشان بو نه وانه ی نه ویی باسکرد که نه و دهرسیټ عه بباس شتیکی به سه ر بهینن. پاشان عه بباسیان بولا گپراهه وه نه و وتی: نه ی پیغهمبهری خودا من دلنیانیم و دهرسم نه بو سوفیان پاشگه ز بیټه وه له برپاره گانی و بگه پرته وه بو بئ باوه ری با جارئ نه روات تا رای ده وه ستینین به جاوی خووی هه موو سه ر بازه گانت ببینیت. عه بباس نه بو سوفیانی راگرت و نه ویش وتی: به نی هاشمیه گان نیوه غه درمان لی ده که ن؟ عه بباس وتی: دمرانیت که نیمه هه رگیز غه درو ناپاکی ناکهین به لام من کاریکم بیټ هه یه له گه لمان بمینه ره وه تا له م به یانییه دا هه موو سه ر بازه گانی خودا ببینیت که ناماده کراوه بو موشریکه گان).

(پیغهمبهریش ﷺ فهرمووی: عه بباس (برق) بیبه به رده می شیوه که ی لای دامینی شاخه که تا هه موو سه ر بازانی خودا به لایدا تیپه ر بیټ و بیان بینیت (عه بباس دمه رمویټ: منیش بر دم تا له و جیگه یه وه وه ستاندم که پیغهمبهر ﷺ داوای لی کردبووم) وه نه بو سوفیانم وت: لی ره دابنیشه تا هه موویان ببینیت. وتی: باشه. نه مه ش بو نه و بوو بئ توانایی خووی قوره میشی بو دمرکه ویت) (پیغهمبهر ﷺ فهرمانی دا که سیک جار بدات: با هه موو که سیک له گه ل هوزه که ی خووی بیټ و لای

(١٥٧) أخرجه: الطبراني (الکبیر) (٧٢٦٣)، وقال الهیثمی (المجمع) (١٠٢٤١): فیہ ابن لهیثه حسن وفیه ضعف. وهو

من روایة عروة بن الزبیر ؓ.

(١٥٨) أخرجه: ابن ابی شیبة (المصنف) (٣٨٠٥٥) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

ئالاکەى خۆيان بېت و ھەموو کەل و پەلە سەربازىيەکانيان بانمايش بکەن، ھەموو نامادەبوون و پيغەمبەر ﷺ يەکە سەربازىيەکانى يەک بەدواى يەگدا نارد (ھەموو ھۆزەکان بە ئالاکانيانەوہ) يەک يەکیان تى دەپەرين بەلای ئەبوسوفياندا، ئەويش وتى: عەبباس ئەمانە کيڤ؟ وتم: ئەوانە غيفارن. وتى: من ئيشم بەوان نييە.

پاشان ھۆزى جوھەينە تىپەربوو (وتى: عەبباس ئەوانە کيڤ؟ وتم: جوھەينەن وتى: ئيشم بە جوھەينە نييە، وەلاھى تا ئىستا ھيچ جەنگيک لەنيوانمان پووى نەداو، پاشان ھۆزى موزەينە تىپەربوو، وتى: عەبباس ئەى ئەوانە کيڤ؟ وتى: ھۆزى موزەينەن. وتى: من ئيشم بەموزەينە نييە وەلاھى تا ئىستا ھيچ جەنگيک لەنيوانماندا پووى نەداو. پاشان ھۆزى سولەيم تىپەربوو، وتى: عەباس ئەوانە کيڤ؟ وتى: ئەوانە ھۆزى سولەيمەن (وتى: من ئيشم بە سولەيم نييە).

(پاشان يەکەيەکی تر تىپەربوو وتى: عەباس ئايا ئەوانە پيغەمبەريان لەناوادیە؟ وتى: نەخیر. وتى: ئەى ئەوانە کيڤ؟ وتى: ئەوانە ھۆزى خوزاعەن، پاشان ھەموو ھۆزەکان بە ئالاکانيانەوہ تىپەربوون و ئەبوسوفيان زۆرى ئەوانەى بەلاوہ گەورە بوو، خواى گەورەش ترس و لەرزى خستبووہ دلێوہ) (تا ھەموويان بەتەواوى بەلاماندا تىپەربوون و لەھەموو ھۆزىک پرسیارى لى دەکردم) (خۆى و حەکیم و بودمیل بەراستی سەرسام بوون و شتى و ھايان ھەرگيز نەبيني بوو، تا يەکەيەکی ترى سەربازى بەلاياندا تىپەربوو) (لەھەموويان جياوازتر بوو، ئەبوسوفيان وتى: ئەوانە کيڤ؟ عەبباس وتى: ئەوانە يەکەى پشتيوانەکانى مەدينەن و ئالاکەيان بەدەستی سەعدى کورپى عوبادەوہ بوو، لەدووورەوہ ھاواری کرد: ئەى ئەبوسوفيان ئەمپۆ پۆزى کوشتارو خوين پشتنە، ئەمپۆ ھيچ شتىک قەدەغەگراو نابیت. ئەبوسوفيان وتى: خۆزگە لەپۆزى زيماردا دەمردم و ئەم پۆزەم نەبينييايە، پاشان يەکەيەکی تر ھات ژمارەيان لەھەمووان کەمتر بوو، ئالاکەى پيغەمبەرى خوا ﷺ بەدەست زوبەيرەوہ بوو) (۱۵۹).

(ئەو يەکەيەش ھى پيغەمبەر ﷺ و موھاجيرەکان بوو کاتيک بەلای ئەبوسوفياندا تىپەربوون ئەبوسوفيان بانگى لىکردو وتى: ئەى پيغەمبەرى خودا ﷺ ئايا فەرمانت بەلەناوبردى خزمەکانت کردوہ (ئەى نازانيت سەعدى کورپى عوبادە جى وت؟

فهرمووی ((جی وت))؟ وتی: سعدی کوری عوبادهو ئهو یهکهیهی که لهگهئیدا بوون کاتیک بهلامدا تیپهړبوون سعدا بانگی لیکردم و وتی: ئهمرؤ پړۆزی کوشتارو خوین رشتنه، ئهمرؤ هیچ قهدهغهیهک لهبهرامبهرتان نامینیت. من نهی پیغهمبهری خوا لیت ئهپارپهموه ناگات لهخزمهکانت بیت) (چونکه تۆ لهههموو خهنگی چاکتریت و خزم دۆستتریت. پیغهمبهریش ﷺ فهرمووی: ((يَا اَبَا سَفِيَانَ، كَذَّبَ سَعْدُ الْيَوْمَ يَوْمَ الْمَرْحَمَةِ! هَذَا يَوْمٌ يُعْظَمُ اللَّهُ فِيهِ الْكُفْبَةُ، وَيَوْمٌ تُكْسَى فِيهِ الْكُفْبَةُ)) الْيَوْمَ أَعَزَّ اللَّهُ فِيهِ قُرَيْشًا!!!))^(۱۶۰) واته: ئهی ئهبوسوفیان (سعد راست ناگات) ئهمرؤ پړۆزی بهزهیهه (ئهمرؤ خوی گهوره کهعبه تیا پیرۆزتر دهگات، ئهمرؤ کهعبه بهرگی تازهی به بهردا دهکرتت ئهمرؤ خودا قورهیش سهربهرز دهگات).

(پاشان پیغهمبهر ﷺ کهسکی نارد بۆلای سعداو ئالاکهی لی سهندهوهو دایه دهستی قهیس کوری که لهپیشی یهکهکهدا بوو) (دواتر سعدا داوای کرد لهپیغهمبهر ﷺ تانالاکه لهقهیسیس و مربرگرتتهوه نهوهک ئهویس کاریکی نهخووزراو ئهنجام بدات. پیغهمبهریش ﷺ داواکارییهکهی قبول کرد و ئالاکهی لهدهست و مرگرتهوه)^(۱۶۱) و(دایه دهست زوبهپرو کردیه ئالاههنگری ئهنصارو موهاجیرهکان و ههردوولای کرده یهکه یهکهی تایبته) (پاشان لهنمایشهکهدا پیغهمبهر ﷺ لهناو یهکهکهدا بوو، کاتیک ئهبوسوفیان خهنگیکی نهناسراوی زۆری لهگهئ بینی وتی: ئهی پیغهمبهری خودا لهجیاتی خزمانت ئهوانت ههلبزاردوهو لهگهئیانیت؟ پیغهمبهریش ﷺ وهلامی دایهوهو فهرمووی: ((أَنْتَ فَعَلْتَ ذَلِكَ وَقَوْمُكَ، إِنَّ هَؤُلَاءِ صَدَقُونِي إِذْ كَذَّبْتُمُونِي، وَتَصْرُونِي إِذْ أَخْرَجْتُمُونِي.....)) واته: خووت و خزمهکانت هۆکاری ئهوهبوون، ئهوان منیان بهراست زانی لهوکاتهدا که ئیوه منتان بهدرؤ زانی و ئهوان سهریان خستم لهکاتیکدا ئیوه منتان دمرکرد.

کاتیک ئهبوسوفیان تهماشای (یهکهی سهوزی کرد که لهئهنصارو موهاجیرهکان پیکهاتبوون (و تهنها ههر چاویان دیاربوو له زریبۆشهکانیاندا) و زوبهپر سهربهرشتیاری دمرکردن. ئهوکات ئهبوسوفیانه و بهعهببایس وت: ئهوانه کین؟

(۱۶۰) أخرجه: الاموي في (مغازية) كما في (فتح الباري) (۱۰، ۱۱/۸).

(۱۶۱) أخرجه: البزار (۱۸۱۹) وقال الحافظ (فتح الباري) (۹/۸) وفي (مختصر زوائد البزار) (۲۴۸): اسناده صحيح على شرط البخاري.

وتی: ئەو پێغمبەری خواپە لەگەڵ ئەنصارو موهاجیرەکان (ئەم یەكەیه خوینی سوری لەگەڵە). ئەبوسوفیان وتی: هیچ كەسانێك توانای بەرنگاربوونەوهی ئەمانەى نییە). (با برۆین عەبباس تا ئیستا سوپا و سەربازانێكى وهام نەدیوه) سویند بەخوا ئەبولفەزل برازاكەت ئەمڕۆ بوووتە پاشایەكى مەزن و خاوەن دەسلەتاتیكى گەوره. عەبباسیش وتی: هاوار بۆ تۆ ئەى ئەبوسوفیان ئەو پێغمبەرایەتییه، خیراكه (بگەرێوه ناو خزمەكانت ناگاداریان بكەرەوه. ئەویش بەخێرایى دەرچوو تا نزیکى شارى مەككە بوووه) و لەبەرزاییهكەوه لییان دەرکەوت، دانیشتوانى شار لێى كۆبوونەوه و پێیان وت: چ هەواڵێك هێناوه لەدوات؟

ئەویش وتی: وا دایان بەسەرماندا، سوپایەكە توانای بەرنگاربوونەوهتان نییە، لەژیانمدا شتى وهام نەدیوه، هەرکەسێك بێتە خانووێكەمەوه بێ ترس و زیان دەبێت. وه دواتر چوو (مژگەوتەكەوه) و بەهەموو دەنگى هاواری كرد: ئەى كۆمەلانی قورەیش ئەوه موخەمەد هاتووتە سەرتان بەسوپایەكەوه هەرگیز ئیوه توانای بەرنگاربوونەوهمیتان نییە (موسولمان بن سەلامەت دەبن) (وتیان: بەسە. وتی: هەرکەسێك بچیتە مالى ئەبوسوفیان بێ ترس و زیان دەبێت، لەویدا هیندى هاوسەرى بۆی هەستاو ریش و سمیلی گرت وتی: (خوا پرووی خۆت و هۆزەكەت رەش بكات بۆ خۆت و چاودیرى و نوینەرایەتیت) (بنەمالهى غالب ئەم بەتەمەنە بێ ئەقلە بكوژن) (بۆ وهستاوون برۆن بجهنگن و پارێزگارى لەخۆتان و نیشتمانهكەتان بكەن) ئەو رەشە قەلەوه بێ نرخە بكوژن.... ئەبوسوفیان وتی: ریشم بەردە، سویند بێت بەخوا گەر تۆ موسولمان نەبیت لەگەردنت دەدریت، هاوار بۆ تۆ پەيامێكى راست و پەروانى بۆ هێناون، برۆ ژوورەوه لەسەر قەرەوێلەكەت دانیشەو بێدەنگ بە (هاوار بۆ تۆ ئەو هەموو خەلكى لێ كۆکردووینەتەوه (پاشان وتی: ئەى هاوار ئەو ژنە فریوتان نەدات، سوپایەكى لەگەڵە هەرگیز ناتوانن بەرنگارى ببنەوه، هەرکەسێك بچیتە مالى ئەبوسوفیان پارێزراو بێ ترس و زیان دەبێت ئینجا ئەوان وتیان: خوا لەناوت بەریت جا مالهكەت هەموومان دەگریت؟ وتی: هەرکەسێكیش دەرگای مالى خۆى داخات و (دەست نەكاتەوه) پارێزراو بێ ترس و زیان دەبێت، هەرکەسێكیش پەروا نەو مژگەوتەكەوه پارێزرا و بێ ترس و زیان دەبێت....)^(۱۳۳).

(۱۳۳) سیاق هذا الحديث مأخوذ من رواية عروة بن الزبير رضي الله عنه عند الطبراني (الكبير) (۷۲۶۳)، و رواية ابن عباس c: عن

سوپای موسولمانان پیشڕه‌وییان کرد تا گەیشتنه ناوچەى (کوراعول غەمیم) که زۆر نزیکه له‌شارى مه‌ککه، له‌ویدا پیغمبەر ﷺ بۆ دواجار پێداگری کرد له‌و موسولمانانه‌ى که هێشتا به‌رپۆژوون پێویسته‌ پۆژوووه‌کانیان بشکینن چونکه به‌و جۆره به‌هێزتر دهبین بۆ کاتی رووبه‌روو بوونه‌وه، جابر رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمویت: (پیغمبەری خوا ﷺ له‌سالی نازادکردنی شاری مه‌ککه له‌رهمه‌زанда به‌رپێ که‌وتبوو تا گەیشته ناوچەى کوراعول غەمیم، خه‌لکی به‌رپۆژووبوون (وهه‌ندیکیان سوارو هه‌ندیکیان پیا‌دمبوون)^(١٦٣) و‌ترا: ئە‌ى پیغمبەری خوا خه‌لکی رۆژوویان له‌سه‌رگران بووه و هه‌موویان چاوه‌رپێن تابزانن تۆ چی ده‌که‌یت، پاشان پیغمبەر ﷺ (له‌دا‌ى عه‌س‌ردا بوو) دا‌واى قاپێک نا‌وى کرد (به‌سه‌ر وشتره‌که‌یه‌وه بوو)^(١٦٤) قاپه‌ ناوه‌که‌یان پێدا‌و بردى بۆ‌لاى ده‌مى (وته‌ماشای خه‌لکی کرد)^(١٦٥) و ئە‌وانیش هه‌موو ته‌ماشایان ده‌کرد، پاشان خوارديه‌وه‌و رۆژوووه‌که‌ى شکاند (له‌ویدا هه‌ندیک له‌خه‌لکی رۆژوووه‌که‌یان شکاندو هه‌ندیکی تریان نه‌یان شکاند)^(١٦٦) دواتر پێى و‌ترا: هه‌ندیک له‌خه‌لکی هه‌ر به‌رپۆژوون. ئە‌ویش فه‌رمو‌وى: ((أُولَئِكَ الْعَصَاةُ)) و‌اته: ((ئە‌وانه‌ سه‌رپێچى کارن)) (ئینجا رۆیشتن تا نزیک بوونه‌وه‌و گەیشتینه‌ نزیکترین جێگه‌ى رووبه‌رووی دوژمن)^(١٦٧) پیغمبەر ﷺ فه‌رمو‌وى: ((إِنَّكُمْ مُضْجِي عَدُوِّكُمْ وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ فَأَفْطِرُوا))^(١٦٨) و‌اته: ئێ‌وه به‌یانی رووبه‌رووی دوژمنه‌که‌تان دهبینه‌وه، به‌رپۆژوو نه‌بوون بۆ ئێ‌وه به‌هێزتره‌و رۆژوووه‌کانتان بشکینن)). (ئینجا ئیمه‌ش تێک‌را هه‌موو رۆژوووه‌کانمان شکاند)^(١٦٩).

-
- ابن هشام (السيرة) (٥/٤) وقال محققه: اساده صحيح، والطبراني (الكبير) (٧٢٦٤) والحاكم (٤٣/٣) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وابوداود (٣٠٢٢) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٣٣٤٠) (فقه السيرة) (٤٠٩)، ورواية موسى بن عتبة: عن البيهقي (الدلائل) (٣٢/٥، ٤٠)، مع رواية البخاري (٤٢٠٨)، مع رواية عكرمة: عن ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨٠٥٧، ٣٨٠٥٥).
- (١٦٣) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٤، ٢٥/٥).
- (١٦٤) أخرجه: أحمد (٢٠٣٦٣) وقال محققه: اساده حسن.
- (١٦٥) أخرجه: البخاري (٤٢٧٧).
- (١٦٦) أخرجه: النسائي (١٧٧/٤)، ابن خزيمة (٢٥٣٦)، والحاكم (٤٤٣/١) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (٢٧٠٦) وقال محققوه: اساده صحيح على شرط مسلم.
- (١٦٧) أخرجه: أحمد (١١٢٥) وقال محققوه: حديث صحيح.
- (١٦٨) أخرجه: البخاري (٤٢٧٧)، ومسلم (١١٢٠)، وابوداود (٢٤٠٦)، والترمذي (١٦٨٤).
- (١٦٩) أخرجه: مسلم (١١١٤) (١١٢٠)، وأحمد (١١٣٠٧) وقال محققوه: اساده صحيح على شرط مسلم، وابوداود (٢٤٠٦)، وابن خزيمة (٢٠٢٣).

قارمانانی سوپاکه ماندوو بوون و شهکەتی خوێان گەیانده پیغمبهر ﷺ کەئەوان بەتایبەت پیاده رەههکانیان هیزیان تیانهماوه. جابر ﷺ دەفهرمویت: (کە گەشتینه ناوچەى (کوراعول غەمیم) پیادەرەههکان کۆبوونەوه و تیان: با داوا لە پیغمبهر ﷺ بکەین تا دوامان بۆ بکات چونکە بەراستی ئەم گەشتەمان زۆر ماندووی کردین و زۆر قورس بوو لەسەرمان پیغمبهریش ﷺ پێی فەرموون: ((عَلَيْكُمْ بِالنَّسْلَانِ))^(١٧٠) واتە: خێرا برۆن وەفهرمووی: ((اسْتَعِينُوا بِالنَّسْلِ، فَإِنَّهُ يَقْطَعُ عَمَّ الْأَرْضِ، وَتَخْفُونَ لَهُ)) واتە: خێرا روڤشتنتان دەبیتە یارمەتی بوئان و سوکەلەتر دەبن و خێراتر ماوهکەش دەبرن، ئێمە ئەوهەمان جیبەجی کرد بەراستی یارمەتی بوو بۆمان و هەندیک گرانى و ماندوو بوونمان لێ رەههیهوه)^(١٧١).

نزیکبوونهوه له شاری مهککه

عەبدووللای کورێ ئەبوبەکر ﷺ دەفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ کاتیک گەشتە ناوچەى (ذو الطوا) بەسەر و شترەکهیهوه وەستاو پارچە جلیکی رەشى بەسەرەوه پێچابوو)^(١٧٢).

جابریش ﷺ دەفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ رۆزی نازادکردنی شاری مهککه کاتیک جووه ناو شاری مهککهوه جەمەدانەیهکی رەشى بەسەرەوه بوو)^(١٧٣). (وه لفي جامانەکهی لەنیوان هەردوو شانیدا شۆر کردبووهوه)^(١٧٤). ئالای سەرەکی سوپاکەش سپی بوو، عایشە ﷺ دەفهرمویت: بەیداخی سەرەکی سوپا لەرۆزی رزگارکردنی شاری مهککهدا رەنگی سپی بوو ئالاکەشی پارچەیهک قوماشی رەشى نەخشاربوو)

(١٧٠) أخرجه: الحاكم (١٠١/٢) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبخاري (١٦٦٣)، وصححه الشيخ الالباني رحمه الله في (الصحيحة) (٤٦٥).

(١٧١) أخرجه: ابويعلی (١٨٨٠) وقال محققه: اسناده صحيح، والنسائي (١٧٧/٤)، والحاكم (٤٤٣/١) وصححه ووافقه الذهبي، وابن خزيمة (٢٥٣٦)، والبيهقي (الکبرى) (٢٥٦/٥)، وابن حبان (٢٧٠٦) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم وكذا قال الشيخ الالباني في (الصحيحة) (٢٥٧٤).

(١٧٢) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٩١٩/٤)، والحاكم (٤٧/٣) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي.

(١٧٣) أخرجه: مسلم (١٣٥٨، ١٣٥٩)، والترمذي (١٦٧٩)، وابوداود (٤٠٧)، وابن ماجه (٢٨٢٢)، وابن حبان (٢٧٢٢) وقال محققه (صحيح).

(١٧٤) أخرجه: ابن ماجه (٢٢٧٦)، والبيهقي (الدلائل) (٦٨/٥).

ناوی (العقاب) بوو^(١٧٥).

له گيړانه وهيهکی تر دا ها تووه که عه عباس ﷺ له لايهن پيغمبهرموه ﷺ نيردراوه بو شاری مهککه تا ناگاداريان بکاته وه له قه باره ی سوپای موسولمانان و نه توانینی رووبه روو بونه وهيان: عيکر مه ﷺ دمفهرمويت: (..... عه عباس وتی: ئهی پيغمبهری خودا ﷺ گهر ريگه م بدميت تا بچم بولايان و بانگیان بکه م و دننیايان بکه مه وه..... پاشان ريگه ی داو عه عباس به سواری هيستره سپيه که ی پيغمبهر ﷺ رويشت تا گه يشته ناو شاری مهککه و پي و تن: ئهی دانيشتوانی شاری مهککه موسولمان بن سه لامهت دمبن چونکه نه وهتا سوپايه کی زور گوره و به هيژ له و دوله وه بهر و تاندا ديت..... نه وهتا هيژه که ی زوبه ير له سهرو مهککه وه ديت، وه نه وهتا خاليديش له خواری مهککه وه ديت خو تان دزمانن خاليد چ خاليدیکه، خوزاعه ی دل پر برين و رق و قينيشيان له گه له هه رکه سيک چه که که ی دابنيت دننیاين که بي زيان دمبيت^(١٧٦).

ريگه مستنی سوپا

ئيبنو هيشام دمفهرمويت: پيغمبهر ﷺ.... هه ر له ناوچه ی (ذو الطوا) سوپاکه ی به ش به ش کرد و بلاوه ی پيکر دن^(١٧٧). موسای کور ی عوقبه دمفهرمويت: (زوبه يری کور ی عهوامی کرده فه رمانده ی موهاجرين و ئه سپ سواره گانيان و فه رمانی پيدا له ناوچه ی (که دا) ی سهرو شاری مهککه وه هيژ به ريت و ئالا که شی پيدا و داوی ليکرد له به رزایی (ئه لحوون) دا بيچه قينيت و له ويدا بمينينته وه تا پيغمبهر ﷺ ده گاته لای^(١٧٨) (زوبه يريش هيژه که ی لای قولی دسته چه ی سوپاکه وه بوو) هه روه ها پيغمبهر ﷺ خالیدی کور ی وه لیدی کرده فه رمانده ی گشتی هوژه گانی ئه سلم و قوزاعه و به نی سوله يم و (غيضارو موزه يينه و جوهه يينه) و ئه وانه شی که پيستر موسولمان بوون، و فه رمانی پيدا له خواری شاری مهککه وه هيژ

(١٧٥) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٦٨/٥) ويؤيده رواية: ابن ماجه (٢٢٧٣)، وابي داود (٢٥٩٢)، وابن حبان (٤٧٤٣) وقال

محققه: حسن، و صححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٢٢٥٩) و (صحيح الترمذي) (١٣٧٢).

(١٧٦) أخرجه: ابن ابي شيبه (المصنف) (٣٨٠٥٧) وقال محققه: مرسل رجاله ثقات.

(١٧٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢١/٤) رقم (٩٢١) وسنده مرسل.

(١٧٨) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤٤/٥).

ببات و ئالاکهی له نزیکتین جیگهی مائهکانی شاری مهککهدا بجهقینیت (خالیدیش له قوئی دهسته راستی سوپاکهدا بوو) (ئهبعوبهیدمشی کرده فهرماندهی پیادهروانی پیشی سوپاکه، و پیغمبهریش ﷺ له ناوچهی ئهزاخیری (کوداوه)^(۳۸) چوووه ناو شاری مهککه.. ئهوه بوو زوبهیر بهخوی و هیزهکهیهوه چوون تا گهیشته ئهلهججون و لهویدا ئالاکهی پیغمبهریان ﷺ جهفاند^(۳۹) (و پاشان عهبابسیش گهراپهوه لای هیزهکهی زوبهیر و پی پی وت: باوکی عهبدوئلا ئا ئیرمدا پیغمبهر ﷺ فهرمانی پیدایت که ئالاکه بجهقینیت؟)^(۴۰).

لهو ماوهیهدا ئهبو قوحافهی باوکی ئهبعوبهگری صدیق لهگهئ کچیکیدا بوو داوای لیگرد بیباته سهر کئوی ئهبو قوبهیس تا بزانییت چی روودهدات لهمهککهو چواردهوریدا، ئهسمائی کچی ئهبعوبهگر ﷺ دمفرمویت: (کاتیک سوپاکهی پیغمبهر ﷺ ومستابوو له ناوچهی (ذو الطوا) ئهبعوقوحافه بهبعوکتین کچی خوی وت: کچهکه م بمبهو سهرم بخه تا دهمگهیهنیته سهر کئوی (ئهبولقوبهیس) ئهبعوقوحافه ئهوکات ههردوو چاوهکانی لهدهستدابوو ئهومبوو کچهکهی بردییه سهر ئهو کئوهو پی وت: کچهکه م چی دهبینیت؟ وتی: لهدوووه رهشاییهکی تیکهئ بهیهک دمبینم، وتی: ئهوه ئهسب سوارهکانه. کچهکهی وتی: پیاویکیش دمبینم لهناویاندا دیت و دهجیت. وتی: ئهوهش ریکخهریانه. پاشان کچهکهی وتی: ئهومتا رهشاییهکه بلاوبوووه. وتی: کهواته وهلاهی هیرشی ئهسپسوارهکان دهستی پیکرد، دهی پهلهبکهو زوو بمگهیهنهرهوه مائهوه. کچهکهی لهشاخهکه هینایه خوارهوهو ئهسپسوارهکان پیان گهیشتن پیش ئهوهی بگهنه مائهوه)^(۴۱).

خالیدیش هیرشی برد ناوچهی (لیطی) خوارووی شاری مهککهو چوووه ناوهوه لهگهئ هیزهکهی...و دروشمی هاوهلانی پیغمبهر ﷺ لهروژی نازادکردنی شاری

(۱۷۹) أخرجه: البخاري (۴۲۸۰).

(۱۸۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۱/۴) رقم (۹۲۳).

(۱۸۱) أخرجه: البخاري (۴۲۸۰).

(۱۸۲) أخرجه: أحمد (۲۶۹۵۶) وقال محققوه: اسناده حسن، وابو يعلى (۲۸۳۱)، والطبراني (الکبير) (۲۴/۲۳۶، ۲۳۸)،

والحاكم (۴۶/۳، ۲۴۴) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۷۲۰۸) وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام

(السيرة) (۲۰/۴) رقم (۹۲۰) وقال محققوه: اسناده حسن وصحيح اسناده الحافظ (الاصابة) (۵۴۴۲)، واورده صاحب

(صحيح سيرة ابن هشام) (۱۶۶۹).

مەككەدا بەو جۆرەبوو..... دروشمى موھاجىرەكان: (ئەى كورانى عەبدولپەرھمان) ودروشمى خەزرجىش (ئەى كورانى عەبدولئالا) ودروشمى ئەوسىش (ئەى كورانى عوبەيدولئالا) (۸۳).

موساى كورپى عوقبە ﷺ دەفەرموئىت: (لەخوارووى شارى مەككە كۆمەئىك لە ھۆزى بەنوبەكرو بەنولھارس و ھوزمىل و ئەوانەى كە لەگەئياندا بوون ئەنەھابىشەكان كە قورمىشىيەكان كۆيان كوردبووئەنەھو و فەرمانيان پىدا بوون كە لەخوارووى شارى مەككە لە ئامادەباشىدان) (۸۴).

ئەبو ھورەيرە ﷺ دەفەرموئىت: (پيغمبەر ﷺ بەرپىكەوت تا گەيشتە نىكى شارى مەككە لەوئىدا زوبەيرى لەيەكئىك لەقۇلەكانەو ناردو خالىدىشى لەقۇلئىكى ترەو نارد، ئەبو عوبەيدەى كرده فەرماندەى پىادەپرەو بى چەكەكان رپگەى ناو دۆلەكەى گرت و پيغمبەرىش ﷺ لەناو يەكەكەى خۇئىدا بوو تەماشى كرت (ومنى بىنى و بانگى لىكردم) وتى: (ئەى ئەبوھورەيرە) وتم: بەئى ئەى پيغمبەرى خودا ﷺ فەرمووى: ((اَهْتِفْ لِي بِالْأَنْصَارِ، وَلَا يَأْتِيَنِي إِلَّا أَنْصَارِي)) واتە: بانگى ئەنساىيەكانم بۇ بىكە، تەنھا ھەر ئەوان بابىن بۇلام. منىش بانگم كرتن (لەھەموو لايەكەو ھاتن تا جواردەورەى پيغمبەرىاندا ﷺ لەوكاتەدا قورمىشىيەكان كەسانىكىان كۆكردبووئەو بۇ بەرەنگار بوونەو (صەفوان و عەكرىمەو سۇھەيل و ھەندىك كەسى تريان لەگەل بوو وتبوويان: ئەم ھىزە پىش دەخەين گەر شتىكىان بەدەست ھىنا ئەوا ئىمە لەگەئياندان ، گەر بەركەوتن ئەوكات ئىمە خۇمان دەدەين بەدەستەو) لەوئىدا پيغمبەر ﷺ بەئەنساىيەكانى فەرمووى: ((أَتَرُونَ إِلَيَّ أَوْبَاشَ قُرَيْشٍ وَأَتَّبَاعِهِمْ، ثُمَّ قَالَ بِيَدَيْهِ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى)) ((احضدوهم) حَضًّا حَتَّى تُؤَافُوا بِالصَّفَا)) واتە: ((تەماشاكەن ئەو كۆمەلانەى قورمىش و شوئىكەوتوانى دەبىنن؟ ئەوانە دروئىنە بىكەن (واتە: بەتوندى رووبەروويان بىنەو) و ھەردوو دەستى بەسەرىكەدا داو فەرمووى: پاشان بىگەنەو لام بۇ ناوچەى سەفا).

ئەبوھورەيرە ﷺ دەفەرموئىت: ھىرئشان بۇ بردن و ھەركەسىكمان لەوان بىنىيايە

(۱۸۳) أخرجه: ابن هشام (۲۲/۴)، والطبري (۱۶/۳) واورده البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (۳۰۸)، وفتح السيد في

(صحيح سيرة ابن هشام) رقم (۱۶۷۵).

(۱۸۴) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۴/۵).

دهمان گوشت و کهسیان نهیان دهنوانی لهرووماندا بوهستیت. تا ئه بوسوفیان چوو له ی پیغمبهر ﷺ وتی: ئه ی پیغمبهری خوا گهنجهگانی قورهیش وا لهناوده چن و قورهیش لیږه بهدواوه نامینیت؟

پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((مَنْ أَعْلَقَ بَابَهُ فَهُوَ آمِنٌ مَنْ دَخَلَ دَارَ أَبِي سُفْيَانَ فَهُوَ آمِنٌ))
 فَعَلَّقَ النَّاسُ أَبْوَابَهُمْ) واته: ((ههرکه سیک دهرگای ماله که ی دابخات پاریزراو ده بیت و ههرکه سیکیش بجیته مائی نه بوسوفیانه وه بی ترس ده بیت)) دواچار خه لکی هه موو له ماله وه مانه وه دهرگای ماله گانیان له سه رخویان داخست^(۷۵).

له گپرا نه وه یه کی تر دا هاتووه: (خه لکی شاری مه که هه موو بلاوه یان لی کرد به ره و مزگه وته که وه به ره و ماله گانی خویان)^(۷۶) وه (ههنديک له ناودارانی قورهیش چوونه ناو که عبه، که عبه پرپوو)^(۷۷) (ههنديکی تریان له هه موو لایه که وه خویان ده گه یانده مائی نه بوسوفیان)^(۷۸).

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ ده فهرمویت: (پیغمبهر ﷺ فهرمانی دا بوو به سه رکرده ی هیزه گانی که به شهر نه یه ن مه گه ر ته نها له گه ل نه وانده دا که له گه ئیاندا به شهر دین)^(۷۹) موسای کورپی عوقبه رضی اللہ عنہ ده فهرمویت: (خالید خوی و هیزه که ی به رپکه وتن و له خواری شاری مه که وه چوونه ناو شاره وه، رووبه رووی هیزه گانی به نو به گر بوونه وه به جهنگ هاتن له گه ئیان و راویان نان و نزیکه ی بیست کهسیان لی کوژراو سی یان جواریش له هوزه یل له ناوچه ی چه زوره کوژران، وشه رکه یان به رده وام بوو تا گه یشته به رده رگای مزگه وته که، نهوانی تریان رایان کرد تا خویان گه یانده ناو ماله گانیان و ههنديکیان به ره و شاخه گان هه لاتن و موسولمانان دوا یان که وتن....

کاتیک پیغمبهر ﷺ له به رزایی (گودانه وه) ته ماشای شهوقی شمشیره گانی

(۱۸۵) أخرجه: مسلم (۱۷۸۰)، وأحمد (۱۰۹۴۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم وفي (فضائل الصحابة)

(۱۴۲۵) وقال محققه: اسناده صحيح، وابوداود (۱۸۷۲، ۳۰۲۴)، والنسائي (الكبرى) (۱۱۲۹۸)، والطبراني (الكبير)

(۷۲۶۸) و ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۴)، وابن حبان (۴۷۶۰) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۸۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۴/۵).

(۱۸۷) أخرجه: ابوداود (۳۰۲۴)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۲۶۱۳).

(۱۸۸) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: رجاله ثقات.

(۱۸۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳/۴) وقال فتحي السيد في (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۶۷۶): حديث صحيح.

دەکرد لەسەر شاخەكە لەكاتى جەنگ كردن لەگەڵ ئەو موشرىكانەدا فەرمووى: ((مَا هَذَا؟ وَقَدْ نَهَيْتُ عَنِ الْقِتَالِ)) واتە: (ئەووە چييه ئەى من داواى شەر پراگرتنم نەکرد؟) موهاجیرەكانى ئەوئ وتیان: گومانمان وایە خالید سەرەتا ئەوان لەگەڵى بەشەر هاتوون و ناچار بەشەرکردن بوو، و ئەو هەرگیز فەرمانى تۆ ناشكینیت و سەرپيچیت ناکات^(۱۹۰) (لەو شەرەدا دووان لەئەسپسوارانى خالید شەهید بوون كە ناویان حەبیشى كورپى ئەشعەر و كورزى كورپى جابیری فەهرى بوو)^(۱۹۱) (ئەو دووانە لەرپرەوى سوپاكە لایان دابوو بۆیە هەردووکیان شەهید بوون)^(۱۹۲). هەندیک لەسەرکردەكانى مەككە وەك صفوان و عەكریمە و سوهەیل رایان كرده دەرەوى شارى مەككە وە هەندیکى تریان رایان كردهووە ناو شار.

چوونە ناو شارى مەككە

ئەبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پيغمبەر ﷺ پيش ئەوى بچیتە ناو شارى مەككەو بەفەرماندەكانى راگەیاندبوو كە سەرەتا لەگەڵ هیچ كەسێك بەشەر نەین مەگەر تەنها لەگەڵ ئەوانە كە لەگەڵیاندا بەشەر دین، بەلام فەرمانیدا كەسانێك بكورزین گەر لەزیر پەردەكانى كەعبەشدا بن)^(۱۹۳) ناوى ئەو تاوانبارانە لەچەندەها گێرانەویدا هاتوو لەوانە: سەعدى كورپى ئەبو وەقاص رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (لەرۆزى نازادکردنى شارى مەككەدا پيغمبەر ﷺ خەلكى هەموو دلتیا كردهو تەنها چوار پیاو و دوو ئافرەت نەبیت وە فەرمووى: ((اقتلوهُمْ وَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمْ مُتَعَلِّقِينَ بِأَسْتَارِ الْكُعْبَةِ)) واتە: (گەر ئەوانتان دۆزيبهوه خویان بەپەردەكانى كەعبەدا هەلواسى بوو هەر بیانكوژن)) ئەوانیش: عیكریمەى كورپى ئەبوجەهل و عەبدووللای كورپى خەتل و موقیهسى كورپى صوبابەو عەبدوولای كورپى سەعدى كورپى ئەبو سەرح)^(۱۹۴).

(۱۹۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۴/۵).

(۱۹۱) أخرجه: البخاري (۴۲۸۰).

(۱۹۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۲/۴).

(۱۹۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳/۴) وقال صاحب (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۶۷۱): حديث صحيح.

(۱۹۴) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۰۶۸) وقال محققه: اسناده حسن، والنسائي (۴۰۶۷)، وابوداود (۲۶۸۳) (۴۳۵۹) والبخاري (۱۸۲۱)، والحاكم (۴۵/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والدارقطني (۳۰۰۳)، و ابويعلی (۷۵۷) وقال محققه: رجاله

رجال الصحيح، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۷۳۳).

ئەبو هورەیره رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: پیغمبەر ﷺ لەویدا فەرمووی: ((إِذَا لَقِيتُمْ هَبَّارَ بَنِ الْأَسَدِ وَنَافِعَ بَنِ عَبْدِ الْقَيْسِ فَحَرِّقُوهُمَا بِالنَّارِ)) واتە: ((هەرکەسیکتان هەباری کورپی ئەلئەسودەو نافیعی کورپی عەبد قوبەسی دیبەو بە بیان سوتینیت بەنێگەر)) پاشان فەرمووی: ((لَا يُعَذَّبُ بِالنَّارِ إِلَّا اللَّهُ وَلَكِنْ إِذَا لَقِيتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا))^(۱۹۵) واتە: تەنھا خودا بۆی هەیه بەنێگەر سزا بدات بەلام گەر ئەوانتان دیبەو بەیانکوژن.

ئەبو بەرزەش رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پیغمبەری خوا ﷺ لەپۆژی ئازادکردنی شاری مەککەدا فەرمووی: ((النَّاسُ آمِنُونَ عِنْدَ عَبْدِ الْعَزِيِّ بْنِ خَطَلٍ))^(۱۹۶) واتە: خەلکی هەموو با دنیای و بێ ترس بن تەنھا عەبدولعوزای کورپی خەتل نەبیت.

سەعدی کورپی یەربوع رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (لەپۆژی ئازادکردنی شاری مەککەدا پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَرْبَعَةٌ لَا أُوْمَنُّهُمْ فِي حِلٍّ وَلَا حَرَمٍ: الْخَوْبِرِيُّ بْنُ نُقَيْدٍ ، وَمَقِيسٌ ، وَهَلَالُ بْنُ خَطَلٍ ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي سَرْحٍ))^(۱۹۷) واتە: چوار کەس پەنا نادەم لەحەرەم و لەدەرەوی حەرەمدا، ئەوانیش: حەمیریسی کورپی نۆفەیل و موقیەسی کورپی صوبابە و هیلالی کورپی خەتل و عەبدولای کورپی سەعدی کورپی ئەبو سەرح.

ئەبنو حەجەری عەسقلانی رضی اللہ عنہ دەئیت: (من ناوہکانیانم لەهەموو گیرانەوہ جیاواژەکاندا کۆکردووە ژمارەیان گەیشتە نۆ پیاو و هەشت ئافرەت).
پیغمبەر ﷺ فەرمانی کوشتنی ئەوانە ی دەرکرد چونکە هەریەگەیان زیانی گەورە ی بەموسولمانان گەیاندبوو، بۆ ئەو ی ئەوانە ببە پەند بۆ هەموو ئەو خوێن پێژانە ی کە سوکایەتی بەپۆحی بێ گوناھان دەکەن لەهەموو جیگەو شوینیکدا^(۱۹۸).

بەمجۆرە پیغمبەر ﷺ پێگری خوینپێژی کرد تەنھا ئەوانە نەبیت لاشە ی شەھیدەکانی ئو خودیان شیواندبوو وە ئەنصاریبەکان و تەبوویان: هەرکات سەربکەوین بەسەریاندا ئیمەش لاشە ی کوژراوەکانیان وا لێ دەکەین، لەپۆژی ئازادکردنی شاری

(۱۹۵) أخرجه: أحمد (۳۰۷/۲)، والبخاري (۳۰۱۶)، وابوداود (۲۶۸۶)، والترمذي (۱۵۷۱)، وابن حبان (۵۶۱۱) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۹۶) أخرجه: أحمد (۱۹۸۰۳)، وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۹۷) أخرجه: ابوداود (۲۶۸۴)، والطبراني (الكبير) (۵۵۲۹)، وقال محققوه (زاد المعاد) (۱۲۲/۳): سندھ حسن.

(۱۹۸) انظر: السيرة الصحيحة (۴۸۰/۲)، وفتح الباري (۱۱/۸) برقم (۱۸۴۶)، و (السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية)

مهككه‌دا پياويكي نه‌ناسراو وتی: نابیت قورمیش بمینیت لیره به‌دواوه، له‌ویدا خوی گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾ (النحل) له‌ورؤژدها پيغهمبهر ﷺ فهرمانی دهرکردو فهرمووی: ((كفوا عن القوم غير اربعة))^(۱۹۹) واته: ده‌ستیان لی نه‌که‌نه‌وه ته‌نها چواریان نه‌بیت.

پيغهمبهر ﷺ له‌سهر و مه‌که‌وه چوو نه‌اوشارو له‌ناوچه‌ی (به‌تخا له‌کیدا) نه‌مه‌ش بؤ هاتنه‌دی شيعره‌کانی حه‌سان بوو که وتبووی:

به‌نیه‌تی خۆم پيداگری ده‌که‌م ده‌بیت ببین
سوپا‌که‌مان له‌کیدا نه‌وه تۆز به‌ناسماندا هه‌لسینیت
نه‌سپه‌گانمان به‌کۆپانه‌وه خیرا بؤ ناو شار بچن
ئافره‌ته‌کانتان مه‌گه‌ر به‌سه‌ر پۆشه‌کانیان پیشیان لی بگرن^(۲۰۰)

عه‌بدولای کوری عومه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: (له‌سالی نازادکردنی شاری مه‌که‌که‌دا پيغهمبهر ﷺ چوو نه‌اوشارو ئافره‌تانیان بینی سه‌رپۆشه‌کانیان ده‌کیشا به‌رووی نه‌سپه‌گاندا، له‌ویدا خه‌نده‌یه‌کی بؤ نه‌بویه‌که‌ر کردو فهرمووی: ((يَا أَبَا بَكْرٍ، كَيْفَ قَالَ حَسَّانٌ)) واته: ((نه‌بویه‌که‌ر شيعره‌که‌ی حه‌سان چۆن بوو..... نه‌ویش بؤی دووباره کرده‌وه پيغهمبهریش ﷺ فهرمووی: ((ادْخُلُوا مِنْ حَيْثُ قَالَ حَسَّانٌ))^(۲۰۱) واته: له‌و جیگه‌وه بچنه‌ ناوشار که حه‌سان وتبووی.

نازادکردنی شاری مه‌که‌که وه‌ک ئیبنو عه‌بباس ﷺ ده‌فه‌رمویت: (له‌رؤزی سیازده‌ی رهمه‌زанда بوو)^(۲۰۲).

موسای کوری عوقبه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (پيغهمبهر ﷺ له‌نیو کۆچکردوو ده‌یرینه‌گاندا له‌گه‌ل کۆتاییه‌کانی سوپادا چوونه ناو شاری مه‌که‌که‌وه. له به‌رزاییه‌که هاته خواره‌وه و به‌سه‌ر جیای (الحجون) دا رۆیشت، زوبه‌یریش به‌ ئالاکه‌یه‌وه هیرشی برد تا گه‌یشته

(۱۹۹) أخرجه: الترمذي (۳۱۲۸)، والحاكم (۳۵۹/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني (الكبير) (۲۹۳۸)، والبيهقي (الدلائل) (۲۸۹/۳)، وابن حبان (۴۸۷) وقال محققه: اسناده حسن.

(۲۰۰) أخرجه: البخاري (۱۵۷۹، ۴۲۹۰)، ومسلم (۱۲۵۸)، والنسائي (۲۰۰/۵).

(۲۰۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۶۶/۵)، وقال الحافظ (الفتح) (۱۰/۸): اسناده حسن.

(۲۰۲) أخرجه: أحمد (۲۵۰۰) وقال محققه: اسناده حسن.

بەردەم دەرگای مزگەوتی حەرام..^(۲۰۳) دەوارێک ئامادە کرا بۆ دابەزینی پیغمبەر ﷺ لە جیای (الحجون)دا و هەر لەوێ مایهوه و لای ئەدایە هیچ باره‌گایەک و دەستی بەسەر هیچ خانووێکدا نەگرت^(۲۰۴).

پیغمبەر ﷺ بەسەر و شترەکە یهوه لەکاتی چوونە ناو مەککە سورەتی (الفتح) ی دەخویندەوه. عەبدوڵای کورێ موعەفەل ﷺ دەفەرموێت: (لەپۆژی ئازادکردنی مەککەدا پیغمبەر ﷺ بینی بەسەر پستی و شترەکە یهوه سورەتی (الفتح) ی دەخویندەوه و دەنگی پێ درێژ کردەوه بەوینە ی (ئا ئا ئا)^(۲۰۵).

پیغمبەر ﷺ وەك زۆردارە خویننێزەکان نەچوووە ناو شاری مەککەوه، بەئگو بەکزیوێ و خۆبەکەم زانین و سوپاس گوزارانە چوووە ناویهوه سەبارەت بەم باسە چەندەها گیرانەوهی لاواز هاتوووە لەوانە:

عەبدوڵای کورێ ئەبو بەکری کورێ حەزم دەلێت: (کاتێک پیغمبەر ﷺ دابەزییە ناوجە ی (توا) و بەجاوی خۆی بینی چۆن خودا ریزی لێگرتوو، لەویدا خۆ بەکەم زانینی بۆ خوا نیشان دەداو لەدانیشتنەکە ی لەسەر و شترەکە ی ئەوهەندە سەری نزم کردبوووه دەتوت نزیكە ریشی بەر ناوهراستی کۆپانەکە بکەوێت)^(۲۰۶).

ئەنەس ﷺ دەفەرموێت: (کاتێک پیغمبەر ﷺ چوووە ناو شاری مەککەوه هەموو خەلکی تەماشایان دەکرد، ئەویش سەری نزم دەکردەوه لە خۆ بەکەم زانینیدا)^(۲۰۷). هەر و هە دەفەرموێت: (پیغمبەر ﷺ لەپۆژی ئازادکردنی شاری مەککەدا چوووە ناو شارو نزیك بوو چەناگە ی بەر کۆپانی و شترەکە ی بکەوێت لە خۆ بەکەم زانینیدا)^(۲۰۸).

(۲۰۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۴/۵).

(۲۰۴) أخرجه: البخاري (۴۲۸۴، ۴۲۸۲)، ومسلم (۱۳۵۱).

(۲۰۵) أخرجه: البخاري (۴۸۱)، ومسلم (۷۹۴)، وابوداود (۱۴۷۶).

(۲۰۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۰/۴) رقم (۹۱۹)، والبيهقي (الدلائل) (۶۸/۵) وقال صاحبه (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۶۶۸): حديث حسن اسناده مرسل.

(۲۰۷) أخرجه: ابويعلی (۳۳۹۳) وقال محققه: اسناده ضعيف، واورده القاضي عياض في (الشفا) (۲۹۶) وقال محققه: اسناده ضعيف.

(۲۰۸) أخرجه: الحاكم (۴۷، ۳۱۷/۴) وصححه على شرط مسلم ووافققه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۶۸/۵)، وضعفه الشيخ الالباني رحمه الله في (فقه السيرة) (ص: ۴۱۲).

له وروژهدا پیغمبهر ﷺ کلاوی زری له سهردابوو پاشان لایبردو جهمه دانهی رمشی به سهریه وه بهست، ئهنهس ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ چوو ه ناوشاری مهککه و کلاوی زری داری له سهردابوو پاشان لایبرد، پی و ترا ئیبنو خه تهل به پهردهی که عبه دا خوئی هه ئواسیه وه دهستی پیوه گرتوو، فه رمووی: بیکوژن) (۲۰۹).

له چوونه ناو مهککه دا شیوازی هه دهغه کردنی هاتوچوئی پیاده کرد بوئوه وی خوین کهم برژیت، بهم جوړه مهککه نازاد کراو هیمنی بو گه پاره وه له دواى ئه وهی خه لگی چوونه وه ناو ماله کانیا ن یا خود ناو مزگه وته که وه ناو که عبه و مائی نه بوسوفیا ن بهم جوړه سوپای موسوئمانان چوو ناو شارو له هه موو لایه که وه زال بوون و هیزو دهسه لاتی خوین سه پاند دواتر پیغمبهر ﷺ لیپرسینه وهی له گهل خالید کرد سه بارمت به گوشتاره که ی ناوچه ی نه لخنه ده مه و پی و ت: ((لَمْ قَاتَلَتْ وَقَدْ نَهَيْتُكَ عَنِ الْقِتَالِ؟)) واته: بوچی به جهنگ هاتیت نه ی من پیشر پیم نه وتیت له گهل که سدا مه جهنگه؟ وتی: نه وان دمست پیسخه ریا ن کردو له گه ئمان جهنگان و تیر بارانیا ن کردین و به چه که کانیا نه وه رووبه روومان و مستانه وه، نه وه منده ی توانیم خویم له جهنگ کردن له گه ئیا ندا پاراست.

پیغمبهریش ﷺ فه رمووی: ((قَضَاءُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ حَيْرٌ)) (۲۱۰) واته: ئه وهی خودا هینایه پیش هه ر ئه وه چاکتره.

ئیبنو عبه باس ﷺ دهفهرمویت: (کاتیک پیغمبهر ﷺ گه یشته ناو شاری مهککه مندالانی خزمانی خوئی له عبه بدولموته لیب پیشاویان لی کرد (ئه ویش قوسمی کوری عبه باسی له پیشی خویه وه له سه ر و شتره که سوار کردو فه زلیشی له دواى خویه وه سوار کرد) (۲۱۱).

(۲۰۹) أخرجه: البخاري (۴۲۸۶)، ومسلم (۱۳۵۷)، وابوداود (۲۶۸۵).

(۲۱۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۸/۵) من رواية موسى بن عقبة، وابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۱۰۴).

(۲۱۱) أخرجه: البخاري (۵۹۶۵، ۵۹۶۶).

شکاندنی بتهکان

سهفیهی گچی شهیه ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ کاتیک چووو ناو شاری مهککهو خه لکی هیمن بوونهوه (پاشان لهسهر و مهککهوه دابهزییه ناو شارو ئوسامهی لهپشتیهوه سوارکردبوو، وه بیلالیشی لهگه ئدا بوو وه عوسمانی کوری تهلجهی دمرگاوانی کهعبهی لهگه ئدا بوو، هاته لای کهعبه که لهو کاته دا له (وله چواردهوری سی سه دو شهست بتی لی بوو) (۳۱۲) (پاشان خه لکی لههه موو لایه کهوه رژانه ناو مزگهوت و موشریکهکانیش وهستابوون ته ماشای خوئی و هاوه لهکانیان دهکرد) (۳۱۳) (سه رتا چووو ناو مزگهوت (بهگۆچانه کهی) (۳۱۴) دهستی له بهره ده ره شه که داو پاشان جهوت جار لهسهر پستی وشتره کهی ته وافی به چواردهوری کهعبه دا کرد.... له دواي ته و او بوونی ته و افه کهی) (۳۱۵) (وشتره کهی یه خدا له مزگهوت ته که دا) (۳۱۶) (و دابهزی وشتره کهی برایه دهره وه) (۳۱۷) پاشان (دوو رکات نوپژی له پستی مه قامی ئیبراهیمه وه کرد، دواتر چووو لای بتیک له په نا کهعبه دا که پیشتر دهیان په رست، پیغمبهر ﷺ که وانه کهی خوئی به دهسته وه گرتبوو) (۳۱۸) (که وانه کهی ده کرد به ناو جاوی بته که داو دهیغه رموو: ﴿ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴾ (۸۱) ﴿ (الإسراء) (۳۱۹) ههروهها دهیغه رموو: ﴿ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴾ (۴۱) ﴿ (سبا) (۳۲۰) دواتر که وانه کهی ناراسته ی هه ر بتیک ده کرد (هه رچهنده بتهکانیش قاچهکانیان به فقور قوشم جه قانده بوو) (۳۲۱)، راسته وخۆ بته که بهسهر روودا ده کهوت (به بی ئه وه ی

(۲۱۲) أخرجه: البخاري (۳۳۵۲، ۴۲۸۱، ۴۲۸۸)، ومسلم (۱۷۸۱).

(۲۱۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۵/۵) عن موسى بن عقبة رحمه الله.

(۲۱۴) أخرجه: ابوداود (۱۸۷۸)، والطبراني (الكبير) (۲۴/۸۱۰)، وابن هشام (السيرة) (۲۶/۴) رقم (۹۳۰) وقال محققه: اسناده حسن، وحسن اسناده ايضاً الحافظ في (الفتح) (۲۲/۸).

(۲۱۵) نفس المصدر.

(۲۱۶) أخرجه: البخاري (۲۹۹۸).

(۲۱۷) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۵/۵) عن موسى بن عقبة رضى الله عنه.

(۲۱۸) أخرجه: مسلم (۱۷۸۰)، وأحمد (۱۰۹۴۸) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم وفي (الفضائل) (۱۴۲۵)، وابوداود (۳۰۲۴).

(۲۱۹) أخرجه: مسلم (۱۷۸۰)، وأحمد (۱۰۹۴۸) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۲۲۰) أخرجه: البخاري (۴۲۸۷).

(۲۲۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۶۱۰)، والبزاز (۱۸۲۵)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۵۴): رجاله ثقات.

دهستی بیگاتج) (۳۳۳) تا هه موویانی شکاند (ئینجا فه رمانیدا هه موو بته گانی تر به سهر روویاندا بخهن) (۳۳۳) (تا چووو لای دوو بته که ی به رانبهر دمرگای که عبه که ناویان (ئیساف و نائیله) بووه فه رمووی: ((خاپوریان بکه ن)). موسولمانان فرپیاندان و خستیانه خواره ووو وتیان: ئیستا ئیمه چی بلین ئه ی پیغهمبهری خوا ﷺ ؟ فه رمووی بلین: ((صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ. وَنَصَرَ عَبْدُهُ. وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)) (۳۳۳) واته: خوای که وره به راستی به ئینی خو ی هینایه دی و بهنده ی خو ی سه رخت و هه رخو ی هه موو لایه نه گانی به زاند.

پیغهمبهر ﷺ داوای کلیله گانی که عبه ده کات

کلیلی دمرگای که عبه هه ر له میژوه لای کورانی به نی شه یبه بوو، وه هه ر لای ئه وانیش مابوووه، کاتیک پیغهمبهر ﷺ مه که ی نازاد کرد داوای له عوسمانی کوری ته له ی دمرگاوانی که عبه کرد تا کلیله که ی بو به ئینت:

عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص ﷺ دمه رمویت: (پیغهمبهر ﷺ عوسمانی بانگ کرد و پی فه رموو: ((أَيُّ عُثْمَانَ، أَيِّنَ الْمِفْتَاحِ؟)) واته: (ئه ی عوسمان کلیله که له کوئیه؟)) وتی: لای دایکه مه سولافه ی که ی سه عد)) (۳۳۳) پی فه رموو: ((أتيني بالمِفْتَاحِ)) واته: ((برو بو م به ئینه))؟ عوسمان رویشت به لام دایکی قایل نه بوو بیداتی (۳۳۳) (پی وت: نا به لات و عوزا هه رگیز کلیله که ی ناده می) (۳۳۳) (چونکه گه ر لیتانی و مرگرت هه رگیز بو تانی ناگیریته وه) عوسمان وتی: (سویند به خوا یان ئه وه تا کلیله که ی پی دمه دیت یان ئه وه تا ئه و شمشیره ده که م به سکمداو له پشتمه وه دمرچیت) (چونکه ئیستا بارودوخه که وه ک جاران نییه و زور گوړاوه، تو گه ر پی نه دمه دیت من و براکه م ده کوژرین) (عوسمان زوری له گه لدا وت) (۳۳۸) (تا دوا جار قایل بوو کلیله که ی پیدای

(۲۲۲) أخرجه: ابن حبان (۴۷۶۰) وقال محققه: صحيح.

(۲۲۳) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۶۰) وقال الحافظ في (المطالب) (۴۳۰۳): اسناده حسن.

(۲۲۴) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۷۵) وقال محققه: له شواهد يصح بها.

(۲۲۵) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

(۲۲۶) أخرجه: مسلم (۱۳۲۹، ۳۲۱۹).

(۲۲۷) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

(۲۲۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۳۹۵).

به هویوه عوسمان زوری پیچوو، پیغمبهریش ﷺ لهو بهر خوږه به پیوه وهستاوو نارمقی لئ دمجورا چاومړی دمرگو دميفهرموو: ((بزانن چی دواي خست)) و پياوینکی به دودا نارد^(۳۲۹) (نه و مندهی پی نه چوو عوسمان گه پراهه وهو کلیله که ی به دهسته وه بوو به رهو رووی پیغمبهر ﷺ هات و قاچی هه لکهوت و کلیله که ی له دست په ری و پیغمبهریش ﷺ رویش و لایه کی پوښاکه که ی به سهردا دا)^(۳۳۰) (کلیله که ی هه لگرت و دایه دهستی و پاشان عوسمان و هری گرت و دمرگاکه ی کرده وه)^(۳۳۱) (هموو نه و ناودارانه ی فورمیش که چوو بوونه که عبه هموو هاتنه دمره وهی دمت وت هموو له گور هینراونه ته دمر و پاشان هموویان موسولمان بوون)^(۳۳۲).

دهره یانی بتهکان و سرینه وهی وینهکان له ناو که عبه

نیبنو عه عباس ؓ دمفهرمویت: (کاتیک پیغمبهر ﷺ هاته ناو شاری مه که نه چوو ناو که عبه له بهر نه و بتانه ی که تایدا بوو، فرمانی کرد همووی بشکینرین و فری بدرین، په کیک له وانه هینرايه دمره وه وینه ی پیغمبهر ئیبراهیم و نیسماعیل بوو که کیفی تیری بهخت گرتنه وهیان به دهسته وه بوو، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((قَاتَلَهُمُ اللَّهُ (وَاللَّهِ) (۳۳۳) لَقَدْ عَلِمُوا (إِنَّهُمَا) مَا اسْتَقْسَمُوا (بِالْأَزْلَامِ) (۳۳۴) قَط))^(۳۳۵) واته: خوا بیان کوژیت سویند به خوا هموو دمرانن که نه وان هرگیز کاری وهایان نه انجام نه داوه.

کاتیک پیغمبهر ﷺ وینهکانی ناو که عبه ی بینی فرمانیدا بسپردینه وهو نه چوو ژوروه تا همووی سرپراهه وه)^(۳۳۶). له گپراهه وهیه کی تر دا جابر ؓ دمفهرمویت: (له ناو که عبه دا چندها وینه هه بووه، پیغمبهر ﷺ فرمانی دایه عومهری کوری

(۳۲۹) أخرجه: نفس المصدر السابق.

(۳۳۰) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

(۳۳۱) أخرجه: البخاري (۲۹۸۸).

(۳۳۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۵۸/۵).

(۳۳۳) أخرجه: البخاري (۳۳۵۷).

(۳۳۴) أخرجه: البخاري (۳۳۵۲).

(۳۳۵) أخرجه: البخاري (۴۲۸۸) و (۱۶۰۱)، وأحمد (۳۳۴/۱).

(۳۳۶) أخرجه: البخاري (۳۳۵۲)، وأبو داود (۴۱۵۶).

خه تتاب (تا بچپته ناو که عبه و هه موو نه و وینانه ی له سه ر دیواره گانی ناوه وه ی هه به بیان سرپته وه) (٣٣) پاشان عومهر پو شاکیکی هی نا ته ری کردو سرپنیه وه (پیغمبریش ﷺ تا هه موو وینه کان نه سرپانه وه نه چوو ه ژوو ره وه) کاتیک هه موو سرپانه وه نینجا پیغمبر ﷺ چوو ه ناو که عبه) (٣٣٨). کاتیک چوو ه ناو که عبه بی نی هه ندیک وینه به جوانی نه سرپراونه ته وه. ئی بنو عه عباس ﷺ ده فهرمویت: (پیغمبر ﷺ کاتیک چوو ه ناو که عبه وینه ی ئیبراهیم و مه ری ه می له ناودا بی نی و فهرمووی: ((أَمَّا هُمْ لَقَدْ سَمِعُوا أَنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ، هَذَا إِبْرَاهِيمُ مُصَوَّرٌ، فَمَا بَالُهُ يَسْتَقْسِمُ)) واته: ((به لآم نه وان بیستوو یانه که فریشته ناچپته مالتیکه وه که وینه ی تیابیت، نه وه تا وینه ی ئیبراهیم یان کیشاوه به لآم نه ی بو کیفی یانسیب و به خت گرتنه وه ی به ده سه ته وه یه)).

له گپرا نه وه می ه کی تر دا فهرمووی: ((قَاتَلَهُمُ اللَّهُ جَعَلُوا شَيْخَنَا يَسْتَقْسِمُ بِالْأَزْلَامِ مَا شَأْنُ إِبْرَاهِيمَ وَالْأَزْلَامِ ﷻ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﷻ)) (ال عمران) (٣٣٨). واته: (خوا بیان کوژیت وایان نیشاندوه که پیاوه گه وره که مان تیری به خت گرتنه وه ی له ده سه ت دایه، نه وه راست نییه ئیبراهیم له کوئی و نه و کاره له کوئی، پاشان نه و نایه ته ی خوینده وه ئیبراهیم نه جو له که بو وه نه گاور به لکو موسولمانیکی پوخت بو وه هه رگیز له موشریکه کان نه بو وه).

نینجا پیغمبر ﷺ خوئی پاشماوه ی نه و وینانه ی به ده سه تی خوئی سرپیه وه، ئوسامه ﷺ ده فهرمویت: (من له گه ل پیغمبر ﷺ چوو مه ناو که عبه و له ویدا هه ندیک وینه ی بی نی و به منی وت: (سه تلک ناوم بو بهینه، منیش بو م هی نا و (پارچه قوماشیکی هی ناو به ناوه که ته ری کردو به سه ر وینه کاندا ده بی هی نا) (تا هه موو وینه گانی بی سرپیه وه) و فهرمووی: ((قَاتَلَ اللَّهُ قَوْمًا يُصَوِّرُونَ مَا لَا يَخْلُقُونَ)) (٣٤٠) واته: خوی گه وره نه و که سانه بکوژیت که وینه دروست ده که ن و ناتوان گانی به به ردا

(٢٣٧) أخرجه: أحمد (١٤٥٩٦) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(٢٣٨) أخرجه: أحمد (١٥٢٦١) وقال محققوه: حديث صحيح.

(٢٣٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٧/٤).

(٢٤٠) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨٠٦٥)، وأحمد (٤١٥٤) وقال محققه: اسناده صحيح، والترمذي (١٦١١)

والطيالسي (١٨٥٢)، والطبراني (الكبير) (٣٣٣٨، ٣٣٣٩).

بکهن، پاشان داوای گولوی زمعهفرانی کرد و دیوارهکانی پی بۆنخۆش کرد^(٢٤١).

سهفیهی کچی شهیبه ﷺ دهفرمویت: (پیغمهبر ﷺ جووه ناو کهعبه) وکوئریکی تیا بینی که بهچیلکه دروست کرابوو بهدهستی خوئی تیکی شکاندو (فریی دایه) (دورهوی کهعبه) ومن تهماشام دهکرد^(٢٤٢).

پیغمهبر ﷺ بیلال و ئوسامه و عوسمانی ﷺ لهگهئدا بوو کاتیک جووه ناو کهعبه، لهداوای خاوین کردنهوهی دمرگاکهی داخست و لهههموو گوشهیهکی کهعبهیدا (الله أكبر) و (الحمدلله) و ستایشی خوای دهکرد: ئوسامه و ئیبنو عهعباس ﷺ دهفرموون: (پیغمهبر ﷺ جووه ناو کهعبهوهو بیلال و ئوسامهوه عوسمانی کورپی تهلحهی لهگهئدا بوو (پێگهی نهدا کهسی تریان لهگهئدا بچیته ژوورهوه)^(٢٤٣) (فرمانی دایه بیلال که دمرگاکهیان لهسهردابخات) و دمرگاکهی داخست)^(٢٤٤) (کهعبهش لهو پۆزهیدا شهش کۆلهکهی ههبوو، پیغمهبر ﷺ پۆیشت و لهنیوان ئهوه دوو پایهیهی کهبهرانبهردمرگاکهیه لهویدا سوپاس و ستایشی خوای گهورهی کردو (الله أكبر) و (لا اله الا الله) ی دووباره کردهوهو دوعاو نزای کردو داوای لیخۆش بوونی کرد، پاشان جووه لای ههموو یهکیک لهپایهکانی ترو ئهوانهی دووباره کردهوه)^(٢٤٥).

ئهبو سهلهمه و یهحیای کورپی عهبدولپرهمانی کورپی حاتهب ﷺ دهفرموون: (پیغمهبر ﷺ (الله أكبر) و (الحمدلله) ی لهههموو گوشهکانی کهعبهیدا کرد، ئینجا دوو پرکات نوێزی لهنیوان دوو کۆلهکهکهیدا کرد^(٢٤٦) (و ماومیهکی زۆر لهوئی مایهوه پاشان)^(٢٤٧) (دمرگاکهی کردهوهو هاتهدهروهه، و ئیبنو عومهرد جووه ناو کهعبهوه پرساری لهبیلال کرد: ئایا پیغمهبر ﷺ لهنیوان کام دوو پایهیهیدا نوێزی کرد؟ ئیبنو عومهرد

(٢٤١) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٨٠٦٠) واسناده حسن كما قال الحافظ في (المطالب) (٤٣٠٣) والبوصري (اتحاف الخيرة المهرة) (٦٢٩٦).

(٢٤٢) أخرجه: ابوداود (١٨٧٨)، وابن ماجه (٢٩٤٧)، والطبراني (الكبير) (٨١١، ٨١٠)، وابن هشام (السيرة) (٩٣٠) وقال محققه: اسناده حسن، وكذا قال: الذهبي (المغازي) (ص: ٥٥٢) والشيخ الالباني في (الصحيح ابي داود) (١٦٤١).

(٢٤٣) أخرجه: مسلم (١٣٢٩).

(٢٤٤) أخرجه: البخاري (٤٤٠٠).

(٢٤٥) أخرجه: النسائي (٢٩١٥، ٢٩١٤)، وصححه اسناده: الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (٢٧٢٨)، (٢٧٢٩).

(٢٤٦) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٨٠٥٥) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

(٢٤٧) أخرجه: مسلم (١٣٢٩).

دهئیت: کاتیک پیغمبەر ﷺ له کهعبه هاته دهرهوه هه نديک کهس ويستيان بچنه ناو کهعبه، من لهو رۆژهدا گهنجیکی به توانا بووم، لهویدا پيشيان کهوتم (ومن يه کهم کهس بووم له دواي پیغمبەر ﷺ جوومه ناو کهعبه) (به پليکانهکاندا سه رکهوتم و ويستم بچمه ژوورهوه پیغمبهرم ﷺ بهرودا هات دمیویست بته دمر و بیلالیس لای دمرگاکه له دوايهوه بوو، من پيم وت: (ئایا پیغمبەر ﷺ له ناو کهعبه دا نوێژی کرد؟ وتی: به ئی) وتم: (له کویدا نوێژی کرد؟ وتی: له نیوان ئه و دوو پایه یه پيشه وهدا ئه و رۆژهدا کهعبه له سه ر دوو ریزی سێ پایه یی بوونیا د نرابوو، پیغمبەر ﷺ له نیوان دوو پایه یی ریزی یه کهمدا دمرگاکه ش راسته وخۆ له دوايهوه بوو ئاله ویدا روو به دیواری کهعبه) (که سێ گهن) (٢٤٩) دووربوو له دیواره کهوه (دوو رکات نوێژی کرد) (٢٥٠).

له دواتردا که هاته دهرهوه دوو رکات نوێژی تریشی به رامبهر دمرگای کهعبه کرد، ئوسامه ده فهرمویت: (پیغمبەر ﷺ هاته دهرهوه له کهعبه و دوو رکات نوێژی به رانبهر (دمرگای کهعبه) (٢٥١) کرد، پاشان فهرمووی: ((هَذِهِ الْقِبْلَةُ، هَذِهِ الْقِبْلَةُ)) (٢٥٢) واته: ئا ئه مه قیبه له ئا ئه مه قیبه له.

پاشان عوسمانی بانگ کرد و کلیلی کهعبه ی بۆ گه رانده وه، موجهید ﷺ ده فهرمویت: (دواي ئه وه ی که پیغمبەر ﷺ له کهعبه هاته دهرهوه ئه م ئایه ته ی ده خوینده وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا...﴾ (النساء) (٢٥٣) وه فهرمووی: ((عوسمان له کوئی یه)) (٢٥٤)؟. پاشان پئی فهرموو: ((هَآك فُخْذَهَا، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ رَضِيَ لَكُمْ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَالْإِسْلَامِ)) (٢٥٥) واته: ئه وه کلیله که یه بیگه ره، خودای گه و ره له زه مانی نه فامی

(٢٤٨) أخرجه: البخاري (٤٤٠٠).

(٢٤٩) أخرجه: ابوداود (٢٠٢٤)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (١٧٨١).

(٢٥٠) أخرجه: ابوداود (٢٠٢٦)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (١٧٨٣).

(٢٥١) أخرجه: أحمد (٢١٢/١)، وقال الشيخ الالباني في (التمر المستطاب) (٨٤٥/٢): اسناده صحيح.

(٢٥٢) أخرجه: النسائي (٢٩١٤) وصححه اسناده الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (٢٧٢٨).

(٢٥٣) أخرجه: الطبري (التفسير) (٩٨٤٦)، والطبراني (الكبير) (١١٢٣٤)، وقال محقق (تفسير القرطبي) (٢٢٨١): الحديث حسن بأصله.

(٢٥٤) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨٠٥٥) وقال محققه: حديث مرسل اسناده حسن.

(٢٥٥) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨٠٩٥) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

و نیسلامدا رازی بووه که کلیلهکه لای ئیوه بیت. کلیلهکهی پیداو فهرمووی: ((خُذْهَا خَالِدَةَ تَالِدَةَ لَا يَنْزِعُهَا مِنْكُمْ إِلَّا ظَالِمٌ))^(٢٥٦) واته: بگره ئیوه یه کهم کهس بوون که پیتان بووهو بۆ ههتا ههتایه ده بیت ههر لای ئیوه بیت، ئه وهشی لیتان ده سینیتته وه سته مکاره.

له گێرانه وهیهکی تر دا هاتووه: (پیغمبر ﷺ به پۆسا که کهی کلیله کهی گرتبوو وههرواش دایه دهستی عوسمان)^(٢٥٧). فهرمانیشی پیکرد پهردهیهک بدات به سههر دوو شاخه بهرانه کهی ناو که عبه، عوسمانی کوری ته لحه ﷺ ده فهرمویت: (پیغمبر ﷺ له دوای هاتنه دهره وهی له که عبه منی بانگ کرد و پئی فهرمووم: ((إِنِّي رَأَيْتُ قَرْنِي الْكَبْشِ، فَلَمْ أَمْرِكْ أَنْ تُخَمَّرَهَا فَإِنَّهُ لَا يَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ فِي الْبَيْتِ شَيْءٌ يَشْغَلُ مُضَلِّيًا)). واته: کاتیک جوومه ناو که عبه وه دوو شاخی بهرانه کهم بینی و بیرم جووه وه که فهرمانت پئ بکهم دایبۆشیت، ئیستا بجۆ دایبۆشه، چونکه نابیت شتیک له مالدئا هه بیت نوێژ خوین سه رقالب کات. سوفیانی کوری عویینه ده لیت: ئه و دوو شاخه ههر مایه وه له ناو که عبه تا سالتیک ئاگریک که وته وه هه موو ئه وانهی ناو که عبه ی سوتاندو دوو شاخه کهش له گه لیان سووتا)^(٢٥٨).

(٢٥٦) أخرجه: الطبري (التفسير) (٩٨٤٦)، والطبراني (١١٢٣٤) وقال (محقق تفسير القرطبي) (٢٢٨١): الحديث حسن باصه.

(٢٥٧) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (٩٠٧٥.٩٠٧٦) من مرسل ابن المسيب ومرا سيلة صحيحة.

(٢٥٨) أخرجه: أحمد (١٦٦٣٧) وقال محققوه: اسناده صحيح، وعبدالرزاق (٩٠٨٣)، وابوداود (١٧٨٦)، والطبراني (٨٣٩٦).

وتاری یهکەم

سەفیەى كچى شەیبە ﷺ دەفەرمویت: (لەدوای ئەنجامدانی دوو پرکات نوێژ لەکەعبە ئینجا پیغمبەر ﷺ لەپەنا دەرگای کەعبە وەستا و مزگەوت پرپوو لەخەلکی مەککە) (٢٥٩) (پاشان پیغمبەر ﷺ هەردوو دەستی بەهەردوولای دەرگاگەوه گرت) (٢٦٠) و فەرمووی: ((مَا تَقُولُونَ وَمَا تَفْعَلُونَ؟) واتە: گومانتان چییەو چی دەلێن؟)) هەموو خەلکی مەککە وتیان: دەلێن تۆ برازاو ئامۆزاییەکی بەبەزەمی و لەسەر خۆیت، ئینجا پیغمبەر ﷺ دیسان فەرمووی: ((گومانتان چییەو چی دەلێن؟)) ئەوانیش وتەى یهکەم جاریان دووبارە کردەوه..... تا سێ جار لەگێرپرانەوه مێهە کدا وتیان: براهەکی بەرپزیت و برازایەکی بەرپزیت) ئینجا پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((منیش وەك پیغمبەر یوسف دەلێم: ﴿ قَالَ لَا تَأْتِيكُمُ الْيَوْمَ أَلُوفٌ إِلَّا غَدًا لَكُمْ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ (یوسف) (٢٦١)). واتە: هیچ پەخنەو گلەییەکم نییە بەرانبەر تان ئەمڕۆ دەلێم خوا لێتان خۆش دەبێت وە خوا لەهەموو کەس بە بەزەمی ترە بۆ بەندەکانی.

پاشان لەوێدا وتاریکی بووان و ئامۆزگاری کردن و هەندیک لە یاساگانى ئاینى بۆ روون کردنەوه: ئیبنو عومەر ﷺ دەفەرمویت: ((پیغمبەر ﷺ پاشان لەسەر قادرمەى پلیکانەکانى بەردەم دەرگای کەعبە وەستا: (فَحَمِدَ اللَّهَ، وَأَتَى عَلَيْهِ) واتە: سوپاس و ستایشی خواى کرد) (٢٦٢) (وکتر ثلاثاً) واتە: سێ جار (الله أكبر) کرد پاشان فەرمووی: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (وَحْدَهُ) (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي) ، صَدَقَ وَعْدُهُ ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ ، أَلَا إِنَّ كُلَّ مَا تُرَى كَانَتْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تُذَكَّرُ وَتُدْعَى مِنْ دَمٍ ، أَوْ مَالٍ ، تَحْتَ قَدَمِي ، إِلَّا مَا كَانَ مِنْ سِقَايَةِ الْحَاجِّ ، وَسِدَائَةِ الْبَيْتِ . ثُمَّ قَالَ : أَلَا إِنَّ دِيَةَ الْخَطِيئَةِ شَبَهَ الْعَمْدِ مَا كَانَ بِالسَّوْطِ وَالْعَصَا؛ مَائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ : مِنْهَا أَرْبَعُونَ فِي بَطُونِهَا وَأَوْلَادُهَا . فَقَدْ أَمْضَيْتُهَا لِأَهْلِهَا) (كَمَا كَانَتْ)) ثُمَّ قَالَ: (أَلَا إِنَّ دِيَةَ الْخَطِيئَةِ شَبَهَ الْعَمْدِ مَا كَانَ بِالسَّوْطِ، وَالْعَصَا، وَالْحَجَرِ) فِيهِ مَائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ: (مَغْلَظَةً) مِنْهَا أَرْبَعُونَ

(٢٥٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٦/٤) رقم (٩٣٠) وقال محققه: اسناده حسن. وكذا قال الحافظ في (الفتح) (٢٢/٨).

(٢٦٠) أخرجه: ابوداود (٣٠٢٤)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (٢٦١٣).

(٢٦١) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٥٧/٥، ٨٦)، وأخرجه ابوعبيد (الاموال) (ص: ١٤٣) باسناد حسن مرسل كما في (السيرة

في ضوء مصادره الاصلية) (ص: ٥٦٩)، وضعفه الحافظ العراقي في (الاحياء) (١٨٣/٣) وأوردناه للعلم فقط.

(٢٦٢) أخرجه: النسائي (٤٧٩٩)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (٤٤٦٦).

فِي بُطُونِ أَوْلَادِهِمَا)) (٣٣) (أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبْيَةَ (أَي: الْكِبْر وَالْفَخْر) الْجَاهِلِيَّةَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا النَّاسُ رَجُلَانِ: (رَجُلٌ) بَرٌّ تَقِيٌّ كَرِيمٌ عَلَى رَبِّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى رَبِّهِ) ثُمَّ تَلَاهُ (٣٤) ثُمَّ تَلَاهُ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْتُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعْرَبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ (الحجرات). واته: سوپاس بۆ خوا به ئینهکانی خوێ بۆ هیناینه دی و بهندهی خوێ سهرخست و ههر خوێ ههموو لایهنهکانی بهزاند، ئاگادارین ههموو داواپهکی زهمانی نهفامی که داوا دهکراو باسی دهکرا سهبارت بهههر خوین و سامانیک بیت ههموو لهزیر ههردوو قاجمدایه (واته: ههلوهمشینراوتهوه ههچ بایهخیکی نهماوه) تهنها ئاودانی میوانانی مالی خواو خزمهتگوزاری مالی خوا (ئهوانه بایهخدارن ههر بهدهست خاوهنهکانیانوه دهمیننهوه) (وهک پێشتر) پاشان فهرمووی: ((ئهی خه لکینه خوی گهوره پاکی کردونهتهوه له فهخرو فیزو (شانازی کردن به باووابیرانهوه)، ئهی خه لکینه خه لکی دوو جوړ مروؤفن: کهسیکی چاکهکارو خۆپاریز لهحهرام و بهرپز لهلای خوا وه کهسیکی تاوانباری تیاچووی بئ ریز لهلای خوا. پاشان ئهو نایهتهی خویندهوه: ئهی خه لکینه ئیمه دروستمان کردوون لهنیرو می و ئیوهمان کردوته چهندهها گهل و هۆز بۆ ئهوهی پهکتر بناسن و بهرپزترینتان لای خوا گوپرایه لترینتانهو خۆپاریزترینتانه لهحهرام. پاشان فهرمووی: ((أَقُولُ هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلكُمْ)) (٣٥) واته: ئه مه وتهکانم بوو داوای لیخووش بوون بۆ خووم و ئیوه دهکهم لهخوا.

موسای کوری عوقبه ﷺ دهفهرموویت: (...ئینجا لهقادرمهکان چوووه خوارهوه بۆلای ئاوی زهمزم و تهماشای بیرهکهی کردو فهرمووی: ((لَوْلَا أَنْ تُغَلَّبَ بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ عَلَى سِقَايَتِهِمْ لَنَزَعْتُ مِنْهَا يَدِي [دَلْوًا])) واته: ((گهر لهبهرئهوه نهبیت کهبهنوعهبدول مولهلب ئاودانهکهیان لیزهوت بکریت دهچووم و بهدهستی خووم دۆلچهیهکهم

(٢٦٣) أخرجه: ابوداود (٤٥٤٧، ٥١١٦)، وابن ماجه (٢٦٢٧)، وأحمد (٦٥٣٣) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (٦٠١١) وقال محققه: اسناده صحيح واللفظ له، وصححه أيضاً الشيخ الالباني في صحيح ابي داود (٢٨٠٧)، و (صحيح ابن ماجه) (٢١٢٨)، وفي (الارواء) (٢١٩٧).

(٢٦٤) وجاء في رواية ابي داود (انتم بنو آدم وادم من تراب ليد عن رجال فخرهم باقوام انما هم فحم من فحم جهنم او ليكونن اهلون على الله من الجعلات التي تدفع بانفها (التن) أخرجه: ابوداود (٥١١٦) وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٢٧٠٠).

(٢٦٥) أخرجه: ابن ابي شيبه (٢٨٠٧٤)، والترمذي (٣٢٧٠)، وابن خزيمة (٢٧٨١) وقال محققه: صحيح، وابن حبان (٣٨٢٨) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٢٨٠٣).

هه ئه دهنجا له زه مزه م)) پاشان چوو له لای مه قامی ئیبراهیم ئەو کات به دیواری که عبه وه نووسابوو که مێک بر دیه دواوو داوای جامیک ئاوی زه مزه می کردو لێی خوارده وه ده ستنوژی لێ تازه کرده وه، موسولمانان به لاماری ئاوی ده ستنوژی که یان دهاو ده یان پرژاند به پروو خساریاندا (هیچ دلوپه ئاویکی به فیرو نه ده چوو ده که وته ناو له پی دهستی به کیکیان و ده یان خوارده وه)^(٣٦٦)، (له و کاته دا موشریکه کان هه موو ته ماشایان ده کردو سه ریان سو پرابوو وه ده یان وت: هیچ پاشایه کمان نه بی نیوه گه یشتبته ئه و ئاسته و نه شان بیستوه)^(٣٦٧).

بیلال بانگ ئەدات له سه ر که عبه

عووه ی کوری زوبه یر ﷺ ده فه رموت: (پاشان پیغمبهر ﷺ فه رمانیدا به بیلال و چوو سه ر که عبه بانگی دا بو ئه وه ی موشریکه گانی پی توره و خه فه تیار بکات)^(٣٦٨). له گه یانه وه یه کی تر دا: ئیبنو ئه بو موله یکه ده ئیت: (له روژی ئازاد کردنی شاری مه که که دا پیغمبهر ﷺ فه رمانی کرد به بیلال له سه ربانی که عبه بانگ بدات. له و کاته دا ناو داریکی قورپه یش که ناوی حاریسی کوری هیشام بوو به هاوڕێیه کی وت: ته ماشا ناکه یت ئه و کو یله یه چوو ته سه ر کو ی؟ ئه و یش وتی: لێگه ری گه ر خوا پی پی ناخو ش بی ت باره که ده گو رپیت)^(٣٦٩). له گه یانه وه یه کی تر دا ها تو وه: (له ویدا یه کیک له کو رانی سه عیدی کوری عاص وتی: خوا ریزی له سه عید گرت و بر دیه لای خو ی پیش ئه وه ی بی بی نی و بی بی ستیت ئه و کو یله ره شه له سه ر که عبه چی ده ئیت)^(٣٧٠).

له گه یانه وه یه کی تر دا ئه بو سه له مه و یه حیای کوری عه بدول ره حمانی کوری حاته ب ﷺ فه رموو یانه: (..... پاشان بیلال سه ر که وت و چوو سه ر که عبه و بانگی دا.

(٢٦٦) أخرجه: ابن ابي شيبة (٢٨٠٧٤).

(٢٦٧) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤٥/٥).

(٢٦٨) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٢٨٠٨١) وقال محققه: مرسل اسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (٧٨/٥) و

الذهبي (المغازي) (ص: ٥٥٥) و اسناده صحيح كما في (السيرة في ضوء المصادر الاصلية) (ص: ٥٧١).

(٢٦٩) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٢٨٠٨٥) وقال محققه: رجاله ثقات، وعبدالرزاق (المصنف) (١٩٤٦٤)، والازرقی

(اخبار مكة) (٢٧٤/١)، وابن سعد (٢٣٤/٣)، والبيهقي (الدلائل) (٧٩/٥) واللفظ له.

(٢٧٠) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٧٩/٥)، والذهبي (المغازي) (ص: ٥٥٥) و اسناده حسن كما في (السيرة في ضوء المصادر

الاصلة (ص: ٥٧١).

له وکاتەدا خالیدی کورپی ئوسەید وتی: ئەو دەنگە چیه؟ وتیان: ئەو بەیلالی کورپی رەباحە. وتی: کۆپلەکەى ئەبوبەکر...؟ وتیان: بەئێ. وتی: لەکۆپیه؟ وتیان: لەسەربانی کەعبەیه؟ وتی: لەشوینى جاودیریه کەى کورپانى ئەبو تەلحەیه؟ وتیان: بەئێ. وتی: دەئیت چی؟ وتیان: دەئیت شایەتى ئەدەم هیچ خوايهك نيه جگە له (الله) و شایەتیش ئەدەم کە موحەممەد پيغهمبەرى خوايه. وتی: خوا رپزى له باوکى خالىد گرتوووه کاتیک ئەماوه تا گوپی لهو دەنگە بێت^(٣٣). (واتە: مەبەستى له باوکى خویەتى، کەیه کیکە له کوزراوانى جەنگى بەدر).

پێ دەچیت ئەو بانگەشى بانگی نیومرۆ بوو بێت. ئیبنو عومەر ﷺ دەفەرمویت: (....بیلال بانگی داو موسولمانان قۆلیان هەلکردو پەشتەمائیان لەخۆیان توند کردو سەتلیان دەبردو ئاوی زەمزمەیان دەهیناو رووکارى دەرەوهو ناوهوهی کەعبەیان شۆردو هەموو ئاسەواریکى موشریکەکانیان لێ پاك کردەوهو هەموویان شۆرد)^(٣٣).

وتەى ئەنصاریهکان لەنیۆ خۆیاندا

ئەبو هورەیره ﷺ دەفەرمویت: (....پاشان پيغهمبەر ﷺ چوو لەلای تەپۆلکەى سەفا (ولەوێوە تەماشای کەعبەى دەکردو هەر دوو دەستی بەرز کردبوو دەوهو (سوپاس و ستایشی) (ویادی خواى دەکرد بەوهى کەخۆى دەیویست) (ولێى دەپارایەوهو ئەو نزیانەى دەکرد کەخۆى دەیویست) و ئەنصاریهکانیش لەلای بوون (و هەندیکیان بەهەندیکیانى دەوت): ئەو پیاوه ئاواتى گەشتن بەشارەکەى و بەسۆزبوونەوه بۆ خزمەکانى بۆ هاتەدى. لەو کاتەدا نیگا لەخوا هات و هەرکاتیکیش بەهاتایە هەموو پیمان دەزانى و هیچ کەسێکیش چاوى بەرز نەدەکردەوه تا تەماشای روخسارى پيغهمبەر ﷺ بکات و هەموو سەرو چاویان نەوى دەکرد تا نیگا کە تەواو دەبوو، کاتیک نیگا کە تەواو بوو پيغهمبەر ﷺ سەرى بەرز کردەوهو پاشان فەرمووی: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ!)) واتە: ((ئەى ئەنصاریهکان)) هەموو وتیان: بەئێ ئەوا هاتین ئەى پيغهمبەرى خوا ﷺ، فەرمووی: ((قُلْتُمْ: أَمَا الرَّجُلُ فَأَذْرَكْتَهُ رَغْبَةً فِي قَرْبَتِهِ، وَرَأْفَةً فِي عَشِيرَتِهِ؟)) واتە: ((ئێوه وەتان ئەو ئاواتى گەشتن بەشارەکەى و نەرم بوون لەگەڵ خزمەکانى

(٢٧١) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨٠٥٥) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

(٢٧٢) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨٠٧٤) وقال محققوه: فيه ضعف.

بۆ گه‌رپایه‌وه؟ وتیان: راسته ئیمه و امان وت ئه‌ی پیغمبهری خوا، فهرمووی: ((كَلَّا فَمَا اسْمِي إِذَا (ثَلَاثَ مَرَاتٍ) كَلَّا! إِنْ عِبُدَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ، [هاجرتُ إلى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ] الْمَحْيَا مَحْيَاكُمْ، وَالْمَمَاتُ مَمَاتُكُمْ، كلا فما اسمي إذا (ثلاث مرّات) كلاً إني عبد الله ورسوله المحيا محياكم والممات مماتكم)) واته: ((نه‌خیر شتی وه‌ها نابیت ئه‌ی كه‌واته من ناوم چیه‌ی؟ (سی جار دووباره‌ی کرده‌وه)) نا من به‌نده‌و پیغمبهری خوام (کوچم کردووه بۆلای خواو (پاشان) ئیوه) دلنیا بن زیانم له‌گه‌ل زیانخانه و مردنیشم له‌گه‌ل مردنانه)) ئینجا ئه‌نصاریه‌کان هه‌موو هاتنه‌وه لای ده‌گریان و ده‌یان وت: ئه‌ی پیغمبهری خوا سویند به‌خوا ئیمه (ئه‌وه‌مان بۆیه وت) چونکه گومانی چاکمان هه‌یه به‌خواو پیغمبهره‌که‌ی.

پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُصَدِّقَانِيكُمْ وَيَعْدِرَانِيكُمْ)) واته: خواو پیغمبهره‌که‌ی به‌راستتان ده‌زانن و پاساویشتان قبول ده‌کن. پاشان پیغمبهر ﷺ نوێزی نیوه‌پۆی له‌گه‌ل موسولمانان کردو هه‌موو خه‌لکی هێور کرده‌وه ته‌نها خوزاعه نه‌بیت كه‌بۆیان هه‌بوو تۆله‌ی خۆیان له‌به‌نی به‌كر بکه‌نه‌وه، ئه‌وه‌ش تا کاتی عه‌سر به‌رده‌وام بوو پاشان فه‌ده‌غه‌ی کرد.

ئیبنو عومەر ؓ ده‌فه‌رمویت: ((پیغمبهر ﷺ مه‌که‌ی ئازادکردو پالی دایه‌وه به‌دیواری كه‌عه‌وه‌وه فهرمووی: ((كُفُّوا السَّلَاحَ إِلَّا خُرَاعَةَ عَن بَكْرِ سَاعَةً)) واته: ((چه‌ك به‌كار مه‌هینن، ته‌نها خوزاعه رینگه دراوه چه‌ك له‌دژی به‌نی به‌كر به‌كاربه‌ینیت.....)) (٣٣).

ئه‌بو شوره‌یحی خوزاعی ؓ ده‌فه‌رمویت: ((پیغمبهر ﷺ له‌پۆزی ئازادکردنی شاری مه‌که‌دا رینگه‌ی شه‌پرکردنی پیداین له‌گه‌ل به‌نی به‌كردا تا تۆله‌ی خۆمان لیکردنه‌وه له‌مه‌که‌، پاشان پیغمبهر ﷺ فه‌رمانیدا شمشی‌ره‌کانمان دا‌بنین)) (٣٤). عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌مریش ؓ ده‌فه‌رمویت: ((له‌پۆزی ئازادکردنی شاری مه‌که‌دا پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((كُفُّوا السَّلَاحَ إِلَّا خُرَاعَةَ مِنْ بَنِي بَكْرٍ، فَأَذَّنَ لَهُمْ حَتَّى صَلَّوْا الْعَصْرَ،

(٢٧٣) أخرجه: مسلم (١٧٨٠)، وأحمد (المسند) (١٠٩٤٨) وقال محققوه اسناده على شرط مسلم واللفظ لهما.

(٢٧٤) أخرجه: ابن حبان (الصحيح) (٥٩٩٦) وقال محققه: اسناده حسن.

(٢٧٥) أخرجه: البخاري (٤٢٩٥)، ومسلم (١٣٥٤، ١٧٨١)، والترمذي (٣١٣٨)، والطبراني (الكبير) (٤٨٤/١٢)، وابن حبان

(١٧٠٢).

ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: كُفُّوا السَّلَاحَ))^(۳۳). واته: هه مووتان چهك دابنن تهنه خوزاعه نه بیت دژ به بهنی بهکر)) نهوکات تهنه ریگهی نهوانی دا، تا نوپژی عهسریان کرد، پاشان پئی فەرموون: هه موو چهك دابنن و شه پرابگرن.

موسولمانبوونی نه بو قوحافهی باوکی نه بوبه کری صدیق ﷺ

ئه سمائی کچی نه بوبه کری صدیق ﷺ ده فەرمویت: (...کاتیک پیغمه مبه ﷺ مه کهکی نازادکردو چوو نه مزگه وته که، نه بوبه کر چوو دهستی باوکی گرت و هینای (له گیرانه و مه کهدا: باوکی به کۆل هه لگرتبوو تا هینایه بهردهم پیغمه مبه ﷺ)) له ویدا پیغمه مبه ﷺ فەرمووی: (هَلَّا تَرَكْتَ الشَّيْخَ فِي بَيْتِهِ حَتَّى أَكُونَ أَنَا آتِيَهُ فِيهِ)) (تَكْرِمَةً لِأَبِي بَكْرٍ) واته: (بۆ لی نه گه رایت ئه م به سالاجوو له ماله کهکی خوی بمینیته وه تا من بچه ماله وه بۆلای). (وهك رِيْزِيْكَ بُوْ ئه بوبه کر)؟ نه بوبه کر فەرمووی: ئه ی پیغمه مبه ری خوا ئه و پئویستره بیت بولات نهك تۆ بچیت بۆلای ئه و. له بهردهم پیغمه مبه ﷺ دایناو پاشان پیغمه مبه ریش دهستی به سنگی نه بو قوحافه دا هینا و پئی وت: ((موسولمان ببه)). نه ویش موسولمان بوو. له و کاته دا (سه رو ریشی وهك لۆکه سپی بوو)^(۳۴) پیغمه مبه ﷺ فەرمووی: ((غَيْرَ وَهْمَا وَجَنَّبُوهُمَا السَّوَادَ))^(۳۵) واته: رهنگی سه رو ریشی بگۆرن و رهشی مه کهن)^(۳۶).

زهیدی کوری نه سلم ﷺ ده لیت: (پیغمه مبه ﷺ پیرۆزبایی کرد له نه بوبه کر به هۆی موسولمان بوونی باوکیه وه)^(۳۸).

(۲۷۶) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۹) وقال محققوه: اسناده قوي و أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۱۷/۲۵) باسناده حسن، وأحمد (۶۶۸۱) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن حبان (۵۹۹۶) وقال محققه: اسناده حسن.

(۲۷۷) أخرجه: أحمد (۱۲۶۳۵) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والحاكم (۲۴۴/۳)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيحه) (۴۹۶).

(۲۷۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۳۲۵).

(۲۷۹) أخرجه: أبو يعلى (۲۸۳۱)، والحاكم (۲۱۴/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۵۴۷۲) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۲۸۰) أخرجه: أحمد (۲۶۹۵۶) وقال محققوه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۲۳۶/۲۴-۲۳۷)، والحاكم (۴۶/۳) وصححه على شرط مسلم، والبيهقي (الدلائل) (۹۵/۵)، وابن حبان (۷۲۰۸) وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة)

(۲۰/۴) (۹۲۰) وقال محققه: اسناده حسن، وصححه اسناده الحافظ في (الاصابة) (۴۶۰/۲) رقم (۵۴۴۲).

(۲۸۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۹۶/۵).

ئەنەس ﷺ دەفەرموئىت: (.....كاتبك ئەبوقحافە دەستى برد تا بەئىنى موسولمانىيەتى بداتە پيغمبەر ﷺ. لەو كاتەدا ئەبوبەكر گىراو پىي فەرموو: ((ما بيك))؟ واتە: ((جى دەتگرىيەنيت))؟ ئەبوبەكر فەرموو: گەر دەستى مامت لەجىي دەستى باوكم بووايەو ئەو موسولمان بووايەو تۆش بەو موسولمان بوونەى دلخۆش بوويتايە لەموسولمان بوونى باوكم لام خۆشتر دەبوو))^(۲۸۲).

شەوى ئازادکردنى شارى مەككە

سەئىدى كورى موسەيب ﷺ دەفەرموئىت: (لەشەوى يەكەمى ئازادکردنى شارى مەككەدا موسولمانان تىكرا تەوافيان دەكردو (الله أكبر) و (لا اله الا الله) يان دەوت هەتا رۇژھەلاتن، بەيانىيەكەى ئەبوسوفيان بەهاوسەرەكەى (هند) وت: ئايا گۆرپىنى ئەم بارودۇخە لەخواومىيە؟ لەو بەيانىيەدا ئەبوسوفيان چوو سەردانى پيغمبەرى ﷺ كرد، پيغمبەرىش ﷺ پىي فەرموو: ((قُلْتُ لِهَذَا أَتَرِينَ هَذَا مِنَ اللَّهِ نَعْمَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ)) واتە: تۆ بەھىندت وت: ئايا گۆرپىنى ئەم بارودۇخە لەخواومىيە بوو بەئى هەموى لەلایەن خواومىيە بوو)). ئەبوسوفيان وتى: شاھەتى ئەدەم كە تۆ پيغمبەرى خوايت، سوئند بىت بەوانەى كە ئەبوسوفيان سوئندىان پى دەخوات ئەو وتەيەى من تەنھا ھەر ھىند گوىي لى بوو ھىچ كەسكى تر گوىي لى نەبوو و نەبىستووھ^(۲۸۳).

وتارى دووم لەرۇژى ئازادکردنى شارى مەككە

لەدووم رۇژى ئازادکردنى شارى مەككەدا ھۆزى خوزاعە يەككىيان كوشت لەھۆزى بەنى بەكر، ئەو ھەوالەش گەيشتەو بە پيغمبەر ﷺ و سى جار وتارى بۇدان ھەندىك لە بنەما شەرعىيەكانى بۆ روونكردەنەو:

وتارى يەكەم:

ئەبو شورمىجى خوزاعى ﷺ دەفەرموئىت: (ئىمە لەگەل پيغمبەر ﷺ بووين لەكاتى

(۲۸۲) أخرجه: ابويعلی (۴۷۵۶)، وقال الحافظ في (الاصابة) (۱۱۶/۴): سنده صحيح.

(۲۸۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۰۳/۵)، والسيوطي كما في (كنز العمال) (۳۰۱۶۸) ومراسيل سعيد بن المسيب صحیحة عند العلماء.

نازادکردنی شاری مهککه‌دا، ڕێگهی داین جهنگ بکهین له‌گه‌ڵ به‌نی به‌کردا تا تۆله‌ی خو‌مانمان لێ‌کردنه‌وه له‌مه‌ککه‌دا، پاشان فهرمانیدا که چه‌که‌کانمان دابنێین، بۆ ڕۆژی دواتر: هه‌ندیک که‌سانی ئێمه پیاویکی به‌نی به‌کریان له‌ موزده‌لیفه پێگه‌یشتبوو که دمیویست بۆلای پیغه‌مبهر ﷺ ببیت تا موسولمان بیت، به‌لام ئه‌و پیاوه چه‌ند که‌سیکی له‌خوزاعه له‌کاتی نه‌فامیدا گوشت بوو، خوزاعه‌ش به‌دوایدا ده‌گه‌ران تا بیکورنه‌وه، ئه‌وان له‌ویدا نه‌یان هێشت له‌ده‌ستیان دهریاز بیت و گوشتیان، چونکه ده‌ترسان بگاته لای پیغه‌مبهر ﷺ و په‌نای بدات و که‌س نه‌توانیت هیچ به‌رامبه‌ری بکات. کاتیک ئه‌م هه‌واله گه‌یشته‌وه به‌پیغه‌مبهر ﷺ زۆر زۆر توپه‌ر بوو سویند به‌خوا هیچ کاتیک تر توپه‌ربوونی وه‌هام پێوه نه‌دیوه.

ئێمه‌ی خوزاعه جووینه لای ئه‌بویه‌کر و عومه‌رو عه‌لی تا بینه تکاکار بۆمان لای پیغه‌مبهر ﷺ و ترساین که‌تیاچووین، کاتیک پیغه‌مبهر ﷺ نوێژی کرد^(۲۸۴)، ئینجا هه‌ستاو وتاریکی بۆداین (سوپاس و ستایشی شایسته‌ی خوای کرد) وه‌فرمووی: ((یا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَن مَكَّةَ الْفَيْلَ، وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْمُؤْمِنِينَ^(۲۸۵) يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ مَكَّةَ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ [وَلَمْ يَحْرَمِهَا النَّاسُ]^(۲۸۶)، فَهِيَ حَرَامٌ مِّنْ حَرَامِ اللَّهِ تَعَالَى إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَا يَحِلُّ لِأَمْرِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ فِيهَا دَمًا، وَلَا يَعْصِدَ بِهَا شَجَرًا، لَمْ تَحْلِلْ لِأَحَدٍ كَانَ قَبْلِي، وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ يَكُونُ بَعْدِي، وَلَمْ تَحْلِلْ لِي [قَطًّا]^(۲۸۷) إِلَّا هَذِهِ السَّاعَةَ غَضَبًا عَلَى أَهْلِهَا، أَلَا تُمْ قَدْ رَجَعْتَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأُمْسِ، أَلَا فَلْيُبْلِغِ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ، فَمَنْ قَالَ لَكُمْ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ قَاتَلَ بِهَا فَقُولُوا: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ [أَذِنَ] لِرَسُولِهِ وَلَمْ [أَذِنَ] لَكُمْ، يَا مَعْشَرَ خُرَاعَةَ، ارْفَعُوا أَيْدِيَكُمْ عَنِ الْقَتْلِ، فَقَدْ كُتِرَ الْقَتْلُ أَنْ يَقَعَ، لَقَدْ^(۲۸۸) لَئِنْ قَتَلْتُمْ قِتِيلًا لَأَدِيتَهُ، فَمَنْ قَتَلَ بَعْدَ مَقَامِي هَذَا فَأَهْلُهُ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ، إِنْ شَاءُوا قَدِمُ قَاتِلِهِ وَإِنْ شَاءُوا فَعَقَلُهُ، ثُمَّ وَدَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (ذَلِكَ) الرَّجُلَ الَّذِي قَتَلْتَهُ خُرَاعَةَ^(۲۸۹)) واته: ((ئهی خه‌لکینه (خوای گه‌وره مه‌ککه‌ی پاراست له‌خاوه‌ن فیله‌کان به‌لام خو‌ی پیغه‌مبهر و برواداره‌کانی به‌سه‌ردا

(۲۸۴) أخرجه: أحمد (۱۶۳۷۶) وقال محققوه: حديث صحيح، والطبراني (۵۰۰/۲۲)، والحاكم (۳۴۹/۴)، والبيهقي (۷۱/۸).

(۲۸۵) أخرجه: البخاري (۲۴۳۹)، ومسلم (۱۳۵۵)، وابوداود (۱۴۰۵).

(۲۸۶) أخرجه: أحمد (۱۶۳۷۳) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۲۸۷) أخرجه: البخاري (۴۳۱۳).

(۲۸۸) أخرجه: ابن هشام (۳۰/۴) رقم (۹۳۸) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۴۸۵/۲۲).

(۲۸۹) أخرجه: أحمد (۱۶۳۷۷) وقال محققوه: حديث صحيح واسناده حسن. واللفظ له.

زانکردن) ئاگاداربن خوای گهوره خوئی مهککهی حهرام و قهدهغه کردووه لهو رۆژهوه که ئاسمانهکان و زهوی تیادا دروست کردووه (وحهرام و قهدهغه کردنی لهلایهن خه لکیهوه نهبووه).

کهواته حهرامه له حهرام کردنهکهی خواوه تا رۆژی کوئایی، رینگه به هیچ کهسیک نادریت که بپروای ههیه به خواو رۆژی دوایی که خوین ریزییهکی تیادا ئه نجام بدات و درهختیکی بشکینیت و بپریت، ئه وهش رینگه نه دراوه بۆ هیچ کهسیکی تری پیش من ومړینگهش نادریت بۆ هیچ کهسیکی تر له دوای من، رینگهش به من نه دراوه هه رگیز پیش ئیستا ته نهها له م ساته دا رینگه م پیدراوه ئه ویش به هوی تورپیی خوا له دانیشتوانه کهی. ئاگاداربن لیتره به دواوه وهك جارن حهرام و قهدهغهیه، با ناماده بووانی ئیره ئه مه بگهیه نن به وانهی که لیتره نین، هه رکه سیکیش پپی وتن: پیغمبهر ﷺ جهنگاوه له م شاره دا، ئیوهش پپی بلین: خوای گهوره رینگه ی به پیغمبهره کهی داوه و رینگه ی به ئیوه نه داوه. ئه ی هۆزی خوزاعه دهست هه لگرن له کوشتن، چونکه (کوشتار زۆر رویدا گه ر سوودی هه بییت) ئیوه پیاویکتان کوشتووه و منیش خوینه کهی دده م هه رکه سیکیش له دوای ئه م وتاره مه وه بکوژریت خاوه نه که ی سه رپشک ده بن له نیوان دوو چاکه دا یان ئه وم تا بکوژه که ده کوژنه وه یان ئه وم تا خوینه که ی له خزمانی بکوژه که ومرده گرنه وه). پاشان پیغمبهر ﷺ باربوی خوینی کوژراوه که ی دا).

وتاری دووهم:

عه بدولای کوری عومهر ﷺ ده فهرمویت: (خوای گهوره مهککه ی بۆ نازاد کردین کاتیک پیغمبهر ﷺ پالی دابوو به که عبه وه فهرمووی: ((كُفُوا السَّلَاحَ إِلَّا خُرَاعَةَ عَنْ بَكْرٍ)) واته: ((چهك به کار مهینن ته نهها خوزاعه بۆی ههیه چهك له دزی به نی به کار بهینیت.

له رۆژی دواتر دا پیاویکی خوزاعه له موزده لیفه گه یشتبوو بهیه کیک له به نی به کرو کوشتبووی^(۲۹۰). پیاویک هات و هه واله که ی به پیغمبهر ﷺ گه یاند (له ویدا

ههستاو پائی دا به که عبه وه) و فهرمووی: ((إِنَّ هَذَا الْحَرَمَ حَرَامٌ عَنِ أَمْرِ اللَّهِ، لَمْ يَجَلْ لِمَنْ كَانَ قَبْلِي، وَلَا يَجَلْ لِمَنْ بَعْدِي، وَإِنَّهُ لَمْ يَجَلْ لِي إِلَّا سَاعَةً وَاحِدَةً، وَإِنَّهُ لَا يَجَلْ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَشْهَرَ فِيهِ سِلَاحًا، وَإِنَّهُ لَا يُخْتَلَى خَلَاهُ، وَلَا يُعْضَدُ شَجَرُهُ، وَلَا يُنْقَرُ صَيْدُهُ (ولا تجل ساقطها إلا لمنشد))^(۲۹۱) واته: ((ثم شويته پيرۆزه له سهر برپاری خوا حهرام کراوه به که س حه لال نه بووه پیش من و به که سیش له دواى من حه لال نابیت. و تهنه ساتیکیش بو من حه لال کرا، له بهر نه وه رینگه نادریت به هیح موسولمانیک که چه کی تیا به کار به نیت بو جهنگ کردن، و نابیت گیای ته ری نه م ناوچه یه بپر ن و دره ختی بشکینن و نیچیریشی راو بنین (و نابیت دوزراوه که شی هه لبرنه وه تهنه بو نه وانه دروسته که دمیگرنه وه بو خاومنه کانیا ن) له ویدا (عهببسی مامی)^(۲۹۲) وتی: نه ی پیغمه مبه ری خوا ﷺ رینگه بده گیای نه زخهر بپرین (چونکه پیویستمان پیی هه یه بو دروست کردنی خانووه کانمان و گوژه کانمان)^(۲۹۳) (وه بو ئاسنگه ره کانمان)^(۲۹۴)، پیغمه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((إِلَّا الْإِذْخَرَ (فَإِنَّهُ خَلَالَ)^(۲۹۵)، وَإِنْ أَعْتَى النَّاسِ عَلَى اللَّهِ ثَلَاثَةٌ: مَنْ قَتَلَ فِي حَرَمِ اللَّهِ، أَوْ قَتَلَ غَيْرَ قَاتِلِهِ أَوْ قَتَلَ لِدَحْلِ (مُسْلِمًا) (بِدُخُولِ (أَي: عداوة وإحقاد)) الْجَاهِلِيَّةِ) واته: ((تهننه برپینی گیای نه زخه رتان بو حه لاله). بزنان لاسارترین مروف لای خوا سیانن: نه وه ی که سیک ده کوژیت له حهره می خوادا ومنه وه ی جگه له بکوژده که که سیک تر ده کوژیت وه نه وه ی (موسولمانیک) ده کوژیت له سهر رق و دوزمنایه تی پیش نیسلامدا)).

له ویدا پیاویک ههستاو وتی: نه ی پیغمه مبه ری خوا پیشتەر من جووت بووم له گهل که نیزه کیکی بنه ماله ی فلانه که سداو مندالیکم لیی بوو فهرمان بکه تا منداله که ی خو مم بو بگرنه وه. پیغمه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((لَيْسَ بِوَلَدِكَ، لَا يَجُوزُ هَذَا فِي الْإِسْلَامِ، وَالْمُدْعَى عَلَيْهِ أَوْ لِي بِالْيَمِينِ إِلَّا أَنْ تَقُومَ بَيْنَهُ، (لَا دَعْوَةَ فِي الْإِسْلَامِ، ذَهَبَ أَمْرُ الْجَاهِلِيَّةِ))^(۲۹۶) الولد لصحاب الْفِرَاشِ، وَفِي الْعَاهِرِ الْأَثْلَبِ)) واته: ((نه وه مندالی تو نییه نه وه کاریکی نه شیواوه له نیسلامدا. شکاتلیکراو پیویسته سویند بخوات مه گهر به لگه ی ناشکرا له به رده ستدا

(۲۹۱) أخرجه: البخاري (۲۴۳۹)، ومسلم (۱۳۵۵).

(۲۹۲) أخرجه: مسلم (۱۳۵۵).

(۲۹۳) أخرجه: نفس المصدر.

(۲۹۴) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: مرسل اسناده حسن.

(۲۹۵) أخرجه: البخاري (۳۱۳۴).

(۲۹۶) أخرجه: ابوداود (۲۳۴۷)، وأحمد (۶۶۸۱) وقال محققوه: اسناده حسن.

ههبيت (زهمانی نهفامی کۆتايی پيهاات و داواکاری نارہوا لهئيسلامدا نيبه) مندال بۆ خاوهن مائهو زيناکاریش ههر بهردی بۆ دهمينيتهوه.

پياويك وتی: ئەي پيغمبهری خوا (بهردی بۆ دهمينيتهوه) واتای چی دهگهيه نيیت؟ فهرمووی: ((واته تهنهها بهردیکی دهست دهكهویت)) ههركهسيك داوينپيسي لهگهئ نافردهتيكي خهلكی تردها بکات و بههؤيهوه مندالتيكي ببیت نهوه هی نهو پياوه نيبه، نه ميراتی لئ دهبات و نه ميراتی لئ ومردهگيریت (لهتۆلهی شکاندنێ ههر پهنجهيهك پيويسته ده وشتر بدریت وه لهو بريندار كردنانهدا كهئيسك دمردهخات پيويسته پينج وشتر بدریت)^(۳۹۷) (لا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ)^(۳۹۸) واته: (ههيج پهيمان و كۆمهل و كۆمهلتيك لهئيسلامدا دروست نيبه) (وَأَيْمَانُ جَلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً وَلَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ)^(۳۹۹) وَالْمُؤْمِنُونَ يَدَّ عَلَى مَنْ سَوَاهُمْ، تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، يَجِيرُ عَلَيْهِمْ وَأَوْلَهُمْ، وَيَزِدُّ عَلَيْهِمْ أَقْصَاهُمْ، وَلَا يَقْتُلُ مُؤْمِنٌ بِيكْفَرٍ، وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ، (ديه الكافر نصف ديه المسلم، لا جلب ولا جنب، ولا تؤخذ صدقاتهم إلا في دورهم)^(۴۰۰) وَلَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ، وَلَا تُكْحَنُ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتَيْهَا، وَلَا عَلَى خَالَتَيْهَا، وَلَا تُسَافِرُ ثَلَاثًا مَعَ غَيْرِ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا تُصَلُّوا بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ^(۴۰۱) وَلَا تُسَافِرُ (المراة) ثَلَاثًا مَعَ غَيْرِ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا تُصَلُّوا بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ^(۴۰۲)) فِي رَوَايَةٍ ((وَلَا تَصُومُوا يَوْمَ الْفِطْرِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلَا يَوْمَ النَّحْرِ))^(۴۰۳) ((وَأَيَاكُمْ وَاللَّبْتَيْنِ وَالطَّعْمَتَيْنِ)).

واته: (ههر پهيمانتيكي شياو لهنهفاميدا برپاري لهسهه درا بيت، ئيسلام زياتر توندو تۆلتري دهكات، ههيج كۆچكردنيك نيبه بۆ شاري مهككه لهدواي نازاكردني) برپواداران ههموو وهك يهك دهستن بهرانبهه دوژمنانيان، و ههموو خوئينيان وهك يهكه، لهسهه تاكهيان مافي پهناداني ههيه بهسهه ههمووانهوه و كهمترينيشيان مافي

(۲۹۷) أخرجه: نفس المصدر السابق.

(۲۹۸) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (۵۷۰)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الادب المفرد) (۴۴۳).

(۲۹۹) أخرجه: مسلم (۲۵۳۰)، والحاكم (۲۲۰/۲)، وابن حبان (۴۳۷۲).

(۳۰۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۸۶/۵).

(۳۰۱) أخرجه: أحمد (۶۶۸۱) وقال محققه: اسناده حسن، والنسائي (۶۵/۵).

(۳۰۲) أخرجه: النسائي (۵۲۴/۸)، والطبراني (الاحاديث الطوال) رقم (۵۹) واسناده حسن كما قال محقق (المصنف) لابن ابي

شيبه رقم (۳۸۰۵۹)، وابن حبان (۵۹۹۶) وقال محققه: اسناده حسن. واللفظ له والزيادات لا حمد وغيره.

(۳۰۳) أخرجه: البوصيري (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۲۰۸).

خۆی پێ دەدریتەوه، هەرگیز برواداریک لەسەر کوشتنی بێ برۆایەك یان پەنادراویک ناکوژریتەوه (وبژاردنی خۆینی بێ برۆایەك وەك نیووی خۆینی موسوئمانیکە) (گزی کردن و پونابوون دروست نییە، و خێرو زەکاتەکانیشیان لەناو مال و خانووەکانی خۆیان لێ وەردەگیریت) دوو کەسی ئاین جیاواز میراتی لەیەکتر نابەن، وە هیچ ئافرەتیکیش بەسەر خوشکی باوکی و خوشکی دایکیدا نادریتە شوو (هیچ ئافرەتیک بۆی نییە ببەخشیت بەبێ رەزامەندی مێردەکە) (ئافرەت بۆی نییە گەشتیک سێ رۆژە بکات بەبێ بوونی مەحرەمی، لەدوای نوێژی بەیانی نوێژ مەکەن هەتا رۆژ هەڵدیت، وە لەدوای نوێژی عەسریش نوێژ مەکەن تا رۆژئاوا دەبیت) وە (رۆژی جەزنی رەمەزان و قوربان بەرپۆژوو مەبن) (خۆ دووربگرن لەدوو جۆر دانێشتن و دوو جۆر نان خواردن) (ئەووی فەرموودەکە گێراوەتەوه دەلیت): لەباوکم پرسى ئەو دوو جۆر دانێشتنە چین؟ وتی: ئەوویە مرۆف هەردوو ئەژنۆی بەرز بکاتەوه و عورەتی لەنێوان هەردوو قاجیبیەوه دیار بێت یاخود پۆشاکیک لەخۆیەوه بپێچیت و لایەکی جەستەى دەریکەوێت. وتم: ئەى ئەو دوو جۆر نان خواردنە چۆنە؟ وتی: ئەوویە مرۆف بەدەستی چەپی نان بخوات یاخود بەسەردەمدا پال کەوتبیت و نان بخوات^(۳۰۴) (لەویدا ئەبو شاھ کە پیاویکی خەلکی یەمەن بوو هەستا و وتی: ئەو ئامۆزگاریانەم بۆ بنووسن ئەى پیغمبەری خوا ﷺ ئەویش فەرمووی: ((اكتبوا لایى شاه)) واتە: ((بینووسن بۆ ئەبو شاھ))^(۳۰۵)

وتاری سێهەم:

جابر ﷺ دەفەرمویت: (گویم لێ بوو پیغمبەر ﷺ لەنازادکردنی شاری مەککەدا دەیفەرموو: ((إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ، وَالْمَيْتَةِ، وَالْخِنْزِيرِ، وَالْأَصْنَامِ)) واتە: خواو پیغمبەر فرۆشتنی مەى و مردارەوه بوو وە بەرازو بتیان حەرام کردوو. وترا: ئەى پیغمبەری خوا ﷺ ئەى چەوری مردارەوه بوو چونکە ئەوه بۆ بۆیاخ کردنی کەشتی و پنیستە خۆشکردن و چرای رووناک کەرەوه بەکار دەهێنریت؟ فەرمووی: ((نابیت چونکە ئەوه حەرامە)) پاشان پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ

(۳۰۴) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (۸۷/۵).

(۳۰۵) أخرجه: البخاري (۲۴۳۴)، ومسلم (۱۳۵۵).

لَمَّا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا أَجْمَلُوهُ ثُمَّ بَاعُوهُ فَأَكَلُوا مِنْهُ^(۲۰۶) واته: حوله كه كان خوا به كوشتنيان بهریت كاتيك چهوری نهو نازه لانه يان لی حرام و قه دهغه كرا چوون توانديانه وهو پاشان فروشتيان و پاره كه يان خوارد).

ئهوانه ی فهرمانی كوشتنيان درابوو

پيغهمبهر ﷺ فهرمانی كوشتنی نو پياو و ههشت ئافهرتی دا له كاتی نازاد كردنی شاری مهككه دا به هوئی كاره قیزه ونه كانيانه وه، هه نديكيان له ئيسلام پاشگهز ببوونه وه، وه هه نديكيشيان موسولمانانيان كوشت بوو يا خود بانگخووانی ئيسلاميان نازار دابوو، يا خود جوینی ناشرينيان به پيغهمبهر ﷺ دابوو، ئهوانه هه نديكيان كوژران و ئهوانی تريان رايانكرد يا خود خويان گه يانده پيغهمبهر ﷺ و لييان بوورا، لهوانه ی كه كوژران: عهبدو لالی كوری خه تل بوو.

موصعه بی كوری سه عیدی كوری ئه بو عاص ﷺ ده لیت: (.....عهبدو لالیان دیوه دهستی گرتبوو به پهرده ی كه عبه وه، له ویدا سه عیدی كوری حهریس و عه ماری كوری ياسری بو پوشت و سه عید گهنجتر بوو زوتر گه يشته عهبدو لالاو كوشتی)^(۲۰۷).

به لام مه قیه سی كوری سويا به له نیوان سه فاو مه پرودها بينراو ئه بو سه له مه وه عهبدو لره حمانی كوری حاتهب ﷺ ده فهرموون: (له نیوان سه فاو مه پرودها مه قیه سی كوری سويا به يان دیه وه و پياوانیكي به نی كه عب ويستيان بيكوژن به لام نومه یله ی ناموژای وتی: لی دوور كه ونه وه سویند به خوا ئه مرؤ هه ر پياویك لی نزيك ببیته وه به شمشيره كه م دهيكوژم. ئینجا ئه وان لی دوور كه وتنه وه و ئه بونومه یله ی ناموژای بو ی جوو به شمشير دای به سه ریدا و كرديه دوو كه رته وه و كوشتی.....)^(۲۰۸) (به لام حوو ميري س عه لی كوری ئه بو تالیب كوشتی.... وهیلالی كوری خه تل زوبه ير كوشتی..... و دوو ئافهرته گوران بيژه كه ش كه به گورانی جوینيان به پيغهمبهر ﷺ دهدا يه كيكيان

(۳۰۶) أخرجه: البخاري (۲۲۳۶)، ومسلم (۱۵۸۱)، والترمذي (۱۲۹۷)، وابوداود (۳۴۸۶)، والنسائي (۳۰۹/۷).

(۳۰۷) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۰/۶۸) وقال محققه: اسناده حسن، والنسائي (۱۰۵/۷) (۴۰۷۳)، و ابوداود (۳۶۸۳)، والبخار

(۱۸۲)، والحاكم (۴۵/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني (۴۳۰۰)، و ابويعلی (۷۵۷) وقال محققه رجاله رجال

الصحيح.

(۳۰۸) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۰/۵۵) وقال محققه: مرسل واسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۲۲/۵).

کوژراو ئهوی تریان دواتر موسولمان بوو^(۳۰۹) (ئههرنه بهی کچی سهعدیش له گهه ل دایکی ساره دا کوژران، بهلام که عیبی کوری زوهه یرو هیندی کچی عوتبه و عه کریمه ی کوری ئه بوجهل و سه فوانی کوری ئومه یه و ئیبینو زهعبه ری و سوهه یلی کوری عه مر هه مو ئه بانه به خشران له لایه ن پیغمه مبه ره وه ﷺ موسولمان بوون)^(۳۱۰).

بهلام چهرسی کوری هیشامی برای ئه بوجهل و زوهه یری کوری ئه بو ئومه ییه پایان کرد و لای ئوم هانی خوشکی عه لی مانه وه و په نای دان و دواتر به خشران: ئوم هانی ده فهرمویت: (له کاتی نازادکردنی شاری مه ککه دا (دوو برای میرده که م له به نی مه خزوم رایانکرد و هاتنه لام)^(۳۱۱) منیش بر دمنه ژووره وه (و له ماله که مدا شار دمنه وه)^(۳۱۲) و دهرگام له سه ر داخستن، پاشان عه لی کوری ئه بو تالیبی برام هات وتی: (دهیان کوژم) و شمشیری لی دهرکردن بوئه وه ی بیان کوژیت و وتی: موشریکه گان په نا ده دهیت؟ وتم: سویند به خوا ریگه ناده م بیانکوژیت تا له پیشدا من نه کوژیت، ئینجا وازی هینا و له ماله که چوو ده ره وه، وه منیش دهرگاکه م لی داخستن وتم ئاگاتان لیمان بیت^(۳۱۳). پاشان کاتیک رۆژ بهرز بووه وه و چیشه نگاو بوو چوو مه خزمه ت پیغمه مبه ر ﷺ^(۳۱۴) به لام له وی نه بوو، فاتیمه له وی بوو بۆم گیرایه وه. ئه ویش له میرده که ی زیاتر دژم وه ستایه وه و ئه وه نده ی نه خایاند پیغمه مبه ر ﷺ گه رایه وه توژاوی بوو (من سلاوم لیکردو) فهرمووی: (ئه وه کئییه)؟ وتم: منم ئوم هانی کچی ئه بوتالیب)^(۳۱۵) کاتیک منی بینی پیشوازی لیکردم و فهرمووی: ((مرجبا بفاخرة أم هانی (ما جاء بك))؟ واته: (مه رحه با ئوم هانی چی تو ی هینا و ته ئیره)؟ وتم: (ئه ی پیغمه مبه ری خوا ﷺ من دووان له هیومه ره گانم په نا داوه)^(۳۱۶) که موشریکن، به لام

(۳۰۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۵۲۹). وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۲۴۲): رجاله ثقات.

(۳۱۰) انظر: (فتح الباري) (۱۱/۸).

(۳۱۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۵/۴) رقم (۹۲۹).

(۳۱۲) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۸۳).

(۳۱۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۴/رقم ۱۰۱۳)، والحاكم (۵۲/۴)، والبيهقي (الکبری) (۹۵/۹).

(۳۱۴) أخرجه: البخاري (۳۵۷)، (۳۱۷) مسلم (۳۳۶)، والترمذي (۲۷۳۴)، وأحمد (۲۶۹۰۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۳۱۵) أخرجه: البخاري (۳۵۷)، (۳۱۷) مسلم (۳۳۶)، والترمذي (۲۷۳۴)، وأحمد (۲۶۹۰۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۳۱۶) أخرجه: ابن هشام (۲۶/۴) وقال هما: الحرث بن هشام، وزهير بن ابي امية.

عملی دهیه ویت بیان کوژیت؟ فهرمووی: ((قَدْ أَجْرْنَا مَنْ أَجْرْتِ، وَأَمَّا مَنْ أَمَّنْتِ)) واته: ((ئوهوی تو په نای بدهیت ئیمهش په نای ددهمین)).

پاشان داوای کردو فاتیمه ناوی بو هیناو (و رزاندیه ناو ته شتیکه وه که پیشتر هه ویری تیدا شیلرابوو پاشماوهی که می هه ویره که به ته شته که وه مابوو)^(۳۷). (فاتیمهش په ردهیه کی بو گپراو)^(۳۸) و خووی شوږد، و پاشان پوښاکیکي به خوویه وه ئالاند (و خووی وشک کرده وه و جله گانی له بهر کرد)^(۳۹) (و هه ستاو هه شت ږکات سوننه تی چیشه نگاوی کرد)^(۴۰) (من نازانم ئایا و هستانه که ی)^(۴۱) در ئیتر بوو یاخود ږکوعه که ی)^(۴۲).

ئوم هانی ده ئیت: (من له شه ودا له سهر جیی خه و تنه که م بووم گویم له دهنگی قورئان خویندنی پيغمبهر ﷺ بوو له نوپزه که یدا له لای که عبه)^(۴۳).

موسولمان بوونی سه فوانی کوری ئومه ییه

له کاتی ئازادکردنی شاری مه که که دا هه ندیک له سه ر کرده و فهرمانده گانی قورمیش ږایان کردو هه لاتن پاشان سه فوان و عه کریمه و ئیبنو زمعبه ری که ږانه وه و موسولمان بوون، هه وائی موسولمان بوونی سه فوانی کوری ئومه ییه به دوو شیوه گپراوایانه ته وه:

۱- موسای کوری عوقبه ﷺ دمه فرمویت: (سه فوانی کوری ئومه ییه به ره و دهریا هه لات، و عومه یری کوری و هه بی ئاموزای هاته لای پيغمبهر ﷺ و داوای لی کرد سه فوان بیه خشیت وتی: ئهو به ره و دهریا هه لاتو وه و من دمه رسم خووی له ناو بیات ئهی پيغمبهری خوا ﷺ من بنیره به دوایداو بیه خسه چونکه تو نه مرؤ هه موو

(۳۱۷) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۰۹۳)، وأحمد (۲۷۳۸۰) وقال محققوه: اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۰۳۹/۲۴).

(۳۱۸) أخرجه: البخاري (۳۵۷، ۳۱۷۱)، ومسلم (۳۳۶).

(۳۱۹) أخرجه: نفس المصدر.

(۳۲۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۶۸۹۶) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن حبان (۲۵۳۷)، والطبراني (۱۰۱۷/۲۴).

(۳۲۱) أخرجه: مسلم (۸۱)، والنسائي (الكبرى) (۴۸۵)، وأحمد (۲۶۸۹۹) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۳۲۲) أخرجه: الترمذي (۱۵۷۹)، والنسائي (الكبرى) (۸۶۸۴)، وأحمد (۲۶۸۹۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط

مسلم.

(۳۲۳) أخرجه: أحمد (۲۶۸۹۴، ۲۶۹۰۵) وقال محققوه: اسناده صحيح، والطبراني (۹۹۹/۲۴)، والبيهقي (الدلائل) (۲۵۷/۶).

پهش و سببیهکت بهخشیوهو لییان بووراویت.

پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((أَذْرِكِ ابْنَ عَمِّكَ فَهَوَ آمِنٌ)) واته: ((بگه ره ئاموزاکهت و دئنیای بکه با بئ خه م بیت کهس نایکوژیت)). پاشان عومهیر به داوی چوو تا پئی گهشت وتی: پیغمبهر ﷺ لیت بووراوه. به لام سهفوان لهههواله کهم دئنیا نه بوو بویه داوی کرد به لگه یه کی ناسراوی بؤ بهینم له سه ر راستی ههواله که. منیش گه پراهه وه لای پیغمبهر ﷺ و ههواله کهم پئ گه یاند، پیغمبهریش ﷺ دهسمالئیکی پهشی خوی پیدام و منیش بر دم بؤ لای سهفوان و ئه ویش که بینی ئینجا دئنیای ئارام بوو و له گه ل عومهیردا گه پراهه وه ناوشاری مه ککه و چوو مزگه وتی حه رام بؤ لای پیغمبهر ﷺ وتی: ئایا له من بووراویت وه ک عومهیر ده ئیت؟ فهرمووی: ((به ئی)) سهفوان وتی: ماوهی مانگیک ریگه م بده تا بیری لی بکه مه وه؟ پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((بَلْ لَكَ شَهْرَانِ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَهْدِيكَ))^(۳۳۳) واته: به لکو دوو مانگ مؤلهت بیت بؤت به لکو خوا رینموویت بکات.

ئیمامی زوهری ﷺ له گه پراهه وه که ی خویدا بؤ ئه م باسه ده ئیت: (سهفوان رایکردو به ره و دهریا چوو، پیغمبهریش ﷺ عومهیری ئاموزای به داوا دا نارد... و داوی کرد پئی رابگه یه نیت که موسولمان بیت و بگه ریته وه و گه ر پئی خوش بیت خوی سه ریشک بیت له موسولمان بوونیدا....

کاتیک سهفوان گه پراهه وه به سه ر ئه سه په که یه وه هاواری کردو وتی: ئه ی موحه ممه د تۆ عومهیری کوری وه هه بت بؤ لا ناردوم و پئی رابگه یاند م که تۆ داوات کردوو م بگه ریته وه و خۆم سه ریشک بم یان تا دوو مانگ مؤلهتم ده دیت؟ پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((دابزه ئه ی کوره که ی وه هه ب)). وتی: نا وه لاهی دانابه زم تا بۆم پروو ن نه که یته وه. پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((لَا، بَلْ لَكَ سَيْرٌ أَرْبَعَةَ...))^(۳۳۴) واته: ((به لکو تا چوار مانگ مؤلهت هه یه)).

۲- عورهی کوری زوبهیر ﷺ ده ئیت: (سهفوان له مه ککه رایکردو خوی گه یاند ه

(۳۳۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۶/۵) عن موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۸۱) (ص: ۲۷۶). ومغازية من اصح المغازي عند اهل العلم.

(۳۳۴) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۱۲۶۴۶)، والبيهقي (الدلائل) (۹۷/۵).

بهندمری جده تا لهویدا سواری کهشتی بییت و بهرمو ولاتی یهمن بپوات. عومهیری نامۆزای چووو خزمهت پیغمبهر ﷺ و پپی وت: ئەهی پیغمبهری خوا سهفوانی کوری ئومهیهیه سهرکردهی خزمانی خۆیهتی و لهترسی تۆ رایکردووو تا خۆی بخاته دمریاوه. پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (بی ترس بییت و هیچی بهرانبهرا ناکهین)) عومهیر وتی: ئەهی پیغمبهری خوا نیشان و بهلگهیهکم بدمری تا دلتیا بییت. پیغمبهریش ﷺ جهمهدانهکهی خۆی پیداکه لهسهریابوو لهکاتی نازادکردنی مهککه، عومهیر چوو وگهیشهوه بهسهفوان ودمیویست سواری کهشتی بییت و پپی وت: سهفوان بهدایک و بابوه فیدات به تو خاتری خوا هیچ بهسهر خۆت نههینیت نهومتا پیغمبهر ﷺ لیت بووراوهو بی خهمی کردوویت و ئەمهش جهمهدانهکهیهتی و بهلگهی راستی وتهکانمه، سهفوان وتی: هاوار بوۆ تۆ لیم دووربکهوهو قسهم لهگهڵ مهکه. عومهیر وتی: سهفوان بهدایک و بابوه فیدات بهم ئەو چاکترین و هیمنترین و بهوهفاترین کهسهو نامۆزای خۆته سهربهرز و پایهدار و دمهسلاتاری تویه. وتی: دمترسم شتیکم لی بکات. عومهیر وتی: نا ئەو زۆر لهوه متمانه پی کراو پیزدارتره. سهفوان لهگهلی گهراپهوهو تا چووو بهردهم پیغمبهر ﷺ و سهفوان وتی: عومهیر دهئیت تۆ لهمن بوواویت و بی خهمت کردووم؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((راستی کردوووه)). سهفوان وتی: دوو مانگ مۆلهتم بدمری. فهرمووی: ((أَنْتَ بِالْخِيَارِ فِيهِ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ))^(۳۳) واته: ((خۆت سهرپشک به تا چوار مانگی تر)). بهم جۆره سهفوان موسولمان بوو وه گهراپهوه ناو مال و خیزانی و لهیهکیک لهپروژهکانی دواپیدا دیارییهکی نارد بو پیغمبهر ﷺ.

کلدهی کوری حهنبهل ﷺ که زبرای سهفوانه دهئیت: (سهفوان لهپروژانی نازادبوونی شاری مهککهدا دیارییهکی بهمندا نارد بو پیغمبهر ﷺ که بریتی بوو له فرۆ وچتیریک و ههندیک ترۆزی منیش بردمه خزمهت پیغمبهر ﷺ و چوووه ژوورهه بۆلای، من ئەوکات هیشتا موسولمان نهبوو بووم و سهلام نهکردو ئیزنم ومرنهگرت، پیغمبهر ﷺ بهمنی وت: ((ارْجِعْ فَقُلْ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَدْخُلْ)) واته: بگهڕێهوه دهرهوهو بلێ: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) ئایا بیه ژوورهوه، منیش ئەوکارهه جیبهجی

(۳۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۲/۴) رقم ۹۴۳ مرسلًا وأورده ابن كثير (البدایة) (۳۵۲/۴) عن عروة عن عائشة رضی اللہ عنہا موصولاً.

کرد ئەمەش لەدوای موسولمان بوونی سەفوان بوو^(۳۳۷). لەرۆژیکی تردا سەفوان سەردانی پیغمبهری ﷺ کردو دزیکی گرت بوو که ویستبووی عەبایهکەهی بدزیت.

سەفوانی کورێ ئومەیه ﷺ دەفەر مویت: (من ئەم وتەیهەم لەدەمی خەلکی دەبیست که دەیان وت: ئەوەی کۆچی نەکردبیت ناچیتە بەهەشتەو، منیش وتم ناگەرپیمەو مالهەتا نەجم ئەو پرسیارە لەپیغمبەر ﷺ نەکەم، ئەوەبوو من چوویم خزمەتی وتم: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئەوان دەلێن: کەسێک لەبەرخوا کۆچی نەکردبیت ناچیتە بەهەشتەو ئایا ئەو راستە؟

فەرمووی: ((كَلَّا أبا وَهْبٍ، فَارْجِعْ إِلَىٰ أَبَاطِحِ مَكَّةَ))^(۳۳۸) لَا هِجْرَةَ بَعْدَ فَتْحِ مَكَّةَ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا اسْتُنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا)) واتە: ((نەخێر باوکی و مەهەب بگەرپرەو ناو شاری مەككە)) و هيجرت و کۆچ کردن بۆ شاری مەككە لەدوای ئازادکردنی کۆتایی پێ هاتوو، بەلام فەرماووی بەنیەتپاکی و تیکۆشان لەپێناوی خوادا دەبیت، هەر کاتیکیش بانگێشت کران بۆ جیهاد و تیکۆشان برۆن).

سەفوان دەلێت: من پێشتر کاتێک لەمژگەوتی حەرامدا پال کەوتبووم و عەبایهکی خەتەم بەخۆما داووم^(۳۳۹) دزێک هات و سەری عەبایهکەهی کە لەژێر سەرمدا بوو پاریکیشاو عەباکەهی دزیم و منیش دوای کەوتەم و دەستگیرم کردو هینامە خزمەت پیغمبەر ﷺ وتم^(۳۴۰): ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئەم پیاو عەبایهکەهی دزیم، ئەویش فەرمانی دا ببیەن و دەستی ببێن، منیش وتم: (ئایا ئەو لەبەر عەبایهک کەنرخێ سی درهەمە)^(۳۴۱) (من ئەو دەم نەویست، عەباکەم بەخشییە ئەو)^(۳۴۲) ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئەوا کردمە دیاری بۆ ئەو. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((فَهَلَّا قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ))^(۳۴۳) واتە: ((ئەی ئەو کارمەت بۆنەکرد لەپێش ئەوێ بیگەیهنیتە لای من)).

(۳۳۷) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (۱۰۸۱)، وابوداود (۵۱۷۶)، والترمذي (۲۷۱۰)، والنسائي (الكبرى) (۶۷۳۵)، وأحمد (۱۵۴۲۵) وقال محققوه: اسناده صحيح، وابن السني (عمل اليوم الليلة) (۶۶۴) وقال محققه صحيح، وصححه الشيخ

اللاباني في (صحيح الادب المفرد) (۸۲۵)، و (صحيح ابني داود) (۴۳۱).

(۳۳۸) أخرجه: أحمد (۱۵۳۰۳) وقال محققوه: حديث صحيح بطرقه.

(۳۳۹) أخرجه: أحمد (۱۵۳۰۹) وقال محققوه: حديث صحيح بطرقه.

(۳۴۰) أخرجه: أحمد (۱۵۳۰۳) وقال محققوه: حديث صحيح بطرقه.

(۳۴۱) أخرجه: أحمد (۱۵۳۰۹).

(۳۴۲) أخرجه: أحمد (۱۵۳۰۳)، وعبدالرزاق (۱۲۶۴۷)، والظماوي (۱۴۹/۲)، وقال الحافظ (بلوغ المرام) (۹۴۵): مرسل

صحيح الاسناد.

(۳۴۳) أخرجه: أحمد (۲۷۶۴۰، ۱۵۳۰۶) وقال محققوه: حديث صحيح بطرقه، والنسائي (۱۴۶/۷)، والبيهقي (۲۶۵/۸).

موسولمانبوونی عهکریمه‌ی کورپی نه‌بوجه‌هل

عهکریمه یه‌کێک بوو له‌وانه‌ی که‌مه‌رمانی کوشتنی درابوو، له‌دوای نازادبوونی شاری مه‌ککه‌ هه‌لات به‌ره‌و دم‌ریا و رویشتا تا به‌ره‌و یه‌مه‌ن ب‌پروات. ئوم‌حه‌کیمی هاوسه‌ری هاته‌ خزمه‌ت پیغمبهر ﷺ و متمانه‌ی پێ به‌خشی تا بگه‌رپه‌ته‌وه‌ شاری مه‌ککه‌، پاشان ئوم‌حه‌کیم رویشت و عه‌کریمه‌ی هه‌نایه‌وه‌و موسولمان بوو.

موسای کورپی عوقبه ﷺ ده‌فه‌رموویت: (ئوم‌حه‌کیمی کچی حاریس موسولمان بوو له‌کاتی نازادکردنی شاری مه‌ککه‌داو عه‌کریمه‌ی می‌ردی هه‌لات) (۳۳۱) (به‌ره‌و یه‌مه‌ن) (۳۳۰) نه‌ویش هاته‌لای پیغمبهر ﷺ و رینگه‌ی دا بچیت به‌دوای می‌رده‌که‌یداو دئنیای بکاته‌وه‌ که‌هیچی به‌رانبه‌ر ناکریت، ئوم‌حه‌کیم مه‌ککه‌ی به‌جیه‌یشت به‌یاوه‌ری به‌نده‌یه‌کی رۆمانی خۆی (ئه‌و رۆمانییه‌ش له‌رینگا ده‌یویست ده‌ست درێژی بکاته‌ سه‌ر) به‌لام ئوم‌حه‌کیم هه‌ر ده‌یخلافاندو به‌ئینی پێ دهدا تا له‌رینگادا خۆی گه‌یانده‌ خه‌لکیکی هۆزی عوک و داوای فریاکه‌وتنی لی‌کردن و ئه‌وانیش به‌نده‌که‌یان قوڵ به‌ست کرد (عه‌کریمه‌ش سواری که‌شتی ببوو له‌دم‌ریادا زریان هه‌لی کرد بوو لی‌یان و هاواری له‌لات و عوزای ده‌کرد، خاومنی که‌شتیه‌که‌ وتی: ته‌نها داوا له‌خوا بکه‌ن چونکه‌ به‌ته‌کانتان لی‌ره‌ هیج سویدیکی بو‌ ئیوه‌ نابیت (لی‌ره‌ دروست نییه‌ داوا له‌که‌س بکه‌ن ته‌نها له‌خوای گه‌وره‌ نه‌بیت) عه‌کریمه‌ش وتی: سویند به‌خوا گه‌ر هه‌ر خودا رزگارم بکات له‌م دم‌ریایه‌ ته‌نها هه‌ر ئه‌ویش ده‌توانیت رزگارم بکات له‌ وشکانی، که‌واته‌ خوایه‌ به‌ئینت پێ ده‌ده‌م گه‌ر به‌ سه‌لامه‌تی له‌م کارساته‌ رزگارم بکه‌یت ده‌گه‌رپه‌مه‌وه‌ بۆلای موحه‌مه‌د و ده‌ست ده‌خه‌مه‌ ناو ده‌ستی، ده‌زانم که‌ ئه‌و به‌رپه‌زو لی‌بورده‌یه‌) (۳۳۲) (ئوم‌حه‌کیمیش به‌رپێ که‌وت تا گه‌یشه‌ یه‌مه‌ن و دۆزیه‌وه‌و بانگی کرد بۆ ئیسلام و موسولمان بوو) (۳۳۳) دواتر (عه‌کریمه‌ له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌ی گه‌رانه‌وه‌

(۳۳۴) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۱۲۶۶)، والبيهقي (الدلائل) (۹۷/۵) عن الزهري.

(۳۳۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۷/۱۰۲۰)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۴۵) مرسل وفيه ابن لهيعة.

(۳۳۶) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۶۸) وقال محققه: اسناده حسن، وابوداود (۲۶۸۳) والنسائي (الكبرى) (۳۵۱۶)

وفي (الصغرى) (۱۰۵/۷)، والبزار (۱۸۲۱)، وابويعلی (۷۵۷)، والبيهقي (الدلائل) (۵۹/۵) وصححه الشيخ الالباني في

(صحيح ابي داود) (۲۳۳۴) و (صحيح النسائي) (۳۹۱).

(۳۳۷) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۱۲۶۶)، والبيهقي (الدلائل) (۹۷/۵).

لای پیغمبەر ﷺ (کاتیکیش بەدەرکەوتن پیغمبەر ﷺ بەبێ ئەوەی ئەبەزێت) لەبەربەتات خێرا هەستاو چوو بۆلای و بەئینی موسوئمان بوونی لێ وەرگرت^(۳۸).

(عەکریمە دەئیت: کاتیک گەیشتمە لای پیغمبەر ﷺ وتم: ئەی موحەممەد ئوم حەکیمی هاوسەرم پێی راگەیاندم کەدنیات کردووم؟ فەرمووی: ((أَنْتَ آمِنٌ)) واتە: ((تۆ دنیایو بێ خەم بە)) وتم: شایەتی ئەدەم تەنھا هەر (الله) خودایەو تاک و تەنھایەو هاوئەلی نییەو تۆش بەندەوی خواو پیغمبەری خوایت وە تۆ چاکترین و راستگۆترین و بەوھفاترینی خەلکیت.

عەکریمە دەئیت: کاتیک من ئەو وتانەم دەوت سەرم شوێرکرد بوو ئەوئەندە شەرمم لێ دەکرد پاشان وتم: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ داوای لێخۆش بوونت لێدەکەم لەھەموو کارێکی دوزمن کارانە کە بەرانبەر بەتۆ ئەنجامم داوہ یاخود لەھەر کۆرێکدا بەشداریم کردبیت بۆ سەرخستنی ئایینی هاوتا بۆخوا دانەران.

پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((قُلْ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَتَجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ)) واتە: ((خوایە لەعەکریمە خۆشبە سەبارەت بەھەر دوزمنکارییەک بەرانبەرم ئەنجامی داوہ یاخود بەشداری لەھەر کۆرێکدا کردبیت بۆ ئەوەی پێگە بەدینی تۆ بگریت و خەلکی لێ دووربختەو)).

وتم: ئەی پیغمبەری خوا فەرمانم پێ بەکە بەچاکە ھێرم بەکە. فەرمووی: ((قُلْ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَتَجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ)) واتە: بلی شایەتی ئەدەم کە خودا تاک و تەنھایە و ھیچ هاوئەلیکی نییە، وە موحەممەد بەندەو نێردراوی خوایە وە تیبکۆشە لە پیناوی خودا دا. پاشان عەکریمە وتی: بەلام سویند بەخوا لێرە بەداوہ ئەی پیغمبەری خوا ھەر خەرجییەکم بەکارھێنابیت بۆ پێگرتن لەئایینی خوا دەبیت دووھێندە زیاتر لەوہ خەرج بەکەم لەپیناوی خوادا، چەندە جەنگابم بۆ پێگرتن لەئایینی خوا دەبیت دوو ھێندە جەنگم لەپیناوی خوادا....^(۳۹)

(۳۸) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۹۸، ۴۷/۵) عن موسى بن عقبة رضى الله عنه.

(۳۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۷/۱۰۲۱، ۱۰۱۹)، والحاكم (المستدرک) (۲۴۱/۳) رقم (۵۱۰۵) وقال محققه: مرسل

صحيح، وموسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۸۱).

لهپیش هاتنی عهکریمه و موسولمان بوونی پیغمبهر ﷺ خهویکی بینی:
 دایکی برواداران عائیشه رضی اللہ عنہا دهگیریتهوه که پیغمبهر ﷺ فهرموویهتی:
 ((لهخهودا بینیم نهبوجههل هات و بهئینی موسولمان بوونی پیدام))، کاتیک
 خالد موسولمان بوو. وترا: ئهئ پیغمبهری خوا ﷺ (ئهوه هاتهدی) (خوای گهوره
 خهوهکهی بهراستی بۆ هینایتهدی ئهوهتا خالدی کورپی وهلیدی ئاموزای نهبوجههل
 موسولمان بوو) فهرمووی: نا موسولمان بوونی کهسیکی تره). تا عهکریمه موسولمان
 بوو ئینجا فهرمووی: ((خهوهکه موسولمان بوونی عهکریمه بوو))^(۳۴۰) (عهکریمه
 لهشاری مهدینهدا هاتوچوی بگردایه پیتی دهوترا: ئهوه کورپی دوژمنهکهی خواجه
 نهبوجههل، پیغمبهریش ﷺ وتاری بۆ موسولمانان داو فهرمووی: ((إِنَّ النَّاسَ مَعَادِنُ،
 خِيَارُهُمْ فِي الْأَجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا قَفَّهُوا))^(۳۴۱) ((لَا تُؤَدُّوا مُسْلِمًا بِشَيْءٍ كَافِرٍ))^(۳۴۲). واته:
 خهئکی ناخیان گرنگه چاکترینیان لهنهفامیدا چاکترینیان گهر له ئیسلام تیبگات
 و بهجنیودان بهبی بروایهک موسولمانیک نازار مهدهن)).

موسولمانبوونی سوههیل و ئیبنو زهعهبری

لهدوای نازادکردنی مهککه سوههیل خوی لهمالهکهیدا شاردهوهو پاشان عهبدوئلای
 کورپی متمانهی بۆ وهرگرت و پیغمبهر ﷺ لیتی بورا:

بهسهرهاتی موسولمان بوونهکهی لهچهندهها رینگهی (لاوازهوه) گیردراومتهوه
 لهوانه: جابر رضی اللہ عنہ دهفهرموویت: (...سوههیل دهئیت: کاتیک پیغمبهر ﷺ هاته ناو
 شاری مهککهوه گهرامهوه مالی خووم و دهرگام لهسرخووم داخست و کهسیکم نارد
 لای عهبدوئلای کورم تا پهنادانیکم لهپیغمبهر ﷺ بۆ وهرگرت چونکه من دهرترم
 بکوژریم، عهبدوئلای چوو بوو به پیغمبهری ﷺ وتبوو ئهئ پیغمبهری خوا باوکم
 دمهوویت پهناي بدیهیت و دئیای بکهیت؟ فهرمووی: ((نَعَمْ هُوَ أَمَّنْ بِأَمَانِ اللَّهِ فَلْيَظْهَرْ))

(۳۴۰) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۲۰۳۶۵)، والحاكم (۲۴۲/۳) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي وقال محققه (۵۱۰۸): صحيح موصولاً.

(۳۴۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۷۳/۲۳)، والحاكم (۲۴۲/۳) وصححه وقال الذهبي: فيه ضعيفان وموسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۸۰) والحديث له شواهد.

(۳۴۲) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۷۵/۴) وفي (شعب الايمان) رقم (۶۲۵۳) وقال محققه: رجاله موثقون، وصححه الشيخ الالباني في: (صحيح الجامع) (۷۱۹۱).

واته: به‌ئێ باشه ئیمه به‌په‌نای خوا دمه‌پین با خۆی دهربخات و نه‌ترسیت.

پاشان به‌هاوه‌لانی فهرموو: ((مَنْ لَقِيَ سُهَيْلَ بْنَ عَمْرٍو فَلَا يَشُدُّ إِلَيْهِ، فَلَعْمَرِي إِنْ سُهَيْلًا لَهُ عَقْلٌ وَشَرَفٌ، وَمَا مِثْلُ سُهَيْلٍ جَهْلَ الْإِسْلَامِ)) واته: ((ههر كه‌سێك له‌ئێوه گهر سو‌هه‌یلێ كورپی عه‌مری بی‌نی با چاوی لێ تیز نه‌كاته‌وه چونكه سو‌یند بێت سو‌هه‌یل گه‌وره و ژیره و كه‌سێكی وه‌ك ئه‌و راستی ئیسلامی لێ ون نییه)).

عه‌بدوولای كورپی سو‌هه‌یل چوو هه‌واله‌كه‌ی گه‌یانده‌ باوكی و سو‌هه‌یل وتی: سو‌یند به‌خوا ئه‌و له‌مندالی و گه‌ورمبیدا ههر چاكه‌كارو به‌وه‌فا بووه. دواتر سو‌هه‌یل ده‌هات و ده‌چوو هه‌یشتا ده‌ترسا وه‌هه‌یشتا هاوتا بو‌خوا دانه‌ربوو تا له‌ناوچه‌ی جو‌عرانه موسولمان بوو^(۳۴۳).

موحه‌مه‌دی كورپی ئیسه‌حاق ﷺ ده‌ئیت: (كَاتِيكَ بِبَيْتِ بَيْتِ بَيْتِ هَاتِه نَاو شَارِي مَه‌كَكَه هُوبَه‌پِرَه‌ی كُورْپِي نَه‌بُو وَهَمَب وَ عَه‌بُدُولَاي كُورْپِي زَعَبَه‌رِي هَه‌لَاتِن وَ چوونه ناوچه‌ی نه‌جرانی یه‌مه‌ن. هُوبَه‌پِرَه‌ له‌وئ مایه‌وه تا له‌سه‌ر هاوتا بو‌خوا دانانی خۆی له‌ناوچوو، به‌لام ئیبنو زعبه‌ری دواتر گه‌رايه‌وه لای بېغه‌مبه‌ر ﷺ و چه‌نده‌ها دێر شیعری سه‌بارمت به‌موسولمان بوونی خو‌ینده‌وه‌و داوای لێبووردنی کرد....)^(۳۴۴).

موسولمانبوونی حووه‌یتبی كورپی عه‌بدعو‌زا

موسای كورپی عوقبه له‌مونی‌زیری كورپی جه‌مه‌وه ﷺ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌و ده‌ئیت: حوومیتیب ده‌ئیت: كَاتِيكَ بِبَيْتِ بَيْتِ هَاتِه نَاو شَارِي مَه‌كَكَه‌وه یه‌كجار ترسام و ماله‌كه‌م چۆلكرد و خانه‌واده‌كه‌م له‌چه‌نده‌ها شوینی تر بلاوه پێكرد كه‌ئه‌وان جیی متمانه‌ی من بوون، خۆم چوومه لای دیواره‌كه‌ی مالی عه‌وف، له‌ناكاو ئه‌بو زه‌رم بی‌نی كه‌ پێشتر خۆشه‌ویسته‌یه‌کی ته‌واو له‌نیوانماندا هه‌بوو، ئه‌ومش وایكرد كه‌ زیان به‌یه‌كتر نه‌گه‌یه‌نین هه‌رگیز.

كَاتِيكَ نَه‌وم بی‌نی رامکرد بانگی لێكردم وتی: باوكی موحه‌مه‌د؟ وتم: به‌ئێ ئه‌وا هاتم وتی: ئه‌وه بو‌را ده‌كه‌یت؟ وتم: له‌ترساندا. وتی: هه‌یج ترسێكت له‌سه‌ر نییه‌و

(۳۴۳) أخرجه: الحاكم (۲۸۰/۳) عن الواقدي (المغازي) (۸۴۶/۲) وهو متروك واورده: البخاري (التاريخ الكبير) (۱۰۳/۴).

(۳۴۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۴/۴)، والبيهقي (الدلائل) (۹۹/۵).

تۆ بە پەناي خوا پەنا دراويت. منيش گەرامەوۋە لاي و ساۋوم ليكرد و وتى: بگەرپئوۋە مائەكەي خۆت. وتم: جا رېگەيەك ھەيە من بى ترس پيايدا بگەرپمەوۋە مائەكەي خۆم؟ سوئند بەخوا من وا نابىنم بەزىندوۋىي بگەمەوۋە مائەكەي خۆم يان ئەومتا پياويكەم بى دىمگات دەمكوزيت يان، ديتە ناو مائەكەم و دەمكوزيت، خانەوادەكەم لەچەندەھا جىگەي جياواز داناومو بلاۋوم پيكردوۋە. ئەبو زەرپ وتى: برۇ خۆت و خانەوادەكەت لەجىگەيەك كۆبىنەوۋە من لەگەلتدا دەگەرپمەوۋە تا مائەكەت. ئەبو زەرپ بەوجۆرە لەگەلم گەرپاىوۋە تا مائەكەم و دەمىوت: حوومىتیب متمانەي پيدراوۋە و كەس ھىرشى نەكاتە سەر. پاشان چووموۋە لاي پيغمبەر ﷺ و ھەوالەكەي پيدا.

ئىنجا منيش ھەموو خانەوادەكەم گەراندەوۋە مائەوۋە دواتر ئەبو زەرپ ھات بۇلام وتى: ھەتا كەي باوكى موھەممەد تۆ ھەر دوا دەكەويت و خەلكى تر پىشت دەكەون لەھەموو چاكەيەكدا، پەلە بگە ھىشتا خىرى زۆر ماوۋە لەدەستى نەدەيت، برۇ لاي پيغمبەر ﷺ موسولمان ببە با سەلامەت بىت، پيغمبەرى خوا ﷺ چاكترىن و بەومفاترىن و چاو لىپۇشتىرىنى خەلكىيەو سەرپەرزى و شكۆمەندى ئەو سەرپەرزى و شكۆمەندى تۆيە. حوومىتیب وتى: ئەوا من لەگەل تۆ دىم، ئىنجا ھەردووكيان چوونە لاي پيغمبەر ﷺ لەو كاتەدا ئەبۇبەكرو عومەرى لەلا بوو، حوومىتیب دەلتىت: لەلاي سەرى پيغمبەر ﷺ ۋەستام و بە ئەبو زەرپ وت: چى دەوترىت گەر سەلامى لى بگەيت؟ وتى: بلى: (السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) ئىنجا منيش وتم. پيغمبەرىش ﷺ ۋەلامى دامەوۋە فەرموۋى: ((وہ عہلہیکہ سەلام حوومىتیب)).

منيش وتم: شايتەي ئەدەم كە ھىچ خوايەك نىيە تەنھا (اللہ) نەبىت ۋە تۇش پيغمبەرى خوايت. پيغمبەرىش ﷺ فەرموۋى: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا)) سوپاس بۇ ئەو خودايەي كەھىدايەتى دايت)). ۋە زۆر دلخۇش بوو بە موسولمان بوونم^(۳۲۵).

خه لکی مه که به لاین ددهنه پیغمبر ﷺ

نه سوودی کوری خه لهف ده لیت: (له پوژی نازادکردنی مه که که دا پیغمبرم ﷺ بینی لای بهرزایی مه سفه لهی نزیک خانوو هکانی سومامه و چواردهوری و نزیک خانوو هکی سه موره دانیشتبوو، وه خه لکی تیکرا به گه و ره و بچووک و پیاوان و نافرمانه وه دههاتنه خزمهتی و شایه تمانیان دهینا و موسولمان دهبوون...) (۳۲۶).

موجاشیعی کوری مه سعود ﷺ ده لیت: (له نازادکردنی شاری مه که که دا موجالیدی برامم برده لای پیغمبر ﷺ وتم: نهی پیغمبره لای خوا براکه م هینا و ته لات تا به لینی کوچ کردنی لئ و مرگرت؟ فهرمووی: ((ذَهَبَ أَهْلُ الْهَجْرَةِ مِمَّا فِيهَا (لَاهِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ)) (۳۲۷) واته: کوچکاران به پاداشتی خوینا وه ره و یشتن کوچ کردن نه ما له مه که له دوا نازاد کردنی. وتم: نهی به لینی له سه ر چی لئ و مرده گیریت؟ فهرمووی: ((أَبَايَعُهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ)) (۳۲۸). واته: به لینی لئ و مرده گرم له سه ر ئیسلام و ئیمان و تیکوشان.

عائیشهی کچی قودامه ﷺ ده لیت: (من له گه ل دایکم بووم که ناوی رائیتهی کچی سوفیانی خوزاعیه، ته ماشامان کرد پیغمبر ﷺ به لاین له نافرمانان و مرده گرت و پیمان ده فهرمویت: ((أَبَايَعُكُمْ عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقْنَ، وَلَا تَزْنِينَ، وَلَا تَقْتُلْنَ أَوْلَادَكُمْ، وَلَا تَأْتِينَ بِنُهْتَانٍ تَفْتَرِيهِنَّ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ، وَلَا تَعْصِينَ فِي مَعْرُوفٍ)) واته: ((به لاینتان لئ و مرده گرم له سه ر نه وهی هاوتا بو خودا دانه نین و دزی نه کهن و زینا نه کهن و منداله کانتان نه کوژن و بوختان نه کهن.... ههروهها سه ر پیچی نه کهن له نه نجامدانی کاری چاکه دا)) هه موو سه ریان داخست بوو پاشان پیی فهرموون: (قُلْنَ: نَعْمَ فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَطَقْتُمْ)) واته: ((بلین: به لئ جیبه جی ده کهین به گویره ی توانامان)).

ئیمهش و تمان: خواو پیغمبره که ی به به زمیی ترن بو مان له خودی خو مان

(۳۴۶) أخرجه: عبدالرزاق (۹۸۲۰)، وأحمد (۱۵۴۳۱) وقال محققوه: اسناده يحتمل التحسين، والطبراني (الكبير) (۸۱۵) في (الاوسط) (۲۴۱۸)، والحاكم (۲۹۶/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۹۴/۵) وقال الشيخ الالباني (فقه السيرة) (ص: ۴۱۹): حديث حسن، واللفظ لبيهقي والزيادة لعبدالرزاق والحاكم.

(۳۴۷) أخرجه: البخاري (۳۰۷۸).

(۳۴۸) أخرجه: البخاري (۴۳۰۵، ۴۳۰۸)، ومسلم (۱۸۱۳)، وأحمد (۳۶۸/۳).

با به ئینت بدمینخ ئهی پیغمبر صلی الله علیه و آله (خو) (۳۴۹) (ئایا تهوقه مان له گه‌ل ناکه‌یت) (۳۵۰) فهرمووی: ((إِنِّي لَا أَصْفِحُ النِّسَاءَ، أَذْهَبْنَ، فَقَدْ بَايَعْتُنَّ)) (۳۵۱) ((إِنَّمَا وَقُولِي لِامْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ كَقَوْلِي لِمَاثَةٍ امْرَأَةٍ)) واته: ((من تهوقه له گه‌ل ئافرمتان ناکه‌م (برون ئه‌وا به ئینم لی و مرگرتن) (وتهی من بو یه‌ک ئافرمت وه‌ک و تهی منه بو سهد ئافرمت) (۳۵۲)).

ئینجا ئافرمتان نه‌وانه‌یان دووبارمکرده‌وه و منیش دایکم پئی ده‌وتم: کچی خۆم بلئ: به‌ئئ باش به‌گویره‌ی توانامان (ئیتیر منیش ئه‌وه‌م ده‌وت که‌نه‌وان ده‌یان و ته‌وه) (۳۵۳).

عه‌بدوئلا‌ی کورپی عه‌بباس ؑ ده‌ئیت: پیغمبر صلی الله علیه و آله له‌ئازادکردنی شاری مه‌که‌که‌دا ده‌یفه‌رموو: ((لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ، وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيْتَةٌ، وَإِذَا اسْتَفْرَنْتُمْ فَأَنْفِرُوا)) (۳۵۴) واته: ((کوچ کردن له شاری مه‌که‌که کو‌تایی پنیات له‌دوای ئازادکردنی، به‌لام تیکوشان و نیه‌تپاکی ماوه و گهر داوای به‌شداری سوپاتان لیکرا به‌ده‌م ئه‌و داواکارییه‌وه بچن)).

موسای کورپی عوقبه له‌ئه‌بو حه‌بیبه‌وه ئه‌ویش له‌عه‌بدوئلا‌ی کورپی زوبه‌یره‌وه ؑ ده‌گیرته‌وه که‌فه‌رموو یه‌تی: (کاتیک مه‌که‌که ئازادکرا هیندی کچی عوتبه موسولمان بوو وه ئوم حه‌کیمی کچی حاریس موسولمان بوو وه هاوسه‌ره‌که‌ی سه‌فوانی کورپی ئومه‌یه موسولمان بوو که‌ناوی (به‌غومی کچی موعه‌زیل) بوو، وه فاتمه‌ی کچی وه‌لیدی کورپی موعیره، وه‌هیندی کچی مونه‌بیهی کچی حه‌جاج که‌دایکی عه‌بدوئلا‌ی کورپی عاسه، له‌گه‌ل ده ئافرمتی تری قورمیش هاتنه خزمه‌ت پیغمبر صلی الله علیه و آله له‌ناوچه‌ی (نه‌به‌ح) و به‌ئینیان پیدایه‌و، له‌و کاته‌دا یه‌کێک له‌هاوسه‌ره‌کانی پیغمبر صلی الله علیه و آله و فاتیمه‌ی کچی له‌گه‌ل هه‌ندیک ئافرمتانی به‌نی عه‌بدولموته‌لیب له‌وئ بوون، هیندی کچی عوتبه قسه‌ی کرد وتی: ئهی پیغمبر صلی الله علیه و آله سوپاس بو خوا که ئه‌و ئاینه‌ی سه‌رخست که‌بو خوی هه‌ئیبزاردبوو توش به‌زه‌بیته هه‌بیته بو من چونکه من

(۳۴۹) أخرجه: أحمد (۲۷۰۰۹) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۳۵۰) أخرجه: أحمد (۲۷۰۰۸) وقال محققوه: اسناده صحيح، والنسائي (الكبرى) (۸۷۱۳)، وابن حبان (۴۵۵۳)، والطبراني (الكبير) (۴۷۱/۳۴).

(۳۵۱) أخرجه: أحمد (۲۷۰۰۷) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۳۵۲) أخرجه: أحمد (۲۷۰۰۹) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۳۵۳) أخرجه: نفس المصدر السابق.

(۳۵۴) أخرجه: البخاري (۳۰۷۷)، ومسلم (۴۴۵، ۱۳۵۳)، وابوداود (۲۴۸۰)، والنسائي (۷۷۹۳).

نافرمتيكم بروام به خوا ههيو بهراستی دزمانم. پاشان په چه گه کی لابر دو وتی: من هیندی کچی عوتبه م، پیښه مبهريش ﷺ فهرمووی: ((پيشوايت لی بیت)) هیند وتی: وه لاهی نهی پیښه مبهري خودا هیج بنه مالهو خانه واده کی نه م سهر زهوییه نه بووه که من پیم خوښ بیت خوی گه وره (سهر شوپیان بکات) (۳۵۵) وه ک بنه مالهی تو، به لام ئیستا له سهر زهویدا هیج خانه واده و بنه مالهی که نییه لای من خوښه ویستر بیت که خوا (سهر بهر زیان بکات) وه ک بنه مالهی که کی تو.

پیښه مبهري ﷺ فهرمووی: ((وَأَيْضًا، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ)) (۳۵۶) واته: ((چی تر ده ئیت راسته سویند به وهی گیانی موحه ممدی به دهسته)) پاشان پیښه مبهري ﷺ قورئانی بو خویندنه وهو په یمان و به ئینی لی و هر گرتن (۳۵۷).

نیمامی شهعی ﷺ ده ئیت: (هیند هات و به ئینیدا تا گه یشته نهو مهرجه: وه نابیت دزی بکه) (۳۵۸). هیند وتی: نهی پیښه مبهري خوا ﷺ نه بوسوفیان پیاوکی چروکه و نه و منده (خهرجی) (۳۵۹) نادات به من که به شی خو م و (منداله کانم بکات) مه گهر له گهل نه وانه کی که لی دهمم و نهو نازانیت ئینجا به شم دمکات (نایا من گوناهار دهمم گهر له سامانه کی به م به نه ئینی) (۳۶۰). پیښه مبهري ﷺ پی فهرموو: ((أَنْفِقِي عَلَى عِيَالِهِ مِنْ مَالِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ، لَا حَرَجَ عَلَيْكَ)) (۳۶۱). واته: له سامانه کی خهرج بکه بو منداله کانی به بی رهمه ندی نهو هیج کیشه په ک نابیت له سهرت. ((خُذِي مِنْ مَالِهِ بِالْمَعْرُوفِ مَا يَكْفِيكَ وَيَكْفِي بَنِيكَ)) (۳۶۲) واته: له سامانه کی به به به گویره ی نه و منده کی به شی خو م و منداله کانت بکات.....) (۳۶۳).

(۳۵۵) أخرجه: مسلم (۴۴۵۴) (۱۷۱۴) بترقيم مختلفين.

(۳۵۶) أخرجه: البخاري (۶۶۴۱).

(۳۵۷) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۷۸).

(۳۵۸) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۹۶، ۲۳۷/۸) وسنده صحيح مرسل كما قال الحافظ في (الاصابة) (۲۸۴/۸) برقم (۱۱۸۶۰)

وقال في (الفتح) (۱۳۷/۹) رجاله رجال الصحيح.

(۳۵۹) أخرجه: مسلم (۴۴۵۲، ۱۷۱۴).

(۳۶۰) أخرجه: البخاري (۲۲۱۱).

(۳۶۱) أخرجه: مسلم (۴۴۵۴) ورقم (۱۷۱۴).

(۳۶۲) أخرجه: مسلم (۴۴۵۲) ورقم (۱۷۱۴).

(۳۶۳) أخرجه: البخاري (۵۳۶۴)، ومسلم (۱۷۱۴).

(وله به لئن و پهیمانہ کەدا کاتیک وترا: (وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ) (هیند وتی: ئیمه به مندالی په رومردمان کردوون وه به گه ورمیی تو ئه وانت کوشت) (۳۶۴) و کاتیک وترا: (ولایزنین) واته: نابیت زینا بکهن (هیند دستی له سه رسهری دانا له شه مردا) (۳۶۵) و وتی: ئایا ئافرمتی ئازاد زینا دهکات؟ پیغمبر ﷺ سه رسام بوو له وه هلوپستانه ی که له هیندی بینی. عائیشه ؓ فهرمووی: پهیمان و به لئن له سه ره ئه وانه بده ژنه که، سویند به خوا ئیمه ش ئاواها پهیمان و به لئیمان لی و مرگراوه. ئه ویش وتی: باشه منیش به لئن ئه دهم له سه ره ئه وانه ی له به لئنه کەدا هاتووه) (۳۶۶).

له گپراوه میه کی تر دا: (فاتیمه ی کچی عوتبه ؓ ده لیت: ئه بو حوزمیفه کوری عوتبه فاتیمه و هیندی خوشکی هینا بولای پیغمبر ﷺ تا به لئن و پهیمانان لی و مرگریت، پیغمبر ﷺ به لئینی له سه ره هندی ک شت لی و مرگریت منیش وتم: ئه ری شتی وها رویداوه له ناو خزماندا؟ ئه بو حوزمیفه وتی: ئه ی هاوار تو به لئینی بدمری چونکه ئه وه هر له سه ره ئه و شتانه به لئن و مرگریت و ئه و مرجانه ی هیه. هیند له ویدا وتی: سه بارمت به دزی کردن من به لئنت ناده می چونکه من سامانی میردمکه م ددزم، و دستی کیشایه وه، ئینجا پیغمبر ﷺ ناردی به دوا ی ئه بو سو فیاندا تا گهر دنی ئازاد بکات، ئه بو سو فیان وتی: خواردنی تهره ریگمت پی دراوه به لام وشکه ریگمت پی نه دراوه هر گیز، پاشان به لئینیان پیدا و فاتیمه وتی: هیچ ده واریک نه بووه بوغزاوتر بیت لای من وه ک ده وارمه کی تو به لام نیستا سویند به خوا هیچ ده واریک نییه من پی م خوش بیت خوا ئاومدانی بکات و به رمکه تی تی بکات وه ک ده وارمه کی تو، پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((وَأَيْضاً وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ)) (۳۶۷). واته: له گهل ئه وشدا وه لاهی په کی که له ئیوه بر وای نییه هه تا منی خو شتر نه ویت له منداله که ی و له باوکی خو ی)).

سه عدی کوری نه بو و مقاص ﷺ ده فه رمویت: (.....عه بدولای کوری نه بو سه رح لای

(۳۶۴) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۹۶/۸، ۲۳۷) وسنده صحیح مرسل کما قال الحافظ (الاصابة) رقم (۱۱۸۶۰).

(۳۶۵) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۸۲۷).

(۳۶۶) أخرجه: نفس المصدر السابق.

(۳۶۷) أخرجه: الحاكم (۴۸۶/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني (الكبير) (۹۰۴/۲۴) مختصراً، وقال الشيخ الالباني في

(السلسلة الصحيحة) (۶۶/۲) تحت الحديث رقم (۵۲۹): اسناده حسن.

عوسمانی کوری عهفان خوئی شاردوهه چونکه برای شیرینی بوو، کاتیک پیغمبهر ﷺ خه لکی بانگ کرد تا پهیمان و به ئینی بدهنی، عوسمان هات و عهبدوئلای له گه ل خوئی هینا تا بردیه بهردهم پیغمبهر ﷺ و وتی: ئەی پیغمبهری خوا به ئین و پهیمان له عهبدوئلای و مربرگه. پیغمبهریش ﷺ سه ری بهرزکردهوه سی جارو به ئینی لی و مرنگرت، پاشان به ئینی لی و مرگرت به (په نجهکانی) (۳۸)، دواتر پیغمبهر ﷺ پرووی کرده هاوه لانی و فهرمووی: ((أَمَا كَانَ فِيكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ يَقُومُ إِلَىٰ هَذَا حَيْثُ رَأَىٰ كَفَفْتُ يَدِي عَنْ يَبَعْتِهِ فَيَقْتُلُهُ؟)) واته: نایا پیاویکی لیزانتان تیا نه بوو بیکوزیت کاتیک منی بینی رازی نه بووم به ئینی لی و مرگرم. وتیان: ئەی پیغمبهری خوا جا نئیمه چون بزانین چی له دهر و نندا هه یه ئەی بو به چاوت نامازمیهکت بو نه کردین؟! فهرمووی: ((إِنَّهُ لَا يَتَّبِعِي لِئِنِّي أَنْ تَكُونَ لَهُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ)) (۳۹) واته: ئەوه بو پیغمبهر ناشیت چاوی ناپاکی هه بیت. له گێرانه و میه کدا: (...یه کیکیان وتی: گهر نامازمیهکت بو من بکردایه من دهم کوشت ئەی پیغمبهری خوا. پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((لَا تَفْعَلْ ذَلِكَ)) (۴۰) واته: هه رگیز وا مهکه؟!.

مهفرزهکانی پیغمبهر ﷺ

له ماوهی مانه وهی پیغمبهر ﷺ له شاری مهکه که چهندهها کارو روداویک رویدا لهوانه: ناردنی مهفرزهیهک بو شکاندنی ئەو بتانهی که هیشتا مابوون له دوای پاک کردنه وهی که عبه له بت (پیغمبهر ﷺ که سێکی ناردو جارو دا به ناو شاری مهکه کدا و وتی: هه رکه سێک برپاوی به خواو روژی کو تایی هه یه با بت له ماله کهیدا نه هیلایت و بيشکینیت) (۴۱) بهم جوړه شاره که پاک کرایه وه له هه موو جوړه بتیک که ده په رسترا جگه له خوا، پاشان چهنده مهفرزهیهکی نارد بو رووخاندنی بتهکانی (مهنات و عوزاو سواع) ی دهره وهی شاری مهکه.

(۳۸) أخرجه: البزار (۱۸۸۲)، وابي يعلى (۷۵۷).

(۳۹) أخرجه: ابوداود (۲۶۸۳)، والنسائي (الصغرى) (۱۰۵/۷) وفي (الكبرى) (۳۵۱۶)، وابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۶۸) وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الكبرى) (۲۰۵/۸) وفي الدلائل (۵۹/۵)، والحاكم (۴۵/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبزار (۱۸۸۲)، وابي يعلى (۷۵۷)، وابن هشام (۲۳/۴)، والطبري (التاريخ) (۵۸/۳)، والدارقطني (۴۳۰۰).

(۳۷۰) أخرجه: موسى بن عتبة (المغازي) (ص: ۲۷۴)، ونقله عنه البيهقي (الدلائل) (۴۵/۵).

(۳۷۱) انظر: (زاد المعاد) (۱۰۲/۲).

مەفرەزەى سەعدى كورپى زەيد بۆ رووخاندنى مەنات

مەنات بتيك بوو له قەراخى دەريای سوور نزيك ناوچەى (قەدید)، ناسرابوو بەموشەللەل و تايبەت بوو بەھۆزەکانى ئەوس و خەزرج و غەسان و ئەوانەى ھاودينيان بوون، بەگەورمیان دەزانى و لە پيرۆزیدا لەو جێیەو بەرەو حج بەرپێدەکەوتن وە تەوافیان نەدەکرد لەنیوان سەفاو مەرودا (هەر بەوچۆرەش نەريتى باوو باپیرانیان بوو ئەوەى ئیحرامى لەبەر بکردایە بۆ مەنات تەوافى نیوان سەفاو مەرودى نەدەکرد)^(۳۳). لە داى نازادکردنى شارى مەككە لە بیست و چوارى ڕەمەزاند، پیغمبەر ﷺ سەعدى كورپى زمیدی لەگەڵ بیست سوواردا نارد بۆ رووخاندنى مەنات. زەيد لەگەڵ مەفرەزەگە بەرپێکەوتن تا گەشتنە بتى مەنات، لەویدا زیوانەگە وتى: جیت دەویت؟ زەيد وتى: رووخاندنى مەنات. ئەویش وتى: باشە فەرموو. سەعد رویشت بۆ رووخاندنى لەوکاتەدا نافرمتیکى ڕەش پێستى قزبژ دەرچوو ھاوارو شینی دەکردو لەسەر سنگى خۆى دەدا زیوانەگە بانگی لیکرد و وتى: مەنات ئەومتا هەندیک لەسەر پێچى کارانت بیان گرهو لەناویان بەرە. بەلام زەيد بەشمشیرەگەى لێیداو کوشتی پاشان بتهکەیان خاپوور کرد و لە گەنجینەگەیدا هیچیان نەدۆزییەو، پاشان گەرانهو بۆلای پیغمبەر ﷺ^(۳۴).

مەفرەزەگەى خالیدی كورپى وەلید بۆ رووخاندنى عوزا

عوزا بەواتای شکۆمەند (العزیز) دیت و گوايه لەو ناوه پیرۆزەى خواوه وەرگیراوه و عەرەبیش ناوی (عبدالعزى)یان لەناودا باو بووه.

بتى عوزا خانویەك وە درەختیکى گەورە بوو لەناوچەى (نەخلە) لەسەر ڕێگای (تائیف)^(۳۴) ئیبنو عەبباس ﷺ دەفەرمووت: (ئەو بته خانوویەك بوو لەسەر (سى

(۳۲) أخرجه: مسلم (شرح النووي) (۹/ ۲۲، ۲۴)، والبخاري (فتح) (۱۷۵/۸).

(۳۳) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۸۷/۲) وابن سعد (الطبقات) (۵/۲، ۱۴۶)، والطبري (التاريخ) (۶۶/۳)، وابن هشام

(۸۶/۱) و(البدایة) (۳۷۵/۴) والحديث ضعيف أوردناه للعلم فقط.

(۳۴) انظر: الاصنام) للكليبي (۱۸)، و (الفتح القدير) للشوكاني (۱۰۸/۵)، و (السرايا و البعث النبوية) د. بريك العمري

(ص: ۲۷۹).

درەختی سومەر^(۳۷۵) دروست کرابوو. شوئینیکی زۆر پیرۆزبوو لای قورمیش و کینانەو هۆزی موزەر، زیوانەکە ی لەهۆزی بەنی شەیبان و بەنی سولەیم بوو^(۳۷۶)، ئەومندە بەپیرۆزیان دەزانی (قورمیش شیوی حیرازی بۆ ئەو بته کردبوووە حەرەم و قەدەمغەکراو) وەك حەرەمی کەعبەو ناوچە ی سەربرینی قوربانیشیان بۆ دیاری کردبوو کەناوی (غەبغەب) بوو^(۳۷۷).

پیغمبەر ﷺ خالیدی کورپی وەلیدی لەگەڵ سی سواردا لە بیست و پینجی رەمەزاند^(۳۷۸) ناردە ئەو ناوچە یە، کاتیک مەفرمەزەکە گەپشتە ئەوی، خالد هەرسێ درەختە (سومەرە) کانی بری و خانوو مەکشی وێران کرد، لەو کاتەدا دە ی وت: ئە ی عوزا ئیمە باومرمان پیت نییەو بەچە پەلت دەزانین و دەبینین کەخوا ریسوای کردوویت^(۳۷۹).

ئەبوتوفەیل ئەو بەسەرھاتە دەگێرپیتەووە دەفەر مویت:

(کاتیک پیغمبەر ﷺ مەککە ی نازادکرد، خالیدی کورپی وەلیدی ناردە ناوچە ی (نەخلە) کەبتی عوزا ی لی بوو، خالد چوو سێ درەختە (سومەرەکە ی) بری و خانوو مەککە ی وێران کرد کە لەسەری بونیاد نرابوو، پاشان گەراپەووە لای پیغمبەر ﷺ و هەواڵەکە ی بۆ گێرپایەووە پیغمبەر ﷺ فەر مووی: ((اَزِجْ فَأَنْتَ لَمْ تَصْنَعْ شَيْئًا)) واتە: ((بگەرپۆوە چونکە تۆ هیچت نە کردووە)). خالد و مەفرمەزەکە ی دووبارە گەراپەووە ئەو ناوچە یەو کاتیک زیوانەکانی ئەوانیان بینی بەرەو شاخەکە هەلاتن و دەیان وت: ئە ی عوزا شیتیان بکە ئە ی عوزا کوێریان بکە یان با لووتیان بشکینە و لەناویان بەرە. خالد، چوووە پێش لەبته شکاوەکەو لەو کاتەدا ئافرەتێکی قزبزی رووتی بەروودا هات خۆلی دەکرد بەسەر خۆیدا، خالد بەشمشیرەکە ی لێیداو کوشتی و پاشان گەراپەووە لای پیغمبەر ﷺ و بەسەرھاتەکە ی بۆ گێرپایەووە و پیغمبەر ﷺ پێ ی فەر موو: ((تلك هي العزى))^(۳۸۰) واتە: ئەووە عوزا بوو.

(۳۷۵) أخرجه: ابو نعيم (الدلائل) (۵/۵۳۵)، والبيهقي (الدلائل) (۵/۷۷)، والكلبي (الاصنام) (۱۲۵).

(۳۷۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۴/۴۳۶) وابن سعد (الطبقات) (۲/۱۴۶) والكلبي (الاصنام) (۳۲).

(۳۷۷) أخرجه: الكلبي (الاصنام) (۱۸)، والزرقاني (شرح المواهب) (۲/۳۴۷).

(۳۷۸) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۳/۸۷۳)، ابن سعد (الطبقات) (۲/۱۴۵).

(۳۷۹) أخرجه: خليفة بن خياط (التاريخ) (۸۸) بسند حسن مرسل كما في (السرايا والبعوث النبوية) (ص: ۲۸۲).

(۳۸۰) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۷۷۸۸) وقال محققه: اسناده حسن مرسل، والنسائي (الکبری) (۱۱۵۴۷) وفي

مهفرزهکهی خالیدی کوری وهلیدی بۆ هۆزی بهنی جوزیمه

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ چهندهها مهفرزهی بهچواردهوری مهککهدا بلاوهپیکرد بۆ گهیانندی بهیامی خوا بهو ناوچانهو فهرمانی شهپرکردنی پئ نهدابوون، لهوانه خالیدی کوری وهلیدی رضی اللہ عنہ نارد بۆ گهیانندی بانگهوازهکه بۆ ناوچهی خوارووی چیاکانی توهامه نهک بۆ شهپرکردن) ^(۳۸۱).

ئهم مهفرزهیه لهمانگی شهوالی سالی ههشتی کۆچی لهخوارووی شاری مهککهوه ناراستهی ناوچهی (بهلمه)ی نزیک حونهین کران و پیکهاتبوون له سئ سهد و پهنجای جهنگاومری موهاجیرین و ئهنصارو ههندیك لههۆزهکانی بهنو سولهیم و بهنی مودلیج و ههندیك ناوداری تیدابوو وهک عهبدوئای کوری عهمر و عهبدوولپرهمانی کوری عهوف و سالیمی خزمهتکاری ئهبوحوزمیفهوه ئهبو فهتاده ^(۳۸۲).

لهگیرانهومیهکدا هاتوو: (کاتیک بهنی جوزیمه ههوالی هاتنی مهفرزهکهیان زانی خۆیان نامادهکرد بۆ جهنگ و چهکیان ههگرت و لهسهر چپای (غومهیما) ههردوولا بهیهک گهیشتن، خالید بانگی کردن بۆ ئاینی ئیسلام ئهوان نهیان زانی بلاین: موسولمان بووین، بهئکو دمیان وت: لهئاین دمرچووین.....و خالیدی ش چاومروانی کرد تا کاتی نوژی عهسرو مهغریب و عیسا بهلام بانگی لئیان نهبیست، پاشان هیرشی کرده سهریان.... و کاتیک موسولمانان بهسهریاندا زالبوون ههر دمیان وت: لهئاین دمرچووین) ^(۳۸۳) و ئهوه وتهیهش بۆ مانای سوکایهتی و بهکهم زانین بوو. وردمهکاریهکانی ئهم بهسهرهاته لهفهرموودمیهکی راستدا هاتوووه عهبدوئای کوری عومهر رضی اللہ عنہ دهیگیرپتهوهوه دهفهرمویت:

(التفسیر) (۵۶۷) وقال محققه: اساده حسن، وابي يعلى (۹۰۲) وقال محققه: اساده صحيح، وابونعيم (الدلائل) (۴۶۳)، والبیهقي (الدلائل) (۷۷/۵)، والطبري (التاريخ) (۶۵/۳) وابن هشام (السيرة) (۵۰/۴)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۵۳۳): حديث حسن.

(۳۸۱) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۱۴۷/۲)، وانظر (فتح الباري) (۷۱/۸).

(۳۸۲) أخرجه: البیهقي (الدلائل) (۱۱۴/۵)، والطبري (التاريخ) (۶۶/۳)، وابن هشام (السيرة) (۵۰/۴).

(۳۸۳) أخرجه: البخاري (فتح) (۵۷/۸، ۱۸۲/۱۳).

(پیغمبەر ﷺ خالیدی کۆری وەلیدی نارد بۆلای هۆزی بەنی جوزەیمە و بانگی کردن بۆ نیسلام، ئەوان نەیان زانی بئین: موسوئلمان بووین و هەر دەیان وت: لەئاین دەرچووین و لەئاین دەرچووین) خالیدی شەنگا لەگەڵیاندا و هەندیکێ لێ کوشتن و هەندیکێ لێ بەدیل گرتن و هەریەگەیانێ دایە دەست یەکیک لەجەنگاومری موسوئلمانان، لەرۆژێکدا خالید فەرمانی کرد هەموو یەکیک لەئیمە دیلەگەیی خۆی بکوژیت، منیش وتم سویند بەخوا من دیلەگەیی خۆم ناکۆزم و نابیت هیچ کەسێک دیلەگەیی بکوژیت، بەوجۆرە مایەنو تا گەڕاینەووە خزمەت پیغمبەر ﷺ و بەسەرھاتەکەمان بۆ گێرپایەووە، پاشان هەردوو دەستی بەرزکردەووە دووجار ئەمەیی فەرموو: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ))^(۳۸۴). واتە: خوایە من بەریم لەوکارەیی کەخالید ئەنجامی داوە (چونکە خالید سێ کەسی لەوان بە هەڵە کوشتبوو).

لەئێو دیلەکاندا پیاویکی بیگانەیی تێداوو کە ناشقی ئافرەتییکی بەنی جوزەیمە بوو، ئەویش لەگەڵ سی کەس لەبەنی جوزەیمە هەموو کۆژران، ئیبنو ئەبو حەدرەد ﷺ دەفەرمویت: (من لەو رۆژەدا یەکیک یووم لەئەسپسوارانی خالیدی کۆری وەلید، گەنجییکی ھاوتەمەنی خۆم لەبەنی جوزەیمە هەردوو دەستی بەگوریسیکی کۆن بەسەرابوووە و ئافرەتانیکیش لەولاوە کەمێک لێک دوور بوو. ئەو گەنجە وتی: ئەی گەنج؟ وتم: چیت دەویت؟ وتی: تۆ بەم گوریسە من راپکێشەو بمبەرە لای ئەو ئافرەتانە من پێویستی بە پێیانەو دواتر من بگێرەووە شوینی یەکەم جارم و چیم لێ دەکەن سەرپشک بن. منیش وتم: سویند بەخوا داواکەت زۆر ئاسانە، منیش بەگوریسەگەیی گرتەم و پێش خۆم داو بردم تا گەیاندمە لای ئافرەتەکان و لەلایان وەستاو وتی: (حوبەیش) تۆش سەلامەت بیت لەکووتایی ئەم ژیانەدا.... ئافرەتەکەش وتی: تۆش هەر وەها سەلامەت بژیت. پاشان پیاوێکەم گێرپایەووە لەگەردنی درا)^(۳۸۵).

لەگێرپانەوویەکی تردا ئیبنو عەبباس ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ مەفرەزمیەکی نارد هەندیکێ دەسکەوتیان دەست کەوت و پیاویکیان دەستبەسەر کرد بوو بەوانی دەوت: من کەسێکی ئەو هۆزە نیم بەلام ناشقی ئافرەتییکیان بووم و شوینی کەوتووم لێم بگەرێن با یەک جار تەماشای بکەم، دواتر چیم لێ دەکەن خۆتان سەرپشک بن،

(۳۸۴) أخرجه: البخاري (۴۴۳۹)، والنسائي (۲۳۷/۸).

(۳۸۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۴۸/۴) رقم (۹۶۶) وقال محققه: اسناده حسن.

ئەو ئافرەتەش ئافرەتێکی سپی بالابەرز بوو پیاوێکە پێی وت: (حوبەیش) تۆش سەلامەت بیت لەگۆتایی ئەم زیانەدا..... ئافرەتەگەش وتی: تۆش هەر وەها من فیدات بێم، پاشان پیاوێکەیان بردو کوشتیان. ئافرەتەگەش هات و خۆیدا بەسەر لاشەگەیدا و یەک دوو هەناسەی هەلکێشا پاشان مرد. کاتێک گەرانی وەو ئەو بەسەر هاتەیان بۆ پیغمبەر ﷺ باس کرد، ئەویش پێی فەرموون: ((أَمَا كَانَ فَيْكُمْ رَجُلٌ رَّحِيمٌ))^(۳۸۶) واتە: باشە ئێوە تەنها پیاویکی بەبەزمیتان لەناویدا نەبوو. (واتە: کاری وەهاتان بۆ کرد؟!!!)

ئیبو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: (لەو مەفرەزمیەدا لەنیوان خالیدو عەبدوپەرەحمانی کورپی عەوھدا گێشە یەک رپویداو خالید بە عەبدوپەرەحمانی وت: خۆتان بەگەورە دەزانن بەسەرماندا تەنها لەبەر چەند رپوژیک کە لەئیسلامەتیدا پێشان کەوتوون. دواتر ئەو گەیشتەو بە پیغمبەر ﷺ..... عەبدوپەرەحمان شکاتی لە خالید کردو پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((يَا خَالِدُ لِمَ تُؤْذِي رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ لَوْ أَنْفَقْتَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، لَمْ تُدْرِكْ عَمَلَهُ)) واتە: خالید چۆن تۆ نازاری پیاویکی بەشداربووی جەنگی بەدر دەدەیت گەر بەوینە جیای ئوحوود ئالتون ببەخشیت هێشتا تۆ ناگەیتەو بە کارەکانی ئەو. خالید وتی: ئەو پیغمبەری خودا ئەوان قسەم پێ دەلێن و منیش وەلامیان دەدەمەو، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((لَا تُؤْذُوا خَالِدًا، فَإِنَّهُ سَيْفٌ مِنْ سُوفِ اللَّهِ صَبَّهُ اللَّهُ عَلَى الْكُفَّارِ))^(۳۸۷) واتە: (نازاری خالید مەدەن چونکە ئەو یەکیکە لە شمشیرەکانی خودا بەگەری خستوو لەسەر بێ باوەراندان)).

لەدوای ئەو پیغمبەر ﷺ عەلی کورپی ئەبو تالیبی نارد بۆلای ھۆزی بەنی جوزەیمەو پارە خوینی ھەموو کوزراوەکانی پێدان و قەرەبووی ھەموو زیانەکانی بۆ بژاردن و لەدوایدا پێی فەرموون: (نایا هیچ خوین و سامانیکتان ماوە بۆتان قەرەبوو نەکرابیتەو؟ وتیان: نەخێر. فەرمووی: ئەو پارە زیادەیش کە لام ماوتەو پێتان دەبەخشم وەک ئەستۆپاکییەکی پیغمبەر ﷺ بۆ قەرەبووکردنەو ئەوێ

(۳۸۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۰۳۷)، في (الوسط) (۱۶۹۷) وقال محققه: اسناده حسن، والنسائي (۳۱۶/۱)، والبيهقي

(الدلائل) (۱۱۷/۵) وقال الحافظ (الفتح) (۷۲/۸): اسناده صحيح، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۱۰/۶) رواه الطبراني

(الكبير والوسط) واسناده حسن، وقال الشيخ الالباني (الصحيحه) (۲۵۹۴): اسناده حسن.

(۳۸۷) أخرجه: أحمد (۲۶۶/۳) وأحمد (الفضائل) (۱۳) وقال محققه: اسناده صحيح، والبخاري (۲۹۸/۳)

وصححه، والطبراني (الكبير) (۱۲۱/۴)، وابن حبان (۷۰۹۱) وقال محققه: صحيح، وصححه: الشيخ الالباني (الصحيحه)

(۱۲۳۷، ۱۹۲۳)، و(صحيح الجامع) (۳۰۲۷).

ئەو پێی نەزانیوەو ئیومش نەتان زانیوە. هەمووی بەخشیە ئەوان و پاشان گەرایەو
 لای پیغمبەر ﷺ و هەوالەکە ی بۆ گێرپایەووە فەرمووی: ((أَصَبْتَ وَأَحْسَنْتَ)) واتە:
 ((چاکت کردو لەجێی خۆی بوو))^(۳۸۸).

لەراستیدا هەلەکە ی خالید ؓ بەهۆی لیکدانەومیەکی هەلەووە بوو وەک ئەبویەکر
 ؓ فەرمووی: (خالید هەرگیز هیچ کەسێک ناکوژیت، یان ئەوێتا لەسەر حەق بوو
 یان لیکدانەووە بۆچونێکی خۆی بوو)^(۳۸۹). لەراستیدا بەلێ جوزەیمە میژووویەکی
 دێرینیان هەبوو لەغەدرو تاواندا، خالید ویستی ئاینی ئیسلام سەربخات و موسولمانان
 شکۆمەند بکات لە وتەکە ی ئەوان کەدمیان وت بێ دین بووین وای دزمانی کەسوکایەتی
 بە ئیسلام دەکەن و بەپەلە لێیان هاتە دەست، لەبەرئەووە بوو پیغمبەر ﷺ سزای
 نەداو بەردەوام دەیکردە پیشەوای هەموو مەفرزەکان و لەسەر کارەکە ی لای نەدەدا
 هەتا لەزیاندا مابوو.

مەفرزەکە ی عەمری کورپی عاص بۆ رووخاندنی سواع

سواع ناوی بێتکی دێرینی زەمانی پیغمبەر نوح ؑ بوو، لەپاشان (هۆزی
 هوزەیل دەیان پەرست)^(۳۹۰) و لە ناوچە ی (رەهات)^(۳۹۱) دایان نابوو، زیوانەکانی لەهۆزی
 بەنو لوحیان بوون، بتهکەش بەردێک بوو لەسەر وێنە ی ئافرمتیک^(۳۹۲).

لەوای نازادکردنی شاری مەککە، پیغمبەر ﷺ مەفرزەمیەکی بۆ خاپورکردنی
 نارد بەسەرکردایەتی عەمری کورپی عاص، عەمر دەفەرمویت: (..... رویشتین تا
 گەیشتمە بەردەم زیوانەکە ی ئەو پێی وتم: چیت دەویت؟ وتم: پیغمبەری خوا ﷺ
 فەرمانی پیکردووم بیروخینم و خاپوری بکەم. وتی: تۆ ناتوانیت ئەو کارە بکەیت؟!
 وتم: بۆ؟ وتی: ئەو بەرگری لەخۆی دەکات. وتم: تا ئیستا تۆ هەر لەسەر نارەواییت
 هاوار بۆ تۆ ئایا ئەو بته دەبینیت و دەبیستیت؟ پاشان لێی نزیک بوومەووەو شکاندم

(۳۸۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۴۵/۴) واسناده مرسل وضعيف.

(۳۸۹) أخرجه: خليفة بن خياط (تاريخ خليفة بن خياط) (۱۰۵) واسناده حسن كما قال في (السرايا والبعوث النبوية)

د.بريك العمري (ص:۲۵۵).

(۳۹۰) أخرجه: البخاري (۶۶۷/۸) معلقاً عن ابن عباس ؓ.

(۳۹۱) انظر: (فتح الباري) (۶۶۸/۸)، و (الاصنام) للكلبی (ص:۵۷۰).

(۳۹۲) انظر: (التاريخ) للطبري (۶۶/۳).

و له گه ل هاوه لانه به ته وای خاپورمان کرد و قاسه که یمان شکاندو هیچی تیا نه بوو، دواتر به زیوانه که م وت: نایا هیچ پروویدا؟ وتی: منیش به خوا موسولمان دهم) (۳۹۳).

ئه و پرووداوانه ی له کاتی مانه وه ی پیغمبر ﷺ له مه کهه رویاندا

له کاتی مانه وه ی پیغمبر ﷺ له مه کهه هه ندیک شت پروویاندا له وانه:

۱. دهست برینی نافرته ته دزه که ی به نی مه خزوم:

دایکی پرواداران عایشه رضی اللہ عنہا و نافع و سعیدی کوری موسه یه ب رضی اللہ عنہ دهغه رموون: ((نافرمتیک له بنه مائه یه کی گه وره و ناوداری قورمیش (له هوزی به نی مه خزوم) (۳۹۴) جوو بووه لای هه ندیک خاومن مال و تبووی (من له هوزی فلانه که سم) (۳۹۵) واته: به ناوی دراوسیکانی ئه وانه وه) (۳۹۶) (ئه وانیش که سانیک ناسراو بوون به لام ئه و نافرته نه ناسراو بوو) (۳۹۷) وتی: (ئه وان داوای هه ندیک خشی نالتونتان لی ده که ن) (۳۹۸) پاشان بۆتان ده گێر نه وه؟ ئه وانیش ئه و خشلانه یان پیداو (ئه و نافرته ش هه مووی کۆ کرده وه لای خوی شاردیه وه) (۳۹۹) (پاشان هه موویانی فرۆشت و پاره که ی لای خوی قایم کرد) (۴۰۰). ئه و خه لکه ش دواپی چوونه لای ئه و که سه ناسراوانه ئه وان بی ناگایی خۆیان له و باسه راگه یاندا، پاشان گه رانه وه لای ئه و نافرته و ئه و هه والانه ی به درۆخسته وه و بی ناگایی خوی لی راگه یاندا، پاشان چوونه لای پیغمبر ﷺ و ئه ویش نافرته که ی بانگ کردو لی پرسینه وه ی له گه لدا ئه نجامداو نافرته که وتی: سویند به وه ی تۆی به راستی ناردووه من هیچ سپارده یه کم له وان وهر نه گرتوووه.

(۳۹۳) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۱۴۶/۲) عن جميع شيوخه، والواقدي (المغازي) (۸۷۰/۲) واسناده ضعيف كما في (السرايا والبعوث النبوية) (ص: ۲۹۳).

(۳۹۴) أخرجه: مسلم (۱۶۸۱، ۴۳۸۸) واسمها (فاطمة بنت الاسود) كما في (فتح الباري) (۱۰۵/۱۲)

(۳۹۵) أخرجه: عبدالرزاق (۱۲۷۵۶) بسند صحيح كما قال الحافظ (الفتح) (۱۰۹/۱۲).

(۳۹۶) أخرجه: النسائي (۴۸۸۸)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۵۴۱) من قول عائشة رضی اللہ عنہا

(۳۹۷) أخرجه: عبدالرزاق (۱۲۷۵۶) بسند صحيح من قول ابن المسيب.

(۳۹۸) أخرجه: النسائي (۴۸۹۸)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۵۴۸) من قول عائشة رضی اللہ عنہا.

(۳۹۹) أخرجه: النسائي (۴۸۹۰)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۵۴۲) من قول عائشة رضی اللہ عنہا.

(۴۰۰) أخرجه: النسائي (۴۸۹۸)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۵۴۸) من قول عائشة رضی اللہ عنہا.

پاشان پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((اَذْهَبُوا إِلَى بَيْتِهَا تَجِدُوهُ تَحْتَ فِرَاشِهَا . فَاتُوهُ فَأَخْذُوهُ))
 واته: ((برۆن مالهکهی بپشکنن له ژێر فهرشهکهیدا دمیدۆزنهوه)). ئهوانیش چوون
 و دۆزیانهوه. دواى ئهوه پیغمبهر ﷺ ههستاو وتاری داو فهرمووی: ((هَلْ مِنْ امْرَأَةٍ
 تَائِبَةٍ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ)) ثلاث مَرَاتٍ^(۴۰۱) واته: ((ئایا ئافرمتیک ههیه دمییهویت تۆبه بکات
 لای خواو پیغمبهرهکهی)) ئهوهی سێ جار دووباره کردهوه و پاشان فهرمووی:
 ((لَتَتَّبِعَنَّ هَذِهِ الْمَرْأَةَ وَتُؤَدِّي مَا عِنْدَهَا)) مَرَارًا^(۴۰۲) واته: ((ئافرمتیک پیویسته تۆبه بکات و
 ئهوهی لایهتی بیگێریتهوه)) چهندهها جار ئهومشی دووباره کردهوه)) (لهوکاتهدا
 ئهوه ئافرتمه لهوی بوو بهلام ههستاو قسهشی نهکرد)^(۴۰۳). (له ئهنجامدا پیغمبهر
 ﷺ فهرمانیدا دهستی بپردریتهوه)^(۴۰۴).

هوپریش زۆر لهخهمی ئهوه ئافرتمه (مهخزومیهدا بوون)^(۴۰۵) وتیان: کێ
 دهتوانیت تکای بۆ بکات لای پیغمبهر ﷺ برۆا ناکهین کهس ههبیتهتوانیت
 ئهوکاره بکات جگه لهئوسامهی کوری زهیدی خۆشهویستی پیغمبهر ﷺ (دواتر
 خزمانی ئهوه ئافرتمه چوونهلای ئوسامه و داویان لیکرد بۆ ئهوهی تکایان بۆ بکات
 سهبارته بهو ئافرتمه)^(۴۰۶). ئافرتمهکهیان هینا تا دهستی بپرن و ئوسامه تکای بۆ کرد
 و پیغمبهریش ﷺ له تورپیدا رووخسار و دهم و چاوی گۆرا و به ئوسامهی فهرموو:
 ((أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ)) (يَا أَسَامَةَ، إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذَا هَلَكُوا مِثْلَ هَذَا)^(۴۰۷) (جِنِّ كَانُوا
 إِذَا أَصَابَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ الْحَدَّ تَرَكُوهُ، وَلَمْ يُقِيمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا أَصَابَ الْوَضِيعُ أَقَامُوا عَلَيْهِ لَوْ كَانَتْ
 قَاطِمَةً بِنْتُ مُحَمَّدٍ لَقَطَعْتَهَا))^(۴۰۸). واته: (ئایا تکای راگرتنی یهکێک له سنور و یاساکانی
 خوا دهکهیت ئهی ئوسامه، بهنی ئیسرائیل بههوی کاری و مهاوه تیاچوون، کاتیک
 کهناواریک سزایهکی بهردهکهوت بهسهریدا جێ بهجێیان نهدهکرد، بهلام گهر بێ

(۴۰۱) أخرجه: ابوداود (۴۳۹۵) وهو حديث صحيح من قول عائشة رضي الله عنها، والفقرة قبلها من رواية عبدالرزاق (۱۲۷۵۶) واصله صحيح كما قال الحافظ.

(۴۰۲) أخرجه: النسائي (۴۸۹۰)، وصححه الشيخ الالباني في (الارواء) (۶۶/۸) و (صحيح النسائي) (۴۵۴۲) من قول نافع.

(۴۰۳) أخرجه: ابوداود (۵۹۳۴) وهو حديث صحيح.

(۴۰۴) أخرجه: مسلم (۱۶۸۸، ۴۳۸۸) من قول عائشة رضي الله عنها.

(۴۰۵) أخرجه: مسلم (۱۶۸۸، ۴۳۸۶).

(۴۰۶) أخرجه: البخاري (۴۳۰۴).

(۴۰۷) أخرجه: النسائي (۴۸۹۷)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۵۴۷).

(۴۰۸) أخرجه: النسائي (۴۸۹۵)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۵۴۸) و (الارواء) (۲۳۱۹).

توانایهك گهر سزایهکی بهر بکهوتایه بهسه‌ریدا جی بهجیان دهکرد، گهر فاتیمه‌ی کچی موحه‌ممه‌د دزی بکات من سزای خوا‌ی به‌سه‌ردا جیبه‌جی ده‌که‌م).

ئوسامه پاشان وتی: داوای لی خوشبوونم بۆ بکه ئه‌ی پیغمبهری خوا. له ئیواره‌ی ئه‌و رۆژهدا، پیغمبهری خوا ﷺ هه‌ستاو وتاریکی داو سوپاس و ستایشی خوا‌ی کرد و پاشان فهرمووی: ((أَيُّهَا النَّاسُ)^(٤٠٩) (إِنَّمَا هَلَكْتُ بَنُو إِسْرَائِيلَ)^(٤١٠) قَبْلَكُمْ، أَنْتُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ، تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ، أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ تَوَّانٌ فَاطِمَةَ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا)) واته: (ئه‌ی خه‌لکینه به‌نو ئیسرائیل کاتیک له‌ناو‌چوون گهر ناو‌داریکیان دزی بکردایه وازیان لی ده‌هیناو به‌سه‌ریدا جی به‌جیان نه‌ده‌کرد، وه‌گهر لاوازیکیان دزی بکردایه سزاکه‌یان به‌سه‌ردا جیبه‌جی ده‌کرد، سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته گهر فاتیمه‌ی کچی موحه‌ممه‌د دزی بکردایه، من ده‌ستم ده‌بهری. پاشان پیغمبهر ﷺ فهرمانی داو ده‌ستی ئافرته‌که برپایه‌وه). عایشه رضی الله عنها ده‌فهرمویت: دواتر ئه‌و ئافرته تۆبه‌ی کردو زۆرباش بوو و له‌دوایدا شوی کردو ده‌هاته لام و بیویستیبه‌کانیم ده‌که‌یانده لای پیغمبهر ﷺ ^(٤١١).

٢. جه‌ل‌کردنی ئاره‌ق‌خۆریک:

عه‌بدول‌ره‌حمانی کوری ئه‌زه‌هر رضی الله عنه ده‌فهرمویت: (له‌رۆژه‌کانی نازا‌کردنی شاری مه‌که‌که‌دا، من گه‌نجیک بووم، بینیم پیغمبهر ﷺ به‌ناو خه‌لکدا ده‌رۆیشت و پرسیا‌ری شوین و جیگه‌ی خالیدی کوری وه‌لیدی ده‌کرد، له‌و کاته‌دا پیاویکیان بۆلای هیناو وتیان ئارمه‌ی خواردوو‌ته‌وه، فهرمووی: ((اضْرِبُوا))^(٤١٢) واته: ((لێی بدن)) ئه‌وه‌ی له‌وی بوو لێیدا هه‌بوو به‌قه‌مچی و هه‌بوو به‌گۆجان وه‌ه‌بوو به‌نه‌عل، تا له‌دوایدا فهرمووی: واته: ((اَرْفَعُوا))^(٤١٣) (ده‌ستی لی هه‌لگرن)) پاشان ده‌ستیان لی هه‌لگرت. (پاشان پیغمبهر ﷺ مشته خۆلیکی له‌زه‌وی هه‌لگرت و به‌روویدا پرزاندی)^(٤١٤) ^(٤١٥).

(٤٠٩) أخرجه: البخاري (٦٧٨٨).

(٤١٠) أخرجه: النسائي (٤٨٩٥)، وصححه الشيخ الالباني في (الارواء) (٢٣١٩).

(٤١١) أخرجه: البخاري (٤٣٠٤، ٤٣٨٧)، ومسلم (١٦٨٨)، والترمذي (١٤٣٠).

(٤١٢) أخرجه: ابوداود (٤٤٨٧) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٣٧٦٦).

(٤١٣) أخرجه: أحمد (١٦٨٠٩) وقال محققوه: حديث حسن، ابوداود (٤٤٨٨) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٣٧٦٧).

(٤١٤) أخرجه: ابوداود (٤٤٨٧) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٣٧٦٦).

(٤١٥) أخرجه: ابوداود (٤٤٨٩) وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٣٧٦٨).

۳. هاتنی سائیب بۆلای پیغمبهر ﷺ:

سائیب له گهڵ پیغمبهر ﷺ سهرقائی بازرگانی بوو له پيش ئیسلامدا، له دواى نازادکردنی مهككه هاته خزمهت پیغمبهر ﷺ.

سائیب رضی اللہ عنہ ده ئیت: (له پيش ئیسلامدا له گهڵ پیغمبهردا ﷺ بازرگانیمان دهکرد، له پوزی نازادکردنی شاری مهككهدا جوومه خزمهت پیغمبهر و ﷺ خه لکی منیان دهناساند به پیغمبهر ﷺ و باسی چاکهکانی منیان بو دهکرد، تا پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((أَنَا أَعْلَمُكُمْ (بِهِ))^(۴۱۷) مَرْحَبًا بِأَخِي وَشَرِيكِي (كُنْتَ شَرِيكِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَكُنْتَ خَيْرَ شَرِيكٍ لَأُتْدَارِنِي وَلَا تُمَارِنِي)) واته: ((من لههه مووتان باستر دهناسم)) ((پيشوازی له شهريك و برام (تۆ له سهردهمی نهفامیدا هاوهل و شهريكم بوويت به راستی باسترین هاوړی و شهريك بوويت گونجاو بوويت و دهمه قالمهت نه دهکرد)). منیش وتم: راست دهكهیت به دایك و باوكه وه فیدات بم تۆش باسترین هاوړی و شهريكم بوويت زۆر گونجاو بوويت و هه موو مافیتك دمه خشی^(۴۱۷).

پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((يَا سَائِبُ ، قَدْ كُنْتَ تَعْمَلُ أَعْمَالًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ لَا تَسْتَقْبَلُ مِنْكَ وَهِيَ الْيَوْمَ تَسْتَقْبَلُ مِنْكَ))^(۴۱۸) واته: ((سائیب تۆ له نهفامیدا زۆر کارت دهکرد ئیت قبول نه دهكرا به لام نه مړۆ ئیت قبول دهكریت)) ((انظُرْ أَخْلَاقَكَ الَّتِي كُنْتَ تَصْنَعُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَاجْعَلْهَا فِي الْإِسْلَامِ، أَقْرِ الصِّيفَ، وَأَكْرِمِ النَّيِّمَ، وَأَحْسِنِ إِلَى جَارِكَ))^(۴۱۹) واته: بپروانه نهو رهوشتانهی كه له نهفامیدا نه نجامت دهدا ئیستا له ئیسلامدا نه نجامی بده: میوانداری بكهو ریز له بی باوك بگهرو چاكبه بۆ دراوسێكانت)).

(۴۱۶) أخرجه: ابوداود (۴۸۳۶) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۴۰۴۹).

(۴۱۷) أخرجه: نفس المصدر.

(۴۱۸) أخرجه: ابن ابى شيبه (المصنف) (۳۸۱۰۳) وقال محققه: اسناده على رسم الصحيح وفيه اضطراب، وأحمد (۱۵۵۰۵) وقال محققه: اسناده ضعيف.

(۴۱۹) أخرجه: أحمد (۱۵۵۰۲، ۱۵۵۰۵) وقال محققوه: اسناده ضعيف، وابن ابى شيبه (۳۸۱۰۳)، والنسائي (الكبرى) (۱۰۱۴۴) وفي (عمل اليوم والليلة) (۳۱۲) وقال محققه: اسناده حسن صحيح وفيه اضطراب، وابوداود (۴۸۳۶)، وابن ماجه (۲۲۸۷)، والطبراني (الكبير) (۶۶۱۸) وفي (الاوسط) (۸۷۱، ۱۵۲۲)، والحاكم (۶۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي (۴۸/۳)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۴۰۴۹)، وفي (صحيح ابن ماجه) (۱۸۵۳) وقال الارناؤوط في تخريج (ابى داود) (۲۰۶/۷) (۴۸۳۶): رجاله ثقات.

۴. قهدهغهکردنی فرۆشتنی مهی:

ئیبنو عهباس رضی اللہ عنہ دهمفرمویت: (پیغمبهر ﷺ هاورپیهکی ههبوو له هۆزی سهقیف یان دهوس، لهنازادکردنی شاری مهککهدا پئی گهیشت)^(۴۲۰). دوو مهشکه ئارمقی هیئا بهسهر پستی وشترمهکهمیهوه وهک دیاریهک بو پیغمبهر ﷺ تا پیغمبهری ﷺ دۆزیهوه لهجگهیهک دانیشتبوو پئی فهرموو: ((ما هَذَا مَعَكَ)) واته: ((ئوه جیهه لهگهڵ خۆتدا هیئاوته؟ وتی: دوو مهشکه ئارمقم وهک دیاری بو هیئاویت، پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((يَا أَبَا فُلَانٍ هَلْ عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَرَّمَهَا)) واته: ((ئهی باوکی فلان)) نهترانیوه خوی گهوره حهرامی کردوو؟ وتی: ئایا خوا حهرامی کردوو بهتهواوی؟ پاشان ئاوری دایهوه بهلای خزمهتکاریکی که وشترهگهی لی دهخوری وه بهنهینی پئی وت: برۆ بیفرۆشه. پیغمبهریش ﷺ برسیری لیکرد فهرمووی: ((مَاذَا قُلْتَ لَهُ)) واته: ((چیت پئی وت)) واتی: فهرمانم پیکرد بروات بیفرۆشیت. پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شُرْبَهَا حَرَّمَ بَيْنَهَا وَأَكْلَ مَنِيهَا))^(۴۲۱) واته: ((ئهو خودایهکی که خواردنهوهکهکی حهرام کردوو فرۆشتن و خواردنی پارهکهشی حهرام کردوو)). ئینجا (فهرمانی کرد دهمی ههردوو مهشکهکه بکریتهوهو (تا ههردووکیان بهتهواوتی خالی بوون)^(۴۲۲) (و ههمووی پزینرایه سهه خۆلی زهوییهکهو دوو مهشکهگهشم بهبهتالی بینی)^(۴۲۳).

۵. خۆبهکهم زانینی پیغمبهر ﷺ:

ئهبو مهسعود رضی اللہ عنہ دهمفرمویت: (پیاویک لهپروژانی نازادکردنی شاری مهککهدا لهگهڵ پیغمبهر ﷺ دا تاو لهرز گرتی و تا ههموو گیانی هاته لهزه)^(۴۲۴) و پیغمبهریش ﷺ پئی فهرموو: ((هُوَ عَلَيْنِكَ، فَإِنِّي لَسْتُ بِمَلِكٍ، إِنَّمَا))^(۴۲۵) أَنَا ابْنُ امْرَأَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ، كَأَنْتَ تَأْكُلُ

(۴۲۰) أخرجه: أحمد (۲۰۴۱) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۴۲۱) أخرجه: أحمد (۲۱۹۰) وقال محققوه: إسناده حسن.

(۴۲۲) أخرجه: مسلم (۱۵۷۹).

(۴۲۳) أخرجه: أحمد (۲۹۷۸) وقال محققوه: إسناده حسن، وابن حبان (۴۹۴۴) وقال محققه: إسناده صحيح، وأبو يعلى

(۲۵۹۰) وقال محققه: إسناده صحيح.

(۴۲۴) أخرجه: ابن ماجه (۳۳۱۲) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (۳۶۷۷).

(۴۲۵) أخرجه: نفس المصدر السابق.

الْقَدِيدِ))^(۴۳۷). واته: لهسهرخۆبه من پاشا نیم من کورپی ئافرمتیکم له قورمیش که قهیددی دهخوارد (واته: پارچه گوشتی وشک کراوی بهر خۆری دهخوارد).

۶. پیغمبهر ﷺ هه موو نوێژهکان بهیهک دهستنوێژ دهکات:

بورهیده ﷺ دمهفرمویت: (پیغمبهر ﷺ پێشتر بۆ هه موو نوێژیک دهستنوێژی دهگرت، بهلام لهنازادکردنی شاری مهککهدا هه موو نوێژهکانی بهیهک دهستنوێژ کرد)^(۴۳۷). و (مهسحی خوفهکانی کرد. عومهر پێی وت: ئه مرۆ تۆم بیینی شتیکت کرد پێشتر شتی وههات نه کردوو؟ فهرمووی: ((عَمْدًا صَنَعْتَهُ يَا عَمْرُ))^(۴۳۸) واته: ئه ی عومهر ئه و کاره م بهئهنقهست ئه نجامدا.

۷. ئه نجامدانی نوێژی بهیانی لای کهعبه:

لهیهکیک له رۆژهکانی سانه وهختی نازادکردنی شاری مهککهدا، پیغمبهر ﷺ نوێژی بهیانی بۆ موسولمانان کردو له نوێژهکهدا توشی کۆکه هات:

عهبدووللای کورپی سائب ﷺ دمهفرمویت: (له خزمهت پیغمبهردا ﷺ بووم له سانهکانی نازادکردنی شاری مهککهدا (بهیانیهکیان نوێژی بۆ کردین)^(۴۳۹) له بهردهم کهعبهدا نهعلهکانی داناو کردیه لای چهپی، پاشان له نوێژهکهدا سورمتی (المؤمنون) ی خویند کاتیگ گهیشه باسی موساو هارون یان عيساو موسا توشی کۆکه هات و ناچار بریی و جووه رکوع)^(۴۴۰).

۸. گهورهیی شاری مهککه:

عهبدووللای کورپی عهدی کورپی ئه لحه مراء ﷺ دمهفرمویت: (پیغمبهری خوا م

(۴۳۶) أخرجه: الحاكم (۴۷/۳) وصححه على شرطهما، ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۶۹/۵)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۸۷۶).

(۴۳۷) أخرجه: ابن ماجه (۵۱۰)، وابن حبان (۱۷۰۷) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۴۳۸) أخرجه: مسلم (۲۷۷)، وابوداود (۱۷۲)، والترمذي (۶۱)، والنسائي (۶۱/۱)، وابن ماجه (۱۷۲) واللفظ له، وابن حبان (۱۷۰۸) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۴۳۹) أخرجه: ابوداود (۶۴۹) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۶۰۴).

(۴۴۰) أخرجه: أحمد (۴۴۱/۳)، ومسلم (۴۵۵)، وعبدالرزاق (۲۷۰۷)، وابوداود (۶۴۹)، وابن ماجه (۱۴۳۱)، والنسائي (۱۷۶/۲)، وابن خزيمة (۵۴۶)، والحاكم (۲۵۹/۱)، وابن حبان (۱۸۱۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

ﷺ بینی^(۳۳) (بهسواری و شترمهکهیهوه و مستابوو له ناوچهی هه زومرهی^(۳۳)) بازاری مهککهو به مهککهی دمهفرموو: ((وَاللّٰهِ اِنَّكَ لَخَيْرُ اَرْضِ اللّٰهِ، وَاَحَبُّ اَرْضِ اللّٰهِ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَوْلَا اَنِّيْ اُخْرِجْتُ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ))^(۳۳) واته: سویند به خوا (ئهی مهککه) تۆ چاکترین زهوی خودایت و وه خوشهویسترین پارچه زهوی خودایت لای خوی گهوره، گهر من لهتۆ وهدمر نهدهنرام ههرگیز تۆم بهجی نهدههیشت و لیت دهرنهدهچووم.

لهگهپرانهوهیهکی تردا: ئیبنو عباس رضی اللہ عنہ دمهفرمویت: (پیغمبهر ﷺ بهشاری مهککهی ههفرموو: ((مَا اَطَيْبَكَ مِنْ بَلَدٍ، وَاَحَبَّكَ اِلَيَّ، وَلَوْلَا اَنَّ قَوْمِيْ اُخْرِجُوْنِيْ مِنْكَ مَا سَكَنْتُ عَرَبًا))^(۳۳). واته: چهنده شاریکی پاک و خوشیت و خوشهویستیت له لای من، گهر خزمانم منیان لهتۆ وهدمرنهنایه ههرگیز من نیشتهجی جیگهی تر نهدهمبووم.

لهگهپرانهوهیهکی تردا: ئهبوهورمیره رضی اللہ عنہ دمهفرمویت: (پیغمبهر ﷺ لهساتهکانی نازادکردنی شاری مهککهدا له ناوچهی (ههجون) دا وهستابوو دمهفرموو: ((وَاللّٰهِ اِنَّكَ لَخَيْرُ اَرْضِ اللّٰهِ، وَلَوْ لَمْ اُخْرِجْ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ))^(۳۳) واته: سویند به خوا تۆ باشترین زهوی خویت، گهر من لهتۆ وهدمر نهنرایهه ههرگیز لیت دهرنهدهچووم.

۹. گهورهی نوپژی مزگهوتی ههرامی شاری مهککه:

جابر رضی اللہ عنہ دمهفرمویت: (پیاویک له پرۆژانی نازادکردنی شاری مهککهدا وتی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ من نهزرم کردوو به خوا گهر شاری مهککهت بۆ نازاد بکات دهبیت بجم له مزگهوتی هودس (دوو رکات نوپژ بۆ خوا بکهه)^(۳۳). پیغمبهر ﷺ پپی ههفرموو: ((صَلِّ هَا هُنَا)) (یعنی المسجد الحرام). واته: ((لیره نوپژمکهت بکه)) مهبهستی مزگهوتی ههرام بوو..... پاشان دووبارهی کردهوه.

(۴۳۱) أخرجه: الترمذي (۳۹۲۵) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۳۰۸۲).

(۴۳۲) أخرجه: ابن ماجة (۳۱۰۸)، وابن حبان (۳۷۰۸) وقال محققه: اسنده صحيح على شرط مسلم.

(۴۳۳) أخرجه: أحمد (۱۸۷۱۵، ۱۸۷۱۶) وقال محققه: اسنده صحيح على شرط مسلم، والنسائي (الکبری) (۴۲۵۲)، والحاكم (۷/۳) وصححه على شرطهما، ووافقه الذهبي.

(۴۳۴) أخرجه: الترمذي (۳۹۲۶)، والطبراني (۱۰۶۲۴)، والحاكم (۴۸۶/۱) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وابن حبان (۳۷۰۹) وقال محققه: حديث صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۳۰۸۲).

(۴۳۵) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۵۵) وقال محققه: اسنده حسن، وابو يعلى (۵۹۵۴) وقال محققه: اسنده حسن.

(۴۳۶) أخرجه: ابوداود (۳۳۰۵)، وصححه الشيخ الالباني في (الارواء) (۲۵۹۷).

پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((صَلِّ هَاهُنَا))^(۳۷) واته: لیره نوپژمهکت بکه، پیاوهکه سی باره کردهوه، کاتی وتیهوه پیغمبر ﷺ خوا فهرمووی: ((فَشَأْنُكَ إِذَا))^(۳۸) (صَلِّ حَيْثُ قُلْتَ)^(۳۹) (نیتر بهویستی خۆت (نوپژ لهوشوینه بکه که وتت).

۱۰. نوپژکردنهوهی سنورهکانی حهره می مهکه:

نیبنو عهبابس ﷺ دهفهرمویت: (لهسالی نازادکردنی شاری مهکهکه دا پیغمبر ﷺ ئهسهدی خوزاعی نارد بو تازمهکردنهوهی سنورهکانی حهره م و تازمهکرایهوه چونکه پیشتر پیغمبر ﷺ نیبراهیم دیاری کردبوو بهچاودیتری جبریل بۆی)^(۴۰).

۱۱. نیسلام ههردهم بهرز دهبیئت و هیچی تری بهسهردا بهرز نابیتتهوه:

عائیزی کوری عهر ﷺ دهفهرمویت: (لهپروژانی نازادکردنی شاری مهکهکه دا من لهگهئ نهبوسوفیانی کوری حاریسدا چووین بۆلای پیغمبر ﷺ وهاوهلانی بهچواردههوریهوه دانیشتبوون وتیان: ئهوه ئهبوسوفیان و عائیزی کوری عهره. پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((هَذَا عَائِدُ بْنُ عَمْرٍو وَأَبُو سُفْيَانَ، الْإِسْلَامُ أَعَزُّ مِنْ ذَلِكَ الْإِسْلَامُ يَغْلُو وَلَا يُغْلَى))^(۴۱). واته: ئهوه عائیزی کوری عهره لهگهئ نهبوسوفیان، نیسلام لهوان شکۆدارتره، نیسلام ههردهم بهرز دهبیئت و هیچی تر بهسهریدا بهرز نابیتتهوه.

۱۲. کورهکهی زهمعه:

عائیشه ﷺ دهفهرمویت: (عوتبهی کوری ئهبو وهفاس، سهعدی برای راسپاردبوو که کوری کهنیزمهکههی زهمعهی بو بیات چونکه عوتبه وتبووی ئهوه کوری خومه. کاتیک پیغمبر ﷺ لهمهکه بوو لهپروژانی نازادکردنیدا. (سهعد کورهکهی بینی و بهلهیهکچوونی لهعوتبه ناسیهوهو باوهشی پیاکردو وتی: تۆ کوری براهی منی

(۴۳۷) أخرجه: ابویعلی (۲۲۲۴) وقال محققه: اساده صحیح.

(۴۳۸) أخرجه: ابویعلی (۲۱۱۶) وقال محققه: اساده صحیح، والدارمی (۲۳۳۹).

(۴۳۹) أخرجه: أحمد (۱۴۹۱۹) وقال محققوه: اساده قوي، وعبدالرزاق (۱۵۸۹۱)، والحاكم (۳۰۴/۴)، وصححه الشيخ الالبانی فی (الارواء) (۲۵۹۷).

(۴۴۰) أخرجه: ابونعیم باسناد حسن كما قال الحافظ فی (الاصابة) (۱۸۳/۱) رقم (۸۳۵)، و(الفتح) (۲۹۵/۴) و أخرجه: عبدالرزاق (۸۸۶۴).

(۴۴۱) أخرجه: الدارقطني (اسنن) (۳۵۷۸)، والبيهقي (الكبرى) (۲۰۵/۶) واللفظ له، وحسنه الشيخ الالبانی فی (الارواء) (۱۲۶۸) و (صحیح الجامع) (۲۷۷۸).

سویند به‌خوای که‌عبه. له و کاته‌دا عه‌بدی کورپی زهمعه هات وتی: نه‌خیر به‌لکو نه‌و برای منه‌و له‌سهر جیی باوکم له‌دایک بووه له‌که‌نیزه‌که‌که‌یه‌وه^(۴۴۲) (سه‌عد کوره‌که‌ی گرت و بردی بۆلای پیغمبر ﷺ) (اِخْتَصَمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي ابْنِ أُمَّةٍ زَمْعَةَ) (وعه‌بدی کورپی زهمعه و خوشکه‌که‌ی له‌گه‌لی چوون)^(۴۴۳) سه‌عد له‌وئ وتی: نه‌ی پیغمبریی خوا، براکه‌م رایسپاردم (کاتیک که‌من گه‌یستمه مه‌که‌ه)^(۴۴۴) کورپی که‌نیزه‌که‌که‌ی زهمعه‌ی بۆ به‌رم چونکه نه‌وه کورپی نه‌وه^(۴۴۵) نه‌ی پیغمبریی خوا (ته‌ماشای بکه نه‌ومتا له‌عوتبه ده‌چیت)^(۴۴۶).

عه‌بدی کورپی زهمعه وتی: نه‌ی پیغمبریی خوا به‌لکو نه‌و برامه نه‌و کورپی که‌نیزه‌که‌که‌ی زهمعه‌یه له‌سهر جیی باوکم له‌دایک بووه، پیغمبر ﷺ ته‌ماشای کورمه‌که‌ی کرد که‌س نه‌بووه و مگو نه‌و له‌زهمعه بچیت. پاشان فهرمووی: واته: ((هُوَ لَكَ هُوَ أَخُوكَ يَا عَبْدُ بَنِ زَمْعَةَ)) ((الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَاجْتَبِي مِنْهُ يَا سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ)) ((نه‌و بۆ تویه، نه‌و براته نه‌ی عه‌بدی کورپی زهمعه، من‌دال بۆ نه‌و که‌سه‌یه که‌خاوه‌ن جییه، زیناکاریش ههر به‌ردی ده‌ست ده‌که‌وئیت، تۆش سه‌وده‌ی گچی زهمعه خۆتی لی دوورگره)) سه‌وده دواتر نه‌یبینییه‌وه^(۴۴۷) (هه‌تا وه‌فاتی کرد)^(۴۴۸) نه‌وش له‌به‌ر نه‌و لیکچوونه به‌هتزه‌ی بوو له‌گه‌ل عوتبه‌ی کورپی وه‌فای)^(۴۴۹).

۱۳. بلا‌بوونه‌وه‌ی نیسلام:

ئوم فه‌زل و عه‌بدو‌للای کورپی عه‌بباس ﷺ: ده‌فهرموون: (پیغمبر ﷺ شه‌ویک له‌مه‌که‌که له‌نیوه‌ی شه‌ودا هه‌ستاو سئ جار فهرمووی: ((اللَّهُمَّ هَلْ بَلَّغْتَ)) واته: ((خوایه نایا ناینه‌که‌م گه‌یانده‌؟)). عومه‌ری کورپی خه‌تاب ﷺ که پیاویکی دو‌عاکار بوو بۆی هه‌ستا وتی: خوا ناگاداره، به‌ئێ پیداکریت کردو ئامۆژکاریت کردو کۆششت کرد

(۴۴۲) أخرجه: عبدالرزاق (۱۳۸۱۸)، وأحمد (۲۵۸۹۴) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۴۴۳) أخرجه: البخاري (۲۴۲۱).

(۴۴۴) أخرجه: ابن ماجه (۲۰۰۴).

(۴۴۵) أخرجه: البخاري (۲۴۲۱).

(۴۴۶) أخرجه: أحمد (۲۵۸۹۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۴۴۷) أخرجه: البخاري (۲۲۱۸).

(۴۴۸) أخرجه: البخاري (۶۷۴۹).

(۴۴۹) أخرجه: البخاري (۴۳۰۳)، ومسلم (۱۴۵۷).

ئەوھى دووجار دووبارە كردهوھ لەبەيانيدا پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((لَيَظْهَرَنَّ الْإِيمَانُ حَتَّى يَرُدَّ الْكُفْرَ إِلَى مَوَاطِنِهِ وَلَيَخَاضَ الْبِحَارُ بِالْإِسْلَامِ، وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَتَعَلَّمُونَ فِيهِ الْقُرْآنَ فَيَعْلَمُونَهُ وَيُقْرَءُونَهُ، ثُمَّ يَقُولُونَ قَدْ قَرَأْنَا وَعَلَّمْنَا فَمَنْ ذَا الَّذِي هُوَ خَيْرٌ مِنَّا؟ فَهَلْ فِي أَوْلِيكَ مِنْ خَيْرٍ؟))
 قَالُوا: لَا: واتە: ((باومپردارى ئاشكرا و زال دەبیت تا بن برۆایی دەگەرپتەوھ ناوچەگانى خۆى، دواتر ئىسلام لەرپگەى دەریاگانەوھ بڵاودەبیتەوھو كات و ساتیک بەسەر خەلكدا دیت قورئانى تیدا فیردەبن و دەمخویننەوھو پاشان دەلین: ئەوھتا قورئانمان خویندەوھو پاشان زانیسمان ئیتر كى ھەیه لەئیمە چاکتر بیت؟ ئایا ئەوانە چاکەو خیریان تیدایە؟ ئەوانیش وتیان: نا ئەى پيغەمبەرى خوا ئەوانە كین؟ فەرمووى: ((أَوْلِيكَ مِنْكُمْ، وَأَوْلِيكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ))^(۴۰) واتە: ((ئەوانە لەئێوھن و ئەوانە سوتەمەنى دۆزەخن)).

لەگىرپانەوھیهكى تردا پيغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: ((يَظْهَرُ هَذَا الدِّينُ حَتَّى يُجَاوِرَ الْبِحَارَ، وَحَتَّى يُخَاضَ بِالْخَيْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ يَأْتِي أَقْوَامٌ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ، فَإِذَا قَرَأُوهُ، قَالُوا: قَدْ قَرَأْنَا الْقُرْآنَ، فَمَنْ أَقْرَأَ مِنَّا؟ مَنْ أَعْلَمَ مِنَّا؟ (مَنْ أَفْقَهُ مِنَّا) ثُمَّ اتَّفَقَتْ إِلَى أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: هَلْ تَرَوْنَ فِي أَوْلِيكَ مِنْ خَيْرٍ؟ قَالُوا: لَا)) واتە: ((ئەم ئاینە ئاشكرا و زال و بڵا دەست دەبیت تاسنوورى دەریاگان دەبەزینیت و ئەسپەگانیش بە ھەموولادا بڵاودەبنەوھ لەپیناوى خوادا، پاشان كەسانیک دین و قورئان دەخویننەوھو دواتر دەلین: قورئانیشمان خویند ئیتر كى ھەیه لەئیمە قورئان خوینتر، كى ھەیه لەئیمە زانتر، (كى ھەیه لەئیمە تىگەیشتوتر). پاشان پيغەمبەر ﷺ رووى كرد بەلای ھاوھلانیدا و پى فەرموون: ئایا ئێوھ خیر لەوانە دەبینن؟ ئەوانیش وتیان: نەخیر. پاشان فەرمووى: ((وَأَوْلِيكَ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، وَأَوْلِيكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ))^(۴۱) واتە: ((ئەوان لەئێوھن لەم ئومەتەو ئەوانە سوتەمەنى دۆزەخن)).

۱۴. نەگىرپانەوھى كۆیلەگان:

پیشەوا ەلى ﷺ دەفەرمویت: (كَاتِيكَ پيغەمبەر ﷺ مەككەى ئازادکرد، پیاوانىكى

(۴۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۰/۱۹) و (۲۷/۲۵)، وقال المنذري (الترغيب) (۲۳۱): اسناده حسن، وحسنه الشيخ

الالباني في (صحيح الترغيب) (۱۳۷).

(۴۱) أخرجه: ابن المبارك (الزهدي) (۱۵۲)، وابويعلی (۶۶۹۸)، والبخاري (۱۷۴)، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۲۳۰)

و (صحيح الترغيب) (۱۳۶).

ناوډاری قورمپشی هاتنه‌لای وتیان: ئه‌ی موحه‌مه‌د ئیمه خزم و پشتیوانی تۆین، که‌سانیک له‌ کۆیله‌و ژێرده‌سته‌کانمان پێشتر هاتوونه‌ته‌ لات. به‌لام ئه‌وان بۆ ئیسلام بوون نه‌هاتوونه‌ته‌ لات به‌لکو به‌مه‌به‌ستی هه‌لاتن له‌کاره‌کانیان هاتوونه‌ته‌ لات ئیستا ئه‌وانه‌ بگێرپه‌روه‌ه بۆمان. پێغه‌مبهر ﷺ راپوێژی به‌ ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر ؓ کردو پاشان فهرمووی: ((يَا مَعْشَرَ قُرَيْشِ، لَتَقِيمَنَّ الصَّلَاةَ وَلَتُؤْتَنَّ الزَّكَاةَ) أَوْ لَيَبْعَثَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ رَجُلًا مِنْكُمْ، ائْتَحَنَ اللَّهُ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ، يَضْرِبُ رِقَابَكُمْ عَلَى الدِّينِ)) واته: ((ئه‌ی کۆمه‌لانی قورمپش (نوێژه‌کانتان ئه‌نجام دمه‌دن و زه‌کاتی ماله‌کانتان دمه‌بخشن) یان ئه‌وه‌تا پیاویکی خۆتان که‌خودا دلی پرکردوو له‌باوه‌ر خودا زالی ده‌کات به‌سه‌رتاندا له‌گه‌ردنتان دمه‌دات له‌سه‌ر ئه‌و نایه‌)).

ئه‌بویه‌کر ؓ وتی: ئه‌و پیاوه‌ منم ئه‌ی پێغه‌مبهری خودا؟ فهرمووی: نه‌خیر، عومه‌ریش ؓ فهرمووی: ئه‌و پیاوه‌ منم ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا؟ فهرمووی: ((لَا، وَلَكِنَّهُ خَاصِفٌ النُّعْلِ فِي الْمَسْجِدِ)) وَقَدْ كَانَ أَلْقَى نَعْلَهُ إِلَى عَلِيٍّ يَخْصِفُهَا (وَأَبِي أَنْ يَرُدَّهُمْ) ثُمَّ قَالَ: عَلِي: أَمَا أَنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ:...) واته: (نه‌خیر ئه‌و پیاوه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئه‌و نه‌عه‌لی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و چاکی ده‌کات له‌ئه‌م مزگه‌وته‌دا). پێشتر پێغه‌مبهر ﷺ هه‌ردوو نه‌عه‌له‌که‌ی دابوو له‌ علی ؓ تا بۆی چاک بکات. پێغه‌مبهر ﷺ هه‌رگیز قایل نه‌بوو ئه‌و موسولمانانه‌ بگێرپه‌ته‌وه‌ بۆ کۆیلايه‌تی و ژێرده‌سته‌یی ئه‌وان....). پاشان له‌ علی ؓ ده‌لێت: گویم لیبوو پێغه‌مبهری خوا ﷺ ده‌ی فهرموو: ((لَا تَكْذِبُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مَنْ يَكْذِبْ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَلِجِ النَّارَ))^(٤٥٢) واته: درۆ مه‌که‌ن به‌ده‌می منه‌وه‌ ئه‌وه‌ی درۆ به‌ناوی منه‌وه‌ هه‌لبه‌سته‌ی ده‌چێته‌ دۆزه‌خه‌وه‌.

١٥. پێغه‌مبهری خوا ﷺ له‌ کاتی قورئان خوێندندا سوچده‌ ده‌بات:

جاریکیان هه‌ر له‌مه‌که‌که‌ پێغه‌مبهر ﷺ چه‌ند نایه‌تیکی قورئانی خوێنده‌وه‌ که‌ سوچده‌ بردنی تێداوو، خۆی سوچده‌ی برد له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ له‌وی بوون. عه‌بدو‌لای کوری عومه‌ر ؓ ده‌لێت: (پێغه‌مبهر ﷺ له‌ساته‌کانی دوا‌ی نازادکردنی شاری مه‌که‌که‌دا

(٤٥٢) أخرجه: الحاكم (١٣٨/٢) و (٩٨/٤) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي وقال محققه (٧٨٨٩): صحيح والزيادة للحاكم وابي داود نحوه (٢٧٠٠) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (٢٣٤٩).

قورئانی خویند هه موو خه لگی لهوئ کړنوش و سوجدیمیان بۆ خودا برد هه تا. نه وانهی سواربوون له سهر دستییان ناوچه وانیان داده ناو سوجدیمیان دمبرد^(۴۵۳).

۱۶. هاوارو قیژهی ئیبلیس:

عه بدوئلائی کورپی عه بیاس ﷺ دمفه رموئیت: (پیغمه مبه ر ﷺ کاتیک مه ککه ی نازادکرد ئیبلیس هاوارو قیژمییه کی کرد هه موو سه ربازمه کانی خۆی لئی کۆبوونه وه ئینجا وتی: ئیره به دواوه بئ ئومئیدبن له وهی ئوممه تی موحه ممه د له سهر هاوتا بۆخوا دانان ببینن، به لام وهریانگێرن له ئاینه که یان و شین و شه پۆریان له ناودا بلاو بکه نه وه)^(۴۵۴).

۱۷. قه ده غه کردنی نیکاحی موعه:

سه بره ی کورپی مه عبه دی جوه نه ی ﷺ دمفه رموئیت: (له رپۆزانی نازادکردنی شاری مه ککه دا سه رمه تا پیغمه مبه ر ﷺ رپگای نیکاحی موعه ی داین تا سئ رپۆژ..... دواتر لئی قه ده غه کردین)^(۴۵۵). فه رمووی: ((أَلَا إِنَّهَا حَرَامٌ مِنْ يَوْمِكُمْ هَذَا لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ...))^(۴۵۶). واته: ئاگاداربن نه و کاره قه ده غه یه لیتان له م رپۆژمه تانه وه هه تا رپۆژی کۆتایی....

۱۸. روونکردنه وهی سه روهری و گه وره یی قورپش:

پیغمه مبه ر ﷺ داوا ی له عومه ری کورپی خه تاب کرد هه موو قورپش کۆبکاته وه، هه موو کۆبوونه وه وتاریکی بۆدان: ریفاعه ی کورپی رافیع ﷺ دمفه رموئیت: (پیغمه مبه ر ﷺ به عومه ری کورپی خه تاب ی فه رموو: ((اجْمَعْ لِي قَوْمَكَ يَا عُمَرُ)) واته: ((هه موو خزمه کانتهم بۆ کۆبکه ره وه)) نه ویش هه موویانی بۆ کۆکرده وه و چوونه به رده م ده وارمه کی، پاشان عومه ر چوو ه ژوو ره وه وتی: هه موو خزمه کانه م بۆ کۆکر دیته وه. نه نصارییه کانیش که نه ومیان بیست وتیان: دیاره ئایه ت سه باره ت به قورپیش دابه زیوه. له به رنه وه زۆریان هاتنه نه و جینگه یه تا ببینن و ببیستن چییان بئ دمه تریت، پاشان

(۴۵۳) أخرجه: البخاري (۱۰۷۸، ۱۰۷۹)، ومسلم (۱۵۷۵)، وابوداود (۱۴۱۲)، والحاكم (۲۱۹/۱) وصححه ووافقه الذهبي. واللفظ للحاكم.

(۴۵۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۹/۱۲)، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۴۶۷).

(۴۵۵) أخرجه: البخاري (۵۶)، ومسلم (۱۴۰۵)، وأحمد (۱۵۲۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، وابوداود

(۲۰۷۲)، وابن ماجه (۱۵۹۸)، وابن حبان (۴۱۴۶)، والطبراني (۶۵۲۷)، وابويعلی (۹۳۸).

(۴۵۶) أخرجه: مسلم (۱۴۰۶)، والحميدي (۸۴۶)، والنسائي (۳۳۶۸)، وابم ماجه (۱۹۶۲).

غەزای حونەین

پیغمبەری خوا ﷺ نۆزده رۆژ لەشاری مەككە مايموه^(۴۱). لەراستیدا ئازادکردنی شاری مەككە پەرچەکرداریکی بەهیزی لی کەوتەوه لەلایەن تیکرای ھۆزەکانی عەرب و بەتایبەتیش ھۆزی گەورەى ھەوازن و سەقیف، ئەوان دەیان ویست گورزیکی توند لەموسولمانان بوەشین پش ئەوہی لایەنگرانیان زیاد بیت و دەسلاتیان فراوانتر بیت و بەهیزتر بن. ھەوازن دنیای بوون لەوہی پاش ماومیەکی تر سەرہی ئەوانیش دیت و ھیزی سەربازەکانی موسولمانان دەگاتە ناوچەکەیان و لەبەرانبەرشیدا ئەوان ھیزو دەسلاتیان جار لەدوای جار لاوازتر دەبیت و تواناو دەسلاتیان لەدەست دەدەن، لەئەنجامدا خویان بەتەنھا لەبەردەم لافاوی موسولماناندا دەمیننەوه. ئەوان ھەر لەسەرەتای دەرچوونی پیغمبەر ﷺ لەمەدینە لەو باومرەدابوون کەبەرەو ئەوان ھیرش دەھینیت و لەگەڵیاندا دەکەویتە جەنگەوه. لەدوای ئەوہی خودا پیغمبەرەگەى ﷺ زاکرد بەسەر مەككەدا و دواتر ھەموو موسولمان بوون، لەوکاتەدا سەرانی ھەوازن بەھۆزەکەیان وت: ئیستا ئەوان دەستبەتال بوون بۆ ئیمەو ھیچ شتیکیش نییە رینگری بکات کەواتە بۆچوونی راست لەومدایە کە ئیمە دەستپیشخەری بکەین و ھیرش بەرینە سەریان.

بەوجۆرە کەوتنە خو ئامادەکردن و دروست کردنی بەرمیەکی بەھیز لەھۆزەکانی غەتەفان و بەنونسری خزمانی مالیکی کورپی عەوفی نەسری و بەنوجوشمی خزمانی دورمیدەى کورپی صوممە، وبنو سەعدی کورپی بەنوبەگر کە لەوکاتەدا پیغمبەریان ﷺ لەئامیز گرتبوو و بەنو ھیلال و کەسانیکى بەنوعەمرى کورپی عامرو عەوفی کورپی عامر و سەقیف و ھاوپەیمانەکانی و تیکرای بەنومالیک، بەلام دوو لایەنى بەھیزی ھەوازن برپاریاندا بەشداری نەکەن ئەوانیش بەنوکەعب و بەنو کیلاب بوون. بەوجۆرە ھەوازن لەماومیەکی کەمدا توانیان ھیزیکی گەورە ئامادە بکەن کە ژارمیان دەگەپشتە بیست ھەزار وەك ھەندیک سەرچاوە ئامازەى پش دەکەن.

پیغمبەر ﷺ عەبدوئەلای کورپی حەدرەد وەك ھەوالگریك دەنیریت تا ھەوالی بۆ

بهینیت: له‌دوای گه‌یشتنی هه‌وایی جموجۆله‌کانی هه‌وازن و هۆزه‌کانی تر، پيغهمبەر ﷺ یه‌کێک له‌هاوه‌لانی نارد تا خۆی بگه‌یه‌نیته‌ ناو ریزه‌کانیان و هه‌موو هه‌وا له‌کانیان بزانیته‌ و پاشان بگه‌رپیته‌وه‌.

جابر رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمووته‌: (پيغهمبەر ﷺ له‌دوای ته‌واوبوونی له‌نازادکردنی شاری مه‌ککه‌. مالیکی کورپی عه‌وفی نه‌سری و به‌نی جوشم و به‌نی سه‌عدو به‌نی هیلال له‌گه‌ڵ که‌سانیکى به‌نی عه‌مرو به‌نی عه‌وف و هاو‌به‌یمانانی سه‌قیف و به‌نی مالیک هه‌موو ئه‌وانه‌ پیکه‌وه‌ به‌رمیه‌کیان ئاماده‌کردو له‌شکر کیشیان ئه‌نجامداو هیزه‌کانیان له‌گه‌ڵ ژن و مندا له‌کانیان هه‌موو پیکه‌وه‌ جو‌لاند. کاتیک ئه‌و هه‌وا له‌ گه‌یشته‌ پيغهمبەر ﷺ عه‌بدو‌للاى کورپی حه‌دره‌دی نارد له‌ ناویان و پێی فه‌رموو: ((اَذْهَبْ فَادْخُلْ بِالْقَوْمِ حَتَّى تَعْلَمَ لَنَا مِنْ عِلْمِهِمْ)) واته‌: ((برۆ تا ده‌جیته‌ ناویان پاشان هه‌وا لێانمان بۆ به‌ینه‌)).

عه‌بدو‌للا رۆیشت و جووه‌ ناویان و یه‌ک دوو رۆژ له‌ناویان مایه‌وه‌وه‌ له‌شه‌ودا له‌مالیکی کورپی عه‌وف نزیك بووه‌وه‌وه‌ گوئی لێ بوو ئامۆژگاری هاوه‌لانی ده‌کردو ده‌ی وت: که‌ رۆژ بووه‌وه‌ هیرشیان بکه‌نه‌ سه‌ر وه‌ک هیرشی یه‌ک پیاو و کیفی شمشیره‌کانتان بشکینن و ژنان و ئازهلانتان به‌ریز له‌دوای خۆتان راوه‌ستینن و پاشان هیرشیان بکه‌نه‌ سه‌ر^(٤٦٣). دواتر عه‌بدو‌ره‌حمان گه‌راپه‌وه‌ بۆلای پيغهمبەر ﷺ و هه‌موو هه‌وا له‌کانی پێ گه‌یانده‌ پيغهمبەر ﷺ به‌عومه‌ری کورپی خه‌تتابی فه‌رموو: ((أَلَا تَسْمَعُ مَا يَقُولُ ابْنُ أَبِي حَدْرَدٍ؟)) (گویت لێ نیه‌ کوره‌که‌ی ئه‌بو‌حه‌دره‌د چی ده‌ئیت؟) عومه‌ریش وتی: ئه‌و درۆ ده‌کات. عه‌بدو‌له‌ره‌حمانی کورپی ئه‌بو‌حه‌دره‌دیش پێی وت: منت به‌درۆ خسته‌وه‌ پێشتریش له‌من چاکترت به‌درۆ خسته‌وه‌. پيغهمبەریش ﷺ فه‌رمووی: ((أَلَا تَسْمَعُ مَا يَقُولُ ابْنُ أَبِي حَدْرَدٍ؟)) واته‌: ((گویت لێ نیه‌ کوره‌که‌ی ئه‌بو‌حه‌دره‌د چی ده‌ئیت؟)) پاشان پێی فه‌رموو: ((قَدْ كُنْتَ يَا عَمْرُؤَ ضَالًّا فَهَذَاكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ))^(٤٦٣) واته‌: ((تۆش پێشتر سه‌ر لێ شتواو بوویت پاشان خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی دایت)).

(٤٦٣) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ٢٨٤)، والبيهقي (الدلائل) (١٣٠/٥).

(٤٦٣) أخرجه: الحاكم (٤٨/٣) وصححه ووافقه الذهبي وقال محققه (٤٤٣٦): اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في

(الارواء) (٣٤٤/٥).

خۆئامادهکردن بۆ جهنگهکه

لهدوای کۆکردنهوهی ههواڵه سهربازیهکان و تیگه‌یشتن له مه‌رامه‌کان و ئامانجه‌کانی دوزمن و حالێ بوون له‌مه‌ترسییه‌کانی دواخستنی هێرش کردنه سه‌ریان، پیغمبهر ﷺ ئامادهبوو بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یان هه‌رچه‌نده که‌ره‌سته‌کانی جهنگ و پێویستییه‌کانی وه‌ك و شترو قه‌ئانان بوونی بوو جه‌یه‌کی پێویست بۆ ئه‌و سوپا که‌ورمیه له‌ئارادا نه‌بوو، به‌لام پیغمبهر ﷺ چه‌نده‌ها قه‌ئانی له‌سه‌فوان خواست، هه‌روه‌ها سی و شتری تریشی له یه‌علا‌ی کورپی سه‌فوان خواست، سی هه‌زار رَمیشی له نه‌وفه‌ل خواست.

موحه‌مه‌دی کورپی عه‌لی کورپی حوسه‌ین ﷺ ده‌فه‌رمووت: (کاتیک پیغمبهر ﷺ بریاریدا هێرش بباته سه‌ر هه‌وازن و رووبه‌روویان ببیته‌وه، پێی وترا: سه‌فوانی کورپی ئومه‌یه‌ چه‌نده‌ها قه‌ئان و چه‌کی هه‌یه. پیغمبهر ﷺ ناردی به‌دوایدا پێی فه‌رموو: ((يَا صَفْوَانُ هَلْ عِنْدَكَ مِنْ سِلَاحٍ؟))^(٤٦٤) ((یا ابا اُمیة، اعزنا سلاحك هذا، نلقى فيه عدونا غدا)) واته: ((سه‌فوان ئایا چه‌كت له‌لا هه‌یه؟))، ئه‌ی باوکی ئومه‌یه‌ ئه‌و چه‌كانه‌ی خۆتمان پێ بسپیره تا رووبه‌رووی دوزمنه‌كه‌مانی پێ ببینه‌وه)) سه‌فوان وتی: لیم زه‌وت ده‌كه‌یت ئه‌ی موحه‌مه‌د؟ فه‌رموو: ((بَلْ عَارِيَةٌ مِّمَّنْ مَّضْمُونَةٌ حَتَّى نُوَدِّيَهَا إِلَيْكَ)) ((به‌لكو سپارده‌یه‌کی مسۆگه‌ر ده‌بیت له‌لامان تا بۆتی ده‌گێرینه‌وه)) وتی: كه‌واته خراب نییه، سه‌فوان سه‌د قه‌ئان و چه‌کی دایه پیغمبهر ﷺ^(٤٦٥). وا باسی ده‌كریت كه پیغمبهر ﷺ داوای لێكردوه كه بۆی بگه‌یه‌نیته شه‌رگه‌كه^(٤٦٦).

جابریش ﷺ ده‌فه‌رمووت: ((ثُمَّ بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى صَفْوَانَ بْنِ أُمِيَّةَ فَسَأَلَهُ أَدْرَاعًا مِائَةَ دِرْعٍ، وَمَا يُصْلِحُهَا مِنْ عِدَّتِهَا، فَقَالَ: أَغْضَبَا يَا مُحَمَّدُ؟ قَالَ: «بَلْ عَارِيَةٌ مِّمَّنْ مَّضْمُونَةٌ حَتَّى نُوَدِّيَهَا إِلَيْكَ»))^(٤٦٧) واته: ((پاشان پیغمبهر ﷺ كه‌سیکی نارد له‌ سه‌فوان تا سه‌د قه‌ئان

(٤٦٤) أخرجه: ابوداود (٣٥٦٣)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٣٠٤٣).

(٤٦٥) في رواية ابي داود (٣٥٦٣) (فاعطاه ما بين الثلاثين الى الأربعين درعاً).

(٤٦٦) أخرجه: ابن هشام (٥٥/٤)، والطبري (٧٢/٣)، وابدوداود (٣٥٦٣)، والحاكم (٤٨/٣)، والبيهقي (٨٩/٦)، وقال مجدي

السعيد (صحيح سيرة ابن هشام) (١٧٤١): حديث صحيح.

(٤٦٧) أخرجه: الحاكم (٤٨/٣) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الكبرى) (٨٩/٦)، وحسنه الشيخ الالباني في (الارواء)

و کهرستهکانی بو بنیریت. سهفوان وتی: ئایا لیم زهوت دهکهی ئهی موحه ممهده؟
پيغهمبهر ﷺ فهرمووی: ((به لکو سپاردهیهکی زهمانه تکرارو ده بیت له لامان تا دواتر
بوئی دهگپینه وه.))

له گپرانه وهیهکی تردا: یه علای کوری ئومه ییه ﷺ ده فهرمویت: (پيغهمبهر ﷺ
پیی فهرموو: ((إِذَا أَتَكَ رُسُلِي فَأَعْطِهِمْ ثَلَاثِينَ دِرْعًا، وَثَلَاثِينَ بَعِيرًا)) واته: ((گهر نیرراوه کانم
هاتنه لات سی وشترو سی فه لغانمان بدمری)) وتم: ئهی پيغهمبهری خوا ﷺ
ئایا دواتر بوئمانی دهگپرته وه؟ فهرمووی: ((بل مؤداة))^(۳۷) واته: ((به لئی بوئانی
دهگپرمه وه)). له گپرانه وهیهکی تردا ده فهرمویت: (پيغهمبهر ﷺ چل ههزار دره می
له حوه ییبی کوری عه بدولعه زیز به قهرز و مرگرت^(۳۸)، وه سئ ههزار رمی له نه و فه لی
کوری حاریسی کوری عه بدولموته لیب وهك یارمه تی و مرگرت. پيغهمبهریش ﷺ پیی
فهرموو: ((كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رِمَاحِكَ تَقْصَفُ فِي أَصْلَابِ الْمُشْرِكِينَ))^(۳۹) واته: ((ئیسئا له بهرچاومه
که رمه کانت پشتی موشریکه کان ده شکین)).

به ریکه وتن به ره و دوژمن

هه رچه نده پیویستی و کهل و په له سه ربازییه کان سنوورداریبون، به لأم پيغهمبهر
ﷺ برپاری خوئاماده کردنیدا بو له شکرکیشی رووه و دوژمن. له و کاته دا: عیتابی کوری
ئوسه ییدو معازی کوری جه به لی ﷺ بو به رپو مبردنی کاروباره کانی شاری مه که
دیاری کرد، ههروه ها رۆژی پینج شه ممه ی بهرواری پینجی شه والی دیاری کرد بو
له شکرکیشیه که^(۴۰).

(۳۴۴، ۳۴۹/۵) و (الصحيحة) تحت الحديث رقم (۶۳۱)، وحسن اسناده أيضاً محققوا مسند أحمد تحت الحديث رقم (۱۵۳۰۲).

(۴۶۸) أخرجه: ابوداود (۳۵۶۶)، والنسائي (۵۷۷۶)، وابن حبان (۴۷۲۰) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحة) (۶۳۰) والشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۱۲۱۹).

(۴۶۹) أخرجه: الحاكم (۴۸/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الکبرى) (۸۹/۶)، وحسنه الشيخ الالباني في (الارواء) (۳۴۹، ۳۴۴/۵) و (الصحيحة) تحت الحديث رقم (۶۳۱)، وحسن اسناده أيضاً محققوا مسند أحمد تحت الحديث رقم (۱۵۳۰۲).

(۴۷۰) أخرجه: الحاكم (۲۴۶/۳)، وابن عبد البر (الاستيعاب) (۵۳۷/۳) معلقاً.

(۴۷۱) انظر: (فتح الباري) (۲۷/۸)، و (السيرة الصحيحة) (۴۹۵/۲)، و (صحيح السيرة) (۴۳۱/۲)، و (السيرة في ضوء المصادر الأصلية) (ص: ۵۸۳).

عبداللای کوری ئەبو بەکر ﷺ دەفەرمویت: (پێغەمبەر ﷺ عیتابی کوری ئوسەیدی کردە فەرمانپەرەوای شاری مەککە بەسەر ئەوانەیی که لەشاردا مابوونەوه) ((^{۴۷۳}). عوروش ﷺ دەفەرمویت: (هەرودها پێغەمبەر ﷺ موعازی کوری جەبەلیشی کردە پێشەوای شاری مەککە بۆ ئەوهی قورئانیان فێربکات و لەئاینەکهیان شارمزا بکات....)) (^{۴۷۳}).

ژمارەیی تیکرایی سوپاکەیی پێغەمبەر ﷺ دە هەزار کەس بوون لەموسوئمانەکان و دوو هەزاریش لەئازادکرارهکانی شاری مەککەیان لەگەڵ بوو، ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: (...پێغەمبەر ﷺ دە هەزار کەسی لەگەڵدا بوو، هەرودها ئازادکرارهکانیشی لەگەڵدا بوو) (^{۴۷۴}).

عبداللای کوری عیاز ﷺ دەفەرمویت: (پێغەمبەر ﷺ هێرشیی کردە سەر هەوازینهکان و دوازدە هەزار کەسی لەگەڵدا بوو) (^{۴۷۵}).

لەم جەنگەدا زۆرینهی دانیشتوانی شاری مەککە بەشدارییان کرد که هەندیکیان هیشتا موشریک بوون، بەلام بەئومیدی دەستی خستنی دەستکەوت و بینینی شکستی موسوئمانەکان بەشدارییان کردبوو، موسای کوری عوقبە ﷺ دەفەرمویت: (کاتیک پێغەمبەر ﷺ بەرەو حونەین رویشت تیکرایی سواری پیاوهکانی شاری مەککەیی لەگەڵدا رویشت و ئافەرتانیشیان بەشدارییان کرد تەنها وهک چاودێرو بەئومیدی دەستخستنی دەستکەوت وه ئاسایی بوو لایان گەر پێغەمبەر ﷺ و هاوهلانی شکست بهینن. ئەبوسوفیان لەدوای سوپاکهوه دەر رویشت هەر قەلغان و شمشیریکیان لێ بکهوتایه بانگی لەپێغەمبەر ﷺ دەکردو دەیوت: بیدەنە من تا بوتان هەنگرم. بەرەدوام بوو لەوکارەیی دا تا باری و شترهکەیی بەتەواوی پرکرد، سەفوانی کوری ئومەییەشیان لەگەڵ بوو خوئی کافر بوو بەلام ژنەکەیی موسوئمان بوو، پێغەمبەریش

(۴۷۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۵۶/۴) (۹۷۴)، و خليفه بن خياط (ص: ۸۸) والبخاري (التاريخ الكبير) (۱۵۴/۷) والطبري

(التاريخ) (۷۳، ۸۶/۳) مرسلأ عن عبدالله بن ابي بكر، والحاكم (۵۹۵/۳)، وحسن اسناده الحافظ (الاصابة) (۴۵۱/۲)،

وحسنه أيضاً الشيخ الالباني (فقه السيرة) ص ۴۳۳، واورده البرزنجي في (صحيح الطبري) (رقم: ۲۵۶).

(۴۷۳) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۲۷۰/۳) عن عروة بن الزبير ﷺ مرسلأ.

(۴۷۴) أخرجه: مسلم (۱، ۱۰۵۹، ۱۳۵).

(۴۷۵) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۱۲۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي.

ﷺ له یهکی جیا نه کردبوونهوه^(۴۷۶).

دەرچوونی موسولمانان بۆ ئەو جەنگە لەرپۆژیکێ زۆر گەرمدا بوو، سەرەتا زۆر خیرا رۆیشتن^(۴۷۷) بەلام دواتر لەبەر گەرماو تەپوتۆز خاوەن دەرپۆیشتن، ئەو رۆژەو شەوێکە هەر بەرپۆیشتن بوون و دەرپۆیشتن، ئەبو عەبدولرەحمانی فیهری ﷺ دەفەر مویت: (لەگەڵ پیغمبەر ﷺ بووین لەغەزای حونەین دا، لەرپۆژیکدا رۆیشتین زۆر گەرم بوو بۆیە پێش نیومرۆ لاماندا یە ژێر سێبەری درەختەکانی ئەو ناوچەییە، لەدوای نیومرۆ چەکەکەم لەخۆبەست و سواری ئەسپەکەم بووم و چوومە خزمەت پیغمبەر ﷺ لەدەوارەکەیدا وتم: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) وه پیغمبەر فەرمووی (وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) وتم: ئیستا کاتی بەرپۆیشتن ئەو پیغمبەری خوا؟ فەرمووی ((بەئێ)) و بانگی لە بیلال کردو فەرمووی: ((بیلال هەستە)). بیلالیش هەستا لەژێر سێبەری درەختیک دا سێبەرەکە وەک سێبەری بالندەییەک بوو وتی: بەئێ فیدات بێم ئەو پیغمبەری خوا. پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((کۆپانەکە بخەرە سەر پستی ئەسپەکەم)) ئەویش کۆپانەکە هینا ئەملاوئەولای لێف بوو، هیچ جوانکاری و فیزیکی پێوە نەبوو، هینای و خستیە سەر پستی ئەسپەکەو پاشان پیغمبەر ﷺ سواربوو، ئیتمەش سواری و لاخەکانمان بووین و (ئەو رۆژە) لەگەڵ ئیوارەو شەوێکەیدا هەر بەردەوام بووین لەرپۆیشتنەکاندا^(۴۷۸).

کوشتنی سیخوڕیکێ دوژمن

لەرپۆژی دواتردا، کاتیک موسولمانەکان لەچێشتەنگاودا لایان دابوو ناوچەییەک بۆئەوێ بچەوینەوهو نان بخۆن، لەو کاتەدا سیخوڕیکێ دوژمن هاتە ناو موسولمانان تا هەوالگرییان بەسەرەوه بکات، دواتر ویستی را بکات بەلام دەستگیر کراو کوزرا:

(۴۷۶) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) ص ۲۸۴، وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۳۰/۵)، واورده ابن هشام (السيرة) (۵۵/۴)

والذهبي (المغازي) (۵۷۲) وعن ابن اسحاق وعن الزهري وقد صرح بالتحديث.

(۴۷۷) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۱۲۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي.

(۴۷۸) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۱۸۸۴۴)، وأحمد (۲۲۴۶۷) وقال محققه: حسن لغیره، والطيالسي (۱۳۷۱، ۱۴۶۸)،

وابوداود (۵۲۳۳)، والدارمي (۳۴۹۶) وقال محققه: اسناده قوي، والحاكم (۱۳۰/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبخاري

(۱۸۲۳)، والطبراني (الكبير) (۷۴۱/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۱۴۱/۵)، وصححه اسناده البوصيري كما في (الاتحاف)

(۲۳۱۲) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۴۳۶۰) واللفظ للطبراني والزيادات لابن داود والطيالسي.

سه‌له‌مه‌ی کورپی ئە‌کوه‌ع ﷺ ده‌فه‌رموویت: (له‌جه‌نگی هه‌واژندا (واته: حونه‌ین) به‌شداریمان کرد و (زۆرینه‌مان پیا‌ده‌ره‌و و بێ‌توانا‌بووین) کاتیک ئیمه‌ دانیش‌ت‌بووین و نانی چیشته‌نگاومان ده‌خوارد له‌خزمت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ گه‌نجیک به‌سواری و شتریکی سووره‌وه‌هات (سیخو‌ری موشریکه‌کان) بوو و شتره‌که‌ی یخ لێ‌داو پالی خست له‌کۆپانه‌که‌ی گوریسیکی دهره‌یناو قاچی و شتره‌که‌ی پێ‌به‌سته‌وه‌، پاشان به‌پێ‌هات تا له‌گه‌لماندا دانیش‌ت و نانی له‌گه‌ل‌خواردین، به‌وردی ته‌ماشای ڕووخسارمانی ده‌کردو چاودیری ده‌کردین (ئیمه‌ش هه‌ندی‌کمان پیا‌ده‌ره‌و بووین و و‌لا‌خه‌کانیشمان که‌م و بێ‌توانا بوون (کاتیک ئە‌م دۆخه‌ی بینی) و به‌گفتو‌گۆ کردن سه‌رقالی کرد‌بووین، له‌ناکاودا به‌خیرایی دهرچوو، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: ((اطْلُبُوهُ، وَاقْتُلُوهُ)) ((مَنْ قَتَلَهُ، فَلَهُ سَلْبُهُ)) واته: ((دوای که‌ون و بیکوژن (و هه‌رکه‌سیکیش بیکوژی‌ت که‌ل و په‌له‌که‌ی بۆ ئە‌و ده‌بیت))) پیا‌وه‌گه‌ش زۆر خیرا ڕۆیش‌ت و چوو له‌ی و شتره‌که‌ی و دا‌ینیش‌ان و سواری پشتی بوو پاشان هه‌لیسان و خیرا تاویدا^(۴۷۹) (چونکه‌ ئە‌و سیخو‌ر بوو) پیا‌ویک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ سواری و شتریکی ره‌شباو بوو که چاکترین و‌لا‌خی ئە‌و ناوه‌ بوو، منیش به‌راکردن دوای که‌وت‌م، و شتری هاوه‌له‌که‌مان له‌دوای و شتری ئە‌وه‌وه‌ بوو منیش که‌می‌ک له‌دوایه‌وه‌ بووم، پێ‌شی که‌وت‌م و ره‌شمه‌ی و شتری سیخو‌ره‌که‌م گرت و و شتره‌که‌یم وه‌ستاندو پالم خست، و یه‌کسه‌ر شمشیره‌که‌م دهره‌یناو له‌گه‌ردنیم داو سه‌ری په‌رپی، پاشان و شتره‌که‌ی و که‌ل و په‌له‌که‌م هینا بۆ‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئە‌و خه‌لکه‌ی له‌پیشوا‌زیماندا بوون و فه‌رمووی: ((مَنْ قَتَلَ الرَّجُلَ)) واته: ((کێ ئە‌و پیا‌وه‌ی کوشت))؟ هه‌موو وتیان: سه‌له‌مه‌ی کورپی ئە‌کوه‌ع پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: ((لَهُ سَلْبُهُ أَجْمَعُ))^(۴۸۰) واته: ((هه‌موو که‌ل و په‌ل و ده‌سته‌که‌وته‌که‌ی بۆ سه‌له‌مه‌یه‌)).

له‌چه‌نده‌ها گێرانه‌وه‌ی لاواژدا هاتوو هه‌ مالیکی کورپی عه‌وف سه‌رگرده‌ی هه‌واژینه‌کان چه‌نده‌ها سیخو‌ری نارده‌بوو بۆ چاودیری کردنی جموجۆله‌کانی موسو‌لمانه‌کان و دواتر هه‌موویان به‌ت‌رس و له‌زیکی زۆره‌وه‌ گه‌را‌بوونه‌وه‌، ئومه‌بیه‌ی کورپی عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌مر ﷺ ده‌فه‌رموویت: (مالیکی کورپی عه‌وف چه‌نده‌ها

(۴۷۹) أخرجه: البخاري (۳۰۵۱) وابوداود (۲۶۵۳).

(۴۸۰) أخرجه: مسلم (۱۷۵۴) ن وابوداود (۲۶۵۴)، وأحمد (۱۶۵۲۳) وقال محققوه: اسناده على صحح على شرط مسلم، والطبراني (الكبير) (۱۲۴۱)، وابن حبان (۴۸۴۳) وقال محققه: اسناده حسن على شرط مسلم.

پیاوی ناردبوو بۆ سیخوپی کردن بهسەر موسولمانهکانهوه، دواتر هه موو بهترس و لهرزیکى زۆروهه گهراپوونهوهو پى وتن: هاوار بۆ ئیوه ئهوه بۆ واتان لى هاتووه؟ وتیان: چهندهها پیاوی پرووخسار سپیمان دی بهسواری ئهسى بهلهکهوه بوون. ئیتر ئیمهش ئاوهامان بهسهرهات. ئهوه بهسهرهاتهش مالیکى پهشیمان نهکردهوه لهو جهنگ و مهراهى خوئى^(۴۸۱).

بهشداریکردنى ئازادکراوهکانى مهککه لهم غهزایه‌دا

ئازادکراوانى مهککه ئهوانهن که تهنها ماوهى بیست رۆژه موسولمان بوون و هیشتا پاشماوهى بى باوه‌رى و موشریکى له دل و دهرونیاندا ماوتهوهو ژماره‌یان دوو ههزار کهس بوو^(۴۸۲) ههشتا کهسیان هیشتا کافرو موشریک بوون و موسولمان بوونى خوئان رانهگه‌یاندهبوو^(۴۸۳).

موسای کورى عوقبه ﷺ ده‌فه‌رموئیت: (تیکرای دانیش‌توانى مهککه لهم غهزایه‌دا له‌گه‌ل پیغمبهر ﷺ بهشدار بوون هه‌تا ئافه‌رتانیکى زۆریشیان هاتبوون و له‌ریزه‌کانى دواوه بوون وهک چاودێرو به‌ئومید بوون دمه‌که‌وته‌کانیان دمست بکه‌وئیت و شکستى پیغمبهر ﷺ و هاوه‌لانى به‌لایانه‌وه سادهبوو، عه‌بدوللای کورى به‌کرى کورى چه‌زم ﷺ ده‌فه‌رموئیت: ئه‌بوسوفیانى کورى چه‌رب له‌گه‌ل پیغمبهر ﷺ هاتبوو بۆ غه‌زای حونه‌ین هه‌رچه‌نده موسولمان بوونى خوئى ئاشکرا ده‌کرد به‌لام تیرى به‌خته‌کانى له‌ کيفه‌که‌یدا هیشتا پى ماپوو^(۴۸۴).

دره‌ختى شه‌خسه‌که

بهشداربوونى ئازادکراوه‌کانى شارى مهککه هه‌ندیک سهرمنجامى خراپى هه‌بوو بۆ موسولمانان، چونکه ئه‌وان تازمبوون و زۆر شتى نه‌ریتى نه‌فامیان هیشتا تیا

(۴۸۱) أخرجه: ابن هشام (۵۴/۴)، وفي الطبري (التاريخ) (۷۲/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۲۳/۵) واورد، البرزنجي في (ضعيف الطبري) (۳۲۵).

(۴۸۲) أخرجه: مسلم (۱۵۲/۱۰۵۹).

(۴۸۳) أخرجه: القسطلاني (المواهب) (۱۶۲/۱)، والزرقاني في (شرح المواهب) (۵/۳) من طرق ضعيفة كما في (السيرة على ضوء المصادر الاصلية) (ص: ۵۸۵).

(۴۸۴) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۸۴)، وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۲۸/۵).

مابوو. نهقامانی پیشی نیسلام گهر درهختیکی گهورهیان بدیایه په‌رۆو گری و شتیان پیا هه‌لدهواسی و به‌سه‌رچاوه‌ی سه‌رکه‌وتن و رزق و به‌ره‌که‌تیان ده‌زانی، بۆیه مورو نوشته‌و چاوه‌زاریان پیا هه‌لدهواسی له‌گه‌ل شمشیره‌کانیان به‌ئومیدی به‌ره‌که‌ت و سه‌رکه‌وتن وه له‌ژیر سیبه‌ره‌که‌ی ده‌مانه‌وه، له‌ویدا ئه‌و ئازادکراوه تازه موسولمانانه داوای شتیکی وایان کرد له‌پیغمه‌مبه‌ر ﷺ به‌لام بۆی رپوونکردنه‌وه ئه‌وه کاریکی قه‌ده‌غه‌کراو و هاوتا بۆ خوادانانه.

ئه‌بو وافیدی له‌یسی ﷺ ده‌فه‌رمویت: (له‌گه‌ل پیغمه‌مبه‌ر ﷺ چووین بۆ غه‌زای حونه‌ین و ئیمه تازه موسولمان بوو بووین، هیشتا نه‌قامی و بی باومریمان له‌ناودا مابوو، بی باومرانی قوره‌یش و عه‌ره‌به‌کان دره‌ختیکی سه‌وزی گهوره‌یان هه‌بوو پتی ده‌وترا (دره‌خته پیا هه‌لواسراوه‌که) له‌هه‌موو سالیکیدا رۆژیک ده‌چوون و شمشیره‌کانیان پیا هه‌لدهواسی و ئازهلان له‌لا سه‌رده‌پری و لای ده‌مانه‌وه، ئیمه‌شی له‌گه‌ل پیغمه‌مبه‌ردا ﷺ بووین و له‌و کاته‌دا دار سیدریکی سه‌وزی گهوره‌مان بینی و له‌ملاو ئه‌ولاه بانگمان له‌پیغمه‌مبه‌ر ﷺ کرد: ئه‌ی پیغمه‌مبه‌ری خوا تۆش دار شه‌خسیکمان بۆ دیاری بکه وهك چۆن ئه‌وان دار شه‌خسیان هه‌یه. پیغمه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: ((اللَّهُ أَكْبَرُ قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسٌ مُّحَمَّدٍ بِيَدِهِ كَمَا قَالَ قَوْمٌ مُّوسَى لِمُوسَى)) ﴿...أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمُ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَّجْهَلُونَ﴾ (٣٧٨) ﴿ (الأعراف).

واته: (اللَّهُ أَكْبَرُ) سویند به‌وه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته ئیوه‌ش وهك شوین که‌وتووای موسا به‌ موسایان وت: (ئه‌ی موسا تۆش بتیکمان بۆ بکه‌ره خواومند وهك چۆن ئه‌و خه‌لکه بتیان هه‌یه، موساش فه‌رمووی: ئیوه خه‌لکیکی گیل و نه‌زانن). پاشان پیغمه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((إِنَّهَا السُّنَنُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّكُمْ لَتَرَكِبْنَ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ سُنَّةً سُنَّةً))^(٤٨٥) (سویند به‌وه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته ئیوه‌ش شوینی نه‌ریتی که‌سانی پیش خۆتان ده‌که‌ون نه‌ریت به‌نه‌ریت (و بست به‌ بست و گه‌ز به‌گه‌ز.....)).

(٤٨٥) أخرجه: عند الرزاق (٢٠٧٦٣) النسائي (الكبرى) (١١١٨٩)، والترمذي (٢١٨٠)، وأحمد (٢١٨٩٧، ٢١٩٠٠) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والطيايبي (١٣٤٦)، وابويعلی (١٤٤١) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (٦٧٠٢) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والطبراني (الكبرى) (٣٢٩٣)، ابن هشام (السيرة) (٥٨/٤) (٩٧٦) وقال محققه: اسناده حسن، وقال مجدي السيد (صحيح سيرة ابن هشام) (١٧٤٤): اسناده صحيح.

سهرسامبوونى ههنديك موسولمانان به ژماره زوري سوپاكه يان

لهو رى رويشتنه ياندا ههنديك له موسولمانان به سهرسامبيه وه وتيان: ئه مرؤ كهس ناتوانيت به سهرماندا زال بيت به هوى ژماره زوريمانه وه. ئه وه تهيهش زور گران و ناخوش بوو لاي پيغهمبهر ﷺ. رهبيعى كورى ئه نهس ﷺ دهفهرمويت: (له پيش جهنگى حونه يندا پياويكمان وتى: ئيتير ئه مرؤ ناشكيبين به هوى ژماره كه ميمانه وه (واته زورين). ئه وه تهيه پيغهمبهرى ﷺ نيگه ران كرد) (۴۸۱).

ئه نه سيش ﷺ دهفهرمويت: (له كاتيكدا خه لكى مهككه وه مهدينه له ناو يهك سوپادا بوون، وترا: سويند به خوا له دواى ئه وهى بوونه يهك ئيتير كهس ناتوانيت به رهنگارمان ببته وه. پيغهمبهريش ﷺ ئه م تهيه و سهرسام بوونانهى لا ناخوش بوو) (۴۸۷). سه عيدي كورى موسه ييشى ﷺ دهفهرمويت: (ئه بوبه كرى صديق ﷺ لهو رۆژهدا به پيغهمبهرى ﷺ وت: ئه ي پيغهمبهرى خوا ئيتير به پاساوى ژماره كه ميمانه وه كهس ناتوانيت به سهرماندا زال بيت. خواى گهورهش ئه وه ئايه تهى دابه زاندا: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ﴾ (التوبة) (۴۸۸). خاومنى ئه وه تهيه له ههنديك گيرانه وه دا هاتووه كه (پيغهمبهر ﷺ بووه) (۴۸۹) له ههنديكى ترياندا (گهنجيكي ئه نصارى بووه) (۴۹۰).

له ههنديكى ترياندا (عهباسى كورى عهبدو لموته ليب بووه) (۴۹۱). وه له ههنديكى ترياندا (پياويكى بهنى بهكر بووه ياخود سه له مهى كورى سهلامه) (۴۹۲).

(۴۸۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۲۳/۵).

(۴۸۷) أخرجه: الحاكم (۱۰۱/۲).

(۴۸۸) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۸۶)، وابن قانع (معجم الصحابة) (۲۴۸/۲۲)، وابونعيم (معرفة الصحابة) (۲۴۵/۲).

(۴۸۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۶۰/۴) رقم (۹۷۹).

(۴۹۰) أخرجه: البزار (۱۸۲۷)، وحسن اسناده الحافظ (الفتح) (۴۲/۸).

(۴۹۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۲۴/۵)، والصاحي (السيرة الشامية) (۴۹۶/۵).

(۴۹۲) انظر: (السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية) (ص: ۵۸۴).

دوعاو نزای پیغمبهر ﷺ

پیغمبهر ﷺ دهرسا له لهخوبایی بوونی ههندیک لههاوهلانی بهژماره زۆری سوپاکهوه، چونکه لهپاستیدا سرکهوتن بههری خودایه و دهیبهخشیته ئهوهی کهخۆی دهیهویت لهدوای گرتنهبهری ههموو هۆکارهکانی بهدمست هینانی سرکهوتن خوای گهوره دمفهرمویت: ﴿..... وَمَا التَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ (آل عمران) واته: سرکهوتن تهنا بهدمستی خوای بالادست و کارجوانه، چونکه گهر بیهوی سهرتان دمخات، ههروهها دمفهرمویت: ﴿... كَمْ مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةَ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ.....﴾ (البقرة) واته: گهلی جار بهفهرمانی خوا کۆمهلیکی کهم بهسهر کۆمهلیکی زۆردا سرکهوتوون، واته: زالبوون وسهرکهوتن بهژماره زۆر و کهم نیه، بهلکو ههر بهئیراده و فهرمانی خویه. ههروهها دمفهرمویت: ﴿... إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ...﴾ (محمد) واته: ئهوی ئهوانهی ئیمان و باومرتان هیناوه! دلنیا بن ئهگهر ئیوه یارمهتی ئایینهکهی خوا بدهن، ئهوا بیگومان خوایش یارمهتی ئیوه ددها و بهسهر دوزمانتاندا سهرتان ئهخات.

سوهیب ﷺ دمفهرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ لهپهژوانی پیش جهنگی حونهیندا لهدوای نوێزی بهیانی ههردوو لیوی دهجوڵاند دوعایهکی دهخویند) کهپیشتر ئهوه دوعایهکی نهدهخویند، ئیمه وتمان ئهوی پیغمبهری خوا دهبنین کاریک دهکهیت که پیشتر نهت دهکرد، ئهوه ههردوو لیوت دهجوینیت جی دهخوینیت (لهدوای نوێزی بهیانی)؟ پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((نایا ناگاتان لیم بووه))؟ یهکیکی وتی: بهلی. پیغمبهر ﷺ فهرمووی:

((إِنِّي ذَكَرْتُ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ أُعْطِيَ جُنُودًا مِنْ قَوْمِهِ (و) أَعْجَبْتُهُ كَثْرَةَ أُمَّتِهِ فَقَالَ: (مَنْ يَقُومُ لَهُؤَلَاءِ؟) فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: أَنْ خَيْرَ أُمَّتِكَ بَيْنَ إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ نَسَلْتُ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ فَيَسْتَبِيحُهُمْ، أَوْ الْجُوعَ، وَإِمَّا أَنْ أُرْسِلَ عَلَيْهِمُ الْمَوْتُ، فَشَاوَرَهُمْ، فَقَالُوا: أَمَّا الْعَدُوُّ، فَلَا طَاقَةَ لَنَا بِهِمْ، وَأَمَّا الْجُوعُ فَلَا صَبْرَ لَنَا عَلَيْهِ، وَلَكِنَّ الْمَوْتَ فِي رَوَايَةِ [فَقَالُوا: فَقَالُوا: أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ، نَكُلُ ذَلِكَ إِلَيْكَ، خِزْنَا، فَقَامَ إِلَى الصَّلَاةِ، وَكَانُوا إِذَا فَرَعُوا، فَرَعُوا إِلَى الصَّلَاةِ، فَصَلَّى مَا شَاءَ اللَّهُ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ أَمَّا عَدُوَّهُمْ مِنْ غَيْرِهِمْ وَالْجُوعَ فَلَا وَلَكِنَّ الْمَوْتَ] فَأُرْسِلَ عَلَيْهِمُ الْمَوْتُ، فَمَاتَ مِنْهُمْ فِي ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ

سَبْعُونَ أَلْفًا، فَهَمْسِي الَّذِي تَرَوْنَ أَنِّي أَقُولُ: اللَّهُمَّ يَا رَبِّ بَيْكٍ أَحَاوِلُ وَبَيْكَ أَصَاوِلُ وَبَيْكَ أَقَاتِلُ (ولا حول ولا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))(۴۹۳).

واتە: ((من يادى يەككە له پيغهمبەرانى خوا دەكەمەوه خودا سەربازىكى زۆرى بى بەخشى بوو له گەلەكەى، و ئەو سەرسام بوو بەزمارە زۆرى شوينكەوتوووانى وتى: كى دەتوانيت لەپرووى ئەمانەدا بوەستيتەوه، خواى گەورەش نيگای بۆ كرد: شوينكەوتوووانت سەربشك بکە لەنيوان يەككە لهو سى شتەدا: يان ئەوەتا دوژمنىكى جياواز لەخۆيان زالدەكەم بەسەريانداو ريشەكيشيان بکات، يان برسيتى زالدەكەم بەسەرياندا يان بەمردن لەناويان دەبەم، پيغهمبەرەكەش راپويزى پيكردن و ئەوان وتیان: توانامان تيدا نيبە دوژمنمان بەسەردا زالبیت وه ئارامگريشمان نيبە لەسەر برسيتى، بەلام مردن هەلدەبژيرين لەگيرانهوهيهكى تردا (وتیان: تۆ پيغهمبەرى خودای هەمووى بۆلاى تۆ دەگيرينهوه تۆ يەككە لهوانەمان بۆ هەلبژيرە، پيغهمبەرەكەشيان دەستى كرد بەنويزکردن و ئەوان هەر كارىكى مەترسیداريان لى بهاتايەتە پيش پەنايان بۆ نويزکردن دەبرد، پيغهمبەرەكەيان تا خودا ويستى لى بوو نويزى كرد.... و پاشان وتى: ئەى خواى پەرورەدگار دوژمن و برسيتى زانکردن بەسەرياندا هەلبژيرم بەلام مردنمان بۆ هەلدەبژيرم). دواتر خواى گەورە مردنى ناردە سەريان و تەنها لەسى رۆژدا حەفتا هەزاريان لى مرد (منيش ئەوهى بەچپە دەيليم ئەوهيه: ئەى خواى پەرورەدگار بەتۆ هيرشيان دەبەمە سەر بەتۆ كۆشش دەكەم بەتۆ لەگەليان دەجەنگيم وه هيچ تواناو خو لادانیکم نيبە بەبى يارمەتى تۆ).

هەوازن دادەبەزنى ناوچەى ئەوتاس

هەوازن و سەقيف پيشرەويان كردو لەناوچەى ئەوتاس لاينداو پياوئىكى بەسالآچووى هۆزى بەنى جوشميان لەگەل بوو كە زاناو كارناس بوو بەجەنگ و سەرگردايەتى ناوى (دورەيدى كورى ئەلصومه) بوو، هينابووويان تا كەلك لەزانياريبە

(۴۹۳) أخرجه: عبدالرزاق (۳۹۷۵۱)، والنسائي (الكبرى) (۸۶۳۳)، وأحمد (۱۸۹۳۷، ۱۸۹۴۰) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والطبراني (الكبير) (۷۳۱۸) وفي (الدعاء) (۶۶۴) وقال محققه: اسناده صحيح، والدارمي (۱۳۶۱)، والبيهقي (الكبرى) (۱۸۲۴۵)، والقضاعي (۱۴۸۳)، وابن السني (۱۱۷) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (۱۹۷۵، ۴۷۵۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني يرحمه الله في (الصحيحه) (۱۰۶۱).

سەربازیه‌کانی وەرگرن. دواتر دەمه‌قالەیه‌ک له‌نیوان ئەو و مالیکی کورپی عەوف دا روویدا، چونکه مالیک دەیویست گۆرەپانی جەنگەکه بباتە ناوچە‌ی حونەین و پێشی موسوڵمانان بکەوێت بۆ خۆگەیانندنە ئەو ناوچە بەردەلانی‌ی که دەرەندیک بوو له‌نیوان دوو چیا‌دا، لەوێدا ئەسپ سوارەکانی بە‌پرز رێک بخت لە‌بەرانبەر موسوڵمانەکان و بۆسەیه‌کی گەورەیان بۆ داب‌پزێت و موسوڵمانان بە‌ناچار یه‌ئینتە ناو ئەو دەرەندە وه لە‌رپی پاشەکشەیه‌کی پلان بۆ دانراو تا دواتر لە‌هه‌موو لایه‌که‌وه تیر بارانیان بکەن.

ئیبنو ئیسه‌اق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (کاتیک هه‌واله‌کانی ئازادکردنی شاری مه‌که‌که گه‌یشه‌ هۆزی هه‌وازن، مالیکی کورپی عەوفی نه‌ضیری هه‌موو هه‌وازی کۆکردمه‌وه له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی سه‌قیفدا، هۆزه‌کانی نه‌صرو جوشم و سه‌عدی کورپی به‌گریان هه‌موو له‌گه‌ڵ بوو، به‌یارمه‌تی که‌سانیک له‌هۆزی به‌نی هیلال، به‌لام هۆزی قه‌یسی کورپی عه‌یلان ته‌نها چەند که‌سانیکیان له‌م جەنگەدا ئاماده‌بوون و زۆربه‌یان له‌گه‌ڵیان دا نه‌هاتن، هۆزه‌کانی که‌عب و کیلابیش هیچ یه‌کیان ئاماده‌ی ئەم جەنگە نه‌بوون. له‌هۆزی به‌نی جوشم پیاویکی به‌سالاجوویان له‌گه‌ڵ بوو که‌ناوی (دوره‌یدی کورپی ئەلصومه) بوو توانای جەنگ کردنی نه‌مابوو، به‌لام له‌بەر شارەزایی به‌جەنگەکان هینابوویان تا که‌ک له‌ بۆچوونه‌کانی وەرگرن چونکه به‌راستی کارناسی جەنگ بوو. له‌هۆزی سه‌قیفیشدا دوو ناوداریان له‌گه‌ڵ بوو ناویان: (قاریبی کورپی ئەلئەسه‌وده) له‌به‌نی موعتیب، (سه‌بیعی کورپی ئەلحاریس کورپی مالیک و براکه‌ی ئەحمه‌دی کورپی حارس) و پێشه‌وای گشتی هه‌موویان مالیکی کورپی عەوف بوو.

کاتیک مالیک برپاری له‌شکرکێشیدا دژ به‌ موسوڵمانان برپاریدا هه‌موو مندال و ئافه‌رت و سامانه‌کانیان له‌گه‌ڵ خۆیان دا به‌ئین کاتیک له‌ناوچە‌ی ئەوتاس لایاندا، دوره‌یدی کورپی ئەلصومه‌یان له‌که‌ژاوه‌که‌یدا بۆ لا هیناو وتی: له‌ج شیویک لاتان داوه‌؟ وتیان: له‌ئەوتاس. وتی: به‌ئێ شیویکی گونجاوه‌ بۆ ئەسپ سوارەکان نه‌ئەوه‌یه به‌رده‌لان و ره‌ق وتیز بیت نه‌ئەوه‌شه‌ که‌ خۆله‌که‌ی نه‌رم و خلیسک بیت، به‌لام بۆ ده‌نگی گۆی درێژو وشترو مه‌رو گریانی مندال ده‌بیستم؟ وتیان: مالیکی کورپی عەوف برپاریداوه هه‌موو جەنگاوه‌ره‌کان پێویسته‌ سامانه‌کانیان و ژن و منداله‌کانیان له‌گه‌ڵ بیت. وتی: کوا مالیک؟ دواتر بۆیان بانگکرد کاتیک هات پێی وت: مالیک ئیستا تۆ

سەرکردەى ھۆزەكەى خوتى، ئەمپۇش رۆژىكە تىكراى رۆژەكانى دواترى پيوە بەندە، بۆجى من دەنگى بۆرە بۆرى وشترو زمەرە زمەرى گوى دريژو باعە باعى مەرو مەلات و گريانى مندالان دەبيستم؟ وتى: بيريائىكى بەو جۆرەم داوہ.

وتى: بۆجى؟ وتى: ويستومە لەدواى ھەموو جەنگاومرئىكەوہ ھاوسەر و مندالەكانى لەدواوہ بىت تا پاريزگاربيان لى بكات. دورميد دەنگى بەسەردا بەرز کردەوہو ھاوارى ليکرد وتى: بەراستى تۆ تەنھا شياوى ئەوہى كە شوانى مەرپ بيت، بۆ گەر پياو بەزىو رايکرد ھاوسەر و مندالى دەيگيرپتەوہ. تۆ تەنھا سوود لەشيرو رمى جەنگاومرەكان و مردەگريت، خو گەر لەجەنگەكە شكستت خوارد ئەوا ريسوا دەبيت و تەواوى ھاوسەر و مندال و سامانەكەت لەدەست دەدەيت. پاشان دورميد وتى: ھۆزى كەعب و كيلاب لەكوين؟ وترا: ئامادەى ئەم جەنگە نەبوون؟ وتى: كەواتە ئازاكان و بوپرەكان لەم جەنگە بەشدار نەبوون، گەر ئەمپرو سەرکەوتنى لەدوا بووايە ئەوان ئىستا ليرە ئامادە دەبوون، من خۆزگە دەخوازم ئيوەش وەك ئەوان بەشدارى ئەم جەنگە نەدەبوون، ئەى باشە كى ليرە بەشدارە؟ وترا: دوو ھۆزى عەوف و عەمرى كورى عامير. وتى: ئەو دووانە ھەردووکیان لاوازن ناتوانن نە سوود بگەيەنن وە نە زيان. مالیک تۆ ھەلەپەكى گەورە دەكەيت بەوہى تىكراى ھۆزى ھەوازن دەخەيتە بەردەم ئەسپەكانى دوژمن، وا مەكە بيان گيرپوہ بۆ بەرزايپەكانى ناوچە سەختەكانى خويان پاشان بەسوارەكانت رووبەرووى دوژمن بەرەوہ گەر سەرکەوتوو بيت تىكراى ھۆزەكەت لەدواوہ پشتگيريت دەكەن، خو گەر سەرکەوتووش نەبوويت ئەوكات ھاوسەر و مندال و سامانەكانت پاريزراو دەبن^(۴۹۴).

مالیک وتى: نا سویند بەخوا كارى وەھا ناکەم و نەخشەى جەنگى خۆم ناگۆرم، تۆش پير بوويت و ئەقل و زانيارپەكانت كۆن بوون و لەدوات كەسانىكى ترى شارمزا بەجەنگ لەئارادان، دورميد وتى: ئەى خانەدانەكانى ھۆزى ھەوازن سویند بەخوا ئەوہ نەخشەى جەنگى گونجاو نيپە بۆ ئيوە، مالیک نەيتنى و لاوازيپەكانتان بە دوژمن ئاشكرا دەكات و ئەوان زال دەكات بەسەرتاندا، دواتريش را دەكات بۆ قەلاكانى سەقيف و ئيوە بەتەنھا بەجى دەھيائيت، لەبەر ئەوہ بگەرپنەوہو ئيرە بەجى بەيئان.

(۴۹۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۵۳/۴) معلقاً، ورواه الذهبي (المغازي) (ص: ۵۷۳) باسناده حسن من حديث جابر موصولاً، وانظر: (السيرة النبوية في مصادرها الاصلية) (ص: ۵۸۱).

مالیک شمشیرەکی خۆی دەرکردو دەسکەگەیی لەزەوی چەقاند^(۴۹۵) (پاشان وتی: ئەهی ھۆزەکانی ھەوازن سویند بەخوا یان ئەوئا گوێرایەئەم دەبن یان ئەوئا خۆم دەدم بەسەر ئەم شمشیرەدا تا لەپشتەو دەردەچیت. (ئەوھی لەبەرئەووە وێ کە ناوداری تەنھا ھەر بۆخۆی بیت و ناوی دورەید نەکەوێتە ناو ناوانەووە). ھۆزەگەیی وەلامیان دایەووە وتیان: ھەموو ملکەچی تۆین. دورەیدیش وتی: ئیوہ شایەت بن ئەمە رۆژیکە من تیایدا ئامادە نەبووم و لەدەستیشم نەچووہ. پاشان مالیک بەخەلکەگەیی وت: گەر دوژمنتان بینی کیفی شمشیرەکانتان بشکینن و پاشان ھەموو وەک یەک پیاو ھیرش بەرنە سەریان)^(۴۹۶) (لەراستیدا مالیکی کوری عەوف پێشەوایەکی بوێر بوو)^(۴۹۷).

پێغەمبەر ﷺ مژدە دەداتە ھاوہەلانی

لەدوای رێ رۆیشتنی چوار رۆژ لەسەرخۆ، موسوئمانان نزیک بوونەووە لەشیوی حونەین کە بیست کیلۆمەتر لەرۆژھەلاتی شاری مەککەووە دوورە ئیستا ئەو ناوچەییە ناوی (ئەلشەرئعە)^(۴۹۸).

لەبەرەبەیانێ رۆژیک پێش جەنگەکە پێغەمبەر ﷺ کەسێکی نارد تا ھەوایی ھەوازی بۆ بەینیتەووە، عەبباس ﷺ دەفەرمویت: (پێش جەنگی حونەین پێغەمبەر ﷺ (قەعقاعی کوری مەعبەدی کوری زورارەیی تەمیمی نارد تا ھەواییەکانی ئەو ناوچەییە بۆ بەینیت)^(۴۹۹) کاتیک گەرایەووە ھەوایی ژمارە زۆری دوژمنانی گەیانە پێغەمبەر ﷺ ئەویش مژدەیی دایە ھاوہەلانی کە سەرکەوتوو دەبن و دەسکەوتی باشیان دەست دەکەوێت.

سەھلی کوری ئەلجەنزەلیہ ﷺ دەفەرمویت: (ئیمە لەسەرخۆ لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ بەرھو جەنگی حونەین دەرۆیشتن، تا ئیوارەمان بەسەرھات و کاتی نوێژ بوو،

(۴۹۵) أخرجه: الواقدي (المغازي) (ص: ۵۹۴).

(۴۹۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۵۳/۴) معلقاً وأخرجه: الذهبي (المغازي) (ص: ۵۷۳) باسناد حسن موصولاً وانظر: (السيرة النبوية كما في مصادرها الاصلية) (ص: ۵۸۱).

(۴۹۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۰۱/۱۹) عن خليفة بن خياط.

(۴۹۸) انظر: (كتاب المناسك) للحري (ص: ۴۷۱).

(۴۹۹) أخرجه: ابن حجر (الاصابة) (۳۵۶/۵) (۷۱۴۳) وقال: اسناده صحيح وقال محققه: وأخرجه: ابوعوانة (۶۷۵۶) وقال:

اسناده صحيح.

کەسیکی سوار ھاتە لای پیغمبر ﷺ و پێی وت: من پێستان کەوتم تا رویشتمە سەر جیای ئەو ناوچەییە و تەماشام کرد ھۆزەکانی ھەوازن ھەموویان بە ھاوسەر و مندال و مەر و مالات و سامانەکانیانەو ھەناوچەیی حونەین جیگیر بوون. پیغمبەریش ﷺ بە زەردەخەنەییەکەو ھەرمووی: ((تِلْكَ غَنِيمَةُ الْمُسْلِمِينَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ)). واتە: ((ھەموو ئەوانە سبەینی دەبنە دەسکەوتی موسولمانانە إن شاء اللہ)). پاشان ھەرمووی: ((مَنْ يَخْرُسْنَا اللَّيْلَةَ؟)) واتە: ((کی ئەمشەو پاسەوانیمان دەکات)) ئەنەسی کۆری مورسیدی غەنەوی وتی: من ئەی پیغمبەری خوا. ھەرمووی: ((برۆ سوارێ ئەسبەکەت ببە)) پاشان بە سوارێ ئەسبەکەییەو ھات و پیغمبەر ﷺ پێی ھەرمووی: ((اسْتَقْبِلْ هَذَا الشَّعْبَ حَتَّى تَكُونَ فِي أَعْلَاهُ، وَلَا تُعْرَنْ مِنْ قَبْلِكَ اللَّيْلَةَ)) ((برۆ بکەرە ئەم شیوہو ھەتا سەرەوہی برۆو لەوێ جیگیر ببەو وریا بە کەسمان لەلای تۆو ئەمشەو بەروودا نەیت)).

کاتیئێک روژمان کردووە، پیغمبەر ﷺ بەرەو جیای نوێزکردنەکەیی ئەو ناوچەییە رویشت و دوو رکات پێش نوێزی بو کردن پاشان ھەرمووی: ((هَلْ أَحْسَسْتُمْ فَارِسَكُمْ؟)) واتە: ((ھەست دەکەن سوارەکەتان گەرابیتەوہ؟)) وتیان: نەخیر ھەستمان پێ نەکردووە. پاشان قامەت کراو پیغمبەر ﷺ پێش نوێزی بو کردین و لەنوێزەکەدا بە لاچاو تەماشای ئەو شیوہی دەکرد، دواتر لەنوێزەکەیی بووہووە سەلامی دایەوہو ھەرمووی: ((أَبْشُرُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ فَارِسُكُمْ)) واتە: ((مژدەتان لێ بیت ئەسب سوارەکەتان گەراپەوہ)). ئێمەش تەماشامان دەکرد لەنیوان درەختەکانی ئەو شیوہو، تا گەیشتە لای پیغمبەر ﷺ و ھستاو سەلامی کردو وتی: من چووم ھەتا گەیشتمە سەر ئەو شیوہی کە پیغمبەر ﷺ ھەرمانی پێ کردبووم ئەو شیوہو شیوہەکەیی ئەولاترم بپشکنی و ھیچ کەسیکەم نەدی. پیغمبەر ﷺ پێی ھەرمووی: ((هَلْ نَزَلَتْ اللَّيْلَةُ؟)) واتە: ((نایا ئەمشەو لەئەسبەکەت دابەزیت)) وتی: نەخیر مەگەر بو سەرئاو یان بو شەونوێز کردن. پیغمبەریش ﷺ پێی ھەرمووی: ((قَدْ أُوجِبَتْ فَلَا عَلَيْكَ أَنْ لَا تَعْمَلَ بَعْدَهَا)) واتە: ((بەم کارە بەھەشتت بو مسۆگەر بوو ھەرچەندە لەدواتر دا ھیچ کاریکی تریش نەکەیت))^(۵۰۰).

(۵۰۰) أخرجه: ابوداود (۲۵۰۱)، والحاكم (۸۳/۲) وصححه ووافقه، وقال الحافظ (الاصابه) (۱۱۷/۱): اسنادہ صحیح. وقال في (الفتح) (۲۷/۸) سنه حسن، وصححه الشيخ الالباني في (الارواء) (۳۷۱) و (الصحيحه) (۳۷۸) و (فقه السيره) (۴۲۱)، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۴۶۳).

به‌رئوه‌چوونی جه‌نگه‌که

له‌شه‌وی جه‌نگه‌که‌دا مالیکی کورپی عه‌وف سوپاکه‌ی ریکخست و بردنیه دهربه‌ندی شیوی حونه‌ین که‌شیویکی سه‌ربه‌ره و خوار و به‌رده‌لان بوو وه گه‌روی زۆری له‌ناودا هه‌بوو، له‌وی به‌شیکی سوپاکه‌ی به‌هه‌موو لایه‌کدا بلا‌وکرده‌وه و چه‌نده‌ها بۆسه‌ی له‌و ناوه بلا‌وه پیکرد و دایمه‌زراندن و فه‌رمانیدا له‌هه‌موو لایه‌که‌وه سوپای موسولمانان تیر باران بکه‌ن، له‌به‌رده‌م دهربه‌ندو گه‌روه‌کاندا به‌شه‌که‌ی تری سوپاکه‌ی به‌ریزی یه‌ک له‌داوی یه‌ک ریکخست، ئه‌سپ سواره‌کان له‌پیشه‌وه بوون پاشان پیاده‌په‌وه‌کان، پاشان ئافه‌رتان و مندالان پاشان مه‌رو مانگا و وشتره‌کانیان، فه‌رمانیدا گه‌ر موسولمانه‌کان نزیک بوونه‌وه ده‌ست به‌جئ هێرشیکێ کۆتوپریان بکه‌نه‌ سه‌ر، دا‌وای له‌سه‌ربازه‌کانی کرد خۆراگه‌ین و دانیابن ئه‌وان ژماره‌یان زیاتره‌و سه‌ر ده‌که‌ون به‌سه‌ریاندا چونکه موسولمانه‌کان شوینی ئه‌مان نازانن و ئه‌م ناوچه‌یه شارمه‌زانین، وه تا ئیستا موسولمانه‌کان رووبه‌رووی سوپایه‌کی شه‌رزان و به‌جه‌رگی وه‌ک ئه‌وان نه‌بوونه‌ته‌وه. له‌به‌رانه‌دا پیغمبهر ﷺ له‌پارشی‌ودا سوپاکه‌ی ریکخست و ئالاکانی به‌سه‌ردا دابه‌شکردن و ئه‌م سئ ناو‌نیشانه‌ی کرده‌ دروشمیان تا یه‌کتیری پئ بناسنه‌وه ئه‌ویش: ((یا بَنِي عَبْدِ اللَّهِ، یا بَنِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، یا بَنِي عَبْدِ اللَّهِ))^(۵۰۱). هۆزی به‌نی سوله‌یمی له‌ریزی پیشه‌وه‌ی سوپاکه‌ی جیگیرکرد و پاشان له‌داویان ئه‌سپ سواره‌کانی جیگیر کرد به‌فه‌رمانده‌یی خالیدی کورپی وه‌لید. (کاتیک رۆژ بووه‌وه‌و دونه‌یا روه‌ناک بووه‌وه هه‌ردوو سوپاکه ته‌ماشای یه‌کتریان ده‌کرد، له‌و کاته‌دا ئه‌بوسوفیان و سه‌فوان و مو‌عاویه‌و چه‌کیمی کورپی حوزام خۆیان جیا‌کرده‌وه له‌سوپای موسولمانان و چوونه پشت ته‌پۆلکه‌یه‌کی ئه‌و ناوچه‌یه تا ببینن کام له‌م دوو سوپایه ده‌شکیت. پیغمبهر ﷺ سواری هێسته‌ره‌که‌ی بوو که‌ناوی (شه‌هبایان به‌یزا) بوو رووی کرده‌ ریزه‌کانی موسولمانان و هانیدان بۆ جه‌نگکردن و مژده‌ی سه‌رکه‌وتنی پئ به‌خشین گه‌ر ئه‌وان راستگۆیان‌ه‌و نارامگرانه جه‌نگه‌که به‌ریومه‌به‌رن)^(۵۰۲).

(۵۰۱) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۸۵).

(۵۰۲) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۸۴)، وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۳۰/۵). وعروة بن الزبير كما في (البدایة) (۳۶۸/۴).

پاشان موسولمانهگان پیش رهویان کرد له تاریکی بهره‌به‌یاند او بهو شیوه بهر ته‌سکه‌دا به‌ره‌و خوار که‌وتنه ری تا ریزه‌گانی سوپای دوژمنیان به‌رچاو که‌وت. نه‌نه‌س ﷺ ده‌فهرمویت: (له‌جه‌نگی حونه‌یندا موشریکه‌گان به‌جوانترین ریز و‌ه‌ستابوون، ریزی نه‌سپ سواره‌گانیان له‌پیشه‌وه بوو پاشان ریزی شه‌رکه‌ره پیاده‌ره‌وه‌گان، پاشان نافرته‌گانیان به‌سواری و‌شتره‌وه بوون له‌دوایانه‌وه، پاشان مه‌ره‌گانیان پاشان نازه‌له‌گانی تریان)^(۵۰۳).

جابری کوری عه‌بدوλλά ﷺ ده‌فهرمویت: (له‌کاتیکدا روومانکرده شیوه‌که‌ی حونه‌ین که شیویکی به‌رته‌سک و سه‌ره‌ره‌وخوار بوو به‌ناسانی تئیدا به‌ره‌و خواره‌وه ده‌چوین له تاریکی به‌ره‌به‌یانی نه‌و رۆژهدا، به‌لام دوژمن پیش نیمه خویمان له‌وی دابه‌زاندبوو وه بۆسه‌یان بۆ دانابووین و نه‌وان له هه‌موولایه‌که‌وه خویمان ناماده کردبوو بۆمان)^(۵۰۴).

له‌به‌ره‌به‌یانی نه‌و رۆژهدا جه‌نگ به‌رپابوو و به‌رده‌وام بوو هه‌تا خه‌وتنان و تیکرای شه‌و وه‌ک عه‌بدو‌له‌رچه‌مانی نه‌لفه‌هری ﷺ ده‌فهرمویت: (به‌دوژمن گه‌یشتین و له‌روویان دا وه‌ستاینه‌وه هه‌تا ئیواره‌و تیکرای نه‌و شه‌وه‌مان)^(۵۰۵)، نه‌سپ سوارانی هه‌ردوولا تیک رۆژان و به‌شه‌ر هاتین له‌گه‌ئیان)^(۵۰۶).

له‌رۆژی دواتردا هه‌وازن نه‌خسه‌یان وابوو که پیشه‌کی سوپا‌که‌یان له‌گه‌ئ موسولمانان به‌جه‌نگ بێن و دواتر له‌روویاندا رابکه‌ن و بکشینه‌وه تا موسولمانان دوایان بکه‌ون و په‌لکیشیان بکه‌ن بۆ ناوچه‌یه‌کی به‌رته‌سکی دواوه‌وه، و له‌ویدا نابلو‌قه‌یان بدن. نه‌و له‌پیشه‌وه‌وه بۆسه‌ی بۆ دانا بوون، وه تیر هاویژه‌گانیشیان له‌دواوه دواتر تیر بارانیان بکه‌ن له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌وه هیرشینی زۆر گه‌وره‌و خیرا بکه‌نه سه‌ریان.

(۵۰۳) أخرجه: مسلم (۱۳۶/۱۰۵۹).

(۵۰۴) أخرجه: أحمد (۱۵۰۲۷) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن حبان (۴۷۷۴) وقال محققه: اسناده حسن وابويعلى (۱۸۶۲)، والبزار (۱۸۲۲)، والحاكم (۴۸/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۶/۵) وابن هشام (السيرة) (۵۸/۴) (۹۷۶) وقال محققه: اسناده حسن.

(۵۰۵) أخرجه: البزار (۳۵/۲)، والحاثر بن اسامة كما في (الاتحاف) (۶۳۱۴).

(۵۰۶) أخرجه: ابوداود (۵۲۳۳)، وأحمد (۲۲۴۶۷) وقال محققوه: حسن لغیره، والدارمي (۲۴۵۲، ۲۴۹۶) وقال محققه: اسناده قوي، والطيايبي (۱۳۷۱) واسناده صحيح كما قال البوصيري (الاتحاف) (۶۳۱۳)، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۲۷۱۸).

بەرائی کۆری عازیب ﷺ دەفەرمویت: (هەوازن زۆربەیان تیرهاوئێژبوون کاتیەک پێیان گەشتن و هێریمان بردە سەریان ئەوان پرایان کردو ئێمە کەوتینە کۆکردنەوهی دەسکەوتەکانیان)^(۵۰۷) بەم جۆرە لەهێرشێ یەکەمدا موسوڵمانان سەرکەوتنیان بەدەست هێناو سەرسام بوون بەسەرکەوتنەکیان و ژمارە زۆریانەوه. چونکە لەپێش سوپای موسوڵمانانەوه کۆمەڵێک وەر بەرزو گەنجی کەم شارەزا لەجەنگدا هەبوو کە قەلغان و کەرەستە یەکنەگەیان وەک پێویست نەبوو وە لەپێش سوپاکەشدا ژمارەیهکی زۆر بیروباومر لاوازو تازە موسوڵمان و دەشتەکی یان لەناویدا بوو، لەگەڵ ئەوێشدا ژمارە یەک باوەڕان دوو هێندە موسوڵمانان بوون. لەو کاتەدا سوپای موسوڵمانان سەرھالی کۆکردنەوهی دەست کەوتەکانی جەنگ بوون و گەنجە وەر بەرزەکانیشی بەخێرایێ دواي دوژمن کەوتبوون لەو رێگە بەردەلانیەداو دوژمنیان لێ دیار نەبوو لەبەر تارێکی بەرەبەیان و تەپۆتۆزی شەرکەران و گەرمایەکی زۆردا (هەریەکیەک لەوان لەپێ دەستی خۆی نەدەدی)^(۵۰۸).

جابیر ﷺ دەفەرمویت: (پێغمەبەر ﷺ لەگەڵ ھاوێلانی بەشیوەکەدا لەتاریکی بەرەبەیاندا دەروێشتن تا گەشتنە پێدەشتەکە لەوێدا لەناکاو ئەسپ سوارانی دوژمن هێرشیان هێنایە سەر موسوڵمانان)^(۵۰۹) بەم جۆرە شەر پێ جارێکی تر بەرپا بوووه.

ئەبو قەتادە ﷺ دەفەرمویت: (لەجەنگی حونەین دا لەگەڵ پێغمەبەر ﷺ بووین، کاتیەک بەیەک گەشتین سەرەتا موسوڵمانان سەرکەوتن بێنیم پیاویکی موشریک پیاویکی موسوڵمانی داوو بە زەویدا منیش پێچم کردەوهو لەدواپەوه بۆی روێشتم و بەشمشیرەکەم لەناو شانیم داو قەلغانەکە ی سەرسنگیم بێری و (دەستیکیم بێری)^(۵۱۰) بەلام (ئەو بەدەستەکە ی تری ملی گرتەم) و زۆر بەتوندی منی گۆشی، سوێند بەخوا نزیک بوو (بمکوژیت و گەر خوینی لەبەر نەرۆیشتایە دەیکۆشتم)^(۵۱۱) بەلام بەهۆی

(۵۰۷) أخرجه: البخاري (۲۸۶۴، ۲۸۷۴، ۴۳۱۵)، ومسلم (۱۴۰۰/۳).

(۵۰۸) أخرجه: البزار (۱۸۲۷)، وقال الحافظ (الفتح) (۴۲/۸) تحت الحديث رقم (۴۳۲۳).

(۵۰۹) أخرجه: أحمد (۱۵۰۲۷) وقال محققوه: حسن لغیره، والحاكم (۴۸/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۴۷۷۴) وقال محققه: اسناده حسن، وابويعلی (۱۸۱۲)، والبزار (۱۸۳۲)، وابن هشام (السيرة) (۵۸/۴) (۹۷۶) وقال محققه: اسناده حسن.

(۵۱۰) أخرجه: مسلم (۱۷۵۱).

(۵۱۱) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۸۱۵۴)، وأحمد (۲۲۶۰۷) وقال محققوه: حديث صحيح، وحسن اسناده الشيخ الالباني في

زور خوین بهربوونی بهخیرایی نهیتوانی و منی بهرداو بهسهر نهژنودا کهوت و منیش دام بهزهویدا و پاشان کوشتم^(۵۱۳).

سهلهمهی کوری نهکووع ﷺ دمهفرمویت: (لهکاتی جهنگی حونهیندا رووبهرووی دوژمن بوووبوینهوه، لهو کاتهدا چوومه سهر بهرزاییهک یهکیکی نهوانم لی دمرکهوت و تیریکم تیگرت و لیم ون بوو نهمزانی چی لیتهات، پاشان تهماشام کرد نهوان لهسهر بهرزاییهکی ترهوه هیرشیان هیناو موسولمانان بهرهو روویان چوون و لهگهلیان دا بهجهنگ هاتن^(۵۱۳)) سویند بهخوا ئیمه بهوجوره بهشیوهکهدا دهچووینه خوارهوه کاتیکمان زانی نهوان لهههموو لایهکهوه بهیهکجار هیرشیان کرده سهزمان^(۵۱۴) (و تیر بارانیان کردین)^(۵۱۵) نهوان (کهسانیکی دهست راست بوون دهگمن بوو تیریک بهفیرۆ بدن و نامانجیان نهپیکن)^(۵۱۶) (لهویدا تیر بارانیکیان کردین دمت وت پوله کوللهیه لهئاسمانهوه بهسهزماندا دهباری)^(۵۱۷) (وتیرهکانیان ههلهیان نهدهکردو بههویهوه موسولمانان خویمان تهواو نزم دهکردهوه)^(۵۱۸).

ئههس ﷺ دمهفرمویت: (ئیتیر بههویهوه ئهسپ سوارهکانی پشتهوهدهمان ههموو ههلاتن لهگهئ دهشتهکیهکان (ونهوانهه تازه موسولمان بوون)^(۵۱۹) بهوجوره موسولمانان بهرهو دواوه رایان کرد وهک خوی گهوره دمهفرمویت: ﴿...وَصَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَانْتُمْ مُذْرِبُونَ ﴿٥٢٠﴾ (التوبة)^(۵۲۰) جابیر ﷺ دمهفرمویت: (ئیتیر بهوجوره

(الارواء) (۵۳/۵)، وابن هشام (السيرة) (۶۳/۴) (۹۸۴)، وانظر (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۷۵۵) وقال: اسناده صحيح. (۵۱۳) أخرجه: البخاري (۴۳۲۱، ۴۳۲۲)، وابوداود (۲۷۱۷)، والترمذي (۱۵۶۲)، وابن حبان (۴۸۳۶) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والبيهقي (۵۰/۹).

(۵۱۳) أخرجه: مسلم (۱۷۷۷).

(۵۱۴) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۷۶۳)، وابن ابي شيبة (۱۰۱/۱۵)، والترمذي (۲۱۸۰)، وأحمد (۱۵۰۲۷) وقال محققوه: اسناده حسن. والحميدي (۸۴۸)، وابويعلی (۱۴۴۱)، والطبراني (الكبير) (۳۲۹۴، ۳۲۹۵)، وابن حبان (۴۷۷۴) وقال محققه: اسناده حسن. وابن هشام (السيرة) (۵۸/۴) (۹۷۶) وقال محققاه: اسناده حسن.

(۵۱۵) أخرجه: البخاري (۲۸۶۴، ۲۸۷۴، ۴۳۱۵)، ومسلم (۳/۱۴۰۰).

(۵۱۶) أخرجه: البخاري (۲۹۳۰)، ومسلم (۱۴۰۰).

(۵۱۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۲۳/۲۲)، وابن ابي شيبة (المصنف) (۲۸۱۳۷) وقال الهيثمي (المجمع) (۱۸۲/۶): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(۵۱۸) أخرجه: البخاري (۲۹۳۰)، ومسلم (۱۴۰۰).

(۵۱۹) أخرجه: مسلم (۱۳۶/۱۰۵۹).

(۵۲۰) أخرجه: ابوداود (۵۲۳۳)، وأحمد (۲۲۴۶۷) وقال محققه: حسن لغیره، والطيالسي (۱۳۷۱) واسناده صحيح كما في

خه لگی به ره و دواوه رایانکرد و کهس فریای کهس نه ده کهوت و پاشان و شترهکان به سهر یه کتردا ده کهوتن....^(۵۲۱)

ئیبنو ئیسهحاق ﷺ ده فهرمویت: (له کاتیکدا خه لگی هه لاتن و ئهوانه ی بیروباومریان لاواز بوو له خه لگی مه که که له گه ل پیغمبهر ﷺ هاتبوون، هه ندیکیان ئه و رق و قینه ی که له ناو دلایان مابوو دژ به موسولمانان له ویدا دمریان بری له وانه: ئه بسوفیانی کوری حهرب بوو که کیفی تیرو پشکی هه لئبژاردنی به ختی نه قامی هیشتا بی بوو، وتی: شکسته که بیان ناو هسیتته وه تا دمیان گه یه ننه دمریان)^(۵۲۲).

(وه کیلدمری کورئ حه نبه ل که له گه ل سه فوانی کوری ئومه یه دا بوو وه هیشتا موشریک بوون وتی: ئه مرؤ سیجره که ی موحه ممه د به تال بووه وه. سه فوانیش بیی وت: بی دمنگ به خوا ناو ده مت بشکینیت، سویند به خوا که سیکی قورپه ییش ببیته پیشه وام لام چاکتره له وه ی که سیکی هه وازن ببیته پیشه وام)^(۵۲۳).

له گپرانه وه یه کی تردا: (.... پیاویکی قورپه ییش له ویدا به لای سه فواندا رویشت و بیی وت: مژدمت لی بیت به شکستی موحه ممه د و هاوه لانی سویند به خوا ئیتر هه تا هه تابه سه رناکه ون. سه فوانیش بیی وت: تو مژدم دده دیت بی به سه رکه وتنی ده شته کییه کان؟ سویند به خوا که سیکی قورپه ییش ببیته سه رومرم پیم خوشره له وه ی یه کیکی ده شته کی ببیته سه رومرم)^(۵۲۴).

به م جوړه زوړبه ی سوپای موسولمانان رایانکرد به لام پیغمبهر ﷺ مایه وه خو ی و چهنه که سیکی موهاجرین و ئه نصار رایان نه کردو پیغمبهریان ﷺ به جی نه هیشت. جابیر ﷺ ده فهرمویت: (.... خیرا خه لگی روویان و مرگپراو به ره و دواوه

(الاتحاف) (۶۳۱۳).

(۵۲۱) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۷۶۳)، والترمذی (۲۱۸۰)، وأحمد (۱۵۰۲۷) وقال محققوه: اسناده حسن، والحمیدی (۱۸۴۸)، وابن حبان (۴۷۷۴) وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام (السیره) (۵۸/۴) رقم (۹۷۶) وقال محققه: اسناده حسن. (۵۲۲) أخرجه: ابن هشام (السیره) (۵۹/۴)، والبيهقي (الدلائل) (۱۲۷/۵) موصولاً، وقال الشيخ الالباني في (فقه السیره) (ص: ۴۲۲): اسناده صحيح.

(۵۲۳) أخرجه: ابویعلی (۱۸۶۳) وقال محققه: اسناده حسن و أخرجه: أحمد (۳۷۶/۳) باسناد صحيح، والبخاری (۱۸۳۴)، وابن حبان (۴۷۷۴) وقال محققه: اسناده حسن.

(۵۲۴) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۸۵) وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۳۱/۵)، وعروة ابن الزبير كما في (البداية) (۳۶۸/۴).

گه پانه وهو کهس له سهر کهس نه ده وهستا پیغمبهریش ﷺ چوو له لای راست.... له گه له کسانیکی کهمی موهاجرین و نه نصارو خزمی خوئی مایه وه له وانه: نه بوبه گرو عومره و عهلی و عه بباسی مامی و فهزل و نه بوسوفیانی کورپی حاریسی ناموزای و په بیعهی کورپی حهرس و ئوسامه ی کورپی زهیدو نهیمه نی کورپی ئوم نهیمه ن....^(۵۲۵) له گه پانه وه میه کی تردا (... له و رۆژهدا جابیری کورپی نه بوسوفیانی کورپی حاریسیان له گه لدا بوو ههروهها قوسمی کورپی عه بباسی و عوتبه و موعتیبی نه بوله هه ب و عه بدولای کورپی زوبه یرو نه وفه لی کورپی حاریسی کورپی عه بدولموته لیب و عه قیلی کورپی نه بوتالیب و شهیبه ی کورپی عوسمانی نه لجومه حی....^(۵۲۶) له گه پانه وه میه کی لاوازا هاتوو له ئیبنو مه سعوده وه ﷺ ده فهرمویت: (... له و رۆژهدا من و هه شتا پیاو له موهاجرین و نه نصار هه شتا پی دوا به دوا رۆشستین و ماینه وه و پشتمان تی نه کردن و ئیمه نه وانه بووین که خودا نارامی خستبووه دل و دهرونیانه وه)^(۵۲۷).

خۆگری پیغمبهر ﷺ و مانه وهی له گۆره پانی جهنگه کهدا

له م جهنگه دا پیغمبهر ﷺ له گۆره پاندا مایه وه به سواری هیستره سپیه که ی و ته ماشای بارود و دۆخه که ی ده کرد. سه له مه ی کورپی نه کووه ﷺ ده ئیت: (... له و کاته دا رام ده کرد به ره و دواوه... په شته ماله که م کرایه وه و به ده ستم هه ردوو لایه که یم گرت و به لای پیغمبهر دا ﷺ (به ره و دواوه رام ده کرد)^(۵۲۸) وه نه و که سواری هیستره سپیه که ی بوو بوو فهرمووی: ((لَقَدْ رَأَى ابْنُ الْأَكْوَعِ فِرْعَانَ))^(۵۲۹) واته: ((کورده که ی نه کووه ع

(۵۲۵) أخرجه: أحمد (۱۵۰۲۷) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن هشام (۵۸/۴) (۹۷۷) وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۱۲۰، ۱۲۷/۵) وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۴۲۲) والعمرى (السيرة الصحيحة) (۵۰۱/۲) وانظر: (صحيح الطبري) (۲۵۷)، و (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۷۴۵).
(۵۲۶) انظر: (فتح الباري) (۳۷/۸) من زيادات الزبير بن بكار علي مغازي ابن اسحاق.
(۵۲۷) أخرجه: أحمد (۴۳۳۶) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والبخاري (الكبير) (۱۰۳۵۱)، والحاكم (۱۱۷/۲) وصححه.

(۵۲۸) هكذا اورد ابن كثير (البدایة) (۵۹۴/۴) واللفظ في (صحيح مسلم) (۸۱/۱۷۷۷): (... وممرت على رسول الله ﷺ من هزماً). قال النووي: هذا حال من ابن الاكوع كما صرح اولاً بانهزامه ولم يردان رسول الله ﷺ انهم (شرح مسلم) (۳۸۴/۶) ويدل عليه ايضاً قوله ﷺ لسلمة: (لقد رأى ابن الاكوع فرعاً) وقال الصحابة كلهم: انه لم ينهزم وقال البراء ﷺ: (اشهد على نبي الله ما ولي وفي رواية: ولكن رسول الله ﷺ لم يفر) أخرجه: مسلم (۱۷۷۶).
(۵۲۹) أخرجه: مسلم (۸۱/۱۷۷۷).

تۆھیوه له وهی که بینوییهتی)).

ئه بوقه تادهش ﷺ دهئیت: (موسولمانان به رهو دواوه رایان کردو منیشیان له گهل بووم عومه ری کورپی خهتتابم بینی و پیم وت: ئه وه خه لکی جییانه بۆ وا ده کهن؟ وتی: ئه وه له فه رمان و ده سه لاتی خوادایه؟) (۵۲۰)، جابیر ﷺ دهئیت: (خه لکی به رهو دواوه رایان ده کرد کهس له سه ر کهس نه ده وه ستاو پیغه مبه ریش ﷺ چوو له لای راستی رینگاکه و پاشان فه رمووی: ((أَيُّنَ أَيُّهَا النَّاسُ؟ هَلُمُّوا إِلَيَّ، أَنَا رَسُولُ اللَّهِ (مَرَّتَيْنِ) أَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.)) (۵۲۱) واته: ((ئه وه بۆ کوی ده چن ئه ی خه لکینه وه رنه وه بۆ لای من، من پیغه مبه ری خودام دووچار ئه وه ی دوو باره کرده وه منم موحه ممه دی کورپی عه بدوئلا)) ((يا عِبَادَ اللَّهِ أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)) (۵۲۲) (يا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ أَنَا رَسُولُ اللَّهِ)) (۵۲۳) واته: (ئه ی به نده گانی خوا من به نده و پیغه مبه ری خوا، ئه ی به نده گانی خوا من به نده ی خوا و پیغه مبه ری خوا)) (ئه ی کۆمه لی موسولمانان منم پیغه مبه ری خودام).

به راه ﷺ ده فه رموئیت: (له و ده مه دا پیغه مبه ری خوا ﷺ بینی به سواری هێستره سه پیه که وه بوو و ئه بوسوفیانی کورپی حاریسیش له غاوه که ی گرتبوو) (۵۲۴) (پاشان پیغه مبه ر ﷺ هێستره که ی تاو ده دا به ره و رووی موشریکه کان. عه بباسی مامی ترساو لغاوه که ی گرت و ده ی وه ستاند و ئه بوسوفیانیش زین و کۆپانی هێستره که ی گرتبوو، عه بباس ده فه رموئیت: له وکاته دا هێستره که ی به ره و موشریکه کان تاو ده دا و منیش له غاوه که ییم گرتبوو ده م وه ستاند بۆ ئه وه ی خیرا نه روات) (۵۲۵) (به لام ئه و هه ر خیرا تاویده دا و ئه بوسوفیانی ئامۆزاشی زین و کۆپانه که ی گرتبوو) (۵۲۶)

(۵۲۰) أخرجه: البخاري (۴۳۲۲)، ومسلم (۱۷۵۱).

(۵۲۱) أخرجه: أحمد (۱۵۰۲۷) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (۵۸/۴) (۹۷۷) وقال محققاه: اسناده

حسن، وقال الشيخ الالباني (فقه السيرة) (۴۲۲): حديث صحيح. وانظر (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۷۴۵)، (صحيح

الطبري) (۲۵۷) و (السيرة الصحيحة) (۵۰۱/۲).

(۵۲۲) أخرجه: الطيالسي (۱۳۷۱) و اسناده صحيح كما قال البوصيري (الاتحاف) (۶۳۱۳).

(۵۲۳) أخرجه: الحاكم (۴۸/۳) وصححه ووافقه الذهبي.

(۵۲۴) أخرجه: مسلم (۸۰/۱۷۷۶).

(۵۲۵) أخرجه: مسلم (۱۷۷۵).

(۵۲۶) أخرجه: أحمد (۱۷۷۵) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

لهو كاته دا دهيفه رموو: ((أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ))^(۵۳۷) ((أَنَا ابْنُ أَلْعَوَاتِكِ))^(۵۳۸) واته: (منم پيغمبهر بن هيج درويهك منم كورهكهي عهبدولموتهلپب) (منم كورپى (سن) عاتيكه ناوهكهم) ئه نهس دهفهرمويت: (پاشان پيغمبهر ﷺ بانگى كردو فهرمووى: ((يَا لَمُهَاجِرِينَ، يَا لَمُهَاجِرِينَ))^(۵۳۹) واته: (موهاجيرهكان لهكوين موهاجيرهكان لهكوين) ((يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ، أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۵۴۰) (ئهى موهاجيرهكان منم بهندهى خواو پيغمبهرى خوا) ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۵۴۱) (ئهى پشتيوانهكان منم بهندهى خواو پيغمبهرى خوا) .

پاشان (لهو رۆژهدا دوو بانگهوازى كرد بن ئه وهى هيج لهنيوانياندا بليت، ئاورپى بهلاى راستدا دايه وهو فهرمووى: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ))؟ واته: ((ئهى كۆمه لاني پشتيوانهكان)). هه موو وتيان: ئهوا هاتين ئهى پيغمبهرى خوا (لهخرمه تداين)^(۵۴۲) مزده بو تو ئيمه لهگه تداين، پاشان پيغمبهر ﷺ بهلاى چهپدا ئاورپى دايه وهو فهرمووى: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ))؟ واته: ((ئهى كۆمه لاني پشتيوانهكان)) هه موو وتيان: ئهوا هاتين ئهى پيغمبهرى خوا مزده بو تو ئيمه لهگه تداين)^(۵۴۳) .

هاوارو بانگ كردنه كهى عه بباس ﷺ

لهو ساته وهخته دا پيغمبهر ﷺ داواى له عه بباس كرد ئه وپش پياويكى دهنگ كهوره بوو تا بانگى هاوه لاني بكات و هه موو بگه رينه وهو بهرمنگارى دوزمن بينه وه، عه بباس ﷺ ده لپت: (من له گه ل پيغمبهرى خوا بووم ﷺ و لغاوى هيستره سبييه كهيم گرتبوو من پياويكى كه تهو به خووه بووم و دهنگم بهرز بوو، فهرمووى: ((يَا عَبَّاسُ أَرْضُ نَادٍ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ يَا مَعْشَرَ أَصْحَابِ السَّمْرَةِ))^(۵۴۴) واته: ((ئهى عه بباس

(۵۳۷) أخرجه: مسلم (۸۰/۱۷۷۶).

(۵۳۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۷۲۴)، والبيهقي (الدلائل) (۱۲۵/۵) وقال محقق (البدایة) (۵۹۱/۴): حديث حسن، قال

قتيبة: وكان رسول الله ﷺ له ثلاث جدات من اسلم اسمهن عاتكة.

(۵۳۹) أخرجه: مسلم (۱۳۶/۱۰۵۹) وأحمد (۱۲۶۰۸) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۵۴۰) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۱۵۳).

(۵۴۱) أخرجه: أحمد (۱۲۹۷۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۵۴۲) أخرجه: البخاري (۴۳۳).

(۵۴۳) أخرجه: البخاري (۴۳۳)، وأحمد (۱۲۹۷۶) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۵۴۴) أخرجه: مسلم (۱۷۷۵)، وأحمد (۱۷۷۵) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، وابن هشام (۶۰/۴) (۹۸۰) وقال

دوعاو نزای پیغمبهر ﷺ

لهم ساته وهخته دژوارهدا پیغمبهر ﷺ له سهر پستی هیسترهکهی هاته خوارهوهو دوعاو نزای کرد تا خوای گهوره سهری بخات بهسهر دوزمانانیدا، بهراء ﷺ دهفهرمویت: (لهکاتیکدا پیکدادان روویدا لهنیوان پیغمبهر ﷺ و موشریکهکاندا لهحونهین، لهو ساتهدا پیغمبهر ﷺ لهپستی و هیسترهکهی هاته خوارهوه) ^(۵۵۴) (دوعای کردو داوای سهرکهوتنی لهخودای میهرهبان کردو فهرمووی: ((اللَّهُمَّ نَزَّلْ نَصْرَكَ)) ^(۵۵۵) واته: (خودایه سهرکهوتنی خوتمان بؤ دابهزینه)) ((اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِنْ تَشَاءُ لَا تُعْبَدُ بَعْدَ الْيَوْمِ)) ^(۵۵۶)

واته: ((خودایه تۆ گهر ویستت لی بیت لهمرۆ بهدواوه نابهسرتییت)) (وه ههردوو دهستی بهرز دهکردهوهو بهردهوام دهیوت: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أُنشِدُكَ مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ لَا يَنْبَغِي أَنْ يَظْهَرُوا عَلَيْنَا)) ^(۵۵۷) واته: خودایه من لییت دهپاریمهوه بهئینهکهی خوتم بؤ بهئینه دی، خودایه ریگه نهدهی نهوان بهسهرماندا زالبین.

گهپانهوهی هاوهلان

لهیهکهم جاردا شلهژانیک دروست بوو لهپیزی سوپای موسولماناندا بههویهوه زۆر ئەستهم بوو نازاو نهبهردهکان خویمان بگهیهننه لای پیغمبهر ﷺ و نهوهش ههنديک کاتی برد تا لهئهنجامدا سهد کهسێک توانیان خویمان بگهیهننه لای پیغمبهر ﷺ و پاشان ههموو بانگهوازهکهی پیغمبهریان ﷺ پێ گهیشت و لهههموو لایهکهوه گهپانهوه لای پیغمبهر ﷺ و ریزهکانیان دووباره پێک خستهوهو هیرشیان کرده سهر دوزمن. یهکهم جار تهنها عهیباسی ﷺ مامی لابیو لغاوی هیسترهکهی گرتبوو لهگهئ ئەبوسوفیانی ناموزای ﷺ نهویش کوپانهکهی گرتبوو، دواتر ده کهس لهبنهمالهکهی

الخيرة المهرة (۶۳۱۷)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۸۱/۶): رواه البزار ورجاله ثقات.

(۵۵۴) أخرجه: ابوداود (۲۶۵۸)، وابويعلی (۱۶۷۸)، وابن حبان (۴۵۷۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۵۵۵) أخرجه: البخاري (۴۳۱۷)، ومسلم (۷۸.۷۹/۱۷۷۶) واللفظ له.

(۵۵۶) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۰۲۰۰) وقال محققه: اسناده صحيح، وأحمد (۱۲۱/۳) ورقم (۲۲۵۲۸) وقال ابن

كثير (البداية) (۵۹۰/۴): اسناده ثلاثي على شرط الشيخين. واللفظ له ولأبن ابي شيبة.

(۵۵۷) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۸۵) وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۳۱/۵)، واورده ابن كثير (البداية) (۳۶۸/۴)

عن عروة.

خۆی له گه‌ل ئه‌بوه‌گرو عومهر هاتنه‌وه لای ئه‌وانیش: عه‌لی و ئوسامه‌و فه‌زل و ره‌ببعه‌ی کورپی حاریس و قوسم و جه‌عفه‌ری کورپی ئه‌بوسوفیانی کورپی حاریس و ئه‌یمه‌ن کورپی ئوم ئه‌یمه‌ن و نه‌وفه‌لی کورپی حاریس و عه‌قیلی کورپی ئه‌بوتالیب و شوعبه‌ی کورپی عوسمان و که‌سانیک‌ی ترﷺ.

پاشان هه‌شتا که‌س له‌هاوه‌لانی موهاجرین و پشتیوانان هاتنه‌وه لای، ئه‌وان یه‌که‌م جار پش‌تا و پش‌ت چوونه دواوه‌و پشتیان نه‌کرده دوژمن، له‌دواتردا بیست که‌سی تریش هاتن و پیغمه‌بهر ﷺ ریزه‌گانی ریک‌خستن و خۆی له‌پیشیانوه بوو وه هیرشیان کرده سه‌ر دوژمن و خۆیان ده‌دایه‌ په‌نای پیغمه‌بهر ﷺ، له‌پاشان هاوه‌لان بانگه‌وازه‌که‌ی عه‌بباسیان پێ گه‌یشت و به‌خیرایی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هاتنه‌وه‌و ده‌یان وت: ئه‌وا هاتین ئه‌وا هاتین، ئه‌وانه‌ش که‌ نه‌یان ده‌توانی وشتره‌کانیان بگێرپه‌وه شمشیر و پم و فه‌لغانه‌کانیان لێ داده‌گرت و ده‌گه‌رانه‌وه.

عه‌بباس ﷺ ده‌فه‌رمویت: (سویند به‌خوا هاوه‌لان له‌دوای بیستنی بانگه‌وازه‌که‌ی من هه‌موو وه‌ک چۆن مانگا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ پارێزگاری کردن له‌گوێره‌که‌که‌ی ئاوها هه‌موو گه‌رانه‌وه‌و ده‌یان وت: ئه‌وا هاتین ئه‌وا هاتین)^(۵۵۸).

(ئهنه‌س ﷺ ده‌لێت: کاتیک هاوه‌لان بانگه‌وازه‌که‌یان به‌ر گوێ که‌وت گه‌رانه‌وه به‌وینیه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی وشتر بۆ لای به‌چه‌که‌کانی)^(۵۵۹) (و ده‌یان وت: ئه‌وا هاتین بۆلات سویند به‌خوا)^(۵۶۰) (وه‌لامیان ده‌دایه‌وه‌و ده‌یان وت: ئه‌وا هاتین ئه‌وا هاتین، پیاوی وایان تیدا بوو ده‌یویست وشتره‌که‌ی بگێرپه‌ته‌وه بۆلای پیغمه‌بهر ﷺ نه‌ی ده‌توانی، فه‌لغانه‌که‌و شمشیره‌که‌و زری پۆشه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌و ده‌گرت و له‌سه‌ر پش‌تی وشتره‌که‌ی خۆی هه‌لده‌دایه‌ خوارێ و وشتره‌که‌ی به‌جێ ده‌هێشت به‌ره‌و لای ده‌نگه‌که‌ ده‌چوو به‌و چۆره‌ تا سه‌د که‌سه‌یک‌ی له‌لا کۆبووه‌وه)^(۵۶۱).

(۵۵۸) أخرجه: مسلم (۱۷۷۵)، وأحمد (۱۷۷۵).

(۵۵۹) أخرجه: ابویعلی (۳۶۰۶) وقال محققه: اسناده حسن، والطبرانی (الاوسط) (۲۷۵۸) وقال محققه: اسناده حسن.

(۵۶۰) أخرجه: الحاكم (۴۸/۳) وصححه و وافقه الذهبي.

(۵۶۱) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۱)، ومسلم (۷۶/۱۷۷۵)، وأحمد (۱۷۷۵)، وابن هشام (السيرة) (۶۰/۴) (۹۸۰) وقال

محققه: اسناده حسن. واللفظ له. والبيهقي (الدلائل) (۱۳۷/۵).

(پاشان پيغمبهر ﷺ ريزهگاني ريځخستن) ^(۵۱۲) (و خوځى پيشيان كهوت) ^(۵۱۳) (بهراء دهئيت: سويند بهخوا نيمه لهترسى ههره گهوره جهنګدا خوځمان ددهايه پهناى پيغمبهر ﷺ وه نازا نهو كهسه بوو له لاي شانى پيغمبهرهوه ﷺ بوهستيت و بجهنگيت) ^(۵۱۴) (ثيبنو مهسعود ﷺ دهئيت: هاوهلان گهړانهوهو شمشيرهگانيان بهدهستى راستيانهوه وهك نهستيره ددرهوشايهوه) ^(۵۱۵) (دواتر هزاريان گهړانهوه چواردهورى پيغمبهر ﷺ و كفى شمشيرهگانيان فرئ داو روو بهدوژمن وهستانهوه) ^(۵۱۶) (و بهسهختى لهگهلياندا بهجهنگ هاتن) ^(۵۱۷).

هيرشى موشريكهكان زور درندانه بوو، راستهوخو بهرهو رووى پيغمبهر ﷺ بوو، بهلام خواى گهوره فريشته سهربازهگاني خوځى نارده پاريزگارى پيغمبهر ﷺ و پاراستى. يهكك له موشريكهكان كه دواتر موسوئمان بوو ناوى عهبدوپرحمان بوو نهو ههوالهئى نهو كاتهيان دهگيرپتتهوهو دهئيت: (كاتيك نيمهوه هاوهلانى پيغمبهر ﷺ رووبهرووى يهك بووينهوه نهوان ماوهى شيردوشينك خوځيان لهبهردهمماندا نهگرت راومان نان گوړهپانمان پي بهجئ هيشتن و دوايان كهوتين، تا گهيشتینه نهوكهسهى كهسواري وشتره سببيهكه ببوو، به شمشيرهكانمانهوه رووبهرووى روښتین تا دامان بهسهرماندا) ^(۵۱۸) (لهويدا پياوونكي رووخسار سپى ههبوون وتيان: رووتان رهش بيت بگهړينهوه دواوه، نيتير نيمهش لهدواى نهو شهوه شكايين) ^(۵۱۹) (نهوان شوينمان كهوتن و بهسهرماندا سهركهوتن) ^(۵۲۰) (ماليكى كورپى عهوف كهسيكى هيرش بهرى نازا بوو نهسپهكهئى تاو ددها بهرهو پيغمبهر ﷺ پروات و هاواري لئ دهكردو زورى لهگهئ خهريك بوو بهلام ههر نهدهروښت) ^(۵۲۱).

(۵۱۲) أخرجه: البخاري (۲۸۶۴)، ومسلم (۷۸/۱۷۷۶) واللفظ له.

(۵۱۳) أخرجه: مسلم (۱۳۶/۱۰۵۹).

(۵۱۴) أخرجه: مسلم (۷۸/۱۷۷۶).

(۵۱۵) أخرجه: أحمد (۴۳۳۶) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والبخار (۱۸۲۹)، والطبراني (۱۰۵۳۱)، والحاكم (۱۱۷/۲) وصححه.

(۵۱۶) أخرجه: ابن ابي شيبه (المصنف) (۳۸۱۴۵) وقال محققه: رجاله ثقات، والبخار (۱۸۲۸)، وأورده الحافظ في (المطالب) (۴۳۰۷)، والبوصيري (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۳۱۷) وقال: رجاله ثقات.

(۵۱۷) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۱)، ومسلم (۷۶/۱۷۷۵)، وابن هشام (السيرة) (۶۰/۴) (۹۸۰) وقال محققاه: اسناده حسن.

(۵۱۸) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۴۳/۵)، وقال الذهبي (المغازي) (۵۸۳): اسناده جيد.

(۵۱۹) نفس المصدر السابق.

(۵۲۰) أخرجه: الحافظ (المطالب العالية) (۴۳۷۰) والبوصيري (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۳۱۵) عن مسدد.

(۵۲۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۰۱/۱۹)، وقال الهيتمي (المجمع) (۱۰۲۸۶): رواه الطبراني عن خليفة بن خياط ومحمد

شکستخواردنی ههوازن

بهوجۆره بههۆی نازیهتی و نهبهردی پیغمبهری خواوه ﷺ و بانگکردنی هاوهلان و پاشان کۆبوونهومیان لهلای و هاوکاری خوی گهورهو ناردنی فریشتهکان بۆ پشتیوانی کردنی پیغمبهر ﷺ ههموو ئهوانه رۆئیکی سههرهکیان ههبوو بۆ سههرکهوتن بهسههر دوژمندا وخوادا ههموو ئهوانهی کرده هۆکار بۆ سههرخستنی موسولمانان:

دواتر تیکرای سوپای موسولمانان گهپانهوه (و دهستهو یهخه بهشهپ هاتن لهگهئیان)دا^(۵۷۲). (لهو کاتهدا پیغمبهر ﷺ بهسههر پشتی ههستهرهکهیهوه خۆی بهرز دهکردهوه تا جهنگهکه ببینیت ودهیفهرموو: ((هَذَا حَيْمِ الْوَطِيسِ))^(۵۷۳) واته: ((ئیستا ئیتر جهنگ بهتهواوهتی گهرم بوو)) لهگهپرانهوهیهکی تردا: (پیغمبهر ﷺ بهسههر ولاخهکهیهوه خۆی بهرز دهکردهوه تا بهرپوهچوونی جهنگهکه ببینیت، تهماشای کردن و فهرمووی: ((الآن حَمِي الْوَطِيسِ))^(۵۷۴) واته: ((وه ئیستا جهنگ گهرم بوو)) (وه پاشان لهههستهرهکهی دابهزی)^(۵۷۵) (و مشتیک ورده چهوی سپی بهدهستهوه گرت)^(۵۷۶) و (روو به دوژمن ههئیداو پاشان فهرمووی: ((انْهَزْمُوا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ)) (انْهَزْمُوا وَرَبِّ الْكَعْبَةِ، مَرْتَبَيْنِ))^(۵۷۷) واته: ((دوژمن شکا سویند بهخودای موحهممهد)) (ئهوان شان سویند بهخودای کهعبه. ئهوان شان سویند بهخودای کهعبه).

سهلهمهی کوری ئهکووع ﷺ دهئیت: (لهکاتیکدا دوژمن ههیرشیان هینایه سههر پیغمبهر ﷺ، ئهوه له ههستهرهکهی دابهزی و مشتیک خۆلی زهوی بهدهستهوه گرت و بهرهو رووی ئهوان ههئیداو فهرمووی: ((شَاهَتِ الْوُجُوهُ)) واته: ((پروخسارتان

بن سلام وکلاهما ثقه.

(۵۷۲) أخرجه: ابویعلی (۳۶۰۶) وقال محققه: اسناده حسن.

(۵۷۳) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۱) ومسلم (۷۶/۱۷۷۵).

(۵۷۴) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۱)، وابن هشام (۶۰/۴) (۹۸۰) وقال محققاه: اسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۱۲۹/۵).

(۵۷۵) أخرجه: الحاكم (۱۱۶/۲) و صححه علی شرط مسلم ووافققه الذهبي.

(۵۷۶) أخرجه: ابویعلی (۳۶۰۶) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الاوسط) (۲۷۵۸) وقال محققه: اسناده حسن.

(۵۷۷) أخرجه: مسلم (۷۷، ۷۶/۱۷۷۵)، وأحمد (۱۷۷۵).

بشیویت)). نیتەر هه موو دهم و چاویان^(۵۷۸) پڕ بوو له ته پوتۆزی ئەو مشتە خۆلە^(۵۷۹) (عه بباس ﷺ ده لیت: چووم ته ماشام کرد جهنگه که وهك خۆی ده چوو به پڕۆه، به لام سویند به خوا ههر ئەو مشتە جهو و خۆلە ی تیگرتن نیتەر هه موو شکستیان خواردو سوپاکه یان له پاشه كشه دا بوو^(۵۸۰)).

(عوروه ﷺ ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ مشتە خۆلی به ههر چوار لادا تیگرتن و به ههر لایه كدا تیی ده گرتن نه وان لهو قۆله وه شكستیان ده خوارد^(۵۸۱) (به ته وا وه تی خودا شكستی پێ هینان و رایان کرد^(۵۸۲) له گه ل ئەوه شدا خوی گه و ره دل و دهر وونی نه وانی تۆقاند بوو، یه كێك له موشریكه كان دواتر ئەوه ده گێرپه ته وه ناوی (حاریسی كورپی به دله) بوو و ده لیت: (دواتر پیغه مبه ر ﷺ مشتێك خۆلی سهر زهوی به پرووماندا هه لدا نیتەر شكستمان خواردو راما نكردو و وامان دهمانی هه موو دارو به ردیكی ئەو ناوه (ئه سپ سواره)^(۵۸۳) به دوومان كه وتوو ه^(۵۸۴) پاشان (گویمان له گرمه یه ك بوو له ناسمان ده هاته سهر زهوی دهنگی ئاسنێك كه بكیشریت به ناو ته شتیكی مسدا^(۵۸۵)) (یاخود وهك ئەوه وابوو له ناكاودا به ردی هه لیدمیته ناو ته شتیكه وه، ئەوه كاری له ناو دلمان ده كردو ده تۆقاین و دهرساین^(۵۸۶)).

له گێرانه وه میه کی (لاوازا) هاتوو ه (یه كێك له پیاوانی دوژمن میلوره ی ره شی ده بینی له ئاسمانه وه ده بارینه گۆره پانی جهنگه كه وه ده لیت: من گومانم له وه دا نه بوو كه ئەوانه فریشتەن ئەوه نده ی پێ نه چوو هه موو شكاین و راما ن کرد^(۵۸۷)).

(۵۷۸) أخرجه: أحمد (۲۲۴۶۷) وقال محققه: حسن لغیره، وابوداود (۵۲۳۳)، والطبرانی (الكبير) (۷۴۱/۲۲)، والطیاسی (۱۴۶۸) واسناده صحیح كما قال البوصیری (اتحاف الخیره) (۶۳۱۳).

(۵۷۹) أخرجه: مسلم (۱۷۷۵).

(۵۸۰) أخرجه: مسلم (۸۱/۱۷۷۷).

(۵۸۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۳۳/۵).

(۵۸۲) أخرجه: مسلم (۸۱/۱۷۷۷).

(۵۸۳) أخرجه: يعقوب بن سفيان (المعرفة والتاريخ) (۳۲۷/۱).

(۵۸۴) أخرجه: الطبرانی (الكبير) (۳۳۶۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۷۱): رواه الطبرانی ورجاله ثقات.

(۵۸۵) أخرجه: أحمد (۲۲۴۶۷) وقال محققه: حسن لغیره، وابوداود (۵۲۳۳)، والطبرانی (الكبير) (۱۷۴۱/۲۲)، والطیاسی (۱۴۶۸) واسناده صحیح كما قال البوصیری في (اتحاف الخیره المهرة) (۶۳۱۳).

(۵۸۶) أخرجه: الحميدي (۴۳۹)، والطبرانی (الكبير) (۲۳۷/۲۲)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۷۹): رواه الطبرانی ورجاله ثقات.

(۵۸۷) أخرجه: أحمد (۲۲۴۶۷) وقال محققه: حسن لغیره، وابوداود (۵۲۳۳)، والطبرانی (الكبير) (۱۷۴۱/۲۲)، والطیاسی

(پیاویکی کهتهو زل ئالای موشریکهکانی پی بوو پۆشاکهکەشی رەش بوو سواری و شتریکی سوور بوو پێشی دوژمن کهوتبوو جار جار به پمهکهی دهجهنگاو دواتریش بهرزی دهکردهوه تا ههموو بهدوایدا بپین، عهلی و پیاویکی ئه‌نصاری بۆی چوون عهلی له‌دواوه دای له‌ههردوو قاجی و شترهکهو کابرا به‌پشتا کهوته خواره‌وهو ئه‌نصاریه‌که‌ش چوووه سه‌ری و سه‌ره‌تا له‌قاجی دا ه‌رتانندی و پاشان گوشتی، نیت‌ر جه‌نگ گه‌رم تریبوو دوژمن شکاو ههموو ده‌ستگیر کران له‌کاتیکدا ه‌یشتا پاشماوه‌ی سوپای موسوئلمانان به‌ته‌واوه‌تی ههموو نه‌گه‌رپابوونه‌وه گۆرپه‌پانی جه‌نگه‌که) (۵۸۸)

(پیغمه‌بهر ﷺ موسوئلمانانی هاندا بۆ جه‌نگه‌که‌و فه‌رمووی: ((مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا، لَهُ عَلَيْهِ يَتْنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ)) (۵۸۹) واته: ((هه‌ر یه‌کێک که‌سێکی دوژمن بکوژیت و به‌لگه‌ی له‌سه‌ری هه‌بیت ههموو ده‌ستکه‌وت و که‌لوپه‌لی ئه‌و که‌سه بۆ ئه‌و ده‌بیت)). (له‌و رۆژهدا ئه‌بوته‌له‌هه‌ بیست پیاوی لی کوشتبوون و که‌لوپه‌له‌کانیان بووه ده‌سکه‌وتی ئه‌و) (۵۹۰).

راوانانی دوژمن و شوینکه‌وتنیان بۆ ناوچه‌ی نه‌خه‌له‌و ئه‌وتاس

هه‌وازن توشی شکستیکی خراب هاتن به‌ههموو لادا هه‌لاتن که‌میکیان مانه‌وه‌و موسوئلمانان به‌ئاسانی به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌وتن، له‌ راکردنه‌که‌یاندا ژماره‌ی زیاتریان لی کوژرا، پیغمه‌بهر ﷺ فه‌رمانی به‌ موسوئلمانان دا تا شوینی راکردووه‌کان بکه‌ون تا لاوازتریان بکه‌ن و جاریکی تر نه‌توانن ریزه‌کانیان ریک بخه‌نه‌وه دژ به‌موسوئلمانان.

عه‌بباس ؓ ده‌فه‌رمویت: (ئیس‌تاش هه‌ر له‌پیش چاومه‌ که پیغمه‌بهر ﷺ به‌سواری ه‌یستره‌که‌یه‌وه له‌گه‌ل موسوئلمانان شوینی دوژمن که‌وتبوو) (۵۹۱) ده‌یفه‌رموو: ((جزوهم جزاً)) واته: ((به‌ته‌واوه‌تی بیان برنه‌وه)) و ئاماژه‌ی کرد بۆ گه‌ردنی خۆی

(۱۴۶۸) واسناده صحیح كما قال البوصيري في (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۳۱۳).

(۵۸۸) أخرجه: الحميدي (۴۳۹)، والطبراني (الكبير) (۲۳۷/۲۲)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۷۹): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(۵۸۹) أخرجه: البخاري (۴۳۲۱).

(۵۹۰) أخرجه: مسلم (۱۸۰۹)، وابوداود (۲۷۱۸)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۲۳۶۲) والاناؤوط في (سنن

ابي داود) (۳۵۲/۴).

(۵۹۱) أخرجه: مسلم (۷۷/۱۷۷۵)، وأحمد (۱۷۷۵) وقال محققوه: اسناده صحیح علی شرطهما.

(واتە: لەگەردنیان بدن) (۵۹۲) بەم جۆرە ھەوازن شکا لەو جەنگەداو بەھەموو جیاو دۆلی ئەو ناوچەیدا بلاو بوونەو، مالیکی کورپی عەوف بەرھو تائیف رۆیشت خۆی لە قەلاکەیان قایم کرد، ھەندیکیان بەرھو شیوی ئەوتاس چوون کە لەنیوان حونەین و تائیفدا، وە ھەندیکی تریان لەشیوی نەخلە لەنیوان سواحەو شەرائیحدا مانەو، سوارەکانی موسوئلمانان شوینیان کەوتن.

پیغمبەر ﷺ ئەبوعامیری ئەشعەری بەدوایاندا ناردە ئەوتاس و لەویدا دووبارە لەگەڵیان بەجەنگ ھاتن و ھەرلەوێ دورھیدی کورپی سومەیان کوشت و ئەبوعامیریش تیریکی لەکلاوێ ئەژنۆی داو ئەبوموسای لەجیگەکەیی خۆی دانا (۵۹۳).

بەسەرھاتەکەش ئەبوموسای ئەشعەری ﷺ دەگیڕیتەووە دەئیت: (کۆتایی بەجەنگی حونەین ھات و پیغمبەر ﷺ ئەبوعامری کردە سەرکردەیی سوپایەکی ناردی بۆ ناوچەیی ئەوتاس و لەوێ بە دورھیدی کورپی سومە گەیشت و ئەوی کوشت و ھاوولانی ھەموو رایانکردو خودا ئەوانی شکاند، یەکیکی لە دوزمان تیریکی گرتە ئەبو عامیرو لەکلاوێ ئەژنۆیدا جیگیربوو ئەمەش لەدوای ئەو بوو کە دورھیدی کوشت منیش گەیشتمە لای و پێم وت: مامە کێ ئەو تیرەیی تێ گرتیت؟ ئەویش یەکیکی لەدوژمن دەست نیشان کردو وتی ئەو بوو دەیبینیت. منیش بەرھو رپووی چووم ئەو کەسە کورمەکەیی دورمید بوو، کاتیک پێی گەیشتم و منی بینی پستی تێ کردم و رایکرد منیش بەدوایدا چووم و پێم دەوت: ئەو شەرم ناکەیت؟ ئەو تۆ عەرەب نیت؟ ئەو غیرەتت نییە بوەستیت، ئیتر وەستاو بەشەر ھاتین و شمشیریکم لێداو کوشتم.

باشان گەرامەو لای ئەبوعامیر وتم: خوا دوزمنەکەتی کوشت. وتی ئەم تیرەم لێ دەربەینە، منیش دەرم ھیناو ئاوی لێ ھاتەخوار وتی: برازا بچۆرەو بۆلای پیغمبەر ﷺ و سلۆی منی پێ بگەینەو پێی بلێ: ئەبوعامیر پیت دەئیت: داوای لێ خوشبوونم بۆ بکە. ئەبوعامیر منی کردە بەرپرس لەجیی خۆی بەلام ئەو مندا ی پێ نەچوو گیانی سپارد و مرد... (۵۹۴).

(۵۹۲) أخرجه: البزار (۱۸۳۰)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۸۱/۶): رواه البزار ورجاله ثقات.

(۵۹۳) انظر: (السيرة الصحيحة) للعمرى (۵۰۵/۲).

(۵۹۴) أخرجه: مسلم (۱۶۵/۲۴۹۸)، وأحمد (۱۹۵۶۷) وقال محققوه: صحيح، والطبراني (الوسط) (۶۷۳۸) وسانده حسن

موسولمانان بۆ لەناوبردنی پاشماوەی سوپای موشریکەکان دوایانکەوتن و لەناوچەیی ئەوتاسە جەنگیکی بەهیز لەنیوانیاندا روویداو لەئەنجامدا موسولمانان تیایدا سەرکەوتن و دورەیدو سێ سەد کەسیان لێ کوشتن، لەویدا هەندیک ژن و مندالیش کوژران (وچەندەهاشیان لێ دەست بەسەرکردن) (۵۵) هەوائی کوشتنی ژن و مندال گەشتەووە بە پیغمبەر ﷺ و زۆری پێناخۆش بوو، ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلیت: (دورەید لەگەڵ شەش سەد کەس کە هەموو لەگەڵی بوون لەو ناوچەییە چوونە سەر تەپۆلکەییەک، هەندیک لەھاوولانی پێیان وتبوو: سویند بەخوا وا یەکەییەکی سەربازیان بەرەو ئێرە دیت. ئەویش وتبووی، شیوەیانم بۆ باس بکەن، وتیان: کەسانیک دەبینین رەمەکانیان بەدریژی بەدەستەوویە و ئەسپ سوارن و تازە وا دەگەنە لای خوارووی تەپۆلکەکە.

دورەید وتبووی: هیچ خەمتان نەبیت ئەوانە ئەوس و خەزرەجن، دواتر وتبوویان: ئەوا یەکەییەکی تریان دەبینین پێر چەکن و بەناو شیوەکەدا دین. وتی: شیوەیانم بۆ باس بکەن، وتبوویان: کەسانیکن رەمەکانیان لەنیوان هەردوو گۆیی ئەسپەکانیان داناوەو دەست و قاچ گۆشتن و ئەوھا ئەوھان. دورەید وتی: ئەوانە ھۆزی بەنوسولەیمەن و هیچ زیانیکیان بۆ ئیوە نابیت و ئەوانیش بەناو شیوەکەدا دەرۆشتن.

پاشان وتیان: ئەو سواریکە وا بەرەو ئێرە دیت. وتی: ھاوار بۆ ئیوە ھەر بەتەنھا خۆیەتی؟ وتیان: ھەر بەتەنھا خۆیەتی. وتی: شیوەیم بۆ باس بکەن، وتیان: سواریکە لبادی سەر ئەسپەکەیی شۆرەو جەمەدانەییەکی رەشی لەسەرەو رەمەکەیی لەسەر شانی داناوە. دورەید وتی: ئەو زوبەیری کورپی عەواممە سویند بەخودا ئەو دمتان کوژیت و ئێرەتان پێر چۆل دەکات خۆتان بۆ بگرن. کاتیک زوبەیر گەشتە سەر تەپۆلکەکە و ئاوری بەلایاندا دایەووەو وتی: ئەوانە بۆ ئێرەن؟ ئیتر ئەو لەگەڵ ئەوانەیی کە لەگەڵی بوون بەشەر ھاتن و سێ سەدیان لێ کوشتن و سەری دورەیدی لە لاشەیی

کما قال الحافظ (الفتح) (۴۲۰/۸)، وابن حبان (۷۱۹۱) وقال محققه: حديث صحيح. واللفظ لمسلم و الزیادات لأحمد وابن حبان.

(۵۹۵) أخرجه: البخاري (۴۳۳)، ومسلم (۳۵/۱۰) وأحمد (۱۹۷۱۳)، وابن حبان (۷۱۹۸) وانظر: (صحيح الترمذي) (۳۷/۳) و (صحيح النسائي) (۷۰/۲)، وابو يعلى (۷۲۲۲).

كردموه^(۵۹۶).

لهو جارمهياندا نافرمتانيك لهوان كوژرا، نيبنو عه عباس ﷺ دهليت: (بياويكنا فرمتيكي دست به سمر كردبوو نهو دستي دابووه شمشيركهى و پياووه كه ش كوشتبووى. نهو هه واله گه يه نرايه پيغمبهر ﷺ نهو يش (كوشتنى نافرمتى قه دهغه كرد)^(۵۹۷). هه نزه لهى كاتيبيش دهليت: (نيمه له گهل پيغمبهر ﷺ بووين له غه زاي (حونه ين) دا^(۵۹۸) خاليدى كورى وه ليديش له پيشى سوپا كه دا بوو، رهيياح و هه نديك له هاوه لاني به لايدا رويشتن دهوستان و سهريان سوپا بوو له جوانى نهو نافرتمه، تا پيغمبهر ﷺ هات و بينى وپرسيارى كرد له كه سيك و نهو يش وه لامى دا يه وه وتى: من له دواوه له گهل خو م سواري نه سپه كه مم كردبوو نهو يش دهويست من بكوزيت به لام من نهوم كوشت پيغمبهر ﷺ فه رمانيدا نهو بنيژريت)^(۵۹۹) (و پاشان فه رمووى: ((نه دهبوو نه مه بكوزرايه)).

پاشان ته ماشاى كردن و به يه كيكيانى فه رموو: ((الْحَقُّ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ (فَقُلْ لَهُ: لَا يَقْتُلَنَّ) ذُرِّيَّةً وَلَا عَسِيفًا)) واته: ((برو خو ت بگه يه نه به خاليدى كورى وه ليد (و پي بلى): كريگرته و منداليش نه كوژيت))^(۶۰۰).

نه سوهدى كورى سه ريعيش ﷺ دهليت: (پيغمبهر ﷺ له دواى جهنگى حونه يندا مه فرمزه يه كى نارد كه وتنه شهر له گهل دوژ منداو منداليش لهو نيوانه دا كوژرا، هه واله كه گه يه نرايه پيغمبهر ﷺ فه رمووى: ((مَا بَأَلُ أَقْوَامٍ جَاوَزَهُمُ الْقَتْلُ الْيَوْمَ حَتَّى قَتَلُوا

(۵۹۶) أخرجه: ابن هشام (۷۱/۴) وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۰۴/۵)، وأخرجه: البزار (۱۸۲۷) وقال الحافظ في (فتح الباري) (۴۲/۸): اسناده حسن وقال في (مختصر زوائد مسند البزار) (۸۱۶): متنه منكر. وصححه مجدي السيد في (صحيح

سيرة ابن هشام) (۱۷۶۵). واللفظ للبزار والزوائد لابن هشام.

(۵۹۷) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۴۷۰/۱۴)، وأحمد (۲۳۱۶) وقال محققه: حسن لغیره، والطبراني (الكبير) (۱۲۰۸۲).

(۵۹۸) انظر: (فتح الباري) (۱۴۷/۶).

(۵۹۹) أخرجه: مسدد كما في (المطالب) لابن حجر (۱۹۷۸)، وقال البوصيري (الاتحاف) (۶۳۱۶): مرسل رجاله ثقات.

(۶۰۰) أخرجه: ابوداود (۲۶۶۹)، والنسائي (الكبرى) (۸۵۷۱، ۸۶۲۵)، وابن ماجه (۲۸۴۲)، وسعيد بن منصور (۲۶۲۳)، وابن حبان (۴۷۸۹) وقال محققه: اسناده صحيح، وموسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۸۶)، والحاكم (۱۲۲/۲) وصححه على شرطهما ووافقاه الذهبي، وابونعيم (معرفة الصحابة) (۲۴۵/۱) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۷۰۱)، و (صحيح ابي داود) (۲۳۲۴)، و (صحيح ابن ماجه) (۲۲۹۴)، والبوصيري في (مصباح الزجاجه) (۴۱۸/۲) وقال: اسناده صحيح.

الدَّرِيَّةَ)) واته: ((بؤ كهسانيك نه مرؤ زياده پره وييان كردوو له كوشتاردا تا منداليشيان كوشتوو)) پياويك وتى: نهى پيغمبهرى خوا نهوانه مندالانى موشريكه كانن فهرمووى: ((نهى چاكترينتان (پيشتر) مندالانى موشريكه كان نه بووه؟!)) پاشان فهرمووى: ((أَلَا لَا تَقْتُلُوا ذُرِّيَّتَهُ، كُلُّ نَسَمَةٍ تُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، حَتَّى يُعْرَبَ عَنْهَا لِسَانُهَا، فَأَبْوَاهَا يُهَوِّدَانِهَا وَيُنَصِّرَانِهَا))^(۱۰۱) واته: ((ناگاداربن مندال نه كوژن، ناگاداربن مندال نه كوژن، هه موو كه سيك به پاكى (واته: خواناسى) له دايك دمبيت تا گه وره دمبيت) و به زمانى خوى بريار دمدات، باوك و دايقى يان دهيكه نه جوله كه يان نه صرانى).

ئيبنو عه عباس ﷺ دمفهرمويت: (له جهنگى حونه يندا پيغمبهر ﷺ كوشتنى مندالانى موشريكه كانى قه دهغه كرد)^(۱۰۲).

ئهبوموساى نه شعهرى ﷺ دواتر له گه ل مهفرمه كهى گه رانه وه بؤ لاي پيغمبهر ﷺ و هه واله كانى پي گه ياند له گه ل داواكاريه كهى نه بو عامرى نه شعهرى: نه بوموسا ﷺ دمفهرمويت: ((نالاکهم هه لگرت و پاشان له گه ل مهفرمه كهى گه رانه وه لاي پيغمبهر ﷺ و جومه زووره وه، پيغمبهر ﷺ له سهر قهره و ئله يه ك بوو كه به په لى دارخورما دروست كرابوو راخه ريكي به سهردا درابوو، كاتيك پيغمبهر ﷺ هه ستا ناسه وارى تاله كانى قهره و ئله كه به ملاو لاي پشتيه وه دياربوو، كاتيك منى بينى نالاکهم به دهسته وه بوو فهرمووى: ((نه بوموسا ناي نه بو عامر كوژرا؟)) وتم: به ئى نهى. پيغمبهرى خوا وه هه موو هه واله كانمان بؤ گي رايه وه و پيم وت: نه بو عامر داواى لى ده كرديت تۆ داواى لى خوش بوونى بؤ بكه يت.

پيغمبهر ﷺ فهرمانيدا ناوى دهستنويزى بؤ به يينن دهستنويزى گرت و پاشان ههردوو دهستى بهرز كرده وه فهرمووى: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبِيدِ أَبِي عَامِرٍ)) واته: ((خودايه لهو نه بو عامرهى بهندهى خوت خوشببه)) نه و منده دهستى بهرز كردبو وه وه من سپيايى ژير باله كانيم لى دياربوو، پاشان فهرمووى: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ)) واته: ((خودايه له قيامه تدا بهرزى بكه روه به سهر زورتيك له دروست

(۶۰۱) أخرجه: أحمد (۱۰۵۸۸، ۱۰۵۸۹) وقال محققو: رجاله ثقات، والنسائي (الكبرى) (۸۶۱۶)، والطبراني (الكبرى) (۸۲۹)،

والحاكم (۱۲۳/۲) وصححه على شرطهما ووافقاه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۱۳۰/۹).

(۶۰۲) أخرجه: ابن حبان (۱۳۷) وقال محققه: اسناده حسن.

كراوهكانتدا....)) منيش وتم: دوعا بو منيش بكهو داواى لى خوش بوونم بو بكه نهى پيغمبهرى خوا ﷺ فهرمووى: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسِ دَنْبَهُ، وَأَدْخِلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَدْخَلًا كَرِيمًا))^(۱۰۳) واته: ((خودايه له گوناھى عهبدوئلاى كورپ قهيس خوش ببهو له قيامتدا نيسته جيى شوينىكى پر ريزى بكه)).

كوژراوانى ههوازن

به جوړه خوداي گهوره نارامى خوئ ناردده سهر پيغمبهرى بپرواداران و سهر كه وتنيكى گهوره پى به خشين و به سه دههاش له ههوازن كوژراو هه موو شه پر كه ره كانيان رايانكرد و ژن و مندال و سامان و مهرو مالاته كانيان به جيهت و هه موو بووه دهسكه وتى موسولمانان.

نيبنو نيسحاق ﷺ دهفهرمويت: (له كاتى راكردنى ههوازن كوشتار زوربوو له تيرهى بهنى ماليكى سه قيفداو حهفتا پياويان لى كوژرا له ژير نالاكه يان له وانه عوسمانى كورپ عهبدوئلاى كورپ رهبهوه نالاكه شيان لاي زى نه لخيما ر بوو.....)^(۱۰۴).

عه يازى كورپ حاريس ﷺ ده ئيت: (له جهنگى حونه يندا كوژراوانى خهنگى تائيف ژمارميان هاوشيوه ژماره ي كوژراوانى قورميش بوو له جهنگى به در...)^(۱۰۵) ههروهها (سى سه د كه شيان لى كوژرا له گه ل دورميدى كورپ نه لسومه دا)^(۱۰۶) وه (به سه دهها له تيرهى بهنو نه سرى كورپ موعاويه و پاشان له تيرهى بهنى ريئاب كوژران...)^(۱۰۷).

سه عيدي كورپ موسه يه ب ﷺ دهفهرمويت: (له و جهنگه دا شهش ههزار مندال و نافرمت بووه دهسكه وتى موسولمانه كان)^(۱۰۸) وه (له سامانه كانيان دهست گيرا به سهر

(۱۰۳) أخرجه: مسلم (۱۶۵/۲۴۹۸)، وأحمد (۱۹۵۶۷) وقال محققوه: صحيح لغيره، والطبراني (الوسط) (۶۷۳۸) واسناده حسن كما قال الحافظ (الفتح) (۴۳/۸)، وابن حبان (۷۱۹۱) و قال محققه: حديث صحيح، واللفظ لمسلم و الزيادات لأحمد وابن حبان.

(۱۰۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۶۵/۴) رقم (۹۸۸)، والطبري (التاريخ) (۷۷/۳).

(۱۰۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۶۸/۱۷)، والبيهقي (الدلائل) (۱۴۱/۵).

(۱۰۶) أخرجه: البزار (۱۸۲۷) وقال الحافظ في (الفتح) (۴۲/۸): اسناده حسن، وقال في (مختصر زوائد البزار) (۸۱۶): متنه منكر.

(۱۰۷) انظر: (الطبقات) لابن سعد (۱۵۲/۲)، و(المغازي) الواقدي (۹۱۶/۳)، و (السيرة الصحيحة) للعمرى (۵۰۴/۲).

(۱۰۸) أخرجه: عبد الرزاق (۹۷۴۱) ورجاله ثقات كما في (زوائد عبد الرزاق) (۹۷)، وابن سعد (الطبقات) (۱۵۵/۲)، والطبري

چوار ئوقیه زیو، بیست و چوار هزار و شتر و زیاتر له چل هزار سهر مه(دا)^(۶۰۹).
 (پیغمبر ﷺ: مهسعودی کوری عهمری غیقاری کرده بهرپرسی دهسکهوتهکان)^(۶۱۰)
 (وه نهبوسوفیانی کوری حهربی کرده بهرپرسی ژن و منداله دهسکهوتهکان.
 لهگیرانهوهیهکی تردا دهئیت ئهو کهسه ناوی: مهحمیهی کوری جهزی هاوپهیمانی
 قورمیش بوو)^(۶۱۱) پیغمبر ﷺ (فهرمانیدایه بودیلی کوری وهرقاء دهسکهوت و
 سامانهکان ههموو لهناوچهی جوعرانه رابگریت تا خوی دووباره دهگهپرتتهوه لایان
 و ئهوه بوو ههموو لهوی راگیران)^(۶۱۲).

ژیانی موسوئمانهکان

ژیانی موسوئمانهکان یهکجار کهم بوو بهراورد بهو جهنگه گهوریه که ژماریهکی
 زۆر لهههردوو لا تیایدا بهشداربوون، ناوی ههندیك لهشهیدی موسوئمانهکان
 (نهبوعامیری ئهلهشعهری، ئهیمهنی کوری عوبهید، یهزیدی کوری زهमेعی کوری
 ئهلهسوهو سوراوهی کوری حاریس ﷺ)^(۶۱۳) ژمارهی بریندارهکانیان زۆر بووه بهلام
 تهنا ناوی شهش کهسیان هینراوه (لهوانه: ئهبو بهگرو عومهر و عوسمان و عهلی
 ﷺ ههریهکه لهوانه بیست برینیان پپوه بوو)^(۶۱۴) (وه عهبدوئلای کوری ئهبو
 نهوفا)^(۶۱۵) و (خالیدی کوری ئهلوهدید)^(۶۱۶). پیغمبر ﷺ بریندارانی بهسهکردهوه،
 عهبدوولپهحمانی کوری ئهزههر ﷺ دهفهرموئیت: (لهجهنگی (حونهیندا)^(۶۱۷) لهدوای
 شکستی بی باوهرپهکان، پیغمبرم ﷺ بینی بهناو موسوئماناندا دهگهرا (پرسیاری

(التاریخ) (۸۲/۴) من کلام سعید بن مسیب ومراسیله صحیحة.

(۶۰۹) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۱۵۲/۲) ومعلقاً بدون اسناد.

(۶۱۰) أخرجه: ابن هشام (۷۵/۴).

(۶۱۱) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۱)، والبيهقي (الدلائل) (۱۵۵/۵) من قول سعید بن المسیب ومراسیله صحیحة.

(۶۱۲) أخرجه: الطبراني (الکبیر) (۸۱۸۹) وفي (الاوسط) (۷۲۵۲)، والبزار (۱۸۳۷)، وقال الحافظ في (الاصابة) (۱۴۱/۱)

(۶۱۴): اسناده حسن.

(۶۱۳) أخرجه: ابن هشام (۷۴/۴)، والطبري (التاریخ) (۸۱/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۵۴/۵)، وابن عبدالبر (الدرر)

(ص: ۲۷۲).

(۶۱۴) أخرجه: البزار (۱۸۲۷) وقال الحافظ (الفتح) (۴۲/۸): اسناده حسن.

(۶۱۵) أخرجه: البخاري (۴۲۳۴).

(۶۱۶) أخرجه: الحميدي (۳۹۸/۲) واسناده صحیح كما في (السيرة الصحیحة) (۵۰۴/۲).

(۶۱۷) أخرجه: أحمد (۱۶۸۰۹، ۱۹۰۸۰) وقال محققوه: حدیث حسن، والنسائي (الکبری) (۵۸۲۴)، والحاكم (۳۷۴/۴)

وصححه ووافقه الذهبي.

جیگہی خالیدی کورپی ولیدی دہکرد^(۶۱۸) (وہ دہیفہرموو: ((مَنْ يَدُلْ عَلَي رَجُلٍ خَالِدٍ بِنِ الْوَالِدِ)) واتہ: ((کی شوینی خالیدی کورپی ولیدمان پی نشان دہدات)). منیش گہنجیک بووم لہ پیٹشیہوہ دہرؤیشتہم و دہم وت: کی جیگہی خالیدی کورپی نہ لوہلید پی دہزانیٹ تا دواجار دؤزیمانہوہو جووینہ لای و بینیمان خالید پالی داوتہوہ بہ کؤپانہکھیہوہ، پیغمبر ﷺ ہات بؤلای و تہماشای برینہکھی کردو دوعای خویندو فووی بہ جیگہی برینہکھیڈا کرد^(۶۱۹).

لہم جہنگہدا پیغمبر ﷺ گلہیی نہبوو لہ بہرانہر نہوانہی کہ رایانکرد لہ گؤرمپانی جہنگہکہ لہدوای تیربارانی موشریکہکان، ئوم و سولہیم ﷺ (فہرمووی: نہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نہو تازہ موسولمانانہ بکوڑہ کہ توشی شکست بوون و رایانکرد، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: ((يَا أُمَّ سُلَيْمِ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ كَفَى وَأَحْسَنَ))^(۶۲۰) واتہ: نہی ئوم و سولہیم خودا شوینی نہوانی بؤ پر کردینہوہ بہباشتر...)).

غہزای تائف

(لہدوای نہوہی موسولمانان ہہوازیان پہرتہوازہ کردو شوینیان کہوتن لہناوچہی نہخلہو نہوتاس، پاشان ہہموویان بہ مالیکی کورپی عہوفی سہرکردہکشیانہوہ بہرہو شاری تائف رؤیشتن تا لہقہلآ سہختہکھیڈا خویمان بیاریزن. چونکہ شاری تائف تاییہتمہند بوو بہہوی ہہلکہوتہی شوینہکھیہوہ لہنیوان جیای سہختداو قہلآکیان زؤر بہہیز بوو بؤ بہرہنگاربوونہوہو ہیچ ریگہیہکی چونہ ناوہوہی نہبوو تہنہا دہرگاکی قہلآکہ نہبیت، نہوان نازوقہی سائیکیان بردبووہ ناو قہلآکہوہ لہگہل ہہموو جوڑہ کہرہستہیہکی سہربازی پیویست کہ لہریگہیہوہ بتوانن تا دریرترین ماوہ بہرہنگاری بکن.

موسولمانان لہرؤزی بیستی شہوالدا گہیشتنہ لای شوراکی قہلآی تائف بہی

(۶۱۸) نفس المصدر السابق.

(۶۱۹) أخرجه: أحمد (۱۶۸۱۱) وقال محققوه: حديث حسن، والشافعي (المسند) (۱۵۶۲)، وابن حبان (۷۰۹۰) وقال

محققه: صحيح، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۹/۵).

(۶۲۰) أخرجه: مسلم (۱۸۰۹).

ئەوێ پشوو بەدەن لەدوای جەنگی حونەینەووە کە لە دەی مانگی شەوالدا بەرپۆوەچوو کە ماوەی هەفتەیهکی خایاند^(۳۱۱).

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرموێت: (پێغمبەر ﷺ و سوپاکەیی بەناوچەیی نەخەلی یەمانیدا بەرپێگەوتن پاشان بەسەر بەرزاییەکانی مەنازێلدا) (کە ئیستا هەشتا کیلۆمەتر دوورە لەشاری مەککەو پەنجاو سێ کیلۆمەتر دوورە لەشاری تائیف) پاشان بەسەر بەردەلانی کەیی روعا لەناوچەیی (لەیه) کە (ئیستا پانزە کیلۆ مەتر دوورە لەخواروی شاری تائیف) و لەویدا مزگەوتێکی بونیاد ناو نوێژی تیدا کرد^(۳۱۲) دەئێت: (لەو ناوچەیدا تۆلەیی خوێن بۆ پیاوێکی هوزەیل کرایەووە لەپیاوێکی بەنی لەیس، وە لەویدا پێغمبەر ﷺ فەرمانیدا قەلاکەیی مالیکی کورپی عەووف بسوتینریت و پاشان بپروخینریت^(۳۱۳) پاشان بەرپێگەیهکدا گوزەری کرد کە ناوی (زەمقە) بوو لەویدا پرساری کرد سەبارەت بەناوی رێگاگە و ترا ناوی (بەرتهسکە) فەرمووی: ((بَلْ هِيَ الْيُسْرَى)) واتە: ((بەمانای بەرفراوانە)) پاشان لەوێوە چوووە ناوچەیی نەخب و لای داریکی سیدر لایدا کە پێی دەوترا سادە^(۳۱۴).

لەفەرموودەیهکی لاوازا هاتوو: (موسولمانان لەکاتیگدا بەرەو شاری تائیف دەروێشتن بەلای گۆرپی ئەبو ریعالدا تێپەر بوون کە لەهۆزی سەقیفە: عەبدووللای کورپی عەمری کورپی عاص رضی اللہ عنہ دەئێت: (لەکاتیگدا بەرەو شاری تائیف بەرپێگەوتبووین تێپەر بووین بەلای گۆرپی ئەبو ریعالدا ئەو بە باوکی سەقیف ناسراوە و لە بنەچەشدا لەقەومی سەمود بوووە لەکاتی لەناوبردنی سەمود ئەو لەجیای (حەرایی مەککە بوو و پارێزراو بوو، لەویدا پێغمبەر ﷺ فەرمووی: ((هَذَا قَبْرُ أَبِي رِغَالٍ، وَكَانَ يَهْدَا الْحَرَمِ يَدْفَعُ عَنْهُ، فَلَمَّا خَرَجَ أَصَابَتْهُ النَّقْمَةُ الَّتِي أَصَابَتْ قَوْمَهُ يَهْدَا الْمَكَانِ، فَدْفِنَ فِيهِ، وَآيَةُ ذَلِكَ أَنَّهُ دُفِنَ مَعَهُ غُصْنٌ مِنْ ذَهَبٍ، إِنْ أَنْتُمْ نَبَسْتُمْ عَنْهُ أَصَبْتُمُوهُ مَعَهُ)) واتە: ((ئەووە گۆرپی ئەبو ریعالە ئەو لەحەرەمی مەککەدا بوووە کاتی خوای گەورە سزای بۆ قەومەکەیی نارد،

(۶۲۱) انظر: (السيرة الصحيحة) (۵۰۷/۲).

(۶۲۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۵/۴)، والطبري (التاريخ) (۸۳/۳).

(۶۲۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۵/۴) رقم (۱۰۱۴) وقال محققه: اسناده ضعيف لأرساله، والطبري (التاريخ) (۸۳/۳)

وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (۱۷۵): اسناده ضعيف، ولكنه يشهد له أن إماما أهل السيرة موسى بن عقبة

وعروة بن الزبير أخرجاه: كما في (المغازي) لموسى بن عقبة (ص: ۲۸۷)، والبيهقي (الدلائل) (۱۵۷/۵).

(۶۲۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۵/۴).

بەلام كاتيك لهوئى دەرچووو ئەوئيش ليرە توشى ئەو سزايە هاتووو كە فەومەكەى توشى هاتووو ليرەدا نيزراو، بەلگەش ئەومىه كە پارچە ئالتونىكى لەگەل نيزراو، كەر ئيوە گۆرەكەى هەلبەنەو دەيبينەو (لەگەلى) ئيتەر خەلكى گۆرەكەيان هەلدايەوو و پارچە ئالتونەكەشيان لى دەرکرد) (۱۳۰).

لەو ناوچەيەدا پيغهمبەر ﷺ بە هاوولانى فەرموو: ((جَمَعُوا، مَنْ وَجَدَ عُوْدًا فَلْيَاتِ بِهِ، وَمَنْ وَجَدَ عَظْمًا أَوْ شَيْئًا فَلْيَاتِ بِهِ)) قَالَ: فَمَا كَانَ إِلَّا سَاعَةً حَتَّى جَعَلْنَاهُ رُكَامًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَتَرُونَ هَذَا، فَكَذَلِكَ تَجْتَمِعُ الذُّنُوبُ عَلَى الرَّجُلِ مِنْكُمْ كَمَا جَمَعْتُمْ هَذَا، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَجُلٌ، فَلَا يُذْنِبْ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً، فَإِنَّهَا مُحْصَاةٌ عَلَيْهِ» (۱۳۱) واتە: هەريەكەتان ئيسك بيت يان هەر شتىكى تر با بيهينيت و لهويدا داينيت. ئەومەنى پينهچوو بەوينەى خەرمانيك شتيان كۆ كردهو دواتر پيغهمبەرى خوا ﷺ پيى فەرموون: ((ئەو دەبين ئا بەو جۆرە تاوانيش لەسەر مروف كۆدەبیتەو وەك چۆن ئەوانەتان كۆكردهو لەبەر ئەو هەموو يەكيك لە ئيوە با بەباشى خوى دوور بگريت لە گوناھە بچوك و گەورەكان چونكە هەمووى تيكرا لەسەر دەنوسريت) ئەم فەرموودەيە لاوازە تەنھا بۆ زانيارى هيناومە.

پيغهمبەر ﷺ و موسولمانان بەرى كەوتن تا لەخواروى نزىكى تائيف لايان دا چونكە نەدەتوانرا بەهوى جياكانى لاي سەروويەو لەوئى لابەن. موسولمانان ويستيان لەويدا سەربازگەكەيان جيگير بكەن بۆئەوئى پيش بگرن بەهەموو يارمەتییەك كە لەرۆژەلآت و خوارووى تائيفەو بيت بۆيان.

ئيبنو هيشام رحمته الله دەليت: (كاتيك هيزە پەراگەندەكانى هەوزان گەيشتنە ناو قەلاگەى سەقيف، دەرگای شارەكەيان لەخۆيان داخست و خۆيان تيادا ئامادەكرد بۆ جەنگ و بەرمەنگار بوونەو) (۱۳۲). بەهوى نزىكيان لەقەلاكانى سەقيف ئەوان تيرەكانيان دەگەيشتە موسولمانان بۆيە ناچار بوون لەوئى دووربەكەونەوو پاشەكشە بكەن.

(۲۲۵) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۲۰۹۸۹)، و البيهقي في (الكبرى) (۱۵۶/۴)، وفي (دلائل النبوة) (۲۹۷/۶)، وابوداود (۳۰۸۸)، وابن حبان (۶۱۹۸) وقال محققه: اسناده ضعيف، وقال ابن كثير (البداية) (۱۳۰/۱) قال الحافظ المزني:

حديث حسنٌ عزيز، وضعفه الشيخ الألباني يرحمه الله في: (ضعيف أبي داود) (۶۷۸) و (الضعيفة) (۴۷۳۶)، و (ضعيف الجامع) (۶۰۸۲) واللفظ لأبي داود مرفوعاً والزيادة لابن حبان موقوفاً ومرسلاً عند عبدالرزاق.

(۲۲۶) أخرجه: الطبرني (الكبير) (۵۴۸۵)، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الترغيب و الترهيب) برقم (۱۴۷۲).

(۲۲۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۱/۴).

ئیبنو ئیسحاق رضی الله عنه دهئیت: (پیغمبر صلی الله علیه و آله بهرئیکهوت و له نزکی تائیف سهربازگه کهی دامه زرانندو بههویه وه چهند کهسینک له هاوولانی شهید بوون، چونکه سهربازگه که له شورای فه لاکه نریک بوو تیره کانیان دهگه شسته موسولمانان... بویه گشانه دواوه بو ئه و جیگه یه ی که مزگه و ته که ی تیدایه ئه مرؤ..... پیغمبر صلی الله علیه و آله دوو له هاوسه رانی خوئی له گه لدا بوو دوو دهواری بو ه لدان وه له نیوانیانی دوو دهواره که دا لهوئی نویژی ده کرد له و ماومیه دا، دواتر که سه قیف موسولمان بوون عه مرئ کورئ نومیه له ویدا مزگه و تیکی دروست کرد.....)^(۱۳۸).

ئابلوقه ی تائیف

تائیف ئابلوقه دراو موسولمانان له گه لئاندا به شهر هاتن به تیر هاویشن و پیغمبر صلی الله علیه و آله هانی موسولمانانی دها که تیره کانیان بگه یه ننه دوزمن: عه مرئ کورئ عه سه رضی الله عنه ده فهرمویت: (له گه ل پیغمبر صلی الله علیه و آله بووین ئابلوقه ی شاری تائیفمان دابوو، بیستم دهیفرموو: ((مَنْ بَلَغَ الْعُدُوَّ بِسَهْمٍ، رَفَعَهُ اللَّهُ لَهُ) بِه دَرَجَةً فِي الْجَنَّةِ))^(۱۳۹) واته: (هه رکه سینک تیریک بگه یه نیته دوزمن بههویه وه خوی گه و ره پله یه ک بهرزی ده کاته وه له بهه شتدا) (له و رۆژهدا من شازده تیرم گه یانده دوزمن، و بیستم که دهیفرموو: ((مَنْ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ عَدْلٌ مُحَرَّرٌ، وَمَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَيُّمَا رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَغْتَقَ رَجُلًا مُسْلِمًا، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ كُلَّ عَظْمٍ مِنْ عِظَامِهِ وَفَاءً كُلَّ عَظْمٍ بِعَظْمٍ مِنْهُ مِنَ النَّارِ، وَأَيُّمَا امْرَأَةٍ مُسْلِمَةٍ أَغْتَقَتْ امْرَأَةً مُسْلِمَةً، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ كُلَّ عَظْمٍ مِنْ عِظَامِهَا وَفَاءً كُلَّ عَظْمٍ مِنْ عِظَامٍ مُحَرَّرَهَا مِنَ النَّارِ))^(۱۴۰) واته: (هه رکه سینک تیریک بهاویت له پیناوی خوادا وه ک بهنده یه ک ئازاد بکات و مهایه، هه رکه سینکیش تاله موویه کی سپی بیت له پیناوی خوادا ده بیته نورو رووناکی بوی له رۆژی قیامه تدا، هه رکه سینک

(۱۳۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۵/۴) برقم (۱۰۱۵)، والطبري (التاريخ) (۸۳/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۵۸/۵)، وقال

الواقدي (۹۲۵/۳): والزوجة الثانية التي كانت مع النبي صلى الله عليه وآله (زينب بنت جحش) و (ام سلمة).

(۱۳۹) في رواية عن كعب بن عجرة رضي الله عنه قال: قال عبد الرحمن بن النعمان: يا رسول الله وما الدرجة؟ قال: ((اما أنها ليست بعتبة أمك ما بين الدرجتين مائة عام)). أخرجه: النسائي (۲۷/۶)، وابن شعبة (۳۰/۵)، وأحمد (۱۸۰/۶۳) وقال محققه:

حسن لغیره: وابن حبان (۴۱۶) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۴۰) أخرجه: ابوداود (۹۶۵۳)، والترمذي (۱۶۳۸)، والنسائي (۲۶/۶)، وابن ماجه (۲۸۱۲)، وأحمد (۱۷۰۲۲) وقال محققه:

اسناده صحيح على شرط مسلم، والحاكم (۱۶۱/۹، ۴۹/۳) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وابن حبان (۴۱۵)،

والطيالسي (۱۱۵۴) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۷۵۶۱).

پیاویکی کۆیلهی موسولمان نازاد بکات بهههر ئیسکیکی ئەو ئیسکیکی ئەم له دۆزهخ نازاد دهکریت) ههر نافرمتیکی موسولمانیش نافرمتیکی کۆیلهی موسولمان نازاد بکات لهبری ههر ئیسکیکی ئەو ئیسکیکی ئەم نازاد دهکریت له دۆزهخ)).

لهههندیك گێرانهوهی لاوازا هاتوووه كه موسولمانان بۆ یهكهم جار چهگی تانك و مهنجهنیقیان بهكار هیناوه لهوانه:

۱- ئیبنو هیشام رضی اللہ عنہ دهئیت: (لهو رۆژهدا پیغمبهر ﷺ به مهنجهنیق (ناگرو بهرد) بارانی دهکردن، كه سێکی متمانه پیکراو بۆی باسکردم: پیغمبهر ﷺ یهكهم جار كه مهنجهنیقی بهكارهینا دژ بهقهلای تانیف بوو)^(۱۳۱)

۲- ئەبو عوبهیدهی جهراح رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ نابلوقهی خسته سهه تانیف و مهنجهنیقی له دژیان بهكارهینا)^(۱۳۲).

۳- سهوری کوری یهزید رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ مهنجهنیقی دژ به تانیف بهكارهینا)^(۱۳۳).

۴- مهكحول رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ دژ بهخهلكی تانیف مهنجهنیقی بهكارهینا)^(۱۳۴).

۵- عهلی کوری ئەبوتالیب رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (دژ بهخهلكی تانیف پیغمبهر ﷺ مهنجهنیقی بهكارهینا)^(۱۳۵).

موسولمانان تانکیکیان لهو جهنگهدا بهكارهینا كه بریتی بوو له نامیریکی تهختهو سهههکیان به پێست داپۆشی بوو وه رهورهوهی ههبوو لهسههه دهرۆیشت، بهکاردههینرا بۆ کون کردنی دیواری قهلاکان.

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهئیت: (جهنگهكه بهرپوهچوو تا رۆژی کون کردنی دیوارهکه، لهویدا ههندیك لههاوهلان چوونه ژێر تانکهکهو به زهویدا بریدیان بۆلای دیواری

(۶۳۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۶/۴) رقم (۱۰۱۶) وقال محققه: اسناده ضعيف.

(۶۳۲) أخرجه: البيهقي (الکبری) (۸۴/۹).

(۶۳۳) أخرجه: الترمذي (۲۷۶۲)، وقال الشيخ الالباني في (الضعيفة) (۲۸۸):

(۶۳۴) أخرجه: ابوداود (المراسيل) (۳۳۵)، وابن سعد (الطبقات) (۱۵۹/۲) واسناده صحيح الى مكحول كما في (السيرة في

وضوء المصادر الأصلية) (ص: ۵۹۴) وفي (السيرة الصحيحة) (۵۰۹/۲).

(۶۳۵) أخرجه: العقبلي (الضعفاء) (۲۴۴/۲).

قهلاکه تا کونیکی تئ بکهن، بهلام سهقیف پارچه ئاسنی سوورکراومیان بهسهردا بارانن و ناچاران کردن لهژیری رابکهن و دواتر بهتیر ههندیکیان لئ کوشتن...^(۱۳۳).

لهههندیك گێرانهودا هاتوو: (ئهوهی بوی دروست کردن سهلمانی فارسی بوو، یاخود توفهیلی کوری عهمر یاخود خالیدی کوری سهعید)^(۱۳۳) موسولمانان ویستیان هشاری دهررونی بخهنه سهر خهلكی تائیف و گیانی بهرهنگاریبووهوهیان لاواز بکهن لهپێگهی برینهوهی ههندیك له داره میوهکانیان یاخود بانگ کردنی خزمهکانیان بو هاتنه دهرهوه:

ئیبنو هیشام رضی اللہ عنہ دهئیت: (... ئهبوسوفیانی کوری حهرب و موغیرهی کوری شوعبه چوونه پێش لهقهلاکهو داوایان له سهقیف کرد تیران تئ نهگرن تا لهگهئیاندا بدوین، ئهوهبوو نزیك بوونهوهو هاواریان لهههندیك ئافرهتی خزمانیان کرد ئهوان بهجئ بهپلن و بینهدر نهبادا دواچار ببنه دسکهوتی موسولمانان بهلام کس لهوان نههات ئامینهی کچی ئهبوسوفیانیان لهناودا بوو که ژنی عوروهی کوری مهسعود بوو)^(۱۳۸).

عوروهی کوری زوبهیریش رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پێغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم فهزمانیدا ههموو یهکێک له موسولمانان پێنج دارخورمای گهورهو پێنج دارمیو بېرینهوه، پاشان عومهری کوری خهتتاب هات وتی: ئهی پێغهمبهری خوا زۆربهیان داری زروو بئ بهرن)^(۱۳۹). موسای کوری عوقبه رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (ههندیك لهداره میوهکانیان برین بوئهوهی بههۆیهوه تورمیان بکهن. سهقیف وتی: ئهو دارمیوانه مهبرنهوه چونکه دواچار یان دهبیته هی ئیمه یان دهبیته هی ئیوه)^(۱۴۰).

عوروهی کوری زوبهیر رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (کاتیک موسولمانان دهستیان کرده برینی، دار میوهکانی عینهی کوری بهدر به یهعلاهی کوری مورپی وت: حهرام بیت لهسهرم

(۶۳۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۷/۴)، والطبري (التاريخ) (۸۴/۳).

(۶۳۷) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۶۱/۵)، والواقدي (۹۲۷/۳).

(۶۳۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۷/۴)، والطبري (التاريخ) (۸۴/۳) واسناده مرسل.

(۶۳۹) أخرجه: ابونعيم (الدلائل) (۴۶۰)، والبيهقي (الدلائل) (۱۵۷/۵) وفي (الكبرى) (۸۴/۹) وسنده مرسل وفيه مجاهيل.

كما في (السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية) (ص: ۵۹۵).

(۶۴۰) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۸۷)، وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۵۷/۵).

بهشى خؤم له دارميوه كان بېرم، په علاش پيى وت: گهر دمه ووت به شه كهى توش لاي خؤم ليړه دمېرم...^(۶۴۱).

له گيړانه وهيه كدا هاتووه: (پيغمبهر ﷺ) فهرمانيدا دارميوه كانيان بېرديږن و بسوتينږن، سوفيانى كورى عه بدوللاى سه قهفى بانگى كرد: بؤ نه و دارانه دمېرديت يان نه و هتا بؤ تو دهبېت گهر سر كه ویت به سه رماندا، يان نه و هتا له بهر خواو پاشان خزمایه تى وازى لي بهينه، پيغمبهر ﷺ فهرمووى: ((فَإِنِّي أَدْعُهَا لِلَّهِ وَلِلرَّحِمِ))^(۶۴۲) واته: ((من له بهر خواو پاشان خزمایه تى وازى لي دهينم و دواتر وازى لي هينا)).

ديسان وهك فشاريكي تری دهرونی موسولمانان بانگى كويله كانى ناو تانيضان كرد گهر بين و خويان بدن به دهسته وه نازاد دهكرين:

عوروى كورى زوبه ير ﷺ دمه رمويت: (پيغمبهر ﷺ) بانگاريكى نارد تا بانگان لي بكات و بليت: هه ركه سيك بيته دمر بولامان نه وه نازاد دهكرت. دواتر چهند كه سيكى نه وان كه نه بوبه كرميان له ناودا بوو كه برآى زيادى كورى نه بسوفيانه هه موو هاتنه دمر و پيغمبهر ﷺ نازادى كردن و هه ريه كه يانى ده سپارده په كيك له موسولمانان تا يارمه تيان بدن و له گهل خويان سوريان بكن)^(۶۴۳).

ئيبنو نيسحاق ﷺ ده ليت: (له كاتيكدا پيغمبهر ﷺ نابلوقه ي تائيسى دابوو هه نديك له كويله كانيان هاتنه دمر بؤ ناو موسولمانان له وانه نه بوبه كره كه كويله ي حاريسى كورى كيلده بوو له گهل مونبه عيس و وردان و كومه ليكى تر هه موو هاتن و موسولمان بوون)^(۶۴۴) (نه بو عوسمانى كورى نه هدى ده ليت: (نه بوبه كره له گهل بيست و دوو كهسى تر دا له قه لاي تائيف هاتنه خواره وه بولاي پيغمبهرى خوا ﷺ)^(۶۴۵).

ئيبنو عه عباس ﷺ دمه رمويت: (له كاتى نابلوقه كه ي سهر شارى تائيف دا پيغمبهر ﷺ فهرمووى: ((مَنْ خَرَجَ إِلَيْنَا مِنَ الْعَبِيدِ فَهُوَ حُرٌّ)) واته: ((ههر كويله يهك

(۶۴۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۶۳/۵) مطولاً، وابونعيم (الدلائل) رقم (۴۶۰) مختصراً.

(۶۴۲) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۹۲۷/۳) وعنه البيهقي (الدلائل) (۱۶۲/۵).

(۶۴۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۵۷/۵) وفي (الكبرى) (۸۴/۹) عن عروة مرسلًا.

(۶۴۴) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۵۹/۵).

(۶۴۵) أخرجه: البخاري (۴۳۲۶، ۴۳۲۷).

بیتهدمر بو ناومان نازاد دهکرت)). دواتر هندیك لهو کویلانه هاتنه دمر که لهناویاندا ئه بوبه کره بوو وه پیغمبهر ﷺ نازادی کردن^(۱۶۶) (چونکه ههر کویله یه کیان بهاتایه بۆلای پیغمبهر ﷺ نازادی دهکرد)^(۱۶۷). لهگێرانه وه یه کی تردا: (ههر کویله یه کیان پیش خاومنه که ی بهاتایه و موسولمان بووایه پیغمبهر ﷺ نازادی دهکرد)^(۱۶۸). ئه بوبه کره ﷺ دهفهرمویت: (من له گه ل بیست و سئ کویله دا له کاتی گه مارۆکه دا هاتینه لای پیغمبهر ﷺ ئه و نازادی کردین. ئه و پۆله کویله یه ش دواتر ناویان: نازادکراوه کان بوو)^(۱۶۹).

ههروهها دهفهرمویت: (کاتیك پیغمبهر ﷺ گه مارۆی قه لاکه ی تانیفی دابوو من به خولخلۆکه یه ک له دیواری قه لاکه وه خۆم شۆر کرده وه دمر باز بووم، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((چۆن هاتیته خواره وه))؟ وتم: هاتمه خواره وه به به کره یه ک (واته: خولخلۆکه). فهرمووی: ((أَنْتَ أَبُو بَكْرٍ))^(۱۷۰) واته: ((ئیتتر تۆ ناوت ئه بوبه کره یه)). دواتر کاتیك سه قیزی خه لکی شاری تانیف موسولمان بوون هاتن داوی ئه و کویلانه یان کرد تا بۆیان بگێریته وه، به لام پیغمبهر ﷺ قایل نه بوو فهرمووی: ((لَا، هُوَ هُمْ) طَلِيقُ اللّٰهِ، ثُمَّ طَلِيقُ رَسُوْلِ اللّٰهِ))^(۱۷۱) واته: ((نا ئه وان نازادکراوی خوا و پاشان نازادکراوی پیغمبهری خوا ﷺ)).

(۱۶۶) أخرجه: أحمد (۱۲۲۲۹) وقال محققوه: حسن لغیره.

(۱۶۷) أخرجه: أحمد (۲۱۱۷۶) وقال محققوه: حسن لغیره، وابو یعلی (۲۵۶۴)، وابن ابی شیبه (۵۱۱/۱۲)، والدارمی (۲۵۰۸)، والطبرانی (۱۲۰۷۹).

(۱۶۸) أخرجه: أحمد (۲۱۱۱) وقال محققوه: حسن لغیره.

(۱۶۹) أخرجه: عبدالرزاق (۹۶۸۲)، وقال الهیثمی (المجمع) (۲۴۵/۴): رواه الطبرانی ورجاله رجال الصحیح.

(۱۷۰) أخرجه: الحاكم (۲۷۸/۴) وصححه ووافقه الذهبی، وقال الهیثمی (المجمع) رقم (۱۰۳۰۶): رواه الطبرانی وفيه ابوالمنهال البکراوی ولم اعرفه وبقية رجاله ثقات، وقال الحافظ (الفتح) (۵۷/۸): اسنده لابس به.

(۱۷۱) أخرجه: أحمد (۱۸۷۷۷) وقال محققوه: حدیث صحیح.

رووداوهکانی کاتی گهمارۆدانی شاری تائیف

۱- رزگارکردنی حهنزهلهی کوری ره بیع:

جابیر رضی اللہ عنہ دهمفرمویت: (لهگهمارۆکهی تائیف دا پیغممبهر ﷺ حهنزهلهی کوری ئەلرهبیعی نارد بۆلای دانیشتوانی شاری تائیف، ئەو رۆیشت و قسهی لهگهڵ کردن بهلام دواجار پهلاماریاندا و ههلیانگرت تا بیبهنه ناو قهلاکهوه، پیغممبهر ﷺ فهرمووی: ((مَنْ لِهَوْلَاءِ وَلَهُ مِثْلُ أُجْرِ غَزَاتِنَا هَذِهِ)) واته: ((کی دهروات بۆیان ههمان پاداشتی ئەم غهزایهمانی بۆ دهنوسریت)) کهس ههئنهستا بهتهنها عهباس رضی اللہ عنہ ههستاو رۆیشت نزیک بوو بیبهنه ناو قهلاکهیانهوه، عهباس رضی اللہ عنہ بیاویکی کهتهو گهوره بوو باوهشی به حهنزهلهدا کردو لهوانی سهندهوهو هینایهوه و ئەوانیش لهسهر قهلاکهیانهوه بهرد بارانیان کرد، پیغممبهر ﷺ دوعای سهلامهتی بۆ کرد تا دواجار بۆ زیان گهپایهوه لای پیغممبهر ﷺ (٦٥٢).

۲- وتارهکهی پیغممبهر ﷺ لهناوچهی بهناوهی تائیف:

ئهبو زوههیری سهقهفی رضی اللہ عنہ دهمفرمویت: (گویم لهپیغممبهر ﷺ بوو له وتارهکهیدا لهناوچهی بهناوهی تائیف دهیفرموو: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّكُمْ تُوَشِّكُونَ أَنْ تَعْرِفُوا أَهْلَ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ)) فَقَالَ: رَجُلٌ: (مَاذَا) يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: واته: ((خهئکینه ئیوه لهوانهیه بهههشتیهکان بناسنهوهو جیایان بکهنهوه له دۆزهخیهکان، یاخود دهی فهرموو: ((خِيارَكُم مِّنْ شَرَارِكُمْ)) واته: ((نزیکه چاکهکانتان بناسرینهوه له خراپهکانتان جیایان بکهنهوه)) بیاویک وتی: بهچی ئەهی پیغممبهر ﷺ؟ فهرمووی: ((بِالتَّائِبِ وَالْمُتَّائِبِ الْحَسَنِ، وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ بِعَضْكُمْ عَلَى بَعْضٍ)) (٦٥٣) واته: ((بههوی سهرزمنشت کردنی خراپهو ستایشکردنی چاکهوه، ئیوه گهواهی دهی خودان ههندیکتان لهسهر ههندیکتان)).

(٦٥٢) أخرجه: ابن عساکر (تاریخ دمشق) (٣٤١/١١)، والسیوطی (کنز العمال) (٢٤٧/١٠).

(٦٥٣) أخرجه: ابن ابی شیبه (٣٨١١٥)، وأحمد (٢٧٦٤٥) وقال محققوه: حدیث صحیح، والطبرانی (الکبیر) (٢٠/٢٨٢)،

وابن ماجه (٤٢٢١)، وابن حبان (٧٣٨٤)، والحاکم (٤٣٦/١٢٠، ٤/١) وصححه ووافقه الذهبی، والبخاری (٢٣١/٤) (کشف)،

وصححه کل من: الحافظ فی (الاصابة) (٧٧/٤)، والبوصیری (مصباح الزجاجة) (٣٠١/٣)، والشیخ الالبانی (صحیح ابن

ماجه) (٣٤٠٠) و (الطحاویة) (٢٣٤)، والشیخ مقبل (الصحیح المسند مما لیس فی الصحیحین) (٣٧٧).

۳- په نیره که ی تانیف:

عبداللای کوری عه عباس ﷺ دمفهرمویت: (له غزای تانیفدا په نیریکیان هینایه لای پیغمبر ﷺ، هاو دلان به دار نه مدیو نه و دیویان دمکردو دهیان وت: دمترسین مرداره و موبوی تیدا بیت، پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((ضَعُوا فِيهَا السَّكِّينَ وَقَطَعُوا، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ))^(۱۵۴) واته: ((ناوی خودای له سر بهینن و به چه قو له تله تی بکن)). له گپرانه و هیه کی تر دا: (پیغمبر ﷺ پرسیری کرد: (نمه له کوئ دروست کراوه))؟ وترا: له ناوچه ی فارس، نیمه وا ده زانین مرداره وه بووی تیکه ل بکن، فهرمووی: ((واقطعوا))^(۱۵۵) واته: ((ناوی خودای له سر بهینن و به چه قو له تله تی بکن و بیخون)). له گپرانه و هیه کی تر دا: (پرسیار له پیغمبر ﷺ کرا سه بارمت به خواردنی په نیری نه وان، فهرمووی: ((اقطع بالسكين واقطعوا وادكر اسم الله عليه وکل))^(۱۵۶) (به چه قو له تله تی بکن و ناوی خودای له سر بهینن و بیخون)).

۴- به سه رها تی نیره موکه که:

دایکی پرواداران عایشه ﷺ دمفهرمویت: (نیره موکیک دهاته سه ردانی هاو سه رانی پیغمبر ﷺ ریگری لی نه ده کرا و له وان هیان هه ژمار ده کرد که نافرمت نانس و پیویستی پی نیه، جاریکیان پیغمبر ﷺ لای نوم سه له مه ی خیزانی بوو، نه و پیاویش له وی بوو (نوم سه له مه ﷺ) دمفهرمویت: پیغمبر ﷺ هاته ژووره وه بولام و نه و نیره موکه م له لابوو، له و ساهه دا که ماروی تانیفیان دابوو، گوئی لی بوو به عبداللای کوری نه بو نوم هیه ی^(۱۵۷) دهوت: (واته: برای نوم سه له مه): نه ی عه عبداللای کوری نوم هیه سبهینن گهر خودا تانیفی بو نازادکردن من نافرمتیکت بو دهست نیشان ده کم که ناوی بادیه ی کچی غهیلانه نه و نافرمته رووبه روو له پیشه وه دهر کهوت و له دواشه وه به به چوار وه که ههشت کهس وه هایه (واته: فه له وه). پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((أَلَا أَرَى هَذَا يَعْرِفُ مَا هَاهُنَا لَا يَدْخُلَنَّ عَلَيْكَ (أَخْرِجُوهُ مِنْ بُيُوتِكُمْ))

(۱۵۴) أخرجه: أحمد (۲۰۸۰) وقال محققوه: حسن لغیره، والبزار (۲۸۷۸) والبيهقي (الکبری) (۶/۱۰) والطبراني (الکبیر)

(۱۱۸۰۷) واللفظ له، وقال الحافظ ابن رجب (جامع العلوم) (۱۶۷/۲): أخرجه: الطبراني واسناده جيد لكنه غريب.

(۱۵۵) أخرجه: أحمد (۲۷۵۵) وقال محققوه: حسن لغیره.

(۱۵۶) أخرجه: الطبراني (الاسوسط) (۱۵۷۴) وقال محققه: اسناده حسن لولا شيخ الطبراني فاني لم أجد.

(۱۵۷) أخرجه: البخاري (۴۳۲۴).

فَحَبَّوْهُ^(٦٥٨) واتە: ((وا دەبینم ئەمە شارمزی ئەم ناومیە، لێرە بەدواوە ڕێگە نەدەن ئەمە بێتە ژوورموە بۆلاتان و لە ماله‌کانتان دەری بکەن)) و دواتر دوورخرایەوه.

۵- باسەکەى خۆهیلەى کچی ئەلحەکیم:

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (خوئیلی کچی حەکیم... زنی عوسمانی کوری مەزەعون بوو وتی: ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ گەر خودا شارى تانیفی بۆ ئازاد کردیت خشلەکانى بادیهیى کچی غەیلان یان خشلەکانى فاریعەى کچی عەقیلم بدمرى، چونکە ئەوان خشلیان لەهەموو ئافرمتانى تانیف زۆرتربوو. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((وَإِنْ كَانَ لَمْ يُؤْذَنْ لِي فِي تَقِيْفٍ يَا خُوَيْلَةَ؟))^(٦٥٩) واتە: ((خوئیلە ئەى ئەگەر ڕێگەم پێ نەدرابیت سەقیف ئازاد بکەم؟)). لەگێرپانەوهکەى ئەبو زوبەیردا رضی اللہ عنہ هاتوو: (خوئیلە هاتە لای پیغمبەر ﷺ وتی: هەوالم پێ گەشتوووە کە کچەکەى خوزاعە لەهەمووان خشلی زیاترە گەر سبەینى خواى گەورە تانیفی بۆ ئازاد کردیت هەمووی بدە بەمن؟! پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((إِنْ لَمْ يَكُنْ أُذِنَ لَنَا فِي قِتَالِهِمْ؟))^(٦٦٠) واتە: ((ئەى گەر ڕێگەمان پێ نەدرابیت لەگەڵیان ڕووبەرۆو بچەنگین)).

۶- ئاردنی عەیینەى کورپی حوسن بۆ شارى تانیف:

عوروەى کورپی زوبەیر رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: عەیینەى کورپی حوسن هات بۆلای پیغمبەر ﷺ وتی: ڕێگەم بدە تا بچم گەفتوگۆیان لەگەڵ بکەم بەتکو خواى گەورە هیدایەتیاى بدات، پیغمبەریش ﷺ ڕێگەى داو چوووە ناو قەلاکە بۆلایان و وتی: ئەى باوکم بەقوربانانان بێت دەست بەم جیگەیهى خۆتانەوه بگرن و چۆلى نەکەن، سویند بەخوا ئیمە لە گۆیلە بى دەسەلاتترین. سویند بەخوا گەر ئەوان ڕووداو و شکستیکیان بەسەر بێت ئیو دەبنە خاومنى هەموو عەرمب و لەهەمووان مەزنتەر دەبن، لەبەرئەوه دەست لەقەلاکەتان بەرمەدەن و خۆتان مەدەن بە دەستەوه و برپینی ئەو درەختانەش ترستان زیاد نەکات.

(٦٥٨) أخرجه: البخاري (٤٣٢٤، ٥٢٣٥)، ومسلم (٢١٨٠، ٢١٨١)، وأحمد (٢٦٥٥٢، ٢٥٢٤٠)، والنسائي (الكبرى) (٩٢٤٥، ٩٢٤٦)

وابوداود (٤١٠٧)، وابن ماجه (١٩٠٢) وابن حبان (٤٤٨٨)، واللفظ للبخاري ومسلم وابوداود.

(٦٥٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٩٨/٤)، والبيهقي (الدلائل) (١٦٩/٥).

(٦٦٠) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨١٠٩).

باشان عيينه گهرايهوه لای پيغهمبەرو ﷺ پيى فەرموو: ((ئەى عيينه تۆ چیت بهوان وت))؟ وتی: پيم وتن و فەرمانم پيکردن ئيسلام قبول بکەن و بانگهشەى ئيسلامم پي گهياندن و بهناگام هينانهوه له ناگرى دۆزهخ و بهههشتم نيشاندان، پيغهمبەر ﷺ فەرمووی: ((كَذَبْتَ بَلْ قُلْتَ لَهُمْ كَذَا وَكَذَا)) واتە: تۆ درۆ دهكەيت تۆ بهوانت وت: ئەوه و ئاوها... تا هەموو وتەکانى خۆى بۆ گيپرايهوه. ئەويش وتی: راست دهكەيت ئەى پيغهمبەرى خوا ﷺ تۆبهو دهگهريمهوه بۆلای خواى گهوره))^(۳۱).

۷- دوعاو نزای پيغهمبەر ﷺ له تائيف:

ئەبوزوبەير رضي الله عنه دەفەرمویت: (پيغهمبەر ﷺ گەمارۆى شارى تائيفى دابوو هاوولانى بۆلای هاتن وتیان: تيرەکانى سهقيف هەراسانيان کردووين، دوعايان لى بکە ئەى پيغهمبەرى خوا ﷺ، فەرمووی: ((اللَّهُمَّ اهْدِ ثَقِيفًا مَرَّتَيْنِ وَأْتِ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ))^(۳۲) واتە: ((خودايە سهقيف هيدايمت بدەو بيان هينە، خودايە سهقيف هيدايمت بدەو بيان هينە)).

۸- شيعرهکانى کەعبى کورى مالیک رضي الله عنه:

ئيبنو سيرين رضي الله عنه دەفەرمویت: (لهکاتیکدا گەمارۆى شارى تائيفيان دابوو، پيغهمبەر ﷺ به کەعبى کورى مالیکى فەرموو: ((دهى)) واتە: هەندى شيعرمان بۆ بلي: ئەويش دەستى پيکرد و فەرمووی:

((هەموو مەترسييهکانى توهامهو خەيبەرمان لهناوبرد

باشان پشومان دا به شمشيرهکانمان

سەرپشکمان کردن گەر بهاتنايهته زمان دهيان وت

جانۆرهى کەرت کەرت کردنى هەردوو هۆزى دەوس و سهقيفه))

پيغهمبەريش ﷺ فەرمووی: ((لَهُنَّ أَسْرَعُ فِيهِمْ مِنْ وَقْعِ النَّبْلِ))^(۳۳) واتە: ((ئەو شيعرانه لهتير بهرگهوتن خيراتر کاريان تى دهکات)).

(۶۶۱) أخرجه: ابونعيم (الدلائل) رقم (۴۶۰)، والبيهقي (الدلائل) (۱۶۳/۵).

(۶۶۲) أخرجه: أحمد (۱۴۷۰۲) وقال محققوه: اسناده قوي على شرط مسلم، وابن ابي شيبة (۳۸۱۰۹) وابن هشام (السيرة)

(۱۰۱/۴) رقم (۱۰۲۵)، والترمذي (۳۹۴۲) وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۴۳۲): صحيح على شرط مسلم لولا

عننة ابي الزبير وهو مدلس.

(۶۶۳) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۲۰۵۰۱).

گەرانەووە و هەنگرتنی گەمارۆ

لەماوەی گەمارۆدانى قەلاى تانیف دا هەندىك لە موسولمانان كوژران و هەندىكى تریان برینداربوون بەهۆى تیرباران كردنى هۆزى سهقیف لەسەر دیواری قەلاکەیانەووە، ژمارەى شەهیدەکان (۱۲) پیاو بوون حەوتیان لە قورپەیش بوون و جواریان لەبەشتیوانانى مەدینە بوون لەگەڵ پیاویكى هۆزى بەنى لەیس، بەلام تەنها سێ کەس لەموشریکەکان كوژران^(۶۱۴). پیغمبەر ﷺ شەهیدەکانى لەجێى شەهیدبوونیان ناشت^(۶۱۵).

گێرپانەووەکان سەبارەت بەدیاریکردنى ماوەى گەمارۆکە جیاوازن: لای هەندىکیان ماوەى پانزە رۆژى خایاندووە^(۶۱۶) لای هەندىكى تر شانزە رۆژ^(۶۱۷) لای هەندىك حەفدە رۆژ^(۶۱۸) لای هەندىك هەژدە رۆژ^(۶۱۹) لای هەندىکیان بیست و پینج رۆژ^(۶۲۰) و لای هەندىکیان مانگىك^(۶۲۱) وە لەگێرپانەووەکەى ئەنەسدا ﷺ دەفەرمویت: (چل رۆژ گەمارۆمان دان)^(۶۲۲). بەلام بۆجوونى پشت راستکراووە ئەوویە کە ماوەى (سیانزە بۆ هەژدە) رۆژى پێ چوووە^(۶۲۳) ئیبنو ﷺ حەزم دەلێت: هەر ئەووە راستە بێگومان^(۶۲۴).

(پیغمبەر ﷺ بە گەمارۆکە مەبەستى ئازادکردنى شارى تانیف نەبوو بەلکو بۆ شکاندنى وەرەو هیزو تواناکانیان بوو، تا باش بزائن شارەکەى ئەوان لە مشت و دەستى

(۶۱۴) أخرجه: الطبراني (الکبير) (۱۳۵۷، ۱۳۹۸، ۴۶۳۷)، وموسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۹۲)، وابن هشام (۱۰۰/۴) (۱۰۲۳)، والطبري (۸۵/۳).

(۶۱۵) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۱۱۴).

(۶۱۶) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۱۱۳) والطبري (التاريخ) (۸۲/۳)، وهو صحيح كما في (صحيح تاريخ الطبري) (۲۶۴).

(۶۱۷) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۱۰۸).

(۶۱۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۶/۴).

(۶۱۹) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۱۰۸).

(۶۲۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۸/۳).

(۶۲۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۶۹/۵) واسناده مرسل حسن = كما في (السيرة النبوية على ضوء المصادر الاصلية) (ص: ۵۹۶) و (السيرة الصحيحة) (۵۰۷/۲).

(۶۲۲) أخرجه: مسلم (۱۳۶/۱۰۵۹).

(۶۲۳) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۸۷)، والبيهقي (الکبرى) (۸۴/۹)، وانظر (السيرة الصحيحة) (۵۰۷/۲).

(۶۲۴) أخرجه: ابن حزم (جوامع السيرة) (ص: ۲۴۲).

موسولمانان دایه و نهوان ههرکات بیانهویت دیگرن. ئەمەش هۆکاری لەشکرکێشی موسولمانان بوو بۆلای قەڵاکەیان و قوربانیدانیان تا بزانی ئەوان بەتەنها هەرڅوێان ماون و ئیسلام لەهەموو لایەکەوه چواردەورەى داون و هیچیان لەبەردەست نەماوه یان موسولمان بوون یان خۆ بەدەستهومدان.

لەلایەکی ترهوه پیغمبهر ﷺ بەوینەى قورمیش مەبەستی بوو سەقیفیش بێنە ناو ئیسلامهوه چونکە ئەوان گەر موسولمان بوونایه دەبوونه هیز بۆ ئیسلام ئەوان کەسانیکى زۆر زیرەك و نازا بوون، هەر لەسەرەتای بانگەوازی ئیسلامهوه پیغمبهر ﷺ دەیویست بیان هینیتە ناو ئیسلامهوه، لەدوای گەمارۆکەش بۆیان پارێههوه لەخواو فەرمووی: ((اللَّهُمَّ اهْدِنَا سَبِيلَكَ))^(۱۷۵) واتە: ((خوایه هیدایەتی سەقیف بەدە)).

لەکاتیکیدا قەڵاکەیان ئەستەم بوو بگيریت، پیغمبهر ﷺ داواى لە موسولمانان کرد گەمارۆکە هەلبگر و بگەرپنەوه، هەندیکیان ئەمەیان پى ناخۆش بوو، بۆیه پیغمبهر ﷺ بواریدان زیاتر بجهنگین تا څوێان بەو پيشنیاوه قایل دەبن، عەبدوللای کورپى عەمر ﷺ دەفەرمویت: (کاتیک پیغمبهر ﷺ گەمارۆی تانیفیدا و نەیتوانی هیچ زیانیکیان پى بگەیهنیت فەرمووی: ((إِنَّا قَافِلُونَ عَدَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) واتە: ((بەیانى هەموومان دەگەرپنەوه گەر خودا ویستی لى بێت)) ئەمە لەسەر دلى موسولمانان گران بوو، وتیان: برۆین و نازادى نەکەین؟ پیغمبهر ﷺ فەرمووی: ((بەیانى لە بەرمبەیاندا هیرشیان ببەنە سەر گەر خوا ویستی لى بێت)) ئەوه بوو دواتر جهنگان و ژمارهیهکی زۆریان برینداربوون....^(۱۷۶)

پیشتر پیغمبهر ﷺ بەخومیلەى کچی ئەلحەکیمی ڕاگەیاندبوو: ((وَإِنْ كَانَ لَمْ يُؤدِّنْ لِي فِي قِتَالِهِمْ يَا حُوَيْلَةَ؟)) واتە: ((خومیلە گەر ڕیگەم پى نەدرابیت بجهنگیم لەگەلیاندا)) دواتر خومیلە ئەو هەوالهه گەیانده عومەرى کورپى خەتتاب ﷺ و ئەویش چوووه زوورهوه بۆلای پیغمبهر ﷺ و وتی: (ئەو وتەیهت چیه که فەرمووتە بە خومیلەو ئەو دەلێت څۆى پى و تووم؟ فەرمووی: ((بەلى من وتوومه)). عومەر ﷺ وتی: واتە تۆ ڕیگەت پى نەدراوه ئەوان بگيریت؟ فەرمووی: ((نەخیر)) ڕیگەم پى نەدراوه))

(۱۷۵) انظر: (السيرة الصحيحة) د. اکرم ضياء العمري (۲/۵۱۰).

(۱۷۶) أخرجه: البخاري (۴۲۳۵)، ومسلم (۱۷۷۸)، والحميدي (۲۷۰۶)، وابن حبان (۴۷۷۹) واللفظ لمسلم والزيادة للبخاري.

وتى: ئەى مانەۋەت لىرە چ سودىكى ھەيە لەكاتىكىدا رىگەت پى نەدراۋە لەگەئيان بىجەنگىت، ئايا موسولمانان ئاگادار بىكەمەۋە خۇيان نامادەبىكەن بۇ گەرانەۋە؟ فەرموۋى: ((فَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحِجْلِ)) واتە: ((بەئى ئاگادارىيان بىكەرەۋە خۇيان نامادە بىكەن بۇ گەرانەۋە)).

ئىتر عومەر ؓ چو ھەموۋانى ئاگادار كىردەۋە^(۱۷۷) (دواتر پيغهمبەر ﷺ بە موسولمانانى فەرموۋ: ((إِنَّا قَافِلُونَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) واتە: ((ئىمە بەيانى بەۋىستى خودا دەگەرپىنەۋە)) ھەموۋ بى دەنگ بوون و زۆر بەلايانەۋە چاك بوو، پيغهمبەرىش ﷺ بىكەنىنى ھات^(۱۷۸)

ئىبنو ئىسحاق ؓ دەئىت: (خەئكى خۇيان نامادەگىرد بۇ گەرانەۋە، لەو كاتەدا سەئىدى كورى عوبەيد بانگى كىرد: ئەۋان لەجىي خۇيان ھەر دەمىنەۋە؟ عىينەي كورى حوسن وتى: بەئى سوئند بەخو ئەۋا بەسەربەرزى و رىزەۋە دەمىنەۋە يەككى لە موسولمانانىش پىي وت: ئەى خوا بىكوزىت لەناوت بەرىت ئەى عىينە تۆ ستايشى موشرىكەگان دەكەيت كە خۇراگىبوون لەبەرانەبەر پيغهمبەر ﷺ، لەكاتىكىدا تۆ ھاتوويت تا پيغهمبەر ﷺ سەربخەيت لەم جەنگەيدا؟ وتى: سوئند بەخو من لەگەئتان نەھاتووم تا بەشەر بىم لەگەل سەقىفدا بەئكو ھاتووم بۇ ئەۋەي گەر موخەمەد تائىفى گرت من ئافرىتىكى ئەۋانم پى بدرىت و بىچمە لاي تا كورپىكى بىت و دواتر بىتە پىاۋىكى بوئر چونكە ئەۋان بوئر^(۱۷۹) (عومەر ھات وتى: ئەى پيغهمبەرى خوا ئايا فەرمانىيان پى بىكەم و لاخەگانىيان نەبەن بۇ لەۋمىر تا بەيانى بەيەكجارى دەپۇين؟ فەرموۋى: ((بەئى)) عومەر چو ئەۋەي بە ھەموۋان گەياندو بەيانى پيغهمبەر ﷺ و ھاۋەلانى سواربوون تا ئەۋى بەجى بەئىن لەو كاتەدا دوئى كىردو فەرموۋى: ((اللَّهُمَّ اهْدِهِمْ وَكُفِّتَا مُؤْتَتَهُمْ))^(۱۸۰) واتە: ((خودايە ھىدايەتەيان بەدەۋ ئەركىيان لەسەرمان لابیە)).

پاشان پيغهمبەر ﷺ و موسولمانان گەرانەۋە بۇ ناۋچەي جەئرانە كە (بىست

(۱۷۷) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۱۰۹)، وابن هشام (السيرة) (۹۸/۴)، والبيهقي (الدلائل) (۱۶۹/۵).

(۱۷۸) أخرجه: البخاري (۴۳۲۵)، ومسلم (۱۷۷۸).

(۱۷۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۶۸/۵)، والذهبي (المغازي) (۵۶۹) عن عروة ؓ.

(۱۸۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۹۸/۴)، والبيهقي (الدلائل) (۱۶۸/۵)، والذهبي (المغازي) (۵۶۹) عن عروة ؓ.

كيلومتر دووره له مهككه) و له رۆزى پينجى مانگى زولقه عيده گهيشته نهوى^(٦٨١). كاتيك پيغهمبهر ﷺ گهرايهوه نهو ناوجهيه دابهشكردى دسكهوتهكانى دواخت بو نهوى ههوازن بين و موسولمان ببن و ژن و مال و سامانيان له گهه خويان ببهنهوه. تهنها ههنديك زيوى سهرتا دابهش كرد: جابر ﷺ دهفهرمويت: (كاتيك له تائيف گهراينهوه ناوجهى جوعرانه لهويدا پيغهمبهر ﷺ ههنديك زيوى دابهشكرد بهسهر خهلكدا)^(٦٨٢).

لهويدا يهكيك له دووروهكان رهخنهى گرت له شيوازي دابهشكردنهكهى پيغهمبهر ﷺ، جابر ﷺ دهفهرمويت: (كاتيك پيغهمبهر ﷺ گهرايهوه نهو جوعرانه ههنديك زيوى له پوشاكيكى بيلالدا بوو، پيغهمبهرى خُوا ﷺ بهمشت دابهشى دهكرد بهسهر خهلكدا، پياويك وتى: نهى موحه ممهه دادپهرومر به تو به دادپهرومرى دابهشى ناكهيت؟؟!

پيغهمبهر ﷺ فهرمووى: ((وَيْلَكَ وَمَنْ يَعْدِلْ إِذَا لَمْ أَكُنْ أَعْدِلْ؟ لَقَدْ خَبِتَ وَخَسِرْتَ إِنَّ لَمْ أَكُنْ أَعْدِلْ)) واته: ((هاوار له تو گهر من دادپهرومر نهبم مايه بوچ و زيان لى كهتوو دهم)). عومهر ﷺ وتى: ليم گهري نهى پيغهمبهرى خُوا ﷺ تا له گهردى نهى دووروه بدهم؟ فهرمووى: ((مَعَاذَ اللَّهِ، أَنْ يَتَحَدَّثَ النَّاسُ أَيُّ أُمَّةٍ أَضْحَايَ، إِنَّ هَذَا وَأَصْحَابَهُ يَفْرَءُونَ الْقُرْآنَ، لَا يَجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنْهُ كَمَا يَمْرُقُ السَّمُّ مِنَ الرَّمِيَةِ))^(٦٨٣) واته: ((پهنا بهخوا دهگرم دواتر خهلكى وا باس بكهه كه من هاوه لانه دهكوژم، نه مه هاوه لانيكى بو پهيدا دهم قورئان دهخويننهوهو لهقورگيان دانابهزيتته خوار له تايه دهم دهچن وهك چو تير لهكهوان دهم دهچيت)).

ئيبنو نيسحاق ﷺ دهئيت: (شهم ههزار منداى و ئافهرتى ههوازن لاي موسولمانان دهست بهسهر كرابوون)^(٦٨٤) (له گهه بيست و چوار ههزار سهر وشتر و چل ههزار سهر مهرو، و چوار ههزار ئوقيه زيوى)^(٦٨٥). له دهست بهسهرهكاندا خوشكى شيرى

(٦٨١) انظر: (فتح الباري) (٥٩/٨)، و (السيرة الصحيحة) (٥١١/٢).

(٦٨٢) أخرجه: الحاكم (١٢١/٢) وصححه ووافقه الذهبي.

(٦٨٣) أخرجه: مسلم (١٠٦٣)، والبخاري (الادب المفرد) (٧٧٤)، وأحمد (١٤٨١٠)، وابن ماجه (١٧٢)، والنسائي (الكبرى)

(٨٠٨٦)، وابن حبان (٤٨١٩)، واللفظ لمسلم والزيادة للبخاري.

(٦٨٤) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٠١/٤)، والطبري (التاريخ) (٨٦/٣)، والبيهقي (الدلائل) (١٧١/٥).

(٦٨٥) انظر: (فتح الباري) (٥٩/٨).

پیغمبەریان ﷺ لەناودا بوو ریزی لێ گرتن. ئەم بەسەرھاتە لە چەندەھا گیرانەووی لاوازدا ھاتووہ بۆ زیاتر زانیاری دەیانخەینە روو:

۱- عەبدوڵلای کورپی عوتبە لەھەندیك لەھاوہلانی پیغمبەر ﷺ دەگیریتەوہو دەئیت: (لەدوای گەرانەووی پیغمبەر ﷺ خوشکە شیریکەھی ھات بۆلای، کاتیک بینی پیشوازی لیکردو پۆشاکیکی بۆ راخت تا لەسەری دابنیشیت، بەلام ئەو بەلایەوہ گەورە بوو لەسەر پۆشاکەھی پیغمبەر ﷺ دابنیشیت، دواتر ناچارى کرد لەسەری دابنیشیت و ئەو دانیشت، ھەردوو چاوی فرمیسکی لێرژا تا ریشی تەرکرد، بیاویك لەوئى وتی: تۆش دەگریت ئەھی پیغمبەری خوا ﷺ؟ فەرمووی: ((نَعَمْ لِرَحْمَتِهَا وَمَا دَخَلَ عَلَيْهَا لَوْ كَانَ لِأَحَدِكُمْ أَحَدٌ ذَهَبًا فَأَعْطَاهُ فِي حَقِّ رِضَاعِهِ مَا آدَى حَقَّهَا، أَمَا حَقِّي الَّذِي أَخَذُ مِنْكَ فَلِكِ، وَأَمَّا مَا لِلْمُسْلِمِينَ فَلَسْتُ بِأَخَذِ بِهِ، إِلَّا أَنْ يَطِيبُوا بِهِ نَفْسًا))^(۳۶) واتە: ((بەلێ گریانم وەك سۆزو بەزمییە بۆ خووی و ئەووی كە بەسەری ھاتووہ، گەر یەكێك لەئێوہ كیویك ئالتونتان ھەبیت و بیدەن بە مافی شیر بێدان، ھیشتا مافیتان نەداوہ، ھەرشتیک لای تۆ مافی منی تێداییت من بۆ خوۆتی دەگیرمەوہو لیتی و مرناگرم، بەلام گەر مافی موسولمانانی تێدایب ناتوانم مافیان لێ زەوت بكەم مەگەر خوێان بەرمزامەندی خوێان ببەخشن...)).

۲- قەتادە ﷺ دەفەرمووت: (لەدوای تەواوبوونی جەنگی ھەوازن ئافرەتێك ھات بۆلای پیغمبەر ﷺ وتی: ئەھی پیغمبەری خوا، من خوشکەھی تۆم من شەیمای كچی حاریسم، پیغمبەریش ﷺ بێی فەرموو: ((إِنْ تَكُونِي صَادِقَةً فَإِنَّ بِي مِنْكَ أَثَرًا لَا يَبْلَى)) واتە: ((گەر راستگو بیت، ئاسەوارێکی من بەجەستەتەوہ ھەییەو لەناو ناچیت)). ئەویش: مەچەکی دەرخت وتی: بەلێ ئەھی پیغمبەری خوا تۆ بچووك بوویت ئەم گازمت لێگرتم، ئینجا پیغمبەر ﷺ پۆشاکەھی سەرشانی بۆ راخت و فەرمووی: ((سَلِي تَعْطِي وَأَسْفَعِي تُشْفَعِي))^(۳۷) واتە: ((داوا بكە پیت دەدریت و تكا بكە بۆت جیبەجی دەگریت)).

(۱۶۶) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۷/۴۷۹) برقم (۱۳۹۵۸).

(۱۶۷) أخرجه: الطبري (جامع البيان) (۱۰۱/۱۰)، والبيهقي (الدلائل) (۵/۱۹۹)، وقال العمري في (السيرة الصحيحة)

(۵۰۶/۲): مرسل اسناده حسن.

۲- ئەبو توفەیل ر.ع. دەئیت: (پێغەمبەرم بینی و گوشتی دابەش دەکرد لە جوعرانە، ئافرەتێک بۆلای هات و پۆشاکەکەمی خۆی بۆ راخست، وتم: ئەووە کییە؟ وترا: ئەووە زڕ دایکەکیەتی) (۳۸).

۴- عەمری کورپی ئەلسائیب ر.ع. دەفەرموویت: (رۆژێک پێغەمبەر ﷺ دانیشتبوو، زڕ باوکەکەمی بۆ لاهات و پۆشاکێکی خۆی بۆ راخست، پاشان زڕ دایکەکەمی بۆ لاهات و پۆشاکێکی لەولاترەووە بۆ راخست و لەسەری دانیشت، پاشان زڕ براکەمی هات و پێغەمبەر ﷺ لەبەردەمی خۆی داینیشاند...) (۳۹).

۵- ئیبنو ئیسحاق ر.ع. دەئیت: (یەزیدی کورپی عوبەیدی سەعدی بۆی گێرامەووە و تی: کاتێک شەیمایان برده لای پێغەمبەر ﷺ. وتی: ئەی پێغەمبەری خوا من زڕ خوشکەگەتم؟ فەرمووی: ((ناونیشانێ جیبە))؟ وتی: جارێکیان گازیکت لەپشتم گرت. پێغەمبەریش ﷺ بەو ناونیشانەدا ناسییەووە پۆشاکەکەمی خۆی بۆ راخست و داوای لیکرد لەسەری دابنیشیت و پاشان سەرپشکی کردو پێی فەرموو: ((إِنْ أَحْبَبْتَ فَعِنْدِي مَحَبَّةٌ مُّكْرَمَةٌ، وَإِنْ أَحْبَبْتَ أَنْ أُمَّتَكَ وَتَرْجِعِي إِلَيَّ قَوْمِكَ فَعَلْتُ)) واتە: ((گەر پیت خوێشە لەلام بمینەرەووە و خوێشەویست و رێز لێگیراو دەبیت، وە گەر پیت خوێشە پێداویستی و دیاریت پێ دەبەخشم و بگەرێرەووە ناو خزمانت)) وتی: بەئێکۆ یارمەتیم بدەو بمگیرەووە بۆ ناو خزمەکانم) (۴۰).

رێنماییەکانی پێغەمبەر ﷺ سەبارەت بە دەسکەوتەکان

پێغەمبەر ﷺ دابەشکردنی دەسکەوتەکانی لە سیانزە بۆ نوزدە رۆژ داواخست وەک (بوخاریدا هاتوو، بۆئەوێ نوینەرانی هەوازن بێن و موسوئمان بوونی خوێان رابگەیهنن تا سامان و دەسکەوتەکانیان بۆ بگێردرێتەووە. مەرۋان و مەسووری کورپی

(۶۸۸) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (۱۲۹۵) وابوداود (۵۱۴۴)، والحاكم (۱۶۴/۴)، وصححه، وابويعلی (۹۰۰) وقال محققه: اسناده منقطع، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۹/۵)، وابن حبان (۴۲۳۲) وقال محققه: رجاله ثقات، وقال ابن كثير في (البدایة) (۶۳۷/۴): حديث غريب، وقال الشيخ الالباني في (ضعيف ابي داود) (۱۰۲): ضعيف الاسناد. وكذا قال أيضاً في (المشكاة) (۴۹۳۷)، و (ضعيف الادب المفرد) (۲۱۱).

(۶۸۹) أخرجه: ابوداود (۵۱۴۵)، وقال الشيخ الالباني تعالى في (ضعيف ابي داود) (۱۱۰۳): ضعيف الاسناد. (۶۹۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۷۴/۴) برقم (۹۹۸)، والطبري (التاريخ) (۸۱/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۹/۵)، والحاكم (۱۶۴/۴) وصححه، وقال الارناؤوط في تخریج (زاد المعاد) (۴۷۵/۳): رجاله ثقات لكنه منقطع.

مه خرده مه ﷺ ده فهرموون: (پَیْغَه مَبَهَرِی ﷺ لَه تَائِیْفِ گَه رَایَه ووه سیازده تا نۆزده رۆژ جاومروانی هه وازنی ده کرد تا بَیْن بۆلای) (۶۹۱).

پَیْغَه مَبَهَرِی ﷺ چهندهها رَیْنَمَایِی و نَامُوژگَاری مَوسُوْلَمَانَانِی کَرْد لَه وَاْنَه:

۱- روه یغی کوری سابتی ئه نصاری ﷺ ده فهرمویت: (له و رۆژهدا پَیْغَه مَبَهَرِی ﷺ هه ستاو فه رمووی: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَسْقِينَّ مَاءَهُ زُرْعَ غَيْرِهِ فِي رَاوِيَةٍ (وَلَدٌ غَيْرُهُ) (۶۹۲) (يَعْنِي إِتْيَانَ الْجَبَالِ مِنَ السَّبَايَا) (حَتَّى يَصْعَنَ مَا فِي بُطُونِهِنَّ) (۶۹۳) وَأَنْ يُصِيبَ امْرَأَةً نَبِيًّا مِنَ السَّبِيِّ حَتَّى يَسْتَبْرِئَهَا (يَحِيضَةَ) (۶۹۴) (يَعْنِي إِذَا اشْتَرَاهَا) (وَفِي رَاوِيَةٍ (وَلَا يَقَعُ عَلَى أَمَةٍ حَتَّى تَحِيضَ أَوْ يَبِينَ حَمْلَهَا) (۶۹۵)، وَأَنْ يَبِيعَ مَعْنَمًا حَتَّى يُقْسَمَ، وَأَنْ يَرْكَبَ دَابَّةً مِنْ فِئَةِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِذَا أُعْجَفَهَا رَدَّهَا فِيهِ، وَأَنْ يَلْبَسَ تَوْبًا مِنْ فِئَةِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِذَا أُخْلِقَهُ رَدَّهُ فِيهِ)) (۶۹۶) وَاْتَه: ((هه ركه سيك باومرپی به خوا و به رۆژی دواپی هه یه با به ناوی خوئی کشتوکالی که سیکی تر ناو نه دات (له گَیْرَانه و مه یه کدا: مندالی که سیکی تر) (واته: با نه چنه لای نافرته سکرپه کان تا سکه کانیان دادنه یین) وه نابیت بچپته لای نافرته یک تا پاک ده بیته وه له سوپی مانگانه (واته: له دواپی کرینی یان ده سته وتنی) وه (نابیت بچنه لای که نه یزه کیک تا به مندال بوون یا خود سوپی مانگانه پاک ده بیته وه) نابیت ده سته وتیک بفرۆش ریت پیش دابه شکردن، نابیت سواری و لاخیکی ده سته وتی مَوسُوْلَمَانَانِی بَبِیتِ پَیْشِ دابه شکردنی به کاری به یینیت وله دواپی لاواز بوونی بی گَیْرَپَیْته وه، نابیت پۆشاک کیکی ده سته وتی مَوسُوْلَمَانَانِی پَیْشِ دابه ش بوون له به ریکریت و کۆنی بکات پاشان بی گَیْرَپَیْته وه ناو ده سته وته کان)).

۲- ئه بوسه عیدی خودی ﷺ ده فهرمویت: (پَیْغَه مَبَهَرِی ﷺ فه رمووی: ((لَا تُوطَأُ حَامِلٌ

(۶۹۱) أخرجه: البخاري (۴۳۱۸).

(۶۹۲) أخرجه: أحمد (۱۶۹۹۲) وقال محققوه: صحيح.

(۶۹۳) أخرجه: أحمد (۱۶۹۹۳) وقال محققوه، ضعيف.

(۶۹۴) أخرجه: ابوداود (۲۱۵۸)، وحسنه الشيخ الالباني يرحمه الله في (صحيح ابى داود) (۱۸۹۱).

(۶۹۵) أخرجه: أحمد (۱۶۹۹۳) وقال محققوه: صحيح.

(۶۹۶) أخرجه: أحمد (۱۶۹۹۷) وقال محققوه: صحيح بشواهدة وهذا اسناد حسن، والدارمي (۲۴۸۸)، وسعيد بن منصور

(۲۷۲۲)، والطبراني (الكبير) (۴۴۸۲، ۴۴۸۵)، والحاكم (۱۹۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۴۸۵۰) وقال

محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الكبرى) (۴۴۹/۷)، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۲۵۶/۶): اسناده حسن، وكذا قال

الشيخ الالباني في (الارواء) (۱۴۱/۵).

حَتَّى تَضَعَ، وَلَا عَيْرُ ذَاتِ حَمَلٍ حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً))^(۶۹۷) واته: ئافرمتی سکرپ کەس بوئی نییه بچیتە لای تا سکهکەى دادەنیت وە ئەوەش سکرپ نییه دروست نییه تا سورپکی مانگانە دەشوات).

۳- ھەر وھا دەفەرمویت: (ھەندیک دەسکەوتی حونەینمان بەسەردا دابەشکرا، ئیمە دەمان ویست بەپارە ئازادیان بکەین و نەپەلین مندالیان ببیت، ھەندیکمان بە ھەندیکمانی دەوت: ئیوہ کاری وھا دەکەن و پیغەمبەریشتان ﷺ لەناودایە)^(۶۹۸) ئیتیر ئیمەش پرسیاری (عزل)^(۶۹۹) واتە: رشتنی شەھووت لەدەرەوہی جیی مندالاندا) لە پیغەمبەر ﷺ کردو فەرمووی: ((مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ (اصْطَعُوا مَا بَدَا لَكُمْ، فَمَا قَضَى اللَّهُ فَهُوَ كَائِنٌ))^(۷۰۰) وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ، لَمْ يُنْعَهُ شَيْءٌ))^(۷۰۱) واتە: ((مندال لە ھەموو ئاوکە دروست نابیت (چۆنتان دەویت وھا بکەن ئەوہی خودا برپاری لەسەرداوە ھەردەبێ ببیت) (وہ ئەگەر خودا بیەویت شتیک دروست بکات ھیچ شتیک ناتوانیت پیشگیری بێ بکات).

۴- ئەبو بوردە ﷺ دەفەرمویت: (لەدوای جەنگی حونەین پیغەمبەر ﷺ دەھاتە جیی دابەزینی ھەر ھۆزیک و دوای بو دەکردن و سەلامی لێ دەکردن، یەکێک لەو ھۆزانەى واز لێ ھیناوە نەجووہ لایان، ئەوان گەران و تەماشایان کرد لەژێر جلی ژێر گۆپانیکدا بینیان پیاویکیان ملوانکەیکە مورویان دۆزییەوہ کە خاوەنەکەى لەدەسکەوتەکانیان دزی بووی لەپیش دابەشکردندا، پاشان پیغەمبەر ﷺ ھاتە سەردانیان و دوای بو کردن.....)^(۷۰۲)

(۶۹۷) أخرجه: ابوداود (۲۱۵۶)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۱۸۸۹).

(۶۹۸) أخرجه: مسلم (۱۳۳/۱۴۳۸)، وأحمد (۱۱۴۶۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابويعلى (۱۱۵۳)، وابن حبان (۴۱۹۱). واللفظ لأحمد.

(۶۹۹) أخرجه: أحمد (۱۱۴۳۸)، وقال محققوه: حديث صحيح واسناده حسن.

(۷۰۰) أخرجه: أحمد (۱۱۴۳۸)، وقال محققوه: حديث صحيح واسناده حسن.

(۷۰۱) أخرجه: أحمد (۱۱۴۶۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۴۶۲).

(۷۰۲) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۵۰۳).

دابەشکردنی دەسکەوتەکان

له‌داوی چاوم‌پوانی کردنی چەندەها رۆژ بەئومیدی هاتنی نوینەرانی هۆزی هەوازن و موسولمان بوونیان و بردنەوهی مال و سامانیان بەلام ئەوان هەر نەهاتن بۆیە ناچارانە دەسکرا بەدابەشکردنی دەسکەوتەکان و پشکی زیاد بەخسرا بە سەرکردەو ناودارەکانی عەرەب بەئومیدی دل ڤاگیربوونیان لەسەر ئیسلام لەوانەش:

۱- ئەنەس رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (واتە: ڤیاویک (سەفوانی کوری ئومەییە) داوی میگەله مەرپکی نیوان دوو چپای له پیغمبەر ﷺ کردو ڤیدا، ئەویش دواتر گەڤایەوه لای خزمانی و ڤی وتن: خزمان ڤرۆن موسولمان بن سویند بەخوا موخەممەد وەک کەسێک دەبەخشیتەوه کە هەرگیز لەهەژاری ناترسیت) (۷۰۳).

لەگێرپانەوهیەکی تردا: (سەفوان لەگەڵ پیغمبەر ﷺ دەسکەوتەکانی بەسەر دەکردهوه و گەشتنە شیویک ڤر بوو له وشترو مەرپو ئالف، لەویدا سەفوان بەسەرسامییەوه تەماشای دەکردن. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَعْجَبَكَ أبا وَهَبَ هَذَا الشَّعْبَ؟)) واتە: ((ئایا ئەو شیوه سەرسامی کردوویت ئەی باوکی وەهەب؟)) وتی: بەئێ. فەرمووی: ((هُوَ لَكَ وَمَا فِيهِ)) واتە: ((نەوهو هەموو ئەوانەیی لەو شیوهدایە بۆ تۆ)). سەفوان وتی: شایەتی ئەدەم تەنھا مەگەر پیغمبەرێک بیت بەدل شتی وەها ببەخشیت و منیش شایەتی دەدەم کەتۆ پیغمبەری خوایت)) (۷۰۴).

سەفوان دەئیت: (سویند بەخوا سەرمتا پیغمبەر ﷺ بەشی دەدام و لەهەموو کەس زیاتر ڤقم لێی بوو، بەردەوام هەر بەشی دەدام تا وای لێهات بووه خوشەویستری کەس لەلام. ئەبوشەبابی زوهرین رضی اللہ عنہ دەئیت: لەو رۆژەدا پیغمبەر ﷺ سێ سەد سەر مەری بەخشییە سەفوان) (۷۰۵).

۲- عوروه رضی اللہ عنہا دەفەرمویت (لەدەسکەوتەکانی حونەین پیغمبەری خوا ﷺ هەندیکی بەخشییە حەکیمی کوری حوزام بەلام ئەو هەموو ئەوانەیی بەلاوه کەم

(۷۰۳) أخرجه: مسلم (۲۳۱۲).

(۷۰۴) أخرجه: الواقدي (المغازي) (ص: ۶۲۹).

(۷۰۵) أخرجه: مسلم (۲۳۱۳)، والترمذي (۶۶۶)، وأحمد (۱۵۳۰۴) وقال محققوه: صحيح، وابن حبان (۴۸۲۸).

(بوو) ^(۷۰۶). ھۆکارەكەشى ئەو ھەبوو، يەكەم: ئەو لەجەنگى حونەيندا دوو ئەسپى خۆى بەشدار كەردبوون، ھەردوووكيان بەركەوتن و لەناوچوون بۆيە ھاتە لای پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: ھەردوو ئەسپەكانم لەناوچوون گەر قەرمبووم بۆ بىكریتەو، پيغەمبەرىش ﷺ: ھەندىكى بەشدا پاشان بۆى زيادكرد) ^(۷۰۷) ھۆكارى دووھميش: ھەكیم وای دەزانى كە بەشى ئەوى كەمتر داوھ بەراورد بە ھاوړيكانى.

(سەرمتا پيغەمبەر ﷺ بەشى ھەكىمى كەمتر پي بەخشى بەراورد بەھاوړيكانى، ھەكیم وتى: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ من گومانم وا نەبوو كەتۆ كەمترم بدھيتيئ لەھاوړيكانم، پيغەمبەرىش ﷺ زياترى پي بەخشى، پاشان زياترى پي بەخشى تا رازى بوو، وتى: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ: كام لە بەخشينەكانت باشتربوو؟ فەرمووى: (بەشى يەكەمجار باشتربوو بۆت.....) ^(۷۰۸).

ھەكیم ﷺ دەليت: (سەرمتا من داكوكى زۆرم كرد لەپيغەمبەر ﷺ (تا سامانى زياترم پي ببەخشيت) ^(۷۰۹) ئەو پيى بەخشيم، پاشان داواى زياترم كرد ھەر پيى بەخشيم، پاشان داواى زياترم كرد ھەر پيى بەخشيم و پاشان فەرمووى: ((يا حَكِيم مَا أَكْثَرَ مَسْأَلَتِكَ) ^(۷۱۰) إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَصْرَةٌ خُلُوعٌ وَإِنَّمَا هُوَ أَوْسَاخُ أَيْدِي النَّاسِ ^(۷۱۱) فَمَنْ أَخَذَهُ (بِطَيْبٍ) نَفْسٍ (وَخَسَنِ أَكْلَةٍ) ^(۷۱۲) بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافٍ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكَانَ (وَسَوْءَ أَكْلَةٍ) لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، (وَكَانَ) كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَسْبَعُ، وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى (وَإِنَّ يَدَ اللَّهِ الْعُلْيَا، وَيَدَ الْمُعْطِيِ الَّتِي تَلِيهَا وَيَدَ السَّائِلِ السُّفْلَى مِنْ ذَلِكَ)) ^(۷۱۳) واتە: ((ئەى ھەكیم (داواكارىەكانت بۆ ئەوھندە زۆرە). ئەم پارەو سامانە جوان و شيرين (بەلام ھەموو چلگى دەستى خەلكين) ھەركەسيك سامانىكى (ھەلال) وەرېگريئ بەرېزماھەندى تەواوى بەرامبەر و شەيدا نەبوونى ئەو سامانە، ئەوكات بەرەكەتى بۆ دەكريئە ناوى،

(۷۰۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۰۷۸).

(۷۰۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۰۷۸)، وعبدالرزاق (المصنف) (۲۰۰۴۱).

(۷۰۸) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۲۰۰۴۱).

(۷۰۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۰۸۱).

(۷۱۰) أخرجه: ابن خزيمة (كتاب التوحيد) (۱۲۵) وقال محققه: صحيح.

(۷۱۱) نفس المصدر السابق.

(۷۱۲) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۲۰۰۴۱). و الطبراني (الكبير) (۳۰۷۸).

(۷۱۳) أخرجه: ابن خزيمة (كتاب التوحيد) (۱۲۵) وقال محققه: صحيح.

ههركهسێك ببیته خاومنی سامانیکی حهرام و ناحهلال و لهدمرونیدا زۆر تامهزرۆو شهیدای بیت، بهرهکەتی بۆ تێ ناکریت، وهك ئەو کەسەیه کەهەر دهخوات و تیر نابیت. دهستی بێند باشته لهدهستی نزم (دهستی خودا هەر بهرزو پاشان دهستی بهخشنده، دهستی داواکارو ومرگیش نزمتره). حهکیم دهئیت: وتم: گەر لهتۆش ومرگرم هەر وههیه؟ فهرمووی ((گەر لهمنیش ومرگریت هەر وههیه)). منیش وتم: ئەوی پیغمبهری خودا سویند بیت بهوهی تۆی بهراستی نارووه لهوای تۆ داوای هیچ شتێک لهکەس ناکەم ههتا دنیا جێدههێلم.

دواتر ئەبویهکر حهکیمی بانگ دهکرد تا یارمهتی بدات بهلام ئەو و مری نهدهگرت، پاشان عومەر بانگی دهکرد تا یارمهتی بدات بهلام ئەو و مری نهدهگرت... بهوجۆره حهکیم لهوای پیغمبهر ﷺ داوای لهکەس نهکرد تا دنیای جێ هێشت^(۳۴).

۳-عهباس کورپی میرداسیش ﷺ لهوانهبوو کهداوای سامانی زیاتری لهپیغمبهر ﷺ کرد. ئیبنو ئیسحاق ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ چهند وشترێکی دا به عهباسی کورپی میرداس بهلام ئەو پێی نارازی بوو وه بهچهند دێره شیعریک گلهیی لهپیغمبهر ﷺ کرد. پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((أَذْهَبُوا بِهِ فَأَقْطَعُوا عَنِي لِسَانَهُ))^(۳۵) واته: ((برۆن له زمانی بمپاریزن)) (سهرمهتا وایان زانی کهداوای کردوووه زمانی بیرن بهلام دواتر زانیان مهبهستی پیدانی مهروبزنه بۆ بێ دهنگردنی زمانیهتی پاشان بردیان بۆلای دسکهوتهکان و پێیان وت: فهرموو به نارمزووی خۆت ئێی ببه، عهباسیش شهرم گرتی هیچی لێ نهبرد، پاشان پیغمبهر ﷺ بۆشاکێکی بۆ کرده دیاری و بۆی نارووه و هویش و مری گرت و لهبهری کرد^(۳۶)).

پیغمبهر ﷺ سهد وشتری بهخشییه کهسانی تر، رافیعی کورپی خهدیج ﷺ دهئیت (ئهبوسوفیانی کورپی حهرب و سهفوانی کورپی ئومهیهو عینهی کورپی حوسن و ئهقرمعی کورپی حابیس هەر یهکێک لهوانه پیغمبهر ﷺ سهد وشتری پێ

(۷۱۴) أخرجه: البخاري (۱۴۷۲)، ومسلم (۱۰۳۵)، وأحمد (۱۵۵۷۴) واللفظ للبخاري والزيادات لمسلم والطبراني وابن خزيمة وعبدالرزاق.

(۷۱۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۰۸/۴) برقم (۱۰۳۶)، والطبري (التاريخ) (۹۰/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۸۳/۵).

(۷۱۶) أخرجه: موسى بن عتبة (المغازي) (ص: ۲۸۹، ۲۹۰)، والبيهقي (الدلائل) (۱۷۹/۵).

به‌خشین..... وه سهد و شتریشی به‌خشیه عه‌لقه‌مه‌ی کورپی عولاسه^(۷۷) ئیبنو ئیسه‌حاق رضی اللہ عنہ ده‌ئیت: (هه‌ریه‌که له مخه‌رمه‌ی کورپی نه‌وفهل و عومه‌یری کورپی وه‌هبی جومه‌حی و هیشامی کورپی عه‌مر برایی عامری کورپی لوئه‌ی.....

هه‌موو یه‌کێک له‌م پیاوانه‌ی قورمیش که‌مه‌تر له‌ سهد و شتری پێ به‌خشین.... وه په‌نجا و شتری به‌خشیه سه‌عیدی کورپی په‌ربوع..... وه عه‌تای کورپی وائلی سه‌هه‌میش هه‌ر په‌نجا و شتری پێ به‌خشی^(۷۸)، تیکرایی ئه‌و که‌سانه‌ی تازه موسولمان بوو بوون پیغه‌مبه‌ر ﷺ سهد یان په‌نجا و شتری پێ به‌خشین ژماره‌یان په‌نجاو دوو پیاو بوو^(۷۹) هه‌ندیکی تر ده‌ئین: به‌لکو ژماره‌یان په‌نجاو هه‌وت پیاو بوو^(۸۰).

پیاویکی دووروو نارپازی بوونی خۆی راده‌گه‌یه‌ئیت له‌سه‌ر شیوازی دابه‌شکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ده‌سکه‌وته‌کان

هه‌ندیک له‌عه‌رمبه ده‌سته‌کییه به‌گومانه‌کان قسه‌ی نابه‌جی و زه‌ریان ده‌رپری له‌کاتی دابه‌شکردنی ده‌سکه‌وته‌کانی جه‌نگی حونه‌ین

ئیبنو مه‌سه‌ود رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رموئیت: (له‌کاتی دابه‌شکردنی ده‌سکه‌وته‌کانی حونه‌یندا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌شی زیاتری ده‌سکه‌وته‌کانی به‌خشیه ناو‌داره‌کانی عه‌رمب وه‌ک ئه‌قده‌ع و عولاس و که‌سانی تر) له‌و رۆژهدا پیاویک وتی: (سوئید به‌خوا ئه‌م ده‌سکه‌وتانه به‌ دادپه‌روه‌ری دابه‌ش نه‌کراوه) وله‌به‌رخوای گه‌وره‌ش ئه‌نجام نه‌دراوه.

ئیبنو مه‌سه‌ود رضی اللہ عنہ ده‌ئیت: منیش چووم بۆلای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌وا له‌که‌م پێ راکه‌یاندا، ئه‌ویش رووخساری به‌ته‌واوی سوور هه‌لگه‌راو پاشان فه‌رمووی: ((فَمَنْ يَّعْدِلُ إِنْ لَمْ يَّعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ رَحِمَهُ اللَّهُ مُوسَى، قَدْ أُودِيَ بِأَكْثَرِ مَنْ هَذَا فَصَبْرًا))^(۸۱) واته: ((گه‌ر خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دادپه‌روه‌ر نه‌بن ئیتر کێ دادپه‌روه‌ره) ر‌حه‌مه‌تی خوا له‌موسا

(۷۷) أخرجه: مسلم (۱۰۶۰).

(۷۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۰۷/۴) برقم (۱۰۳۵)، والطبري (الكبير) (۹۰/۳)، وهو صحيح كما في (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۸۳۳، ۸۳۹).

(۷۹) انظر: (السيرة الصحيحة) (۵۱۲/۲).

(۸۰) انظر: (مرويات غزوة حنين) للدكتور القريبي (ص: ۶۹).

(۸۱) أخرجه: البخاري (۴۳۶، ۴۳۵، ۳۱۰)، ومسلم (۱۰۶۲/۱۴۰)، واللفظ للبخاري والزيادات لمسلم.

بیت زۆر لهمه زیاتر نازار درا بهلام ئەو هەر ئارامگر بوو).

عهبدوئای کۆری عهمریش ﷺ دهفهرمویت: (بیاویکی هۆزی بهنی تهمیم کهناوی (زول خومیسیره) بوو هات بۆلای پیغمبهر ﷺ وهستا لهکاتیکیدا دهسکهوتهکهی دابهش دهکردو پێی وت: ئەهی موحهممهد کارهکانی ئەمرۆتم ههموو بینی. فهرمووی: ((أَجَلٌ فَكَيْفَ رَأَيْتِ)) واته: ((بهئێ کارهکانت چۆن بینی))؟ وتی: نه مبینی دادپهروهر بیت. پیغمبهریش ﷺ نیگهران بوو فهرمووی: ((وَيْحَكَ! إِذَا لَمْ يَكُنْ الْعَدْلُ عِنْدِي، فَعِنْدَ مَنْ يَكُونُ)) واته: ((ئهی هاوار لهدهست تۆ گهر دادپهروهری لهلای من نهبیت ئیتر لهلای کی دهبیت))؟ عومهری کۆری خهتاب ﷺ وتی: ئەهی پیغمبهری خودا نایا بیکۆزم؟ فهرمووی: ((لَا، دَعُهُ فَإِنَّهُ سَيَكُونُ لَهُ شِيعَةٌ يَتَعَمَّقُونَ فِي الدِّينِ حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهُ كَمَا يَخْرُجُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ، يُنْظَرُ فِي النَّصْلِ (أَي: حديدة السهم) ، فَلَا يُوجَدُ شَيْءٌ، ثُمَّ فِي الْقُدْحِ (أَي: عود السهم) ، فَلَا يُوجَدُ شَيْءٌ، ثُمَّ فِي الْفُوقِ (أَي: طرف السهم الذي يباشر مدخل الوتر) ، فَلَا يُوجَدُ شَيْءٌ، سَبَقَ الْفَرْثُ وَالْدَمُّ (أَي: السَّرْعَةُ السهم وشدة النزاع)).^(۳۳) واته: ((نا لێی گهری لهمهودوا هاوشیوانیکی بۆ پهیدا دهبیت رۆدهجن لهنایندا تا لێی دهردهجن وهک چۆن تیر لهکهوان دهردهچیت، تهماشای نوکهکهی دهکهیت هیچی پێوه نابینیت تهماشای دارهکهی دهکهیت هیچی پێوه نابینیت، تهماشای کۆتاییهکهی دهکهیت هیچی پێوه نابینیت، دهئیت پێش رزانی سروان و خوینهکه تیرهکه لهلاشی پیکراوهکه دهرچوو).^(۳۳)

هۆکارهکانی بهخشینی بهشی زیاتر بهتازه موسولمان بووهکان

به تازه موسولمانهکان پێیان دهوتریت (المؤلفة قلوبهم) واته: ئەوانهی دلیان راگیر دهکرت بۆئهوهی بینه ناو ئیسلامهوه، چونکه موسولمان بوونی ئەوانه خێریکی گهورهی تێداوو بۆ ئیسلام وموسولمانان، لهوانه سهفوان و حکیم و کهسانیکی تر، وهههیان بوو زیاتری پێ دهدرا تا بروابوونی جیگیرتر بکرت لهوانهش ئەبوسوفیان

(۷۲۲) أخرجه: أحمد (۷۰۳۸)، وقال محققوه: حديث صحيح وهذا اسناد حسن، وابن هشام (السيرة) (۱۱۰/۴) برقم

(۱۰۴۰)، والطبري (التاريخ) (۹۲/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۸۶/۵)، وقال البرزنجي في (صحيح الطبري) برقم (۳۶۷):

استاده حسن.

و کەسانیکى تر، هەیان بوو زیاتری پێ دمدرا تا سۆزو خۆشەویستی دڵیان بەرەو ئیسلام بێت و لەزیانیان بەدوور بن لەوانە ئەقرەع و عەباسی کۆری میرداس وە کەسانی تر، ئەوەش بەمەبەستی ھۆگریوونی دلى شوین کەوتوانیان بوو بۆلای ئیسلام چونکە ئەوان لەھەق و ناھەقدا شوین سەرکردەکانیان دەکەوتن. چونکە کەسانیک هەن ھەردەم لەگەڵ بەھیزو خاوەن ساماندان. وەلەبەخشینى بەشى زیاتر بەناو دارانى قورەیشدا وەك قەرەیبوو کردنەو دەبەسێکی ئەو بارو دۆخەبوو کەبەسەریاندا ھات، بۆئەوھى لەپێگەى سەرکەوتن و دەسکەوتەو دڵیان زیاتر ھۆگری ئیسلام بێت. ئەو دەسکەوتانەش ھۆکارێکی سەرەکی بوون بۆ گۆرپینی حەزو نازەزووی خیلەکان و سەرکردەکانیان لەبەت پەرسەتیبەو بۆ ئیسلام، ئەو دەبوو دواتر پەرزەمانەندى تەواوی خۆیان بۆ ئیسلام ئاشکرا کردو بوونە کەسانیکى موسولمانى زۆر چاک و خزمەتى ھەرەگەورەیان گەیاندا بەناىنى پیرۆزى ئیسلام، وەبوونە کەسانیکى زۆر دلسۆزو بەئەمەك و نموونەى بۆ ئیسلام.

بەلام ھەندیک لەموسولمانان لەم ھەموو دانایى و سوودەگەرانەى ئەو کارە وەکو پێویست حالى نەبوون، بۆیە وا پێویستی دەکرد ئەم کارە زیاتر بۆ موسولمانان ڕوونتر بکەیتەو.

عەمرى کۆرى تەغلوب ﷺ دەفەر مویت: (پيغمبەر ﷺ سامان و دەسکەوتیکى لەلابوو بەشى زیاتری بەخشیبە کەسانیکى تايبەت، دواتر ھەوالى نارازى بوونى ئەوانەى پێ گەیشت کە بەشى کەمتریان پێ درابوو، ھەستاو سەرھتا سوپاس وستایشى خودای کردو پاشان فەرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ، وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي أُعْطِي، وَلَكِنْ أُعْطِي أَقْوَامًا لِمَا أَرَى فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجَزَعِ وَالْهَلَعِ، وَأَكُلُ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْخَيْرِ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ)) واتە: ((سویند بەخوا من سامان دەدەمە کەسانیک و کەسانیکى تری لى پێ بەش دەکەم و ئەوانەى پێ بەش بوون خۆشەویست ترن لەلام لەوانەى کە بەشەم پێدا بوون، بەلام من سامان دەبەخشمە کەسانیک کە دەبینم دڵیان پەرە لەترس و ناچێگیرن، وەکەسانیکى تر لێدەگەرێم بۆ ئەو دەولەتمەندى و چاکەبەسەى کەخوا لەدڵیان جێگیری کردوو لەوانە عەمرى کۆرى تەغلوب)) عەمرى کۆرى تەغلوب ﷺ دەفەر مویت: سویند بەخوا ئەو

وتهیهی پیغمبهر ﷺ لهلام به نرخ تر بوو لهپهوه و شتریکى قهلهو^(۷۳۳).

لهگپرانه وهیهکی تر دا پیغمبهر ﷺ دهفهرمویت: ((إِنِّي لَأَعْطِي الرِّجْلَ، وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ، مَخَافَةَ أَنْ يَكْبُتَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ))^(۷۳۴) واته: ((من بهشی پیاوی ومها ددهم کهسی تر ههیه لهو خو شه ویستتره لهلام لهترسی نهوهی خوا بهسردا فری نه داته ناو دوزه خهوه)).

نیبنو نيسحاق رضی اللہ عنہ ده لیت: (موحه ممدی کوری ئیبراهیم بوی گپرامه وه، که سیک له هاو د لان به پیغمبهری ﷺ وت: نهی پیغمبهری خوا سهد و شترت به خشییه عیینهی کوری حوسن و نه قرمعی کوری حابیس، به لام هیجت نه به خشییه جوعه یلی کوری سورا قهی نه لزمی؟ فهرمووی: ((أَمَّا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَجُعِلُ بِنُ سُرَاقَةَ خَيْرٍ مِنْ طَلَعِ الْأَرْضِ كُلُّهُمْ مِثْلَ عَيْنَتِهِ وَالْأَفْرَعِ، وَلَكِنِّي تَأَلَّفْتُهَمَا لِيُسَلِّمَا، وَوَكَّلْتُ جُعَيْلًا إِلَى إِسْلَامِهِ))^(۷۳۵) واته: ((سویند بهوهی گیانی موحه ممدی به دهسته جوعه یلی کوری سورا قه به تهنه نا چاکتره له پیاوانیکی وهک عیینهی کوری حوسن و نه قرمعی کوری حابیس، به لام من وام پیداش بوو تا دلیان به رهو ئیسلام بهینم و موسولمان بن و جوعه یلی کوری سورا قه به جی هیشتوو به ئیسلامه تیه که ی)).

لهگپرانه وهیهکی تر دا نه بوزم رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ پی وت م: ((جوعه یلی چۆن ده بینیت (واته چۆن که سیکه؟) وت م: وهک هاوشیوه کانی خو ی هه زاریکی ناو خه لکه. فهرمووی: ((وَكَيْفَ تَرَى فُلَانًا؟)) واته: ((نهی فلانه پیاو چۆن ده بینیت)) وت م: یه کیک له سه رومرانی ناو خه لکی، فهرمووی: ((لَجُعِلَ خَيْرٌ مِنْ مَلِئِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا)) واته: ((جوعه یلی چاکتره پر به زهوی له پیاوانیکی ناوها)). وت م: نهی پیغمبهری خوا ﷺ فلانه کهس بهو جو رمیه و توش ناوها بوویت بوی؟ فهرمووی: ((إِنَّهُ رَأْسُ قَوْمِهِ فَأَتَأَلَّفَهُمْ))^(۷۳۶) واته: ((نهو سه رکردهی خزمه کانییه تی و ده مه ویت خو ی

(۷۲۳) خرجه: البخاري (۹۲۳، ۳۱۴۵، ۷۵۳۵)

(۷۲۴) أخرجه: البخاري (۱۴۷۸)، ومسلم (۱۵۰)، وابوداود (۴۶۸۵)، وابن حبان (۱۶۳).

(۷۲۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۱۱/۴) برقم (۱۰۳۹) وقال محققوه: اسناده ضعيف لارساله، والطبري (جامع البيان) (۹۱/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۸۳/۰) وأبو نعيم (الحلية) (۳۵۲/۱) وقال الحافظ في (الاصابة) (۴۳۱/۱): مرسل حسن.

(۷۳۶) أخرجه: الروياني (المسند) (۱۲۵۷) وقال الحافظ في (الاصابة) رقم (۱۱۷۲) اسناده صحيح. وللحديث شاهد عند البخاري برقم (۴۸۰۳۵).

و خزمەكانى لىو رېڭەيەوۈ بىكەمە ھۆگرى ئىسلام)).

دواتر ھەوال گەيشتە پيغمبەر ﷺ كەپشتىوانان رەنجاون لىوھى كەھىچيان بى نەدراو، پاشان پيغمبەر ﷺ كۆى كىردنەوھو كارەكەى بۆ روون كىردنەوھو دوغاي بۆ كىردن.

ئەبوسەئىدى خۇدرى رەھمەتۇھى: (كاتىك پيغمبەر ﷺ ئەو دەسكەوتانەى حونەينى دەسكەوت (دواتر سەد وشتى بەخشيە پىاوانىك لىقورەيش) (۳۳) وبەشى ھەمووانى دا لەعەرب و قورمىشيەكان، بەلام نە كەم و نە زۆر ھىچى نەبەخشيە ئەنصارىيەكان (ئەوان لەناوخۆياندا وتيان: ئەو زۆر سەيرە، شمشىرەكانيان خويى ئەوانى لىدەتكى و دەسكەوتەكانىشمان ھەر بۆئەوان دەبىت) (۳۸) (گەر تەنگانە بىت نىمە بانگ دەكرىين و دەسكەوتەكانىش دەدرىتە كەسانىكى تر) (۳۹) (خودا لەپيغمبەر ﷺ خۆش بىت بەشى قورمىش دەمات و نىمە ھەرامۇش دەكات لەكاتىكدا شمشىرەكانمان خويى ئەوانى لىدەتكىت) (۴۰) (نىتر وتە وت و مقۇ مقۇ زۆر بوو لەناوياندا: ھەيان بوو دەبوت: ئەوھى لەگەلى بەجەنگ ھات بەشى داو بەلام ئەوھى لەدزى بەجەنگ نەھات بى بەشى كىرد) (۴۱). (پيغمبەر ﷺ دواجار گەيشتەوۈ بەخزمانى خۇى، سەئدى كورى عوبادە رەھمەتۇھى چوو بۆلای پيغمبەر ﷺ و پىى وت: ئەى پيغمبەرى خوا پىشتىوانان لىت رەنجاون لەدلى خۆياندا، ھەرمووى: ((لەسەر چى؟)) وتى: لەسەر دابەشكىردنى دەسكەوتەكان (تۆ بەشى خزمانى خۇت دا، وبەشى گەورەشت بەخشيە ھۆزەكان) (۴۲) وعەرەبەكانى تر، بەلام ھىچ شتىكت نەبەخشيە پىشتىوانەكان.

ھەرمووى: ((فَأَيْنَ أَنْتَ مِنْ ذَلِكَ يَا سَعْدُ؟)) واتە: ((ئەى تۆ چى دەللىت...ئەى سەئد؟))

(۷۲۷) أخرجه: البخاري (۴۳۴)، ومسلم (۱۰۵۹)

(۷۲۸) أخرجه: مسلم (۱۳۴/۱۰۵۹).

(۷۲۹) أخرجه: مسلم (۱۳۵/۱۰۵۹).

(۷۳۰) أخرجه: البخاري (۴۳۴).

(۷۳۱) أخرجه: مسلم (۱۳۶/۱۰۵۹)، وأحمد (۱۲۶۰۸) وقال محققوه: اسناده حسن، واللفظ له.

(۷۳۲) أخرجه: أحمد (۱۱۷۳۰)، وقال محققوه: اسناده حسن، وصححه اسناده الحافظ (الفتح) (۶۳/۸)، والشيخ الالباني في

(فقه السيرة) (۴۲۹)، وصححه أيضاً ابن كثير (البداية) (۶۲۹/۴).

وتی: ئەهی پیغمبهری خوا من تهنها یهکیکم لهگهڵ خزمانی خۆم. فەرمووی: ((فَأَجْمَعُ لِي قَوْمَكَ فِي هَذِهِ الْحَظِيرَةِ وَفِي رِوَايَةٍ (فِي هَذِهِ الْقُبَةِ) (۳۳۳) فَادَا اجْتَمَعُوا فَأَعْلِمْنِي)) واته: ((خزمهکانتم ههموو بۆ کۆیکهروهوه لهو پشتیرهدا لهگێرانهوهیهکدا (لهو دهوارو رشمالهدا) وگهر ههموویان کۆبوونهوه ئاگادارم بکهروهوه)).

سهعد رویشت و هاواری کردو ههموویانی لهو شوینهدا کۆکردنهوه پاشان بیاوانیکی موهاجیرینیش هاتن رینگهی دان وکهسانیکی تر هاتن رینگهی نهدان و گێرانیهوهوه فەرمووی: ((بهتهننا ئهنسارییهکان با بینه زورهوه بۆلام)) (۳۳۳) کاتیک ههموو خرپوونهوه سهعد هات وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ههموو ئهنسارییهکان (واته: پشتیوانان)) کۆبوونهتهوه لهو جیهیدا که فەرمانت پیکردم.

ئینجا پیغمبهر ﷺ هات بۆلایان و فەرمووی: ((کهسیکی تر ههیه لهناوتان جگه لهئێوه))! وتیان: نا مهگهر خوشکهزاگانمان بهتهننا لهگهله. فەرمووی: ((خوشکهزای خزمانیک ههر لهخۆیان)) (۳۳۳). پاشان ههستا وتاریکی بۆدان و سههرتا سوپاس و ستایشی شایستهی خودای کردو پاشان فەرمووی: ((مَا قَالَهُ بَلَّغْتَنِي عَنْكُمْ، وَجِدَّةً وَجَدْتُمُوهَا عَلَيَّ فِي أَنْفُسِكُمْ؟)) ((نهو وتهیه جیهه که لهئێوهوه پیم گهیشتوووه و بههۆیهوه دلتان لهمن رهنجاوه؟)) ههموو بێ دهنگ بوون، بهلام داناکانیان وتیان: بهربرسهکانمان ههچیان نهوتوه بهلام گهنجهکانمان وتیان: خودا لهپیغمبهر ﷺ خوش بیت بهشی قورپهیش دههات و نێمهش فهرامۆش دهکات لهکاتیکدا ههستا خۆنیان لهشمشیرهکانمان دهتکی. پیغمبهر ﷺ فەرمووی: ((فَأَيُّ أُعْطِيَ رَجُلًا حَدِيثِي عَهْدٍ بِكُفْرٍ أَنَا لَفُهُمْ)) (۳۳۳) يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَمْ لَمْ أَتَكُونُوا إِذْ لَقِيتُمْ فَاعَزَمَكُمُ اللَّهُ (بي) (۳۳۷)، أَلَمْ آتِكُمْ ضَلَالًا فَهَدَاكُمُ اللَّهُ (بي)؟ وَعَالَهُ فَأَعْتَاكُمُ اللَّهُ (بي)؟ وَأَعْدَاءَ فَأَلْفَ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ (بي)؟ قَالُوا: بَلَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْنٌ وَأَفْضَلُ. ((و) كُلَّمَا قَالَ (رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) شَيْئًا قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْنٌ)) (۳۳۸)، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا تُجِيبُونَنِي يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ» قَالُوا: وَمِمَّاذَا نُجِيبُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلِلَّهِ وَرَسُولِهِ الْأَمْنُ وَالْفَضْلُ. قَالَ: «أَمَا وَاللَّهِ لَوْ شِئْتُمْ

(۷۳۳) أخرجه: البخاري (۴۳۳۴)، ومسلم (۱۰۵۹).

(۷۳۴) أخرجه: أحمد (۱۲۶۰۸)، وقال محققوه: اسناده حسن.

(۷۳۵) أخرجه: البخاري (۴۳۳۴).

(۷۳۶) أخرجه: البخاري (۴۳۳۱)، و مسلم (۱۳۵/۱۰۵۹).

(۷۳۷) أخرجه: أحمد (۱۱۵۴۷)، وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۷۳۸) أخرجه: البخاري (۴۳۳۰).

لَقُلْتُمْ فَلَصَدَقْتُمْ وَصَدَقْتُمْ ، أَتَيْنَتْنَا مُكَذَّبًا فَصَدَقْنَاكَ ، وَطَرِيدًا فَأَوْيْنَاكَ ، وَعَائِلًا فَأَسَيْنَاكَ ، وَخَائِفًا فَأَمَّاكَ وَمَاخِذُ وَلَا فَتَضْرِبْنَاكَ)) فَقَالُوا: اَلْمَنْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((أَوْجَدْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ فِي لُغَاةٍ (أي: بقله خضراء) مِنَ الدُّنْيَا، تَأَلَّفْتُ بِهَا قَوْمًا (لِيُسَلِّمُوا) (إِنَّ فَرِيضًا حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ وَمُصِيبَةٍ، وَإِنِّي أَرَدْتُ أَنْ أَجْرَهُمْ وَأَتَأَلَّفَهُمْ) (۳۳۸) وَوَكَلْتُكُمْ إِلَى مَا قَسَمَ اللَّهُ لَكُمْ مِنَ الْإِسْلَامِ، أَفَلَا تَرْتَضُونَ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ إِلَى رِحَالِهِمْ بِالشَّاءِ وَالْبَعِيرِ فِي رَوَايَةِ (بِالْأَمْوَالِ) (۳۴۰) وَالدُّنْيَا وَتَذْهَبُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ إِلَى رِحَالِكُمْ، وَفِي رَوَايَةِ (دِيَارِكُمْ) (۳۴۱) وَفِي رَوَايَةِ (بِيُوتِكُمْ) (۳۴۲) (قَوْلَ اللَّهِ لَمَّا تَنْقَلِبُونَ بِهِ خَيْرٌ مِمَّا يَنْقَلِبُونَ بِهِ؟)) (۳۴۳).

واته: ((من بهشی بیوانیک دهم تازە بی باومریان بهجی هیشتوو بهئوههوی هۆگری ئیسلام ببن). ئەهی کۆمه‌لانی ئەنصار ئایا ئیوه سه‌رشۆر نه‌بوون پێشتر خودا به‌هوی منه‌وه سه‌ربه‌رزی کردن؟ ئایا ئیوه پێشتر دو‌ژمنی یه‌کتر نه‌بوون خودا به‌هوی منه‌وه دل‌ه‌کانتانی په‌یه‌وست کرد به‌یه‌که‌وه))؟ وتیان: به‌ئێ و ابوو ((منه‌ت ته‌نها بۆ خواو پیغمبه‌ره‌که‌یه‌تی)). دواتر پیغمبه‌ر ﷺ هه‌ر شتیکی ده‌فه‌رموو هه‌ر به‌و جو‌ره‌ وه‌لامیان ده‌دایه‌وه.

پاشان پیغمبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((ئه‌هی بۆ وه‌لام نادمه‌نه‌وه ئەهی کۆمه‌لی ئەنصار))؟ وتیان ئیمه‌ بلێین چی و به‌جی وه‌لامت بده‌ینه‌وه؟ منه‌ت هه‌ر بۆ خواو پیغمبه‌ره‌که‌یه‌تی. فه‌رمووی: (سویند به‌خوا گه‌ر بتانه‌ویت ده‌لێن و راستیش ده‌لێن و به‌راستیش ده‌خرینه‌وه (ده‌توانن بلێن: هاتیت بۆلامان هه‌موو خه‌لك به‌درۆیان خستبوویته‌وه ئیمه‌ش به‌راستمان زانیت، هاتیت بۆلامان ده‌رکراو بوویت ئیمه‌ش په‌نامان دایت، هاتیت بۆلامان هه‌زاربوویت ئیمه‌ش یارمه‌تیمان دایت، هاتیت بۆلامان ترسابوویت ئیمه‌ش ترسمان لێ دوورخستیه‌وه، هاتیت بۆلامان بێ پشتیوان بوویت ئیمه‌ش پشتیوانیمان کردیت و سه‌رمان خستیت)).

وتیان: منه‌ت ته‌نها هه‌ر بۆخواو پیغمبه‌ره‌که‌یه‌تی. فه‌رمووی: (ئایا دل‌تان له‌من ره‌نجاوه ئەهی کۆمه‌لانی ئەنصار له‌سه‌ر گیا سه‌وزیکی دنیا که‌به‌هۆیه‌وه ویستوو مه‌

(۷۳۹) أخرجه: البخاري (۴۳۴)، و مسلم (۱۰۵۹).

(۷۴۰) أخرجه: البخاري (۴۳۱).

(۷۴۱) أخرجه: أحمد (۱۲۹۵۲)، وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(۷۴۲) أخرجه: البخاري (۴۳۴).

(۷۴۳) أخرجه: البخاري (۴۳۴)، و مسلم (۱۰۵۹).

دئی خه ئکێک رابکێشم بۆئهوهی موسولمان ببن (قورمیشیهکان ماوهیهکی کهم تیپهپروه بهسهر کارساتیان و وازهینانیان لهنهفامی، من ویستوومه بیان کهمه هۆگری ئیسلام و قهرهبوویان بکهمهوه) (وئیوهشم گێراوتهوه بۆلای ئهوهی کهخودا لهئیسلامهتیدا بهشی داو، ئهی کۆمهلانی ئهنصار ئایا رازی نابن خه لکی به مهرو و شتر (وسامانهکانیانهوه) بگهڕینهوه جیگهکانی خۆیان، ئیوهش پیغمبهری خودا لهگهڵ خۆتان ببهنهوه (ولآت) (ومالهکانتان) (سویند بهوهی گیانی منی بهدهسته ئهوهی ئیوه لهگهڵ خۆتانی دهبنهوه زۆر باستره لهوهی ئهوان لهگهڵ خۆیانی دهبنهوه). وتیان: به ئی ئهی پیغمبهری خودا ئیمه رازین.

پاشان فهرمووی: ((الْأَنْصَارُ كَرِشِي، وَعَيْبَتِي))^(۷۴۴) قَو الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ النَّاسَ سَلَكُوا شِعْبًا وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ شِعْبًا لَسَلَكْتُ شِعْبَ الْأَنْصَارِ (إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أُمَّةً شَدِيدَةً قَاضِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ)^(۷۴۵) واته: (ئهنصارییهکان توێشه بهره و کیفی تیرهکانمن) سویند بهوهی گیانی منی بهدهسته گهر تیکرایی خه لکی بهشیوێکدا برۆن و ئهنصارییهکان بهشیوێکی تردا برۆن من بهشیوی ئهنصاردا دهرۆم ئیوه لهدوای من دووچارای پهراویز خستنیکی توند دهبنهوه ئارامگرین تا دهگهنهوه بهمن لهسهر چهوزهکه) وتیان: (ئارامگر دهبین) (پاشان فهرمووی: ((وَلَوْلَا الْهَجْرَةُ لَكُنْتُ امْرَأًا مِنَ الْأَنْصَارِ، اللَّهُمَّ ارْحَمِ الْأَنْصَارَ وَأَبْنَاءَ الْأَنْصَارِ وَأَبْنَاءَ الْأَنْصَارِ)) واته: ((گهر له بهر کۆچ و هيجرمت نهبووايه من دهبووومه يه کێک لهئهنصارییهکان، خودايه به بهزمی به بۆ ئهنصارییهکان وه بۆ کورانی ئهنصارییهکان وه کورانی کورانی ئهنصارییهکان)).

ئیتیر هه موویان گریان هه تا ریشیان به فرمیسکهکانیان ته رکرد^(۷۴۶). لهگێرانهوه کهی موسای کورای عوقبهو عوروهی کورای زوبهیردا ﷺ هاتوووه: (ئهوان هه موو زۆر گریان وتیان: هه موو چاگه و منهتی خواو پیغمبهره که بهتی به سهرمانه وه. پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((فَارْجِعُوا إِلَيَّ فِيمَا كَلَّمْتُمْ بِهِ)) واته: ((دهی وهلامم بدهنه وه لهسهر ئهوانه ی

(۷۴۴) أخرجه: أحمد (۱۳۵۷۴)، وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۷۴۵) أخرجه: البخاري (۴۳۳۰، ۴۳۳۴)، و مسلم (۱۰۵۹).

(۷۴۶) الحديث من اوله الى هنا من رواية: أحمد (۱۱۷۳۰) وقال محققوه: اسناده حسن، وصححه كل من الحافظ

(الفتح) (۶۳/۸)، وابن كثير (البداية) (۶۲۹/۴) والشيخ الالباني (فقه السيرة) (ص: ۴۲۹) والزوائد من رواية ابن هشام

(السيرة) (۱۱۳/۴) برقم (۱۰۴۴) وقال محققوه: اسناده حسن. والزوائد الاخرى مكتوبة كل في مكانه مع تخريجه.

قسم له گه ل کردن))؟ وتیان: ئەهی پیغمبهری خودا ئیمه هه موو له تاریکیدا بووین خودا به هوئی تووه دهر بازی کردین به رهو به ههشت، ئیمه هه موو له لیواری چالکی ئاگردا بووین خودا به تو پزگاری کردین، ئیمه هه موو گوپراو ویل بووین خودا به تو پینمویی کردین، ئیمه هه موو کهم و سه رشوپ بووین خودا به تو زورو سه ره برزی کردین، ئیمه پازین ته نها (الله) خو اما ن بی ت و ئیسلام نایمان بی ت و موحه ممه د پیغمبهرمان بی ت، تو ش ئەهی پیغمبهری خوا ئەوهی خو ت ویست لیه ئەنجامی ده تو له لایهن ئیمه وه به ته واوی ری پیدراویت.... هه موو چاکه و منه تیک ته نها بو خوا پیغمبهره که یه تی به سه ر ئیمه و که سانی تره وه، پاشان هه موو دووباره گریانه وه تا گریانیان درێزه ی خایهنده و پیغمبهریش ﷺ له گه لیان دا گریا.

له کۆتاییدا هه موو به و وشانه ی که له پیغمبهریان ﷺ بیست پیخوش حالتی و گه شبینتر بوون له هه موو سامانه کانی دنیا^(۷۷) وه (وتیان ئیمه پازین خوا پیغمبهره که ی به شی ئیمه بی ت. پاشان پیغمبهر ﷺ روشت و ئەوانیش هه موو ئەو شوینه یان به جی هیش^(۷۸)).

هاتنی نوینه رانی ههوازن

پیغمبهر ﷺ چه ندها رۆژ چاومرپی نوینه رانی ههوازن کرد تا بێن و موسولمان بوونی خو یان رابگه یهنن و ما ل و سامانه کانیان ببه نه وه، به لام ئەوان له دوا ی دابه شکردنی ده سه که وته کان هاتن و موسولمان بوون:

ئهنه س ﷺ ده فه رمو ی ت: (له غه زای حونه ین له گه ل پیغمبهر ﷺ بووین، موشریکه کان هیرشیان هینایه سه رمان... و که سیکیان له ناودابوو زانی زوری پیگه یان دین تا دوا جار خودا ئەوانی به زانده... دواتر یه ک یه ک ده هاتن و به ئینیان ده دایه پیغمبهر ﷺ، له و کاته دا یه کیک له ها وه لانی پیغمبهر ﷺ وتی: نه زر بی ت له سه رم گه ر خودا ئەو پیاوهم به یئینته به رده م ده بی ت له گه ر دنی بده م، پیغمبهر ﷺ

(۷۷) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۸۸)، والبيهقي (الدلائل) (۱۷۹/۵) من رواية عروة بن الزبير ﷺ.

(۷۸) أخرجه: أحمد (۱۱۷۳۰)، وقال محققوه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (۱۱۳/۴) برقم (۱۰۴۴)، وقال محققوه:

بى دەنگ بوو و دواتر ئەو پياوۋە ھىنرا بۇلاي پيغهمبەر ﷺ، كاتىك ئەوى بىنى وتى: ئەى پيغهمبەرى خدا تۆبە بېت لەلاي خدا، پيغهمبەرىش ﷺ دەستى دريژ نەكرد تا بەئىنى موسولمان بوونى لى وەربگريت بۇ ئەوى موسولمانەكە نەزرەكەى خۇي بەجى بگەيەنيت، موسولمانەكەش ھەر چاوپرېي فەرمانى پيغهمبەرى ﷺ دەكرد تا فەرمان بەكوشتنى بدات و ئەى دەويرا بەيى فەرمان و سەربەخۇيانە بيكوژييت. لەدواجاردا كە نەبىنرا ھىچ ئەنجام بدات بەئىنى لى وەرگرت. موسولمانەكە وتى: ئەى پيغهمبەرى خوا ئەى چى بگەم بۇ نەزرەكەم؟ فەرمووى: ((إِنِّي لَمْ أُمْسِكْ عَنْهُ مُنْذُ الْيَوْمِ إِلَّا لِتُوفِيَ بِنَدْرِكَ)) واتە: ((لەمپۇدا لەسەرمتاۋە من بەئىنىم لى وەرنەگرت تا نەزرەكەت بەجى بگەيەنيت)) وتى: ئەى پيغهمبەرى خوا ﷺ ئەى بۇ نىگاۋ ھىمايەكت بۇ نەكردم؟ فەرمووى: ((إِنَّهُ لَيْسَ لِنَبِيِّ أَنْ يُومِضَ))^(۳۹) واتە: ((پيغهمبەران بۇيان نىيە بەنھىنى بەچاۋ ئىشارەت و نىگا بۇ كەس بگەن)).

بەم جۆرە ھەموو ھەوازن بەئىنى موسولمان بوونيان دا بەپيغهمبەر ﷺ، ئەوان داوايان لەپيغهمبەر ﷺ كورد تا منداڭ و ئافرەتەكانيان بۇ بگيپنەۋە. پيغهمبەرىش ﷺ بەشى خۇي و خزمانى بۇ گيپنەۋە و داۋاي لە ھەموو موسولمانان كورد تا ھەموو بۇيان بگيپنەۋە:

عەبدوللاي كورى عومەر رضي الله عنه دەفەرمويت: (نويئەرانى ھەوازن ھاتن (و نۇ لەناۋادارانيان لەناۋادابوون) (و ھەموو موسولمان بوون و بەئىنى موسولمان بوونيان بەپيغهمبەر ﷺ داۋ پاشان لەگەلى دوۋان سەبارەت بەۋانەى لەدەستيان داۋە) وتيان: ئەى پيغهمبەرى خوا ﷺ نېمە خاۋەن بنەمالەۋ ھۇزى خۇمانىن و توشى ئەو بەلايە ھاتووين كەشاراۋە نىيە لەلات بەلكو منەت بگەيت بەسەرماندا خوا منەت بگات بەسەرتدا، پياۋيكت لەھەوازن كە يەكيت بوو لەكورانى بەنى سەعدى كورى بەكر ناۋى زوھەير بوو ناسرابوو بە (ئەبولسەرد) لەۋيدا ھەستاۋ وتى:

ئەى پيغهمبەرى خوا لەبەندكراۋەكاندا پورو خالۋوزن و ئەۋانەى كەتۇيان بەمندالى دايەنگا كرددوۋە و تۇيان گرتۆتە ئەستۇي خۇيان ھەموو ئەۋانە لەناۋياندا ھەن، نېمە گەر حارسى كورى ئەبو شەمەرى گەۋرەى عەرەبەكانى شاممان بەخىۋكردبايە ياخود

نوعمانی کورپی مونزیری گەورەى عەرەبەکانى عیراقمان بەخێوکردبايە وئەوہى ئیستامان بەسەردا بەھاتايە، ئومیدی بەزەبى و وفادارى ئەوانمان بۆ خۆمان ھەبوو، بەلام تۆ لە ھەمووان چاکتریت (پاشان چەند پارچە شیعریكى بۆ پیغمبەر ﷺ وت و خزمایەتى و چاکەى ئەوانى بەبیری پیغمبەر ﷺ ھینایەوہ)^(۷۰).

عورە ﷺ دەفەرمویت: (کاتیک ھەوازن گەرانیوہ لای پیغمبەر ﷺ وتیان: ئومیدی گورەمان بەخوا پاشان بەتۆ ھەبە ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ تۆش لەھەمووان چاکەکارتر و بەوفادارتریت و دەزانیت کە ئیمە تیکرایی سەرۆمانمان لەدەست چووہ)^(۷۱).

(پیغمبەر ﷺ فەرمووی: (من ئەو داوایەتان بۆ دەکەم لەموسولمانان بەلام ئیستا ھەموو ئەوانە بلاوبوونەتەوہ دابەشکراون) خۆشەویسترین وتەش لەلای من راستگۆ ییە، ئیوہ دەبیت یەکیک لەو دووانە ھەلبێژرین یان ژن و مندالەکانتان یان سامان و دەسکەوتەکانتان، دەشزانن کە من زۆر چاومپیم کردن تا بین و بیان بەنەوہ پیش دابەشکردنیان)^(۷۲). پاشان پێى فەرموون: ((أَبْنَاؤُكُمْ وَنِسَاؤُكُمْ أَحَبُّ إِلَيْكُمْ، أَمْ أَمْوَالُكُمْ؟)) واتە: ((ئایا ژنان و مندالەکانتان لەلا خۆشەویستەرە یان سامانەکانتان؟)) (ئەوان بۆیان روون بووہوہ کە پیغمبەر ﷺ تەنھا یەکیک لەو دووانەیان بۆ دەگێریتەوہ).

پاشان وتیان: ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ تۆ ئیمەت سەرپشک کردوہ لەنیوان سامانەکانمان و نەژادو ژن و مندالەکانمان (ئیمە ژن و مندالەکانمان بەھیج شتیكى دونیا ناگۆرینەوہ) بەلکو داوا دەکەین کە تەنھا ژن و مندالەکانمان بۆ بگێرینەوہ ئەوان لای ئیمە خۆشەویسترن (ئیمە داواى وشتر و مەرەکانمان ناکەینەوہ). پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَمَّا مَا كَانَ لِي وَلِئِنِّي عَبْدُ الْمُطَّلِبِ، فَهُوَ لَكُمْ، وَإِذَا مَا أَنَا صَلَّيْتُ الظُّهْرَ بِالنَّاسِ، فَقَوْمُوا فَقُولُوا: إِنَّا نَسْتَشْفِعُ بِرَسُولِ اللَّهِ إِلَى الْمُسْلِمِينَ، وَبِالْمُسْلِمِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ فِي أَبْنَائِنَا وَنِسَائِنَا، فَسَأَعْطِيكُمْ عِنْدَ ذَلِكَ، وَ (سَوْفَ) أَسْأَلُ لَكُمْ، (الْمُسْلِمِينَ) وَأَشْفَعُ لَكُمْ)) واتە: ((ئەوانەى بووہتە بەشى من و بەنى عەبدولمتەلیب ھەمووتان بۆ دەگێرینەوہ، بەلام کاتیک من نوێژى

(۷۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۳۰۴)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۹۳) فيه اسحاق... وبقية رجاله ثقات.
(۷۱) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۴۱)، وموسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۹۱) وقال الشيخ مشهور حسن حفظه الله في (احاديث منتخبة من مغازي موسى بن عقبة) رقم (۱۶) وحديث سعيد بن المسيب وعروة بن الزبير مرسلان صحيحان.

(۷۲) أخرجه: البخاري (۴۳۱۸، ۴۳۱۹)

نیومرۆم بۆ موسولمانان کرد ئیوه ههستن و بلین: ئیمه پیغمبهر ﷺ دهکینه تکاکارمان لای موسولمانان و موسولمانانیش دهکینه تکاکارمان لای پیغمبهر ﷺ تا ژن و مندالهکانمان بۆ بگێرینهوه. ئەو کاته من بهشکهکی خۆمانتان بۆ دهگێرینهوه و داوا له موسولمانان دهکهم و تکاتان بۆ دهکهم، ئیوهش داوایان لی بکهن و موسولمان بوونی خۆتان ناشکرا بکهن و بلین: ئیمه بریانی ئیوهین لهنایندا و فیری کردن چۆن قسه بکهن و سهرهتای وتهکانیان بهجی دهست پی بکهن... (۷۵۳).

(کاتیك پیغمبهر ﷺ نوێزی نیومرۆی بۆ کردن، ئەوان ههستان و داوایان له پیغمبهر ﷺ کرد پێگهیان پی بدات و قسه بکهن، پیغمبهریش ﷺ پێگهکی دان و ئەوان وتار بێژمهکانیان قسه و وتاری خۆیان وت) (۷۵۴) بهو چۆرهی که پیغمبهر ﷺ فیری کردبوون (وتهی زۆر کاریگهریان پیشکەش کردو داوایان له موسولمانان کرد تا ژن و مندالهکانیان بۆ بگێرینهوه له دواوی تهواو بوونی وتهکیان).

(پیغمبهر ﷺ ههستا له ناو موسولماناندا و تاریدا و سهرهتا سوپاس و ستایشی شیاوی خوای گهورهی کردو له پاشان فهرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ إِيحْيَاءَ هَؤُلَاءِ قَدْ جَاءُوا تَائِبِينَ مُسْلِمِينَ أَوْ مُسْتَسْلِمِينَ، وَإِنَّا قَدْ خَيْرْنَا هُمْ بَيْنَ الدَّرَارِيِّ وَالْأَمْوَالِ فَلَمْ يَعْدِلُوا بِالْأَحْسَابِ)) (۷۵۵) ، وَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنْ أَرُدَّ إِلَيْهِمْ سَبِيَّهُمْ، فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يُطَيَّبَ ذَلِكَ، فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَكُونَ عَلَى حَظِّهِ حَتَّى نُعْطِيَهُ إِيَّاهُ مِنْ أَوَّلِ مَا يُفِيءُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْنَا، فَلْيَفْعَلْ)) (۷۵۶) أَمَّا مَا كَانَ لِي وَلِبَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَهُوَ لَكُمْ)) واته: (ئهوانه بریانی ئیوهن هاتوون و تهویهیان کردووه (و موسولمان بوون.... من سهرپشکم کردوون له نیوان ژن و مندال و سامانهکانیان ئەوان تهنها ژن و مندالهکانیان داوا کردۆتهوه) منیش بریارمداوه ژن و مندالهکانیان بۆ بگێرمهوه، وه ههركهسێکیش له ئیوه نازادیان دهکات با وهها بکات، وه ههركهسێکیش له ئیوه بهرمهزانهندی خووی پیی خوشه ئەو بهشهی خووی له دهست نه دات ئەوه ئیمه له جیاتی ئەو بهشهی بهشێکی تری بۆ تهرخان دهکەین لهیهکهم دهسکهوت که خودا پیمان دهبهخشیت) (ئهوهی

(۷۵۳) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۹۰) مرسلًا.

(۷۵۴) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۹۰) مرسلًا.

(۷۵۵) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۱) عن عروة. وهو مرسل صحيح كما في (احاديث منتخبة من مغازي موسى بن عقبه) رقم

(۱۶).

(۷۵۶) أخرجه: البخاري (۴۳۱۸، ۴۳۱۹).

بوووته بهشی من و بهنی عهبدو لموته لیب هه مووی بۆتان دهگێرپینهوه). موهاجیرهکان وتیان: ئهوهی بوووته بهشی ئیمه دهیبه خشینه پیغمبر ﷺ، و ئه نصابیه کانیشت و تیان: ئیمهش ئهوهی بوووته بهشمان هه موو بۆ پیغمبر ﷺ دهگێرپینهوه، (قورمیشیه کانیشت و تیان: بهشی ئیمهش بۆ خواو پیغمبره کهیهتی) (۷۵۷). ئه قهرعی کورپی حابیس وتی: بهلام من و بهنوسولهیمیش هیچ ناگێرپینهوه. بهلام ههردوو هۆزی بهنوتهمیم و بهنوسولهیم و تیان: درۆ دهکهیت، ئهوهی بهشی ئیمهیه هه مووی بۆ پیغمبر ﷺ..... پیغمبرهیش ﷺ فهرمووی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ، رُدُّوا عَلَیْهِمْ نِسَاءَهُمْ وَأَبْنَاؤَهُمْ) (۷۵۸) أَمَا مِنْ مَمَّسَكَ مِنْكُمْ بِحَقِّهِ مِنْ هَذَا السَّبِي، فَلَهُ بِكُلِّ إِنْسَانٍ سِتُّ فَرَائِضٍ مِنْ أَوَّلِ شَيْءٍ نُصِبَهُ، (يُفِيئُهُ اللَّهُ عَلَيْنَا) فَرَدُّوا عَلَيَّ النَّاسِ أَبْنَاؤَهُمْ وَنِسَاءَهُمْ (يُفِيئُهُ اللَّهُ عَلَيْنَا) فردوا إلى الناس إبناءهم ونساءهم) (۷۵۹) واته: (خه لکینه ژن و منداله کانیان بۆ بگێرپینهوه) ئهوه کهسهش دهست به مافه کهی خوی دهگرت لهم دهسکهوتهدا، لهبری هه موو مروفتیک که له لایهتی به شهش به چکه و شتر قهره بووی دهکهینهوه لهیه کهم دهسکهوت که خوای گهوره پیمان ده به خشینت، له بهرتهوه ئهی خه لکینه ژن و منداله کانیان بۆ بگێرپینهوه) (خه لکی و تیان: بهدل هه مووی دهگێرپینهوه بۆ پیغمبر ﷺ و فهرمووی: ((إِنَّا لَا نَدْرِي مَنْ أَدَانَ مِنْكُمْ فِي ذَلِكَ، مِمَّنْ لَمْ يَأْذَنْ، فَارْجِعُوا حَتَّى يَرْفَعَ إِلَيْنَا عِرْقَاؤُكُمْ أَمْرَكُمْ)) واته: ((ئیستا ئیمه نازانین کی له ئیوه رازییه یان نارازییه بگه رپینهوه تا بهر پر سه کانتان وهلامه کانتان بۆ لای ئیمه دههینیت)). خه لکی گه رانهوه دواتر بهر پر سه کانیان هاتنهوه لای پیغمبر ﷺ و هه والیان پێ گه یاند که هه موویان رازی بوون) (۷۶۰).

(عوروه ﷺ دهفه رمویت: چهند ئافرهتیک درابوووه پیاوانی قورمیش وهک عهبدو لپه رحمانی کورپی عهوف و سه فوانی کورپی ئومیه، پیغمبر ﷺ ئهوه ئافرهتانهی سه رپشک کردن بمیننهوه لایان یان بگه رپینهوه لای خزمه کانیان، لهئه نجامدا بریاریان

(۷۵۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۳۰۳) وفي (الوسط) (۴۶۳۰)، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۲۵۲).

(۷۵۸) أخرجه: أحمد (۶۷۲۹)، وقال محققوه: حديث حسن.

(۷۵۹) أخرجه: البخاري (۴۳۱۸، ۴۳۱۹)، و أحمد (۱۸۹۱۴)، وقال محققوه: حديث صحيح.

(۷۶۰) حديث عبدالله بن عمر ؓ أخرجه: أحمد (۷۰۳۷) وقال محققوه: اسناده حسن، والنسائي (۳۶۹۰)، وابن هشام

(السيرة) (۱۰۱/۴) رقم (۱۰۲۷) وقال محققوه: اسناده حسن، وقال الحافظ (الفتح) (۳۴/۸): اسناده حسن، وقال

الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۹۷۳، ۳۲۵۲): اسناده حسن. واللفظ لابن هشام والزيادات لأحمد والبخاري

وعبدالرزاق والطبراني وموسى بن عقبه وعروة بن الزبير.

دا بگه پینه وه لای خزمهکانیان) (۳۱۱).

عهبدوئلائی کوری عومهر ﷺ دهفهرمویت: (که نیزه کتیک درابوو به عومهر ئه ویش به مندا ناردی بۆلای خزمانمان له بهنی جومه ح تا ته واف بکهین، کاتیک له مزگهوت هاتینه دمره وه، ته ماشامان کرد خه لکی راده کهن، وتمان ئه وه چی بووه؟ وتیان: (ئیمه هه وازنین) و پیغمبهر ﷺ ژن و مندا له کانمانی بۆ گپراینه وه (له ویدا عومهر وتی: عهبدوئلا برۆ ئه و که نیزه که نازاد بکه....) (۳۱۲). منیش به وانم وت: که سیکي ئیوه لای ئیمه یه له بهنی جومه ح برۆن بۆلایان و لئیان و مر بگر نه وه) (۳۱۳).

موسای کوری عوقبه ﷺ ده ئیت: (وا باس ده کهن که پیغمبهر ﷺ فهرمانی داوه که سیک بگه پرته وه ناو مه که که تا پۆشاکیان بۆ بکریت (وبیکاته دیاری بۆیان) وه هموو به پۆشته ییه وه بگه پرته وه لای خزمانی خۆیان، به لām (برپاری دا خانه واده ی مالیکی کوری عه وفی سه رکرد میان لای ئوم عهبدو لای پوریان به ئیته وه تا مالیک دیت و موسولمان دمبیت، نوینه رانی هه وازن وتیان: ئه ی پیغمبهری خوا ئه وان بنه ماله یه کی خۆشه و یست و ناوداری ئیمه ن؟ فهرمووی: ((أَمَا ارِيذُ بِهِمُ الْخَيْرُ)) (۳۱۴) واته: ((من ته نها مه به سته خیرم به وانه)).

موسولمان بوونی مالیکی کوری عه وفی نه زری

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده ئیت: (پیغمبهر ﷺ پر سیاری له نوینه رانی هه وازن کردو فهرمووی: ((مالیک چی به چی کرد))؟ وتیان: ئه و ئیستا له ناو سه قیفه له تائفه، فهرمووی: ((هه والی پی بگه یه نن گهر ئه و بیت و موسولمان بیت هه موو سامان و ژن و مندا له کاننی بۆ ده گپرمه وه و سه د و شتریشی پی ده به خشم)).

ئه و هه واله گه یشته وه به مالیک و ئه ویش ده ی و یست تائف به چی به ئیت به لām دمه تر سا گهر سه قیف به و هه وال و کاره ی بزانه دیکوژن یان لای خۆیان به ندی ده کهن،

(۷۶۱) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۱)، وموسى وعروة كما في (الدلائل) للبيهقي (۱۹۳/۵)، ومغازي (موسى بن عقبه) (ص: ۲۹۱)، وهو مرسل صحيح كما في (احاديث منتخبه من مغازي موسى بن عقبه) رقم (۱۶).

(۷۶۲) أخرجه: البخاري (۴۳۲۰).

(۷۶۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۰۳/۴)، والطبري (التاريخ) (۸۸/۳)، وقال البرزنجي في (صحيح التاريخ الطبري) (۲۶۶):

اسناده حسن.

(۷۶۴) أخرجه: موسى بن عقبه في (المغازي) (ص: ۲۹۱).

سه‌رمتا داوای کرد ئەسپه‌که‌ی بۆ ئاماده‌بکریت و فه‌رمانیدا به‌نه‌ینی و شترێکی بۆ به‌ینرێته نزیك تائیف و له‌شه‌ودا فرسه‌تی هیناو سواری ئەسپه‌که‌ی بوو تا به‌خیرایی زوو له‌و ناوچه‌یه‌ دوورکه‌وته‌وه، تا گه‌یشت به‌و و شتره‌ی که له‌جیی دیاریکراو بۆی ئاماده‌کرا‌بوو، له‌وئ سواری بشتی بوو تا خۆی گه‌یانده‌ لای پیغمه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناوچه‌ی جو‌عرانه‌ له‌ مه‌که‌که‌ موسوئمان بوو، وه‌ هه‌موو سامان و ژن و مندا‌له‌کانی بۆ گێپرا‌یه‌وه و سه‌د و شتره‌که‌شی وهرگرت و زۆر چاک موسوئمان بوو.....

پیغمه‌مبه‌ریش ﷺ کردیه‌وه به‌ سه‌رکرده‌ی ئەوانه‌ی که موسوئمان بوو‌بوون له‌هه‌ۆزه‌که‌ی، که بریتی بوون له‌هه‌ۆزه‌کانی سوما‌له‌و سه‌له‌مه‌و فه‌هم (وه‌فه‌رمانی پێدا له‌گه‌ڵ خه‌لکی تائیف بجه‌نگیت). دواتر مالیک به‌سه‌ختی ده‌جه‌نگا له‌گه‌ڵ خه‌لکی تائیف و هه‌ر می‌گه‌له‌ مه‌رێکیان به‌هاتایه‌ته‌ دهر په‌لاماری ده‌داو ده‌ی برد تا به‌ته‌واوئمتی گوشاری خسته‌بووه‌ سه‌ریان^(۳۵).

(ئیبنو سه‌لام ﷺ ده‌ئیت: مالیک له‌داوای موسوئمان بوونی به‌عومه‌ری کوری خه‌تتابی وت‌بوو: پیغمه‌مبه‌ر ﷺ ئەو سامان و وشترانه‌ی پێ به‌خشیم تا من موسوئمان بيم، به‌لام ئیستا من پیم خۆش نییه‌ له‌سه‌ر موسوئمان بوونم هه‌یچ پاداشتی‌ک وهر‌بگرم بۆیه‌ من هه‌مووی ده‌گێرمه‌وه! عومه‌ریش فه‌رمووی: ئەو ته‌نها بۆیه‌ پێی داوئیت چونکه‌ به‌ما‌فی تو‌ی زانیوه)^(۳۶).

عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کییه‌کان داوای ده‌سه‌که‌وتی زیاتر ده‌که‌ن

ئیبنو ئیسه‌حاق ﷺ ده‌ئیت: (له‌داوای گێپرا‌نه‌وه‌ی ژن و مندا‌له‌کانی هه‌وازن بۆ‌لای خاوه‌نه‌کانیان، پیغمه‌مبه‌ر ﷺ سواری بشتی و شتره‌که‌ی بوو، خه‌لکی شوینی که‌وتن و ده‌یان وت: ئەه‌ی پیغمه‌مبه‌ری خودا له‌ وشتره‌ مه‌رێ ده‌سه‌که‌وته‌کان به‌شمان بده، تا ناچار‌یانکرد بچێته‌ لای دارێکی سومره‌وه‌ و پۆشاکه‌که‌ی سه‌رشانی برا، پاشان فه‌رمووی: ((رُدُّوا عَلَيَّ رِدَائِي أَيُّهَا النَّاسُ، قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ لَكُمْ عَدَدُ هَذِهِ الْعِصَاهِ نِعْمًا

(۷۶۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۰۴/۴)، والطبري (التاريخ) (۸۸/۳)، والطبراني (الكبير) (۳۰۲/۱۹) رقم (۶۷۳)،

والبيهقي (الدلائل) (۱۹۸/۵)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۸۹/۶): رجاله ثقات.

(۷۶۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۶۰، ۱۶۷۲/۱۹)، والذهبي (السير) (۷/۱۴)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۸۶): رواه

الطبراني عن خليفة بن خياط ومحمد بن سلام الجمحي وكلاهما ثقة.

لقسمته فيكم ثم لا تجدوني بخيلاً ولا جباناً ولا كذاباً)) واته: ((پوشاکهکهه بؤ بگيرنهوه، نهی خه لکینه سویند به خوا گهر بهژماره‌ی درهخته‌کانی (دهستی) توهامه تان هه بیته من بهسهرتاندایه‌شی دهکهه تا دواچار باش دهمانن کهه من چروک و ترسنوک و درۆزنیم)).

پاشان پيغمبهر ﷺ نوپژری بؤ کردن.... له پشته و شتریکی دهسکهوته‌کانهوه^(۳۷۷).
 (دواتر لای و شترمه‌کی خوی وهستاو چه‌ند موویه‌کی لهسهر کۆپاره‌کی لی‌کرده‌وهو خسته نیوان ههردوو په‌نجه‌ی شایه‌تمان و ناوهراستی) و به‌رزی کرده‌وه، پاشان فهرمووی: ((يا أَيُّهَا النَّاسُ وَاللَّهِ مَا لِي مِنْ فَيْئِكُمْ (شيء) ^(۳۷۸) وَلَا هَذِهِ الْوَبْرَةَ إِلَّا الْخُمْسُ وَالْخُمْسُ مَرْدُودٌ عَلَيْكُمْ، فَأَدُّوا الْخِيَاطَ وَالْمَخِيْطَ، فَإِنَّ الْعُلُوْلَ عَارٌّ وَنَارٌ وَسَنَارٌ عَلَىٰ أَهْلِهِ عَارًّا وَنَارًا وَسَنَارًا (أي: أَقْبِحِ الْعَارِ) (في الدنيا والآخرة) ^(۳۷۹) وَجَاهِدُوا النَّاسَ فِي اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْقَرِيبِ وَالْبَعِيدِ وَلَا تَأْخُذْكُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَّيْمٌ، وَاقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ (في الْقَرِيبِ وَالْبَعِيدِ) وَ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنَّ الْجِهَادَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يُنْجِي اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى (صاحبه) مِنْ الْغَمِّ وَالْهَمِّ))^(۳۸۰).

واته: ((خه لکینه سویند به خوا دهسکهوته‌که‌تان (هیچی) بؤ من تیدا نییه ته‌نانهت نهو مووه‌ش، ته‌نایه پینج یه‌کی دهسکهوته‌کان بؤ منهو نهویش ده‌گيردریته‌وه بۆتان، له‌به‌رئه‌وه دهرزی و داو و هه‌موو دهسکهوته‌کانتان، چونکه دزی له‌دهسکهوته‌ده‌بیته ناگرو ئابرووچوونی بؤ خاوه‌نه‌که‌ی له‌دنیاو قیامه‌تدا) (نیوه له‌پیناوی خوادا تیبکۆشن دز به‌نزیک و دوور، وه (له‌جیبه‌جی کردن) ی فهرمانی خوا له‌لۆمه‌ی لۆمه‌کاران مه‌ترسن، سزای سه‌رپنجییه‌گان به‌سپینن به‌سهر نزیک و دووردا له‌سه‌فه‌رو له‌مالدا، وه تیبکۆشن له‌پیناوی خوادا چونکه تیبکۆشان دهرگایه‌که له‌دەرگا‌کانی به‌هه‌شت و خوی گه‌وره خاوه‌نه‌که‌ی پی‌ده‌پاریزیت له‌خه‌فه‌تی نیستا و داهاتوو).

(له‌ویدا پیاویک گۆله‌یه‌ک دهرزوی هیناو وتی: نهی پيغمبهری خودا نه‌وه‌م

(۷۶۷) أخرجه: ابوداود (۲۶۹۴)، وابن ماجه (۲۸۵۰)، والنسائي (۲۶۲/۶)، ومالك (۵۱۴/۲)، وصححه الشيخ الالباني في

الصحيحه (۹۸۵)، و (صحيح ابي داود) (۲۳۴۳)، و (صحيح ابن ماجه) (۲۳۰۰).

(۷۶۸) أخرجه: ابوداود (۲۶۹۴).

(۷۶۹) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۱۱۷). وأحمد (۲۲۶۹۹) وقال محققه: حديث حسن.

(۷۷۰) أخرجه: أحمد (۲۲۶۹۹)، وقال محققوه: حديث حسن. وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۹۴۲، ۱۹۷۲).

بردووو تا ژیر کۆپانیك بدورم بۆ سەر پستی و شتره کهم چونکه سەرپستی برینداره. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَمَّا نَصِيي (و) مَا كَانَ لِي وَلِيي عَبْدَ الْمُطَلِّبِ) مِنْهَا لَكَ)) واته: ((تهنها ئەو بەشەى که هی من و کورانی عەبدو لموتەلیبە هەمووی بۆ تۆ)) وتی: گەر وابیت پیویستم پیی نییەو پاشان خستیه وه ناو دەسکه و تهکان(۳۳).

ئەنەس ﷺ دەفەر مویت: (خەلکی لە دەسکه و تهکانی حونەین داوایان لە پیغمبەر ﷺ کردو بەشى دان لە مەرو مانگاو و شتر تا هەمووی تەواوو بوو، ئینجا فەرمووی: ((مَاذَا تُرِيدُونَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَبْخُلُونِي قَوْلَ اللَّهِ مَا أَنَا بِبَخِيلٍ وَلَا جَبَانٍ وَلَا كَذُوبٍ)) واته: ((چیتان دەویت، دەتانەویت من دوو چاری چروکیم بکەن، سویند بەخوا من هەرگیز چروک و ترسنۆک و درۆزن نیم)) ئەو مندەیان داوای کرد تا پۆشاکە کهى سەرشانى راکپشراو کهوته خواره وه هەردوو شانى دەرکهوت دمت وت پارچهیهک لەمانگه له سپیتیدا(۳۳).

ئیبنو مەسعود ﷺ دەفەر مویت: (له کاتی دابهشکردنی دەسکه و تهکانی حونەیندا خەلکی قەرەباله غیبیان لیکرد تا فەرمووی: ((بەندەیهک لەبەندەکان خودا ناردی بۆلای قەومیک ئەوان بە درۆیان خستە وه و لێیان داو دەم و چاویان بریندار کرد ئەو خوینه کهى به دەموچاویه وه دەسپى و دەى وت: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)) واته: خودایه له خزمانم خۆش ببه ئەوان نەزانن)) ئیبنو مەسعود ﷺ دەلێت: ئیستاش لەبەرچاومه که چون پیغمبەر ﷺ لاسای دەکرده وه دەموچاوی دەسپیه وه(۳۳).

ئەبوموسای ئەشعەری ﷺ دەفەر مویت: (من لەناوچهى جوعرانەى نیوان مەککه و مەدینه لای پیغمبەر ﷺ بووم، عەرەبیکى دشتەکی هات وتی: ئایا بەئینەکانتم بۆ جیبهجی ناکهیت؟ فەرمووی: ((چاومروانی مژده به)) وتی: ئەمڕۆ زۆرت ئەوه بۆ من دووباره کردوه. پیغمبەر ﷺ رووی کرده ئەبو موساو بیلال وه بەتورەبوونه وه پیی فەرموون: ((ئەو کهسه مژدهى منى پرمتر کرده وه ئیوه هەردووکتان مژده لەمن

(۷۷۱) أخرجه: أحمد (۶۷۲۹، ۷۰۳۷)، وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (۱۰۵/۴).

(۷۷۲) أخرجه: الطبري (جامع البيان) (۱۷۲/۱۵) وقال السيوطي: سنده صحيح على شرط الشيخين كما في (كنز العمال) رقم (۳۰۲۱۶).

(۷۷۳) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (۷۵۷)، وحسنه الشيخ الالباني يرحمه الله في (صحيح الادب المفرد) (۵۸۲) و (الصحيحة) (۳۱۷۵).

ومرگرن)) وتیان: ئەوه مژدهکه تمان و مرگرت... (۳۴).

بەم جۆره پیغمبهر ﷺ نمونەى ئارامگرى بوو لەگەڵ ئەو دەرۆون و شکانەدا کە سوور بوون لەسەر دەسختنى دەسکەوت، بەراستى نمونەى پەرۆمردەکار بوو ئەوانى باش دەناسى و چاوپۆشى لى دەکردن و رەوشتجوانى خۆى بۆ دەنواندن و دانیایى دەکردنەوه کە بەرژەوه نەندىیەکانیان بۆ دەپاریزى و زۆر بەبەزەبى بوو بۆیان هەرگیز مامەئەى وەك پاشاکان نەبوو لەگەڵ بەردەستەکانیان....

بەئکو وەکو یەكێك لەوان وابوو لەگەڵى دەدوان و گلەبیان لى دەکردو خۆى لى ون نەدەکردن، هاوئەلانى بەئەدەبەوه لەگەڵى دەدوان و بەدەنگى نزم و وشەى شیوا چونکە زۆر خۆشیان دەویست و بەگەورەیان دەزانی، بەلام عەرەبە نەزانەکان خودا نایاتەکانى توندبوو بەرامبەریان لەسەر کەم شەرمى و زبى و دەنگ بەرزکردنەوهیان لەکاتى ئاخواوتنیان لەگەڵ پیغمبهرى خودا (۳۵) ﷺ.

لەدوای دابەشکردنى دەسکەوتەکان

لەدوای تەواوبوونى دابەشکردنەکە ئەم ڕووداوانە ڕوویاندا:

۱- دانەوهى قەرزەکەى عەبدوئلاى کورپى ئەبو رەبیعه ﷺ:

عەبدوئلاى کورپى ئەبو رەبیعه ﷺ دەفەر مویت: (پیغمبهر ﷺ برى سى هەزار یان چل هەزار (درهەمى) لى و مرگرتەم بەقەرەز، لەدوای گەڕانەوهى لەجەنگەکە هەمووى بۆ گێرپانەوهو فەرمووى: ((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِمَّا جَزَاءُ السَّلْفِ الْوَفَاءُ وَالْحَمْدُ)) (۳۳) واتە: ((خودا بەرەگەتت بۆ بخاتە هاوسەرۆ مندال و سامانەگەت، پاداشتى قەرەز سوپاس و گێرپانەوهیەتی)).

۲- پۆشاکە زریپۆشەکانى سەفوانى کورپى ئومەییە:

ئومەییەى کورپى سەفوان ﷺ دەفەر مویت: (سەفوان سى تا چل پۆشاکى زریى دابە پیغمبهرى خودا ﷺ تا دواتر بۆى بگێریتەوه، پیغمبهر ﷺ بەرەو جەنگى حونەین

(۷۷۴) أخرجه: البخاري (۴۳۲۸).

(۷۷۵) انظر: السيرة النبوية الصحيحة) د. اكرم ضياء العمري (۵۱۵/۲).

(۷۷۶) أخرجه: ابن ماجه (۲۴۲۴)، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۹۶۸) وفي (الارواء) (۱۳۸۸).

چوو، له‌دوای ږاکردن و شکستی موشریکه‌کان، زریکانی سه‌فوانیان کۆکرده‌وهو هه‌ندیکیان دیار نه‌ما‌بوون، پیغمبهر ﷺ به‌سه‌فوانی فهرموو: ((إِنَّا قَدْ فَقَدْنَا مِنْ أَدْرَاعِكَ أَدْرَاعًا قَهْلًا نَعْرَمُ لَكَ؟)) واته: ((ئیمه هه‌ندیك له‌زریکانتمان لی ون بووه ئایا قهره‌بووت بکه‌ینه‌وه؟)) وتی: نا ئهی پیغمبهری خودا ئهو (بروایه‌ی) (۳۳) ئه‌م‌رۆ له‌دلم‌دایه پێشتر له‌دلم‌دا نه‌بووه (۳۴). وئه‌م‌رۆ زیاتر ئیسلام له‌دلم‌دا جیگیره (۳۴).

۲- خودا خۆشه‌ویستی خۆی فری ناداته دۆزه‌خه‌وه:

عومهری کوری خه‌تتاب ﷺ ده‌فه‌رمویت: (پیغمبهر ﷺ ئافرمتیکی له‌ده‌سکه‌وته‌کان بینی منداله‌که‌ی دۆزیه‌وه‌وه له‌ئامیزی گرت و شیر ی پێدا، فهرمووی: واته: ((أَتُرُونَ هَذِهِ طَارِحَةً وَوَلَدَهَا فِي النَّارِ قُلْنَا: لَا، وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَيَّ أَنْ لَا تَطْرَحَهُ))؟ ((ئیه‌وه له‌و باوم‌م‌دان ئهو ئافرته‌ گهر ده‌سه‌لاتی هه‌بیت منداله‌که‌ی فری بداته ناو ئاگره‌وه))؟ وتیان: نه‌خیر. فهرمووی: ((اللَّهُ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلِدِهَا)) (۳۵) واته: ((سویند به‌خوا، خودا زیاتر به‌به‌زه‌یی تره‌ بۆ به‌نده‌کانی له‌و ئافرته‌ بۆ منداله‌که‌ی)).

نه‌نه‌س ﷺ ده‌فه‌رمویت: (مندالیک له‌سه‌ر ریگه‌که‌ بوو، له‌وکاته‌دا پیغمبهر ﷺ وه‌ندیك هاوه‌لانی به‌سواری به‌ویدا رویشتن، دایکی منداله‌که‌ ئه‌وانی بینی ترسا منداله‌که‌ی به‌ژیر پێی و لاخه‌کانیانه‌وه‌ بیت، خیرا ږایکردو منداله‌که‌ی هه‌لگرت و ده‌ی وت: ئهی ږۆله‌که‌م، ئهی ږۆله‌که‌م، هه‌ندیك له‌هاوه‌لان وتیان ئهی پیغمبهری خوا ئهو ئافرته‌ هه‌رگیز کاری وها ناکات منداله‌که‌ی فری بداته ناو ئاگره‌وه؟ پیغمبهر ﷺ بئ دهنگی کردن و فهرمووی: ((لَا، وَلَا يُلْقِي اللَّهُ حَبِيبَهُ فِي النَّارِ)) (۳۶) واته: ((نا خوی گه‌ورمه‌ش خۆشه‌ویستی خۆی فری ناداته ناو ئاگره‌وه)).

۴- هه‌ریه‌که‌ نوێژ له‌جیتی خۆی بکات:

ئهبو مه‌لیح له‌باوکییه‌وه‌ ده‌یگیریته‌وه ﷺ وده‌فه‌رمویت: (له‌حونه‌یندا باران باری،

(۷۷۷) أخرجه: أحمد (۱۵۳۰۲)، وقال محققوه: حديث حسن.

(۷۷۸) أخرجه: ابوداود (۳۵۶۳) والطحاوي (شرح مشكل الآثار) (۴۴۵۴) وقال محققه: صحيح لغيره.

(۷۷۹) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۵۷۷۹)، والحاكم (۴۷/۲)، والبيهقي (الكبرى) (۸۹/۶).

(۷۸۰) أخرجه: البخاري (۵۹۹۹).

(۷۸۱) أخرجه: أحمد (۱۲۰۱۸، ۱۳۴۶۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما واللفظ له، وابويعلى (۳۷۴۷)، والحاكم

(۱۷۷/۵۸، ۴/۱) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وقال ابن كثير (التفسير) (۲۰۶/۶): اسناده صحيح على شرطهما.

بانگبیزه کهى پيغمبهر ﷺ (بانگى داو) پاشان فهرمووى: ((أَنْ صَلُّوا فِي الرَّحَالِ))^(٧٨٢) واته: ههريه که نوپژ له جى خوى بکات).

٥- رپژو به خشين و خو به کهم زانينى پيغمبهرى خوا ﷺ:

عهبدوئلاى كورى ئه بوبه كر ﷺ ده فهرمويت: (يه كيك لهو پياوانهى به شداربوون له جهنگى حونه يندا وتى: من سوارى وشتره کهم ببووم و دوو نه على زبرم له پيدا بوو، وشتره کهم له وشتره کهى پيغمبهر ﷺ نزيك بووه وهو به ريهك كه وتن به هوى ته سكى رپروه كه، له ويدا لايه كى نه عله زبره کهم بهر قاجى پيغمبهر ﷺ كه وت و نازارى پى گه ياندو شوليكى به دهسته وه بوو كيشاى به قاجمداو فهرمووى: ((بِسْمِ اللَّهِ أُوجَعْتَنِي)) فتأخر عني)) واته: ((بِسْمِ اللَّهِ نِيشْت پى گه ياندم)) ليم دوور كه وه)) منيش رپويشم (نهو شهوه سهرانسهر من لومهى خوّم ده كردو دم وت: من نيشم به پيغمبهر گه ياند، وههر خوا ده زانيت نهو شهوه حالم چون بوو.

كاتيك رپژ بووه وه، كه سينك بانگى كرد نه وه فلان كهس له كوئى يه؟ ته ماشا ده كه م پيغمبهر ﷺ نهو كه سهى بو دوزينه وهى منى ناردوه، منيش وتم سويند به خوا نه وه به هوى رووداوه كهى رپژى پيستره كه من نه عله کهم بهر قاجى پيغمبهر ﷺ كه وت. دواتر رپويشم بولاى پيغمبهر ﷺ و زور دهنترسام نهو پيى فهرمووم: ((إِنَّكَ أَصَبْتَ مِنْ رَجُلِي بِالْأَمْسِ فَأَوْجَعْتَنِي فَفَرَعْتُ قَدَمَكَ بِالسُّوْطِ فَدَعَوْتُكَ لِأَعْوَضَكَ مِنْهَا)) فهذه ثمانون نعة فخذها بها) «فَاعْطَانِي ثَمَانِينَ نَعَجَةً بِالضَّرْبَةِ الَّتِي ضَرَبْتَنِي فاعطاني ثمانين نعة بالضربة التي ضربني»^(٧٨٣) واته: ((تو دوينى بهر قاجم كه وتى و نيشت پى گه ياندم ومنيش شوليكم كيشا به قاجتدا، من نيشتا توّم بانگ كردوه تا قهرمبووت بو بکه مه وه (نه وه تا ههشتا سهر بهرخ بو تو ببه) به وجوره ههر ههشتا سهره کهى پيدام له جياتى نهو شولهى بهر قاجم كه وت).

(٧٨٢) أخرجه: ابوداود (١٠٥٧)، وابن حبان (٢٠٨١) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري، والنسائي (الصغري) (١١١/٢) وفي (الكبرى) (١٥٩٦)، وابن خزيمة (١٦٥٨) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (الارواء) (٣٤٢/٢).

(٧٨٣) أخرجه: الطبري (التاريخ) (٩٢/٣) عن ابن اسحاق، والدارمي رقم (٧٣)، وحسنه الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (٣٠٤٣).

۶- وهفاداری پیغمبهر ﷺ:

سوراهه‌ی کوری جوعشم لهه‌یجرمتی پیغمبهردا ﷺ یارمه‌تیدا و نازاری پی نه‌گه‌یاندا، پیغمبهر ﷺ له‌ویدا فرمانی کرد نامه‌یه‌کی تۆله لی نه‌کردنه‌وه‌ی بۆ بنوسریت و پیی درا.

له‌دوای ته‌واوبوونی جهنگی حونه‌ین و تائیف له‌ناوچه‌ی جوعرانه سوراهه‌ی کوری مالیکی کوری جوعشم هات بۆلای پیغمبهر ﷺ و ده‌ئیت: (له‌دوای جهنگی حونه‌ین و تائیف نامه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم بردو له‌ناوچه‌ی جوعرانه پیی گه‌یشتم که‌وتمه ناو پۆلئیک له‌ئه‌سب سوارانی ئه‌نصار، ئه‌وان به‌ده‌سکی رمه‌کانیان پێیان ده‌کیشام و ده‌یان وت: برۆ دواوه، برۆ دواوه چیت ده‌وئیت؟ دواتر خۆم نزیك کرده‌وه له‌پیغمبهری خوا ﷺ ئه‌و به‌سواری وشتره‌که‌یه‌وه بوو که‌میک قاجیم لی دیاربوو له‌سپیتیدا دمت وت جوماری دارخورمایه، له‌ویدا نامه‌که‌م بۆ به‌رزکرده‌وه‌و پییم وت: ئه‌ی پیغمبهری خودا ئه‌وه نامه‌که‌ی تۆیه بۆ من، من سوراهه‌ی کوری جوعشم؟

پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((يَوْمَ وَقَاءِ وَبِرٍّ، اذْنَهُ)) واته: ((ئه‌مرو پۆزی وه‌فاداری و چاکه‌کاریه و مره پێشه‌وه، منیش لی نزیك بوومه‌وه‌و موسولمان بووم و بیرم کرده‌وه شتیک بپرسم له‌پیغمبهر ﷺ و هیچم بیر نه‌که‌وته‌وه به‌لام من وتم: ئه‌ی پیغمبهری خودا وشتری ون بوو دیت له‌و حه‌وزه ئاوانه ده‌خواته‌وه که من پرم کردوووه بۆ وشتره‌کانی خۆم، ئایا من گهر تیر ئاویان بکه‌م پاداشتم بۆ هه‌یه؟ فهرمووی: ((نَعَمْ، فِي كُلِّ ذَاتِ كَيْدٍ حَرَىٰ اَجْرٍ))^(۷۸) واته: ((به‌لی بۆ هه‌موو زینده‌وه‌ریکی جگهر گهرم تۆ پاداشتت بۆ هه‌یه)).

۷- داوای خوینی عامیری کوری نه‌زبه‌تی نه‌شجه‌عی:

کاتیك پیغمبهر ﷺ له‌حونه‌یندا بوو، ده‌مه‌قاله‌یه‌ک دروست بوو له‌نیوان ئه‌قرمه‌ی کوری حابیس و عینه‌ی کوری ئه‌لحوسنی دا له‌سه‌ر خوینی عامری نه‌شجه‌عی، ئه‌م به‌سه‌رهاته سه‌نه‌ده‌که‌ی (لاوازه) و بۆ زیاتر ئاشنابوون ده‌یگێرینه‌وه:

(۷۸) أخرجه: الحميدي (۹۰۲)، وعبدالرزاق (۹۷۴۳)، والبخاري (۳۹۰۶)، والطبراني (الکبیر) (۶۶۰۲) و (۶۶۰۳) و (۸۵/۲۴) رقم (۲۸۴)، وأحمد (۱۷۵۸۱) وقال محققوه: حديث صحيح، و الفاکهي (أخبار مكة) (۲۸۵۱) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن هشام (السيرة) (۸۸/۲) باسناد البخاري واللفظ له، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترغيب) (۹۵۷).

زیادی کورپی زهمره کورپی سهعد لهبابیرییهوه کهبهشداری جهنگی حونهین بووه دهگیرتتهوهو دهئیت: (پیغمبهر ﷺ له حونهین نویزی نیومرپی بۆگردین و پاشان چوووه بن سئبهری دارئک و دانیشت، لهوئ ئهقرهع و عیینه چووونه لای پیغمبهر ﷺ و بووه دهمهقالهیان لهسهندنهوهی خوئنی عامیری کورپی ئهزبهتی ئهشجعهی، عیینه سهرکردهی غهتهفان بوو وه داواکاری خوئنهکهی بوو، ئهقرهعی کورپی حابیسش پاریزگاری له موحلیمی کورپی جوسامه دهکرد بههوی نزیکیهوه لهخهندیف، ههردوولا بووه دهمهقالهیان لای پیغمبهر ﷺ وئیمهش گوئمان لیان بوو، عیینه وتی: سوئند بهخوا ئهی پیغمبهری خوا لئی ناگهپریم تا ئافرهتهکانیان غه مبار نهکه م وهک چۆن ئافرهتهکانی ئیمهی غه مبار کرد.

پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((بهئکو دهبیت پارهی خوئنهکه په نجا و شتر و مربرگن له م سهفه رهماندا و په نجا کهی تری له دواي گه رانه وه ماندا)). به لام ئه و ههر رازی نه ده بوو، پیاویکی به نی له یس که کورته بالایه کی خرپه له بوو ناوی موکه یتل بوو ههستا و وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ سوئند به خوا ئه و کوژراوه نموونه ی له پاکیه تی ئیسلامدا وهک میگه له مه ریکه بۆ ئاو خوار د نه وه دهرۆن و گهر به ردیکیان گرته سه ره تاکه یان کو تاییه که یان ده وهستن، نابیت ئه مرپۆ بریارئک بدریت و سه به نی بگۆردریت، پاشان پیغمبهر ﷺ دهستی به رزکرده وه فهرمووی: ((بَلْ تَأْخُذُونَ الدِّيَةَ: خَمْسِينَ فِي سَفَرِنَا هَذَا، وَخَمْسِينَ إِذَا رَجَعْنَا)) (قَلَمَ يَزَلْ بِالْقَوْمِ حَتَّى قَبِلُوا الدِّيَةَ)...^(۷۸۵) واته: ((بهئکو دهبیت په نجا له م سهفه رهماندا و مربرگن و په نجا ش له دواي گه رانه وه مان)) ئینجا گه فتو گو ی له گه ل کردن تا دوا جار به قبو ل کردنی پاره ی خوئنه که قایل بوون...)).

۸- قه ئغانه که ی نه بوقه تاده:

له کاتی بهرپهوه چوونی غهزای حونهین دا ئه بوقه تاده یه کیککی له موشریکه کان کوشت و بههوی شه رکه وه لی دوور که وته وه دوا جار نه زانرا کئ قه ئغانه که ی بر دووه، له کاتی دابه شکردنی دهسکه وته کانی غهزاکه دا، ئه بوقه تاده ههستا و داوا ی له خه لکی کرد قه ئغانه که ی بۆ بگێر نه وه:

ئه بوقه تاده ﷺ دهفه رمویت: (له دواي کو تاییه پینانی جهنگه که و گه رانه وه ی خه لکه که

(۷۸۵) أخرجه: أحمد (۲۳۸۷۹، ۲۱۰۸۱)، وقال محققوه: اسناده ضعيف، وابوداود (۴۵۰۳)، وابن ماجه (۲۶۲۵)، والطبري (الکبير) (۵۴۵۷)، وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف ابي داود) (۹۷۰).

پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا، لَهُ عَلَيْهِ بَيْنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ)) واته: ((هرکهسینک یهکیکی لهوان کوشتوو و بهلگهی لهسهری ههیه ههموو کهل وپهلی نهو کوژراوه بو نهو دهبیت)). منیش ههستام وتم: کئ شایهتیم بو نهادا؟ پاشان دانیشتم، ئینجا پیغمبهر ﷺ وتهکهی سئ باره کردهوه، پاشان فهرمووی: ((نهبوکهتاده نهوه چی بووه))؟ منیش بهسههراتهکهه بو گێرپهوهوه وتم: نهی پیغمبهری خوا من لهسهر شانی بئ باومرپیکم داو زریهکی لهبهردا بوو، بهلام ماوهه نهبوو لئى بکهمهوهو بیبهم، تۆ تهماشاکه تا بزانی کئ بردوووهتی. لهوکاتهدا پیاویک لهخهنگهکه ههستاو وتی: راست دهلیت نهی پیغمبهری خوا (من بردووومه) و دهسکهوتهکهی لهلای منهو بیبهخشه بهمن وخۆت بهشتیک رازی بکه؟ پیغمبهر ﷺ بئ دهنگ بوو چونکه نهو گهر داوای ههر شتیکی لئ بکریه یان بئ دهنگ دهبوو یان پئی دهبهخشی^(۷۸۶).

ئهبو بهکری صدیق ﷺ فهرمووی: نهبهخوا شتی وهها نابیت نهوهی خودا کردوووهتی دهسکهوت بو شیریک لهشیرهکانی خۆی که جهنگاومره لهبههر خوداو پیغمبهرهکهی تیدهکوشتیت لهگێرپهوهیهکی تردا: (خودا بهخشویهتی یهکیک له شیرهکانی) وپاشان بدریت بهتۆ شتی وهها چۆن دهبیت؟ پیغمبهریش ﷺ بیکهنی و فهرمووی: ((صَدَقَ. فَأَعْطَهُ إِيَّاهُ)) واته: ((راست دهکات دهسکهوتهکهی بو بگێرپهوه)). نهبو قهتاده ﷺ: دمفهروویت: پیم درایهوهوه منیش زریکهه فرۆشت و باخیکم لای خانوووهکانی بهنی سهلهمه پئی کپی و ئهوهش یهکهه سامانم بوو که من بیمه خاومنی لهئیسلامدا^(۷۸۷).

۹- نهبو مهحزوره فیئری بانگدان دهکریت:

ئهبو مهحزوره ﷺ دمفهروویت: (من لهگهڵ ده گهنجا نامادهی جهنگی حونهین بووم لهگهڵ پیغمبهردا ﷺ ئیمه لهههموو خهکی زیاتر رفمان لهپیغمبهر ﷺ

(۷۸۶) أخرجه: ابن حبان (۴۸۳۸)، وقال محققه: اسناده صحيح.

(۷۸۷) أخرجه: البخاري (۲۱۰۰، ۳۱۴۲، ۴۳۲۱)، ومسلم (۱۷۵۱)، وابو داود (۲۷۱۷)، وأحمد (۱۳۹۷۵، ۱۲۹۷۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والحاكم (۱۳۰/۲) وصححه على شرط مسلم ووافققه الذهبي، وابن حبان (۴۸۰۵).

بوو^(۷۸۸)، له کاتی گه پانه وهدا (بانگ بیژه که ی پیغمبهر ﷺ بانگیدا)^(۷۸۹) وهه موومان گویمان له دهنگی بانگه که بوو، نيمه ش به دهنگی بهرز لاساییمان ده کرده ووه گاته مان پي ده کرد.

پیغمبهر ﷺ گوئی له دهنگمان بوو به هاوه لانی فهرموو: ((أَيُّكُمْ يَعْرِفُ هَذَا الَّذِي سَمِعَ الصَّوْتِ؟)) واته: ((کي له نيوه نهو که سه دهناسیت که گویم له دهنگه که به تی؟)) دوا جار که سانیکي به دواماندا نار دو نيمه هه موو چووینه خزمه تی و فهرمووی: ((أَيُّكُمْ الَّذِي سَمِعْتَ صَوْتَهُ قَدْ ارْتَفَعَ؟)) واته: ((کي بوو له نيوه بیستم دهنگی بهرز کردبو ووه؟)) هه موویان ده ستیان راگیشا بولای من و راستیان کرد، دواتر هه موویانی نارده ووه منی لای خوئی هیشته ووه فهرمووی: ((قُمْ فَأَدِّنْ بِالصَّلَاةِ)). قَالَ:.... ثُمَّ وَقَالَ ((اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِ وَبَارِكْ عَلَيْهِ)) ((بَارِكْ اللَّهُ فِيكَ)) واته: ((ههسته بانگ بده))! منیش ههستا و له وکاته دا زورم رق له پیغمبهر ﷺ و بانگدان بوو، ناچار له بهرده میدا هه ستام و بانگی فیرکردم و دهی فهرموو: ((قُلْ: اللَّهُ أَكْبَرُ..... أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ....)) واته: ((بلی: قُلْ: اللَّهُ أَكْبَرُ..... أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)) و پئی فهرموو: ((ارجع فامدّد مِنْ صَوْتِكَ)) واته: ((بگه ریوهو دهنگی پي دریز بکه ره ووه))..... (منیش هه موویم ده وته ووه له دوا ی ته و او بوونی بانگه که، بانگی کردم و توره که به کی پیدام هه ندیک زیوی تیدابوو وه فهرمووی: ((خودایه به ره که تی بو تیبکه و بیکه ره به ره که ت بوئی)) پاشان دهستی هیئا به دهم و چاومدا دوو جار، پاشان دهستی هیئا به سه ر سنگمدا تا گه یانیدیه سه ر جگهرم و پاشانیش دهستی به سکمدا هیئا تا ناوکم و پاشان فهرمووی: ((خودا به ره که ت بخاته هه موو شتیکت)) له گپانه و میه کدا: ((بَارِكْ اللَّهُ لَكَ، وَبَارِكْ عَلَيْكَ)) واته: ((خودا به ره که ت بو بکاته هه موو نه وانه ی که بو تویه و له سه ر تویه)). وتم: نه ی پیغمبهری خودا من بکه ره بانگ بیژ له مه که که، فهرمووی: ((توم کرده بانگ بیژ له مه که که)). نیتر هه موو نهو رق و قینه ی دلّم رویش ت و نه ماوه له جپی نه ووه پر بوو له خو شه ویستی پیغمبهر ﷺ، دواتر گه پانه ووه مه که که و چوومه لای بهر پرسه که ی پیغمبهر ﷺ به سه ر شاری مه که که ووه که ناوی (عیتابی کوری نوسه یید) بوو، نیتر من

(۷۸۸) أخرجه: أحمد (۱۰۳۷۶)، وقال محققوه: حديث صحيح بطرقه.

(۷۸۹) أخرجه: ابن حبان (۱۶۸۰)، وقال محققه: اسناده حسن.

بوومه بانگ بیژي (مزگهوتي کهعبه) لهسه ر فه رمانی پیغمبر ﷺ^(۳۹۰).

۱۰- گه وره یی رزگارکراوان و نازادکراوان:

جه ریر ﷺ دهگیرپته وه که پیغمبر ﷺ دهفه رمویت: ((الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالطُّلُقَاءُ مِنَ قُرَيْشٍ وَالْعَتَمَاءُ مِنْ ثَقِيفٍ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))^(۳۹۱) واته: ((کوچکهر و پشتیوانهکان دؤست و خوشهویست و یارمه تی دهری یه کترن (لهخوئی و ناخوئییهکاندا) له دونیاو قیامه تدا، نازادکراوانی له هورمهیش، و رزگارکراوانی سه قیف هه موو دؤست و خوشهویست و یارمه تیدهری یه کترن (لهخوئی و ناخوئییهکاندا) له دونیاو قیامه تدا)).

۱۱- جیبه جی کردنی نه زر:

عه بدوللای کوری عومه ر ﷺ دهفه رمویت: (کاتیک پیغمبر ﷺ له جوهرانه بوو له داوی گه رانه وهی له تائیف، عومه ری کوری خه تتاب ﷺ پرساری له پیغمبر ﷺ کرد وتی: نهی پیغمبري خوا من له زه مانی نه قامی (پیش نیسلامدا) نه زرم کردبوو رۆژیک له مه سجدولحه رامدا بمینمه وهو نیعتکاف بکه م، ئیستا جی بکه م؟ فه رمووی: ((أَوْفِ بِنَدْرِكَ) اذْهَبْ فَأَعْتَكِفْ يَوْمًا....)) واته: ((برۆ نه زره کت جی به جی بکه و برۆ رۆژه که نیعتکاف بکه)). ئیتر عومه ر پیش گه رانه وهی پیغمبر ﷺ هاته وه مه ککه و نه زره که ی خوئی به جی گه یاند)^(۳۹۲).

له فه رموده یه کی (لاوازا) هاتوو: (کاتیک پیغمبر ﷺ) له غه زای حونه ین گه راپه وه، خوئی و هاوه لانی دابه زینه جیگه یه ک له ویدا لایاندا، دواتر داوا ی له هاوه لانی کرد هه موو چیلکه ی نه و ناوه ی بو کۆبکه نه وه) فه رموده که هه رچه نده لاوازه به لام فه رموده یه کی تر هه یه به هیزی ده کات. فه رموده که ش سه عدی کوری

(۷۹۰) أخرجه: ابوداود (۵۰۳)، والنسائي (الكبرى) (۱۵۹۶)، و ابن ماجه (۷۰۸)، والطبراني (الكبير) (۶۷۳۱)، وابن خزيمة (۳۷۹) وقال محققه: صحيح، وابن حبان (۱۶۸۰) وقال محققه: اسناده حسن وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۵۱۸)، و (فقه السيرة) (۲۰۲). اللفظ لأحمد وابن حبان.

(۷۹۱) أخرجه: أحمد (۱۹۲۱۵)، وقال محققوه: حديث صحيح، والطيالسي (۶۷۱)، وابن حبان (۷۲۶۰) وقال محققه: اسناده حسن.

(۷۹۲) أخرجه: البخاري (۴۳۲۰، ۶۶۹۷)، ومسلم (۱۶۵۶) واللفظ له، والترمذي (۱۵۳۹)، والنسائي (۲۱/۷)، وابن ماجه (۲۱۲۹)، وأحمد (۳۵/۲).

جهناده ﷺ دهیگپرتهوه و دهفهرمویت: (لهدوای تهواو بوونی دابهشکردنی دهسکهوتهکانی حونهین ئیمه لهگهڵ پیغمبهر ﷺ گهراینهوه و له ریگادا ههموو لاماندایه ناوچهیهکی رووتهنی چۆل لهویدا دابهزین و پشومان دا.

پاشان پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((اجْمَعُوا، مَنْ وَجَدَ عَوْدًا فَلْيَأْتِ بِهِ، وَمَنْ وَجَدَ عَظْمًا أَوْ شَيْئًا فَلْيَأْتِ بِهِ)) واته: برۆن ههر شتیکتان لهم ناوه دیهوه بیهینن و کۆی بکهنهوه، ههرکهسیک چیلکهی دۆزیهوه با بیهینیت وه ههرکهسیک ئیسکیک یان ههرشتیکی تری دۆزیهوه با بیهینیت. ئەوهندهی پینهچوو تا مهئویهکمان بۆ کۆکردهوه ئینجا پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((أَتَرُونَ هَذَا، فَكَذَلِكَ تَجْتَمِعُ الذُّنُوبُ عَلَى الرَّجُلِ مِنْكُمْ كَمَا جَمَعْتُمْ هَذَا، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَجُلٌ، فَلَا يُذْنِبُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً، فَإِنَّهَا مُخَصَّاةٌ عَلَيْهِ)) واته: ئایا ئەوه ههمووی دهبینن، ئابهو چۆره گوناهاهکان لهسهر کهسیک له ئیوه کۆدهبیتهوه، وهک چۆن ئیوه ئەوهتان کۆ کردهوه، لهبهر ئەوه ههموو یهکیک له ئیوه با لهخودا بترسیت و گوناھی بجوگیش ئەنجام نهادات چونکه ههمووی لهسهری دهنوسریت.

عومرهی جوعرانه

لهدوای ئەم گهسته پیرۆزو پر خیره که بههۆیهوه خهکی شاری مهککهو هۆزهکانی ههوازن ههموو پۆل پۆل و تیکرا هاتنه ناو ئیسلامهوه، موسولمانان دهسکهوتی باشیان بهدهست کهوت ولهدوای تهواوبوونی ههموو کارهکان، لهناوچهی جوعرانه که (میقاته) لهمانگی زولقهعیدهدا پیغمبهر ﷺ عومرهی بهجی گهیاندا.

ئیبنو ئیسهاق ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ ئیحرامی بۆشی و نییهتی عومرهی هیناو لهئهلاجوعرانهوه بهرهو مهککه رۆیشت و فهرمانی دا پاشماوهی دهسکهوتهکان ببریته ناوچهی (میجهنه) لای (مهرولزهران)^(۷۹۴)).

ئهنهس ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ چوار عومرهی کردوووه وهههموویان لهمانگی زولقهعیدهدا بوون... ولهوانه عومرهکهی ناوچهی جوعرانه لهدوای دابهش

(۷۹۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۴۸۵)، وقال الهتمي في (المجتمع) (۱۹۰/۱۰) فيه ضعيف و ضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الترغيب) (۱۴۷۲).

(۷۹۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۱۴/۴).

کردنی دەسکەوتەکان) (۷۹۵).

لەم عومرەیدا پیغمبەر ﷺ لەناوچە (کودیه) (۷۹۶) وەمەبەستی بوو بچیتە مەککە. بەلام پێش ئەوەی ناوچە جوعرانە بەجێ بهێڵیت پیاویک هات و پرسیارێکی لێکرد، یەعالی کوری موبە ﷺ دەفەرمویت: پیغمبەر ﷺ هێشتا لەجوعرانە بوو پیاویک هات بۆلای پۆشاکەکی زەردی پێوه بوو کە ئاسەواری ڕەنگی بۆنی تایبەتی خیزانەکی بوو، وتی: فەرمانم بەچی پێ دەکەیت تا من لەم عومرەیدا ئەنجامی بدم؟ لەوکاتەدا وەحی و سەروش بۆ پیغمبەر ﷺ دابەزی..... ودواتر پێی فەرموو: ((کوا ئەو کەسە پرسیارێ عومرەکی دەکرد، بڕۆ ئاسەواری زەردی بۆنەکە بشۆرەو ئەو پۆشاکەت بگۆرە، چۆن (تەواف) دەکەیت بۆ حەجەکەت ناوهای بکە بۆ عومرەکەت)) (.....) (۷۹۷).

پیغمبەر ﷺ ناوچە جوعرانە بەشەو بەجێ هێشت، هەر لەشەودا گەرایەوه ناوچە جوعرانەو بەیەک شەو عومرەکی ئەنجام دا، بۆیە زۆریک لەهاوەلان بێ ناگابوون لەئەنجامدانی ئەم عومرەیه.

موحەریشی کەعبی ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ لەشەودا ناوچە جوعرانە بەجێ هێشت ودمرچوو بەرەو مەککە بۆ ئەنجامدانی عومرەکی و لەو شەودا گەیشته مەککەو عومرەکی ئەنجامداو هەر لەو شەودا گەرایەوه ناوچە جوعرانە وەکو شەوی لەویدا بەسەر بردبیت، لەدوای نیومڕۆی ئەو رۆژدا بەرێ کەوت بۆ گەرانەوه و گەیشته ناوچە سەرف و بەو ڕینگەدا بەرێکەوت، لەبەر ئەوەش بوو کەخەلکی بەو عومرەیهیان نەزانی) (۷۹۸).

ئەبنو عەبباس ﷺ دەفەرمویت: (لەعومرە ئەوجارەدا پیغمبەر ﷺ (وھەندیک) لەهاوەلانی عومرەیان لە جوعرانەدا دەکردو سێ جار سورانەوهی دەوری کەعبەیان کرد بەھروەلە واتە: (گورگە لۆقە) وچوار سورانەوهکی تریان لەسەرخۆو بەناسایی

(۷۹۵) أخرجه: البخاري (۴۱۴۸) (۱۷۷۸) ومسلم (۱۲۵۳)، وابوداود (۱۹۹۴)، والترمذي (۸۱۵).

(۷۹۶) أخرجه: البخاري (۱۵۷۸)، ومسلم (۱۱۱۸۰) وأحمد (۲۰۱/۶) عن عائشة ﷺ.

(۷۹۷) أخرجه: البخاري (۱۵۳۶)، (۴۹۸۵)، ومسلم (۱۱۸۰)، وابوداود (۱۸۰۲)، والنسائي (۱۳۰/۵).

(۷۹۸) أخرجه: الترمذي (۹۳۵)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۷۴۳).

ئەنجامدا^(۷۹۹) و (شانى راستيان لى پرووت کردبوو...)^(۸۰۰). ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەلالت: (پيغمبهر ﷺ عومرهگه‌ى ته‌واوکردو عه‌تابى كورپى ئوسه‌يدى كرده به‌رپرسى شارى مه‌ككه و موعازى كورپى جه‌به‌لى له‌وى به‌جى هيشت تا شارمزايان بكات له ناينداو قورئانيان فير بكات، پاشان پيغمبهر ﷺ وموسولمانان له‌گه‌ن پاشماوه‌ى دمسكه‌وته‌كاندا به‌ره‌و شارى مه‌دينه گه‌رانه‌وه...)^(۸۰۱).

ئىبنو هيشام ﷺ دەلالت: (زه‌يدى كورپى ئه‌سلم گي‌راويه‌تیه‌وه و وتويه‌تى: كاتيك پيغمبهر ﷺ عه‌تابى كورپى ئوسه‌يدى كرده به‌رپرسى شارى مه‌ككه موچه‌گه‌ى هه‌موو رۆژيك دره‌ميك بوو، عه‌تاب له وتاريكدا وتى: ئه‌وه‌ى به دره‌ميك برسى بيت ياخوا هه‌رگيز تير نه‌بيت، پيغمبهر ﷺ دره‌ميكى به‌موچه‌ى من داناوه له‌هه‌ر رۆژيكدا، بۆيه ئيستا من پيويستيم به‌كه‌س نيه‌ه)^(۸۰۲).

عه‌مرى كورپى موته‌ره‌يف ﷺ ده‌فه‌رمويت: (عه‌تابى كورپى ئوسه‌يد پالى دابوو به‌كه‌عبه‌وه وگويم لى بوو ده‌يوت: سويند به‌خوا دمسكه‌وتى من له‌م كارمه‌دا ته‌نها دوو پۆشاك بوو منيش به‌خشيمه خزمه‌تكاره‌كه‌م كه‌ناوى: كيسانه)^(۸۰۳).

پيغمبهر ﷺ كاتيك عه‌تابى كردبووه به‌رپرسى شارى مه‌ككه چه‌ند نامۆزگاريه‌كى كردبوو له‌وانه:

سه‌عيدى كورپى موسه‌يب ﷺ ده‌فه‌رمويت: (پيغمبهر ﷺ فه‌رمانى كردبوو به عه‌تاب كه كيشى ترى بزانيت وپاشان زه‌كاته‌كه‌ى به‌ميۆز ده‌ربكات...)^(۸۰۴).

(۷۹۹) أخرجه: ابوداود (۱۸۹۰)، وصححه الشيخ الالباني ي في صحيح ابي داود (۱۶۶۴).

(۸۰۰) أخرجه: ابوداود (۱۸۸۴)، وصححه الشيخ الالباني في صحيح ابي داود (۱۶۵۹).

(۸۰۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۱۴/۴)، والطبري (التاريخ) (۹۴/۳)، والطبراني (الكبير) (۱۶۱/۱۷)، والحاكم (۳/۲۷۰/۳)

و (۵۹۴/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۲/۵)، وموسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۹۲)، وحسنه الشيخ الالباني في فقه

السيرة (ص: ۴۳۳).

(۸۰۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۱۴/۴).

(۸۰۳) أخرجه: البخاري (التاريخ الكبير) (۵۴/۴)، والطالسي (۱۲۹۳)، والطبراني (الكبير) (۴۲۳/۱۷) والحاكم (۳/۵۹۴)،

وقال الحافظ في (الاصابة) (۴۳۵/۴): اسناده حسن.

(۸۰۴) أخرجه: النسائي (۱۰۹/۵) وقال الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۲: ۲۶۱۸): حسن الاسناد مرسلًا. وضعفه في (سنن

ابي داود) برقم (۱۶۰۳).

عەبدوڵای کوری عەمر ﷺ دەفەر مویت: (پیغمبەر ﷺ عەتابی کردە بەرپرسی شاری مەککە و پێی فەرموو: ((أَتَدْرِي إِلَى أَيْنَ أُبْعَثُكَ؟ إِلَى أَهْلِ اللَّهِ وَهُمْ أَهْلُ مَكَّةَ، فَإِنَّهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ، عَنْ بَيْعٍ وَسَلْفٍ، وَعَنْ شَرْطٍ فِي بَيْعٍ، وَرَبِحٍ مَا لَمْ يَضْمَنْ، وَيَبِيعَ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ))^(۸۰) واتە: ئایا دەزانیت کە دەمەوێت ببنێرمە کوێ و بتکەمە بەرپرسی؟ من دەتکەمە بەرپرسی شاری مەککە ئەوان خەلکی خودان چوار جۆر مامەلەیان لێ قەدەغە بکە: فرۆشتن و قەرز لەیەک مامەلەدا، وە دوو جۆر مامەلەیی جیا لەیەک کاتدا لەکڕیندا، وە قازانجی ئەوێ لەبەردەستدا نییە و فرۆشتنی شتێک کە لات نییە).

ئەنجامەکانی ئازادکردنی شاری مەککە

لەم گەشتە پیرۆزەدا خوای گەورە چەندەها سەرکەوتنی سەرسامی بەخشییە برپواداران و مەککە کەوتە ژێر دەسەلاتی موسوڵمانان و بوونە هیزی هەرە گەورەیی دورگەیی عەرەب و ولاتیان فراوان بوو ژمارەیان زیادبوو وەداراییان بەرەو باشتەر چوو وەخەلکی عەرەب لەهەموو لایەکەووە دواتر پۆل پۆل نێردراوانی خۆیان دەناردە لای پیغمبەر ﷺ و موسوڵمان دەبوون:

عەمری کوری سەلەمە ﷺ دەفەر مویت (جینگەکەمان لەسەر رێی خەلکی بوو دەچوون و دەهاتنەووە و پرسیارمان لێدەکردن، خەلکی دزایەتی ئەو پیاووە بۆ دەکەن؟ دەیان وت: ئەو دەلێت: پیغمبهری خواپە، و خودا پێی وتوووە وا بکات و وابکات (وە جار جار و تەهی پیغمبەریان لایمان دەگێرێن (منیش مندالێکی زیرەک بووم و زوو زوو ئەوانەم لەبەردەکرد) (وبەهۆیەووە قورئانیکی زۆرم لەبەرکرد).

عەرەب هەموو لەچاوەروانی موسوڵمان بوونی قورپیش بوون و دەیان وت: لێگەرێن گەر بەسەر قەومەکەیی خۆیدا سەرکەوت ئەوکات ئەو پیغمبەرە و راستگۆیە. لەدوای ئازادکردنی شاری مەککە، عەرەبەکان لەهەموو لایەکەووە دەچوون و موسوڵمان دەبوون، (ئێمەش باوکەم بەنوێنەراییەتی هۆزەکەمان رۆیشتنە لای و موسوڵمان بوون و نوێژ فێربوون).

کاتێک گەراییەووە (پیشوازیمان لێکرد) وتی: سوێند بەخوای بەراستی لەلای پیغمبەرەیی

(۸۰) أخرجه: البغوي (حديث بن عيسى بن سالم الشاشي) (۱۰۸/۱) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۲۱۲).

خودا بووین (وپی ویتین: نویتزی ئهوه لهوکاته‌دا بکه‌ن و نویتزی ئه‌وه‌ش لهوکاته‌دا بکه‌ن، گهر کاتی نویتز هات با یه‌ککتان بانگ بدات و با ئه‌وه‌ی قورئانی زور له‌بهره ببیته پیش نویتزان. خزمانم ته‌ماشایان کرد که‌سیکیان نه‌بوو له‌من زیاتر قورئانی له‌بهریت (بویه بانگیان کردم و فیری رکوع و سجودیان کردم) و منیش پیش نویتزه‌که‌م بۆ ده‌کردن. پۆشاکیکی زهردی بچووکم هه‌بوو له‌دواوه کرانه‌وه‌یه‌کی تیدابوو، هه‌رکات ده‌جوومه سوچه‌ده‌دوه‌که‌وت، دواچار ئافرمتیکی خزمان پی ویتین: بۆ دواوه‌ی قورئان خوینه‌که‌تان داناپۆشن، ئینجا چوون کراسیکی عومانیان بۆ کریم، من له‌دوا‌ی ئیسلامه‌تیم به‌هیچ شتیک دلخۆش نه‌بووم به‌وینه‌ی دلخۆش بوونم به‌و پۆشاکه (دواتر له‌و رۆژه به‌دواوه من پیش نویتزیم بۆ ده‌کرن وه منیش نویتز له‌سه‌ر ته‌رمه‌کانیان ده‌که‌م تا ئه‌م‌رَق) (۸۰۶).

گه‌رانه‌وه به‌ره‌و مه‌دینه

ئهم غه‌زا پیرۆزه دوومانگ و چواره‌ده رۆزی پچوو (۸۰۷). له‌بهرئه‌وه ماوه درێژه زوو زوو هه‌ندیک له‌هاوه‌لان داوایان ده‌کرد له‌پیشه‌وه برۆن و زووتر بگه‌نه خزمانیان، پيغمبهر ﷺ له‌ناوچه‌یه‌که‌دا لایان داو ئامۆژگاری کردن.

ریفاعه‌ی کوری عورابه‌ی جوهه‌نی ﷺ ده‌فه‌رمویت: (له‌گه‌ل پيغمبهری خوا ﷺ له‌مه‌که‌هوه گه‌راپنه‌وه (وگه‌شینه‌ ناوچه‌ی که‌دید) له‌ویدا که‌سانیک ده‌هاتن و داوایان ده‌کرد رینگه‌یان بدات (تا ئه‌وان پشتر بگه‌رپنه‌وه لای خزمانیان و رینگه‌ی دان، پاشان پيغمبهر ﷺ فه‌رمووی: ((مَا بَأَلُّ الشَّجَرَةَ الَّتِي تَلِي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْبَغَضَ إِلَيْكُمْ مِنَ الشَّقِّ الْآخِرِ؟)) واته: ((بۆچی ئه‌و به‌شه‌ دره‌خته‌ی که‌ نزیکه‌ له‌ پيغمبهره‌وه زیاتر رقتان لیه‌تی له‌وبه‌شه‌ی ئه‌ولاتر)) ده‌فه‌رمویت: له‌وکاته‌دا هه‌موو ده‌ستیان کرده‌ گریان و ئه‌بویه‌که‌ر فه‌رمووی: ئه‌وه‌که‌سه‌ی لیره به‌دواوه داوای رینگه پیدانت لی بکات له‌ده‌روونی خۆمدا به‌که‌م ئه‌قلی دهمانم، ئینجا پيغمبهر ﷺ هه‌ستا و تاری دا.

سه‌رما سوپاس و ستایشی خوای کردو فه‌رمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ أَشْهَدُ عِنْدَ اللَّهِ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ - فِي رِوَايَةٍ (أَلَا يَمُوتُ عَبْدٌ يُشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ

(۸۰۶) أخرجه: البخاري (۴۳۰۲)، وابوداود (۵۸۵، ۵۸۷)، والنسائي (۷۶۷، ۷۸۹) واللفظ للبخاري والزيادات لابي داود والنسائي.

(۸۰۷) أخرجه: ابن حزم (جامع السيرة) (ص: ۱۵۷).

مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ صَادِقًا مِنْ قَلْبِهِ) ثُمَّ يُسَدِّدُ إِلَّا سَلَكَ بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَلَقَدْ وَعَدَنِي رَبِّي أَنْ يَدْخِلَ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعِينَ أَلْفًا لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ وَلَا عَذَابَ، وَإِنِّي لأرجو ألا يدخلوا حتى تتبؤوا وأنتم ومن صلح من (آبَائِكُمْ) أَزْوَاجِكُمْ وَذُرِّيَّاتِكُمْ (مَسَاكِينِكُمْ) فِي الْجَنَّةِ)) ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ يُمَهِّلُ حَتَّى)) إِذَا أَمْضَى سَطْرَ اللَّيْلِ أَوْ ثَلَاثَاهُ يَنْزِلُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيَقُولُ: (لَا يَسْأَلُ عِبَادِي غَيْرِي) مَنْ الَّذِي يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيهِ؟ مَنْ الَّذِي يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟، مَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ (حَتَّى يَنْفَجِرُ الصُّبْحُ)) (٨٠٨)

واته: ((سویند بهوهی گیانی منی بهدهسته ههركهسیك لهئیوه باومړی بهخواو پوژی دوايي ههبيت. لهگيرانهوهیهکی تردا (ههه بهندهیهك بمړیت و شایهتی دابیت بهتاك و تهنهای خواو به پیغممبهرایهتی من و (ههلقولاو بیت) بهراستی لهناخی دلیهوه) وپاشان لهسهه نهو باومره لای نهدابیت، من لهخوداوه شایهتی بو ئهدهم كه بهرهو بهههشت دمبړیت، خودای من بهئینی پيداوم ههفتا ههزار لهئوممهتهكهه دهخاته بهههشتهوه بهبی سزاو لئپرسینهوه، من ئومیدم وایه نهوان نهچنه زوورهوه ههتا خوئان و نهوانهی ملکهچن لهباوكانتان و هاوسهرانتان و مندالهكانتان نیشتهجیی شوینی خوئان دهکرین لهبهههشتدا، پاشان فهرمووی خودای گهوره ماوه دمداات ههتا نیوهی یان دوو لهسهه سیی شهو دمروات نهوکات دادمبهزیتته ناسمانی دونیاوه ودمههرویت: (بهندهکانم جگه لهمن داوا لهکهسی تر ناکهن) وکی داواي شتیکم لئ دهکات تا پئی ببهخشم، کی داواي لئخوش بوونم لئ دهکات تا لئی خوئش ببه، کی ههه داوایهکی ههیه با بوئی چی بهچی بکهه، بههجووره بهردهوام دمبیت تا روژ دمبیتتهوه)).

وه لهو کاتهدا پیغممبهر ﷺ و هاوهلان بهرئیکهوتن و گههراوهوه، یهکئیک لهسههکردهکانی سههقیف هات و موسولمان بوو پاشان گههراپهوه تانیف و بانگی کردن بو ئیسلام، نهوان تیرئیکیان لئداو کوشتیان و داواي کرد لهگورستانی شههیده موسولمانهکاندا بنیئریت.

(٨٠٨) أخرجه: أحمد (١٦٢١٨، ١٦٢١٦، ١٦٢١٥)، وقال محققوه: اسناده صحيح، وابن ماجه (٤٢٨٥)، والطيايبي (١٢٩١)، والبزار (٣٥٤٣)، والطبراني (الكبير) (٤٥٥٨)، والنسائي (الكبرى) (١٠٣٠٩) و(عمل اليوم) (١٤٧٥)، وابن حبان (٢١٢) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري واللفظ له والزيادات لأحمد والطبراني وغيره، وابن خزيمة (التوحيد) (٢٩٥) وقال محققه: اسناده حسن، وقال الحافظ (الأصابة) (٤٩٣/٢): اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٢٤٠٥)، و(صحيح ابن ماجه) (٣٤٥٨)، والارواء (١٩٨/٢)، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحي) (٣٤٣/١).

عوروه ﷺ دهفهرمویت: (لهړیگادا عوروهی کورپی مهسعودی سهقهفی هاته‌لای پیغمبر ﷺ وموسولمان بوو وه داوای کرد له پیغمبر ﷺ ړیگه‌ی بدات بگه‌رپته‌وه بولای هوممه‌که‌ی و نیسلامیان پی رابگه‌یه‌نیت، پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَقْتُلُوكَ)) واته: (من دهرسم بتکوژن) وتی: نه‌وان گهر من ببینن له‌خه‌ودام هه‌لمناسینن، پیغمبریش ﷺ ړیگه‌ی دا و گه‌راپه‌وه لایان له‌کاتی نیوارهدا سه‌قیف هاتن به‌خیره‌اتنه‌وه‌یان کرد، نه‌و بانگی کردن بو نیسلام، به‌لام نه‌وان گومانی خراپیان پی بردو سه‌رپیچییان کردو هه‌ندی وته‌ی ناشرین و نه‌شیاویان پی وت که نه‌و له‌و باوه‌ردا نه‌بوو نه‌وان ناوها وه‌لامی بده‌نه‌وه.

پاشان رویشتن و به‌جیان هیشت دواتر کاتی پارشیو هات و کاتی نویژی به‌یانی بوو، هه‌ستاو جووه سه‌ر ژووریکي خانووه‌که‌ی و بانگی دا تا گه‌یشته شایه‌تومان له‌وکاته‌دا بیاویکیان تیریکي تیگرت. (..... له سه‌ره‌مه‌رگدا پییان وت: چی ده‌لیت به‌رامبر نه‌م کوشته‌ت؟ وتی: ړیژیکه خودا لی‌ی ناوم و شه‌هیدیه‌که خودا بو‌ی نارووم، نه‌وه‌ی توشم هاتوو هه‌مان نه‌وه‌یه که‌توشی نه‌و شه‌هیدانه هاتوو که کوژراون له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ پیش نه‌وه‌ی نیره به‌جی به‌لیت منیش له‌گورستانی نه‌وان بنیزن). دواتر هه‌واله‌که به‌پیغمبر ﷺ گه‌یشت و فهرمووی: ((مَثَلُ عُرْوَةَ مَثَلُ صَاحِبِ يَاسِينَ، دَعَا قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ فَاقْتُلُوهُ))^(۸۰۹) واته: ((نمونه‌ی عوروه وه‌ک نمونه‌ی هاوه‌له‌که‌ی یاسینه، نه‌و هوممه‌که‌ی خوی بانگ کرد بولای خوا (به‌لام) نه‌وان کوشتیان)).

کاتیکیش پیغمبر ﷺ و سوپا‌که‌ی نزیکي شاری مه‌دینه بوونه‌وه، هه‌ندی‌ک که‌س په‌له‌یان کرد بو گه‌رانه‌وه بو ناوشار: نه‌بوزهر ﷺ دهفهرمویت: (ئیمه له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ بووین که‌سانیک په‌له‌یان کردو پیستر گه‌رانه‌وه شاری مه‌دینه، پیغمبر ﷺ هه‌والی پرسین و پی رابگه‌یه‌نرا که نه‌وان به‌په‌له بوون بو گه‌رانه‌وه‌یان بو ناوشاری مه‌دینه، پیغمبریش ﷺ فهرمووی: ((يُوشِكُ أَنْ يَدْعَوْهَا أَحْسَنَ مَا كَانَتْ، لَيْتَ شَعْرِي مَتَى تَخْرُجُ نَارٌ مِنْ جَبَلِ الْوَرَّاقِ فَتُضِيءُ لَهَا أَعْتَاقَ الْبُخْتِ بِالْبَصْرَى سُرُوجًا كَصُوءِ النَّهَارِ))^(۸۱۰) واته:

(۸۰۹) أخرجه: الحاكم (۶۱۰/۳)، والطبراني (الكبير) (۱۲۸/۱۷)، رقم (۳۷۴،۳۷۵) عن عروة وموسى بن عقبة، والبيهقي (الدلائل) (۲۹۹/۵) وموسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۳۰۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۸۶،۳۸۹/۹): اسناده حسن، وله

شاهد عند ابي يعلى (۱۵۹۸) وقال محققه: اسناده ضعيف.

(۸۱۰) أخرجه: الحاكم (۴۴۲/۴) وصححه ووافقه الذهبي.

((نزیکه شاری مه‌دینه به‌جی بهیلن له‌چاکترین کاتیدا، ئای که‌ی ده‌بیت ئه‌و ئاگره له‌چای و‌مراقه‌وه بیته‌ دهرومی و‌شتره‌کانی (ناوچه‌ی) بوسرا پرووناک بکاته‌وه وه‌ک پرووناکی رۆژ)).

پیش ئه‌وه‌ی سوپاکه‌ بگاته‌وه‌ ناو شاری مه‌دینه (ئوم سوله‌یم) ﷺ کاتی منداڵ بوونی بوو: ئه‌نه‌س ﷺ ده‌فه‌رمویت: (ئوم سوله‌یم له‌سه‌فه‌ریکدا (لای زانایان: غه‌زای نازادکردنی مه‌ککه‌و حونه‌ین) له‌گه‌ل پیغه‌مبهر ﷺ بوو، هه‌رکات پیغه‌مبهریش ﷺ له‌سه‌فه‌ر بگه‌رپه‌ته‌وه‌ به‌شه‌و نه‌ده‌گه‌رپه‌وه‌ ناوشار، ئه‌وان له‌وکاته‌دا نزیک بوونه‌وه‌ له‌مه‌دینه‌و ئوم سوله‌یم نازاری منداڵ بوونی ده‌ستی پیکردو ئه‌بو ته‌لحه‌ی می‌ردی له‌لای مایه‌وه‌، پیغه‌مبهر ﷺ به‌جیی هه‌شتن ئه‌بوته‌لحه‌ش وتی: خودایه‌ خۆت ده‌زانیت که‌ من پیم‌ خۆشه‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبهر ﷺ له‌مه‌دینه‌ دهرچم و هه‌ر له‌گه‌ل ئه‌ویش بگه‌رپه‌مه‌وه‌ ناو شاری مه‌دینه‌و ئیستا ئه‌ومه‌تا ناتوانم. ئوم سوله‌یم وتی: ئه‌بوته‌لحه‌ ئه‌و نازاره‌ی هه‌مبوو نه‌ما با برۆین، گه‌رانه‌وه‌ شاری مه‌دینه‌و منداڵ بوونی ده‌ستی پیکردو له‌و شه‌وه‌دا کورپکی بوو. ئه‌نه‌س ده‌لێت: دایکم بوو پێی وتم: ئه‌نه‌س با که‌س شیرێ پێ نه‌دا تا به‌یانی زوو ده‌یبه‌یته‌ لای پیغه‌مبهر ﷺ، که‌ رۆژ بووه‌وه‌ منداڵه‌که‌م هه‌لم گرت و بردم بۆلای پیغه‌مبهر ﷺ له‌ باوه‌شیدا دامنا و داوای خورمای عه‌جوه‌ی کرد، بۆی هه‌ینراو کردیه‌ ده‌می خۆی جویی هه‌تا شل بووه‌وه‌ پاشان کردیه‌ ناوده‌می منداڵه‌که‌وه‌ و خواردی و پاشان به‌زمان منداڵه‌که‌ چوارده‌وری ده‌می خۆی ده‌لسته‌وه‌، پیغه‌مبهریش ﷺ فه‌رمووی: ((انظُرُوا إِلَى حُبِّ الْأَنْصَارِ التَّمْرِ)) واته‌: ((ته‌ماشای که‌ن ئه‌نصاریه‌کان چۆن خورمایان خۆش ده‌وێت)) پاشان ده‌ستی به‌ده‌م و‌چاویدا هه‌ینا و‌ناوی نا: عه‌بدوڵلا^(۸۱۱).

ناردنی چەند مەفرەزەییەك لە دوای ئازادکردنی مەككە

لەدوای گەڕانەوه لەغەزای تائیف و ئازادکردنی شاری مەككە، پیغمبەر ﷺ لەمەدینە لەپیشوازی و مەدەمکاندا بوو، بانگخووانی بەهەموو لایەكدا بلاودەکردەوهو نامەی بۆ ناوادران دمنارد بۆ موسوڵمان بوونیان و کەسانیکى تری دمنارد بۆ زمکات کۆکردنەوه.

لەسالی نۆی کۆچیدا کەسێکی نارد بۆلای بەنی سولەیم کە لەرێگەى یەمەن بوو تا زەکاتەگەیان کۆبکاتەوهو بیهینیت، ئەم بەسەرھاتەش ئەبو حومەیدی ئەلساعیدی ﷺ دەیگێریتەوه دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ پیاویکی کردە بەرپرسی زەکات کۆکردنەوهی هۆزی بەنوسولەیم ناوی: (ئیبنو لوتبیە بوو). کاتیک گەپرایەوه (سامانیکی زۆری تاییەت بەخۆی پێ بوو)^(۸۱۲) (بۆیە لێپێچینەوهی لەگەڵ کرا)^(۸۱۳) ئەو دەیوت: ئەوه بۆ ئیوومیە و ئەمەش بۆ منە. پێی دەوترا: ئەمەت لەکوی بوو؟ ئەو دەیوت: ئەوه دیاریەو بەمن دراوه، چوونە لای پیغمبەر ﷺ و بانگی کردو لێپرسینەوهی لەگەڵ کرد وتی: ئەوانە هی ئیوون و ئەمەش دیاریەو دراوه بەمن، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((فَهَلَّا جَلَسْتَ فِي بَيْتِ أَبِيكَ وَأُمَّكَ، حَتَّى تَأْتِيَكَ هَدِيَّتُكَ إِنْ كُنْتَ صَادِقًا)) واتە: ((ئەى بۇناجیت دابنیشیت لەمالی باوک و دایکت تا بزانیت دیارییەکانت بۆ دیت گەر تۆ راست دەکەیت)). (پاشان لەدوای نوێژی خەوتنان پیغمبەر ﷺ چووە سەر مینبەرەکەو تورە دیاریبوو)^(۸۱۴).

سەرھەتا سوپاس و ستایشی خوای کردو پاشان فەرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ، فَإِنِّي أَسْتَعْمِلُ الرَّجُلَ مِنْكُمْ عَلَى الْعَمَلِ مِمَّا وَلَّيَ اللَّهُ، فَإِنِّي فَيَقُولُ: هَذَا مَا لَكُمْ، وَهَذَا هَدِيَّةٌ أُهْدِيَتْ لِي، أَفَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَأُمِّهِ حَتَّى تَأْتِيَهُ هَدِيَّتُهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا، وَاللَّهِ لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنْهَا شَيْئًا بغيرِ حَقِّهِ، إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى يَحْمِلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلَا عَرْفَنَ أَحَدًا مِنْكُمْ لَقِيَ اللَّهَ يَحْمِلُ بغيرِ لَهُ رُغَاءً، أَوْ بقرَةً لَهَا خُوَارٌ، أَوْ شاةً تَبْعَرُ)).

واتە: ((من پیاویك لەئێوه دەکەمە بەرپرسی کاریك لەوانەى کەخودا بەمنی سپاردووه، (دواجار) دیتەوه لام و دەلێت: ئەوه بەشى ئیوومیە، ئەوهش دیارییەو بەمن

(۸۱۲) أخرجه: مسلم (۲۹/۱۸۳۲).

(۸۱۳) أخرجه: مسلم (۲۸/۱۸۳۲).

(۸۱۴) أخرجه: مسلم (۶۶۳۶).

دراوه، ئەهی بۆ ناچی دابنیشیت لەمائی باوک و دایکیدا تا بزانییت دیارییهکانی بۆ دەهینن گەر راست دەکات، سویند بەخوا هەریهکێک لەئێوه هەرشتیکی بەناهەق ببات دواجار بەوشتەوه دەگاتەوه بەخوا لەرۆژی دوایدا، هیچ یهکێک لەئێوه نەبینمەوه دواجار بگاتەوه بەخوا و شترێکی لەسەرشان بێت و بۆرە بۆر بکات، یاخود مانگایهک ببۆرینیت یاخود شەکیک باعهی بێت، پاشان هەردوو دەستی بەرزکردەوه تا سببایی هەردوو ژێر بآلی دەرکەوت و فەرمووی: خواجه ئەوەتا پیم گەیاندن دوو جار ئەو شەم بەچاوی خۆم بینی و بەگۆئی خۆم بیستم))^(۸۱۵). لەو ماوهیهدا چەندەها مەفرزە بلاوکرانەوه لەوانه:

۱- مەفرزەکەهی عیینەهی کورپی حسنی فیزاری:

لەمانگی موحرەمی سالی نۆی کۆچیدا پیغمبەر ﷺ عیینەهی لەگەڵ پەنجای سواردا نارد کەهیچ ئەنصاری و موهاجیریەکیان لەناودا نەبوو ئەوانی نارد بەرەو لای بەنی تەمیم چونکە ئەوان هانی هۆزەکانی تریان دەدا بۆ زەکات نەدان. مەفرزەکە رۆیشت لەناکاو هێرشیان کردنە سەر وە یازدە بیاو و یازدە ئافرمت و سی مندالیان لێ دەست بەسەرکردن و پاشان گەرانەوه بۆ مەدینە، دواتر هەندیک لەناودارانیاں هاتن و تکیان لە پیغمبەر ﷺ کردو ئەویش بۆ دل راگیربوونیاں هەموو ژن و مندال و دەست بەسەرکراوهکانی بۆ ناردنەوه.

۲- مەفرزەکەهی قوتبەهی کورپی عامیر بۆ ناوچەهی (تەباله):

ئەم هیزە پیکهاتبوو لەبیست بیاو بەسەرکردایەتی قوتبە پیغمبەر ﷺ ناردنی بۆ ئاوابیەک لەهۆزی خوسعوم لەناوچەهی تەباله یان بیشتە کەنزیک بوو لەناوچەهی توربە لەمانگی سەفەری سالی نۆی کۆچیدا، هیزەکە بەسواری دە و شتر رۆیشتن و بەنۆرە سواری پستی دهبوون و چەگەکانیان شارذبوووه، بەشەو دەرپۆیشتن و بەرپۆز لەبۆسەدا بوون رۆیشتن تا گەیشتنە ناوچەکەو لەشەودا هێرشیان برده سەر دوژمن و بووبە شەڕیکی گەرم و دواجار دوژمنیاں شکاندو و شترو مەرپو ئافرەتیاں لێگرتن، لەبەیانیدا خوسعومییهکان لەهەموو لایەکەوه بەهانایانەوه هاتن و بەدوایاندا چوون و کاتیک لێیان نزیک بوونەوه، خوی گەورە لافاوێکی هینا لەنێوان موسولمانان و

ئەواندا بەھۆیەوێوە خۆی گەورە موسوڵمانانی رزگار کردو گەرانەوێوە مەدینە.

۲- مەفرەزەکەى زەحاکى كورپى سوڤيانى كىلابى:

لەمانگی رەبەیی یەكەمدا سالی نۆی كۆچی پیغمبەر ﷺ ئەو مەفرەزەمەى نارد بۆلای ھۆزی قورتا كە بەشێك بوون لەبەنى كىلاب بۆئەوێ بانگیان بكەن بۆ ئیسلام، بەلام ئەوان قایل نەبوون و دواجار لەگەڵیان بەشەرھاتن و موسوڵمانان یەكێکیان لێ كوشتن و ئەوان شكان و رایان كرد.

۴- مەفرەزەکەى عەلقەمەى كورپى موحەزیزى مودلیجى:

ئەم ھیزە سێ سەد كەس بوون لەمانگی رەبەع یەكەمدا سالی نۆی كۆچی پیغمبەر ﷺ ناردنی بۆ دەست گیرکردنی پیاوانێكى حەبەشە كە كۆبوو بوونەوێ لەقەراخی دەریای جەدە بۆ چەتەگەرى، كاتێك ھەوائى ھاتنى ئەو ھیزەیان پێ گەشت ئەو ناوچەییەیان بەجێ ھێشت و ھەلاتن^(۸۱۶).

۵- مەفرەزەکەى عەلى كورپى ئەبو تالیب ﷺ:

لەمانگی رەبەیی ناخى سالی نۆی كۆچی، پیغمبەر ﷺ عەلى كورپى ئەبو تالیبى كرده سەرکردەى سەدو پەنجا كەس سەد و شترو پەنجا ئەسبەیان پێ بوو ئالای سەرەكییان سپی بوو وە ئالایەكى رەشیشیان پێ بوو، رۆشتن بۆ روخاندنی بتی (ئەلفەلەس) كە بتی ھۆزی (تەبە) بوو، گەشتنە ئەو ناوچەییەو لە بەرەبەیاندا ھێرشیان كرده سەریان و بتەكەیان رووخاندو ھەموو كەلوپەلەكەیان برد و دەسكەوتی زۆریان لیگرتن، عەدى كورپى حاتەم راپكرد بەرەو شام، مەفرەزەكە گەرانەوێوە شارى مەدینەو دواجار پیغمبەرى خوا ﷺ پورى عەدى كورپى حاتەمى نازادكردو بەو ھۆیەوێوە عەدیش دواتر موسوڵمان بوو ئەم بەسەرھاتەش لەچەندەھا گێرانەوێوەدا ھاتوو:

۱- عەدى كورپى حاتەم ﷺ دەفەرمویت: (كاتێك ھەوائى پیغمبەرم ﷺ پێ گەشت زۆرم رقی لێ بوو، ھەلاتم رۆشتەم بۆ دوورترین خاك لە موسوڵمان لە نزیک

(۸۱۶) اخبار ھذە السرايا اورده: الواقدي (۳/۹۸۱، ۹۷۴، ۹۷۳)، وابن سعد (۲/۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶) بغير اسناد. والواقدي متروك.

سنوری پۆمەکان^(۸۱۷). دواتر چوومە لای قەیسەر بەلام ئەوێم ناخۆشتر بوو وە یەكەم جار، وەم: سویند بەخودا واچاکە بچەم بۆلای ئەو پیاووە گەر درۆزن بوو زیانی نابیت بۆ من و گەر گوێم لێگرت و راستگۆ بوو ئەووە باشتەر بۆم پروون دەبیتهووە. دواتر چوومە مەدینە و خەلکی هەموو منیان دەناسی و دەیان وت: ئەووە عەدی کورپی حاتەمە، ئەووە عەدی کورپی حاتەمە، چوومە لای پیغمبەر ﷺ و فەرمووی: ((يَا عَدِيُّ بْنَ حَاتِمٍ ، أَسْلِمْتَ تَسْلَمًا)) واتە: ((ئەدی عەدی کورپی حاتەم موسوئلمان ببە سەلامەت دەبییت))... سێ جار دووبارە کردووە. منیش وەم: من ناینی خۆم هەیه. فەرمووی: ((أَنَا أَعْلَمُ بِدِينِكَ مِنْكَ)) واتە: ((من لەخۆت ناشناترم بە ناینبەت)) وەم: تۆ لەمن ناشنا تریت بەناینبەت؟ فەرمووی: ((نَعَمْ، أَلَسْتَ مِنَ الرُّكُوسَةِ، وَأَنْتَ تَأْكُلُ مِرْبَاعَ قَوْمِكَ؟)) واتە: ((بەئێ تۆ لە رێکوسەکانی بەلام چواریەکی دەسکەوتی هۆزەکەت نەدەخوارد؟)) وەم: بەئێ. فەرمووی: ((فَإِنَّ هَذَا لَا يَجِلُّ لَكَ فِي دِينِكَ)) واتە: ((خۆ ئەووە بۆ تۆ حەلال نەبوو لەناینبەت)) دا. ئیتر کە ئەووی فەرموو من خۆبەگەزانی بووم بۆی. (لەوکاتەدا پیاویک هات بۆلای سکالای هەزاری لادەکرد، پاشان یەکیکی تر هات و سکالای رێگرەکانی دەکرد)^(۸۱۸).

پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَمَّا إِنِّي أَعْلَمُ الَّذِي يَمْنَعُكَ مِنَ الْإِسْلَامِ ; تَقُولُ: إِنَّمَا اتَّبَعَهُ ضَعْفَةُ النَّاسِ وَمَنْ لَا قُوَّةَ لَهُمْ، وَقَدْ رَمَتْهُمُ الْعَرَبُ يَا عَدِيُّ، هَلْ رَأَيْتَ الْحِيرَةَ؟)). قُلْتُ: لَمْ أَرَهَا وَقَدْ سَمِعْتُ بِهَا: فَقَالَ: فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُتِمَّنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ (و) فَإِنَّ طَالَتْ بِكَ حَيَاةً، لَتَرَيْنَ الطَّعِينَةَ تَرْتَجِلُ مِنَ الْحِيرَةِ، حَتَّى تَطُوفَ بِالْكَعْبَةِ فِي غَيْرِ جِوَارٍ أَحَدٍ (لَا تَخَافُ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ)).

واتە: ((من دەزانم چی وات لێ دەکات ئیسلامت لا قبول نەبییت دەبییت: بەتەنها هەزارو بی تواناکان شوینی کەوتوون و هەموو عەرەب دژی وەستاوان، ئەدی عەدی نایا حیرەت بینیووە؟)) وەم: نەمیبینیووە بەلام ناووەگەیم بیستوووە. فەرمووی: سویند بەووی گیانی منی بەدەستە خوای گەورە ئەم ناینبەت بەرھەرار دەکات وە گەر زیاتر بزیت دەبینی ئافرەت بەتەنها لەناوچەیی حیرە بەرپی دەکەوێت و دپت تەواف بەدەوری کەعبەدا دەکات و لەپەنای هیچ کەسدا نابیت (وتەنها هەر لەخودا دەترسیت)) (من لەدلی خۆمدا وەم: ئەدی دزەکان و چەتەکانی (تەدی) دەبییت چی

(۸۱۷) أخرجه: أحمد (۱۹۳۷۸) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۸۱۸) أخرجه: البخاري (۳۵۹۵).

بکهن که ولاتیان سوتاندووہ پاشان فہرمووی: ((وَلَيْنَ طَالَتْ بِكَ حَيَاةً لَّتُفْتَحَنَّ كُنُوزُ كِسْرَى، قُلْتُ: كِسْرَى بِنُ هُرْمَزٍ؟)) قَالَ: كِسْرَى بِنُ هُرْمَزٍ، وَلَيْنَ طَالَتْ بِكَ حَيَاةً، لَتَرَيْنَنَّ الرَّجُلَ يُخْرِجُ مِْلَاءً كَفَّهُ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ، يَطْلُبُ مَنْ يَقْبَلُهُ مِنْهُ))^(۸۱۹).

واته: ((گەر ژیانت درێژه بکیشیت دهبینیت گهنجینهکانی کیسرای کورپی هورموز دەستی بهسەردا دەگیریت)) وتم: کیسرا کورپی هورموز؟ فہرمووی: ((بەئێ کیسرا کورپی هورموز، وہ گەر ژیانت درێژه بکیشیت پیاوی وەها دەبینیت پڕ بەمشتی ئالتون و زیو دەبات و بەدوای یەکیکدا دەگەریت تا هاوکاری بکات بەلام کەسێک نادۆزیتەوہ لێی وەرگیریت). دەفہرموویت: (دواتر پیغمبەر ﷺ ئیسلامی پێ ناساندم و نوێزی فێرکردم لەکاتەکانی خۆیداو پاشان فہرمووی: ((دەبیت حالت چۆن بیت ئەی کورپەکەئێ حاتەم کاتێک دیت لەکوێشکەکانی یەمەنەوہ سوار دەبیت تا کوێشکەکانی حیرە و تەنہا لەخوا دەترسیت)) وتم: ئەئێ پیاوہ چەتەکانی (تەئێ) لەکوێ دەبین؟ فہرمووی: ((يَكْفِيكَ اللَّهُ طَيِّبًا وَمِنْ سَوَاهَا))^(۸۲۰) واته: ((خودا دەتپارێزیت لەھۆزی تەئێ و ئەوانی تر)). عەدی لەدوای پیغمبەر ﷺ دەبوت: ئەو متا ئافرمت لەحیرە دەردەچیت و پێویستی بە پەنای کەسێک نییەو دەچیت تەوافی خۆی دەکات. و منیش یەکیک بووم لەوانەئێ دەستمان گرت بەسەر گهنجینهکانی کیسرای کورپی هورموزدا، سویند بەوہی گیانی منی بەدەستە سێھەمەکەشی دیتە دی چونکە پیغمبەر ﷺ فہرمووی تەئێ))^(۸۲۱).

عەدی لای پیغمبەر ﷺ پرسیاری سەبارت بەباوکی خۆی کرد و وتی: (ئەئێ پیغمبەری خودا باوکم (واته: حاتەمی تائی) ھەژارانی تیر دەکرد و کوێلەئێ ئازاد دەکرد (وئەوہ و ئەوہی ئەنجام دەداو پەییومندی خزمایەتی دەگەیاندا) ئایا ھیچ پاداشتی بۆ ھەبێ لەو کارانەیدا؟ فہرمووی: ((إِنَّ أَبَاكَ أَرَادَ أَمْرًا فَأَدْرَكَهُ)) واته: (باوکت مەبەستیکی ھەبوو بۆئێ ھاتەدی)) واته: بۆ ناو و شوێرت کردبووی و بەدەستی ھینا. وتم: ئەئێ پیغمبەری خوا ﷺ من پرسیاری خواردنیکت لێدەکەم کە من تەنہا بەدینداری دەزانم خۆمی لێ دووربگرم؟ فہرمووی: ((لَا تَدْعُ شَيْئًا ضَارَعَتْ فِيهِ النَّصْرَانِيَّةُ))

(۸۱۹) أخرجه: البخاري (۳۵۹۵).

(۸۲۰) أخرجه: أحمد (۱۸۲۵۸) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۸۲۱) أخرجه: أحمد (۱۸۲۶۰) وقال محققوه: اسناد حسن ورقم (۱۹۳۸۱) وقال محققوه: بعضه صحيح، ولفظ الحديث

لأحمد والزيادة له والبخاري (۳۵۹۵).

واته: ((خوت دوور مهگره له هيچ شتيك كه پيشتر به هوى گاوروبونته وه خوت لى به دوور گرتووه))^(۸۲۲).

باشان عهدى دمفهرمويت: (كاتيك چوومه خزمهت پيښه مبهري ﷺ خاچيكي نالتون له لملمدا بوو فهرمووى: ((يَا عِدِيْ اَطْرَحْ عَنْكَ هَذَا الْوَتْنَ)) واته: ((ئهى عهدى نهو بهت له گهر دنت فرى بده)). دواتر گويم لى بوو سورمهى بهرائه تى ده خوينا: ﴿ اَتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُؤَسَاءَهُمْ اَزْكَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ ﴾... (۲۷) ﴿ (التوبة) وتم: ئهى پيښه مبهري خوا ئيمه نهوانمان نه كړدووه ته خودا؟ فهرمووى: ((أَمَّا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحْلُوا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ، وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ))^(۸۲۳).

واته: نهوانتان نه دمه پهرست به لام ئايا نهوان نه وهى خودا له سهري حهرام كړدبوون بو ئيوه يان حه لال نه ده كړد؟ وه نهوانه ي خودا بو ئيوه ي حه لال كړدبوو له سهري ئيوه يان حهرام نه ده كړد؟)) له گيرانه وميه كى تر دا: ((بلى أَلَيْسَ يَجْلُونَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ فَتَحْلُونَهُ، وَيُحَرِّمُونَ عَلَيْكُمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ فَتَحَرِّمُونَهُ))؟ واته: ((به لى ئايا گهر نهوان ههر شتيكيان بو ئيوه حه لال بكر دنايهن ئيوه ش به حه لالتان نه دمه زانى؟! و ههر شتيكيان لى حهرام كړدنايهن ئيوه ش به حهرامتان دمه زانى؟!)) وتم: به لى وابوو؟ فهرمووى: ((تَلِكْ عِبَادَتُهُمْ))^(۸۲۴) واته: (نهوه په رستشى نهوان بوو، بهو جوړه ش ئيوه نهوانتان دمه پهرست).

۲- له گيرانه وهى دووه مدها عهدى كورپى حاتم ﷺ دمفهرمويت: (ئهسپ سوارانى پيښه مبهري ﷺ هاتن نهوكاته من له ناوچه ي (عه قمره ب) بووم له وده مدها پورم و كه سانى كى تريان دهست به سه ر كړدو بردنيان و به ريز و مستانديان پيښه مبهري ﷺ هات بولايان، پورم و تبووى: ئهى پيښه مبهري خوا نوينه ران دوور كه وتونه ته وه و مندالم نه ماوه و گه وره و به سال اچووم و خزمه تى كه سم پى ناكريت و منمت بكه و

(۸۲۲) أخرجه: أحمد (۱۸۲۶۲) وقال محققوه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۲۵۱/۱۷)، والطحاوي (مشكل الاثار) (۴۳۶۱، ۴۳۶۰)، وقال محققه حديث حسن.

(۸۲۳) أخرجه: الترمذي (۳۰۹۵) والطبري (التفسير) رقم (۱۶۶۳۱)، وحسنه الشيخ الألباني يرحمه الله في (صحيح الترمذي) (۲۴۷۱)، و (غاية المرام) (۶).

(۸۲۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۱۸/۱۷)، وابن عبد البر (جامع بيان فضل العلم) برقم (۱۸۶۲) وقال محققه: حديث حسن، واللفظ له. وحسنه أيضاً شيخ الاسلام ابن تيمية (كتاب الايمان) (ص: ۶۴).

بئ بهرامبهر ئازادم بکهن خودا منمت بکات بهسهرتانداو ئازادتان بکات. پیغمبهر ﷺ
 فهرمووی: ((مَنْ وَفِدُكَ؟)) واته: ((نوینهری تۆ کئ بوو؟)) وتی: عهدی کوری حاته‌م،
 فهرمووی: ((الذی فَرَّ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)) واته: ((ئهمیه که له‌خودا پیغمبهره‌که‌ی
 پاریکردوو؟)). وتی: دواتر ئازادی کردم و گه‌پامه‌وه، له‌ویدا پیاویک لیم نزیک بوو و
 دهمانم عه‌لی کوری ئەبو تالیب بوو، وتی: برۆ داوا بکه تا و‌لاخت بئ بدات، منیش
 رۆیستم و داوام لیکردو پئی دام. عهدی ده‌ئیت: پاشان ئەو پوره‌م گه‌پایه‌وه لام و
 پئی وتم: چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ئدا کردووم باوکت چاکه‌ی وه‌های نه‌کردوووه تۆش له‌ترسدا
 بئیت یان له‌هیوادا بئیت بجۆ بۆلای ئەوه‌تا فلانه که‌س چوو بۆلای و به‌دیاری و
 دمسکه‌وته‌وه گه‌پایه‌وه وه فلانه که‌سیش هه‌روه‌ها.

ئیتر منیش به‌رپکه‌وتم و چوووم بۆلای پیغمبهر ﷺ (له‌وکاته‌دا له‌مزگه‌وت
 دانیشتبوو خه‌لکی وتیان: ئەوه عهدی کوری حاته‌مه به‌بئ نوسراو ری پیدان هاتوووه،
 دواتر برام بۆلای ئەو ده‌ستی گرتم و پئشتر وتبووی: ((إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ يَدَهُ فِي
 يَدِي)) واته: ((من ئومئدم وایه خوا هه‌ردوو ده‌ستی بخاته ده‌ستمه‌وه)) له‌گه‌لی بووم
 ئافه‌رتیک مندا‌لیکی بئ بوو وتی من کارم پئته، له‌گه‌ئیان وه‌ستا تا کاره‌که‌پانی بۆ
 جئ به‌جئ کرد، (ئیتر ئەو ده‌مه من زانیم که ئەو پاشا نییه وه‌ک قه‌یسرو کیسرا)
 پاشان ده‌ستی گرتم و منی برده‌وه بۆ ماله‌که‌ی خوی و کچه‌ بچکۆله‌یه‌ک دۆشه‌کیکی
 بۆ هئناو له‌سه‌ری دانیشت و منیش له‌به‌رده‌میدا دانیشتم، سه‌ره‌تا سوپاس و ستایشی
 خوی گه‌وره‌ی کردو پاشان فهرمووی: ((يا عَدِيَّ بن حَاتِمٍ مَا يُضْرُكَ أَنْ تَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟
 فَهَلْ تَعْلَمُ مِنْ إِلَهٍ سِوَى اللَّهِ؟)) واته: ((ئهی عهدی کوری حاته‌م چ زیانیکت بئ ده‌گات
 گه‌ر بلاییت: هیچ خودایه‌ک نییه جگه له (الله) ئایا هیچ خودایه‌ک بئ دهمانیت جگه
 له (الله) وتم: نه‌خیر، پاشان ماومه‌یه‌ک فه‌سی بۆ کردم و پاشان فهرمووی: ((إِنَّمَا
 تَفِرُّ أَنْ تَقُولَ اللَّهُ أَكْبَرُ فَهَلْ تَعْلَمُ أَنْ شَيْئٌ هُوَ أَكْبَرُ مِنَ اللَّهِ؟)) واته: ((تۆ راده‌که‌یت بۆئه‌وه‌ی
 نه‌ئیت خودا گه‌وره‌یه (ئایا هیچ شتیک بئ دهمانیت گه‌ورتر بئیت له خودا)) وتم:
 نه‌خیر. فهرمووی: ((قَبْلَ أَنْ يَهُودَ مَغْضُوبٍ عَلَيْهِمْ وَإِنَّ النَّصَارَى ضَلَّالٌ)) واته: ((جوله‌که‌کان
 خودا لئیان توره‌یه‌وه گاوره‌کانیش گومران)). وتم: من هاتووم موسولمان ببه‌م. ئیتر
 بینیم رپوی کرایه‌وه‌وه دلخۆش بوو، پاشان فه‌رمانی دا ببه‌م میوانی مایکی ئه‌نصاری
 و دواتر به‌یانیان و ئیواران ده‌چووومه خزمه‌تی، ئیوارمه‌کیان هه‌ندیک که‌سانی

ههزار هاتن بۆلای و جلی خوریان له بهردا بوو داوای یارمه تییان لیکرد، له داوای نوێزی خهوتنان ههستا وتاری بۆدان و سوپاس و ستایشی خودای کردو پاشان پێی فەرموون:

((أَمَا بَعْدُ فَلَكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ أَنْ تَرْتَضَخُوا مِنَ الْفَضْلِ (وَلَوْ صَاعٌ وَلَوْ بِنَصْفِ صَاعٍ وَلَوْ بِقَبْضَةٍ وَلَوْ بِبَعْضِ قَبْضَةٍ يَبْقَى أَحَدُكُمْ وَجْهَهُ حَرَّ جَهَنَّمَ أَوْ النَّارِ وَلَوْ بِتَمْرَةٍ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَأَقْبَى اللَّهُ وَقَائِلُ لَهُ مَا أَقُولُ لَكُمْ أَلَمْ أَجْعَلْ لَكَ سَمْعًا وَبَصَرًا فَيَقُولُ: بَلَى فَيَقُولُ أَلَمْ أَجْعَلْ لَكَ مَالًا وَوَلَدًا؟ فَيَقُولُ: بَلَى، فَيَقُولُ: أَيْنَ مَا قَدَّمْتَ لِنَفْسِكَ؟ فَيَنْظُرُ قَدَّامَهُ وَبَعْدَهُ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ ثُمَّ لَا يَجِدُ شَيْئًا يَبْقَى بِهِ وَجْهَهُ حَرَّ جَهَنَّمَ (إِلَّا بِوَجْهِهِ) لِيَقِ أَحَدَكُمْ وَجْهَهُ النَّارِ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ فَإِنَّ لَمْ يَجِدْ فِكْلِمَةً طَيِّبَةً فَإِنِّي لَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الْفَاقَةَ فَإِنَّ اللَّهَ نَاصِرُكُمْ وَمُعْطِيكُمْ حَتَّى تَسِيرَ الطَّعِينَةُ فِيمَا بَيْنَ يَتْرَبِ وَالْحَبِيرَةِ أَوْ أَكْثَرَ مَا تَخَافُ عَلَى مَطِيئَتِهَا السَّرَقُ)).

واته: ((ئهی خه لکینه ئه وهی لی تان زیاده بیهه خشن (گهر مه نیکیش بیت یان نیو مه ن، گهر مشتیکیش بیت یان نیو مشت به هۆیه وه یه کیک له ئیوه رۆخساری خۆی پێ دهباریزیت له ناگرو گهرمی دۆزهخ هه رجهنده به ده نکیک خورماش بیت، هه موو یه کیک له ئیوه ده گه نه وه به خوداو ئه و متان پێ ده ئیت که من ئیستا پیتان ده ئیم: ئایا چاو و گویم پێ نه دایت؟! ده ئیت: به ئی. ده فەرمویت: ئایا سامان و مندالم پێ نه به خشیت؟ ئه ویش ده ئیت: به ئی. پێی ده فەرمویت: له کوییه ئه وانهی بۆ خۆت پیش داوه بۆ ئه مرۆ؟ ئه ویش ته ماشای پیش و پاش و لای راست و لای چهپی ده کات هیج نابینیت تا رۆخساری پێ به باریزیت له گهرمای دۆزهخ، له به رئه وه هه ریه کیک له ئیوه با به که رته خورما یه کیش بیت رۆخساری پێ به باریزیت له دۆزهخ، گهر نه یبوو با وشه یه کی جوان و شیرین بلیت، من له وه ناترسم ئیوه ههزار بکهون چونکه خودا سه رتان ده خات و سامانتان پێ ده به خشیت تا ئافرمت له نیوان مه دینه وه بۆ حیره ده روات) خه می دزینی و لاخه که ی نییه)) عه دی ده ئیت: منیش له دلی خۆمدا وتم: ئهی چه ته و دزه گانی ته ی ده بیت له و رۆزه دا له کوی بن)) (۸۲۵).

(۸۲۵) أخرجه: الترمذي (۲۹۵۴، ۲۹۵۳)، وأحمد (۱۹۳۸۱) وقال محققوه: بعضه صحيح، وابن حبان (۶۲۴۶) وقال محققه: حسن لغیره، والطبرانی (الکبیر) (۲۳۷/۱۷) وابونعیم (الحلیة) (۱۷۰/۷)، والطبري (۱۹۴، ۲۰۸)، والبيهقي (الدلائل) (۳۳۹، ۳۴۰/۵)، وحسنه الشيخ الالباني يرحمه الله في (صحيح الترمذي) (۲۳۵۴، ۲۳۵۳) و (الطحاوية) (۸۱۱، ۵۳۱). واللفظ للترمذي والامام احمد.

موسولمان بوونی کەعبی کۆری زوھەیری کۆری ئەبو سولما

ئەبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (کاتیک پیغمبەر ﷺ لەغەزای تائیفەووە گەرایەووە مەدینە، بوجەیری کۆری زوھەیری برای کەعب نامەیهکی بۆ کەعبی برای نوسی کە پیغمبەر ﷺ فەرمانی داوە پیاویک لەمەککە بکوژریت لەوانەى کە بەشیر دژی وەستابوونەووە، لەشاعیرانی قورەیشیش تەنھا ئەبنو زەعبەری و ھوبەیرەى کۆری وەھەب ماونەتەووە و ئەوانیش ھەریەکەیان بەلایەکدا راپیکردوووە، تۆش گەر دەتەوێت ھیچت بەسەر نەیت رابکە بۆلای پیغمبەری خودا چونکە ھەرکەسێک تۆبە بکات و بێت بۆلای نایکوژیت.

لەگێرانەوھەیکدا (باش بزانی پیغمبەری خوا ﷺ ئەو کەسە ناکوژیت کەدیت بۆلای و شایەتی دەدات کەتەنھا ھەر (اللہ) خودایەو موحەممەدیش پیغمبەری خودایە، تۆش گەر ئەم نامەیهى منت بەدەست گەیشت) وەرە موسولمان ببە، و ئەگەر واش ناکەیت برۆ چۆن خۆت رزگار دەکەیت وا بکە. کەعب پێشتر بەچەند دێرە شیعریک ھیرشی کردبوو سەر پیغمبەر ﷺ. دواتر کە نامەکە گەیشتە کەعب زۆر ترسا و سەر زەوی لێ تەسک بوووەو لەخۆی زۆر دەترسا، ناحەزانیشیان زیاتر تۆفاندیان و وتیان: ئەو بەمزوانە دەکوژریت، کەعب کاتیک ھیچ چارەیهکی نەما چەند ھەلبەستە شیعریکی وت لە مەدحی پیغمبەردا ﷺ و باسی ترس و تۆقینی خۆی تیا کردبوو لەترسی تۆلە لیکردنەووە.

پاشان رۆیشت تا گەیشتە شاری مەدینەو لەوێ چوووە لای ناسراویکی خۆی لەھۆزی جۆھەینەو ئەویش بەرەبەیان بردی بۆ مزگەوتی پیغمبەر ﷺ و لەگەڵ خەلکی لەدواوە نوێژی بەیانى کردو پاشان پێی وت: ئەو پیغمبەری خوايە ﷺ ھەستە برۆرە لای و متمانە بوونی لێ وەربرگەر، ئەویش رۆیشت دەستی خستە ناو دەستی بەلام پیغمبەر ﷺ ئەوی نەدەناسی وتی: ئەى پیغمبەری خوا کەعبی کۆری زوھەیر ھاتوووە تۆبەى کردوووە موسولمان بوو بۆ ئەوێ زیانی پێ نەگات، نایا تۆ ئەوێ لێ قبول دەکەیت گەر من ئەو بەئینمە لات؟ فەرمووێ: ((بەئێ)) (وتی: شایەتی ئەدەم کەھیچ خودایەک نییە جگە لە (اللہ) و تۆش پیغمبەری خودایت،

پەنام بە ئەی پیغمبەری خودا. فەرمووی: ((ئەی تۆ کەیت))؟

وتم: کەعبی کوری زوھەیر. فەرمووی: ((تۆی کە وتوتە: پاشان ئاوری دایەو بەلای ئەبوبەکراد و فەرمووی: ((چۆنی وتبوو ئەی ئەبوبەکر)) ئەویش ھەندیک لەشەیرەکانمی بۆ خویندەووە پاشان پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((تۆ پەنادراویت سویند بەخودا)). لەویدا پیاویکی ئەنصاری پەلاماریداو وتی: ئەی پیغمبەری خودا لێم گەڕی با لەگەردنی ئەم دۆژمنە خودا بەدەم؟ فەرمووی: ((لێی دوورکەوەرەووە ئەو ھاتوووە تۆبەیی کردوووە دەستی لەو کارە شەرمگیزییەیی پێشتەری ھەلگرتوووە))^(۸۳).

موسای کوری عوقبە ﷺ دەفەر مویت: (کەعبی کوری زوھەیر ھەلبەستە شەیریکی ھەبوو بەناوی (بانەت سوعاد) واتە: (بە تۆ بەختەوەرین) لەمزگەوتەکەدا بۆ پیغمبەری ﷺ خویندەووە تا گەیشتە ئەووی وتی:

پیغمبەری خوا ﷺ شمشیریکی رووناک کەرەومیە
شمشیریکی تیژی ھەلکیشراوہ لەشمشیرەکانی خودا

.....لەوکاتەدا پیغمبەر ﷺ بەلەپی دەستی ئیشارەتی بۆ خەلکەکە کرد تا گوێی لێبگرن^(۸۳).

(۸۲۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۱۵/۴)، والحاكم (۵۷۹، ۵۸۴/۳) وصححه، والطبراني (الكبير) (۴۰۳/۱۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۹۴/۹): رجاله الى ابن اسحاق ثقات. والبيهقي (الكبرى) (۲۴۳/۱۰) وفي (الدلائل) (۲۰۷/۵)، وقال الحافظ في (نتائج الأفكار في تخريج احاديث الاذكار) (۳۰۶/۱): هذا حديث غريب.
(۸۲۷) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۲۹۳)، وعنه الحاكم (۵۸۲/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۱/۵).

غەزای تەبوك

هۆکارەکانی روودانی ئەم غەزایە: میژوونوسان و ژیاننامەنوسان چەندەھا هۆکاریان باس کردوووە دەربارەى روودانی ئەم غەزایە لەوانە:

۱- ئەم غەزایە روویدا بۆ تۆلە سەندنەووە لەرۆمەکان بەهۆی غەزای مۆتە وە شەھید کردنی جەعفەر و ھاوێلانێ (۸۲۸).

۲- لەکاتیکیدا خوای گەورە قەدەغەى کرد بى باومران (المشركين) نزیک بکەونەووە لە (المسجد الحرام) لە کاتی حەج و ھەموو کاتەکانی تردا قورپەشەکان وتیان: دوکان و بازارمان لى دائەبەرن و ئەوێ دەستمان دەکەوێت لى لە دەستمان دەچیت لەبەر ئەوێ خوای گەورە قەرمبووی بۆ کردنەووە بەوێ قەرمانی پیکردن کە بجەنگین لەگەڵ (أهل الكتاب) تا ئەوان موسوڵمان دەبن یان ملکەجى ئەوێ دەبن کە جزیە بدەن (۸۲۹).

۳- جولەکەکان بە پیغمبەریان ﷺ وت: ئەى (أبو القاسم) گەر تۆ پیغمبەریکی راستگویت بۆ شام بەدەست ناهینیت؟ چونکە شام خاکی پیغمبەرانە. لەبەر ئەوێ پیغمبەر ﷺ ئەو غەزایەى بەرپاکرد بۆ بەدەست ھینانی شام (۸۳۰).

۴- کۆمەلێک لە (ئەنبات) کە لە شامەووە روونی زمیتیان دەھینا بۆ مەدینە بۆ موسوڵمانەکانیان باس کرد کە رۆمەکان چەند کۆمەلێکی زۆریان کۆ کردۆتەووە لەشام.... (لخم و جەزام و عاملە و غسان لەگەڵ ئەو عەرمبانەى کە بوونەتە گاور و پێشەنگى سوپاکەیان گەیشتوتە (بلقاء) گەر جى ئەم ھەوألە راستیش نەبوو بەلام کاتیک گەیشت بە پیغمبەرى خوا ﷺ ھانى خەلکى دا بۆ دەرچوون بۆ ئەو غەزایە (۸۳۱).

(۸۲۸) انظر: (تاریخ اليعقوبي) (۶۷/۲).

(۸۲۹) أخرجه: ابن مردويه وابن ابي شيبة كما في (السبيل) (۴۳۳/۵).

(۸۳۰) أخرجه: ابن عساکر (۱۶۷/۱)، والبيهقي (الدلائل) (۲۵۴/۵) وحسن اسناده الحافظ في (الفتح) (۱۴۰/۸) والصالحي في (اللسل الهدى) (۴۷۹/۵)، وضعفه ابن كثير (التفسير) (۹۸/۵)، ومهدي رزق الله في (السيرة في المصادر الاصلية) (ص: ۱۶۱۴).

(۸۳۱) أخرجه: ابن سعد (۱۶۵/۲).

تهبهپرائی ﷺ دهگپریتهوه له عهمرانی کورپی حهسین ﷺ دهفهرمویت: عهروهه گاورهکان بو ههرقلیان نوسی که نهو پیاوهی بانگهشهی پیغمبهرایهتی دهکات تووشی ماندوبوون و قات وقری و تیکچوونی مال و سامانمان دهکات نهگهر دمهویت هیرشی دهکینه سهه، نهویش یهکیک له گهوره پیاوانی لهگهل چل ههزار کهس نارد نهو ههواله گهیشه پیغمبهر ﷺ و فهرمانی جهنگی دهرگرد^(۸۳۲).

نهوهی نهو بو چونانه به هیز دهکات نهوهیه که موسولمانان دهرسان له هیرشی پاشای غهساسینه که نهوان لهو عهرهبانه پیک هاتبوون که پیشتر ببوون به گاور له فهرمودهیهکی صحیح دا هاتوو له نیمامی عومهروه ﷺ دهفهرمویت: (...باسی نهوهمان دهکرد که (ال غسان) خویمان ساز و ناماده دهکهن بو هیرش هینانهسههران). وه له ریوایهتیکي تردا دهفهرمیت: [....ئیمه دهرساین لهوهی که پاشایهک لهپاشاکانی غهساینهکان که باسیان دهکرد بهروه لای ئیمه دیت لهبهه نهوه سنگمان پر ترس ببوو لییان]^(۸۳۳).

۵- ئیبنو کهسیر ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ سوور بوو لهسهه نهوهی که بجهنگن لهگهل رومهکان لهبهه نهوهی نزیک ترین شوین بوو له موسولمانانهوه و شایسته تریبوو بو نهوهی بانگ بکرین بو ئیسلام لهبهه نهوهی نزیک بوون له ئیسلام و موسولمانان) خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة)^(۸۳۴). واته: (نهی برواداران! لهگهل نهو کافرانده بجهنگین که لیئانهوه نزیکن، با توندو تیژی و زهبرو زهنگیستان لئ ببینن، چاکیش بزائن که خوا لهگهل خوپاریزانه) لهبهه نهوه بوو که پیغمبهر ﷺ سههرتا له عهرهبهکانی دهووروبهروهه دهستی پیکرد.

لهبهه نهو هۆکارانه پیغمبهر ﷺ بریاریکی یهکلاکهروههی دهرکرد که دهست پیشخههری بکات له هیرش کردنه سهه رومهکان چونکه هیرش کردن باشتترین هۆکاره بو بهرگریکردن، وه داوای له موسولمانان کرد که خویمان ناماده بکهن بو

(۸۳۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۳۱/۱۸) وفي اسناده ضعف كما في (المجمع) (۱۰۳۱۱). و (سبل الهدی) (۴۳۳/۵).

(۸۳۳) أخرجه: البخاري (۸۹، ۵۱۹۱)، ومسلم (۱۴۷۹) وأحمد (۳۳/۱)، وابن حبان (۴۲۶۸).

(۸۳۴) انظر: (البداية) (۶۵۳/۴).

رۆيشتن بۆ شوپيئيكي دوور كه ئهويش خاكي رۆمهوه وه بۆ شهركردن له دزيان. وه بۆي روون كردنهوه تا ئهوان ئهوهي سهختي و قورسي غهزاكردن له گهرا و بيايان و دووري نيوانيان باش بزانن.

ئامادهكارى موسولمانان بۆ غهزاكه

بارودۆخى ئەم غەزايە لەكاتى زۆر گەرمى هاویندا بەرپۆهچوو موسولمانان توشى قات و قەرى و كەمى و لاخ و كەرستەى جەنگى بوون لەوكاتەشدا كاتى ميوه پيگهيشتن بوو هەموو كەسێك حەزى دەكرد له ژير سيبەرى درەخت و مالهگانياندا بحەوينهوه:

ئيبنو ئيسحاق رضي الله عنه ديفەرمووت: [له دواى گهراڤهوهي له فهتحي مهككه پيغمبەر ﷺ و موسولمانان له نيوان مانگى زولحهجه و رهجهبدا مانهوه پاشان فەرمانى به خهگهكه كرد كه خۆيان ناماده بكهن بۆ غهزاي رۆم. ئهويش لهكاتيكدابوو كه موسولمانان توشى قات و قەرى و وشكه سالى و دەست تەنگى هاتبوون، لەم كاتەدا تازە ميووه پيڤهگەيشت هەموو كەسێ پيى خوش بوو لای بەروبومەگانی و لەژير سيبەردا بمينيتهوه و بەلايانهوه گران بوو لهكاتيكي ئاوهادا بەرهو غهزا برۆن پيغمبەر ﷺ پيشتەر بەرهو ههراوچهو ههرا غهزايهك برۆيشتايه ناوى نهدههيئاو ئاشكرای نهدەكرد، بەلام بەروون و ئاشكرایى ناوى نهوجيگهيهي هيئاكه دمهيويت بۆي بپروات، ئهويش لهبەر دووري ريگاوه گەرمى كەش و ههواو زۆرى ژمارهى دوژمن بوو بۆ ئهوهي موسولمانان زۆر بەباشى خۆيان ساز و ناماده بكهن بۆ ئهوه غهزايه...]^(۸۳۵).

كهعبى كورى مالك رضي الله عنه ديفەرمووت: [پيغمبەر ﷺ گەر بپويستايه بۆ ههرا غهزايهك بپروات ناوى بهئاشكرا نهدههيئا، تهنها ناوى تەبوکی به ئاشكرا هيئا، چونكه لهكاتى گهرايهكى زۆردابوو، وه روهو ناوچهيهكى بي ئاو و دوور دپرويشتين، وه دوژمنهكەشيان ژمارهيان زۆر بوو، لهبەر ئهوانه هەموو، باسى ئەم غەزايەى بۆ روون كردنهوه تا به باشى خۆيانى بۆ ئاماده بكهن]^(۸۳۶).

(۸۳۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۲/۴).

(۸۳۶) أخرجه: البخاري (۲۹۴۸)، ومسلم (۲۷۶۹).

بۆ دابین کردنی خهرجی و کهلوپهلی پێویست بۆ ئەم غهزایه، پێغه مبهەر ﷺ موسوئلمانانی هاندا بۆ بهخشین و ئەوانیش بهشدار بوون بهوهی که له توانایاندا ههبوو: ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [پێغه مبهەر ﷺ زۆر باش خۆی نامادهکرد و فهرمانی به موسوئلمانان دا ئەوانیش خۆیان سازو ناماده بکهن دهولهمه ندهمکانی هاندا بۆ زیاتربهخشین و دابین کردنی ئازوقه و ولاخ و کهل و پهلی پێویست، زۆرێک لهوان بهشدا بوون وهك عوسمانی کورپی عهفان ئەوان بهشدارى کارایان ههبوو لهو بوارهدا] ^(۸۳۷).

عهبدولپهرحمانی کورپی سه موره رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [عوسمانی کورپی عهفان رضی اللہ عنہ هات بۆ لای پێغه مبههری خوا رضی اللہ عنہ و ههزار دیناری ئالتونی له پۆشاکه کهیدا هینابوو وه هه مووی پزاند هه کوشی پێغه مبههره وه رضی اللہ عنہ ئەویش بهدهسی خۆی ئەم دیوو ئەویدیوی پێ دهکردن و بهردهوام دهیفه رموو: ((کوره کهی عهفان هه رکارێک ئەنجام بدات له ئیستا بهدواوه زیانی بۆی نابێت، ئەمه ی چهند جار دووباره کردهوه)) ^(۸۳۸).

له گێرانه وه ميه کی تر دا دهفهرمویت: ((خودایه من پازیم له عوسمان تۆش لێی پزینی ببه)) ^(۸۳۹). [بهخشینهکانی عوسمان رضی اللہ عنہ گه یشته بهخشینى چوارسه د ئوقه یه زیوو و چوارسه د و شتر به پێداویستی و کهلوپه لهکانی] ^(۸۴۰). یاخود گێردراوته وه [که شهش سه د و شتری به پێداویستی و کهلو په لهکانیه وه بهخشیوه] ^(۸۴۱). له گێرانه وه ميه کی (لاوازا) هاتوو هه که چهنده ها جۆر یارمه تی تری پێشکەش به موسوئلمانان کرده ^(۸۴۲). وهك دواتر خۆی به موسوئلمانانی دهفهرموو: (نایا نازانن که من له سامانی خۆم سوپای ته بوکم ناماده کرد؟ ئەوانیش وتیان: به ئێ وابوو) ^(۸۴۳).

(۸۳۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۴/۴).

(۸۳۸) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۸۱۶۴)، وأحمد (۶۳/۵) وفي (الفضائل) (۷۳۸) وقال محققه: اسناده حسن، والترمذي (۳۷۰۱)، والحاكم (۱۰۲/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وحسنه الشيخ الالباني في (المشكاة) (۶۶۴۵)، و (صحيح الترمذي) (۲۹۲۰).

(۸۳۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۴/۴) رقم (۱۰۶۱) وقال محققوه: إسناده ضعيف.

(۸۴۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۳۱/۱۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۳۱۱): فيه العباس بن فضل وهو ضعيف.

(۸۴۱) أخرجه: أحمد (۷۵/۴)، والترمذي (۳۷۰۰)، والحاكم (۱۰۲/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۴/۵) وضعفه الشيخ الالباني في (المشكاة) (۶۶۳۵).

(۸۴۲) انظر: (السيرة الصحيحة) (۵۲۵/۲).

(۸۴۳) أخرجه: الترمذي (۳۷۰۳) وحسنه الشيخ الالباني في (الارواء) (۱۵۹۴).

یاخود دمیفهرموو: [ئایا ئیوه نازانن که پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((هر که سیک پیداووستی و که لوپه لی سهربازی سوپاکه نامادهبکات بههشت بۆ ئهوه)). ئهوه بوو ههموو پیداووستیهکم بۆ نامادهکردن تا پیویستان به پتهی لغاو و بهستنهوهی وشتریک نهبوو؟ ئهوانیش وتیان: به ئی راسته^(۸۴۴). یاخود جاریکی تریان پیی فهرموون: [توخوا بیرتانه که له غهزای تهبوکدا پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((کن دمتوانیت ببهخشیت لهوکاتهدا خه لکی دهست تهنگ بوون وهمنیش پیداووستی ههموو سوپاکه ناماده کرد؟ ئهوانیش وتیان: به ئی راسته^(۸۴۵).

ئهبو هیشامی زوهری ﷺ دفهرمویت: [عوسمان ﷺ لهو رۆژهدا نۆ سه د و چل وشتری به که لوپه لهکانیهوه بهخشی وه له پاشاندا شهست ئهسپیشی هینا و بهخشی^(۸۴۶).

ئهبو بهکر و عومهر و عبدالرحمان و ئهوانی تر ههموو پیشبرکیی یهکتریان دهکرد بۆ بهخشین:

عومهر ﷺ دفهرمویت: [پیغمبهر ﷺ فهرمانی دا به بهخشین لهو ساتهدا من هندیک پارم له لابوو وتم گهر هیچ رۆژیک توانام نهبوو بیت پیشی نهبو بهکر بدهمهوه دهبیت ئهمرۆ پیشی بدهمهوه وه نیوهی سامانهکم هینا پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((ئایا هیچ سامانت بۆ هاوسهر و خیزانهکته هیشتوتهوه؟ وتم: به ئی نیوهکهی ترم بۆ ئهوان چی هیشتوو، لهو رۆژهدا نهبو بهکر ههموو سامانهکهی هینا و پیغمبهر ﷺ پیی فهرموو: ((نهبو بهکر ئایا تۆ هیچ سامانیکت بۆ هاوسهرو خیزانهکته چی هیشتوو؟)) فهرمووی: خودا و پیغمبهرهکهیم بۆ جیهیشتون منیش وتم: سویند بهخوا لیره بهدواوه دهبیت پیشبرکیت له هیچ شتیکدا لهگه ئدا نهکهم^(۸۴۷).

(۸۴۴) أخرجه: البخاري (۲۷۷۸)، والدار قطني (۴۴۰۱)، والطيايبي (۱۸۲)، والبيهقي (الکبری) (۱۶۷/۶).

(۸۴۵) أخرجه: الترمذي (۲۹۱۹)، (۳۹۶۵) وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۲۰۸/۳).

(۸۴۶) أخرجه: أحمد (الفضائل) (۸۴۸) وقال محققه: مرسل رجاله ثقات.

(۸۴۷) أخرجه: الدارمي (۱۶۱۵)، وابوداود (۱۶۷۸)، والترمذي (۳۶۷۵)، والحاكم (۴۱۴/۱) وصححه على شرط البخاري ووافقه

الذهبي وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۱۴۷۲)، و (صحيح الترمذي) (۲۹۰۲) وصححه ايضاً الشيخ

مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۹۹۶).

قه‌تاده ﷺ ده‌فهرمویت: [عه‌بدوپ‌رحمانی کورپی عه‌وف نیوه‌ی سامانه‌که‌ی به‌خشی له‌پ‌یی خوادا که بریتی بوو له دوو هه‌زار دره‌م] (۸۸).

هاوه‌لانی تریش هه‌موو به‌شداربوون، ئیب‌نو مه‌سعود ﷺ ده‌فهرمویت: [پیاویک و شتریکی به که‌لوپ‌ه‌له‌کانیه‌وه هینا وتی: ئه‌ی پیغمبهری خوا: ئه‌وه ده‌به‌خشم له‌پ‌یی خوادا. پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((لَكَ بِهَا سُبْحَانَةٌ نَاقَةٌ مَخْطُومَةٌ فِي الْجَنَّةِ)) (۸۹).
واته: ((حه‌وسه‌د و شتری به‌و‌جو‌رمت پ‌ی ده‌به‌خشریت له به‌ه‌شتدا))].

موسولمانیکی هه‌زار هه‌موو سامانه‌که‌ی دوو کیلو و نیو خورمای هه‌بوو هینای و کردیه خیر و به‌خشی دوو‌پ‌وو‌ه‌کان گالته جارپان پ‌یده‌هات و توانجیان ت‌یده‌گرت. قه‌تاده ﷺ ده‌فهرمویت: (عه‌بدو پ‌رحمانی کورپی عه‌وف هه‌موو سامانه‌که‌ی هه‌شت هه‌زار دیناربوو نیوه‌ی به‌خشی که چوار هه‌زار دینار بوو، که‌سانیکی دوو‌پ‌وو و تیان: به‌راستی عه‌بدو‌ل‌پ‌رحمان پ‌یابازیکی گه‌ورمه‌یه، وه پیاویکی هه‌زار سامانه‌که‌ی دوو ساع خورما‌بوو که ده‌کاته نزیکه‌ی (پ‌ینج کیلو) هات و نیوه‌ی کرده خیر و به‌خشی، ئه‌و دوو‌پ‌وو‌وانه ده‌یان وت: خوا که‌ی پ‌یویستی به‌ تۆزه خورمایه هه‌یه! سه‌بارمت به‌وان ئه‌و ئایه‌ته دابه‌زی: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۷۸) (التوبة) (۸۰). واته: (ئه‌و دوو‌پ‌وو‌وانه پ‌ه‌خنه له‌و موسولمانانه ده‌گرن که به‌ گیان و به‌ دل خیر و سه‌ده‌قه ده‌کن گه‌ر که‌میش ب‌یت یان زور، ئه‌ئین جائه‌وه جیه‌ه؟! که‌ی خوا پ‌یویستی به‌وه هه‌یه؟ گالته‌یان پ‌ی ده‌کرد! جا له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وه خوایش مه‌سخه‌ره به‌وان ده‌کات وئه‌وانه سزایه‌کی به‌ئ‌یش‌یش‌یان بۆ هه‌یه).

له‌ گ‌یرانه‌ومیه‌کی تردا ئه‌بومه‌سعودی ئه‌نصاری ﷺ ده‌فهرمویت: [کاتیک فهرمانی به‌خشیمان پ‌ی کرا ئیمه به‌کۆل شتمان ده‌به‌خشی، پیاویک ناوی (ئه‌بو عه‌قیل) بوو نیوساع خورمای هینا و پیاویکی تریش زیاتر له‌نیو ساعی به‌خشی، دوو‌پ‌وو‌ه‌کان

(۸۴۸) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۹۵/۱۰) وقال الحافظ (الفتح) (۳۳۲/۸) وهو الأصح، واسناده صحيح كما في (السيرة الصحيحة) (۵۲۵/۲)، و (مرويات غزوة تبوك) (۱۴۵، ۱۵۲).

(۸۴۹) أخرجه: أحمد (۱۲۶/۴)، ومسلم (۱۸۹۲)، وابن حبان (۴۶۴۹)، و (السلسلة الصحيحة) (۶۳۴).

(۸۵۰) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۹۵/۱۰) واسناده صحيح كما في (مرويات غزوة تبوك) (۱۵۱) و (السيرة الصحيحة) (۵۲۵/۲).

وتیان: خودا پیوستی به بهخشینی ئەوه نیه ئەوی تریشیان ریاپازه نیتەر خوای گهوره ئەو نایهتهی دابهزاند: ﴿الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (التوبة) (۸۵).

وه هندیکی تر له ههزاره موسولمانهکان گریان له بهرئهوهی هیچیان نییه بیبهخشن و هاوکاری موسولمانانی پی بکهن، ئیبنو ئیسحاق ﷺ دهفرمویت: [پیاوانیک له موسولمانان هاتنه خزمهت پیغمبر ﷺ که پیمان دهوتریت (گریاوهکان) ئەوانیش ههوت کهس بوون.... ههموویان هاتنه خزمهت پیغمبری خوا ﷺ تا بهشدارین و ههموویان ههزار بوون وه پیغمبری خوا ﷺ بهوانی فهرموو: ((هیچ ولاخیک شک نابهم که ئیوه لهسهه پستی سواریکهم)). ئەوانیش گهپانهوه و بهخور فرمیسک لهچاویان دهرزا لهغهمباری ئەوهی کههیچ سامانیکیان نییه تا له رپی خوادا بیبهخشن. ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحْجُذُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَرْحَرًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ (التوبة) (۹۲).

لهوانه یامینی کوری عمر و عهبدلای کوری موغهفهل ههردووکیان دهگریان و دهیان وت: چووینه خزمهت پیغمبری خوا ﷺ تا لهگهڵ خوی بمانبات بهلام ئەویش نهیتوانی و لاخمان بۆ دهسته بهر بکات، دواتر کهسێک وشتریکی بۆ دابین کردن لهگهڵ ههنیکی شیردا وه به هۆیهوه توانیان لهگهڵ پیغمبری خوا ﷺ بهشدارین، بهلام پیاویکی تر ناوی (عهلبهی کوری زهید) بوو شهو ههستا شهو نویژی کرد تائهوهندهی توانی، پاشان گریاو وتی: خودایه تو فهرومانت بهتیکوشان کردوو و موسولمانانت بۆ هانداوه ئەوندت پینهداوم بۆ خۆم بتوانم بهشداربم وه پیغمبریش ﷺ پیداووستی وهای لانیه تایارمهتیم بدات منیش لهبری ئەوه ههموو ئەو موسولمانانه دههخشم که مافی منیان لابییت، دواتر رۆژبووه و پیغمبری خوا ﷺ فهرمووی: ((له کوپیه ئەوکهسهی ئەم شهو خیر و بهخشینی ئەنجام داوه)) بهلام کهس ههئنهستا، پاشان دوبارهی کردهوه دیسان کهس ههئنهستا وسن بارهی کردهوه پاشان ئەو هاوهله ههستاو بۆی گتیراپهوه، پاشان پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((أبشر فو

الذی نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ كُنْتُمْ فِي الزَّكَاةِ الْمُمْتَلِكَةِ)) (۸۵۲) واته: ((مژدمت لئ بیت سویند بهوهی گیانی موحه مهدی به دهسته خودا بوئی خستوته ریزی زهکاتی قبولکراوهوه)).

موسای کوری عوقبه ﷺ دمفهرمویت: (ئهوانه ی گریان خودا ناگای له ناو دلیان بوو که ئهوان تیکۆشان له پیناو خودا دا له لایان خو شهویست بووه بویه عوزریان لای خودا و مرگراوه خودای گهوره دمفهرمویت: ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (التوبة) (۸۵۳). واته: (ئهو که سانه ی جیهادیان له سهر نییه له ش و جهسته یان لاوازو بئ هیزه، یان نه خو شن یان ئهوانه ی هیچیان نییه بیبه خشن بو خو ئاماده کردن بوچوونه جیهاد، ئه مانه هیچ گونا هیکیان له سهر نییه ده توانن دانیشن و نه چنه غهزا به مهرجئ سولحاو و دلسۆزین بو ریتبازی خودا و پیغمبهره که ی وه هانی خه لکی تر بدن بو تیکۆشان، وه موسولمانان له خه بات کردن په شیمان نه که نه وه، خه لکی بو زشدارو خیرخواز گهر نه شچنه جیهاد، به ئه اندازه ی دسه لاتیان هه ولده من بو چاکه و خو شیان نادز نه وه له غهزا، خوا گونا حیووش و لیبورد میه، به پیتی دسه لات و توانا ئه رک دادهنیت).

ئه بو موسای ئه شعهری ﷺ و خزمهکانی هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ تا وشتریان بو دابین بکات لهو غهزایه دا، خو ی دمفهرمویت: [هاورپیانم منیان نارد له لای پیغمبهر ﷺ تا داوای لئ بکه م وشترمان بو ئاماده بکات بو غهزاکه و وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئهوان منیان ناردوته لات تا وشتریان بو دابین بیکهیت [به لام له وکاته دا لای نه بوو دوا جار لیمان دووباره کرده وه سویندی خوارد بو مان دابین نه کات] (۸۵۴). و فهرمووی: ((سویند به خوا هیچ ولاخیکتان بو ئاماده ناکه م)) [له وکاته دا پیغمبهر ﷺ وشتری سه دهقه شی دابهش ده کرد] (۸۵۵)، و زور توره بوو منیش ههستم به تورمبوونه که ی نه کرد دوا جار گه رامه وه به هویه وه زور غه مبار

(۸۵۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۱۸/۵) وفي (الشعب) (۷۷۲۹) وقال محققه: سنده لأبأس به، وقال الحافظ (الاصابة)

(۵۶۷) له شاهد صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۴۳۹).

(۸۵۳) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۹۴).

(۸۵۴) أخرجه: البخاري (۴۳۸۵).

(۸۵۵) أخرجه: البخاري (۵۵۱۸).

بووم وه دوترسام لهوهی که پیغمبهر ﷺ لیم رهنجابیت، گه پامهوه لای هاورپانم ههوالهکهم بۆ گپرانهوه، کهمکی بهسهره چوو [بینیمان یهکتیک بهدواماندا دهگهرپت و دهلیت: (پیاوه نهشعهریهکان له کوین؟)]^(۸۵۶). دواتر گویم لئ بوو بیلال بانگی دهکرد و دمیوت: عهبدوولای کوری قهیس لهکوئییه؟ منیش رویشتم و وهلام دایهوه، وتی: برۆ پیغمبهری خوا ﷺ نهو و لاخانهی بۆ دابین کردون بۆ غهزاکهتان)، کاتیک ئیمه لیمان و مرگرت و تمان: ئیمه و امان کرد پیغمبهری خوا سویندهکهی خوی بیرجپتهوه و [نهمانهش بهرهکهتیان تیدا نابیت بۆمان]^(۸۵۷). [من چوومه خزمهتی وتم: نهی پیغمبهری خوا ﷺ تۆ سویندت خوارد و شترمان بۆ دابین نهکهیت بهلام دواچار بووت دابین کردین]^(۸۵۸)، [ئیمه و امانزانی سویندهکهت لهبیرچووه] فهرموی: ((إِنِّي وَاللَّهِ مَا نَسَيْتَهَا))^(۸۵۹) [واته: سویند بهخوا بیرم نهچوتهوه]، [لَسْتُ أَنَا حَمَلْتُكُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ حَمَلَكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، لَأَخْلِفُ]^(۸۶۰) [واته: من بۆم دابین نهکردوون بهلکو خودا بۆی دابین کردوون، سویند بهخودا گهر خودا ویستی لیبیت ههر سویندیک بخۆم] [عَلَى يَمِينِ قَارِي عَزْرًا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا (كفرت عَزْرَ يَمِينِي)]^(۸۶۱) [واته: له سهر ههر شتیک دوا جار پیچهوانهکهیم لا پهسند تربیت [نهو کات سویندهکهم دهشکینم] وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ مِنْهَا)^(۸۶۲). [واته: نهوهی لام پهسند تره نهنجامی دهم].

(۸۵۶) أخرجه: البخاري (۶۶۴۹).

(۸۵۷) أخرجه: البخاري (۳۱۳۳).

(۸۵۸) أخرجه: البخاري (۴۳۸۵).

(۸۵۹) أخرجه: مسلم (۱۶۴۹).

(۸۶۰) أخرجه: البخاري (۳۱۳۳).

(۸۶۱) أخرجه: البخاري (۵۵۱۸)، ومسلم (۱۶۹۱۰).

(۸۶۲) أخرجه: البخاري (۴۴۱۵) بتمامه.

هه لوئستی دوورووهکان

غەزای تەبوك دەرخەری ڕووی ڕاستەقینەى دوورووهکان بوو وە ناسینی پیلانەکانیان دژ بە ئیسلام و موسولمانان، لەکاتیکیدا پیغمبەر ﷺ موسولمانانی هاندەدا بۆ ئەم غەزایە ئەوان هەولیان دەدا ترس و غەم لە دلی موسولماناندا دروست بکەن.

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: [هەندیک له دوورووهکان لەوانە وەدیعی کۆری سابت وە کەسیکی تریان کەناوی جوحشنى کۆری حومەیری بوو، پەنجەیان بۆ پیغمبهری خوا ﷺ و هاوولانی ڕادەکیشا کە دەیان ویست بەرەو غەزاکە بپۆن هەندیکیان بەوانی تریان دەوت: ئیوه وادەزانن جەنگی ئەوان وەك جەنگی عەرەبەکانە لەناو خۆیان، سویند بەخوا لامان ڕونە کەسبەینى بە بەت هەموویان قۆل بەست دەکرین. دوورووهکان ئەوانەیان دەوت تەنها بۆ دلە ڕاوکی و ترس دروست کردن بوو لەدەرونی بپرواداران...]^(۸۳) وە دیسان دەیان ویست وەری موسولمانان لاواز بکەن و دەیان وت: لەم گەرمایەدا لەشکر کیشی مەکەن.

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: (کەسانیک له دوورووهکان له نیوان خۆیاندا دەیان وت: لەم گەرمایەدا لەشکرکیشی مەکەن، ئەو وتانەشیان تەنها بۆ نەویستی جیهادو تیکوشان و گومان دروست کردن له حەق و ترساندنی پیغمبەر ﷺ بوو، دواجار خوای گەوره ئەو ئایەتەى دابەزاندا: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْشُرُوا كِبْرًا جَزَاءً يَسَاءً كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾﴾ (التوبة) ^(۸۴). واتە: (دوورووهکان خۆشحالن بە مانەومیان لەمالهوه و لەگەل پەيامبەردا دەرنەچوون بۆ تەبووك! چونکە پيشەى هەموو مروفیکی بئ هیمەت هەر ناوایە دەبینی لەکاتی تەنگانەدا خۆی دەگریتە دواوه و واشدەزانی کاریکی باشیکردووه وە پيشیان خوش نەبوو بە سەرۆخت و سامان

(۸۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۴۱/۴)، والطبري (التفسير) (۱۶۹۲۶).

(۸۴) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۶۸۰۳) وفي (التاريخ) (۱۰۱/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۴/۵) عن ابن هشام (السيرة)

(۱۳۳/۴).

و به‌گیانی خوځيان له‌رپنګه‌ی خواډا بچنه غه‌زاو جيهاد بکهن و به يه‌کتریان دهوت: له‌م کاتی گه‌رمایه‌دا دهرمه‌که‌ون و مه‌چن بؤ جه‌نگ، نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ! پييان بلن: ناگري دؤزه‌خ گه‌رمتره له‌گه‌رمای هاوین گهر نه‌وان ژيرو و فامیده بوونایه چاک تپیده‌گه‌يشتن، با زور بگريڼ و که‌م پي بکهنن له‌به‌ر نه‌و ناگه‌ری که بؤيان ناماده‌کراوه له پاداشتی کرده‌وه‌کانيان).

پيغهمبهر ﷺ داوای له دوو‌روويه‌کی ناودار کرد تا به‌شداري نه‌م غه‌زايه بيت، جابر ﷺ ده‌فهرمويت: (بيستم پيغهمبهری خوا ﷺ ده‌يفه‌رموو: ((نه‌ی جيد نایا ديتت بؤ جه‌نگی رومه‌کان؟)) نه‌ویش وتی نه‌ی پيغهمبهری خوا ﷺ رپنګه‌م بده تا به‌شدار نه‌بم، چونکه من پياوړیکم ژنم خوځنده‌ويت وه له‌وه دهرسم گهر نافرمتانی نه‌وان ببينم توشی کيشه‌و گرفت بيم، پيغهمبهریش ﷺ رووی لی وهرگيړا و فهرمووی: نه‌وا رپنګه‌م دايټ)) له‌و کاته‌دا نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَكْفُرُ أَتَدْنٰ لِي وَلَا نَقْتِيْٓ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطًا ۗ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ بِالْكَافِرِيْنَ ﴿١٩﴾﴾ (التوبة) (٨٦٥). واته: (له‌ نيو دوو‌رووه‌کاندا که‌سی وایان هه‌یه به‌پيغهمبهر ده‌لټت: مؤله‌تم بده! با بؤ خوځم دانیشم و نه‌چمه غه‌زا، نه‌وه‌ک تووشی نار‌ه‌ح‌ه‌تی و گوناح بيم! بيداربن! ههر به‌و قسه‌یه نه‌وانه که‌وتنه ناوه‌مان فیتنه‌و تاقی‌کردنه‌وه‌و گوناح و تاوان، چونکه ههر به‌و قسه‌یه نه‌نجامی دوو‌روویی و، ناپاگیان دهرکه‌وت که مه‌به‌ست له‌و قسه‌یه خوځدزینه‌وه‌میه له‌ پيغهمبهر ﷺ وه بيگومان دؤزه‌خ ده‌وره‌ی بي باومره‌کانیداوه و قه‌ت رزگاریان نابي لټی).

موسای کوری عوقبه ﷺ ده‌فهرمويت: [پيغهمبهر ﷺ له‌گه‌ل چهند هاوړپييه‌کی له‌ مزگه‌وت دانیشتبوو، جیدی کوری قه‌یسی سوله‌می هات وتی: نه‌ی پيغهمبهری خوا رپنګه‌م بده تا دانیشم و به‌شداري نه‌م جه‌نگه نه‌بم، چونکه من زور حه‌زم له‌ نافرته و نه‌خوشیه‌کم له‌گه‌ل‌دایه که ده‌بيته عوزر و پاساو بؤم پيغهمبهر ﷺ فهرمووی: ((خوت ناماده بکه تو که‌سیکی خاومن سامان و به‌توانایت، وه له‌گه‌رانه‌وه‌شدا به‌لکو يه‌کيک له‌ نافرمتانی نه‌وان له‌ دواوه له‌ پشتی وشتره‌که‌ت له‌گه‌لټ سوار بيت؟)) وتی: نه‌ی پيغهمبهری خوا رپنګه‌م بده تووشی گرفتم مه‌که، نینجا نه‌و نایه‌ته دابه‌زی:

﴿ وَمَنْهُمْ مَنْ يَفُورُ أَنْذَنْ لِي وَلَا تَقْتَتِي أَلَا فِي الْمَنَسَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴾ (١٩) ﴿ (التوبة) (٨٦٦).

وه دوورپوهه کی تریان که دواکهوت و ناماده ی غهزاکه نه بوو، ناوی غهنمه ی کوری وهدیعه بوو، پیی و ترا: تو که سیکی خاومن سامان بوویت چی دوا ی خستی و له که ل پیغمبهر ﷺ نه بوویت؟ وتی: یاری و گالته و گه پ، دوا جار خوی گه وره سه بارهت به و که سه نه و نایه ته ی دابه زاند: ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ نَسْتَهْزِئُونَ ﴾ (٦٥) ﴿ (التوبة) (٨٦٧). واته: (نه گهر لیان بهر سیت: سه بارهت به گالته کردن به خوا و نایه ته کانی و پیغمبهری خوا نه لئین: به راستمان نه بووه و به لکو تنه نا گالته و گه پمان ده کرد. بیان بلئ: نایا گالته تان به خوا و نایه ته کانی و به پیغمبهره که ی کرد بوو؟ واته: هر وته یه کی کوفرو ناشیرین و نا هولا تان له دم دهر چیت، بیگومان مروقی پی کافر ده بیت).

دوورپوهه کان به وه وه نه وه ستان به لکو له هه وئی دروست کردنی لانه یه کی نارام بوون بو خویان دوور له جاوی موسولمانان، وه نه و لانه یه یان ناو لی نابوو مزگهوت تا له ویدا له گه ل یه کتر کو ببنه وه و پلانه کانی خویان دابریژن دژ به پیغمبهر ﷺ و موسولمانان نه وان داویان کرد تا پیغمبهر ﷺ بیت و له ناویاندا نو یژ بکات و مزگهوته که یان بو بکاته وه.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده فرمویت: ائهو عامر سه رکرده یان بوو، مزگهوتیکیان بو دروست کرد... وه یه کیکیان که ناوی (موجه مهع) بوو له دوا ی ته واو بوونی مزگهوته که وتی: نه م مزگهوته مان دروست کرد بو پاراستنی نه ینی و چپه کانمان و که سی تر جگه له خومان له گه ل نابیت و نه وه ی ویستمان لی بیت باسی ده که یین واده که یین که ها وه لانی موجه مه مد و ابزانن که ئیمه تنه نا به مه به ستی چا که کردن دروستمان کردوه.... نه وان نه و مزگهوته زیان به خشه یان دروست کرد له وکاته دا که پیغمبهری خوا ﷺ خوی ناماده ده کرد بو غه زای ته بوک هاتنه لای وتیان: ئیمه مزگهوتیکمان دروست کردوه بو نه وان ه ی خاومن پیدا ویستی تایبه تن و نه خو شن یان بو نه و شه وان ه ی که ساردن و

(٨٦٦) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ٢٩٥).

(٨٦٧) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٥٩/٥).

ياخود بۇ ئەوگاتانەى كە باران بە لىزمە دەبارىت، ئىمە پىمان خۆشە تۆش بىيىتە سەردانمان و نويزمان بۇ تىدا بىكەيت پېغمبەرى ﷺ خوا ﷺ فەرموى: ((ئىستا ئىمە لەسەر سەفەرىن، گەر لە گەرانه وماندا هاتىنەو بەويستى خوا دىين بۇ سەردانتان و نويزى تىدا دەكەين...))^(۸۷).

سەرکردەى دوورپووهكان خۇى و ئەوانەى لەگەلى بوون واپان دەنواند كە ئەوانىش بەشدار دەبن لەگەل موسولمانان، بەلام كاتىك سوپاكە بەرىكەوت هەموو خۇيان دزىيەو و خۇيان دواخت، ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرموئىت: [عەبدوللاى كورى ئوبەى سەرکردەى دوورپووهكان خۇى و دوورپووهكانى تر سەربازگەيەكيان بۇ خۇيان بەجيا ديارى كرد لە خواروى ناوچەى (زوباب)... بەلام كاتىك پېغمبەر ﷺ و سوپاكەى بەرىكەوتن هەموو خۇيان لى شاردەو و دەرنەچوون لەمەدينە]^(۸۹).

بەم جۆرە زوربەى دوورپووهكان بەشدار نەبوون كەمىكيان بەشدار بوون ئەويش بەمەبەستى ناشوب و نازاوه نانهو لە نيوان موسولماناندا.

هەلوئىستى عەرەبە دەشتەكەكان

پېغمبەر ﷺ خۇ ئامادەکردنى سەرتاسەرى موسولمانانى راگەياند بۇ خۇئامادەكرن و بەشداربوون لەم جەنگەدا نىردراوانى بۇ لای هەموو ھۆزەكان نارد^(۹۰). وە زۆربەيان بەدەم ئەو بانگەوازەو هاتن ئەوانىش هەندىك دوورپوويان لەناودا هەبوو وەك خواى كەورە دەفەرموئىت: ﴿وَجَاءَ الْمُدَرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤَدَّوْا لَكُمْ وَعَدَّ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيْسِيْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (التوبة) واتە: (وہ عەرەبە دەشتەكى یە بیانوودارەكان هاتنە لات ئەى پېغمبەر! هەتا مۆلەت بەدرىن و نەچنە جیهاد ئەو درۆزنانەشیان كە لەگەل خواو پەيامبەردا درۆيانكرد لەئیمان و باومرەكەياندا، لىى دانىشتن و گووى خۇيانیان كەرکردو نەهاتن پۇزش و عوزر بۇ نەهاتنەكەيان بەدۆزنەو، چونكە ئیمانىكى سەر زارەكيان هەبوو سەرنەنجام سزایەكى قورس و ژان پىگەيەنەر، دووچارى بى باومرەكانیان دەبىت).

(۸۶) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۷۱۸۶)، و ابن هشام (السيرة) (۱۴۶/۴)، و البيهقي (الدلائل) (۲۵۹/۵).

(۸۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۶/۴)، و الطبري (التاريخ) (۱۰۴/۳)، و البيهقي (الدلائل) (۲۱۸/۵)، و ابن كثير (البدایة) (۱۰/۵).

(۸۷) انظر: (المغازي) للواقدي (۱۰۲/۳).

وه پیویسته بزانین که دووړووهکانی ئهوان زیاتر له ههمووان دووړووتر بوون
 وهک خوی گهوره دمفهرمویت: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَافًا وَأَجْدَرُ الْأَيْمَلُمَا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾﴾ (التوبة) واته: (عهرمه دهستهکیهکانی دهرهوهی مهدینه،
 لهمهړ بئ باوهپی و دووړووییهوه لهخه لکی تر سهر سهخترن، شایسته و لهبار
 تریشن به نه زانینی سنووری ئه و یاسایانهی خوا ناروونی بو په یامبه ره که ی و ه خوا
 به ههموو ئیش و کارئ زانیه).

خوی گهوره پیغمبر ﷺ و موسولمانانی له دووړووهکان ئاکادارکردهوه تا
 بهوریاییهوه مامه له بیان له گه لدا بکهن وه دمفهرمویت: ﴿وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
 مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ سَعَدِ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ عَظِيمٍ
 ﴿١١١﴾﴾ (التوبة) واته: (له عهرمه دهستهکیهکانی دهوروبه ریشتاندا خه لکیکی دووړوو
 ههیه، وه له خه لکی (مه دینه) شدا هه ندیکی دووړوو هه ن تو نایانناسی، ئیمه خو مان
 زوړباش دمیانناسین جا له بهر ئه وه ئیمه له دنیا دا دووچار سزایان ئه دمین، جاریکیان
 به سهرخستتان به سهر دوژمنه کانتاندا که به وه دلگران دمین، جاریکیشیان به
 نابرو بردنیان له دوایشدا ئه برینه وه بو سزایه کی ههره گه وره).

به لام خوی گهوره زیاتر هانی موسولمانانی ناو شاری مه دینه ی دا بو به شداربوون
 و خو ناماده کردن خوی گهوره دمفهرمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَالًا كَثِيرًا إِذَا قِيلَ لَكُمْ
 أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْفَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٨﴾﴾ (التوبة) واته: (ئهی ئه وانهی باوه پرتان هی ناوه! جیتانه که پیتان
 ده گوتری: بچنه جیهاد له رپی خوادا له شگران و ته مه لئ و به زوړ خو دنوووسینن
 به زه ویدا و ناخو له بهر ئه ومبئ که ژیانی ئه م دنیا یه تان له قیامت پئ با شتر بئ؟
 جائه گه ر له بهر ئه ومبیت، خو ژیانی ئه م دنیا یه له چاو ژیان و گوزهرانی دوا روژدا،
 شتیکی زورکه م و بئ بایه خه).

وه فهرانی پیدان ههموو به شداربن فهرمووی: ﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾﴾ (التوبة) واته: (خوی
 میهره بان فهرانده دا به گشت موسولمانه کان که له گه ل پیغمبر ﷺ ری بگرنه بهرو
 بچنه غهزا دزی (روم) ه کافرمان، ئه م فهرانه شی فهرانیکی حه تمی بوو وه

خولادان نهبوو لتي! دهبی گشتان بهمال و سامان، بهدل و بهگیان له ریی خوادا جیهاد بکهن گهر بشزانن دننیا تردهبن کهههر نهوه قازانجتانهو، بوئتان چاکتره تابالکهوتن به زهوییدا).

بهم جوړه سهرجهم موسولمانان بهشداربوون جگه له ههندي له دووروهکان و عهرمه دهشتهکیهکان.

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [نهو عهرمه دهشتهکیانهی نامادهی غهزاکه نهبوون کهسانیک بوون له بهنی غیفار... لهگهل نهوانیشدا چهند موسولمانیک دوا کهوتن له بهشداریکردن لهم جهنگه، که دووربوو له ههموو گومان و دوورپوویهک، لهوانه نهبو خهمیسه له تیره ی بهنی سالیم و کهعبی کورپی مالیک و مهرانه ی کورپی رهبع و هیلالی کورپی نومیه، نهمانه کهسانیک راستگو بوون وه گومان له موسولمان بوونیناندا نهبوو...]^(۸۸).

سهرهتای دهرچوونی سوپای موسولمانان

لهدوای تهواو بوونی نامادهکارییهکانی نهو جهنگه، پيغمبهر صلی اللہ علیہ وسلم بریاریدا موسولمانان خوین ناماده بکهن بو رپوشتن، ههموو بهشداربووانی نهو غهزایه ژمارهیان دهگهشته سی هزار سهرباز ده هزاریان نهسب سوار بوون^(۸۷)، ئیبنو هیشام رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [پيغمبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لهدوای خوئی (موحهمدی کورپی مهسلهمه ی) کرده فهرانرپهوا ی شاری مهدينه. له گیرانهومیهکی ترادا: کهسیکی تربوو بهناوی (سیباعی کورپی عهرفته)]^(۸۷). ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [ههروهها علی کورپی نهبوتالی صلی اللہ علیہ وسلم لهدوای خوئی بهجیهتشت بو سهرپهرستی خانهوادهو

(۸۷) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۱۰۲/۳)، وابن هشام (السيرة) (۱۳۵/۴) رقم (۱۰۶۲)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۸/۵)، وابن سعد (الطبقات) (۱۶۵/۲).

(۸۷) أخرجه: الواقدي (۱۰۲/۳)، وابن سعد (۱۶۶/۲) ويؤيده قول كعب c (يزيدون على عشرة الآف) عند مسلم (۲۷۶۹). وقال ابو زرعة: (كانوا اكثر من أربعين الفاً) أخرجه: الحافظ (الفتح) (۱۱۸/۸)، والراجح عند جميع المؤرخين انهم كانوا ثلاثين الفاً. انظر (السيرة الصحيحة) (۵۳۱/۲)، و (السيرة في ضوء المصادر الاصلية) (۶۲۳).

(۸۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۶/۴)، والطبري (التاريخ) (۱۰۳/۳).

بنه‌ماله‌ی پیرۆزی^(۸۷۶). له مانگی ره‌جهدا رۆزی پینج شه‌مه^(۸۷۵)، سوپاکه له‌شاری مه‌دینه دهرچوو سه‌ربازگه‌یه‌کی له‌ناوچه‌ی (سه‌نیه‌ت وه‌داع) جیگیرکرد^(۸۷۷).

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ ده‌فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ داوایکرد له‌عه‌لی گوری ئەبو‌تالیب رضی اللہ عنہ بمینیته‌وه‌ بۆ سه‌ره‌پرستی کردنی خانه‌واده و بنه‌ماله‌که‌ی، له‌ویدا دووروه‌کان بانگه‌شه‌ی خراپیان بۆ بلاوکرده‌وه‌ ده‌یان وت: بیزاربووه‌ و نه‌یویستوووه‌ ببیته‌ هاوڕێی^(۸۷۷)، وه‌ بۆته‌ بارگرانی به‌سه‌ریه‌وه‌ و ویستویه‌تی لێی دوور بکه‌ویته‌وه‌. [دوا جار ئەو وتانه‌ گه‌یشه‌وه‌ به‌عه‌لی رضی اللہ عنہ] ئەویش چه‌که‌که‌ی له‌گه‌ڵ خۆی بردو له‌شار دهرچوو تاچوووه‌ خزمه‌ت پیغمبهر رضی اللہ عنہ [له‌ناوچه‌ی سنیه‌ت وه‌داع]^(۸۷۸)ی نزیک ناوچه‌ی (جورف) وتی: [ئهی پیغمبهری خوا ئایا حییم ده‌هتایت له‌ دوا‌ی خۆت؟ تا ئیستا هه‌رگیز دوا نه‌که‌وتوووم لیت. ئیتر عه‌لی رضی اللہ عنہ رۆیشت هه‌ردوو چاوی پر‌بوو له‌ فرمیسک]^(۸۷۹) ئەو [ده‌گریاو ده‌یفه‌رموو: [ئایا تۆ له‌مه‌دینه‌ من جیدمه‌تایت]^(۸۸۰) له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ی حیماون]^(۸۸۱) [به‌حییم ده‌هتایت له‌ ناو ژن و منداله‌کاندا]^(۸۸۲). ئە‌ی پیغمبهری خوا دووروه‌کان بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ ده‌که‌ن که‌ تۆ منت به‌جیه‌شته‌وه‌ چونکه‌ منت به‌ بارگرانی زانیوه‌ به‌سه‌رته‌وه‌ و ویستوته‌ رزگارت بیت لیم [تا ده‌لین: لێی بیزاربووه‌ و پتی خۆش نه‌بووه‌ ببیته‌ هاوڕێی؟]. پیغمبهری خوا رضی اللہ عنہ له‌وکاته‌دا زۆر تورمیی پێوه‌ دیاربوو]^(۸۸۳)، وه‌ فه‌رمووی: ((كَذَّبُوا، وَلَكِنَّنِي خَلَفْتُكَ لِمَا تَرَكْتُ وَرَائِي، فَارْجِعْ

(۸۷۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۶/۴) رقم (۱۰۶۵) وقال محققاه: اسناده حسن.

(۸۷۵) أخرجه: البخاري (۲۹۵۰) عن كعب بن مالك رضی اللہ عنہ.

(۸۷۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۵/۴)، والطبري (التاريخ) (۱۰۲/۳) والبيهقي (الدلائل) (۲۱۸/۵).

(۸۷۷) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۸۴۲۹) وقال محققه: صحيح وفي (خصائص علي) (۴۲) وقال محققه: اسناده صحيح، وابويعلی (۷۳۸) وقال محققه: رجاله رجال الصحيح.

(۸۷۸) أخرجه: أحمد (۱۷۰/۱)، والنسائي (خصائص علي) (۵۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن ابي عاصم (السنة) (۱۳۴۰)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۷۲۸).

(۸۷۹) أخرجه: النسائي (خصائص علي) (۴۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وأبويعلی (۸۰۹)، وابن ابي عاصم (السنة) (۱۳۶۶) وقال محققه: حديث صحيح.

(۸۸۰) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۸۴۲۹) وقال محققه: صحيح وفي (خصائص علي) (۴۲) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۸۸۱) أخرجه: أحمد (۱۷۰/۱)، والنسائي (خصائص علي) (۵۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۷۲۸).

(۸۸۲) أخرجه: البخاري (۴۴۱۶)، ومسلم (۲۴۰۴)، والترمذي (۳۷۲۶)، وابن حبان (۶۹۲۷).

(۸۸۳) أخرجه: النسائي (خصائص علي) (۴۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن ابي عاصم (السنة) (۱۳۶۶) وقال محققه:

فَاخْلُقْنِي فِي أَهْلِي وَأَهْلِكَ، أَفَلَا تَرْضَى يَا عَلِيُّ أَنْ تَكُونَ مِنِّي مِمَّنزَلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى؟ إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي)).

واته: [ئەوان راست ناکەن درۆ دەکەن، من تۆم تەنھا بۆ ئەوان جی هێشتوووە بگەرێو بە سەرپەرشتیاری خانەوادەى من و خانەوادەگەى خۆت... ئەى عەلى رازى دەبیت پێگەت بۆ من وەك هارون بێت بۆ موسا، بەلام هیج پێغەمبەرێکم لەدوا نایەت؟] [عەلى ﷺ وتی: بەئى رازى دەبم و من رازیم] (۸۸۱). پاشان عەلى ﷺ گەراییەووە مەدینە و پێغەمبەرىش ﷺ بەرەو غەزاکە جوو] (۸۸۵).

وافیدی ﷺ دەفەرمویت: [سوپاکە لە مەدینە بەرپێکەوت تاگەیشتە ناوچەى (زىل خوشوب) کە چل کیلۆمەتر لە مەدینەووە دوور بوو، پاشان لەوێو بەرەو تەبوك بەرپێ کەوت و رێگە ناسەگەى (عەلقەمەى کورپى ئەلفەغوائى خوزاعى بوو)] (۸۸۶). (دەرچوونى پێغەمبەر ﷺ و سوپاکە بەشەو بوو وە داوايکرد تەنھا ئەوگەسانە لەگەڵیدا بێت کە توانایان هەیه:

سەوبان ﷺ دەفەرمویت: [پێغەمبەرى خوا ﷺ لەرۆیشتنیکیدا فەرمووى بەهاوولانى: ((إِنَّا مُدْبِجُونَ اللَّيْلَةَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَلَا يَزْحَلْنَ مَعَنَا مُضْعِفٌ وَلَا مُضْعَبٌ)) ((ئێمە ئەم شەو لە نیوارەووە ئەگەر خوا وىستى لیبیت بەرپێدەگەوين بۆیە ئەوانەى وشترەکانیان لاوازه یان شیتگيرە با لەگەڵمان نەیهن (واته: دواتر لەسەر خۆبێن) لەوشەووەدا پیاویکی لەگەڵدا بوو وشترەگەى شیتگير بوو خستییە خواریووە ملی شکاو مرد [پێغەمبەر ﷺ فەرمانى کرد نوێزى لەسەر بکریت] وە گۆرپى بۆ نامادە بکریت، پاشان ناشتى و فەرمانى دا بە بیلال جاربدات بەناو سوپاکەداو بلیت: سەرپێچیکار بەهەشتى بۆ نیهو [نا جیتە] بەهەشتەووە سى جار دووبارە کرایەووە] (۸۸۷). وە موجاهیدیش ﷺ دەفەرمویت: [لەغەزای تەبوك دا پێغەمبەر ﷺ بە موسولمانانى فەرموو: ((تەنھا با

حدیث صحیح.

(۸۸۴) أخرجه: النسائي (خصائص علي) (۴۸) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۸۸۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۷/۴) رقم (۱۰۶۵) وقال محققه: اسناده حسن والحديث صحيح.

(۸۸۶) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۱۹۹/۲).

(۸۸۷) أخرجه: أحمد (۲۲۳۶۴) وقال محققه: اسناده ضعيف، والطبراني (الكبير) (۱۴۳۶) و (۷۷۹۲) وفي (الاشامين) (۱۰۸۵)،

والحاكم (۱۴۵/۲) وصححه، وقال الهيثمي (المجمع) (۴۱/۳): اسناده حسن.

پیاوی بهتوانامان له گه‌ل به‌شدار بیت))، موسولمانیک سواری و شتریک شیتگیر بوو بهری دایه‌وه و مرد، خه‌لکی وتیان: نه‌وه شه‌هیده، نه‌وه شه‌هیده، دواتر پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمانی دا به بیلال جار بادت و بلئ: سه‌رپیچی کار ناجیته به‌هسته‌وه[^(۸۸)].

رووداوه‌کانی ریگه‌ی ته‌بوك

له‌و ریگه و رویشته‌دا چه‌نده‌ها روودا و روویاندا له‌وانه:

۱- موسولمان بوونی واسیله‌ی کورپی نه‌سقه ع ﷺ:

موسای کورپی عوقبه ﷺ دمه‌رمویت: [واسیله‌ی کورپی نه‌سقه دانیشتی نوچه‌یه‌کی نزیك شاری مه‌دینه بوو، جاریکیان هاته ناوشار و هاته لای پیغمبهری خوا ﷺ نوپزی به‌یانی له‌گه‌ل کرد. پیغمبهریش ﷺ له‌دوای ته‌واو بوونی نوپزی به‌یانی ته‌ماشای روخساری هاوه‌لانی ده‌کرد، نزیك بوو وه له‌واسیله و نه‌یناسییه‌وه وه فه‌رمووی: ((تۆ کیت؟)) نه‌ویش هه‌والی خۆی بۆ گپراهه‌وه. باشان پیی فه‌رموو: ((چی تۆی هیناوتته ئیره؟)) واسیله ده‌ئیت: وتم هاتووم تا به‌ئیت پیی بدهم و موسولمانبم. پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: ((به‌ئین بده له‌وه‌ی له‌ تواناندا هه‌یه))، نه‌ویش وتی: به‌ئین باشه. له‌ویدا به‌ئینی دا له‌و کاته‌دا پیغمبهر ﷺ خۆی ناماده ده‌کرد بۆ دهرچوون بۆ غه‌زای ته‌بوك.

واسیله به‌ره‌و ناوچه‌ی خۆی گه‌پراهه‌وه و به‌ خوشکه‌که‌ی وت: پیداوستی و که‌لوپه‌لی جه‌نگ بۆ براهه‌ت ناماده بکه‌ چونکه‌ پیغمبهر ﷺ له‌ رویشته‌دایه بۆ غه‌زاکه‌ی. خوشکه‌که‌شی مه‌نی ئاردی پیدایه... له‌گه‌ل هه‌ندیك خورمادا و له‌گه‌ل خۆی هینای بۆ شاری مه‌دینه له‌وئ زانی که‌ پیغمبهر ﷺ و موسولمانان دوو روژ پیستر به‌ره‌و ته‌بوك به‌ریکه‌وتوون و چه‌ند که‌سێک له‌وئ مابوون نه‌وانیش له‌ خۆ ناماده‌کردندا بوون، ئینجا چوو بازارپی بنی فه‌ینوقاع و ده‌یوت: کئ و شتریکم پیی دهدات ده‌سکه‌وته‌که‌ی من له‌ جه‌نگدا بۆ نه‌و [و شتره‌که‌شی دوای گه‌پراهه‌وه بۆ ده‌گپراهه‌وه]، که‌عبی کورپی عه‌جره بانگی کردم وتی: من به‌نۆره له‌گه‌ل خۆم هه‌ئیت ده‌گرم له‌ شه‌و روژدا و وه‌ک یه‌ک دهرۆین و ده‌سکه‌وته‌که‌شت بۆ من ده‌بیت واسیله

(۸۸) أخرجه: عبدالرزاق (۹۲۹۴)، وسعيد بن منصور (السنن) (۲۴۹۴، ۲۴۸۰) وقال الحافظ (الفتح) (۸۵/۶): إسناده

وتی: بهائ باشه. واسیله دواتر دهی وت: خودا پاداشتی خیری کهعب بداتهوه و زیاتر لهبهشی خۆم سواری وشترهکهی دمکردم و لهنانهکهی خۆی بهشی دمدام وه زۆربهی دهبهخشییه من...[^(۸۸۹)].

۲- گهیشتهوهی ئەبو خەیسەمە ﷺ بە سوپاکەي موسولمانان:

لهدوای دمرچوونی موسولمانان ئەبو خەیسەمە گهراپهوه مائهوه و پهشیمان بوو له دواکهوتنهکهی و دواتر دواي سوپاکه کهوت و پێیان گهیشتهوه ئەو باسهش له دوو گیرانههدا هاتوو:

ئیبینو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [له دواي چهند رۆژ له دمرچوونی پیغمبهر ﷺ و سوپاکەي لهمهدينه، ئەبوخەیسەمە له رۆژیکی گهرمدا گهراپهوه لای دوو ژنهکهی له باخه خورماکهيدا، تهماشای کرد ههردوو هاوسهرهکهی ههریهکێکیان له کهپرهکهی خۆیدایه و ئاو رشینیان کردوو و خواردنی بهتامیان بۆ ناماده کردوو لهگهڵ ئاوی سازگادا، هاتهوه لایان وتهماشای کردن چیان بۆ ناماده کردوو وتی: پیغمبهری خوا ﷺ لهبهر خۆر و گهرماو گهردهلول دایه ئەبو خەیسەمەش لهبهر سێبهری فینک و خواردنی نامادهکراوی لای هاوسهری رێک و پێک و لهمالی خۆیدا؟ ئەمه ههرگیز دادپهروهری نییه، پاشان وتی: سویند بهخوا نایهمه ناو کهپری هیچ یهکێکتان تا نهچم و خۆم نهگهیهنمه پیغمبهری خوا ﷺ ئیوهش کهلوپهلم بۆ ناماده بکهن، لهویندا ههردوو هاوسهرهکهی خواردن و پێداویستی سهفهریان بۆ ناماده کرد و وشترهکهی هیناو نامادهی کرد و سواری پستی بوو بهدواي پیغمبهر و سوپاکهدا رۆیشت... له رێگادا به عومهیری کورپی وههیبی جومهحی گهیشته وه ههردووکیان بهیهکهوه بهرپێکهوتن...[^(۸۹۰)].

موسای کورپی عوقبه و عوروهی کورپی زوبهیر رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [ئەبو خەیسەمە ﷺ پیاویکی ئەنساری بوو له هۆزی بهنی سالمی کورپی عهوف، دواکهوتبوو له رۆیشتن

(۸۸۹) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۹۹). وابو داود (۲۶۷۶) بعضاً منه وضعفه الشيخ الالباني (ضعيف ابى داود) (۵۷۲).

(۸۹۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۸/۴) (۱۰۶۶)، والطبري (التاريخ) (۱۰۴/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۲۲/۵) واورده البرزنجي في (صحيح الطبري) (۲۷۵)، وله شاهد عند مسلم (۲۷۶۹).

بۆ غەزای تەبوك، رۆژتیک گەرایهوه ناو باخه خورماکهی و بینی لقی دارخورما هه مووی وا تەپیوه و شۆر بۆتەوه، که پڕه کهشی بۆ ناوڕشین کراوه و هاوسەرکهشی خۆی بۆ رازاندۆتەوه و دەستی شی بۆ له خەنه گرتوو! ئەبو خەیسەمه ﷺ تەماشای ئەوهی کردو فهرمووی: سویند به خودای که عبه من تیاچووم گەر خودا تۆبەم لیومر نه گریت، ئەوهتا من له ژیر سیبهری دارخورمادام وه پیغمبهریش ﷺ شمشیری له مله و له بهر خۆر و تینی گهرمادایه له کاتی کدا خودا له هه موو گونا هه کانی سهرهتا و کۆتایی خۆش بووه ئەوهتا ئەو له بهر خوا و رۆژی دوایی دهرچوو و بهر پیکه وتوو به رهو ئەو غەزایه.

پاشان ئەبو خەیسەمه ﷺ وشتره کهی خۆی ئاماده کرد و کهمیک خورمای کرد تیشوو بهر مهیک و مهشکۆله یه کی پڕ کرد له ناو سوار بوو رۆیشت، هاوسەرکهی بانگی کرد: ئەبو خەیسەمه بوسته تا قسه ت له گه لدا بکه. ئەبو خەیسەمه ﷺ فهرمووی سویند به خوا ئاور ناده مه وه به رهو لای ژن و مناله کهم ههتا نه گه مه وه به پیغمبهر ﷺ بۆ ئەوهی داوای لیخۆشبوونم بۆ بکات له خوا... پێی و ترا مه پۆ شهتله خورما کانت وشک دهبن؟ فهرمووی: چوون بۆ غەزا چاکتره له شهتله خورما و رۆیشت... له پێگادا عومهیری کوری وهه بی جومه حی ﷺ بینی له مه که وه هاتبوو ئەویش به رهو تەبوك دهچوو ههردوو بوونه هاوړی و بهر پیکه وتن...^(۸۹۱).

۳- بهر پیکه وتنی ئەبو زەر ﷺ:

ئیبو ئیسحاق ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهر ﷺ لهو سه فه رهیدا بهر پیکه وت ناو به ناو پێی دمو ترا: ئەی پیغمبهری خوا فلان کهس دوا که وتوه و نه هاتوو، ئەویش دهی فه ره موو: ((لێگه رین نه گه ر خیری تیدا بیت خودا دهیگه یه نیته وه پیمان وه گه ر واش نه بیت خودا ئاسوده ی کردو وین و له ئیوهی دوور خستۆتەوه)) تا جارێکیان پێی و ترا: ئەبو زهر پيش نه هاتوو نه بو زهر پيش وشتره کهی وهک پێویست نه دهر پوشت و دواي خستبوو ئەویش ناچار بوو که لوپه له کهی به کۆل هه لگرئ وه به پێ بهر پیکه ویت به شوین پێی سوپاکه دا، پیغمبهر ﷺ له گه ل سوپاکه دا له یه کیک له جیگاکاندا لایان دابوو، لهو کاته دا یه کیک له موسولمانان وتی: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئەوه پیاویکه

(۸۹۱) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۹۵)، والبيهقي (الدلائل) (۲۲۵/۵).

هەر خۆی بهتەنەها بەرەو ئێرەدیت. فەرمووی: ((دەوی ئەوگەسە ئەبوزەربین؟)) کاتیک نزیك بووهوه ناسیانەوه وتیان: ئەوی پیغمبهری خوا ﷺ ئەوه ئەبو زەرە. ئەویش فەرمووی: ((رَحِمَ اللّٰهُ اَبَا ذَرٍّ يَمْسِي وَحَدُهُ وَيَمُوتُ وَحَدُهُ وَيُئَعْتُ وَحَدُهُ))^(۸۹۲) ((خودایە بەزمییت هەبێ بۆ ئەبوزەر بەتەنەها هەر خۆی دەروات و بەتەنەهاش هەر خۆی دەمریت و بەتەنەها هەر خۆی زیندوو دەکریتەوه)).

۴- فەرموودهکەوی ئەبو رەهەم ﷺ:

هەرچەندە ئەم فەرموودمیه (لاوازه) بەلام بۆ زیاتر زانیاری باسەکەوی دەهێنین: ئەبو رەهەم ﷺ دەفەرمویت: [لەگەڵ پیغمبهر ﷺ بووم لە غەزای تەبووک، شەویکیان لە ناوچەوی (ئەخزەر) دەرویشتین وه لە نزیك پیغمبهرەوه ﷺ بووم، لەوکاتەدا هەموو تووشی و مەنەوز دان (واتە: بێناگایی پیش خەوتن) بووین، جار جار من بەناگا دەهاتم و دەم بینی نزیك بوومەتەوه لە وشترەکەوی پیغمبهری خوا ﷺ و دەترسام لەوهی بەرقاچی بکەوم، بەردەوام وشترەکەم دوور دەخستەوه، تا لە نیووی رینگا خەو بردمیەوه و وشترەکەم بەر وشترەکەوی کەوت بەوه بەناگا هاتم و گویم لێی بوو فەرمووی: ((ناخ)) وتم: ئەوی پیغمبهری خوا داوای لێخۆشبوونم بۆ بکە، فەرمووی: ((بڕۆ)) پاشان دواتر پرسیاری ئەوانەوی لێ دەکردم کە لە بەنی غیفار دوا کەوتبوون منیش ئەو هەوالانەم پێ دەگەیاندا]^(۸۹۳).

۵- باران بارین:

عومەری کوری خەتاب ﷺ دەفەرمویت: [دەرچووین بەرەو تەبووک لە کاتی گەرمایهکی زۆر بەتیندا، لەناوچەیهک لایان داو دووچاری تینوێهتیهکی زۆر هاتین تا وامانزانی گەرمان دەبریت، وه کەسیکیش بپروا بەدوای ئاودا بگەریت وامان دەزانی

(۸۹۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٤٠/٤) رقم (١٠٧٣) وقال محققاه: سنده ضعيف، والطبري (التاريخ) (١٠٧/٣)، والحاكم (٥٠/٣) وصححه وقال الذهبي: فيه ارسال، وابن سعد (الطبقات) (٢٣٤/٤)، والبيهقي (الدلائل) (٢٢١/٥) وحسن اسناده كل من ابن كثير (البدایة) (٦٦١/٤)، والسندي (الذهب المسبوك) (٣٠٧)، وفي (صحيح الطبري) (٢٨٠). (۸۹۳) أخرجه: أحمد (١٩٠٧٢) وقال محققوه: اسناده ضعيف، وعبدالرزاق (١٩٨٢)، والبخاري (الادب) (٧٥٤)، والطبراني (الکبير) (٤١٥،٤١٧)، وابن هشام (السيرة) (١٤٥/٤) رقم (١٠٨٣) وقال محققه: اسناده ضعيف، والحاكم (٥٩٣/٣) والبزار (١٨٤٢)، وضعف اسناده الشيخ الالباني في (ضعيف الادب المفرد) (١١٦)، وقال السندي (الذهب المسبوك) (ص: ٢٤٥): حسن لغيرة.

گهرووی دمبهریت، پیاوی وا ههبوو و شترمهکی سهردهبیری و کیسه ئاوهکهی ناوسکی دهگوشی و چی ئاویکی تیدابوو دهیخواردوه و پاشان سودی له گوشتهکهی دهبینی. لهوکاتهدا ئهبو بهکری صدیق ﷺ فهرمووی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ تۆ دوعات لای خودا قبووله، بۆ دوعامان بۆ ناکهیت؟ فهرمووی: ((تۆ ئهومت پئ خوشه؟)) فهرمووی: بهئ، پیغمبهریش ﷺ ههردوو دهستی بهرز کردوه دوای کردو هیشتا نزاکی تهواو نهکردبوو، ههوریک لهو لایهوه هات و سیبهریکی کرد بهسهرمانداو بارانیکی بهلایمه باری تا ههموو تیر ئاو بووین و ههموو ئهوانهی پشیمان بوو پریان کرد له ئاو، پاشان ئیمه جووین سهیرمان کرد بارانهکه سهربازهکانی تینهپهراوندوه تهنها ههر لهسهر ئهوان باری بوو^(۸۹۴).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دهگهرپهتهوه: له مهحمودی کوری له بهیدهوه ﷺ دهفهرمویت: [بیاوانیک له خزمانم بۆیان گهرامهوه وتیان: یهکن له دووروه بهناوبانگهکان لهگهئماندا بوو لهوساتی باران بارینه ئیمه پیمان وت: ئهی هاوار له تۆ ئایا هیچی ترت پیویسته لهدوای ئهمه؟ نهو وتی: ئهوه تهنها ههوریک بوو بهم لایهدا تیهپری]^(۸۹۵).

۶- زۆرکردنی خواردنهکه:

ئهبو سهعیدی خودری ﷺ دهفهرمویت: [له غهزای تهبوک دا خهئکی دوچاری برسیتی بوون [و ههندیکیان داوایان کرد ریگهیان پیدهریت تا ههندیك له وشترهکانیان سهر بپرن] وتیان: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئهگهر ریگهمان بدهیت تا ههندیك له وشترهکانمان سهر ببپرن و بیخوین و (گهرومانی) پئ چهور بکهین؟ پیغمبهریش ﷺ پئی فهرموون: ((باشه وابکهن)) عومهریش هات و وتی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئهگهر ئهوان وابکهن وشترهکانیان کهم دهبهوه [ئهی حائمان چۆن دهبیت کاتیک پرووبهرووی دوژمن دهبهوه ئیمه ههموو برسی و پیادهپۆ بین]، بهلام داوابکه تا نهو

(۸۹۴) أخرجه: الطبراني (الوسط) (۳۲۹۲)، والحاكم (۱۵۹/۱) وصححه ووافقه الذهبي، والبزار (۱۸۴۱)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۱/۵)، وابن حبان (۱۳۸۳) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وجود اسناده ابن كثير (البداية) (۶۶۲/۴) وقال ابراهيم العلي (صحيح السيرة) (۷۳۴): حديث حسن، وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف الموارد) (۲۰۷) بعد ان حسنه في (فقه السيرة) (ص: ۴۴۰).

(۸۹۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۰۷۱) وقال محققاه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۱۰۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۲/۵) وانظر: (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۸۷۵)، و (صحيح الطبري) (۲۷۸).

خواردنانه‌ی پێیان ماوه بیهینن پاشان داوای به‌ره‌که‌تیاں بۆ بکه له خودا به‌ئکو خودا بر [به‌ره‌که‌تی بکات].

پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((به‌ئێ باشه)) پاشان داواکرا سفرمیه‌کی چه‌رم داخرا و داوای لێکردن ئه‌و خواردنانه‌ی پێیان ماوه بیهینن، دواچار که‌سی وا هه‌بوو مشتیک که‌نمه شامی ده‌هینا و هه‌یان بوو مشتیک خورمای ده‌هینا و هه‌یان بوو که‌رتیک نانی ده‌هینا [به‌توانا که‌یان ئه‌وه بوو که مشته خورمایه‌کی به‌هینا] تا دواچار له‌سه‌ر سفره‌که برێکی که‌م خواردن کۆ بووه‌وه [پیغمبهر ﷺ به‌ده‌ستی خۆی کۆی کرده‌وه] و هه‌ستا داوای به‌ره‌که‌تی له‌خوا کردو، پاشان پێی فهرموون: ((توره‌که‌کانی لێ پرکه‌ن)) ئه‌وانیش توره‌که نه‌ما بوو پێیان پرێ نه‌که‌ن، تا دواچار تیریاں خواردو هه‌ندیکیش ما بوویه‌وه، ئینجا پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((أشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ، لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرُ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ))^(۸۹۶) واته: ((شایه‌تی ئه‌ده‌م هه‌یج خودایه‌ک نییه جگه له الله وه منیش پیغمبهری خودام، هه‌ره‌که‌سیکیش به‌م دوو شایه‌تییه‌ی بگاته‌وه به خودا وه گومانی تیدا نه‌بوو بێت به‌هه‌ستی لێ قه‌ده‌غه نا کریت))

۷- کێشه‌ی نێوان دوو پیاوه‌که:

ی‌ع‌لا ﷺ ده‌گێرێته‌وه‌وه ده‌فه‌رموویت: [له غه‌زای ته‌بوك له‌گه‌ئ پیغمبهری خوا ﷺ بووم، و شتریکم له رێگه‌ی خودا به‌خشی بوو نه‌ویش چاکترین کاره‌چاکه‌کانم بوو له دلی خۆمدا، پیاویکم به‌کرێ گرتبوو [له رێگه‌دا]^(۸۹۷) به‌شه‌ر هات له‌گه‌ئ که‌سیکی تردا، [یه‌کیکیان گازی له قۆلی ئه‌وی تریان گرت]^(۸۹۸) و نه‌ویش قۆلی راکیشاو به‌هۆیه‌وه دانیکی خریی که‌وت و چووه لای پیغمبهری خوا ﷺ [تا تۆله‌ی دانه خریکه‌ی بۆ بکاته‌وه] پیغمبهریش ﷺ پێی فهرموو: [أرذت أن تأکل لحمه] ((أرذت

(۸۹۶) أخرجه: مسلم (۲۷، ۲۵)، وأحمد (۱۱۰۸۰) وقال محققوه: اسناده صحيح، وأبويعلى (۱۱۹۹) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (۶۵۳۰) وقال محققه: اسناده صحيح والنسائي (عمل اليوم) (۱۱۳۸) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الطول) (۵۲) والحاكم (۶۱۸/۲) وصححه ووافقه الذهبي. واللفظ المسلم والزيادة للحاكم والنسائي.

(۸۹۷) أخرجه: ابن ماجة (۳۶۵۶) وهو حديث صحيح.

(۸۹۸) أخرجه: النسائي (۴۷۵۹) وهو حديث صحيح.

گهرووی دمبپیت، پیاوی وا ههبوو و شترهکهی سهردهبپری و کیسه ئاوهکهی ناوسکی دهگوشی و چی ئاویکی تیدابوو دهیخواردوه و پاشان سودی له گوشتهکهی دهبینی. لهوکاتهدا ئهبو بهکری صدیق ﷺ فهرمووی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ تۆ دوعات لای خودا قبووله، بۆ دوامان بۆ ناکهیت؟ فهرمووی: ((تۆ ئهوت پئی خوشه؟)) فهرمووی: بهئێ، پیغمبهریش ﷺ ههردوو دهستی بهرز کردوه دوای کردو هیشتا نزاکی تهواو نهکردبوو، ههروئیک لهو لایهوه هات و سیبهریکی کرد بهسهرمانداو بارانیکی بهلیزمه باری تا ههموو تیر ئاو بووین و ههموو ئهوانهی پێیان بوو پریان کرد له ئاو، پاشان ئیمه جووین سهیرمان کرد بارانهکه سهربازهکانی تینهپهراوندوه تهنها ههر لهسهر ئهوان باری بوو^(۸۹۴).

ئیبینو ئیسحاق ﷺ دهگپرتیهوه: له مهحمودی کوری له بهیدهوه ﷺ دهفهرمویت: [بیاوانیک له خزمانم بۆیان گێرامهوه وتیان: یهکن له دوورپوه بهناوبانگهکان لهگهلماندا بوو لهوساتی باران بارینه ئیمه پیمان وت: ئهی هاوار له تۆ ئایا هیچی ترت پێویسته لهدوای ئهمه؟ ئهه وتی: ئهوه تهنها ههروئیک بوو بهم لایهدا تپهپری]^(۸۹۵).

۱- زۆرکردنی خواردنهکه:

ئهبو سهعیدی خودری ﷺ دهفهرمویت: [له غهزای تهبوک دا خهئکی دوچاری برسیتی بوون [و ههندیکیان داوایان کرد رینگهیان پێبدریت تا ههندیک له وشترهکانیان سهه بپرن] وتیان: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئهگهر رینگهمان بدمیت تا ههندیک له وشترهکانمان سهه بپرن و بیخوین و (گهرومانی) پئی چهور بکهین؟ پیغمبهریش ﷺ پئی فهرموون: ((باشه وابکهن)) عومهریش هات و وتی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئهگهر ئهوان وابکهن وشترهکانیان کهم دهبنهوه [ئهی حائمان چۆن دهپیت کاتیک پرووبهرووی دوژمن دهبنهوه ئیمه ههموو برسی و پیادهپۆ بین]، بهلام داوابکه تا ئهه

(۸۹۴) أخرجه: الطبراني (الوسط) (۳۲۹۲)، والحاكم (۱۵۹/۱) وصححه ووافقه الذهبي، والبزار (۱۸۴۱)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۱/۵)، وابن حبان (۱۳۸۳) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وجود اسناده ابن كثير (البداية) (۶۶۲/۴) وقال ابراهيم العلي (صحيح السيرة) (۷۳۴): حديث حسن، وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف الموارد) (۲۰۷) بعد ان حسنه في (فقه السيرة) (ص: ۴۴۰).

(۸۹۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۰۷۱) وقال محققاه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۱۰۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۲/۵) وانظر: (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۸۷۵)، و (صحيح الطبري) (۲۷۸).

خواردنانه‌ی پټیان ماوه بیهینن پاشان داوای به‌ره‌که‌تیاں بۆ بکه له خودا به‌لگو خودا بر [به‌ره‌که‌تی بکات].

پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((به‌ئێ باشه)) پاشان داواکرا سفرمیه‌کی چه‌رم داخرا و داوای لی‌کردن ئه‌و خواردنانه‌ی پټیان ماوه بیهینن، دواچار که‌سی وا هه‌بوو مشتیک که‌نمه شامی ده‌هینا و هه‌یان بوو مشتیک خورمای ده‌هینا و هه‌یان بوو که‌رتیک نانی ده‌هینا [به‌توانا که‌یان ئه‌وه بوو که‌ مشتیه خورمایه‌کی به‌هینایه] تا دواچار له‌سه‌ر سفره‌که بریکی که‌م خواردن کۆ بووه‌وه [پیغمبهر ﷺ به‌ده‌ستی خۆی کۆی کرده‌وه] و هه‌ستا داوای به‌ره‌که‌تی له‌خوا کردو، پاشان پټی فهرموون: ((توره‌که‌کانی لی پرکه‌ن)) ئه‌وانیش توره‌که نه‌ما بوو پټیان پری نه‌که‌ن، تا دواچار تیریاں خواردو هه‌ندیکیش مابوو یه‌وه، ئینجا پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((أشهدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ، لَا يَلْقَى اللَّهَ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرُ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ))^(۸۹۷) واته: ((شایه‌تی ئه‌ده‌م هه‌یج خودایه‌ک نییه جگه له الله وه منیش پیغمبهری خودام، هه‌ره‌که‌سیکیش به‌م دوو شایه‌تییه‌ی بگاته‌وه به‌ خودا وه گومانی تیدا نه‌بوو بټیت به‌هه‌شتی لی فه‌ده‌غه نا‌کریت)).

۷- کیشی نیوان دوو پیاوه‌که:

یه‌علا ﷺ ده‌گپرتیه‌وه‌وه ده‌فهرمویت: [له غه‌زای ته‌بوك له‌گه‌ئ پیغمبهری خوا ﷺ بووم، و شتریکم له ریگه‌ی خودا به‌خشی بوو ئه‌ویش چاکترین کاره‌چاکه‌کانم بوو له دلی خۆمدا، پیاویکم به‌کری گرتبوو [له ریگه‌دا]^(۸۹۷) به‌شه‌ر هات له‌گه‌ئ که‌سیکی تردا، [یه‌کیکیان گازی له قۆلی ئه‌وی تریان گرت]^(۸۹۸) و ئه‌ویش قۆلی راکیشاو به‌هۆیه‌وه دانیکی خریی که‌وت و چووه لای پیغمبهری خوا ﷺ [تا تۆله‌ی دانه خریکه‌ی بۆ بکاته‌وه] پیغمبهریش ﷺ پټی فهرموو: [أرذتُ أَنْ تَأْكُلَ لَحْمَهُ] ((أرذتُ

(۸۹۶) أخرجه: مسلم (۲۷، ۲۵)، وأحمد (۱۱۰۸۰) وقال محققوه: اسناده صحيح، وإبویعلی (۱۱۹۹) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (۶۵۰) وقال محققه: اسناده صحيح والنسائي (عمل اليوم) (۱۱۳۸) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الطول) (۵۲) والحاكم (۶۱۸/۲) وصححه ووافقه الذهبي. واللفظ المسلم والزيادة للحاكم والنسائي.

(۸۹۷) أخرجه: ابن ماجه (۳۶۵۶) وهو حديث صحيح.

(۸۹۸) أخرجه: النسائي (۴۷۵۹) وهو حديث صحيح.

أَنْ [تَقَضَّمَ ذِرَاعَ أَخِيكَ] (٨٩٩) كَمَا يَقَضُّمُ الْفَحْلُ (٩٠٠) ((مَا تَأْمُرُنِي؟ تَأْمُرُنِي أَنْ أَمْرَهُ أَنْ يَدَعَ يَدَهُ فِي فَيْكِ تَقَضُّمَهَا كَمَا يَقَضُّمُ الْفَحْلُ [إِنْ شِئْتَ فَادْفَعْ إِلَيْهِ يَدَكَ حَتَّى يَقَضِّمَهَا، ثُمَّ انْتِزِعْهَا إِنْ شِئْتَ] [لَا دِيَةَ لَكَ] ((٩٠١))) (٩٠٢). واته: [تۆ ویستت گوشته که ی بخویت؟] [تۆ ویستت قۆلی براكهت داخرمینی] [وهك وشتر] [دمته ویت چیم پئ بلایت؟] [دمته ویت من فهرمانی پئ بکه م دمستی بخاته دهمت تا وهك وشتر داخرمینی] [تۆش گهر دمته ویت قۆلی خوئی بدمری تا ئه ویش بوئ داخرمینی و گازی لیبگریت دواجار تۆش گهر ویستت قۆلی له ده می دمرکه] [وه گهرنا تۆ هیج فهرمبوویهکت ناکه ویت]].

۸- پرسیاره که ی موعازی کوری جه بهل ﷺ :

موعاز ﷺ دمفه رمویت: [له گهل پیغمبهری خوا ﷺ بووم له غهزای ته بوکدا و له ری رۆیشتنه که ماندا ساتیکم بو هاته پیش، پیغمبهری خوا ﷺ چواردهوری چۆلبوو منیش وشترمه که م تاوداو چوومه خزمهتی و له گهلی دمرپۆیشتم] وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ کاریکم نیشان بده تا به هۆیه وه بچه به ههشت و له دۆزهخ دوورم بخاته وه.

فهرمووی: ((پرسیارت لی کردووم دمرباره ی شتیکی گه وره و ئه ویش ئاسان دمییت له سه ر ئه و که سه ی که خودا له سه ری ئاسان بکات، پئویسته خودا به رستیت و هیج شتیک نه که یته هاوتا بو ی و نوێزه کانت ئه نجام بدهیت و زهکات ببه خشیت و په مه زان به رپۆزوو ببیت و چه جی مالی خودا ئه نجام بدهیت، پاشان فهرمووی: ((أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ أَبْوَابِ الْخَيْرِ: الصَّوْمُ جَنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ)) واته: ئایا دمرگاکانی چاکهت نیشان بدهم؟ رۆزو فه لغانه و خیرکردن هه له دمسپرته وه وه نوێز کردن له نیوه ی شه ودا، وه ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿ تَتَجَافَىٰ جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١١﴾ (السجدة) واته: (که له که وه ته نیشتیان دوورده خه نه وه له جی نوینه کانیان، له بهر عبادت و شه ونوێز،

(٨٩٩) أخرجه: النسائي (٤٧٦٢) وهو حديث صحيح.

(٩٠٠) أخرجه: مسلم (١٦٣٧/٥).

(٩٠١) أخرجه: النسائي (٤٧٦١) وهو حديث صحيح.

(٩٠٢) أخرجه: البخاري (٣٩٧٣).

ئەوان سەرلەسەڕین نائین و خەویان نییە چونکە لە تاریکیدا شەو نوێژ دەکەن و وە
دەترسن لە سزای خوا و بە ئومێدن لە رحمەتی و بەزەیی خودا.

پاشان فەرمووی: ئایا بێت ڕاگەیهنم سەری هەموو ئەوکارانە چیبە و کرۆکی
چیبە؟ و سەر تروپەکەیی چیبە؟ ((سەری هەموو کارمکان نیسلام بوونە وە
کرۆکەکەشی نوێژە و سەر تروپەکەشی جیهادو تیکوشانە لە پیناوی خودا)). پاشان
فەرمووی: ((ئایا هەوائت پێبەدەم کۆکەرەوێ ئەوانە هەموو لەجی دایە؟)) و تەم: بەئێ
ئەیی پیغمبهری خوا ﷺ. ئەویش زمانی خۆی گرت و پاشان فەرمووی: ((ئەمەت
بگرە تا زیانت پێ نەگەیهنیت)) و تەم: ئەیی پیغمبهری خوا ﷺ بۆ ئیمە سزا دەدرێن
لەسەر ئەو و تانەیی کە دەیلێن؟ فەرمووی: ((تکلیتک أَمَّا يَا مَعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ
عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ))^(۹۰۳) واتە: ((دایکت ڕۆلە ڕۆت بۆ بکات ئەیی موعاز
ئایا خەلکی بەهۆی دروینەیی زامانیانەووە نییە کە بەسەر ڕوویاندا فری دەدرینە ناو
دۆزەخەووە؟))^(۱).

۹- خەملاندنی خورماکەیی ناوچەیی (وادیی قوراء):

سوپای موسولمانان گەیشتنە ناوچەیی (وادیی قوراء) و تێپەربوون بەلای باخە
خورمایەکی ئافرمەتیکدا و خورمایان لێ دەکری و بۆیان خەملاند، ئەبو حومەید
ﷺ دەفەرمویت: [لەگەڵ پیغمبهری خوا ﷺ بووین لە غەزای تەبوک دا گەیشتی
ناوچەیی (وادیی قوراء) بەلای باخە خورمایەکدا ڕویشتین و پیغمبهری خوا ﷺ
فەرمووی: ((خورماکەیی بۆ بخەملێن)). ئیمەش بۆمان خەملاند، پیغمبهریش ﷺ
خەملاندی بە (دە ویسق) بە ئافرمەتەکەیی فەرموو: ((أحصبها حَتَّىٰ نَرْجِعَ إِلَيْكَ إِنْ شَاءَ
اللَّهُ)) قَانَطَلْنَا^(۹۰۴) واتە: ((بۆمان بزمیرە تا دواتر دەگەرینەووە لات گەر خودا ویستی
لێ بێت))... و پاشان بەرەو مەبەستمان بەرێکەوتین...].

(۹۰۳) أخرجه: أحمد (۲۲۱۲۲) وقال محققوه: صحيح بطرقة، والتزمذي (۲۶۱۶) واللفظ له، وابن ماجه (۳۹۷۳)، والطبراني
الكبير (۱۱۸/۲۰) والزيادة له، وابن ابي شيبة (۷/۱۱)، والطيايبي (۵۶۰)، والحاكم (۷/۲) وصححه ووافقه الذهبي،
والبزار (۲۶۷۰)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۲۱۱۰)، و (صحيح ابن ماجه) (۳۲۰۹)، و(الطحاوية)
(۲۰۲/۱)، و(الارواء) (۴۱۳)، و (صحيح الجامع) (۵۰۱۲)، وصححه الارناؤوط (رياض الصالحين) (۵۷).
(۹۰۴) أخرجه: أحمد رقم (۲۳۶۰۴) (۴۲۴/۵۰)، والبخاري (۱۴۸۱)، ومسلم (۱۰۱۱) (۱۷۸۶) والدارمي (۲۴۹۵) وابن حبان
(۶۵۰۱) وابن ابي شيبة (۳۸۱۶۱).

۱- ون بوون و دوور کهوتنهوهی و شترهکهی پیغمبهری خوا ﷺ:

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ له سهفه ریکدا بهرئ کهوتبوو، گهیشه ناوچهیهک لهویدا و شترهکهی ون بوو، ههندیک له هاوهلان جوون بهدوایدا گهپان، وه یهکیک له دووروهکان لهویدا نزیکبوو له پیغمبهری خوا ﷺ ناوی (زهیدی کورپی لوسهیتی فهینوقاعی) بوو... زهیدی کورپی لوسهیت لای کۆپان وکهلوپهلهکهی عهماردا بوو لهو کاتهدا عهماریش لای پیغمبهری خوا بوو ﷺ، دووروهکه وتی، ئایا موحه ممهه بانگهشهی ئهوه ناکات پیغمبهره وههوالی له ناسمانهوه بۆ دیت ئهی بۆ شوینی و شترهکهی نازانیت؟ لهوکاتهدا پیغمبهری خوا ﷺ عهمار لایبوو فهرمووی: ((پیاویک وتی: ئهوهتا موحه ممهه پیتان رادهگهیهنیت که ئهوه پیغمبهره وه ئهوههوالی له ناسمانهوه بۆ دیت بهلام ئهوه نازانیت و شترهکهی له کوئییه، سویند بهخوا من هیچ نازانم مهگهر ئهوانه نهبیت که خودا فیریکردووم، ئیستاش خودا شوینی و شترهکهی بۆ دهست نیشان کردووم، ئهوهتا لهو دۆلهدایه له شیوی فلان و فلان و رهشمهکهی بهداریکهوه ئالاهه پپوهی گیرۆده بووه ئپوش برۆن بۆمی بهیننهوه)).

هاوهلان جوونه ئهوناوچهیه و شترهکهیان بۆ هینایهوه، دواتر عهمار رضی اللہ عنہ گهپرایهوه لای کۆچ و کهلوپهلهکهی وتی: سویند بهخوا سهیرم له شتیک دیت که پیغمبهری خوا ﷺ بۆی گیرامهوه کهسینک ناوهاو ناوهای وتوووه و خوئی بۆی باسکردوووه، وه ههموو ئهوانهی وتهوه که زهید پشتر باسکرد، پیاویک لهویدا بوو وتی: سویند بهخوا زهید ئهوه قسهیهی کرد پش ئهوهی تۆ بیگیپتهوه لهلامان. عهماریش ههستاو دهستی خسته بینه قاقای و دهی وت: ئهی بهندهکانی خوا و مرن بههانا مهوه مهترسیهکی گهوره و خراپه کاریکی گهوره له لایه ههستم پینه کردوووه، ئهی دوزمنی خوا لیم دووربکهومرهوه و هاوپیتهیم مهکه... [٩٠٥].

لهویدا هاوهلان شوانیکی بهتواناو بههیزیان بینی خۆزگهیان دهخواست ئهوه هیز و توانایهی بۆ جههاد و تیکۆشان له پیناوی خوادا بهگهر بخستایه، ئهبومهفاریق

(٩٠٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٤٠/٤) (١٠٧٢)، والطبري (التاريخ) (١٠٦/٣)، وابونعيم (الدلائل) (٤٤٣)، والبيهقي (الدلائل) (٢٣١/٥) وحسن اسناده الحافظ في (التهديب) (٦٥/١٠)، وقال السدي في (دراسة نقديه وتاريخية في غزوة تبوك) (ص: ١٧٥): وهو حسن الاسناد، وصححه ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) (٧٣٦)، وانظر: (صحيح الطبري) (٢٧٩).

ﷺ دهفهرمویت: [ئیمه له خزمهتی پیغمبهری خوادا بووین ﷺ له غهزای تهبوکدا و شتریک ونبوو، بههوییهوه لهو ناوچهیه ماینهوه... عهرمبیکى دهمتهکی بههیز و به توانا ههنديک مهرى خوى دهلهومراند) هاوهلانی پیغمبهرى خوا ﷺ چالاکى و به توانایى نهویان بینى (پى سهرسام بوون وتیان: نهى پیغمبهرى خوا] نهوگهنجه نهگهر هیز و تواناکهه له پیناوى خوادا بخستایهته گهر باشتربوو. [پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (إِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَىٰ وَآلِهِ صَغَارًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَىٰ أَبَوَيْنِ سَيِّئِينَ كَبِيرَيْنِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى رِيَاءً وَمَفَاخَرَةً فَهُوَ فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ)) (۹۰۶) واته: ((نهگهر نهو هاتبیتهدمروهه تا منداله بچوکهکانى تیر بکات، نهوه نهو کارهه وهك جیهاده بوى له پیناوى خوادا، وه نهگهر هاتبیتهدمروهه بو نهوهى باوک و دایكى بهسالآچووى بهخيو بکات نهوه نهو کاره بوى وهك جیهاده له پیناوى خوادا، وه گهر هاتبیتهدمروهه بو نهوهى پیداویستی خوى دابین بکات نهوه نهو کارهه وهك جیهاده بوى له پیناوى خوادا، وه گهر هاتبیتهدمروهه بو رووپامایى و ناودارى و شانازى نهومیان له پیناوى شهیتاندايه)).

۱۱- ماوهى مهسح کردنى خوف:

عهوفى كورى مالیکى نهشجعهى ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهرى خوا ﷺ فهرمانى کرد به مهسح کردن بهسهر خوفدا (واته: جوړه پیلأویكى چهرمه) فهرمووی: ((تا سى رۇز و سى شهو بو نهو كهسهى لهسهفهردايه دهبيت و تنها شهو رۇزیکيش بو نهوکهسهى له مالى خویدايه)) (۹۰۷).

۱۲- بهرۇزوو بوون له سهفهدا:

جابر ﷺ دهفهرمویت: [لهگهل پیغمبهرى خوا ﷺ بووین لهغهزای تهبوکدا. نهو غهزايه نازناوى غهزای (بارگرانى) بوو، بهرپکهوتبووین له دواى نهوهى رۇز

(۹۰۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۸۲/۱۹)، وفي (الاوسط) (۶۸۳۵) وفي (الصغير) (۹۴۰)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الجامع) (۱۴۲۸)، و (صحيح الترغيب والترهيب) (۱۶۹۲).

(۹۰۷) أخرجه: أحمد (۲۳۹۹۵) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن ابى شيبة (۳۸۱۶۶) والبخاري (۲۷۵۷)، والطبراني (الكبير) (۶۹/۱۸)، وفي (الاوسط) (۱۱۶۷)، والبيهقي (الكبرى) (۲۷۵/۱) وقال: قال البخاري: حديث حسن، وقال الشيخ الالباني في (الارواء) (۱۰۲): سنده صحيح، وقال الشيخ مقبل (الصحيح المسند) (۱۰۳۷): حديث حسن.

گه‌یشتبووه چیشه‌نگاو، ته‌ماشامان کرد چهند که‌سیک له ژیر سبهری دره‌ختیکدا بوون وتیان: ئە‌ی پیغمبهری ﷺ خوا ئە‌وه پیاویکه به‌رژوووه به‌هۆیه‌وه زۆر به‌ریه‌شان و ماندوووه، فهرمووی: ((لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تَصُومُوا فِي السَّفَرِ))^(۹۰۸) واته: ((چاکه له‌وه‌دانیه‌یه ئیوه له‌سه‌رفه‌ردا به‌رژوووبن)).

له‌گێرانه‌ومیه‌کی تر‌دا: [پیغمبهر ﷺ پیاویکی بینی خه‌ئکی لێی کۆبوو بوونه‌وه سبهریان به‌سه‌ره‌وه ده‌کرد فهرمووی: ((ئه‌وه‌ چیه‌تی؟)) و‌ترا: ئە‌و پیاوه به‌رژوووه. فهرمووی: ((چاکه له‌وه‌دا نییه ئیوه له‌سه‌رفه‌ردا به‌رژوووبن))^(۹۰۹).

۱۲- سوتره و به‌ربه‌ستی نوێژخوین:

دایکی باوه‌رداران عائیشه رضی اللہ عنہا ده‌فه‌رمویت: [پرسیار له‌ پیغمبهری ﷺ خوا کرا رضی اللہ عنہ له‌ غه‌زای ته‌بوکدا سه‌باره‌ت به‌سوتره و به‌ربه‌ستی نوێژخوین؟ فهرمووی: ((ده‌بیت وه‌ک به‌رزی داری پال‌دانه‌وه‌ی ئە‌وه‌که‌سه‌ بیت که‌ سواری وشتر بووه))^(۹۱۰).

۱۴- کۆکردنه‌وه‌ی دوو نوێژ به‌یه‌که‌وه:

موعازی کوری جه‌به‌ل رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمویت: [پیغمبهری ﷺ خوا رضی اللہ عنہ له‌ غه‌زای ته‌بووکدا گه‌ر گه‌شته‌که‌ی پیش نوێژی نیومرۆ ده‌ستی پێ بکردایه‌ ئە‌وه‌کات نوێژی نیومرۆ‌ی دوا ده‌خست تا دواجار له‌گه‌ل نوێژی عه‌سر به‌یه‌که‌وه‌ ده‌یکرد وه‌ نه‌گه‌ر له‌ دوا‌ی نوێژی نیومرۆ برۆیشتایه‌ ئە‌وه‌کات عه‌سری ده‌هینایه‌ پیش وه‌ له‌گه‌ل نیومرۆ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌یکرد و پاشان به‌رێده‌که‌وت، وه‌ هه‌رکات برۆیشتایه‌ پیش مه‌غریب ئە‌وه‌کات مه‌غریبی دوا ده‌خست و دواتر له‌گه‌ل عی‌شا به‌یه‌که‌وه‌ ده‌یکرد، وه‌ هه‌رکات دوا‌ی مه‌غریب به‌رێبکه‌وتایه‌ ئە‌وه‌کات نوێژی عی‌شای ده‌هینایه‌ پیش و له‌گه‌ل مه‌غریب به‌یه‌که‌وه‌ ئە‌نجامی ده‌دا]]^(۹۱۱).

(۹۰۸) أخرجه: ابن حبان (الصحيح) (۳۵۵۳) وقال محققه: رجاله ثقات.

(۹۰۹) أخرجه: أحمد (۲۹۹/۳)، والبخاري (۱۹۴۶)، ومسلم (۱۱۱۵)، والطائسي (۱۷۲۱)، وابوداود (۲۴۰۷).

(۹۱۰) أخرجه: مسلم (۵۰۰)، والنسائي (الصغرى) (۶۲/۲) وفي (الكبرى) (۸۲۰).

(۹۱۱) أخرجه: أحمد (۲۹۶/۴) والبخاري (۱۱۱۲)، وابوداود (۱۲۰۸، ۱۲۲۰)، والترمذي (۵۵۳)، والبيهقي (الكبرى) (۱۶۲/۳)

وفي (الصغرى) (۵۱۹)، وابن حبان (۱۴۵۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما، وصححه الشيخ الالباني في

(الارواء) (۵۷۸) و (صحيح الترمذي) (۴۵۵)، و (صحيح ابى داود) (۱۰۸۰).

گه ييشتني سوپاي موسولمانان بۇ ناوچهي تهبوك

موعازي كورپي جه بهل ﷺ دمه فرمويت: [له گه ل پيغهمبهرى خوا ﷺ له غه زاي تهبوك بهرپيگه وتبوون و نويزمكاني بۇ (كورت) و كۇ دمكردينه وه نيوارميه كيان فهرمووي: ((إِنَّكُمْ سَتَأْتُونَ عَدَا، إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَيْنَ تَبُوكَ، وَإِنَّكُمْ لَنْ تَأْتَوْهَا حَتَّى يَضْحَى النَّهَارُ، فَمَنْ جَاءَهَا فَلَا يَمَسُّ مِنْ مَائِهَا شَيْئًا))^(۹۱۳) واته: ((گهر خودا ويستي لي بيت نيوه سبه ي دهگنه كانيه كه ي تهبوك له كاتي چيسته نكاودا، ههر كه سيك له نيوه پيشتر گه يسته سهري با به هيچ جورنيك دست له ناو كه ي نه دا تا خوم دهگمه سهري)).

ئهبو قه تادمش ﷺ دمه فرمويت: [پيغهمبهرى خوا ﷺ وتاري بۇ داين و فهرمووي: ((إِنَّكُمْ تَسِرُونَ عَشِيَّتِكُمْ وَلَيْلَتِكُمْ، وَتَأْتُونَ الْمَاءَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَدَا)) واته: ((نيوه نه م نيوارميه و نه شهوتان برپوه و دمرون، به ياني گهر خودا ويستي لي بيت دهگنه ناو كه)). موسولمانان هه موو بهرپيگه وتن كهس له سهر كهس نه ده وه ستا، رپويشتن تا گه يشتنه نيوه ي شه و من له په نايدا بووم، پيغهمبهرى خوا ﷺ وه نهوز برديه وه وه دخت بوو به لادا بكه وييت... پاشان ههر رپويشتين و بهرده وام بووين تا زوربه ي شه و تيبه رپوو وه به سهر وشتره كه يه وه دووباره وه دخت بوو به لادا بكه وييت به لام من گرم بي نه وه ي له خه وه كه ي به ناگاي به ينم، پاشان رپويشتين له كاتي كوتايي پارشيودا بوو، نه م جارميان زياتر له دوو جار كه ي تر به لادا كه وت و نزيك بوو بهر بيته وه، منيش چووم و به دهستم گرم تا نه كه وييت، له و كاته دا سهري بهر ز كرده وه و فهرمووي: ((ئه وه تۇ كييت؟)) وتم: منم ئهبو قه تاده. فهرمووي: ((له كه يه وه ناوها له گه ل مندا دمرويت؟)) وتم: من نه م شه و بهرده وام ناوها له گه لندا بووم. فهرمووي: ((حَفِظَكَ اللَّهُ مِمَّا حَفِظْتَ بِهِ نَبِيَّهُ)) واته: ((خودا بتپاريزي وه ك چون پيغهمبهره كه يت به و جوره پاراستوه)).

پاشان فهرمووي: ((تۇ وادهبينيت خه لكي نيمه يان لي ديار نه بييت؟)) ياخود فهرمووي: ((ئايا كهس له وانه ده بينيت؟)) وتم: نه وه سواريك دياره پاشان وتم: نه وه ش سواريكى تره، تا هه موو بووينه كه وت سوار، پاشان پيغهمبهرى خوا ﷺ

له ریگه دابهزی و له جیگهیهکدا پال کهوت و فهرمووی: ((ناگاداربن نویژهکهمان بۆبپاریزن)) دواتر یهکهم کهس به خه بهر هات خۆر له پشتی دابوو، نیمهش هه موو به ترسه وه به خه بهر هاتین، پاشان فهرمووی: ((سواری و لاخه کانتان بن)) نیمهش سواری بووین و به ریگه وتین تا به ته واوهتی خۆر هه لات و بهرز بووه وه، پاشان دابهزی و داوای مه تاره ی دستنویژ گرتنه که ی کرد که میک ناوی تیدا بوو دست نویژیکی ساده ی گرتو هیشتا که میک ناوی تیدا ما بوو به نه بو هه تاده ی فهرموو: ((ناگات له مه تاره کهت بیت و بیپاریزه چونکه له مه وودا هه وائیکی خۆی دهبیت)).

پاشان بیلال ﷺ بانگی دا پیغمبری خوا ﷺ دوو رکات نویژی کرد و پاشان نویژی به یانی وهک رۆژانی تر [بو کردین] و دواتر نیمه و پیغمبری خوا ﷺ هه موو سواری وشتره کانمان بووین و هه ندیکمان به چپه له گه ل یه کتر دهدواین: نایا که فاره تی نه و نویژه مان که دواکهوت نه بیت چی بیت؟ پاشان پیغمبری خوا ﷺ فهرمووی: ((نایا من سه رمه شق نیم بو ئیوه؟)) پاشان فهرمووی: ((أما إِنَّهُ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَقْرِيطٌ إِمَّا التَّفْرِيطُ عَلَى مَنْ لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الْآخِرَى فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلْيُضَلِّهَا حِينَ يَنْتَبِهَ لَهَا، فَإِذَا كَانَ الْعَدُوُّ فَلْيُضَلِّهَا عِنْدَ وَقْفِهَا) واته: ((بزانن خه م ساردی له خه ودا نییه به لکو خه مساردی له وهدایه یه کیک نویژه که ی نه کات تا کاتی نویژه که ی تر دپته پیش، هه رکه سیک وای به سه ر هات کاتیک به ناگاهات با نویژه که ی خۆی بکات...)) پاشان فهرمووی: ((ئیه ده لئین دهبین خه لکی جیبان کردبیت؟)) پاشان فهرمووی: ((خه لکینه رۆژ بووه وه و پیغمبره که یان نه دۆزیه وه، له و کاته دا نه بو به کر ﷺ به عومه ری ﷺ وت: پیغمبری خوا ﷺ وا له دواتانه وه دپت و به جیی نه هیشتون. خه لکیکی تر وتیان: پیغمبری خوا ﷺ له پیشه وه رۆیشتوه. نه وان نه گه ر گوپرایه لی نه بو به کر و عومه ر بکه ن پینمایی کرا و دهبین و(پیی راست به رناده ن)).

وتیان: نه ی پیغمبری خوا ﷺ وا له توینویتی دا له ناو چووین. فهرمووی: ((ئیه له ناوچونتان له سه ر نه)) پاشان فهرمووی: جامه بچکوله که ی خۆم بو دمر به یینن پاشان داوای مه تاره ناوه که ی منی کرد، نه بو هه تاده له به ره وه ناوی ده کرده جامه که و ناوی پیده دان، نه وهنده ی خه لکی ناوی ناو مه تاره که یان بینن لئی

کۆبوونەوه. پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((بە جوانی کۆ ببنەوه چونکە هەمووتان تیر ناو دەبن)) ئەوانیش جوان و مستان ئینجا پیغمبەری خوا ﷺ خۆی لەمەتارمەکه ناوی بۆ دەکردنە جامەکهوه و من پێم دەدان تا لە کۆتایدا من و پیغمبەری خوا ﷺ ماینەوه، پاشان پیغمبەری خوا ﷺ ناوی بۆ تیکردم و فەرمووی: ((بیخۆرەوه)) منیش وتم: من ناخۆمەوه تا تۆ نەبخۆیتەوه ئەو پیغمبەری خوا ﷺ. ئەویش فەرمووی: ((ئەوهی ناو بداتە خەلکی خۆی دەبیت لە دواى هەموویان بیخواتەوه)) منیش ئاوهکەم خواردەوه پاشان پیغمبەری خوا ﷺ ئاوهکەى خواردەوه، وه کاتێک گەشتینەوه بە خەلکی هەموو لایان دابوو تیر ئاویان خواردبوووه و پشوویان دابوو[^(۹۱۳)].

لە فەرموودەکهی موعازدا ﷺ دەفەرمویت: [....پاشان هەموو گەشتنە کانیهکهی تەبوك بینیمان دوو پیاو لە پیش ئیمهوه چونهته سەر کانیهکه و ئاویکی یهکجار کهمی تێدا ماوو بانگی کردن و پرسیری لیکردن: ((ئایا دەستان لە ئاوهکهی داوه؟)) وتیان: بەئێ... پاشان بە مشت هەنئ ناوی لێ هەئینجا و کردیه تەشتیکهوه ئینجا پیغمبەری خوا ﷺ هەردوو دەست و دەم و چاوی تێدا شۆرد و پاشان رژاندیه ناو کانیهکهوه دواتر ئاوی کانیهکه تەقی و زۆر زیادى کرد و بەخوڕ لەبەری دەرویشت لەویدا تیکرای موسولمانان لێیان خواردەوه لەو کاتەدا پیغمبەری خوا ﷺ بە موعازی کورپی جەبهەلی فەرموو: ((موعاز گەر تەمەنت درێژ بیت نزیکه ئەم ناوه ببینیت پربوووه لە باخ))^(۹۱۴).

لە دواى گەشتنی سوپاکه بۆ ناوچهی تەبوك پیغمبەری خوا ﷺ هەوالی پێدان که ئەم شەو بایهکی بەهیزو زریان دەست پێدەکات، ئەبو جومەیدی ساعیدی ﷺ دەفەرمویت: [....رۆشتین تا لەگەڵ پیغمبەری خوا ﷺ گەشتینە ناوچهی تەبوك و لەوئ پیغمبەری خوا ﷺ بەموسولمانانی فەرموو: ((إِنَّهَا سَتَهُبُ عَلَيْكُمْ اللَّيْلَةَ رِيحٌ شَدِيدَةٌ فَلَا يَقُومَنَّ فِيهَا رَجُلٌ، فَمَنْ كَانَ لَهُ بَعِيرٌ فَلْيُوثِقْ عِقَالَهُ)) واتە: ((ئەم شەو زریان و بایهکی بەهیز بەسەرتاندا هەلدهکات، باهیج پیاویک لە ئێوه بە پێوه نەبیت

(۹۱۳) أخرجه: أحمد (۲۲۶۰۹)، ومسلم (۶۸۱) واللفظ له، والترمذي (۱۸۹۴)، والنسائي (الكبرى) (۱۵۸۳).

(۹۱۴) أخرجه: أحمد (۲۳۷/۵)، ومسلم (۷۰۶).

هه موو یه کیکیش و شتری پێیه با زۆر باش بیبهستیتهوه)). ئیمه هه موو زۆر باش و شتره کانمان بهستهوه، و له شهودا زریان و بایهکی بههیز و توند هه لیکرد، پیاویک له وکاته دا هه ستا بوو زریانه که له گه ل خۆی هه لیکرتبوو فرییدا بووه جیای ته ی... [۹۱۵].

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمه فرمویت: [... له ویدا پیغمبهری خوا ﷺ فه رمووی: ((... لا يُخْرِجَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ إِلَّا وَمَعَهُ صَاحِبٌ لَهُ)) واته: ((ئهم شهو کهس به ته نها نه چیته دمر و گهر پیاویست بوو با هاوړپێهکی له گه لدا بیت)). موسولمانان هه موو نهو فه رمانه یان جی به جی کرد، ته نها دوو پیاو له به نی سه عد نه بیت، یه کیکیان بۆ سه رئاو چوووه دمه وه نهوی تریان بۆ دۆزینه وهی و شتره که ی، نه وهی یه کهم توشی په رکه م هات، نه وهی دووه میشیان زریانه که له گه ل خۆی هه لیکرتبوو دوا جار له جیای ته ی فرییدا بوو. دواتر نه و میان بۆ پیغمبهری خوا ﷺ گیرایه وه فه رمووی: ((نه ی من داوام لینه کردن کهس به ته نها نه چیته دمر و گهر رۆشیتیشن با هاوړپێهکی له گه ل دا بیت)) پاشان دوعای بۆ یه که میان کرد چاکبووه وه، نه وهی دووه میشان دواتر هۆزی ته ی هینایانه وه بۆ خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ له مه دینه... [۹۱۶].

له ناوچه ی ته بوک پیغمبهری خوا ﷺ یه کیک له دوو ئالا گه وره که ی سوپا که ی دایه نه بو بکر رضی اللہ عنہ و نه وی تری دایه زوبهیر رضی اللہ عنہ، و ئالای نه وسیه کانی دایه ئوسهیدی کورپی حوزمیر رضی اللہ عنہ، ئالای خه زره حیه کانی دایه نه بو دوجانه رضی اللہ عنہ... و فه رمانی کرد هه موو تیره و هۆزه کانی تر نه نسا ر و عه ربه کان هه موو یه کیک له وانه ئالای تابهت به خۆیان هه بیت... [۹۱۷].

هه ر له ویدا پیغمبهری خوا ﷺ نامۆزگاری موسولمانانی کردو گه وره یی تیکۆشان له پیناوی خودای بۆ روونکردنه وه: نه بو سه عیدی خودری رضی اللہ عنہ دمه فرمویت: (له و ساته ی) غه زای ته بوکدا پیغمبهری خوا ﷺ هه ستا وتاری بۆ موسولمانان دا و پالیدا بوو به دارخورمایه که وه فه رمووی: ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ النَّاسِ وَشَرِّ النَّاسِ إِنَّ مِنْ خَيْرِ

(۹۱۵) أخرجه: أحمد (۲۳۶۰۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، وابن شيبه (۳۸۱۶۱)، والبخاري (۱۴۸۱)، ومسلم (۱۷۸۶).

(۹۱۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲۸/۴) (۱۰۶۸)، والطبراني (الكبير) (۱۰۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۴۰/۵) واسناد الحديث حسن مرسل كما في (دراسة نقدية وتاريخية في غزوة تبوك) (ص: ۳۳۳)، و (صحيح الطبري) (۲۷۶). (۹۱۷) أخرجه: الواقدي (۹۱۶/۲)، وابن سعد (الطبقات) (۱۶۹/۳)، وانظر (السيرة الصحيحة) (۵۳۱).

النَّاسِ رَجُلًا عَمِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَلَى ظَهْرِ فَرَسِهِ أَوْ عَلَى ظَهْرِ بَعِيرِهِ أَوْ عَلَى قَدَمَيْهِ حَتَّى يَأْتِيَهُ الْمَوْتُ وَإِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ رَجُلًا فَاجِرًا جَرِيئًا يَقْرَأُ كِتَابَ اللَّهِ وَلَا يَرْعَى إِلَى شَيْءٍ مِنْهُ))^(٩٨). ((نایا پیتان پابگهیهنم چاکترین و خرابترین خه لک کییه؟ په کیلک له چاکترینی خه لک پیاویکه کار دهکات له پیناوی خوادا له سهر پستی نه سپهگه ی، یاخود له سهر هردوو قاجی تا بهو جوړه مردنی پیدهگات، وه په کیکیش له خرابترینی خه لک پیاویکی تاوان باری بویره که کتیبهگه ی خودا ده خوینیته وه به لام نابیته هوکاری دهست هه لگرتن له تاوانهگان)).

له گیرانه ومیه کی تر دا ئیبنو عه باس ﷺ ده فهرمویت: [پيغمبهري خوا ﷺ له وتارهگه ی ته بوکدا فهرمووی: ((مَا فِي النَّاسِ مِثْلُ رَجُلٍ أَخَذَ بِعِنَانِ فَرَسِهِ فَيُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَيَجْتَنِبُ شُرُورَ النَّاسِ، وَمِثْلُ رَجُلٍ نَادَى فِي غَنَمِهِ يُقْرِئُ صَيْفَهُ وَيُؤَدِّي حَقَّهُ))^(٩٩) واته: ((له ناو خه لکیدا که سیلک نییه، به وینه ی نهو که سه ی که ره شمه ی نه سپهگه ی له ده ستدایه و جیهادو تیکووشان دهکات له پیناوی خوادا، وه خو ی له شه ری خه لکی به دوور دهگرت، یان وهک نهو که سه ی له لادییه کدا له ناو مه رکه انیدا ژیان به سهر ده بات و زمکاته که ی دمدات و میوان به رپدهکات)).

له گیرانه ومه که ی عوقبه ی کور ی عامردا ﷺ ده فهرمویت: [له غه زای ته بوک له گه ل پيغمبهري خوا بووم ﷺ، رُوْزِيْكَ لَه نَاو هَاوَه لَانِي دَانِيْشْتَبُوو قَسَه ي لَه گه ل ده کردن و فهرمووی: ((مَنْ قَامَ إِذَا اسْتَقَلَّتِ الشَّمْسُ، (أَي: ارْتَفَعَتْ وَبَعِنِي صَلَاةَ الضُّحَى) فَتَوَضَّأَ، فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، غَفَرَ لَهُ خَطَايَاهُ، فَكَانَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ))^(١٠٠) واته: ((هه رکه سیلک له کاتی چپشته نگاو و روژ بهرز بوونه و هدا بروات جوان دهست نوپژ بشوریت پاشان دوو رکات نوپژ بکات خودا له گونا هه گانی خو ش ده بیت وهک نه وکاته ی لیدی ت که تپیدا له دایکبووه)).

(٩١٨) أخرجه: أحمد (١١٣١٩) وقال محققوه: حديث حسن، وعبد بن حميد (المنتخب) (٩٨٩)، والنسائي (الكبرى) (٤٣١٤)، والحاكم (٦٧/٢) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الشعب) (١٨٨٨) وقال محققه فيه مجهول وبقيه رجاله ثقات، وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف الجامع) (٢١٥٨).

(٩١٩) أخرجه: أحمد (٢٨٣٧) وقال محققه: اسناده صحيح، والحاكم (٦٧/٢) وصححه ووافقه الذهبي.

(٩٢٠) أخرجه: أحمد (١٢١) وقال محققوه: صحيح لغيره و (١٧٣١٤) وقالوا: اسناده قوي، والدارمي (٧١٦)، وابوداود (١٧٠)، وابويعلی (١٨٠) وقال محققه: الحديث اسناده ضعيف ومتنه صحيح، والنسائي (عمل اليوم والليلة) (٨٤).

له گیرانه و میهکی تردا عوقبه ﷺ دهفهرمویت: [ئیمه کاتیک له خزمهت پیغمبهری خوا بووین ﷺ هه موو خویمان خزمهتکاری خویمان بووین و شوانیتی و له و مراندنی و شترهکانمان بهنۆره بوو [جاریکیان نۆرهی من بوو] و شترهکانم دهله و مراند پاشان له ئیواردا گه رامهوه گه یشتیم به موسولمانان، له و کاته دا پیغمبهری خوا ﷺ به پیوه و تاری بۆ خه لکه که دهدا گویم لی بوو دهیفهرموو: ((ههر موسولمانیک جوان دهست نوێژکهی بشوات، پاشان ههستی دوورکات نوێژ بکات به دل ناگای له نوێژکهی بیت [نه و کهسه بهههستی بۆ مسۆگهر دهبیت]..). منیش وتم: نای نای چهند شتیکی نایابه پیاویک له پێشمهوه بوو وتی: وتهکی پێشوو تری نایابتریوو، ته ماشام کرد نه و کهسه عومهری کورپی خهتاب بوو، وتم: نهی باوکی حهفس وتهکی پێشوو تری چی بوو؟ وتی: کهمیک پێش نهوهی تو بیت فهرمووی: ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الوُضوءَ، ثُمَّ يَقُومُ حِينَ يَفْرُغُ مِنْ وُضُوئِهِ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ لَهُ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شاء))^(۹۲۱) واته: ((ههر کهسێک له ئیوه جوان دهست نوێژکهی بشوات و له دواي ته و او بوونی دهست نوێژکهی بلیت: ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)) نه و کهسه ههر ههشت دهرگاکی بهههستی بۆ والا دهرکیت له و میانهوه دهرواته ژووری که خۆی ویستی لیهتی...)).

له ههندیک گیرانهوهی تردا هاتوو: که پیغمبهری خوا ﷺ و تاریکی کاریگهری دوور و درێژی بۆ موسولمانان داوه و سه نه دهکانی نه و فهرموودانه هه موویان (لاوازن)، به لام فهرمووده که خۆی به بهشی جیا جیا هاتوو زوریان (صحیح)ن. لیردا نه و فهرموودمه ده هینین بۆ ناگادار بوون لئی:

عوقبهی کورپی عامر ﷺ دهفهرمویت: [له گهل پیغمبهری خوا ﷺ بووین له غهزای ته بوک دا... و له به یانیه کدا که له ته بوک بووین، پیغمبهری خوا ﷺ ههستا و سوپاس و ستایشی خودای کرد بهوهی که شایسته یه و پاشان فهرمووی: ((أَيُّهَا النَّاسُ! أَمَا بَعْدُ، فَإِنْ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَوْثَقَ الْعُرَى كَلِمَةُ التَّقْوَى، وَخَيْرَ الْمِلَلِ مِلَّةُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَخَيْرَ السَّنَنِ سَنَةُ مُحَمَّدٍ، وَأَشْرَفَ الْحَدِيثِ ذِكْرُ اللَّهِ، وَأَحْسَنَ الْقَصَصِ هَذَا الْقُرْآنُ، وَخَيْرَ

الأُمُورِ عَوَاقِبَهَا، وَشَرَّ الأُمُورِ مُخَدَّاتُهَا، وَأَحْسَنَ الهُدَى هُدَى الأَنْبِيَاءِ، وَأَشْرَفَ القَتْلِ قَتْلُ الشَّهَدَاءِ، وَأَعْمَى الضَّلَالَةِ الضَّلَالَةُ بَعْدَ الهُدَى، وَخَيْرَ الأَعْمَالِ مَا نَفَعَ، وَخَيْرَ الهُدَى مَا اتَّبَعَ، وَشَرَّ العَمَى عَمَى القَلْبِ، وَاليَدِ العُلْيَا خَيْرٌ مِنَ السَّفَلَى، وَمَا قَلَّ وَكَمَى خَيْرٌ مِمَّا كَثُرَ وَاللهِ، وَشَرَّ الأُمُورِ المَعْدِرَةُ حِينَ يَحْضُرُ للموتِ، وَشَرَّ النَّدَامَةِ يَوْمَ القِيَامَةِ. وَمِنِ النَّاسِ وَلا يَأْتِي الجُمُعَةَ إِلا نَزَرًا، وَمِنْهُمْ مَنْ لا يَذْكُرُ اللهَ إِلا هُجْرًا، وَمِنَ العَظَمِ الخَطَايَا اللِّسَانُ الكَذُوبُ، وَخَيْرَ العِنَى عِنَى النَفْسِ.....، وَمَنْ يَكْظِمُ العَيْظَ يَأْجُرْهُ اللهُ، وَمَنْ يَصِرْ عَلَى الرِّزِيَّةِ يُعَوِّضُهُ اللهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ السُّمْعَةَ يُسَمِّعِ اللهُ بِهِ وَمَنْ يَصِرْ يَضْعَفِ اللهُ لَهُ وَمَنْ يَعِصِ اللهُ يُعَذِّبُهُ اللهُ، اللهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِأُمَّتِي، اللهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِأُمَّتِي، قَالَهَا ثَلَاثًا ثُمَّ قَالَ: (أَسْتَغْفِرُ اللهُ لِي وَلِكُمْ)) (٩٣٣).

واته: ((خهئگينه راسترين وته كتيبهمكهى خودايه و بههيزترين نهلمه وشهى گوپرايهل بوون و خوپاريزيه، وه چاكترين ناين نايينهكهى ئيبراھيمه وه چاكترين سونهت سونهتى موحهمده وه بهريزترين وته يادى خودايه و باشتري چيروك نهم فورنانهيه، وچاكترينى كارهكان نهوانهيانن كه يه كلا كهرهوه بوون، وه خراپترين كارهكان ناينه داهينراوهكانن، وه چاكتري رينگا رينگاى بيغهمبرانه، وه بهريزترين مردن شهيدبوونه، وه كويزترين كويزبوون گومرايه له دواى رينوئينى وه چاكتري كارهكان نهوانهيه كه سود بهخش بوون، وه چاكتري رينمايى نهوانهيانن كه شوئينيان كهوتوون، وه خراپترين كويزبوون كويزبوونى دلّه، وه دهستى بلند چاكتره له دهستى نرم، و نهوهى كه م بيت و بهش بكات باشته لهوهى زور بيت و سهرقالت بكات، وه خراپترين پاساو هينانهوه نهويه له كاتى سهرهمرگدايه، وه خراپترين بهشيمان بوونهوه له قيامهتدايه، وه گهورمترين ههله زمانىكى دروزنه، وه باشتري دهولهمهندي نهويه كه دلت دهولهمهند بيت... ههركهسيك تورمبوونى خوئى بخواتهوه خودا پاداشتى دهواتهوه، وه ههركهسى نارامگر بيت خودا پاداشتى بو زياد دهكات، وه ههركهسيكيش سهرپيچى خودا بكات سزاي دهوات، خودايه له خووم و نومتهتهكهم

(٩٢٢) الخطبة اسنادها ضعيف وجاء اكثر فقراته في احاديث صحيحة واخرجها: البيهقي (الدلائل) (٢٤٠/٥) وفي (المدخل) (٧٨٦) واللفظ له، وابن عساكر (التاريخ) (١٢٥/٣٩)، والخطيب (التاريخ) (٣٩٥/١)، والديلمي (الفردوس) (٢١٦/٢)، والقضاعي (الشهاب) (٥٥)، والدارقطني (السنن) (٤٥٦٤) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابو عبيد (الاموال) (٢٥٥)، وابونعيم (الحلية) (١٣٨/١)، وهناد (الزهد) (٤٩٥) وقال محققه: سنده ضعيف، وابن ابي شيبه (المصنف) (٣٥٦٩٤) موقوفاً عن ابن مسعود، وقال ابن كثير (البداية) (٦٦٩/٤): اسناده ضعيف، وضعفه الشيخ الالباني في (الضعيفة) (٢٠٥٩)، و (ضعيف الجامع) (١٢٣٩)، وانظر: (الاتحاف) (٩٥٠٤) و (المطالب العلية) (٣١٢٥)، و (كنز العمال) (٤٣٥٨٠).

خۆش ببه... ئەو میانی سی جار دووبارە کردووە پاشان فەرمووی: ((داوای لیخۆش بوون دەکەم بۆ خۆم و ئیومش...)).

لەیه کێک لەشەو مەکاندا لە ناوچەی تەبوك پیغمبەری خوا ﷺ هەستا بۆ شەو نوێژ بۆلێک لە هاوێلان پاسەوانیان دەکرد؛ عەبدوڵلای کوری عەمر ﷺ دەفەر مویت: لە تەبوکدا پیغمبەری خوا ﷺ شەویکیان هەستاو شەو نوێژی دەکرد، هاوێلان لێی کۆبوونەووە پاسەوانیان دەکرد تا نوێژەکە ی تەواو کرد پاشان چووێ لایان و فەرمووی: ((قَدْ أُعْطِيتُ اللَّيْلَةَ حَمْسًا مَا أُعْطِيَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي، أَمَا أَنَا فَأُرْسَلْتُ إِلَى النَّاسِ كُلِّهِمْ عَامَةً [الأحمر والأسود]، وَكَانَ مَنْ قَبْلِي إِذَا يُرْسَلُ إِلَى قَوْمِهِ، وَنُصِرْتُ عَلَى الْعَدُوِّ بِالرُّعْبِ، وَلَوْ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ مَسِيرَةٌ شَهْرٍ، لَمَلِي مِنْهُ رُغْبًا، وَأَحَلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ أَكْلُهَا، وَكَانَ مَنْ قَبْلِي يُعْظَمُونَ أَكْلُهَا كَانُوا يُحْرِقُونَهَا، وَجَعَلْتُ لِي الْأَرْضَ مَسَاجِدَ وَطُهْرًا، أَيْنَمَا أُدْرِكْتَنِي الصَّلَاةُ مَسَّحْتُ وَصَلَيْتُ، وَكَانَ مَنْ قَبْلِي يُعْظَمُونَ ذَلِكَ، إِذَا كَانُوا يُصَلُّونَ فِي كَنَائِسِهِمْ وَيَبْعُهُمْ، وَالْخَامِسَةُ هِيَ مَا هِيَ؟ قِيلَ لِي: سَلْ، فَإِنَّ كُلَّ نَبِيٍّ قَدْ سَأَلَ فَأَحْرَتْ مَسْأَلَتِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ لَكُمْ، وَلَمْ يَنْ شَهِدْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا])^(۹۳) واتە: ((لەم شەویدا پێنج شتم پێبەخشا که نەدراوتمە هیچ کەسێک لە پێش من: من نێردراوم بۆلای تیکرای مەروفاپەتی [سور و پەشیاں]، بەلام پێش من پیغمبەر دەنێردا تەنها بۆلای هۆز و قەومەکە ی خۆی، خودا سەری خستووم بەسەر دوژمندا بەوێی که لێم بئوقین گەر لەدووری یەک مانگ رێگەش هەبێت لە نێوانماندا ئەوان بەتەواوی لێم دەتوقن و لێم دەترسن، وە دەستکەوتی جەنگم بۆ حەلالکراوە، وە بۆ من زەوی تیکرا کراوتمە دەستنوێژ و جیی نوێژ و لەهەر شوێنێک کاتی نوێژم هات نوێژ [یان دەستنوێژ یان تەپەموم] دەکەم و نوێژ دەکەم بەلام کەسانی پێش من ئەو میان لێ قەدەمغە بوو، تەنها نوێژیان لە کەنيسەو بېبەعەکانیان دەکرد، و لە پێنجەمدا پێم وترا: هەموو پیغمبەریک داوای خۆی کردووە، بەلام من داواکاری خۆم داو خستووە بۆ رۆژی داوی ئەوێش بۆ ئێوە دەبێت بۆ ئەوانە ی که شایەتی دەدەن که هیچ خاویەک نیبە جگە لە خودا و هیچ شتیکیش ناکەنە هاوێل و هاوتا بۆ خوا...)).

(۹۳) أخرجه: أحمد (۲۷۳۴، ۷۰۶۸) وقال محققوه: صحيح وهذا اسناده حسن، وصحح اسناده المنذري (الترغيب) (۲۳۲/۴)، وقال ابن كثير (التفسير) (۱۰۱/۴): اسناده جيد قوي، وحسنه الشيخ الالباني في (الارواء) (۳۱۷/۱)، وفي (صحيح الترغيب) (۳۶۳۴).

له گپړانه و مه يه کی لاوازدا هاتوو په پياوړکی هؤزی (خوسعوم) دهفهرمویت: [ئيمه له گهگڼ پيغهمبهری خوا ﷺ بووین له تهبوک، شهويکیان ههستاو ئيمهش لتي کؤبووینه وه فهرمووی: ((خودا لهم شهودا ههردوو گهنجینه گانی فارس و رومی پي به خشم له گهگڼ پاشاکانی حيميپهری نه حمه رینی (نهوان له يه مهن بوون) هيچ پادشايهک نييه جگه له خودا هه موو نهوان دين و له پيناوی خودا دهجهنگن و له سامان و دهست کهوت دمه بن)) نهوهی سی جار دووباره کردهوه]]^(۹۲۴).

نهو رووداوانه ی له کاتی مانه وهی پيغهمبهر ﷺ له تهبوک رووياندا

۱- کؤچی دوايي عهبدوئی زو لبيجادهين ﷺ:

يهکنيک له هاوهلان نازناوی (زو لبيجادهين) ی هه بوو، خؤی ناوی (عهبدوئلا) بوو نازناوه کهشی له وه وهرگيرا بوو: کاتيک برپاری موسولمانان بوونی دابوو خزمانی ريگريان ليکردبوو، وه هه موو جل و بهرگه کهيان له بهر دا که نديبوو بؤ نهوهی نه توانی بروات و بجيته ريزی موسولمانانه وه، تهنه يهک جهوالی زبری خمت خه تيان بؤ جيهيشتبوو، نهویش به پروتی به بی جل و بهرگ به راگردن خؤی لتيان دهرباز کردو له ريگا جهواله زبره کهی کرده دوو کهرته وه په کيکيانی وهک په شته مال له خويه وه نالاند نهوی تريانی دا به سهر شانيدا بهو جوړه هاته خزمهت پيغهمبهری خوا ﷺ و پئی و ترا [زو لبه جادهين]^(۹۲۵). واته: خاومنی دوو جهواله که.

[عهبدوئلا که سيک بوو قورئانی زؤر دهخويندوه و زيکرو يادی خواي زؤر دهکرد و دوعای زؤر دهکرد و دهنگی پي بهرز دهکرده وه له بهر نهوه پيغهمبهری خوا ﷺ نهو نازناوهی لينا]^(۹۲۶).

(۹۲۴) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۱۹۸۷۸)، وأحمد (۲۲۳۳۵) وقال محققه: اسناده ضعيف، وضعفه الشيخ الالباني في (الضعيف) (۳۰۵۰)، و (ضعيف الجامع) (۱۰۵۷).

(۹۲۵) انظر: (سيرة ابن هشام) (۱۴۵/۴) (۱۰۸۲)، و (حلية الاولياء) (۳۶۵/۱)، و (اسد الغابة) (۱۷۰/۲) والبيهقي (الشعب) (۲۳۶۸) وقال محققه: اسناده ضعيف.

(۹۲۶) أخرجه: أحمد (۱۷۴۵۳) وقال محققه: حسن لغیره، والطبري (ال تفسير) (۱۷۴۱۸)، والطبراني (الکبير) (۸۱۳/۷) وقال الهيثمي (المجمع) (۳۶۹/۹): اسناده حسن.

له گێرانهوهکهی ئیبنو ئەدرەعدا ؓ دمهفرمویت: [شهویکیان من له پاسهوانی پیغمبهری خوادا ﷺ بووم و چوومه دهرهوه دهستی منی گرت و لهگهڵ خۆی بردمی... رویشتین بهلای پیاویکدا نوێزی دهکرد و هورئانی دهخویندهوه... وتم: وادیاره ئهوه رپابازه؟ فهرمووی: ((نا ئهوه کهسیکی (ئهوابه) واته: له ههموو ساتهکاندا ههر بۆ لای خودا دهگهڕێتهوه)) [یاخود کهسیکی زۆر نزاکاره]^(۹۳۷).

عهبدوئلا ؓ له تهبوك ومفاتی کرد: عهبدوئلائی کوری مهسعود ؓ دمهفرمویت: [له تهبوك بووم لهگهڵ پیغمبهری خوا ﷺ نیوهی شهو ههستام ناگر بهدهستیکم بینی لهو سهری سهربازگهکهوه، وهمنیش بهردهوام سهیرم دهکرد تهماشام کرد ئهوه تهرمی عهبدوئلا زولبهجادهینه و پیغمبهری خوا ﷺ ئهبو بهگری لهگهڵدایه، گۆریان بۆ ئاماده دهکرد چووم تهماشام کرد ئهبو بهگری و عومهر تهرمهکه شۆڕ دهکهنهوه و پیغمبهری خوا ﷺ لهناو گۆرهکه لییان دهگریت و دمهفرمویت: ((ئهو برایهتانم لئ نزیك بکهنهوه و بیدنه دستم)) ئهو پیاوهش ئهوه بوو که دهنگی بهرز دهکردهوه له کاتی یاد کردنی خوا]^(۹۳۸). [ئهوانیش دایانه دهستی و لهسهرا لهگۆرهکهی داینا بهدهستی خۆی. ئیبنو مهسعودیش ؓ دمهفرمویت: خۆزگه من ئهو خاوهن گۆره دهبووم]^(۹۳۹).

له گێرانهوهکهی تردا: جابر ؓ دمهفرمویت: [پیاویک ههبوو به دهنگی بهرز یادو زگری خوای دهکرد، پیاویک وتی خۆزگه ئهو دهنگی بهرز نهدهکردهوه؟ پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئهوه کهسیکی نزاکاره)) دواتر مردو پیاویک ناگریکی بینی له لای گۆریکدا له شهودا هات و تهماشای کرد ئهوه پیغمبهری خوایه ﷺ لهناو

(۹۳۷) أخرجه: أحمد (۱۸۹۷۱) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والطبراني (الكبير) (۱۷۴۲) و (۲۵۴/۱۷)، والبيهقي (الشعب) (۵۷۶) وقال محققه: رجاله ثقات، وقال الحافظ (المطالب) (۹۳۲۸): اسناده حسن، وقال البوصيري (الاتحاف) (۱۴۶): رجاله ثقات على شرط مسلم، وحسن اسناده الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۷۰۹) و (صحيح ابن ماجه) (۱۳۳۴). (۹۳۸) أخرجه: ابوداود (۳۱۶۴)، والحاكم (۳۴۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الشعب) (۵۷۸) وقال محققه: اسناده حسن، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۲۱۹): حديث حسن، وقال النووي (المجموع) (۱۶۹/۵): على شرط البخاري.

(۹۳۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۴۵/۴) (۱۰۸۱) وقال محققاه: اسناده ضعيف، وابونعيم (الحلية) (۱۳۹/۴)، وابن منده كما في (الاصابة) (۴۸۰) وسنده جيد كما في (صحيح السيرة) (۷۴۵) وقال ابن كثير (البداية) (۲۳/۵) للحديث طرق اخرى يتقوى بها، والحديث حسن كما في (صحيح السيرة ابن هشام) (۱۸۸۷).

گوره که دا دمفهرمویت: ((تهرمی هاو ده که تان بدمنه دستم)) و ته ماشای کرد تهرمی نه و که سه بوو که به دهنکی بهرز زیکو یادی خودای ده کرد... [۹۲۰].

۲- روونکردنه وهی ههنديک له نيشانه گانی فاخرزه مان:

عبداللای کورپی مالیک ﷺ دمفهرمویت: [له ته بوک چوومه خزمهت پيغمبهری خوا ﷺ له کوئا ساته گانی پارشیو دا نه و له ده واریکدا بوو له پیسته دروست کرابوو چوومه خزمهتی و سلوم لیکرد پاشان وتم: بیمه ژووره وه؟ فهرمووی: ((به لای وهره ژوره وه)) منیش ته نها سهرم برده ژووره وه وتم: ههنديک لاشه م بیته ژووره وه یان هه مووی؟ فهرمووی: ((هه مووی)).

نینجا چوومه خزمهتی، له وکاته دا دست نویزی ده گرت به شینه یی. له لای دانیشتم فهرمووی: ((يَا عَوْفُ بْنُ مَالِكٍ [أَعِدْ سِتَّ خِصَالٍ] بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ أَوْ لَهْنُ مَوْتٍ نَبِيكُمْ [قُلْ] [إِحْدَى]) واته: ((عه وهی کورپی مالیک [شهش شت بژمیره] له پیش هاتنی قیامه تدا: یه که میان مردنی پيغمبهره که ته، بلای نه مه یه که)) منیش وتم: نه وه یه که و غه م و په ژارمه کی زور گه و ره توشم هات که پیشتر له ژياندا غه م و په ژاره ی وه هام نه هاتوته ری [ودهستم کرده گریان [تا هیمنی کرده وه و بی دهنکی کردم].

پاشان فهرمووی: ((وَالثَّانِيَةَ فَتَحُ بَيْتَ الْمُقَدَّسِ [قُلْ] ائْتَيْنِ)) واته: ((وه دوه میان: نازاد کردنی شاری قودسه بلای: دووه))؟ منیش وتم: دووه م، پاشان فهرمووی: ((وَالثَّلَاثَةَ يَفِيضُ فِيكُمْ الْمَالُ حَتَّى يُعْطِيَ الرَّجُلَ مِنْكُمْ مِائَةَ دِينَارٍ فَيَظُلُّ مُتَسَخِّطًا [قُلْ]: ثَلَاثًا)) واته: ((پاره به لیشاو له ناواتاندا زیاد ده بیت تا وای لی دیت یه کی که له نیوه گهر سهد دیناری بدریتی به رده و ام پپی نارازی ده بیت. بلای: سیهم)) منیش وتم: سیهم.

فهرمووی: ((وَالرَّابِعَةَ مَوْتَانِ يَكُونُ فِي أُمَّتِي [وَهُوَ دَاءٌ يَأْخُذُهُمْ] كَقَعَاصِ الْعَنَمِ [قُلْ] أَرْبَعًا)) واته: ((چواره میان دهر دیکتان له ناودا بلاو ده بیت وه وه که دهردی له ناو بهری مهر، بلای: چواره؟ منیش وتم: چواره م.

پاشان فهرمووی: ((وَالْخَامِسَةَ فِتْنَةٌ لَا يَبْقَى فِيكُمْ، [مِنَ الْعَرَبِ] بَيْتٌ وَبَرٌّ وَلَا مَدْرٍ إِلَّا دَخَلَتْهُ قُلْتُ: خَمْسًا. قُلْتُ: خَمْسًا)) (ناژاومه کی له ناواتاندا بلاو ده بیت وه ده چپته ناو هه موو مایکی

(۹۲۰) أخرجه: الحاكم (۳/۷۱) وصححه على شرط مسلم ووافقها الذهبي، والبيهقي (الشعب) (۵۷۹) وقال محققه: اسناده حسن.

عهرمب ئەوهی له خانوودایه و ئەوهی لەدەرموودایه، بلی: پینجەم منیش وتم: پینجەم)).

پاشان فەرمووی: ((وَالسَّادِسَةُ هُذُنَةٌ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ فَيَجْتَمِعُونَ لَكُمْ قَدْرَ حَمَلِ امْرَأَةٍ، ثُمَّ يَغْدِرُونَ بِكُمْ فَيَقْبَلُونَ فِي مَمَانِينَ رَايَةَ تَحْتَ كُلِّ رَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا))^(۹۳) واتە: (شەشەمیان ناگر بەستیکە لە نێوان ئێوە و رۆمەکاندا وە لە ماوهی سێ پرپوونی ئافەرمیتیکدا لە هەموو لایەکەوه ئەوان سەربازتان لیکۆدەکەنەوه، پاشان غەدرتان لێ دەکەن لە ژێر هەشتا ئالادا هێرش دێننە سەرتان و هەموو ئالایەک دوانزە هەزار سەربازی لەژێردا دەبیت)).

۳- راکردن لە نەخۆشی تاعون:

عکریمە لە بابیریەوه ﷺ دەگێڕێتەوه و دەفەرمویت: [لە غەزای تەبوکدا]^(۹۳) پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((إِنَّ هَذَا الطَّاعُونَ رَجَزٌ وَبَقِيَّةُ عَذَابٍ))^(۹۳) واتە: ((ئەو نەخۆشی تاعونە چەپەلی و پاشماوهی سزایەکە [عَذَابٌ بِهِ الْأَمَمُ قَبْلَكُمْ، فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ فِي أَرْضٍ] فَلَا تَدْخُلُوهَا عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا، فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ))^(۹۳) واتە: [گەلانی پێش ئێوە پێی سزا دراوان گەر ئێوە لە جێگەیهکدا بوون هەوایی ئەو نەخۆشیەتان پێ گەشت] [ئێوە مەچنە ناو ئەو جێگەیهوه و گەر ئێوە لە جێگەیهک بوون تیایدا بلاو بوووه و لەو جێگەیه دەر مەچن و لێی راپامەکن)).

۴- نازاد کردنی کۆیلە:

واسیلە کوری ئەسقەح ﷺ دەفەرمویت: [ئێمە لە خزمەت پیغمبهری خوادا بووین ﷺ لە غەزای تەبوک و لەوکاتەدا کەسانیک لە هۆزی سولەیم هاتنە خزمەتی وتیان: ئەو پیغمبهری خوا ﷺ هاوڕێیهکمان مرد و بەهۆی تاوانەکانیانەوه تیاچوو؟ پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((أَعْتَقُوا عَنْهُ رَقَبَةً يُعْتَقِ اللَّهُ بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنْهُ مَنْ

(۹۳۱) أخرجه: ابن أبي شيبة (۱۰۴/۱۵)، والبخاري (۳۱۷۶)، وابوداود (۵۰۰۰)، وأحمد (۲۳۹۷۹، ۲۳۹۸۵) وقال محققوه اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن أبي عاصم (السنه) (۱۲۸۸)، والطبراني (الكبير) (۷۱، ۷۲/۱۸)، وابوعمر والداني (الفتن) (۵۲۵) واللفظ له والزيادات للطبراني واحمد.

(۹۳۲) أخرجه: أحمد (۱۵۴۳۶) وقال محققه: صحيح لغيره، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۰۶/۴): رواه أحمد واسناده حسن.

(۹۳۳) أخرجه: أحمد (۱۵۷۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۹۳۴) أخرجه: أحمد (۱۶۷۸، ۱۶۷۹) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

النَّارِ))^(۹۲۵) واتە: (کۆیلەیهکی بۆ نازاد بکەن و بە هەموو ئەندامیکی لاشە ی کۆیلەکە خودا هەموو ئەندامی لاشە ی مردووەکەتان نازاد دەکات لە ناگری دۆزەخ)).

ه- مامە ئە ی بازارگانی:

عەبدوللای کورپی ئەبو ئەوفا ﷺ دەفەر مویت: [لە غەزای تەبوك] لە ناوچە ی شام ئیمە لە خزمەت پیغمبەری خوا بووین ﷺ، هەندیک لە خەلکی ئەنباتی ناوچە ی شام دەهاتن و ئیمە گەنم و [جۆ] و پۆنمان بەقەر ز لیووردەگرتن بە نرخیکی دیاری کراو و [کیشانە یهکی دیاری کراو] و بۆ ماومیهکی دیاری کراو، پتی و ترا: ئەوان لە کویۆ ئەوانە یان دەهینا؟ فەر مووی: ئیمە پرسیارمان لەوبارمیهوه [ئێ دەهکردن]]^(۹۲۶). وه عەبدوللای کورپی عومەر ﷺ دەفەر مویت: [پەنیریکیان بۆ پیغمبەری خوا ﷺ هینا لە تەبوك داوای چەقۆیهکی کرد پاشان ناوی خوای هینا و بەش بەشی کرد]^(۹۲۷).

ناردنی خالید بۆ ناوچە ی دومەتول جەندەل

عورموه ﷺ و موسای کورپی عوقبە ﷺ دەفەر موون:

[پیغمبەری خوا ﷺ خالیدی کورپی وەلیدی ﷺ لە ناوچە ی تەبوكهوه^(۹۲۸) لەگەل چوار سەد و بیست سواردا نارد بۆ لای سەرکردمیهك كەناوی ئوكەیدمەری کورپی عەبدولمەلیك بوو لە ناوچە ی دومەتول جەندەل لەو کاتەدا ئوكەیدمەری پاشای هۆزی کیندە گاور بوو پیغمبەری خوا ﷺ [بە خالیدی ﷺ فەر موو: ((گەر ئوكەیدمەرت بەردەست کەوت مەیکوزەو بیهینە بۆلام وه گەر قایل نەبوو ئەوکات بیکوزن))]^(۹۲۹). خالید وتی: چۆن بگەمە لای لە کاتیکدا ئەو لە ناوهرپاستی هۆزەکانی کەلبە دایە [وه

(۹۲۵) أخرجه: أحمد (۲۱۰۶۱) وقال محققوه: حديث صحيح

(۹۳۶) أخرجه: البخاري (۲۲۴۴)، والحاكم (۴۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي. واللفظ له وللبخاري.

(۹۳۷) أخرجه: ابوداود (۳۸۱۹)، وقال الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۳۲۳۵): حسن الاسناد.

(۹۳۸) وهو الراجح وان كان في رواية عروة: (ولما توجه رسول الله ﷺ قافلًا الى المدينة وهذا يفيد ان ذلك وقع قبل مغادرة المسلمين تبوكاً: وهو قول ابن كثير البداية (۶۷/۴).

(۹۳۹) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۹۸).

منیش چه کرداری زۆرم له گه ئادا نییه، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((سَتَجِدُهُ يَصِيدُ الْبَقَرَ فَتَأْخُذُهُ، اَلْعَلَّ اللّٰهَ- عَزَّ وَجَلَّ- يُلْقِيكَ اُكَيْدِرَ ... يَقْتَنِيصُ فَتَقْتَنِيصُ الْمِفْتَاحَ وَتَأْخُذُهُ فَيَفْتَحُ اللّٰهُ لَكَ دَوْمَةً))^(۹۴۰) واته: ((تۆ دهگه یته ئهوی و ئه و له و کاته دا رپاوه مانگای بیابان دهکات [به لکو خوی گه وره له و ساته دا ئه و کلیمه ت دهست بخات وه تۆش به هۆیه وه هه موو ناوچه ی دومه نازاد بکه یته]).

له گیرانه ومیه کی تر دا فهرمووی: [انْطَلِقُوا فَإِنَّكُمْ تَجِدُونَ اُكَيْدِرَ دَوْمَةً خَارِجًا يَقْتَنِيصُ الصَّيْدَ فَخُذُوهُ اُحْذًا]^(۹۴۱) واته: (([برۆن ئیوه له کاتی کدا دمی بیننه وه ئه و له قه لآو ناوچه که ی چۆته دهره وه و سه ره قالی رپا و کردنه ئیوه ش به ئاسانی دمی گرن] [و له پاشان ئه و بنیره لام و مه ی کوژن و ئابلقه ی قه لآکه ی بدمن]^(۹۴۲) [گهر نه تان توانی دهست گیری بکه ن بی کوژن])^(۹۴۳).

خالی د و ئه سب سواره گان دهر چوون و به رپکه وتن [.... تا گه یشتنه ئه و ناوچه یه و له پشتی قه لآکه یانه وه خۆیان مه لاسدا بۆی، تا بپته دهر له سه ر مژده که ی پیغمبهری خوا ﷺ وه دهست گیری بکه ن] به جوانی جاودیری قه لآکه یان ده کرد له شه ویکی هاوینی مانگه شه ودا بوو. ئو که ی دیر له و شه ودا خۆی و دوو ژنه که ی له سه ر دیواری قه لآکه یان بوون به هۆی گه رماوه و کچیکیان له گه ل بوو گۆرانی بۆ ده وتن، پاشان داوای شه رابی کرد و خواردییه وه [له و کاته دا مانگا به ره لآکان شاخه کانیان له دهرگای قه لآکه ده خشان د و یه کیک له ژنه کانی که ناوی رهبابی کچی ئونه یفی کچی عامر بوو ته ماشای دهره وه ی قه لآکه ی کرد] مانگا کانی بینی له بهر دهرگای قه لآکه دا وتی: تا ئیستا گۆشتی زۆری ئاوهام نه دیوه [ئو که ی دهریش وتی: شتی وه ها له کۆنیه؟ ئه ویش وتی: ئه و مه تا مانگا گان شاخه کانیان ده خشین له دیوارو دهرگای قه لآکه] ئایا تۆ تا ئیستا شتی وه هات بینیه؟ وتی: نه خیر.

پاشان هاوسه ره که ی وتی: کۆ هیه ده ستبهرداری شتیکی ئاوها ببیت؟ وتی: هیج که سیک... سویند به خوا تا ئیستا به شه و مانگای به و جوړه لیمان نزیک نه بوونه ته وه،

(۹۴۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۵۳/۵) من رواية عروة بن الزبير رضي الله عنه.

(۹۴۱) أخرجه: الحاكم (۵۱۹/۴) وصححه ووافقه الذهبي.

(۹۴۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۵۳/۵) من رواية غزوة.

(۹۴۳) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۸۸۳۷).

من پیشتر یهك مانگ ئه‌سپم بۆ ته‌رخان ده‌کرد و مه‌شقم پیده‌کرد. [ئوكه‌یدیر كاتيك ئه‌وه‌ی بینی وروژا] داوای کرد چه‌نده‌ها كه‌س له بنه‌ماله‌كه‌ی و كه‌سانی تر بێن به‌ خۆیان و راپه‌له‌كانیان‌ه‌وه تا بچه‌ دهر و راپویان بکه‌ن، دواتر دهرگای قه‌لاکه‌ كرایه‌وه و هه‌موو شوینی مانگاكان كه‌وتن و له قه‌لاکه‌یان دوور كه‌وته‌وه و سه‌رفائی راپو گردنیا‌ن بوون له‌و ناوچه‌یه‌دا، خالید و سه‌ربازه‌كانی بۆسه‌یه‌کی زۆر باشیا‌ن بۆ دانا‌بوون وه‌ هه‌رکه‌ نزیك بوونه‌وه ده‌ست به‌جێ موسولمانان هه‌موویان ده‌ست به‌سه‌رکردن جگه‌ له‌ حه‌سانی برای ئوكه‌یدیر خۆی به‌ده‌سته‌وه نه‌داو شه‌ری کرد و كوژرا وه‌ چه‌ند كه‌سیکی خزمی خۆی له‌گه‌ڵ دوو كۆیله‌یا‌ن دهرباز بوون و هه‌لاتن و گه‌رانه‌وه ناو قه‌لاکه‌.

به‌لام له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتووه: [ئوكه‌یدیر و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیدا بوون هه‌موو ده‌ست به‌سه‌رگرا‌ن]. [دواتر خالید به‌ ئوكه‌یدیری وت: من په‌نات ده‌ده‌م و ناتكوژم و ده‌ت به‌مه‌ خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ به‌مه‌ر جێك قه‌لاکه‌تم بۆ بکه‌یته‌وه؟ ئه‌ویش به‌و پێشیاره‌ قایل بوو، ئینجا خالید به‌ خۆی و ده‌ست به‌سه‌رگراوه‌كانیه‌وه‌ چوونه‌ نزیك دهرگای قه‌لاکه‌ و ئابلو‌قه‌یا‌ن دان، دانیشتوانی قه‌لاکه‌ له‌سه‌ر دیواری قه‌لاکه‌یا‌نه‌وه ته‌ماشای موسولمانانیا‌ن ده‌کرد و قسه‌یا‌ن له‌گه‌ڵ ده‌کردن] (۹۴۴). [له‌ویدا ئه‌بو به‌كر ﷺ پێی فه‌رموون: ئایا باسی موحه‌مه‌دتان نه‌ببینوه له‌ ئینجیلدا؟ وتیا‌ن: نه‌خێر باسی ئه‌وی تیدا نییه‌. فه‌رمووی: به‌ئێ سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ باسی له‌ویدا نوسراوه به‌وینیه‌ی فه‌رمه‌شه‌ت نه‌ك فه‌رشه‌ت، ده‌ ئیوه‌ باشتر ته‌ماشای ئینجیله‌كه‌تان بکه‌ن. ئه‌وانیش كه‌ ته‌ماشایان کرد وتیا‌ن: [له‌ كتیبه‌كه‌ماندا هاتووه باسه‌كه‌ی ئه‌و له‌ قوره‌یشیه‌كان ده‌جیت] (۹۴۵).

له‌ویدا ئوكه‌یدیر بانگی له‌ خزم و بنه‌ماله‌كه‌ی کرد وتی: دهرگای قه‌لاکه‌ بکه‌نه‌وه [خه‌لگه‌كه‌ شله‌زان و ویستیا‌ن دهرگا‌كه‌ی بۆ بکه‌نه‌وه به‌لام برایه‌کی ئوكه‌یدیر ناوی (موزاد) بوو نه‌یه‌پشت دهرگا‌كه‌ بکریته‌وه. ئوكه‌یدیر به‌ خالیدی وت [پیاوه‌كه‌] بزانه سویند به‌خوا ئه‌وان تا من ببینن به‌ده‌سته‌سه‌راوی دهرگا‌كه‌ت بۆ ناکه‌نه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌ستم بکه‌ره‌وه من به‌ئینت ده‌ده‌م به‌ خوا و ئه‌مانه‌ت پارێزراوی

(۹۴۴) أخرجه: الحاكم (۵۱۹/۴) وصححه ووافقه الذهبي.

(۹۴۵) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۵۳/۵).

خۆم دەرگاكت بۆ دەكەمەوه، گەر تۆ بوارم بدەیتێ تا دەچمە ژوورەوه و لەگەڵیان رێك دەكەوم [چونكە براكەم تا من بە دەست بەسراوی ببینیت دەرگاكتە ناكاتەوه، خالیدیشت دەستی كردهوه و نازادی كرد و چووێ ژوورەوه و هایلێ كردن و دەرگای قەلاکەیی بۆ موسولمانان كردهوه و خالید و هاوڕێكانی هەموو چوونە ژوورەوه، دواتر خالید وتەكەیی پیغمبەری خوا ﷺ بۆیان گێڕایەوه لەگەڵ فەرمانەكەیدا. ئوكەیدیر وتی: سویند بە خوا ئەوان تا ئیستا لە قەلاکەمان نزیك نەبوونەتەوه جگە لە دوینێ، من بێشتر ئەسپی تیزرەوی تایبەتم بۆ ڕاوگردنیان تەرخان دەكرد و ڕۆژ و دوو ڕۆژ بەدوایاندا دەگەرێم، بەلام دیارە ئەمەش قەدەرێكی تایبەت بوو] (۹۶۷). خالید وتی: من لەگەڵت رێك دەكەوم. ئوكەیدیر وتی: گەر دەتەویت یان تۆ بڕیار بدە یان خۆم بڕیار دەدەم؟ خالید وتی: ئێمە خۆت چیمان بدەیتێ بێی ڕازی دەبین. ئوكەیدیریش پێك هات لەگەڵیان كە دوو هەزار وشتریان بداتێ.

لە گێڕانەوهیەكی تردا: هەزار وشتر و هەشت سەد كۆیلە و چوار سەد زری و چوار سەد رێمان بداتێ و خۆی و براكەیی لەگەڵ خالیدیشت دەرۆن بۆلای پیغمبەری خوا ﷺ تا بڕیاری خۆی بدات لەسەریان. خالیدیشت بەو پێشنیارنە ڕازی بوو و هەموو ئەو شانەیی لەگەڵ خۆی هینا [ئوكەیدیر و موزادی براشی لەگەڵدا بوون] و بە هاوڕێیەتی [یەحنەیی كورپی رۆنبەیی سەركردهی ئیلە] رۆیشتن تا گەشتنە لای پیغمبەری خوا ﷺ لەگەڵیان رێكەوت لەسەر باجدان و نازاد كردن [ئوكەیدیر وتی: ئەیی پیغمبەری خوا ﷺ هەواڵم بێ گەشتووێ كە ئەسپ سوارانت دەرچوون بۆ هێرش بردن منیش لەسەر و خاك و مائەم دەترسم، تۆ نوسراویكەم بۆ بنوسە تا دەست لە هیج مۆلك و سامانیكی منەوه نەدەن و من قایل دەبم بە هەموو ئەوانەیی كە لەسەری لەگەڵم پێك هاتووێت؟

پیغمبەریشت ﷺ فەرمانیدا ئەو نوسراوەیی بۆ بنوسریت. پاشان ئوكەیدیر بۆشاكێكی ئاوریشمی بە ئالتون چنراوی دەرھینا لەوانەیی كە بێشتر كیسرا كردبوویە دیاری بۆیان تا ئەویش بیکاتە دیاری بۆ پیغمبەری خوا ﷺ بەلام پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((اَرْجِعْ بِقَبَائِكَ فَإِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يَلْبَسُ هَذَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا حُرْمَهُ فِي الْآخِرَةِ))

واته: ((پۆشاکهکهت ببهروهه، ههرکهسێک ئهوه لهبهر بکات له دونیادا لێی بئ بهش دمکریت له قیامهتدا)). ئهوهیش زۆری له دلگران بوو دیاریهکهی بهسهردا بدریتهوه بۆیه به پیغمبهری خوا ﷺ وت: ئهی پیغمبهری خوا ئیمه بنهمالهیهکین زۆرمان بهلاوه گرانه دیاریهکهمان بهسهردا بدریتهوه، لهبهر ئهوه داوات لیدهکهم لیمان ومربگریت. ئوکهیدیر دیاریهکهی لئ ومرگیرا.

[ئهنهس ﷺ دمفهرمویت: دواتر موسولمانان دهستیان له پۆشاکهکه دهاو سهرسام بوون پێی، پیغمبهری خواش ﷺ فهرمووی: ((أَتَعْجَبُونَ مِنْ هَذَا؟ قَوْلَاذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَمَنَادِيلِ سَعْدِ بْنِ مَعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا))^(۹۴۷) واته: ((سهرسام بوون بهمه؟ سویند بهوهی گیانی منی بهدهسته پۆشاک و دهسته سرهکانی سهعدی کوری موغاز لهبهههشتدا لهوه باشته)).

له گێرانهوهیهکی تردا: [ئوکهیدیر پۆشاکێکی ئاوریشمی کرده دیاری بۆ پیغمبهری خوا ﷺ هاوهلان دهستیان لئ ئهداو سهرسام بوون به نهرمییهکهی پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((سهرسام بوون له نهرمی ئهوه پۆشاکه؟ سهعدی کوری مهعاز پۆشاکهکانی لهبهههشتدا لهوه چاکتر و نهرم تره))^(۹۴۸). دواتر پیغمبهری خوا ﷺ به ئوکهیدیری فهرموو: ((برۆ ئهوه پۆشاکه بدمره عومهر)). دواتر عومهر هاته خزمهت پیغمبهر ﷺ و فهرمووی: ئایا هیج لهمندا رووی داوه تۆ سهبارمت بهوه پۆشاکه بهوه جۆرمهت فهرموو پاشان بۆ منت نارد؟ پیغمبهری خوا ﷺ پێکهنی تا دهستی بهدهمهیهوه گرت و پاشان فهرمووی: ((مَا بَعْتُ إِلَيْكَ لِيَلْبَسَهُ، وَلَكِنْ تَبِعَهُ فَتَسْتَعِينُ بِثَمَنِهِ))^(۹۴۹) واته: ((من بۆ لاتم نهنارد تا لهبهری بکهیت، بهلکو بۆ ئهوهی بیفرۆشیت و سود له پارهکهی ومربگریت)). له گێرانهوهیهکی تردا هاتوووه: [پاشان عومهر کردیه دیاری بۆ برا موشریکهکهی له مهکهکه]^(۹۵۰).

(۹۴۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۴۳/۴) (۱۰۷۸) وقال محققاه: اسناده حسن، وقال صاحب (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۸۸۴): اسناده صحيح.

(۹۴۸) أخرجه: البخاري (۳۸۰۲)، ومسلم (۲۴۶۸، ۲۴۶۹).

(۹۴۹) أخرجه: ابويعلی کما في المطالب (۲۲۶۲)، والاتحاف (۵۴۳۶) وضح اسناده کما في (مختصر الاتحاف) (۴۷۲۴)، وابن طولون (اعلام السائلین) ص: (۱۲۶)، واسناد الحديث قوي کما في (المغازي) للذهبي ص: ۶۶، و (فتح الباري) عند الحديث (۲۶۱۵)، و (السيرة في ضوء مصادرها الاصلية) (ص: ۱۲۸).

(۹۵۰) أخرجه: البخاري (۲۶۱۲)، (۲۶۱۹) واخوه اسمه: عثمان بن حكيم کما في (الفتح) (۴۵/۱۱).

عومەر ؓ دەفەر مویت: (سەرکردەى ناوچەى ئیله ناوای یەحنەى کورپى رۆئبە بوو، پێشتر پێغەمبەرى خوا ﷺ بە دوایدا نارد بوو. لەگەڵ ئوکهیدیردا هەردووکیان گەشتنە لای پێغەمبەرى خوا ﷺ لەگەڵ هەردووکیان رێکەوت و پێک هات لەسەر تەواوای ناوچەکانى تەبوك و دەومەتول جەندەل و ئیله و تەيما و فەرمانیدا رێکەوتن لەگەڵیان بنوسریت و مۆربکریت) [٩٥١].

له گیرانهوهیهكى تردا هاتوو: (یەحنەى کورپى رۆئبەى خاوەنى ناوچەى ئیله هاتە لای پێغەمبەرى خوا ﷺ [لەگەڵى پێک هات و باجى خۆى پێ بەخشی، هەرودها سەرکردەکانى ناوچەى جەبار و ئەزرەحیش هاتن و باجیاندا و بەهەمان شیوه لەگەڵى رێکەوتن و نوسراویان بۆ نوسرا و درایە دەستیان...] [٩٥٢].

له گیرانهوهكهى ئەبو حەمەیدی ساعیدی دا ﷺ هاتوو: (نێرراوى ئیبنو عەلمای ناوچەى ئیله گەشتە لای پێغەمبەرى خوا ﷺ و نامەیهكى بۆ هێنا لەگەڵ دیاریهكدا كه هیستریكى سې و چەند پۆشاكێك بوو، پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانیدا نامەیهكى خاوەندارىتى ناوچە دەریاییهكهى خۆيانى بۆ بنوسریت و پێیان درا...) [٩٥٣].

هۆكاری هاتنى سەرکردەکانى ناوچەى ئیله بۆ لای پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەومبوو ئەوان ترسان لەوهى كه سوپایان بنێردریتە سەر وهك چۆن نێردرایە سەر ئوکهیدیر. (پێغەمبەرى خوا ﷺ بەیومندى بە نێردراوانى هۆزه گاومەکانى ئەو ناوچەیهوه دەکرد و پەیمان و رێك كەوتنى لەگەڵ دەبەستن و لەو رێگەوه پەيومنديهكانى ئەوانى لەگەڵ دەولەتى بێنزمەنتینیهكاندا دەبچراند، وه ئەوانەى دەكرده هاولاتى و هاوپەيمانى دەولەتى ئیسلامى و ئەوش مەبەستى سەرەكى پێغەمبەرى خوا بوو ﷺ له مەملانى كەيدا لەگەڵ رۆمەكان) [٩٥٤]. بەو چۆره هەموو ئەو ناوچانە كەوتنە ناو دەولەتى ئیسلامى و له ژیر سایەى ئەواندا دەژيان.

(٩٥١) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ٢٩٨)، والبيهقي (الدلائل) (٢٥٢/٥) عن عروة بن الزبير.

(٩٥٢) أخرجه: موسى بن عقبة في (المغازي) (ص: ٣٠٠)، ابن هشام (السيرة) (١٤٢/٤) (١٠٧٦)، والبيهقي (الدلائل) (٢٤٧/٥)،

وابوداود (٣٠٣٧)، وحسن اسناده الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٢٦٢١)، والقصة كلها من رواية موسى بن عقبة

والزيادات لعروة ؓ والحاكم والنسائي والبيهقي وابي يعلى وابن هشام والطبري.

(٩٥٣) أخرجه: البخاري (١٤٨١)، ومسلم (١٣٩٢، ٢٢٨١) (٥٩٠٧) واللفظ له، وأحمد (٢٣٦٦٥).

(٩٥٤) انظر: (دراسة في السيرة) (ص: ٣٠٤).

نامەبەری قەیسەر دەگاتە لای پیغمبەری خوا ﷺ لە تەبوك

ئەم بەسەرھاتە بەچەندەھا ئیسنادی لاواز گیراوتەو و ئیمەش تەنھا بۆ زانیاری و ئاگاداربوون لێی دەھینین:

سەعیدی کۆری راشیدی تەنوخى دەئیت: (کاتیک پیغمبەری خوا ﷺ بۆ غەزا گەیشتە ناوچەى تەبوك لەویدا نامەیهکی نارد بۆ قەیسەر و نامە ھەلگرەکە ناوی (دحیەى کۆری خەلیفە) بوو ھەرقل نامەکەى خویندەو و پاشان لەسەر تەختی خوێ داینا و داوای کرد ھەموو سەرکردەو ناوداران و قەشەکان بێن بۆ لای، ئەوانیش ھەموو ھاتن [دواتر فەرمانی دا دەرگای ھۆلەکەیان لەسەر دابخریت] ئینجا پێی وتن: ئەو پیاو (لای داوتە ئەو ناوچەیهى کە خۆتان دزمان) و نامەیهکی بۆ ناردوون و سەرپشکەت دەکات لە ئیوان سێ شتا: یان ئەومتا شوین ئاینەکەى دەکەون، یان ئەومتا باجیکی دیاری کراوی دەدەن و لەسەر مال و سامانی خۆتان دەمێنەو و لەواتەکەتاندا، یان ئەومتا لەگەڵی بەجەنگ دین.

ئەوان ھەموو بە یەك دەنگ ھاواریان لێ بەرز بوووە... وتیان: (تۆ بانگمان دەکەیت بۆ ئەوێ واز لە گاوریتی بەینین؟) نا ئیمە ھەرگیز واز لە ئاینی باو باپیرانمان ناھینین و ناچینە سەر ئاینەکەى ئەو، ئیمە ھەرگیز باج و سەرئەش نادەین (بە پیاویکی عەرەب بەھەردوو جل و نەعلەکانیەو ھاتۆتە ئێرە) بەلام ئیمە لەگەڵی بە جەنگ دین. (ھەرقل بێ ئومید بوو لێیان و گومانی وابوو ئەوان ئەگەر لەوێ بچنە دەرەو رۆمەکانی لێ ھەلدەگیرنەو بەوێ بە کۆششیکی زۆر ھێوری کردنەو) و (پێی وتن: ئارام بن من ئەو و ت تا بزائەم چەندە ئیو پابەندن بە ئاینەکەتانەو و لەلاتان بەنرخە) بەلام من پێم ناخۆش بوو بپار بەدەم بێ پرس کردن بە ئیو. (پاشان پیاویکی عەرەبی گاوری ناوچەى تەحیبی بانک کردو پێی وت: پیاویکم بۆ لا بنێرە عەرەب بێت و وتەکان باش لەبەر بکات، تا بینیرم و وەلامی من بگەینتە ئەو پیاو). دەئیت: ئەویش گەنجیکی بۆ پەیداکرد و برا بۆ لای ھەرقل و وەلامی نامەکەى پیغمبەری خواى ﷺ پێدا نارد و پێی وت: ھەرشتیکت لە یاد چوو بێت ھەرگیز ئەم سێ شتە لەیاد نەکەیت: کە چوویتە لای تەماشای

بکه ئایا باسی شهو رۆژ دهکات، ئایا باسی نامهکهی بۆ لای من دهکات، تهماشای پشتی بکه بزانه نیشانهیهکی پیوه دیاره. گهنجهکه دهئیت: منیش بهرئ کهوتم گهپشتمه ناوچهی تهبوك (چوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ لهوکاتهدا لهگهئ هاهولانی دانیشتبوو له چواردهوری بیرهکهی تهبوك) (وتم: پیشهواکهتان له کوئییه؟ وتیان: ئهومتا لهوی، منیش رۆیشتم، لهبهردهستیدا دانیشتم نامهکهم پیداو کردیه باوهشیهوه) (پاشان دایه دهست پیاویک له تهنیستی دانیشتبوو. وتم: ئهوه کئییه؟ وتیان: ئهوه موعاوییهی کوپری نهبو سوھیانه و نامهکهی بۆ دهخویندوه)

هرقل تیدا نوسیوی: تو من بانگ دهکهیت بۆلای بهههشتیک پانتاییهکهی بهقهده ناسمانهکان و زهویهکانه ئهی دۆزهخ له کوئییه؟ پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((سُبْحَانَ اللَّهِ) نهگهر شهو هات رۆژ له کوئییه؟... پیشتر من نامه نارد بۆ نهجاشی (بهلام ئهوه نامهکهی منی سوتاند و خوداش دهیسوتینیت نامه نارد بۆ کیسرا گهرهوی فارسهکان نهویش نامهکهی منی دراند (خوداش خوئی و سامانهکهی پارچه پارچه دهکات) (وه نامه نارد بۆ قهیسهر ئهوه نامهکهی منی بهرز راگرت و خهئکیش (تا زیان بهردهوام بیت بهرزی نهوان دهبینن) پاشان به منی فهرموو: ((تۆ خهئگی کوئییت؟)) وتم: تهنوخ. فهرمووی: ((ئهی برای تهنوخ ومره ناو نیسلامهوه ئاینهکهی ئیراهیمی باوکت)). وتم: من ئیرراوی قهومیکم وه لهسهر ئاینی نهوانم و لئی ههئناگهریمهوه تا نهگهریمهوه ناویان. پیغمبهری خوا ﷺ پیکهنی و ئهوه ئایهتهی خویندوه: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (القصص) واته: (بیگومان تۆ ناتوانی ئهی پیغمبهر ﷺ کهسێ بخهیته سهر رئی راست و برهوا هینان که بۆخۆت خۆشت بویت ههرچهنده ههول و تهقالای لهگهئدا بدهیت بهلام خوا رینمایی ههرکهسێ دهکا که خوئی بیهوی خویشی زاناره بهوانه که ریبازی هیدایهت دهگرن)

پاشان فهرمووی: ((تۆ ئیردراویت و مافت ههیه گهر شتی باشمان لایهوایه دهمان کرده دیاری بۆت بهلام ئهومتا ئیمه لهسهفهرداین خواردنی وههامان لانهماوه)) یهکیک لههاوهلان بانگی کردوو وتی: من دیاریهکی پی دهبهخشم، چارۆکهکهی هینا و کردیه وه پۆشاکیکی سهفوری تیدابوو بهدیاری پیی دام و کردیه باوهشمهوه. وتم:

ئەو پیاووە کێیە؟ پێم وترا: ئەووە عوسمانە. پاشان پێغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((کێ له ئێوە ئەم پیاووە دەکاتە میوانی خوێ)) گەنجیکی ئەنساری وتی: من. پاشان من و گەنجەگە هەستاین برۆین پێغمبهری خوا ﷺ بانگی لێکردم [و زانی کە من سهیری بستی دەکەم ئەویش کەمێک پۆشاکەگە لەسەر شانی لابرد منیش تەماشای مۆری پێغمبهرایەتیەگەیم کرد لەناوشانیدا بوو وەك [ئاسەواری کە لە شاخ وابوو] منیش جووم و ماجم کرد]... [٩٥٥].

گەرانەووە بۆ مەدینە

جابر ﷺ دەفەرمویت: [پێغمبهری خوا ﷺ بیست رۆژ لەناوچەیی تەبوك مایەووە و نوێژی کورت دەکردەووە] [٩٥٦]. له دواى بەسەر بردنی ئەو ماوهیه لهوێدا پێغمبهری خوا ﷺ موسولمانانی ناگادارکردەووە کە خودا بوواریداون بگەرێنەووە، ئەبو هورمیره ﷺ دەفەرمویت: [پێغمبهری خوا ﷺ له تەبوك هەستاو وتاریکی بۆ داین سەرمتا سوپاس و ستایشی خۆی کرد و پاشان فەرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ بِهَذَا الْمَسِيرِ، وَقَدْ أَذِنَ لَكُمْ بِالرُّجُوعِ)) [٩٥٧] واتە: ((خودا رێگەیدان ئەم رێی رۆیشتنە ئەنجام بدمن هەر ئەویش رێگەیی دان بگەرێنەووە. وە له گێرانەووهیه گدا: [خوای گەورە فەرمانی پێدان بگەرێنەووە بۆ مەدینە و پێغمبهر ﷺ پێی وترا: زیان و مردن و زیندو بوونەووت هەر له مەدینەدا دەبیت] [٩٥٨].

(٩٥٥) أخرجه: (أحمد) (١٥٦٥٥، ١٦٦٩٣، ١٦٦٩٤) وقال محققوه: اسناده ضعيف ورجاله رجال الصحيح غير التنوخي، وابو يعلى (١٥٩٧) وقال محققه: رجاله ثقات، و ابن زنجوية (الأموال) (١٠٤، ٩٦١) وقال مداره على ساعد بن أبي راشد و هو مقبول كما في (التغريب) (٢٩٥/١) و انظر: (الثقات) ابن حبان (٢٩٠/٤) و الحديث ضعيف، و أوردّه: أبو عبيد (الأموال) (٦٢٥)، و الفسوي (التاريخ) (٢٧٦/٣)، و البيهقي (الدلائل) (٢٦٦/١)، و قال ابن كثير (البداية) (٢٧٠/٤): هذا حديث غريب و اسناده لا بأس به، وقال السندي (الذهب المسبوك) (ص: ٣٢٨): اسناده جيد.

(٩٥٦) أخرجه: (١٤١٣٩) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط الشيخين، و عبد الرزاق (٤٣٣٥)، و أبوداود (١٢٣٥)، و ابن حبان (٢٧٤٩) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط الشيخين و صححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (١٠٩٤) و (الإرواء) (٥٧٤).

(٩٥٧) أخرجه: ابن أبي عاصم (السنة) (٤٠٥) وقال محققه: الشيخ الألباني: اسناده حسن.

(٩٥٨) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٥٤/٥).

رووداوه‌کانی گه‌رانه‌وه

۱- هه‌لقولانی ناو:

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمه‌رمویت: [پاشان پیغمبهری خوا ﷺ به‌ره‌و شاری مه‌دینه گه‌راییه‌وه، له‌ ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌دا ئاویک هه‌بوو له‌ ژیر به‌ردی جیایه‌ک هه‌ل دمقولا و به‌شی سێ سواری ده‌کرد له‌ شیویکدا ناوی: (موشه‌ق) بوو، پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((هه‌رکه‌سیک پێشمان که‌وت بۆ چوونه‌ سه‌ر ئه‌و کانییه‌ ئاوی لینه‌خواته‌وه تا ئه‌و کاته ئیمه‌ ده‌گه‌ینه‌ سه‌ری)) پاشان گه‌یشته‌ سه‌ر کانییه‌که‌و ده‌ستی خسته‌ ژیر به‌ردیکی ئه‌و کانییه‌و ئاوه‌که‌ی رژایه‌ ناو ده‌ستی پاشان هه‌ندی دوعای خویند، ئینجا ئاوه‌که‌ به‌ خوێ دهرژاو ده‌نگی وه‌ک هه‌وره‌ بروسکه‌ بوو به‌رده‌وام زیادی ده‌کرد، هه‌تا هه‌موو خه‌لکه‌که‌ لیان خوارده‌وه و ئاوی پێویستیان له‌گه‌ل خۆیان برد و پیغمبهری خواش ﷺ فه‌رمووی: ((گه‌ر ئیوه‌ یان که‌سیکتان بژین و بمینن ده‌بینن ئه‌م شیوه‌ به‌ پیتترین شوینی ئه‌م ناوچه‌یه‌ ده‌بیت...))^(۹۵).

۲- مه‌زه‌نه‌کردن و خه‌ملاندنی خورماکه‌:

له‌کاتی به‌ریکه‌وتنی موسولمانان بۆ ته‌بوک گه‌یشتنه‌ ناوچه‌ی (وادی قورا) له‌ویدا پیغمبهری خوا ﷺ هه‌ندێ خورمای به‌داره‌که‌یه‌وه‌ کړی و خه‌ملاندی به‌ (ده‌) (ویسق) خورما. له‌گه‌رانه‌وه‌ دا گه‌یشتنه‌وه‌ ئه‌و ناوچه‌یه‌:

ئه‌بو حومه‌یدی ساعیدی رضی اللہ عنہ دمه‌رمویت: (...پاشان گه‌راییه‌وه‌ له‌ (ته‌بوک) تا گه‌یشتینه‌ ناوچه‌ی (وادی قورا) و له‌ویدا پیغمبهری خوا ﷺ بانگی خاوه‌ن باخه‌که‌ی کرد که‌ ئافه‌رتیک بوو لێی پرسی: ((خورماکه‌ت چه‌ند بوو، یاخود: [خورمای باخه‌که‌ت چه‌ندبوو؟] وتی: (ده‌) ویسق بوو. هه‌مان خه‌ملاندنه‌که‌ی پیغمبهری خوا ﷺ (دەرچوو))^(۹۶). نرخه‌که‌ی پێداو پاشان داوای ئاوی خوارده‌وه‌ی له‌ ئافه‌رته‌که‌

(۹۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۴۴/۴) (۱۰۸۰)، والطبري (التاريخ) (۱۰۹/۳)، وأورده البرزنجي في (صحيح الطبري)

(۲۸۴)، وقال مجدي السيد في (صحيح سيرة ابن هشام) (۱۸۸۶): حديث صحيح.

(۹۶) أخرجه: أحمد (۲۳۶۰۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط البخاري ومسلم، و البخاري (۱۴۸۱)، ومسلم

(۱۷۸۶) واللفظ لهما.

کرد، سه له مهی کوری موجیق ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له غهزای ته بوک چوو مه مائیک و له گو شهیه کدا بینی مه شهیه ک هه ئواسرابوو [داوای کرد له ئافرمتی ماله که تا ئاوی خوار دهنه وهی بو بهینیت، نه ویش وتی: ئاوم لانییه ته نها نه وه نه بیت که له مه شهیه پیستیکی مرداره وه بو دایه. فهرمووی: ((نایا پیسته که بیت ده باغ نه کردوه (واته: پاک کردنه وهی له موهکانی به خو شه کردنی به خوئی و شتی تر)))). ئافرته که وتی: به ئی. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ده باغ کردنی پاک بوونه وهی ته))^(۹۱۱).

۲- تیپه ربوونی پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه لانی به ناوچهی حیجری خاکی سه مود دا:

عه بدوللای کوری عه باس ﷺ ده فهرمویت: (له غهزای ته بوکدا پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی دا سوپا که له ناوچهی [حیجردا] لابادات له لای ماله که لاهه کانی سه مود و موسولمانان چوون ئاویان هه ئینجا له و بیرانهی که نه وان پیشتر ئاویان لی دهبرد و ده خوار دوه، پاشان به و ئاوه هه ویریان شیلا و گوشتیان هینا کردیانه ناو مه نجه له وه و ئاگریان له ژیر کرده وه و پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانیدا له ئاوی نه و بیرانه نه خو نه وه خه لکه که وتیان: ئیمه ئاومان لی هینا وه هه ویرمان پی شیلا وه فهرمووی: (([اَكْفُوا الْقُدُورَ، وَاعْلِفُوا الْعَجِيزَ الْاَيْلَ]^(۹۱۲) واته: ((مه نجه له کانتان قلاب که نه وه و بیرپژن و هه ویره کانگان بده نه و شتره کانتان)))). [وَلَا تَتَوَضَّؤْا مِنْهُ لِلصَّلَاةِ]^(۹۱۳) واته: [له و ئاوه ده ست نوپژ مه گرن بو نوپژره کانتان]. [به و جو ره فهرمانی پیکردن هه ویره کانیان فری بدن (بو و شتره کان) و ئاوه که ش بیرپژن]^(۹۱۴).

ئه وانیش مه نجه له کانیان پرشت و هه ویره کانیاندا به و شتره کانیان و پاشان پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی پیدان نه و ناوچهیه به جی بهین و رویشتن تا

(۹۱۱) أخرجه: أبو داود (۴۱۲۵)، والنسائي (۴۲۴۳)، وأحمد (۴۷۶/۳)، والحاكم (۱۴۱/۴) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۴۵۲۲) وقال محققه: صحيح لغيره، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۴۷۳)، و(صحيح النسائي) (۳۹۵۷)، و(غاية المرام) (۲۶).

(۹۱۲) أخرجه: البخاري (۳۳۷۹)، وابن حبان (۶۲۰۳) وقال محققه: اسناده على شرطهما.

(۹۱۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۸/۴)، وابن كثير (البدایة) (۶۶۳/۴)، والطبري (۱۰۵/۳) واسناده حسن مرسل كما في (السيرة الصحيحة) (۵۳۵/۲)، و(صحيح تاريخ الطبري) (۲۷۶).

(۹۱۴) أخرجه: البخاري (۳۳۷۹).

گہیشتنه سہر ئہو بیرہی کہ وشترہکەہی پیغمبر (صالح) لئی دەخواردوہ [و
 فہرمانی پیدان تہنہا ئاوی ئہو بیرہ بخونہوہ کہ وشترہکەہی پیغمبر (صالح) لئی
 دەخواردوہ]^(۹۶۵). داوای له موسولمانان کرد نہچنہ ناو مال و بہرد و کہلاوہی ئہو
 ناوچانہوہ و فہرمووی: ((إِنِّي أَخَشَى أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَهُمْ، فَلَا تَدْخُلُوا عَلَيْهِمْ))^(۹۶۶) واتہ:
 ((من لهوہ دہترسم ئہوہی توشی ئہوان ہات توشی ئیوہش ببیت لہبہر ئہوہ نہچنہ
 ناو مال و کہلاوہکانیانہوہ)).

له گیرانہومیہکی تردا پیی فہرموون: ((لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ [إِلَّا أَنْ
 تَكُونُوا بَاكِينَ حَذِرًا] أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَهُمْ))^(۹۶۷) واتہ: ((نہچنہ ناو مالہکانی ئہوانہی
 ستہمیان له خویمان کردوہ [مہگہر بہگریانہوہ بہ ناویاندا تی بہرن] نہبادا ئہوہی
 تووشی ئہوان ہاتوہ توشی ئیوہش ببیت)). فہرمووی: ((لَا تَدْخُلُوا عَلَى هَؤُلَاءِ الْمُعَذَّبِينَ
 إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ [فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا بَاكِينَ فَلَا تَدْخُلُوا عَلَيْهِمْ] أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَهُمْ))^(۹۶۸)
 واتہ: ((نہچن بۆ ناو ئہو سزا دراوانہ تہنہا بہگریانہوہ بۆتان ہمیہ بچنہ ناویان
 [گہر بہگریانہوہ نہبیت نابیت بچنہ ناویانہوہ] نہبادا ئہوہی توشیان ہاتوہ توشی
 ئیوہش ببیت)).

له گیرانہومیہکی تردا ہاتوہ: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ہستا لہناویاندا و وتاری
 بۆدان و فہرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسِ لَا تَسْأَلُوا نَبِيَّكُمْ الْآيَاتِ، هَؤُلَاءِ قَوْمٌ صَالِحٌ سَأَلُوا نَبِيَّهُمْ
 آيَةً فَكَانَتْ النَّاقَةُ تَرِدُ عَلَيْهِمْ مِنْ هَذَا الْفَجِّ، وَتَصُدُّرُ مِنْ هَذَا الْفَجِّ [وَكَاثَتْ تَشْرَبُ مَائِهِمْ يَوْمًا]
 فَيَشْرَبُونَ مِنْ لَبَنِهَا يَوْمَ وُرُودِهَا مِثْلَ مَا غَبَّهْمُ مِنْ مَائِهِمْ [فَعَتَّوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ]، فَعَقَرُوهَا فَوَعِدُوا
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَكَانَ وَعْدٌ غَيْرٌ مَكْذُوبٍ، فَأَخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ [أَهْمَدَ اللَّهُ مَنْ تَحْتَ أَدِيمِ السَّمَاءِ]، فَلَمْ يَبْقَ
 تَحْتَ أَدِيمِ السَّمَاءِ رَجُلٌ إِلَّا أَهْلَكَتْ إِلَّا رَجُلًا فِي الْحَرَمِ [الْأَجَلَّ وَاحِدًا فِي الْحَرَمِ] مَنَعَهُ الْحَرَمُ مِنْ
 عَذَابِ اللَّهِ)) واتہ: ((ئہی خہلکینہ [داوای موعجیزہ مہکەن لہ پیغمبرمہکەتان،
 ئہومتا فہومی صالح داوای موعجیزمیان لہ پیغمبرمہکەیان کرد، (لہ ئہنجامدا)
 وشترہکە لہم شیوہوہ دہہات و لہو شیوہشہوہ دہرؤیشت [رؤؤؤک ئاوی کانیاوہکەیان

(۹۶۵) أخرجه: مسلم (۴۰/۲۹۸۱)، وابن حبان (۶۲۰۲) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی شرط البخاری.

(۹۶۶) أخرجه: مسلم (۴۰، ۳۹/۲۹۸۱)، وأحمد (۵۹۸۴) وقال محققوه: اسنادہ صحیح علی شرطہما، وابن حبان (۶۲۰۳) وقال

محققه: اسنادہ صحیح علی شرطہما وكذا قال ابن کثیر (البدایة (۶۶۴/۴).

(۹۶۷) أخرجه: البخاری (۴۴۱۹)، ومسلم (۳۹/۲۹۸۰) واللفظ للبخاری و الزیادۃ لمسلم.

(۹۶۸) أخرجه: البخاری (۴۴۲۰)، ومسلم (۳۹/۲۹۸۰). واللفظ للبخاری و الزیادۃ لمسلم.

بؤ وشترهکه بوو] له رۇژدا نهوان له حياتی قهدهغهکردنی نهو ناوه لئيان شیری وشترهکهيان دهخوارد [و له دوايدا سهرکيشيان کرد له فهرمانی خودای خاوهنيان] و وشترهکهيان گوشت و ماوهی سئ رۇژيان پيدرا بؤ تهوبهکردن وه بهلئینی خوداش به درؤ ناخرئتهوه، دواتر نهعرهتهو گرمهی گهورمیان بهسهردا هات [خودا ههموو نهوانهی له ژير ناسمان دابوون خاپوری کردن و لهناوی بردن] تنها يهک پياويان نهبيت نهویش لههرمه می مهکهکهدا بوو] وه هرهم له سزای خوا پاراستی)) وتیان: نهو کهسه کی بوو نهی پيغمبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: ((نهوکهسه نهبو ريغالی باوکی سهقیف بوو [کاتیک له هرهم چووه دمرهوه نهویش ههمان سزای قهومهکهی خوئی بهرکهوت))^(۹۶۹).

له گيرانهويهکی تردا نهبو کهبشهی نهنساری ﷺ دهفهرمویت: [لهغزای تهبوکدا، موسولمانان پهلهيان کرد و چوونه ناو خانوو پهردووی ناوچهی حيجر نهو ههوالهش گهيشته پيغمبهری خوا ﷺ و بانگ درا (الصلاة الجامعة) و موسولمانان ههموو خرپوونهوه وه منيش جوومه خزمهتی رهشمهی وشترهکهی گرتبوو دهيفهرموو: ((مَا تَدْخُلُونَ عَلَى قَوْمٍ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ؟)) واته: ((بؤ دهچنه ناو مالى ميللهتیک که خودا غهزهبی لئگرتوون؟)) پياويک وتی: ئيمه سهرسامين به نهوان نهی پيغمبهری خوا ﷺ. نهویش فهرمووی: ((أَفَلَا أَنْبَأْتُمْ بِأَعْجَبَ مِنْ ذَلِكَ؟ رَجُلٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ يُنْبَأُ بِمَا كَانَ قَبْلَكُمْ، وَمَا هُوَ كَائِنٌ بَعْدَكُمْ، فَاسْتَقِيمُوا وَسَدُّوا، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَعْزُبُ بِعَذَابِكُمْ شَيْئًا، وَسَيَأْتِي قَوْمٌ لَا يَدْفَعُونَ عَنْ أَنْفُسِهِمْ بِشَيْءٍ))^(۹۷۰) واته: ((نايا ههوالئیکتان بدهمی ئيوه زياتر لهوه پئی سهرسامين؟ نهومتا پياويک له خوئتان ههوالی پيش خوئتان دهواتی وه ههوالی دواي خوئشان دهواتی، ئيوهش جيگيرين و لهسهر رپی راست برؤن چونکه خودا هيچ باکيکی بهسزادانی ئيوه نيهه کهسانئیکيش دین و ناتوانن هيچ لهخوئيان دوور بخهنهوه)).

(۹۶۹) أخرجه: أحمد (۱۴۱۶۰) وقال محققوه: حديث قوي اسناده على شرط مسلم، وابن حبان (۶۱۹۷)، والبخار (۱۸۴۴)، والحاكم (۳۴۰/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الحافظ ابن كثير (البدایة) (۱۲۹/۱) اسناده على شرط مسلم وقال (۶۶۴/۴): اسناده صحيح وقال الحافظ في (الفتح) (۳۸۰/۶): اسناده حسن وكذا قال الشيخ الألباني يرحمه الله في (فقه السيرة) (ص: ۴۴۱).

(۹۷۰) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۱۶۷)، وأحمد (۱۸۰۲۹) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۵/۵)، وقال الهيتمي (المجمع) (۲۹۱/۱۰): رواه أحمد باسناد واحد حسن، وقال الحافظ ابن كثير (البدایة) (۶۶۴/۴): اسناده حسن.

۴- عەبدورەحمانی کورپی عەوف دەبێتە پیش نوێژی موسوڵمانان لە نوێژی بەیانیدا:

لە گەرانه وەدا لە جینگەیهک لایانداو پیغمبەری خوا ﷺ بۆ سەرئاو دوورکەوتەو وە وپاشان گەراپەو وە دەست نوێژی گرت و دواکەوت لە هاتنی بۆلای موسوڵمانان: کاتیک هات تەماشای کردن وا نوێژی بەیانی بە کۆمەڵ (جەماعەت) دەگەن و عەبدورەحمان پیش نوێژیان بۆ دەکات، موغیرە کورپی شوعبە ﷺ دەفەرمویت: [من لەگەڵ پیغمبەری خوا ﷺ بووم لەغەزای تەبوک [لە شەوێکدا] (۹۷۸) وە [لەکاتی پارشیندا] (۹۷۷) بوو پیش نوێژی بەیانی فەرمووی: ((ئەووە کیپە؟)) وتم موغیرە کورپی شوعبەم. فەرمووی: ((ئەو و شترەم بۆ بگرە)) منیش و شترەکم بۆ گرت (۹۷۷).

[فەرمووی: ((خەئک هەموو پیش بکەون موغیرە تۆش بمینەو)) (۹۷۴) [پیغمبەری خوا ﷺ دواکەوت و منیش لەگەڵی دواکەوتم] (۹۷۵) بەمنی فەرموو: ((ئاوت پیپە؟)) وتم: بەئی] (۹۷۳) [ئەو و شترەکە یەخداو (واتە: داینیشان) و لە و شترەکە ی دابەزی] [فەرمووی: ((تۆش بە ئاوەکەو بە دوامدا وەرە)). منیش ماوئیهک بە ئاوەکەو بە دوامدا رۆیشتم] (۹۷۳) [ئەو و شترەکە یەخداو (واتە: داینیشان) و لە و شترەکە ی دابەزی] [فەرمووی: ((تۆش بە ئاوەکەو بە دوامدا وەرە)). منیش ماوئیهک بە ئاوەکەو بە دوامدا رۆیشتم] (۹۷۸) چوو بۆ سەر ئاو [پاشان گەراپەو وە لام] [و منیش ئاوەکەم بەرەو رپووی برد] (۹۷۹) [دەست نوێژی گرت] و ئاوی مەشکەکم کرد بە دەستی دا سەرەتا هەردوو لەپی ئاو دەستی شۆرد [پاشان ئاوی لە دەمی وەردا] (۹۸۰) پاشان

(۹۷۱) أخرجه: البخاري (۵۷۹۹)، ومسلم (۶۳۵).

(۹۷۲) أخرجه: الطبري (الكبير) (۱۰۰۷/۱۸).

(۹۷۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۶۹/۱۸).

(۹۷۴) أخرجه: عبدالرزاق (۷۴۹)، والنسائي (۱۲۵)، و الطبراني (الكبير) (۸۸۹/۱۸).

(۹۷۵) أخرجه: مسلم (۶۳۲).

(۹۷۶) أخرجه: البخاري (۵۷۹۹)، ومسلم (۶۳۵، ۲۷۴).

(۹۷۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۶۴/۱۸).

(۹۷۸) أخرجه: البخاري (۵۷۹۹)، ومسلم (۶۳۵).

(۹۷۹) أخرجه: مسلم (۶۲۸).

(۹۸۰) أخرجه: البخاري (۵۷۹۸).

دهم و چاوی شۆرد و [جبهیهکی] [شامی] [خوری] [له جبههکانی رۆمهکانی لهبهر بوو
 ویستی ههر [دوو دەست و مهچهکی] لێوه دهربکات بهلام جیی دستهکهی زۆر تهسک
 بوون و نهیتوانی [بۆیه لهژێر جبههکهوه ههردوو دەستی دهرکرد و [جبههکهی کرده
 سهر شانی] و [ههردوو دەستی شۆرد] ههتا ئهشیک [پاشان دەستی تهری بهسهری]
 و [جامانهکهیدا] هینا و منیش دەستم برد تا ههردوو خوفهکهی (واته: پیلارهکهی)
 لهپێ دابنیم. فهرمووی: ((لێیان گهری من ههردووکیانم به دەست نوێژ و پاکیهوه
 له پێ کردووه)) پاشان دەستی تهری بهسهردا هینان] و فهرمووی: ((چیت دهویتی؟))
 وتم: هیچ پێویستهگم نییه ئهی پیغمبهری خوا ﷺ].

پاشان سواری وشترهکهی بوو [منیش سواری وشترهکهم بووم] و بهرێکهوتین
 و گهیشتینه لای موسولمانان بینیمان ههموو له نوێژدان و عهبدوهرهحمانی کوری
 عهوفیان ﷺ پێش خستوووه پێش نوێژیان بۆ دهکات له کاتی خۆیدا و پرکاتیکی نوێژی
 بهیانی بۆ کردبوون [خهلهکهه کاتی پیغمبهری خویان ﷺ بینی ههموو کهوتنه
 نجم نجم] (۹۸۱) [عهبدوهرهحمانیش بهوهی زانی ویستی له نوێژهکهیدا بیته دواوه
 پیغمبهری خوا ﷺ هیمای بۆ کرد بهردهوام بیت] (۹۸۲) [پیغمبهری خوا ﷺ لهگهڵ
 موسولمانان له ریزهکهدا وستا و له دواي عهبدوهرهحمانهوه و پرکاتی دووهمی کرد
 و عهبدوهرهحمان سهلامی دایهوه، پیغمبهری خوا ﷺ ههستایهوه [منیش لهگهڵی
 ههستامهوه پرکاتی دووهمان کرد که لێی دوا کهوتبووین] (۹۸۳). موسولمانان ترسان و
 سبحان الله یان زۆر وت چونکه پرکاتیکیان پێش پیغمبهری خوا ﷺ کرد [کاتیکی
 پیغمبهری خوا ﷺ نوێژهکهی تهواو کرد] و سهلامی دایهوه و [چوو بۆ لایان و پێی
 فهرموون: ((جاکتان کرد و پیکاتان)) (۹۸۴) خوشحال بوو بهوهی نوێژهکهیان له کاتی
 خۆیدا کردووه] (۹۸۵).

(۹۸۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۸/۱۰۰۰).

(۹۸۲) أخرجه: أبو داود (۱۵۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۳۸).

(۹۸۳) أخرجه: مسلم (۶۳۳)، وابن حبان (۱۳۴۷).

(۹۸۴) أخرجه: أبو داود (۱۴۹)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۳۵).

(۹۸۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۸/۱۸۸۰). والحديث لفظه لأبي داود و الزیادات للبخاري ومسلم و النسائي و عبدالرزاق و

الطبراني و غیرهم، وروی المغیره ؓ عن النبئی ﷺ علی أنه قال: ((لم یمت نبی حتى یؤمه رجل من قومه)). أخرجه:

الحاکم (۲۴۴/۱) وصححه علی شرطهما ووافقهما الذهبي.

۵- پيغەمبەرى خوا ﷺ مژدەى شەفاعەت دەداتە هاوہەلانى:

عەوفى كورى مالیک ﷺ دەفەرمویت: [لەگەل پيغەمبەرى خوا ﷺ بووين لە غەزايەگدا]^(۹۸۱) [بەريکەوت خۆى و هاوہەلانى ئەو رۆژە سەرتاسەر و ئەو شەوہش سەرتاسەر بى پشوووان بەردەوام بوو مەگەر لادانىكى كەم ئەویش بۆ نوێژ کردن تا لە نيوەى شەودا لە جیگەيەك لاماندا بۆ حەوانەوہ]^(۹۸۲) و ھەموو خەوتين [من خەوم لیتیک چوو نەم دەتوانى بخەوم و ھەستام تەماشام کرد [ھەمووان خۆيان و ولاخەکانيان] خەوتوون، بەرزترین شت كە لەمنەوہ دەرکەوت تەختەى پال دانەوہى سەر کۆپانەگان بوو [لەدلى خۆمدا وتم: دەچمە خزمەت پيغەمبەرى خوا ﷺ و پاسەوانى دەکەم تا بەيانى]^(۹۸۳) [سەرم بلندکرد و تەماشای جیى حەوانەوہکەى پيغەمبەرى خوا ﷺ کرد لە جیى خۆى نەم بينى، منیش بەناو ئەو خەوتووانەدا رۆيستم]^(۹۸۴) [تا گەيشتمە ئەو جیيەى كە پيغەمبەرى خوا ﷺ لەويدا لای دابوو بەلام نەم بينى] [دەستم لەسەر راخەرمکەيدا ھىشتا ھەر سارد بوو]^(۹۸۵) [وہ تەماشای وشترەکەيم کرد كەسى لە پيشەوہ نەبوو] [رۆيستم بە دوایدا تا لە ئاگرى سەربازگەكەش دەرچووم] [دەم وت: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) پيغەمبەرى خوا ﷺ براوہ [پاشان ھەر رۆيستم لە تاريکايى شەودا زەنگيکەم گوى لیبوو] بەرەو ئەو دەنگە رۆيستم تالىى نزيك بوومەوہ] [و تارمايەكەم بينى و بەرەو پرووى رۆيستم] [تەماشام کرد ئەوہ موغازى كورى جەبەلە و عەبدووللاى كورى قەيسن و ھەردووکیان بە پيوہ وەستاوان]^(۹۸۶) [چووم تا گەيشتمە لايان]^(۹۸۷) [پيم وتن: پيغەمبەرى خوا ﷺ لە كويە؟ وتیان: ئيمەش نازانين بەلام گويمان لە دەنگيک بوو لەو شيوەدا] [ئەوان بەمنیان وت: چى تۆى ھيناوہتە دەر؟ منیش وتم: ئەى چى ئيوہى ھيناوہتە دەر؟ پاشان گويمان لە خورەى جۆگە ئاويک بوو بەرەو ئاوەکە چووین، گويمان لە دەنگيک بوو وەك پورەى

(۹۸۱) أخرجه: ابن حبان (۷۲۰۷) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن أبي عاصم (السنه) (۸۱۹) وقال محققه: سندہ صحيح على شرط مسلم.

(۹۸۲) أخرجه: أحمد (۲۳۹۷۷) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۹۸۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۷/۱۸) وصححه لغیره: الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۳۶۳۷).

(۹۸۴) أخرجه: أحمد (۲۳۹۷۷) وقال محققه: حديث صحيح.

(۹۹۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۶/۱۸).

(۹۹۱) أخرجه: أحمد (۲۴۰۰۲) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۹۹۲) أخرجه: أحمد (۲۳۹۷۷) وقال محققه حديث صحيح.

ههنگ يا خود گفهی با] (۹۹۲) [وتم: پي دهجيت پيغهمبهری خوا ﷺ نزيك بيت لهو
دمنگه؟ وتيان: بيدهنگ بهو دانيشه].

[پاشان ههنديکمان به ههنديکمان وت: راوستن چاومرپی بکهن تا رۆز
دمبیتهوه و پيغهمبهری خوا ﷺ دهگهريتهوه لامان، پاش کهمیک چاومروانی ئينجا
پيغهمبهری خوا ﷺ هات بو لامان] [و فهرمووی: ((ئهبو عوبهیدهی کورپی جهپراح،
يا خود عهبدوئلاهی کورپی قهيس؟)) وتمان: بهئی. فهرمووی: ((وه موعازی کورپی
جهبهلیش؟)) وتمان: بهئی. فهرمووی: ((وه عهوفی کورپی مالیکیش؟)) وتمان: بهئی.
ئينجا چوينه خزمهتی [وتمان: ئەهی پيغهمبهری خوا ﷺ [ليمان ون بوويت ئەم
شهو] (۹۹۳) وه ئيمه زۆر ترساین و بهشوین پي کانت دا هاتین] [ئەهی پيغهمبهری خوا
ﷺ گهر پيغهمبهریک لهناو خاکی دوژمندا بيت پيويسته پاسهوانی ههبيت] (۹۹۴)،
[ئينجا لهگهلماندا گهرايهوه نهئيمه پرسيارمان ليکرد و نه ئهويش پرسياری له
ئيمه کرد تا گهرايهوه سهر جيگه و راخهرمهکی خوئی و دانيشت] و فهرمووی: ((نایا
دهزانن ئەم شهو خودا سهرپشکی کردم له چیدا؟)) وتمان: خودا پيغهمبهرهکهی
باشتر دهزانن] (۹۹۵) [فهرمووی: ((نایا ههوائتان بدهم له شهو دا پيش کهمیک خودا
سهر پشکی کردم له چیدا؟)) وتمان: بهئی] فهرمووی: ((إِنَّهُ أَتَانِي آتٍ مِنْ رَبِّي فَخَيَّرَنِي
بَيْنَ أَنْ يَدْخُلَ نِصْفَ أُمَّتِي الْجَنَّةَ، وَيَبْنَ الشَّقَاعَةَ)). واته: ((يهکيک له لايهن خودای خوومهوه
هاته لام وه سهر پشکی کردم له نيوان نهوهی نيوهی ئومهتهکهم بجيته بههستهوه
و له نيوان شهفاعهتا (واته: تکاردن))) [موعاز وتی: بهدايک و باوکمهوه فيدات بم
ئەهی پيغهمبهری خوا ﷺ خۆت پيگهی من دهزانيت داوا دهکهم من بخهيته ناويان؟
فهرمووی: ((تۆ لهگهئ لهوانيت)).

پاشان عهوف و ئهبو موسايش وتيان: ئەهی پيغهمبهری خوا ﷺ خۆت دهزانيت
ئيمه هاوسهر و سامان و مندالمان بهجيهيتشووه هاتووين بروامان به خودا
پيغهمبهرهکهی هيئاوه، ئيمهش بکهره ناويان؟ فهرمووی: ((ههردووکتان لهوانن))

(۹۹۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۷/۱۸). وقال الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۳۶۳۷) صحيح لغيره.

(۹۹۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۸/۱۸).

(۹۹۵) أخرجه: ابن أبي عاصم (السنة) (۸۱۹)، وابن حبان (۷۲۰۷) وقال محققا الكتابين: اسناداه صحيح على شرط مسلم.

(۹۹۶) أخرجه: ابن ماجه (۴۳۱۷) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۳۴۵۶).

ئیمەش بەراکردنەوه گەپاینەوه لای ھاوڕێکانمان ئەوانیش لەخەو ھەستان] (۹۹۷) و [ترسابوون ئیمەش ھەوالەکەمان بۆ گێرانیەوه] [ئینجا پیاو و دوو پیاو دەچوونە خزمەتی و بۆی دەگێرانیەوه لەوێ کە پێشتر بۆ ئیمەی گێراییەوه] و پێی فەرموون: ((یەکیک لە لای خودای خۆمەوه ھاتە لام و سەر پشکی کردم لە نیوان ئەوێ نیوێ ئومەتەکەم بچێتە بەھەشتەوه وە لە نیوان شەفاعەتدا منیش شەفاعەتم ھەلبژارد)). ئەوانیش ھەموو وتیان: ئەو پیغمبهری خوا ﷺ لەبەر خودا و پاشان ھاوڕیپەتیمان بۆت ئیمەش بکەرە ناو ئەوانەئێ کە تکایان (واتە: شەفاعەتیان) بۆ دەکەیت فەرمووی: ((إِنَّ شَفَاعَتِي لِكُلِّ مُسْلِمٍ)) (۹۹۸) واتە: ((شەفاعەتی من بۆ ھەموو موسولمانیکە)).

لە گێرانیەوهیەکی تردا ھاووو: [ئیمە ھەموو وتیمان: ئەو پیغمبهری خوا ﷺ داوامان بۆ بکە لە خودا تا بمانخاتە ریزی ئەوانەئێ تۆ شەفاعەتیان بۆ دەکەیت] (۹۹۹) و ھەموویان لێی کۆبوونەوه پیغمبهری خوا ﷺ پێی فەرموون: ((بیدەنگین)) ھەموو بیدەنگ بوون وەک ئەوێ کەس قسەنەکات] (۱۰۰۰) پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((قَاتَا أَشْهَدُكُمْ أَنَّ شَفَاعَتِي لِمَنْ [مَاتَ] لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا مِنْ أُمَّتِي)) (۱۰۰۱) واتە: ((من ئێو دەکەمە شایەت کە تکای من بۆ ھەموو ئەوانەئێ لە ئومەتەکەم کە مردوون و ھیچ ھاوتایەکیان بۆ خودا دانەناو)).

۶- دووروەکان ھەولێ کوشتنی پیغمبهری خوا ﷺ دەدەن:

لە رێگەئێ گەپانەوهدا کاتیک بە ناوچەئێکی شاخاویدا تێدەپەڕین ھەندیک لە دووروەکان ویستیان پلانیک جێ بەجێ بکەن بۆ تیرۆر کردنی پیغمبهری خوا ﷺ ئەو باسەش لەچەند گێرانیەوهیەکدا ھاووو ئەوانە:

(۹۹۷) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۸۶)، وابن خزيمه (التوحيد) (۶۳۸/۲)، والحاكم (۱/۱۴)، والأجري (الشريعة) (۳۴۳)، وابن حبان (۷۲۰۷) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وصحح اسناده كل من: الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۳/۳۳۷/۶)، والشيخ الأرنؤوط في تحقيق (مسند أحمد) تحت الحديث (رقم: ۲۳۹۷۷). (۹۹۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۱۰۷/۱۸)، وابن ماجه (۴۳۱۷)، وابن أبي عاصم (السنة) (۸۲۰) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۹۹۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۷/۱۸)، (۱۲۶).

(۱۰۰۰) أخرجه: ابن حبان (۷۲۰۷) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۰۰۱) أخرجه: أحمد (۲۴۰۰۲) وقال محققوه: اسناده صحيح. والحديث لفظه لأحمد و الزيادات للطبراني وابن حبان وابن أبي عاصم وابن ماجه وغيرهم.

۱- ئه‌بو توفهیل ؑ ده‌فهرمویت: [کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ له غمزای ته‌بوک دمگه‌پراهه (له‌ناوچه‌یه‌گدا) پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانیدا ناگاداریه‌ک بلاو بکه‌نه‌وه: پیغمبهری خوا ﷺ به‌سه‌رباسکه‌گدا ده‌پروات هیچ که‌سیک له‌ویوه نه‌پروات. له‌کاتیکدا پیغمبهری خوا ﷺ به‌و سه‌ر به‌رزایانه‌دا به‌ری که‌وتبوو ره‌شمه‌ی حوشتره‌که‌ی به‌ده‌ست حوزمه‌یفه‌وه بوو ؑ راپیده‌کیشا و عه‌ماریش له‌ دواوه لئی ده‌خوری. له‌ناکاودا چهند وشتر سواریکی ده‌مامک دار نزیک بوونه‌وه له‌ عه‌مارو ئه‌ویش به‌ شوئه‌که‌ی له‌سه‌رو چاوی وشتره‌گانی دان و به‌ره‌نگاریان بووه وه، پیغمبهری خوا ﷺ به‌ حوزمه‌یفه‌ی فهرموو: ((رايگره رايگره)) (وشتره‌گان هه‌موو به‌ره‌و دواوه رايان کرد و عه‌مار دوايان كه‌وت) دواتر كه‌وته‌ن رې و له‌و به‌رزايانه هاتنه خواره‌وه، عه‌ماریش گه‌پراهه‌وه و پیغمبهری خوا ﷺ پئی فهرموو: ((يَا عَمَّارُ هَلْ عَرَفْتَ الْقَوْمَ؟)) واته: ((ئهی عه‌مار ئه‌وانت ناسیه‌وه؟)) وتی: زۆربه‌ی وشتره‌گان ده‌ناسمه‌وه به‌لام سواره‌گان ده‌مامک داربوون. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((أَرَادُوا أَنْ يَنْفِرُوا بِرَسُولِ اللَّهِ فَيَطْرُقُوهُ)) واته: ((ئه‌وان به‌نیازبوون پیغمبهری خوا ﷺ له‌و به‌رزایه‌وه فری بدنه خواره‌وه)) له‌ویدا یه‌کیک له‌ هاوه‌لانی پیغمبهری خوا ﷺ عه‌ماری سوینیدا وتی: داوات لیده‌که‌م له‌به‌ر خوا پیم بلن ئه‌وانه ژماره‌یان چهند که‌س بوو؟ ئه‌ویش وتی: ئه‌وان بیست و چوار که‌س بوون به‌لام سئ که‌سیان پیغمبهری خوا ﷺ پاساوه‌گانی قبو‌لکردن ئه‌وان وتیان: سویند به‌ خوا ئی‌مه گویمان له‌ بانگه‌وازه‌که‌ی پیغمبهری خوا ﷺ نه‌بووه و نه‌مانده‌زانی ئه‌وان به‌نیازی چی بوون، عه‌ماریش ده‌لئیت من شایه‌تی ده‌ده‌م که‌ دوانزه که‌س له‌وانه دوژمنی خواو پیغمبهرن ﷺ له‌ ژيانی دنیا و روژی دوايیدا))^(۱۰۰۲).

وه حوزمه‌یفه‌ش ؑ ده‌یگپ‌په‌ته‌وه که‌ پیغمبهری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ((في أصحابي أمتي) اثني عشر مناقباً، مِنْهُمْ ثَمَانِيَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ)) وفي رواية: [....ثمانية منهم تكفيهم الدبيلة سراج من النار يظهر بين أكتافهم حتى ينجم من صدورهم]]^(۱۰۰۳) واته: ((دوانزه دوورپ وهن له‌ناو هاوه‌لاند، هه‌شت که‌س له‌وان ناچنه به‌هه‌شته‌وه

(۱۰۰۲) أخرجه: أحمد (۲۳۷۹۲) وقال محققوه: اسناده قوي على شرط مسلم، وأشار ابن كثير إلى صحته في (التفسير)

(۱۳۲/۳)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۵۳۰): حديث حسن.

(۱۰۰۳) أخرجه: مسلم (۱۰/۹/۲۷۷۹).

تا و شتر بهناو کونه دهرزیدا گوزمر نهکات)) وه له گیرانه وهیهکی تردا: ((...ههشت کهس لهوان لهناو دهچن بههوی گهرمی ناگرهوه له ناوشانیانهوه لیان دهریت له ناوسکیانهوه دهردهچیت)).

۲- عوروهی کوری زوبهیر ﷺ دمهفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له تهبوك بهرو مهینه دهگهپایهوه، لهیهکک له ناوچهکاندا (دووروهکان) پلانیکیان له دژی پیغمبهری خوا ﷺ دارشت بریتی بوو لهوهی لهسههر بهرزاییهکهوه بیخهه خوارهوه له ریگهه. کاتیک گهیشته نهو بهرزاییه دیاریکراوه ویستیان به دواى پیغمبهری خوا ﷺ برۆن و دواچار پیغمبهری خوا ﷺ لیان ناگادار کرایهوه و فهرمووی: ((پیغمبهری خوا ﷺ دهیهویت لهسههر بهرزاییهکانهوه گوزمر بکات هیچ کهسک لهویوه گوزمر نهکات)). نهو دووروانه نهومیان بیست خویان نامادهکرد دهموچاویان داپۆشی بهنیازی کهتنیکی گهوره بوون. پیغمبهری خوا ﷺ داوایکرد حوزمیفه و عمار لهگهئیدا بروات و داواى له عمار کرد رشمهى وشترهکهى رابکیشیت وه حوزمیفهش وشترهکهى له دواوه لیبخوریت له کاتیکدا نهوان دهرۆیشتن. لهناکاوه نهو دووروانه بهدواياندا هاتن پیغمبهری خوا ﷺ تورهبوو داواى له حوزمیفه کرد تابیان گیریتهوه، حوزمیفهش گهپایهوه بۆیان گوچانیکی پیبوو روو به روویان بووهوه به گوچانهکهى له دهم و چاوی وشترهکانی دان و تهماشای کرد ههموویان دهم و چاویان داپۆشیوه وای دهمزانی نهوان وهک کاروانی دهمو چاویان داپۆشیوه بهلام خودا نهوانی توهاند وایانزانی بیلانهکهیان ناشکرايووه بۆیه به پهله گهپانهوه و تیکهئى سوپاکه بوونهوه. پاشان حوزمیفه هاتهوه لای پیغمبهری خوا ﷺ و پئی فهرموو: ((اَضْرِبِ الرَّاحِلَةَ يَا حُدَيْقَةَ، وَاْمْسِ اَنْتَ يَا عَمَارُ)) واته: ((ولاخهکه لیخوره و عمار تۆش له پیشهوه برۆ)) نینجا به خیرایی بهسههر نهو دوو ناوچهیههه دا رۆیشتن تا له دهربهندهکه دوور کهوتنهوه و لهوی و هستان و چاومرپی سوپاکهیان کرد. پیغمبهری خوا ﷺ به حوزمیفه فهرموو: ((حوزمیفه ئایا لهو کوومه له هیچ کهسکتان ناسییهوه؟)) وه فهرمووی: ((ئایا دهمزانی نهو سوارانه به نیازی چی بوون؟)) وتی: نا سویند بهخوا نهی پیغمبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: ((فَإِنَّهُمْ مَكْرُوا لِيَسِيرُوا مَعِيَ حَتَّى إِذَا أَظْلَمَتْ فِي الْعَقَبَةِ طَرَحُونِي مِنْهَا)) واته: ((نهوان پلانیان وابوو لهگهئیدا بین تا کاتیک دونیا تاریک دهبیت نهوجا لهبهرزاییهکهوه من فری بدمنه خوارهوه)) وتی: کاتیک ههمو سوپاکه هاتن

فهرمان بکه تا لهگهردنیان بدن. فهرمووی: ((پیم ناخۆشه خهئکی دواتر بلین موحههمهد دهستی لهسهر پشتی هاوهلانی بوو تا بهوان بهرز بووهوه و دواتریش ئهوان دهکوژیت))^(۱۰۰۴).

۲- ئیبنو ئیسهاق رضی اللہ عنہ دهگپرتهوه له حوزمیفهوه رضی اللہ عنہ که فهرموویهتی: (من رشمی وشترهکهی پیغمبهری خوا ﷺ رادهکیشا و عماریش له دواوه لئی دهخوری تا گهیشتینه بهندرهکه، لهویدا دوانزه سوارمان بینی و پیغمبهرم ﷺ لیان ئاگادار کردهوه. له گپرانهومیهکی ترده دهفهرمویت: [من له دواى وشترهکهی پیغمبهری خوا ﷺ دهرویشتم و لهو کاتهدا پیغمبهری خوا ﷺ خهوی لئ کهوت. گویم له ههندي کهسی ئهوان بوو (واته: دووروهکان) دمیان وت: گهر بمان توانیایه له وشترهکهی بمان خستایهته خوارهوه ملی بشکایه لهناو دهجوو و لئی رزگار دهجووین. منیش له نیوان وشترهکهی پیغمبهری خوا ﷺ و ئهواندا دهرویشتم قورئانم دهخویند و دهنگم بهرز دهکردهوه. تا پیغمبهری خوا ﷺ به ئاگا هات و فهرمووی: ((ئهوه کییه؟))^(۱۰۰۵). وتم: حوزمیفهم پاشان هاواری لهو سوارانه کرد و ههموو بهرهو دواوه رپانکرد. پاشان پپی وتین: ((ئایا ئهوانهتان ناسییهوه؟)) وتم: ئهوان دم و جاویان داپۆشی بوو بهلام و لاخهکانیان دهناسمهوه. فهرمووی: ((هُؤَلَاءِ الْمُتَنَافِقُونَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﷺ فِي الْعَقَبَةِ، فَيُلْقَوُهُ مِنْهَا.)) واته: ((ئهوانه دووروهکانن تا رپۆز دواپی.... دهیانویست به وشترهکانیان پال به وشترهکهی پیغمبهری خواوه بنین و له دهرهبندهکه بیخهنه خوارهوه)) وتیان: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئهی بۆ هۆزهکانیان لئ ئاگادارناکهیتهوه تا ههموو لایهک تاوانبارانی خویان قۆلبهست بکهن و بیاندهن بهدهستهوه؟ فهرمووی: ((نا پیم ناخۆشه عهرهبهکان لهناو خویاندا بلین موحههمهد بهو پیاوانه بهجهنگ دههات لهگهئ خهئکدا تا خوای گهوره بهوان سهری خست دواتر پهلاماریدان و لهناوی بردن (پاشان فهرمووی): خودایه بهلوو لهناویان ببه)) وترا: (لوو) چییه ئهی پیغمبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: ((بلئسهیهک ئاگره دهچیته

(۱۰۰۴) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۵۶/۵). و آورده البيهقي في (الكبرى) (۳۲/۹) واسناده حسن إلى بن اسحاق كما في

(مرويات غزوة تبوك) (ص: ۱۶۹).

(۱۰۰۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۰۱۵).

ناو شاده‌ماری دلیان و له‌ناو ده‌چن)) [١٠٠٦]. [حوزه‌یغه ده‌ئیت: پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((قَانَ هَوْلًا فُلَانًا وَقَلَانًا - حَتَّىٰ عَدَّ أَسْمَاءَهُمْ - مُنَافِقُونَ، لَا تُخْبِرَنَّ أَحَدًا)) [١٠٠٧] واته: ((له ناو نه‌وانه‌دا فلانه کەس و فلانه کەس هەن [تا هەموو ناو‌ه‌کانیانی وت] نه‌وان هەموو دوو‌پوون. (حوزه‌یغه) ئەمە لای کەس نەگێریتەوه)).

۷- خۆی گه‌وره پیغمبهره‌که‌ی ناگادار ده‌کاته‌وه له وت‌ه‌ی یه‌کێک له دوو‌پووه‌کان:

عه‌بدووللای کورپی عومهر ﷺ ده‌فهرمویت: [پیاویک له دوو‌پووه‌کان به عه‌وفی کورپی مالیکی وت] له غه‌زای ته‌بوک کاتیک له دانیشتنیکدا له‌گه‌ل هاوه‌لان بوو وتی: تا ئیستا که‌سیکمان نه‌دیوه به وینه‌ی ئەم قورئان خوینانه‌مان ورگ زل ترو درۆزنترو ترسنۆکتربن له رووبه‌روو بوونه‌ومدا. عه‌وف وتی: درۆت کرد تۆ دوو‌پوویت نه‌و وته‌یه‌ت ده‌گه‌یه‌نمه پیغمبهری خوا ﷺ [دواتر عه‌وف جوو تا هه‌واله‌که‌ بگه‌یه‌نیته پیغمبهری خوا ﷺ به‌لام پیش هاتنی نه‌و قورئان دابه‌زی و هه‌واله‌که‌ی پیراگه‌یاندا].

عه‌بدووللای ﷺ ده‌ئیت: دواتر من نه‌و دوو‌پووه‌م بینی ده‌ستی گرتبوو به تویشه‌به‌ره‌که‌ی پیغمبهری خواوه ﷺ به ناو نه‌و به‌ردانه‌دا ده‌رۆیشت و ده‌ی وت: نه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه ته‌نها گاتته‌و سو‌عه‌تمان ده‌کرد و به‌راستمان نه‌بوو، پیغمبهری خوا ﷺ به‌و نایه‌ته وه‌لامی ده‌دایه‌وه: ﴿.....أَبَا اللَّهِ وَأَيْنِيهِ. وَرَسُولِي كُنْتُ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ (التوبة) [ته‌نها نه‌وه‌ی بۆ دووباره ده‌کردنه‌وه] [١٠٠٨]. واته: (نایا ئیوه گاتته به خوا و نایه‌ته‌کانی و پیغمبهره‌که‌ی ده‌کەن هیچ پاساو مه‌هیننه‌وه ئیوه بئ باوه‌رپوون...).

له گێرانه‌ومه‌یه‌کی تر‌دا که‌عبی کورپی مالیک ﷺ ده‌فهرمویت: [پیاویک که‌ناوی موخشینى کورپی حومه‌یر بوو وتی: چه‌ز ده‌که‌م هه‌ر یه‌ک له ئیوه سه‌د داری لیبدریت و رزگارمان ببیت و نایه‌تمان له‌باره‌وه دانه‌به‌زیت. پیغمبهری خوا ﷺ به‌عه‌ماری فهرموو: ((أَدْرِكُ الْقَوْمَ فَإِنَّهُمْ قَدْ اخْتَرَقُوا، فَسَلُّهُمْ عَمَّا قَالُوا، فَإِنْ أَنْكَرُوا فَقُلْ: بَلَى، قَدْ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا!!)) واته: ((برۆ فریای نه‌وانه بکه‌وه نه‌وان وا ده‌سووتین پرسیاریان

(١٠٠٦) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٦٠/٥).

(١٠٠٧) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٣٠١٥).

(١٠٠٨) أخرجه: الطبري (التفسير) (١٦٩١١، ١٦٩١٢) وقال محققه الشيخ أحمد شاکر: اسناده صحيح، وابن أبي حاتم

(التفسير) (١٠٠٤٧).

لیبکه چیان وتوو، گهر ئەوان نکۆلیان لیکرد و شاردیانهوه پێیان بلێ: به ئێ ئیوه ناوها و ناوہاتان وتوو). عەمار رۆیشت و فەرمانەگە ی پیغمبهری خواى ﷺ جئ به جئ کرد، ئەوان دواتر هاتنە لای پیغمبهری خوا ﷺ و پاساویان بۆ دەهینایهوه. بەلام موخشینى کورپی حومهیر وتی: ئە ی پیغمبهری خوا ﷺ به هۆى ناوی خۆم و بابمهوه له نیسلام دواکهوتم [واته: ناوی (زبرى کورپی جاشولکه) بوو] خواى گهورهش ئەو نایهتە ی له بارە ی ئەوانهوه دابهزاند: ﴿لَا تَمْنَدُ رَأْسًا كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ يُغَدِّبُ طَائِفَةٌ بَأْسَهُمْ كَأَنَّهُمْ كُفْرًا بَدَّلُوا بَدَلًا﴾ (التوبة) واته: (بلێ: برۆبیانووی بیجئ مههیننهوه، پاش ئەوه باومرتان هینا، کافر بوونهوه گهر له بریکتان خوش ببین لهبهر ئەوه ی که پهشیمان بوونهوه له وتهکهتان ئەوا جهز رهبه ی بریکتان دهدهین بههۆى ئەوه ی تاوانکاری بوون). دواتر خوا له موخشین ﷺ خوشبوو وه ناوی خۆى گۆرپی بۆ عهبدوهره حمان و داواى شههید بوونی له خوا دهکرد و کهسیش لاشهکه ی نه دۆزیتهوه. دوا جار له جهنگی یه مامه دا کوژرا و نهزانرا کئ کوشتوو یه تی وه لاشهکه ی ون بوو کهس نهیزانی جئ لیها ت^(۱۰۰۹).

۸- ماندوو بوونی وشترهکان له رێگادا:

خوزاعه ی کورپی عوبهید ﷺ دهفهرمویت: [له غهزای ته بوک له گه ل پیغمبهری خوا ﷺ بووین، وشترهکان زۆر ماندوو و شهکه ت بوون. چونکه ماوه نه بوو تا پشوویان بئ بدن و بیان هه ویننهوه، هاوه لآن ئەوه یان بۆ پیغمبهری خوا ﷺ باسکرد، پیغمبهری خوا ﷺ چاوه رپی کرد تا گه یشته نیوان دوو چیاو له وئ [له پیشه وه جووه سه ر جیگه یه کی بهرز وهستا و سوپاکهش به وشترهکان یانه وه به لایدا تیده په رین و پئی فهرموون: ((برۆن به ناوی خودا)) و فووی روه وه وشترهکان ده کرد و دو عای بۆ ده کردن ده فهرموو: ((اللَّهُمَّ اِحْمِلْ عَلَيَّهَا فِي سَبِيلِكَ [إِنَّكَ] تَحْمِلُ عَلَى الْقَوِي وَالضَّعِيفِ، وَعَلَى الرُّطْبِ وَالْيَابِسِ، فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ))^(۱۰۱۰) واته: ((خودایه ئەوان له سه ر پشته

(۱۰۰۹) أخرجه: (ابن أبي حاتم) (التفسير) (۱۰۴۰۲) مسنداً، وابن هشام (السيرة) (۱۴۲/۴) برقم (۱۰۷۵) بغير اسناد وقال الشيخ مقبل (الصحيح المسند من اسباب النزول) (ص: ۱۲۲): اسناده حسن عند ابن أبي حاتم، وقال ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) (۷۵۱): سنده حسن وقال صاحب (السيرة في مصادرها الأصلية) (ص: ۶۳۳): اسناده حسن. (۱۰۱۰) أخرجه: أحمد (۲۳۹۵۵) وقال محققوه: حديث صحيح واسناده قوي، والطبراني (الكبير) (۷۷۱/۱۸) وفي (مسند الشاميين) (۹۳۱)، وابن حبان (۴۶۸۱) وقال محققه: رواه ثقات وأخرجه أحمد بسند صحيح، والبزار (۱۸۴۰) وقال

وشرهکانیان هه ئبگره له م غهزایه دا چونکه تۆ توانات ههیه هه ئیان بگریت له سه ر بههیز و بئ هیز له سه ر وشك و ته ر له وشکانی و له دم ریادا)) [دواتر وشرهکان له رۆیشتندا زۆر جالاک بوون...].

له ماوه ی رینگه شدا پیغمبهری خوا ﷺ نامۆزگاری ده کردن که له سه ر رینگاکاندا دانه نیشن و پئی موسولمانان نه گرن و پئی فه رموو ن: ((أَنْ مَنْ صَبَقَ مَنْزِلًا أَوْ قَطَعَ طَرِيقًا فَلَا جِهَادَ لَهُ))^(۱۰۱۱) واته: ((هه رکه سیک جیی دانیشتنیک ته نگ بکات و رینگه یه ک بگریت ئه و که سه پادا شتی جیهادی ده ست ناکه ویت)).

۹- سوتانی مزگه وتی دوورپوه کان:

له رینگادا پیغمبهری خوا ﷺ به په له بوو بۆ گه رانه وه بۆ مه دینه و به هاوه لانی فه رموو: ((إِنِّي مُتَعَجِّلٌ، فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَتَعَجَّلَ فَلْيَفْعَلْ...)) واته: ((من به په له م له گه رانه وه مدا و هه رکه سیکیش له ئیوه پئی خو شه په له بکات له گه رانه وه مدا با وایکات)).

پیغمبهری خوا ﷺ به ریکه وت تا گه یشته ناوچه ی (زی ئه وان) که ماوه یه کی که م دووره له مه دینه وه، له ویدا فه رمانی کرد بپاوانیک له هاوه لانی له پشه وه برۆن و مزگه وتی دوورپوه کان بسوتینن و خاپوری بکه ن. چونکه ئه و مزگه وته به مه به ستی پیلانگیزی دزی موسولمانان بوونیا د نرابوو، ئه و به سه رهاته ش له دوو گه رانه وه مدا هاتوو:

۱- ئیبنو عه باس رضی اللہ عنہ ده فه رمویت: (ئه وان که سانیک ی دوورپوو ن، له ئه نصاره کان ئه بو عامر پئی وتبوون: مزگه وته که تان دروست بکه ن و هه موو هیزو چه کیکتان ئاماده بکه ن منیش دهرۆم بۆ لای قه یسه ری پاشای رۆم و له وی وه سه ربازانیک ی رۆمه کان له گه ل خو م ده هینم و موحه ممه د و هاوه لانی له مه دینه دمرده که م. دوورپوه کان مزگه وته که یان ته واو کرد و پاشان چوو نه خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ

الشيخ الألباني يرحمه الله في (صحيح موارد الضمان) (١٤٢٦): صحيح لغيره، واللفظ لأحمد و الزيادة للطبراني وابن حبان.

(١٠١١) أخرجه: ابو داود (٢٦٢٩)، وأحمد (١٥٦٤٨) وقال محققوه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (١٤٣٥/٢٠)، وابو يعلى (١٤٨٣)، وسعيد بن منصور (٢٤٦٨) (وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح اي داود) (٢٢٨٩)).

وتیان: ئيمه مزگهوته که مان دروستکرد پيمان خوښه ببيت نويزی تيدا بکهيت و داوای بهره که تمان بؤ بکهيت، خودای گورهش ئهو نايه تهی دابه زاند: ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدَ أُسَسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْسِنُونَ أَنْ يَنْظُرُوا وَاللَّهُ يَجِبُ الْمَطْهَرِينَ﴾ (التوبة) (۱۱۳) واته: (ههرگيز توش ئهي پيغمبره له مزگهوتی نه واندا رامه وهسته و نويز مه که، دنيا به تهنه مزگهوتی قوبا که هر يه که م رۆژ له سهر بناغهی ته قوا دامه زراوه به هه قتره تۆ نويزی تيدا بکهيت، هه تا مزگهوتی (ضيار) له م مزگهوتهدا کومه له پياویکی تيدا به له پشتيوانان زور حه زده که له هه موو تاوان و گونا هتیک پاک ببنه وه دياره خواش بؤ خوئی پاکانی خوش دهوی).

له گپرانه وه که ی عرودا ﷺ ده فهرمویت: ((... دوو رووه گان له ناو خویندا وتیان: ئيمه مزگهوتیک بؤ خویمان دروست ده که ی و نويزی تيدا ده که ی تا ئهو عامر ده گه پرته وه و پيش نويزیمان بؤ ده کات. خوی گورهش ئهو نايه تهی دابه زاند: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْوَاجًا لِأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ﴾ (التوبة) (۱۱۳) واته: (له دوو رووه گاندا که سانئ واهن که له مه دینه دا مزگهوتی (ضيار) بوونیا دهنین دژ به پيغمبر ﷺ و موسولمانان وه بؤ به هیز کردنی کوفر و بی باوهرپی خویمان و بؤ بهرتر کردنی ریزه گانی کومه لی باوهرداران و دوور خستنه و میان له پيغمبر ﷺ و بؤ ئه وه بیکه نه (که مین) و روانگه بؤ ئهو که سانه که پيشتر بهر له دروسکردنی دا دژی خواو پيغمبره که ی ده جهنگان. که چی پر به ده میان سویند ده خون که: تهنه چاکه و خیرمان له کردنه وهی ئهو مزگهوتهدا مه به ست بووه، خوداش بؤ خوئی چاک به ناگایه که درۆزن و دلشيان چی تيدا به و مه به ستیشان چی بووه؟).

۲- ئیبنو ئیسه ق ﷺ ده گپرتنه وه له زوهریه وه ئه ویش له یه زیدی کوری یه مانه وه ﷺ و که سانیکي دیکه فهرموویانه: (... کاتیک له گه رانه وده دا پيغمبري خوا ﷺ گه یسته ناوچه ی (زی نه وان) له ویدا هه والی مزگهوته که ی بؤ هات و پيغمبري

(۱۰۱۲) أخرجه: الطبراني (التفسير) (۱۷۱۸۷)، وابن أبي حاتم (التفسير) (۱۰۰۷۲)، والبيهقي (الدلائل) (۲۶۳/۵)، وقال

ابراهيم العلي في (صحيح اسباب النزول) (۲۱۲): صحيح لغیره، وصححه السندي (الذهب المسبوك) (۳۱۶).

(۱۰۱۳) أخرجه: ابن ابي حاتم (التفسير) (۱۰۰۷۰)، وعمر بن شبة في اخبار مكة بسند صحيح إلى عروة كما قال الحافظ في

(الإصابة) (۱۱۷۳۶).

خوا ﷺ مالیکی کورپی دوخشوم.. و معنی کورپی عادی و عاسمی برای ناردو پئیانی فهرموو: ((انطَلَقًا إِلَى هَذَا الْمَسْجِدِ الظَّالِمِ أَهْلُهُ فَاهْدِمَاهُ وَحَرِّقَاهُ)) واته: ((برۆن بۆ لای ئه و مزگهوتهی که ستهمکاران (دروستایان کردوو) بیسوتینن و بیروختینن)) ئهوانیش مالیک و معهن به خیرایی رۆیشتن تا گهیشتنه لای مالهکانی خۆیان لهویدا مالیک به معهنی وت: چاوهریم بکه تا له مالهوه ئاگرئیک دمهینم پاشان چوو مالهوه و پهله دارخورمایهکی گر تئ بهرداو پاشان چوو دمرهوه و ههردووکیان رۆیشتنه ناو مزگهوتهکهوه ئه و دوورووانهیان له ناودابوو ئهوان سوتانیدیان و پرووخوانیدیان دوورووکانیش به هه موو لایه کدا بلاومیان کرد به هوی ئهوانهوه ئه و نایهته دابهزی که دمفهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَلْحُسْنَ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٧٧﴾﴾ (التوبة) (١٠٤).

گه رانهوهی پیغمبهری خوا ﷺ بۆ ناو شاری مه دینه

ئهنهس ﷺ دمفهرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ له غهزای ته بوک گه راپهوه و نزیکبووه له شاری مه دینه و فهرمووی: ((إِنَّ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا قَطَعْتُمْ وَاذِيًا إِلَّا كَأَنْوَا مَعَكُمْ)) واته: ((چهندهها کهس له ناو شاری مه دینهدا هه ن ههر پیاده رۆیهکتان کردبیت یاخود ههر شیو و دۆلیکتان بریبیت ئهوان له گه لئان بوون)) وترا: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئهوان ههر له ناو شاری مه دینهش بوون، فهرمووی: ((وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ)) (١٠٥) واته: ((ئهوان له ناو شاری مه دینه بوون به لام پاساوی خۆیان هه بوو)).

له گیرانهوهیهکی تر دا: ((لَقَدْ تَرَكْتُمْ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا، مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَاذٍ، إِلَّا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ، وَفِي رِوَايَةٍ [إِلَّا شَرَكُوكُمْ فِي الْأَجْرِ] (١٠٦)) واته: ((ئیه کهسانیکتان له شاری مه دینه جیهیشوو به ههر رینگهیه کدا رۆیشتن وه ههر خهرجیهکتان خهرج کردبیت وه ههر دۆلیکتان بری بیت ئهوان له گه لئان

(١٠١٤) أخرجه: الطبراني (التفسير) (١٧١٨٦) وفي (التاريخ) (١١٠/٣)، وابن هشام (السيرة) (١٤٦/٤) رقم (١٠٨٤)، والبيهقي

(الدلائل) (٢٦٠/٥) وضعفه الشيخ الألباني يرحمه الله في (الإرواء) (١٥٣١) و (فقه السيرة) (ص: ٤٤٨).

(١٠١٥) أخرجه: البخاري (٤٤٢٣).

(١٠١٦) أخرجه: ابن ماجه (٢٧٦٥) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (٢٢٣٣).

بوون [هاوشيوهى پاداشتتان بوون] و تيان: ئهى پيغهمبهرى خوا ﷺ ئهوان چؤن له گهڭ ئيمه بوون خو ئهوان هر له مهدينه بوون؟ فهرمووى: ((ئهوان بههوى پاساوهگانيانهوه نهيان توانى له گهڭتان بهشداربن))^(۱۰۱۷).

كاتيك زياتر له مهدينه نزيكبووه وه و جياى ئو خودى لئ دهر كهوت فهرمووى: ((ئهوه ئو خوده ئيمهى خوښ دهوئيت ئيمهش خوښمان دهوئيت)). ئهبو حومهيد ﷺ دهفهرموئيت: [گهړانهوه له گهڭ پيغهمبهرى خوا ﷺ له غهزاي ته بوك تا شارى مهدينه مان لئ دهر كهوت پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرمووى: ((هَذِهِ طَابَةٌ، وَهَذَا أُحْدُ جَبَلٍ يُحِبُّنَا وَ نَحِبُهُ))^(۱۰۱۸) واته: ((ئهوه شاره شيرينه كهيهو ئهوهش ئو خوده جيايه كه ئيمهى خوښ دهوئيت و ئيمهش ئهومان خوښ دهوئيت)). پاشان خهلكى بو پيشوازي كردنى هاتبوونه دهرهوه بو ناوچهى (سه نيته وهداع)، هه موو به مناله گانيشهوه هاتبوون))^(۱۰۱۹).

له گيړانه وهيهكى تر دا هاتووه: [سائيبى كورى يهزىد ﷺ دهفهرموئيت: [كاتيك پيغهمبهرى خوا ﷺ و هاوه لانى له غهزاي ته بوك گهړانهوه خهلكى ناو شار هه موو چونه پيشوازيان منيش له گهڭ منداناندا له ناوچهى (سه نيته وهداع) هه موو پيشوازيان لئ كردن]^(۱۰۲۰). له گيړانه وهيهكى تر دا دهفهرموئيت: (ئيستاش له بيرمه من له گهڭ مندانان چووين بهرهو پيرى پيغهمبهرى خوا ﷺ كاتيك له غهزاي ته بوك گهړايهوه)^(۱۰۲۱) له گيړانه وهيهكى تر دا هاتووه كه كاتيك پيغهمبهرى خوا ﷺ بهرهو مهدينه گهړايهوه له غهزاي ته بوك له ويڊا ژنان و مندانان دهيان وت:

طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا مِنْ ثَنِيَاتِ الْوَدَاعِ
وَجَبَّ الشُّكْرُ عَلَيْنَا مَا دَعَا لِلَّهِ دَاغًا^(۱۰۲۲).

(۱۰۱۷) أخرجه: ابوداود (۲۵۰۸) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود) (۲۱۸۹).

(۱۰۱۸) أخرجه: البخاري (۴۴۲۲) ومسلم (۱۳۹۲).

(۱۰۱۹) أخرجه: البخاري (۴۴۲۷).

(۱۰۲۰) أخرجه: البخاري (۳۰۸۲).

(۱۰۲۱) أخرجه: البخاري (۴۴۲۷).

(۱۰۲۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۶۶/۵) وهو الراجح كما ذهب إليه ابن القيم في (زاد المعاد) (۴۸۱/۳) و الفيروزبادي

في (المغانم المطابة في معالم طابة) (ص: ۸۰).

که عیبی کورپی مالیک ﷺ دمهفرمویت: [...پیغمبهری خوا ﷺ گه پاپیه وه ناو شارو وهک هه موو کاتی گه پراڼه وه مکانی سه رمتا ده جووه ناو مزگه وت و دوو پرکات نوژی تیاده کرد و پاشان له وی داده نیشت و خه لکی دهاتن به خیره اتنه وه یان لیده کرد...]^(۱۰۳۳).

ئه وانهی له غه زاکه دوا که وتبوون دهاتن و پاساوی خوڤان بۆ پیغمبهری خوا ﷺ باسده کرد

پیغمبهری خوا ﷺ له مزگه وته که ی خوئی دانیش و ئه وانهی له غه زاکه دواکه وتبوون هه موو دهاتن و پاساوی خوڤان لا باس ده کرد و زۆر به یان دوو پر و بوون به لام چهند بر و ا داریکیان له ناو دا بوو. که عیبی کورپی مالیک ﷺ دمهفرمویت: (.پاشان پیغمبهری خوا ﷺ له مزگه وت دانیش و ئه وانهی له غه زاکه دواکه وتبوون دهاتن و پاساوی خوڤان دهینایه وه بۆی و سویندیان بۆ ده خوارد ژمارمیان هه شتاو سی کهس زیاتربوو، پیغمبهریش ﷺ به پرووکه شیان وته کانینانی لیومرگرتن و به ئینی پیدان داوای لیخوش بوونی بۆ ده کرن و نهینیه کانینانی ده گپاپیه وه بۆلای خوا ی گه وره))^(۱۰۳۴).

موسای کورپی عوقبه ﷺ دمهفرمویت: [له پاشان پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه لانی گه پراڼه وه و له نزیکي مه دینه زۆر ئیک له وانهی به شداري غه زاکه نه بوو بوون هاتبوونه پیشوازی، پیغمبهری خوا ﷺ به هاوه لانی فهرموو بوو: ((ئیه له گه ل هج یه کئیک له و پیاوانه مه دوین و له گه لیان دامه نیشتن تا خۆم پئگه تان دمه م)).

به م جوړه پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه لانی پرویان تی نه ده کردن و پشت گوڤیان ده خستن تا پیاوی وا هه بوو پشتی له باوک و برای خوئی ده کرد تا ژنی وا هه بوو میرده که ی فهرماؤش کردبوو، به م جوړه چهند رۆژئیک مانه وه تا دواکه وتوان زۆر ناربه حهت بوون و دهاتن و نه خوئی و هه زارییان ده کرده پاسا و بۆ خوڤان و سویندیان بۆ ده خوارد. تا دوا جار پیغمبهری خوا ﷺ به به زمی بوو بۆیان و به ئینی

(۱۰۳۳) أخرجه: البخاري (۴۴۱۸).

(۱۰۳۴) أخرجه: البخاري (۴۴۱۸).

ئى وەرگرتن و داواى لیخۆش بوونى بۆ کردن^(۱۰۲۵).

دواتر پیغمبهرى خوا ﷺ گهرايهوه ناو مالى خوڤى تهماشای کرد عائیشه رضی اللہ عنہا پهردیهکی به دیوارهکدا ههئواسى بوو: عائیشه رضی اللہ عنہا دمهفرمویت: [پیغمبهرى خوا ﷺ له غهزای تهبوك گهرايهوه و من عهباکهم به دهرگای ژوورهکهمدا ههئواسى بوو و لهگهڵ پهردیهکی ئهرمهنى]^(۱۰۲۶).

له گێرانهوهیهکی تر دا: [پهردیهکم بهسهر رهفهى ژوورهکهمدا ههئواسى بوو. کاتیک پیغمبهرى خوا ﷺ گهرايهوه بهرهو رپوى چووم و وتم: (اَلْسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ، وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ) سوپاس بۆ ئهو خوايهى که سهربهرزو پێزداری کردیت، ئهویش تهماشای ناومالهکهى کرد و پهردهکهى بینى وهلامى نهدامهوه و تورهبیوون به رووخساریهوه دیاریبوو تا چوو پهردهکهى داگرت و درانى و فهرمووی: ((لهوهى کهرزی داوین خودا فهرمانى پێ نهکردووین بهردوو قور پهرده پۆش بکهین)). دواتر من کردم بهدوو کهرتهوه و دوو بهرگه دۆشهکم لی دروست کردن و ناوهکانیانم پرکرد له لیفى دار خورما و پیغمبهرى خوا ﷺ هیچ رهخنهیهکی نهبوو بهرامبهرى...]^(۱۰۲۷).

تهوبهکهى ئهبولوبابه

ئهبو لوبابه رضی اللہ عنہ یهکیک بوو لهو هاوهله چاكانهى پیغمبهرى خوا ﷺ که دواکهوتبوون له غهزای تهبوكدا. خوڤى بهستهوه به یهکیک له کۆلهکهکانى مزگهوت و دواچار خودا تهوبهکهى لیوهرگرت، بهسهر هاتهکهشى به دوو گێرانهوه هاتووه:

۱- ئیبنو عباس رضی اللہ عنہما دمهفرمویت: [ئایهتهکهى خواى گهوره که دمهفرمویت: ﴿وَالْآخِرُونَ آخِرُونَ بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (التوبة) واته: (موسولمانه بهجیماوهکان لهجیهاد و ههندی خهکی تریش ههبوو دانیان به گوناوه ههلهکانى خویاندا نا، که له غهزای تهبوك له بهر سستی خویان دواکهوتن پاشان تهوبهیان کردو پهشیمان بوونهوه ههندی کارو کردهوهى چاکیان ئهنجامداو

(۱۰۲۵) خرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۲۰۰).

(۱۰۲۶) أخرجه: البيهقي (الکبری) (۲۱۰۲۳).

(۱۰۲۷) أخرجه: مسلم (۲۱۰۷)، وابوداود (۴۱۵۳) واللفظ له، وابن حبان (۵۶۶۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط

خراپیان تیکه لگردد، بیگومان خوا لیان خوش دهبیت و تهوبه بیان لیومردهگریت به راستی خوا بۆ گوناھ زۆر لیبوردهیه، زۆریش میهره بان و دلۆفانه).

ئهوانه دهگهس بوون لهوانه ی له غهزای ته بوك دواکه وتبوون، کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ گهراپه وه حموت کهسیان خویان بهسته وه به کۆله کهکانی مزگه وته وه، پیغمبهری خوا ﷺ به لایاندا تیپهری و فهرمووی: ((ئهوانه کین که خویان بهستوته وه؟)) وترا: ئه وه ئه بو لوبابه و چه ند هاوړپیه کیتی دواکه وتبوون له به شداریکردن له غهزای ته بوك و سویندیان خواردوه که کهس نابیت بیان کاته وه تا خۆت برپار نه ده دیت بیان که یته وه و پاساویان قبول بکه یته. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((وَأَنَا أَقْسِمُ بِاللَّهِ لَا أَطْلُقُهُمْ وَلَا أَعْذِرُهُمْ حَتَّى يَكُونَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي يُطْلِقُهُمْ: رَغَبُوا عَنِّي، وَتَخَلَّفُوا عَنِ الْعَزْوِ مَعَ الْمُسْلِمِينَ)) واته: ((منیش سویند دهخۆم به خوا نابیت بیان که مه وه و پاساویان قبول ناکه م تا خوی گه و ره خوی برپار دهدات بیان که مه وه، ئه وان په پیره وی نه ریتی منیان نه کرد دواش که وتن له غهزای موسولماناندا)). ئه وانیش ئه وه هه والیه یان پی گه یشت وتیان: ئیمه ش خۆمان له و کۆله کهکانه ناکه ینه وه تا خوا برپارمان له باره وه دهدات. خوی گه و ره ش دواتر ئه م نایه ته ی دابه زه ند: ﴿ وَآخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٣﴾ ﴾ (التوبة) له دوا ی دابه زینی ته وه به که یان پیغمبهری خوا ﷺ رویش و نازادی کردن و پاساوی قبولکردن انه وانیش دواتر سامانه که یان هینا بۆلای پیغمبهری خوا ﷺ وتیان: ئه وه سامانه کانمانه له بری ئیمه بیه خشه له رپی خوادا و داوا ی لیخۆش بوونمان بۆ بکه. فهرمووی: ((من فه رمانم پی نه کراوه سامانه کانتان لیومرگرم)) تا دواتر ئه م نایه ته دابه ری: ﴿ حُدِّثْنَا مِنْ أَمْرِهِمْ صَدَقَةٌ تَطَهَّرُهُمْ وَتُرْكِبُهُمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ ﴾ (التوبة) (١٠٣) واته: (له سامان و داراییدا زه کات و مرگه دل و دهر و نیانی پی پاک بکه ره وه، هه تا له گونا هه کانیان پاک ببه وه، چا که کانیان فراوان ببی بگه نه پله ی هه ره به رز و دوعای چاکیان بۆ بکه، چونکه دوعا و نزا ی تو، دلئارامیی و ئۆقره به خشه بۆ یان و خواش زۆر بیسه ر و زانایه).

(١٠٣٨) أخرجه: الطبري (التفسير) (١٧١٣٦)، والبيهقي (الدلائل) (٢٧١/٥)، وقال السيوطي (لباب النقول) (ص: ١٢٤):

اسناده قوي، وقال ابراهيم العلي (صحيح اسباب النزول) (رقم: ٢١٢): الحديث صحيح بشواهد.

۲- ئیمامی زوهری رحمته دهفهرمویت: ئەبو لوبابه دوا کهوتبوو له بهشداریکردنی له غەزای تەبوک. دواتر خۆی بەستەوه بەیەکیک له کۆڵەکهکانی مزگەوتەوه و وتی: سویند به خوا خۆم ناکەمەوه نان و ئاویش ناخۆم تا دەمرم یان ئەوێتا خوا تەوبەکەم لێموردەگریت. بەو جۆرە حەوت رۆژ مایەوه و هیچی نەخوارد تا وای لێ دەهات دەبوورایەوه پاشان خوا تەوبەکەمی لێ وەرگرتوو پێی وترا: ئەوێتا خوا تەوبەکەمی لێ وەرگرتیت؟! وتی: سویند به خوا من بەدەستی خۆم خۆم ناکەمەوه تا پیغمبهری خوا ﷺ بەدەستی خۆی من دەکاتەوه. پاشان پیغمبهری خوا ﷺ بەدەستی خۆی کردیەوه و ئەبو لوبابهش وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ تەواوی تەوبەکردنەکەم لەوێدا دەبیت دوور دەکەومەوه لەو خانووه تیایدا توشی ئەو گوناھه بووم هەموو مالهکەشم دەبەخشم لەرێگهی خوادا؟ پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((تەنھا دەتوانیت یەک لەسەر سێی بکەیتە خێر ئەبو لوبابه)) [۱۰۳۹].

۳- سەعیدی کوری موسەیب رحمته دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ بەرەو غەزای تەبوک چوو ئەبو لوبابهش دواکەوت و نەچوو، کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ گەرایەوه ئەبو لوبابه هات و سەلامی لێکرد، پیغمبهری خوا ﷺ رووی لێموردەگیرا، ئەبو لوبابه زۆر ترساو خۆی بە کۆڵەکهی ناو مزگەوتەکەوه بەستەوه حەوت شەو و حەوت رۆژ بەو گەرمایە دلوپیک ئاویشی نەخواردەوه وتی: هەردەبیت ئەمە جیگام بێت تادەمرم یان خودا تەوبەکەم لێموردەگریت، بەو جۆرە هەموو بەیانی و ئیوارەیهک پیغمبهری خوا ﷺ تەماشای دەکرد، پاشان خوا تەوبەکەمی وەرگرت و جارێدا خوا تەوبەکەمی لێموردەگرتوو و دواجار پیغمبهری خوا ﷺ ناردی بەدوایدا و ئەو وتی: دەبیت تەنھا پیغمبهری خوا ﷺ بمکاتەوه، پیغمبهری خوا ﷺ چوو کردیەوه بە دەستی خۆی. ئەوه بوو ئەبولوبابهش وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ من دەبیت ئەو خانووی لای خزمەکانم بەجێ بهێلیم کەتیایدا توشی ئەوتوانە هاتم و له تۆ نزیک دەبمەوه و سامانەکەم دەبەخشم لەرێی خودا و پیغمبهردا. پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((یەک لەسەر سێی سامانەکەت بەسە بیبەخشیت)) دواتر ئەبو

(۱۰۳۹) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۴۶) وفي (التفسير) (۱۱۲۳) واسناده حسن كما في (صحيح اسباب النزول) (ص: ۱۳۵)، والطبري (التفسير) (۱۷۱۴۹) واسناده صحيح مرسل كما في (مرويات غزوة تبوك) (ص: ۶۹)، وأخر الحديث: أخرجه: ابو داود (۳۳۱۹) وقال الشيخ الألباني (صحيح ابى داود) (۲۸۴۱) و (المشكاة) (۳۴۳۹): اسناده صحيح.

لوبابه به ئینه که ی خوی برده سهر وه هیچ تاوانیکی لی نه بئیرا تا دنیای به جی هیشت... [۱۰۲۰].

۴- جابر ﷺ دهفهرمویت: [ئهوان شهش کهس بوون: ئه بو لوبابه و ئهوسی کوری خوزام و سهعله بی کوری وه دیعه و که عبی کوری مالیک و مه راره ی کوری رمبیه و هیلالی کوری ئومه یه. ئه بو لوبابه و ئهوس و سهعله به خویان به کۆله که کانی ناو مزگه وته وه به سته وه دواتریش سامانه کانیان هینا و وتیان: به هۆیه وه ئیمه لیئ دواکه وتین... و خوی گهوره ش ئه م ئایه ته ی دابه زاند ﴿ وَآخِرُونَ اعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرًا سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ (التوبة).]

وه فه تادهش ﷺ دهفهرمویت: [ئهوان چهوت کهس بوون جواریان له وانه بوون کاری چاکه یان تیکه ل به خراپه کردبوو ئه وانیش جیدی قه یس و ئه بو لوبابه و چه رام و میرداس... هه موویان له ئه نساریه کان بوون] [۱۰۲۱].

له گیرانه وه یه کی تردا له جابره وه ﷺ دهفهرمویت: (ئهوانه ی دواکه وتن له پیغمه مبه ری خوا ﷺ له ته بوکدا شهش کهس بوون: ئه بو لوبابه و ئهوسی کوری خوزام و سهعله به ی کوری وه دیعه و که عبی کوری مالیک و موراره ی کوری رمبیه و هیلالی کوری ئومه یه، ئه بو لوبابه و ئهوس و سهعله به خویان به سته وه به کۆله که کانه وه وه سه رومت و ماله که یان هینا و وتیان: ئه ی پیغمه مبه ری خوا ﷺ ئه مه مان لیوهر بگره که له تۆی دوور خستین، پیغمه مبه ری خوا فه رمووی: ((لَا أَحْلَمُ حَتَّىٰ يَكُونَ قِتَالٌ)) واته: خوی گهوره ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿ وَآخِرُونَ اعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرًا سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ (التوبة) [۱۰۲۲]. واته: موسو لمانه به جیما وه کان له جیهاد بری خه لکی تریش هه یه دانیان به گونا ه و هه له کانی خویاندا نا، ته و به یان کردوو په شیمان بوونه وه هه ندی کارو کرده وی چاکیان نه نجامدا و بریکی خراپیان تیکه لکرد بیگومان خوا لییان خو ش دمبی و ته و به یان لیوهر ده گریت به راستی خوا بۆ گونا ه زۆر لیبوورده یه، زۆریش میهره بان و دلۆفانه.

(۱۰۲۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۷۰/۵) ومراسيل سعيد بن المسيب صحیحة عند أهل العلم.

(۱۰۲۱) أخرجه: ابن أبي حاتم (التفسير) (۱۰۳۰۶)، و الطبري (التفسير) (۱۷۱۴۰) واسناده صحیح مرسل كما في: (مرويات

غزوة تبوك) (ص: ۶۶)، و (صحيح اسبابه النزول) (تحت الرقم: ۲۱۲) (ص: ۱۳۴).

(۱۰۲۲) أخرجه: ابو الشيخ وابن منده واسناده قوي كما قال الحافظ في (الإصابة) (برقم: ۳۲۳).

تەوبەکردنی کەعبی کوری مالیک ﷺ و هاوولانی

کەعب و هیلال و مراره دواکەتن له بەشداربوون له غەزای تەبوك هاتنە خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ و راستیان کرد دواتریش بە هۆی راستگۆییانەوه خوا تۆبە ی ئیقبول کردن و بەسەرھاتەکەشمان له چەندەھا گێرپانەوه وه وەرگرتوو و دوی کۆکردنەوه و پێکخستنی بەم جۆرەیه:

اکەعب ﷺ دەفەرموێت: له هیچ غەزایەکی پیغمبەردا ﷺ دوانەکەوتوم جگە له غەزای تەبوك، پێش تریش له غەزای بەدر دواکەوتم و گلەیی له هیچ کەسێک نەکرا لهوانە ی لەو غەزایەدا دواکەوتبوون، چونکە پیغمبهری خوا ﷺ بۆ دەست بەسەرگرتنی کاروانەکە ی قورپەش رۆشتبوو [وه قورپەشیش بۆ بەھاناوه چوونی کاروانەکەیان هاتبوون] تا ئەو بوو خودا هەردوو لایانی بەیەك گەیاند بئ ئەو ی هیچ لایەکیان چاوەڕوانی ئەو ی تریان کردبێت. بەلام من لەشەوی پەیمانێ عەقەبەدا ئامادە بووم کاتیک بەئینی موسوئمان بوونمان دایە پیغمبهری خوا ﷺ و ئەو ی له لا گرتگترە له ئامادە بوونی غەزای بەدر، هەرچەندە غەزای بەدر لای خەتکی دیارترە [دواتر من له هیچ غەزایەکی تر دوانەکەوتم جگە له تەبوك کە دواھەمین غەزای پیغمبهری خوا ﷺ بوو]^(۱۰۳۳). [هۆکاری دواکەوتنیشم لەو غەزایە]^(۱۰۳۴) ئەو ی بوو هیچ کاتیک له ژیانمدا وەك ئەو جارە دەولەمەندتر و بەتواناتر نەبووم کاتیک کە دواکەوتم و بەشداریم نەکرد، سویند بەخوا پێشتر هەرگیز دوو و شترم بەیەکەوه نەبوو، بەلام لەو کاتەدا هەم بوو [وه لەو کاتەشدا من زۆر بئ ئەرك و بەتوانا بووم بۆ جیھاد و خۆم دەخستە ژیر سێبهری درەخت و لەبەر و بومی شیرینم دەخوارد و بەو جۆرە ژیانم دەپۆشت]^(۱۰۳۵) پێشتر پیغمبهری خوا ﷺ بەرەو غەزایەك برۆشتایە ناوی نەدەھینا [دەیفەرموو: ((الْحَرْبُ خِدْعَةٌ)) واتە: ((جەنگ فێل و پیلان گێرپانە))]] بەلام له غەزای تەبوك دا (ناوی هینا) چونکە له کاتیک ی زۆر گەرما بوو وه پووبەر ووی ناوچەیهکی بیابان و دوور دەپۆشت و [پوو بە] رووی دوژمنیک ی

(۱۰۳۳) أخرجه: أحمد (۲۷۱۷۵) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۰۳۴) أخرجه: أحمد (۱۵۷۸۹) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۰۳۵) أخرجه: أحمد (۲۷۱۷۵) وقال محققوه: اسناده صحيح رجاله ثقات.

ژماره زۆر دهبوووه. لهبهر ئهوه ههموو شتیکی بۆ موسولمانان روونکردوه تا خۆیانی زۆر باش بۆ نامادبکهن، موسولمانانیش ژمارهیان لهگهڵ پیغمبهری خوا ﷺ زۆر بوو که پهرتوکێک جیی ناوهکانیانی تیا نهدهبووهوه. هههرکهسیکیش بیوستایه بهشدار نهبیت گومانی وادهبوو که ناشکرا نهبیت مهگهر له بارهیهوه نیگای خودا دابهزیت، لهو کاتهشدا بهروبووم تازه پێ دهگهیشته و ژێر سێبههریش زۆر خۆش بوو، پیغمبهری خوا ﷺ و موسولمانان خۆیان ئامادهکرد، [رۆژی پینج شهممه بهرپیکهوتن چونکه سهفههرکردنی له رۆژی پینج شهممه دا پێخۆش بوو]^(۱۰۳).

بهلام من هیشتا کهلوپهلی خۆمم ئاماده نهکردبوو، [وتم: بهیانی دهچمه بازارپ و کهلوپهلی پتیوست دهکرم پاشان بهدوایاندا دهپۆم، بهیانی رۆیستم بۆ بازارپ ههندیك کارم لهسهر گران بوو گهپامهوه و [له دلی خۆمدا وتم: هههرکات من بهمهویت دهتوانم خۆم ئاماده بکهم]^(۱۰۳) وتم: بهیانی به پشتیوانی و ویستی خودا پێیان دهگهمهوه بهلام ههندی کارم بۆ جی بهجی نهکرا، بهو جۆره بهردهوام بووم تا کهوتمه ناو تاوانهکهوه] و موسولمانان خیرا بهرپیکهوتن و رۆیشتن و ئهوکاته ویستم برۆم پێیان بگهمهوه خۆزگه وامدهکرد، بهلام بۆم جی بهجی نهکرا، له دواى دهرچوونی پیغمبهری خوا ﷺ و موسولمانان (دهگهپام بهشاردا) ئهوه دلگرانی کرد بووم تهنها دوورپوهیهکم دهبینی یاخود یهکێک لهوانهه ههزار و بێتوانابوون. پیغمبهریش ﷺ ناوی منی نههینابوو تا گهیشتبوووه تهبوک، کاتیک لهوئ لهناو هاوهلانییدا بوو [فهرموووی: ((کهعبی کوری مالیک چیکرد؟)) یهکێک له خزمانم] لهبهنی سهلهمه وتبووی: ئهه پیغمبهری خوا ﷺ ئهه بایهخدانی به جوانی و پاکی جل و بهرگهکانی دواپهخت و نههات. موعازی کوری جهبهلیش وهلامی دابوووه وه وتبووی: زۆر خراپت وت، ئهه پیغمبهری خوا ﷺ سویند به خوا تهنها ههر خیر و چاکهمان لیبینیوه. پیغمبهری خوا ﷺ بیدهنگ بوو [لهو کاتهدا ئهوان پیاویکیان له دووروه بهرچاوهوتبوو وه نهیان دهرانی کتیه؟ پیغمبهری خوا ﷺ فهرموووی: ((ئهبو خهیسهمهبه)) دواتر که گهیشتبوووه لایان ئهه بوو].

کاتیک ههوالی گهپانهوهی موسولمانانم پێ گهیشته که [له مهدينه نزیك بوونهتهوه]

(۱۰۳۶) أخرجه: البخاري: (۲۹۵۰).

(۱۰۳۷) أخرجه: أحمد (۱۵۷۸۹) وقال محققوه: اسناده على شرط مسلم.

لهوکاته‌دا بیرم له درۆکردن ده‌کرده‌وه و دهم وت: به‌چی من خۆم له تورهبوونی پیغمبهری خوا ﷺ رزگاربکه‌م و پرسم به هه‌موو دانایه‌کی خزمانم ده‌کرد، کاتیک بێم وترا، وا پیغمبهری خوا ﷺ گه‌یشت ئه‌وکاته من هه‌موو ناره‌واویه‌کم لیدوور که‌وته‌وه و زانیم که من هه‌رگیز رزگارم نابیت به‌شتیک درۆی تیدا بیت [به‌لکو ته‌نها به راستگۆیی من رزگارم ده‌بیت] [بۆیه بریارمدا راستگۆبیم له‌گه‌ڵ پیغمبهری خوا ﷺ به‌یانی پیغمبهری خوا ﷺ [له کاتی چێشت ته‌نگاو گه‌رایه‌وه ناو شار و هه‌موو جارێک سه‌ره‌تا ده‌چووه مزگه‌وت] و دوورکات نوێزی ده‌کرد و پاشان له‌وئ داده‌نیشت بۆ ئه‌وه‌ی پیشوازیکاران بێن بۆ لای. له‌ویدا ئه‌وانه‌ی دواکه‌وتبوون هه‌موو ده‌هاتن و پاساوی خۆیان بۆ ده‌هینایه‌وه و سویندیان بۆ ده‌خوارد و ئه‌ویش پرووی ئاشکرایانی لیومرده‌گرتن و به‌ئینی لێ ومرده‌گرتن و ناخی دلایانی بۆ لای خوا ده‌گێرایه‌وه. ژماره‌یان له هه‌شتاو سێ که‌س زیاتر بوون. [پاشان منیش چوومه ناو مزگه‌وت و پیغمبهری خوا ﷺ دانیشتبوو] چوومه خزمه‌تی سه‌لامم لیکرد [ته‌ماشام کرد به زمرده‌خه‌نه‌یه‌کی تورهبوونه‌وه سه‌یریکردم].

پاشان فه‌رمووی: ((ومره)) منیش چووم و له‌به‌رده‌میدا دانیشتم پێی وتم: ((نایا تۆ وشترت بۆ خۆت نه‌کریبوو؟)) وتم: به‌ئێ ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((ئه‌ی چی دواي خستیت له من؟)) [وتم]: من سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر جگه له تۆ لای که‌سێکی تری خه‌لکی دنیا دانیشم ده‌توانم پاساوی وای بۆ به‌هینمه‌وه که له تورهبوونی ده‌رچم، چونکه من قسه‌زانم، به‌لام سویند به‌خوا ده‌زانم گه‌ر ئه‌م‌رۆ قسه‌یه‌کت له‌گه‌ڵدا بکه‌م و درۆی تیدا بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی لێم رازی بیت ده‌زانم نزیکه ئه‌و کاره‌م خودا توره بکات له من، وه گه‌ر من قسه‌ی راستت له‌گه‌ڵدا بکه‌م به‌هۆیه‌وه لێم دل گران بیت من به ئومیدی لیبووردنی خودام، نا سویند به‌خوا هه‌یج عوزر و پاساوێکم نییه، سویند به‌خوا هه‌یج کاتیک نه‌بووه من به‌هێترتر و ساماندارتر [و بێ کێشه‌تر بم] له‌وکاته‌ی که‌تیدا دواکه‌وتم له‌م غه‌زایه، پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((ئائمه راستیکرد هه‌سته [وچاوهرپێه] تاخودا بریارت له باره‌وه ده‌دات)).

ئیترا له‌وئ هه‌ستام و پیاویکی خزم له به‌نو سه‌له‌مه له‌گه‌ڵم هات [و سه‌رزهنشتی ده‌کردم] دواتریش هه‌ندیک له خزمانم دوام که‌وتن و پێیان وتم: سویند به‌خوا ئێمه

نەمان زانیووە (وێ نەمان بێنیووە) پێش ئەمە تۆ هیچ تاوانیکت ئەنجامدا بێت، ئەو بۆ پاساویکی و مەهات نەهێنایەووە تا پیغمبەرت ﷺ لێ رازی بێت [بۆ نەت دەتوانی تۆش وەك و ئەوانیتر كە دواكەوتبوون پاساوی خۆت بهێنیتەووە، ئەوكات تەنها لێخۆش بوونی پیغمبەری خوا ﷺ بەس بوو بۆ سێنەوێ تاوانەكەت [و خۆت نەدەخستە ئەم قەیرانەووە و نازانی خوا دواتر چ بپاریكت لە بارەووە دەدات]. سوێند بە خوا خزمانم بەردەوام بەو جوۆرە سەرزەنشتیان دەكردم تا نزیك بوو لەوێ بەگەرپێمەووە بۆ لای پیغمبەری خوا ﷺ و تەكانی پێشوو تری خۆم بە درۆ بخەمەووە، پاشان پێم وتن: [ئایا هیچ كەسێكیتر و تەكانی وەك و من بوو؟] ئایا كەسێ تر هەیە وەك و من توشی بووبێت؟ وتیان: بەئێ دوو پیاوی تریش وەك و تۆیان وت و وەك و تۆشیان پێ و ترا. وتم: ئەو دووانە كێن؟ وتیان: مەرارهێ كۆری رەبیبی عەمری وە هیلالی كۆری ئومەیه. خزمانم باسی دوو پیاوی [چاکیان] بۆ كردم كە هەردووکیان بەشدارێ جەنگی بەدریان كردبوو. ئەوان سەرمەشقیك بوون بۆم. كە ئەو میان بۆ گێرپێمەووە و رۆشتم [وتم: سوێند بەخوا ناگەرپێمەووە لای و خۆم بە درۆ ناخەمەووە].

دواتر پیغمبەری خوا ﷺ بپاریدا تێكرای موسوڵمانان قسە لەگەڵ ئەوسێ كەسەمان نەكەن و بەتەنها ئێمە ی جیاكردەووە لە هەموو ئەوانە ی لەو غەزایەدا دوا كەوتبوون [ئێتر خەلكی هیچ قسەیهکیان لەگەڵ نەدەكردین و تەواو لەگەڵمان گۆران تا وام لێهاتبوو خۆم بە كەسێکی نامۆ دەزانی لەو ناوێ [ئەو بارو دۆخە درێژە ی خایاند و نیگەرانی هەرە گەورەم لەو دەدایوو دەترسام لەو ماوێهەدا بمرم و پیغمبەری خوا ﷺ نوێژم لەسەر نەكات یاخود لەو ماوێهەدا پیغمبەری خوا ﷺ و مەفات بكات و من لەو پلەیهەدا بێنیمەووە و كەس قسەم لەگەڵ نەكات و كەس نوێژم لەسەر نەكات] (۱۰۳۸).

[لەو ماوێهەدا دەچوو مە بازارو كەس قسە ی لەگەڵ نەدەكردم من و هاوڕێیانم و اماندەزانی ئەوانە هیچ یەكێکیان نانا سین] هەردوو هاوڕێكە ی ترم لە مالهەكانیان مانەووە و دانیشتبووون هەر دەگریان [بەشەو و بەرۆژ سەریان لە مالهەكانیان نەدەهێنایە دەرەووە] بەلام من لە هەردووکیان گەنجتر و بەتواناتر بووم و لە كاتی نوێژەكاندا

دهچووم له گهڵ موسولماناندا نوێژهکهم دهکردو به بازاردا هاتوچۆم دهکرد وه کهسیش قسهی له گهڵ نهدهکردم، دهچوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ له دانیشتنی دواى نوێژهکانیدا سهلامم لیدهکرد و له دلی خوڤمدا دم وت: ئایا ههردوو لیوی جولاند بۆ وهلام دانهوهی سهلامهکهم یان نا؟ پاشان [لای پایهیهکی] نزیکیهوه نوێژم دهکرد و به تیلهی چاو سهیرم دهکرد، ههراکات من نوێژم بکردایه ئهو پرووی تیدهکردم، وه ههر من پرووم تی بکردایه ئهو پرووی لی و مردهگیرام. ئهو دۆخهم زۆر درێژهی خایاند و خهگی ئاوها بوون لهگهڵماندا تا رۆژیکیان بهسهر دیواری باخه خورماکهی ئهبو قهتادهی نامۆزامدا چوومه ئهو دیو باخهکه. ئهبو قهتادهم له خهگی له لا خۆشهویستتر بوو چوومه لای و سهلامم لیکرد، سویند بهخودا وهلامی سهلامهکهی نهدامهوه، وتم: ئهبو قهتاده لهبهر خودا پیم بلی ئایا تۆ دهمزانیته که من خوا و پیغمبهرم خۆش دهوویت؟ ئهو بیدهنگ بوو، دووباره داوام لی کردهوه ههر بی دمنگ بوو وه سی بارهه لیکردهوه وتی: خواو پیغمبهرهکهی باشته دهمزانن. منیش ههردوو چاویم پرپوو له فرمیسک و بهجیم هیشت و بهسهر دیوارهکهدا چوومه دهرهوه.

کاتی من له بازاری مهدیینهدا هاتوچۆم دهکرد [پیاویکی گاوری ناوجهی ئهنباتی شام لهوانهی که نازوقهیان بۆ مهدیینه دههیناو دهیان فرۆشت دهی وت: کێ دم بات بۆلای کهعبی کوری مالیک؟ خهگی لهویدا دهستیان بۆ من راکیشا، تا ئهو پیاوه هات بۆلام و نامهیهکی پاشای غهسانی بۆ هینابووم کردمهوه و تهماشای دهکهم نوسیویهتی: ههوائم پیگهیشتوه که (موحهمهدی) هاوهلت فهرامۆشی کردوویت و لیت دووره پهڕیزه، خوا تووی نهکردۆته جیههکهوه رسوا و ون ببیت تیایدا خۆت بگهیهنهوه لامان خزمهت و هاوکاریت دهکهین. منیش له دواى خویندنهوهی نامهکه وتم: ئهمهش بهلایهکی تره (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) کافرهکانیش چاویان تیبیرپووم و دهیانهویت بمر قۆزنهوه^(۱۰۳۹).

لهویدا نامهکهم ههڵدایه ناو تهنوریکهوه و سوتاندم. بهم جۆره مامهوه تا چل شهوه له پهنجاشهوه که بهرپیم کرد. پاشان نیرداوی پیغمبهری خوا ﷺ هاته لام و پیتی وتم: پیغمبهری خوا ﷺ فهرومانت پی دهکات دووربکهووتهوه له ژنهکته.

(۱۰۳۹) أخرجه: ابن أبي شيبة (المنصف) (۳۸۱۶۲)، والطبراني (الكبير) (۱۹۵/۱۹).

وتم: تەڵاھی بدەم یان چی بکەم؟ وتی: نا بەنگو خۆتی لێ دوور بگره وه نزیکی نەکەویتەوه، وه هەمان فەرمانیش بۆ دوو هاوئەکەهی ترم چوو بوو. منیش بە ژنەکەمم وت: بچۆرەوه بۆ مائی باوکت و لەوی ببه تا خواى گەورە ئەم کارە یەك لا دەکاتەوه. بەلام ژنەکەهی هیلالی کورپی ئومەیه چوو بوو خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ پێی وتبوو: ئەهی پیغمبەری خوا ﷺ هیلالی کورپی ئومەیه پیریکی بیکەسه و هیچ کەسیکی نییه خزمەتی بکات ئایا پیت ناخۆش نییه من خزمەتی بکەم؟ فەرمووی: ((نا بەلام با لیت نزیك نەبیتەوه)). ژنەکەهی وتی: ئەهی پیغمبەری خوا ﷺ سویند بەخوا جوئەهی تیا نەماوه بۆ هیچ شتێک سویند بەخودا ئەو بەردەوام [شەو و رۆژ پالکەوتوو و هەر دەگری] لەو رۆژەوهی ئەمەهی بەسەر هاتوو تا ئەمڕۆ. کەعب دەلێت: منیش هەندیک لە خزمانم پێیان وتم: با تۆش خیزانەکەت بپروا ئیزن بخوازیت لە پیغمبەری خوا ﷺ وەك خیزانی هیلالی کورپی ئومەیه ئیزنی خواست خزمەتی میردەکەهی بکات. وتم: سویند بەخودا کاری واناکەم و نازانم گەر من ئەو داوایەم کرد چیم توش دەبیت من پیاویکی گەنجم.

دوای ئەوه دە شەوی تریشم بەسەردا رۆیشت وه بەتەواوی بووه پەنجاشەو لەو کاتەدا کە پیغمبەری خوا ﷺ قسەکردنی قەدەغە کرد لەگەڵماندا [ئینجا خواى گەورە تۆبەهی ئیمەهی وەرگرت وه بۆ پیغمبەری خوا ﷺ وەحی دابەزاند لەکاتی کۆتایی شەودا، لەو کاتەدا پیغمبەری خوا ﷺ لەمائی ئوم سەلەمه بوو. ئوم سەلەمهش لەگەڵم چاکەکاربوو بایەخی بەم کیشەیهەم دەدا. پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((ئوم سەلەمه کەعب تۆبەکەهی لێومرگیرا)). ئەویش وتی: ئایا کەسیک نەنێرم بۆلای مژدەهی پێی بدەم. فەرمووی: ((گەر وابکەهی خەلکیکی زۆرت لێکۆدەبنەوه و خەوی ئەمشەوت لیتیک دەدەن))^(۱۰۴). منیش لەبەیانى پەنجاشەو لەسەربانی یەکیک لەمالەکانم دانیشتم بووم بەو حالەهی کە خودا لە نایەتەکە باسیکردوو: خۆم لە خۆم بیزار بووم وه هەموو زەویم لەبەردەمدا لێ تەسک ببوووه. لەو کاتەدا گویم لە هاواری پیاویک بوو چوو سەر چیاى سەلەع وه بە هەموو هیزی هاواری دەکرد: (ئەهی کەعبی کورپی مالیک مژدەت لێ بیت. منیش یەکسەر سوچدەم بۆ خوابردوو

زانیم [که خوا دەرۆوی خیری لیکردووینه تهوه] له دواى نوێزى به یانیش پیغمبهرى خوا ﷺ خه لکی لى ناگادار کردبووه وه که خوا تهوبه کهى لى قبول کردوین. ئینجا خه لکی بلاووونه وه بۆ ئه وهى مژده مان بدهنى و هه ندیکان به ره و دوو هاوه له کهى ترم رۆشتن پیاویک به سواری ئه سپه که یه وه به ره و لای من دههات و یه کێکی تریش چوو ه سهر به رزایه که وه مژده ی پیدام وه دهنگه کهى پێش سواره که گه یشته لام و دواتر پیاوه کهى سهر به رزایه که هاته لام و منیش دوو جلی جوانم له به ردا بوو بۆم دانا له راستی دا من ههر ئه و دوو جله م هه بوو کرده دیاری بۆی، دوو جلی ترم له یه کێک خواست و له به رم کردو به ره و لای پیغمبهرى خوا ﷺ رۆشتم و خه لکی بۆل بۆل دههاتنه لام و پیروژ بایان لى ده کردم و دهیان وت: وهرگرتنى تهوبه کهت له لای خوا وه لى پیروژ بێت. رۆشتم تا چوو مه ناو مژگه وت. پیغمبهرى خوا ﷺ دانیشتوو خه لکیش له جوار دهورى بوون. له ویدا ته لحه ی کورپى عوبه یدوللا خیرا به ره و لای من هات و ته وه ی له گه ل کردم و پیروژبایی لیکردم، سویند به خوا له ناو هه موو موهاجیره کاندای ته نها ئه و هه ستا و پیروژبای لیکردم و ئه و چاکه یه ی ئه و هه گیز له یاد ناچیت.

ئینجا چوو مه خزمهت پیغمبهرى خوا ﷺ سه لامم لیکرد ئه ویش رپوی ته و او گه ش بوو بوو له خو شیدا و فهرمووی: ((أَبَشْرُ بَخَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتِكَ أُمَّكَ. قُلْتُ: أَمِنْ عِنْدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((لَا بَلْ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ [أَنْكُمْ صَدَقْتُمْ اللَّهَ فَصَدَقَكُمْ])) (۱۰۴) واته: ((مژدمت لى بېت به باشترين رۆژیک به سه رتا تبه پرپوه له وکاته وه که تیدی له دایک بوویت)). وتم: ئایا مژده که له لایه ن توومه ئه ی پیغمبهرى خوا ﷺ یان له لایه ن خودا ومیه؟ فهرمووی: ((نا به لکو له لایه ن خودا ومیه [ئیه و راست بوون له گه ل خودا خوداش ئیه و به راست دهست نیشان کرد]). [پاشان ئه و ئایه ته ی خودای به سه ردا خویندینه وه ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمَسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ اتَّبَعْتَهُ الَّذِينَ خَلْفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

واتە: (چوون بۆ جیهاد فەرمان و کاریکی برپاوەی خوا، بۆیە هەر جۆرە دواکەوتنیکی بێ بیانووی شەرعیی و مەرناگیری و تۆلەیی هەیه. بۆیە خوا لەوکارەیی پیغمبەریش خۆش بوو کە مۆلەتی دەستەبەک لە دوورپووەکانیدا کە لەگەڵی نەچن بۆ جەنگی تەبوک وە لە کۆچکەران و پشتیوانانیش خۆشبوو کە هەندیکیان چوونە جیهاد و هەندیکیشیان خۆیان بە زەویدا جیگیر کرد ئەوانەیان کە لە جەنگە سەختەکی (تەبوک) دا دوا پیغمبەر کەوتن و بەرپەوییان لێکردو چوونە تەبوک پاش ئەوە خەریکبوو هێندیکیان دڵیان لارێ بگریت و نەچنە جیهادەکەو! پاشان دووبارە خوا تەوبەیی لێوەرگرتن چونکە بەراستی خوا بەرامبەر بەوانە زۆر بەلوتفە، و سەرگروشتەیی سێ هاوێڵە جیماوەکان خوا تەوبەیی لەو سێ کەسەش وەرگرت کە خۆیان لە غەزاکە دواخست، تا لەخەفتادا وایان لێهات ئەم زەوییه فراوانەیان لاتەنگ بوو، وە لەخەم و خەفتا لە گیانی خۆیان بێزاربوون، لەپاشاندا خوا پێنمایی تەوبەیی کردن، بۆئەوە تەوبە بکەن، ئیتر ئەوانیش تەوبەیان کردو خوا بەخشیینی، بە راستی لێیان خۆشبوو تەنها هەر خوا قەبوولکاری تەوبەییە و لێبوردەییە).

وە پیغمبەری خوا ﷺ هەرکات دێخۆش بووایە رووخساری وەکو مانگ دەدرەوشایەووە ئێمەش پێمان دەزانی. کاتیک من چووم لەبەردەمیدا دانیشتم و تەم: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ تەواوی تەوبەیکەم لەوهدایە کە من هەموو سامانەیکەم دەبەخشم بۆ خواو بۆ پیغمبەرەکی فەرمووی: ((أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ)) واتە: ((هەندیکێ سامانەیکەت بەیڵەرەو لات ئەوە باشترە بۆت)) و تەم: باشە من بەشەکی خەیبەرم دەهێلمەو، ئەی پیغمبەری خوا ﷺ من خوا بەراستگۆیی رزگاریکردم. هەر لەم تەوبەییەمەو دەبیت هەتا لە دنیا دا ماوم هەر راستگۆبم.

کەعب ﷺ دەفەرمووت: سویند بەخوا برواناکەم هیچ یەکیک لە موسوڵمانان ئەوھا خوا بە جوانی تاقی کردبیتەووە لە راستگۆییدا بە وینەیی من. ئا لەو رۆژەووە کە ئەو بە پیغمبەری خوا ﷺ وتووە من هیچ درۆیکەم نەکردووە و ئومیدەوارم هەتا لە ژیاندا ماوم خوا بەم پارێزیت. سویند بەخوا لە دوا موسوڵمان بوونمەووە خوا هیچ نیعمەتیکی بێ نەداوم لەدایدا گەورەتر بیت لەوێ کە من راستگۆ بووم لەگەڵ

پیغمبهری خوا ﷺ وه درۆم له گهه ل نه کرد نه بادا له ناو بچم وهك ئەوانه‌ی تر كه له ناو چوون، خۆی گه‌وره توند ترین هه‌ره‌شه‌ی فهرمووه به‌وانه‌ی كه درۆیان كرد له گهه ل پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ﴿سَيَحْلِقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنِعْمَتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ بِمَنْعَةٍ رَّحِمْتَ وَأَوَّاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾ (التوبة) واته: (دوو‌پوه‌كان هه‌ر كه له‌ته‌بوك هاتنه‌وه لایان، خیرا سویندتان به‌خوای بۆ ده‌خۆن كه توانای هاتنمان نه‌بوو له‌گه‌ل‌تاندا بێینه‌هه‌زاکه بۆیه نه‌هاتین هه‌تا وازیان لیبه‌ین و ناویان نه‌به‌ن دهما وازیان لیبه‌ین و وێلیان بکه‌ن و مه‌یان‌دوین و نرخیان بۆ دامه‌نین چونکه خۆیان و کارو کرده‌ویان بیس و ناپاکه و جی و شوینیان ناگری دۆزه‌خه، ئەمه تۆله‌یانه له‌به‌ر ئەو‌کارو کرده‌وی کردوویانه).

ته‌نها سی که‌سه‌که‌ی ئی‌مه بوو پیغمبهری خوا ﷺ کاره‌که‌ی دوا‌خستین تا خۆی گه‌وره خۆی بپاری له باره‌وه دا وهك خۆی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقتَ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقتَ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ (التوبة) واته: (خوا ته‌وبه‌ی له‌و سی که‌سه‌ش وه‌رگرت که‌خۆیان له‌هه‌زاکه دوا‌خست و مانه‌وه‌وه نه‌چوونه جه‌نگی ته‌بوك تا له‌خه‌فه‌تا وایان لیهات ئەم زه‌وییه فراوانه‌یان لاته‌نگ بوو له گیانی خۆیان بیزار بوون، ئیتر زانیان که هه‌ج په‌نایه‌کیان نه‌ماوه، مه‌گه‌ر هه‌ر په‌نا بۆ خوا به‌رن به‌ راستی ته‌نها ئەو خۆییه فه‌بوو‌لکاری ته‌وبه‌یه و لیبوردیه، زۆریش دلۆفان و میهره‌بانه) به‌لام ئەوانیتر سویندی (درۆیان) بۆ خوارد و لێیان هایل بوو به‌ئینی لئ وه‌رگرتن و داوای لێخۆش بوونی بۆ کردن... [١٠٤٣].

ئەبو سه‌عیدی خودری ﷺ ده‌فهرمویت: اِكاتِيكَ بِپیغمبهری خوا ﷺ له ته‌بوك گه‌رايه‌وه پرسیری هاتنی رۆژی دوا‌ییان لیکرد و فهرمووی: (لَا تَأْتِي مِائَةَ سَنَةٍ وَعَلَى الْأَرْضِ نَفْسٌ مِّنْفُوسَةَ الْيَوْمِ)) واته: ((ئەوانه‌ی ئەمه‌رۆ له‌سه‌ر زه‌ویدان سه‌د سالیتر هه‌چیان نامین)) [١٠٤٣].

(١٠٤٣) أخرجه: البخاري (٤٤١٨) واللفظ له و الزیادات، للبخاري (٢٩٥٠، ٤٦٧٧)، ومسلم (٢٧٦٩)، وأحمد (١٥٧٨٩، ٢٧١٧٥)

وابن أبي شيبة (المصنف) (٣٨١٦٣) والطبراني (الكبير) (١٩٥/١٩).

(١٠٤٣) أخرجه: مسلم (٢٥٣٩).

دەرەنجامەکانی غەزای تەبوک

ئەم غەزایە سەرورەیی و دەسەلاتی موسوڵمانانی جێگیرکرد لەسەر بەشی سەرورەیی دورگەیی عەرەبی و سەرەتایەکی بوو بۆ گەیانندی ئیسلام بۆ دەرەوێ دورگەیی عەرەب و بۆ ئازادکردنی عێراق و شام. وەشکۆی رۆمەکانی لە دای عەرەبەکاندا شکاند و سەلماندی موسوڵمانان چەند بە تواناو بەهێز بۆ بەرمەنگاریبوونەوێ رۆمەکان و ئازادکردنی ئەو ناوچانە. وە ئەم غەزایە توانی ھۆزە عەرەبەکان والیبکات ئیسلام قبوڵ بکەن و نوێنەرانیان بنێرن و موسوڵمان ببن. ئەم غەزایە پاکسازی بوو بۆ ریزەکانی موسوڵمانان لەو دوورپووانەیی کە ھێشتا لە مەدینە و دەرەوێ مەدینەدا مابوون وە کۆتایی ھینا بەرکە بەرایەتی رۆمەکان و دزایەتی ئاشکرایان دز بەموسوڵمانان، ئیتر لەو بەدواوە نەخۆی و نەگاوە عەرەبەکان نەیانتوانی رۆبەرپووی موسوڵمان و بانگەوازەکیان ببینەو لە دواوە ئەوێ پیغمبەری خوا ﷺ ھێتیکی بەرگری بە ھیزی بۆ موسوڵمانان ھینا ئاراو لەرێگەیی ھاوپەیمانیتی لەگەڵ ھەموو ئەو ھۆز و لایەنانە و ئەوانیش بۆیان روون بوووەو کە ھاوپەیمانان لەگەڵ رۆمەکان ھیچ سویدیکیان بێ ناگەینیت بۆیە دواجار لەگەڵ موسوڵمانان بیکھاتن و سەرانیان پێدان.

ھاتنی وەفدی سەقیف

لە دواوە ئازادکردنی مەککە و گەمارۆدانی شاری تائیف پیغمبەری خوا ﷺ بڕیاری گەرانەوێ دا و گەمارۆکەیی لەسەریان ھەنگرت و دوعای ھیدایەت و ھاتنە ناو ئیسلامی بۆ کردن.

لە دواوە موسوڵمان بوونی مالکی کورپی عەوف نەسر ﷺ پیغمبەری خوا ﷺ کردیە فەرماندەیی ئەوانەیی موسوڵمان ببوون لە قەومەکەیی و ئەویش لە ھەموو لایەکەوێ گەمارۆی توندی خستبوو سەر تائیف و لەگەڵیاندا دەجەنگی، تاناچاریکردن خۆیان بەدەستەو. لە پێش ھەموویانەوێ عەرەبی کورپی مەسعود ھاتە خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ موسوڵمان بوو پاشان گەرایەوێ ناو سەقیف و شەھیدیان کرد، ئەم باسەشمان لە پێشتردا باسکرد پێویستە لێرەشدا باس بکەیت بۆ بێرھێنانەوێ:

موسای کورپی عوقبه ﷺ و عروهی کورپی زوبهیر ﷺ دمهفرموون: [عوروهی کورپی مهسعودی سهقهفی هاته خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و موسولمان بوو. پاشان داوای له پیغمبهری خوا ﷺ کرد تا ریگهی بدات بگهړپتهوه ناو قهومهکهی خوی و پیغمبهری خوا ﷺ پی پی فهرموو: ((من دهرسم بتکوژن)). عروه وتی: ئەوان ببینن من له خهودام ههلم ناسینن، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ ریگهی داو له شهودا گهراپهوه شاری تانیف و هوژی سهقیف هاتن بۆلای و بهخیر هاتنهوهیان لی کرد. نهویش بانگیکردن بۆ لای ئیسلام و ناموژگاری کردن بهلام ئەوان تۆمهت باریان کرد و سهریچیان کرد و هندیك وتهی نابهجیان پی وت و دانیشنهکهیان بهجی هیشت. دواى پارشیو و کاتیک نویژی بهیانی هات عروه چووه سهربانی مالهکهی و بانگیدا و گهیشته شایهتومان لهوکاتهدا پیاویک تیریکی تیگرت و کوشتی. دهئین دواتر ئەو ههواله گهیشته به پیغمبهری خوا ﷺ و فهرمووبووی: ((نمونهی عروه وهک نمونهی پیاوهکهی قهومی یاسینه که خزمانی بۆ لای خودا بانگکرد و ئەوانیش کوشتیان))^(۱۰۴۴).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمهفرمویت: [...هوژی سهقیف چهند مانگیك له دواى كوشتنى عوروه لهگهڵ پهكتردا راپوڤڤيان دهکرد و دميانزانی توانای بهرمنگاربوونهوهی ههموو عهربهگانی چواردهوریان نییه دواتر هاتن و موسولمان بوون... عهمری کورپی ئومهیهی زهمری چووه لای ناوداری سهقیف که ناوی (عبد یایل) بوو پی پی وت: دۆخیکی وهامان بهسهردا سهپاوه که رزگاربوونمان لیتی نهستهمه و خۆتان بینیتان و عهربهگانیش ههموو موسولمان بوون، دواتر بهتهنها ناتوانن بهرمنگاری ههموو عهربهگان ببنهوه بۆیه بهزوویی پپووسته راپوڤڤی خۆتان بکهن. ئیتر سهقیف کهوتنه راپوڤڤکردن لهناو خۆیاندا و هندیکیان بهوانی تریان دهوت: نهوهتا نابینن هیچ ریگهیهکی دهر باز بوونتان بی ترس نییه وه ههرکهسیکتان بجپته دهرهوه ده گیریت. دواتر برپاریاندا پیاویک وهک عوروه به نوینهر بنیرن. ههموو داوایان له (عبد یایل) کرد که هاوتهمهنی عوروه بووه ئەو بروات بهلام ئەو قایل نهبوو دمترسا نهویش له دواى گهراپهوهی وهک و عروهی لیبکهن بۆیه پی پی وتن: من ئەوکاره

(۱۰۴۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۷۴، ۳۷۵/۱۷)، والحاكم (۶۱۵/۳)، وموسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۳۰۸)، و البيهقي (الدلائل) (۲۹۹/۵)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۸۶/۹): اسناده حسن وضعفه الشيخ الألباني في (الضعيفة) (۲۸۰).

ناکەم تا بیاوانیکی ترم لەگەڵدا نەنیرن. دواتر بپاریدا دوو پیاوی هاوپهیمان و سێ پیاویش لەبەنی مالیک بنیرن تا ژمارمیان شەش کەس بێت...].

لە گێرپانەوهکەى موسای کورپی عوقبەدا هاتوو: [... لە دواى کوشتنى عوروه هەندىک لە پیاوه ناوداراکانى سەقیف کە کینانەى کورپی عەبد یالیل سەرکردەیان بوو وە عوسمانى کورپی ئەبو عاصیشیان لەگەڵدا بوو کە لە هەموویان تەمەنى کەم تر بوو. هەموو چوونە خزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ بۆ مەدینە بە مەبەستى ریکەوتن لە دواى نازاد کردنى شارى مەککە و موسولمانان بوونى هەموو هۆزەکانى عەرەب...].^(۱۰۴۵)

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: ((... کاتیک ئەو وەفدە لەمەدینە نزیکبوونەوه و لای چەمەکە لایاندا لەوئ موغیرەى کورپی شوعبەیان پێ گەشت کەنۆبەى لەومراندنى و شترەکانى هاوێلانى پيغمبەرى خوا ﷺ بوو... کاتیک موغیرە ئەوانى بینى و شترەکانى لایان بەجێ هێشت و زۆر بەخیرایى هات تا مژدەى هاتنیان بە پيغمبەرى خوا ﷺ بگەینەیت، سەرەتا بە ئەبوبەکر گەشت و هەوالەکەى پێدا کەئەوان هاتوو تا موسولمان بین و بەئین بەدەن بە پيغمبەرى خوا ﷺ وە لەسەر چەند مەرچیک ریکبکەون. لەوێدا ئەبوبەکر بە موغیرەى فەرموو: سویندت لێدەخۆم نابیت پێشم بکەویت لەگەیاندى ئەم هەوالەدا. موغیرەش قایل بوو. ئەبوبەکر چوو خزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ هەوالى هاتنى ئەوانى پێ گەیاندى، پاشان موغیرە گەرایەوه لایان و شترەکانى بۆ پشوو نیومروان لەگەڵیاندا هینایەوه و فیریکردن دەبیت چۆن سەلام لە پيغمبەرى خوا ﷺ بکەن... بەلام ئەوان هەر سووربوون لەسەر سلاوى زەمانى نەفامیان.

کاتیک هاتن پيغمبەرى خوا ﷺ رەشمالئیکى بۆ هەڵدان لەگۆشەیهکی ناو مزگەوتدا.. وە لەگێرپانەوهیهکی تردا (... چەند رەشمالئیکى لەناو مزگەوتدا بۆ هەڵدان تا موسولمانان ببینن لەکاتى نوێزەکانیاندا و قورئان ببستن)^(۱۰۴۶). عوسمانى

(۱۰۴۵) انظر: (المغازي) لموسى بن عقبه (ص: ۳۰۸) وعنده ان وفد ثقيف اتي بعد حج ابا بكر ﷺ، والصحيح أن الوفد اتوا قبل حجة أبا بكر ﷺ كما قال ابن كثير (البداية) (۶۸۵/۴).

(۱۰۴۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۲۵۶)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۷۱/۹): رجاله رجال الصحيح غير حكيم بن حكيم

کوری ئەبو عاس ﷺ دهگپێتەوه و دهفهرمویت: [من له گهل و مفده که ی سه قیف بووم له وکاته دا چوونه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ. کاتیک نزیك بووینهوه جل و بهرگه جوانهکانمان له بهرکرد و وتیان: کئ لای وشترهکانمان ده مینیتەوه؟ چونکه ئەوان هه موو چه زیان ده کرد بچنه لای پیغمبهری خوا ﷺ و به جئ نه مینن. به لام من ته مه نم له هه موویان که متر بوو پیم وتن: گهر دمتانه ویت من له لایان ده مینمه وه به لام ده بیته به ئینم بده نئ به خوا دواتر یه کیکتان بیته جیگه که م؟ وتیان: باشه، هه موویان چوونه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و پاشان بۆ پشوو گه رانه وه و دواتر من به ته نها چوو مه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ وتم: ئە ی پیغمبهری خوا ﷺ داوا بکه له خوای گه وه زانام بکات له م ناینه دا و لئی تیبگه م. فهرمووی: ((ئه وه جیت وت؟)) منیش وته که م بۆ دووباره کرده وه. فهرمووی: ((تۆ داوای شتیکت لیکردم هیچ یه کیکت له هاوه له کانت ئە وه یان لئ داوا نه کردووم))... [١٠٤٧].

ئەوان هه موو رۆژیک ده چوونه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و عوسمانی کوری ئەبو عاسیان ﷺ لای وشترهکانیان به جئ ده هیشت چونکه له هه موویان بچوک تر بوو کاتیک و مفده که ده گه راپیه وه دوای نیومرۆ. عوسمان ده چوو خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ پرسیری ئاینی لیده کردو قورئانی له بهر ده کرد تازۆر شارمزاو زانا بوو، وه هر کات به اتایه و پیغمبهری خوا ﷺ خه وتبایه ده چوو لای ئەبو به کر ولئی فیر دهبوو وه لای هاوه لانی باسی نه ده کرد... تاله ئە نه جامدا پیغمبهری خوا ﷺ پئی سه رسام بوو وه خووشی ده ویست...]. به و جوړه و مفده که له ناو ره شماله کانیان ده مانه وه و پیغمبهری خوا ﷺ ده چوو سه ردانیان و له گه ئیان ده دا، ئەوسی کوری ئەوسی سه قه فی که یه کیکت بوو له ئەندامه کانی و مفده که له دوو گپرانه وه دا هاتوو ده فهرمویت :

١- (له گهل و مفدی سه قیفدا بووم چوو مه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ [له ده واریکدا بووین ئەوه ی له وئ بوون هه موو رۆیشتن وه من له خواری ده وار که وه دانیشتبوووم و که سی لئ نه ما ته نها پیغمبهری خوا ﷺ له وئ خه وتبوو، پیاویک هات بۆ لای و

بهناگا هاتهوه و شتیکی به نهینی پی وت [ئهویش دستى به شوینیکی دهوارهکهوه گرت] وه فهرمووی: ((برۆ بۆ لایان و پێیان بلن با بیکوژن)) [پیاوهکه ویستی بروات دووباره پیغمبهری خوا ﷺ بانگی کردهوه] و پیتی فهرموو: ((ئایا شایهتی نهداوه که هیچ خودایهك نییه جگه له الله [منیش پیغمبهری خودام؟]) وتی: بهلن [سویند بهخوا] بهلام نهو لهترسدا دهیلنیت. فهرمووی: ((اَذْهَبُوا فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، [لا تَقْتُلُوهُ] وَإِمَّا أَمْرٌ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُواهَا حَرَمْتَ عَلَيَّ دِمَاؤَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ))^(۱۰۳۸) واته: ((دمبچن نازادی بکهن [وه نهی کوژن] من تهنها فهرمانم پی کراوه لهگهئ خهک دا بهجنگ بيم تا دهلین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه نهگهر ئهوهیان وت خوین و مائیان لهمن حهرام دهبتت مهگهر مافهکانی (ئیسلام) و لیپیچینهوهشیان لهلای خودایه))].

۲- له گێرانهوهیهکی (لاواز) دا: نهوس ﷺ دهفهرموویت: [لهگهئ وهفدی سهقیف جوینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و ئهوانهی هاوپهیمانان بوون جوینه مائی موغیرهی کورپی شوعبه، وه پیغمبهری خوا ﷺ رهشمالیکی له دهواریکی سهربهخودا دانابوو [جارجار دههاته لامان چونکه له نیوان مزگهوت و مالهکهیدا بووین، ههرکات نوێزی عیشای بگردایه دههاته لامان] له ههموو شهویکدا به پیوه لهگهئمان دهدوا تا به هوی زور وهستانهوه قاجهکانی ماندوو دهبوو، وه زور ترین وتهکانی باسی ههلوستهکانی قورهبیش بوو پاشان دهی فهرموو: ((لَا سَوَاءَ كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ مُسْتَدَلِّينَ فَلَمَّا خَرَجْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ كَانَتْ سِجَالُ الْحَرْبِ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ، نُدَّالُ عَلَيْهِمْ وَيُدَّالُونَ عَلَيْنَا)) واته: ((وهك يهك نييه پيشتر نييمه له مهككه چهوساوه و بئ دهستهلآت بووین كاتيكيش هاتينه مهدينه جهنگ له نيوانمان نورهبوو بهسهرياندا سهردهكهوتين و ئهوانيش ههروهها)). شهویکیان له کاتی دیاری کراوی سهردان کردنهکهیدا دواکهوت دوا جار هات بۆ لامان و فهرمووی: ((سهرفال بووم به خویندنی بهشه قورئانهکهمهوه وه پيم ناخوش بوو بهجی بهیلیم و تهواوی نهکهم تا تهواوم کرد و پاشان هاتم))...^(۱۰۳۹).

(۱۰۴۸) أخرجه: عبدالرزاق (۱۸۶۹۸)، وأحمد (۱۶۱۶۰) وقال محققه: حديث صحيح، و الدارمي (۲۴۵۰)، و الطيالسي (۱۱۰۹)، و النسائي (۸۰/۷)، وابن ماجه (۳۹۲۹)، وابويعلی (۶۸۶۲) وقال محققه: اسناده حسن، و صححه كل من الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۴۱۰) و الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۳۶) و اللفظ لأحمد و الزيادات للنسائي و الدارمي وابو يعلى.

(۱۰۴۹) أخرجه: أحمد (۱۶۱۶۶) وقال محققوه: اسناده ضعيف، و الطيالسي (۱۱۰۸)، و الطبراني (الكبير) (۱۰۹۹/۱)، وابن

له ماوهی مانهوهی ومفدهکهی سهقیفدا هه موو موسولمان بوون و پهیمانیان دایه پیغمبهری خوا ﷺ وه پیاویکی (گولیان) له گهڵ بوو وهك عه مروی کوری شورمید ﷺ دمفرمویت: [ومفدی سهقیف پیاویکی گهړ و (گول) یان له گهڵ بوو پیغمبهری خوا ﷺ ناردی به دوایدا و پپی فهرموو: ((بگهړیرووه به ئینمان ئی وهرگرتیت))^(۱۰۰).

له دواى چهندهها مشتومر و لیکۆلینهوه پاشان ومفدی سهقیف چند به ئینیکیان دایه پیغمبهری خوا ﷺ ئهوانیش له چهندهها گیرانه وهدا هاتوو له وانه:

۱- عوسمانی کوری ئه بو عاص ﷺ دمفرمویت: [ومفدهکهی سهقیف هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و نیشته جپی مزگهوتی کردن بو زیاتر دل نهرم بوونیان به لام ئهوان مهرجی ئه وهیان هه بوو که: جیهاد و نوێژ و زهکاتیان له سهر فهرز نهکات و که سیکى بیانی جگه له خوێان نهکاته سهرکردهیان. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((لَكُمْ أَنْ لَا تُحْشَرُوا وَ لَا تَعْشَرُوا وَلَا يُسْتَعْمَلْ عَلَيْكُمْ غَيْرُكُمْ وَلَا خَيْرَ فِي دِينٍ لَا رُكُوعَ فِيهِ))^(۱۰۱) واته: (بهوه لیتان قایل ده بین که جیهاد نهکهن و زهکاتیش نهدهن و که سیکى تریش جگه له خوێان ناکهینه سهرکردهتان به لام ههچ خیریک له دینیکدا نییه گهړ نوێژی تیان بهیت...].

۲- یهکێک له پیاوانی سهقیف ده ئیت: [داواى سى شتمان له پیغمبهری خوا ﷺ کرد و ههرسى داواکاریه کهمانی رهتکردهوه: وتمان: ئه و ناوجهیهی ئیمه ی ئی دهژین سارده، بمان بهخسه له دهست نوێژ و نوێژ به لام ریگه ی نه داین و داوامان کرد ریگه ی شهراب خواردنه وه مان بدات رهتیکردهوه بو ساتیکیش داوامان کرد ئه بو بکره مان رادهست بکاتهوه، قایل نه بوو وه فهرمووی: ((هُوَ طَلَبُ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ))^(۱۰۲) واته: ((ئهو ئازاد کراوی خوداو پیغمبهره که یه تی))....].

ماجة (۱۳۴۵) و أبوداود (۱۳۹۳) وحسنه ابن كثير (فضائل القرآن) (ص: ۴۲) والحافظ العراقي (الأحياء) (۲۷۷/۱)، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف أبي داود) (۲۹۷)، و (الضعيفة) (۱۶۴۲).
 (۱۰۵۰) أخرجه: مسلم (۲۳۳۱)، وأحمد (۱۹۴۸۵)، والنسائي (۴۱۹۳)، وابن ماجة (۳۵۴۴)، و (الصحيحه) (۱۹۶۸).
 (۱۰۵۱) أخرجه: أحمد (۱۷۱۹۳) وقال محققه: رجاله ثقات، وابن أبي شيبة (۱۶۷/۳)، وأبو داود (۳۰۳۶)، وابن خزيمة (۱۳۲۸)، والطيايسي (۹۲۹) وضعفه الشيخ الألباني في (الضعيفة) (۴۳۱۹)، و (ضعيف الجامع) (۴۷۱۱) و (التمر المستطاب) (۷۷۵/۲).

(۱۰۵۲) أخرجه: أحمد (۱۷۵۳۰، ۱۸۷۷۷) وقال محققوه: حديث صحيح أسناده صحيح.

۳- جابر ﷺ دمفهرمویت: [سه قیف مهرجی له سه ر پیغمبهری خوا ﷺ دانا که زهکات نه دات و جیهاد نه کات، دواتر پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((سَيَصْدُقُونَ، وَيُجَاهِدُونَ إِذَا أَسْلَمُوا))^(۱۰۵۳) واته: ((ئهوان گهر موسولمان بین جیهاد ده کهن و زهکاتیش دمه دن)).

۴- موسای کورپی عوقبه ﷺ و عوره وهی کورپی زوبهیر ﷺ دمفهرموون: [..وهفده که بهردهوام هاتوجوی پیغمبهری خوا ﷺ یان ده کرد و بانگی ده کردن بۆ ئیسلام تا دواچار موسولمان بوون، کینانهی کورپی عبدویالیل وتی: ئایا تۆ له گه ئمان پیک دیتیت تا ده گه پینه وه ناو خزم و کهس و کارمان؟ فهرمووی: ((به ئی گهر دان بنین به ئیسلامدا له گه ئتان پیکدیم گهر واش نه کهن هیچ ریکه وتن و پیکهاتنیک نییه له نیوانماندا)). وتیان: ئایا ریکه مان دده دیت تا زینا بکهین چونکه ئیمه زۆر جار دوور له ولات دهبین پیویستمان پیی دهبیت. فهرمووی: ((ئهومتان له سه ر حهرام و قه دهغه یه خوای گه و ره دمفهرمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الإسراء)

واته: (له زینا و داوین پیسی دوورین وه به هیچ شیومیه ک توخنی ئه وانه ش مه کهون که پشه کین بۆی، چونکه به راستی زینا و داوین پیسی تاوان و کرده وه یه کی زۆر خراب و ریکایه کی زۆر ناپه سه نده) وتیان: ئه ی سوخۆری؟ فهرمووی: ((سوخۆریش حهرام و قه دهغه یه)) وتیان: خو ئه وه مال و سامانی خو مانه؟ فهرمووی: ((ته نها ده ست مایه که تان بۆ هه یه، نه سه تم بکهن و نه سه میشتان لیبریت)) خوای گه و ره دمفهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة) واته: (ئه ی ئه و که سانه ی باومرطان هیناوه! دهبی به ته وای ملکه چی فهرمانه کانی خوا بین و له گشت سنووره کانی پارێز بکهن و له پاشماوه ی سووده که شتان که به لای ئه م و ئه وه وه یه واز بێنن و داوای مه کهن ئه گه ر ئیوه باومرداری راسته قینه ن) وتیان: ئه ی شه راب خواردنه وه خو ئه وه گوشرای تریکانمانه و پیویستمان پییه تی؟ فهرمووی: ((خوای گه و ره دمفهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ

(۱۰۵۳) أخرجه: أحمد (۱۴۶۵۴) وقال محققوه: حديث صحيح، وابو داود (۳۰۲۵)، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه)

(۱۸۸۸)، و (صحيح الجامع) (۳۶۵۷)، و (صحيح أبي داود) (۲۶۱۴).

رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ (المائدة) واته: (ئهی گهلی خاوهن باومر! بیگومانبن که عارهق خۆری (مهشرووبات) و قوماربازی و کاغیزی (یانسیب) و ئەو بهردهی حیوانی بتهکانی لهسەر سهەر دهبرپیت بۆ بتهکان و فالگرتنهوه بۆ دهرکهوتنی باریکی چاک یان خراب یان بۆ تافیکردنهوهی بهخت، ئەمانه گشت پیسن و لهکاری شهیتانن ئیوه خۆتانى لى دووربگرن، تا بهلکو له دنیاو لهقیامهتدا رزگارو بهختهومربن).

دواتر وهفدهکه لهگهڵ یهکتر کۆبوونهوه، سوفیانی کورپی عهبدوئلا وتی: هاوارتان لیبیت ئیمه دهرسین گهر سهرپیچیمان کرد رۆژیکمان بهسهر بیت وهک گرتنی مهککه. لهبهر ئەوه برۆن با لهگهلی رپیکهوین. دوا جار هاتنهوه وتیان: لهسهر ههموو ئەوانه لهگهلت رپندهکهوین. بهلام ئەهی بته گهرمهکهمان؟ پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((بیروخینن)) وتیان چۆن ئەو گاره ئەنجام دهمین خۆ ئەو گهر بزانییت تۆ دمهوئیت بیروخینیت ئەو کات ههموو خزمانمان دمکوژیت. عومهری کورپی خهتاب ﷺ وتی: هاوار بۆ تۆ ئەهی کورمهکهی عبدویالیل چهنده نهقامیت بتهکان بهردیکن نازانن کى دهیپهرستیت و کى نای پهراستیت. وتی: خۆ ئیمه بۆ لای تۆ نههاتووین ئەهی کورمهکهی خهتاب. وتیان: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ خۆت کهسانیک بنیره تا بیروخینیت چونکه ئیمه ههرگیز نای روخینین فهرمووی: ((فَسَأْبَعْتُ إِبْنِكُمْ مَنْ يَكْفِيكُمْ هَمَّهَا)) فَكَاتَبُوهُ (۱۰۴) واته: ((باشه کهسانیک دهنیرم له حیاتی ئیوه بیروخینیت)) پاشان لهگهلی پیکهاتن].

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دهفهرموئیت: [خالیدی کورپی سهعیدی کورپی عاس دههات و دهچوو له نیوان پیغمبهری خوا ﷺ و ئەواندا. ههرکات خواردنی بۆ لای وهفدهکه بهینایه ئەوان نهیان دهخوارد تا خالیدی کورپی سهعد لئی دهخوارد پيش ئەوان، وه ههر ئەو بوو رپیکهوتنهکهی نیوانیانی بۆ نوسین، ئەوان سهرمتا مهرجیان وابوو که بتهکهیان نهروخینیت و بۆیانی بهیلتیهوه تا سی سال ئەوان جار له دواى جار ماوهی سال به سال کهمیان دمکردوه تا دواجار داواى مانگیکیان کرد له دواى گهراپانهومیان بۆ ئەوهی خهلهکهکهیان له سهەر نهمانی رابهینن. بهلام پیغمبهری خوا ﷺ قایل

نهبوو ماومیان بدات و پیویست بوو ئەبوسفیان وموگیریه لهگه‌ئیان بگه‌رینه‌وه و بیان روخینن. دواتر داوایان کرد نوێژ نه‌گه‌ن و بته‌کانیان به‌دهستی خۆیان نه‌شکینن پیغمبهری خوا ﷺ پێی فهرموون: ((سه‌بارمت به‌شکاندنێ بته‌کان ئەوه خۆمان بو‌تان دمشکینین وه سه‌بارمت به‌ نوێژیش بزانی که‌هیچ خیرێک له‌ دیندا نییه‌ گه‌ر نوێژ کردنی تیدا نه‌بێت)) له‌ گۆتایدا وتیان: هه‌رچه‌نده‌ سووکی ئیمه‌شی تیدا بێت ئیمه‌ هه‌ر له‌گه‌ت رێده‌که‌وین^(۱۰۵۵).

۵- له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی (لاواز) دا هاتوو له‌ عوسمانی کورپی ئەبو عاس ﷺ [که‌ پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی پێکردوو له‌ جیگه‌ی بته‌که‌یاندا مزگه‌وتێک دروست بکات]^(۱۰۵۶).

له‌ ومفده‌که‌یاندا عوسمانی کورپی ئەبو عاسیان له‌گه‌لدابوو ده‌چوو خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ و سه‌بارمت به‌ ئیسلام و قورئان پرساری لێده‌کرد وه‌ گه‌ر پیغمبهری خوا ﷺ بخه‌وتایه‌ ده‌چوو لای ئەبو‌به‌کر تا قورئانی بۆ بخوێنێته‌وه و سووربوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی زیاتر له‌ ئاین تیبگات تا وای لیهات پیغمبهری خوا ﷺ خوشی ده‌ویست^(۱۰۵۷). ومفده‌گه‌ی سه‌قیف وتیان: ئەه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ یه‌کێک بکه‌ره‌ پێش نوێژمان؟ پیغمبهری خواش ﷺ عوسمانی کورپی ئەبو‌عاسی کرده‌ پێش نوێژیان چونکه‌ سووربوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی له‌ ئیسلام شارمزابیت و چه‌نده‌ها سورمه‌تی ده‌زانی پێش ئەوه‌ی بگه‌رێته‌وه‌ تانیف].

ئیبنو ئیسه‌حاق ﷺ ده‌فه‌رمووت: [ومفدی سه‌قیف موسولمان بوون و نوسراویکی بۆ نوسین و عوسمانی کورپی ئەبو‌عاسی کرده‌ پێش نوێژیان هه‌رچه‌نده‌ له‌ هه‌موویان ته‌مه‌نی که‌مه‌تربوو چونکه‌ ئەبو‌به‌کر ﷺ وتبووی: ئەه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ من ده‌بینم ئەو گه‌نجه‌ له‌ هه‌موویان سوورتره‌ له‌ سه‌ر ئەوه‌ی له‌ ئیسلام شارمزابیت و قورئان بزانیت]^(۱۰۵۸). [عوسمان خۆی ده‌لێت: چووینه‌ خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ

(۱۰۵۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۵۴/۴) (رقم: ۱۰۸۷)، و الطبري (التاريخ) (۹۷/۳).

(۱۰۵۶) أخرجه: ابوداود (۴۴۶)، وابن ماجه (۷۴۳)، والطبراني (الكبير) (۸۳۵۵) وضعفه الشيخ الألباني (ضعيف ابى داود) (رقم: ۶۷).

(۱۰۵۷) أخرجه: موسى بن عقبة (المغازي) (ص: ۳۰۹)، والبيهقي (الدلائل) (۱/۵).

(۱۰۵۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۵۶/۴) (رقم: ۱۰۸۷)، و الطبري (التاريخ) (۹۸/۳).

زانی که من له هه موویان باشرتم بۆ قورئان فیربوون و سورمتی به قهره م له بهرکرد بویه پئیغه مبهری خُوا ﷺ فهرمووی: ((قَدْ أَمَرْتُكَ عَلَىٰ أَصْحَابِكَ، وَأَنْتَ أَصْغَرُهُمْ))^(۱۰۵۹) واته: ((إنهوا تُوْ دهگمه پیش نویژ خوین بهسهر هاوه له کانتیه وه هه رجهنده تُوْ له هه موویان ته مهنت بچوگتره)).

وه ده فهرمویت: [خۆم وتم: ئەهی پئیغه مبهری خُوا ﷺ من بکه ره پیش نویژی خزمه کانم فهرمووی: ((أَنْتَ إِمَامُهُمْ وَاقْتَدِ بِأَضْعَفِهِمْ، وَاتَّخِذْ مُؤَدَّنَا لَا يَأْخُذُ عَلَيَّ أَذَانِهِ أَجْرًا))^(۱۰۶۰) واته: ((تُوْ ببه ره پیش نویژیان وه ک بی توانا ترینیان نویژیان بۆ بکه وه بانگ بیژیکیش دیاری بکه که پاره لهسهر بانگدانه کهی وم رنه گریت)). وه چهنده ها ناموژکاری تری کرد له وانه: [عوسمان ده لیت: دوا هه مین ناموژکاری پئیغه مبهری خُوا ﷺ بۆ من]^(۱۰۶۱) و دوا هه مین وتهی له گه ل من کاتیک منی کرده پیش نویژی شاری تانیف فهرمووی: ((حَقَّفِ الصَّلَاةَ عَلَى النَّاسِ يَا عِثْمَانُ تَجَاوَزْ فِي الصَّلَاةِ وَاقْدِرِ النَّاسَ بِأَضْعَفِهِمْ فَإِنَّ فِيهِمُ الْكَبِيرَ وَالصَّغِيرَ وَالضَّعِيفَ، وَذَا الْحَاجَةَ [وَأَلْمَرِيضَ]^(۱۰۶۲) [وَالْحَامِلَ وَالْمُرْضِعَ]^(۱۰۶۳) حَتَّى وَقَّتْ لِي سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَاقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ وَأَشْبَاهَهَا مِنَ الْقُرْآنِ)^(۱۰۶۴) واته: ((نویژ بهناسانی بکه بۆ خه لکی [ئه هی عوسمان له نویژه که تدا به نه ندازه ی بی تواناگان تیایدا بمینه وه، چونکه نه وان گه وره و بچوک و بی توانا خواوه ن پیداوستی] و نه خوش] و شیردهر و سک پریان] تیدایه، تا بۆی دیاری کردم که سورمتی (الاعلی) و سورمتی (افراً) و هاوشیوه گانیان له قورئان بخوینم له نویژه کانمدا].

(۱۰۵۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۳۳۶)، وقال الهيثمي (المجمع) (۷۴/۳) فيه هشام بن سليمان وثقه البخاري وضعيف جماعة.

(۱۰۶۰) أخرجه: (۱۶۲۷۰) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابوداود (۵۳۰)، وابن ماجه (۷۱۴)، و النسائي (۲۳/۲)، و الطبراني (۸۳۵۶)، وابن خزيمة (۴۲۳)، والحاكم (۱۹۹/۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۳۸۰)، و (صحيح أبي داود) (۵۴۱) و (الارواء) (۳۱۶/۵).

(۱۰۶۱) أخرجه: (۱۶۲۷۳) وقال محققوه: اسناده حسن، و الطبراني (الكبير) (۸۳۷۸).

(۱۰۶۲) أخرجه: (۱۶۲۷۳) وقال محققوه: حديث صحيح، و الطبراني (الكبير) (۸۳۶۱)، والنسائي (۱۷۴/۴)، وابن خزيمة (۱۸۹۱).

(۱۰۶۳) أخرجه: أحمد (۱۶۲۷۵) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۱۰۶۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۷۹).

(۱۰۶۵) أخرجه: أحمد (۱۷۱۹۶) وقال محققوه: اسناده قوي، و الطبراني (الكبير) (۸۳۵۳) وصححه اسناده الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۲۹۱۹).

له گیرانه و میه کی تر دا پیغمبهری خوا ﷺ پئی فهرموو: ((أَمْ قَوْمَكَ، وَإِذَا أَمَمْتَ قَوْمَكَ فَأَخَفَ بِهِمُ الصَّلَاةَ، فَإِنَّهُ يَقُومُ فِيهَا الصَّغِيرُ وَالْكَبِيرُ وَالضَّعِيفُ وَالْمَرِيضُ، وَذُو الْحَاجَةِ))^(۱۰۶۶) [وَإِذَا صَلَّيْتَ لِنَفْسِكَ فَصَلِّ كَيْفَ شِئْتَ]^(۱۰۶۷) واته: ((پیش نوژی بۆ خزمانت بکه و گهر پیش نوژی بۆ کردن له نویره که دا کار ئاسانیان بۆ بکه چونکه بچوک و گهوره و لاواز و نه خووش و خاوهن پیداویستی تایبعت له گه لئ نویره که ن)) [وه گهر نوژی بۆ خوت کرد نه و جار به ویستی خوت نوژی بکه].

گه رانه وهی وه فدی سه قیف

بهم جوړه پیغمبهری خوا ﷺ له گه ل سه قیف ریکه وتن و نامه یه کی نوسی که ئەمه دمه که یه تی: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ: له موحه ممه د پیغمبهره وه نیردراوی خوا بۆ برواداران: دره خته گانی شیوی نه و ج برینه وه یان قه دهغه یه و پراو کردن تیایاندا قه دهغه یه هر که سیک شتیک له وانه نه نجام بدات جه لئی دهریت و جل و بهر که کی لئ دهریت گهر زیاتر سنوری به زانند دهستگیر دهریت و دهریته دست موحه ممه د، نه وه ش فرمانی پیغمبهر موحه ممه ده ﷺ وه ئەمه ش خالی دی کوری سه عید به فرمانی موحه ممه دی کوری عه بدوللا نوسیویه تی و کس نه و برپاره نه به زینیت و ستم له خوی نه کات و فرمانی موحه ممه د پیغمبهری خوا ﷺ نه شکینیت...)^(۱۰۶۸).

موسای کوری عوقبه ﷺ دمه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ به وه فده که ی سه قیفی فهرموو: ((که سانیک دهنیرمه لاتان بته کانتان بۆ بشکینیت. ئەوانیش له گه لئ ریکه وتن، کینانه ی کوری عه بدویاللیل وتی: ریکه مان بده بگه رپینه وه له پشدا، پاشان ئەوان به دواماندا بنیره چونکه من باشتر خزمانی خۆم دناسم پیغمبهری خوا ﷺ به وه قایل بوو وه ریزی لیگرتن و دیاری پئ به خشین ورپیکه ی دان و... ورپوشتن... کینانه به وه فده که ی وت: من له هه مووتان باشتر سه قیف دناسم سه رمتا ریکه وتن نامه یان لا باس مه که ن و به جهنگ و له ناوچوون بیان

(۱۰۶۶) أخرجه: أحمد (۱۶۲۷۵) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۱۰۶۷) أخرجه: أحمد (۱۶۲۷۶) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۰۶۸) أخرجه: ابن هشام (السيره) (۱۵۸/۴) (رقم: ۱۰۹۱).

ترسینن و بییان رابگهیهنن که موحه مەمەد داوای چەند شتیکی لیکردوون و ئیمەش قایل نەبووین و داوای لیکردوون لات و عوزا بروخینین و سامانەکانمان لە پێی سوووە لە ناوبەرین و شەراب خواردن قەدەغە بکەین و زینا کردن قەدەغە بکەین. کاتیک وەفدەکە نزیک بوونەووە لە تائیف خەلکەکە هەموو چوونە پیشوازیان، کاتیک ئەوانیان بینی مامناوهند دەپۆشتن و وشترەکانیان یەک بە داوای یەکدا لێدەخووی و سەریان داپۆشی بوو وەک کەسانێکی غەمبار و مەینەتبار و مایە پووچ. کاتیک سەقیف روخساری وەفدەکەیان بینی بەیەکتریان وت: وەفدەکەتان بەخیر نەگەراووتەووە، پاشان وەفدەکە گەراونەووە چوونە لای لات مائیکی هەبوو لە تائیف پەرستگا بوو داپۆشرا بوو قوربانیان بۆ لادەبرا وەک کەعبە لایان پیرۆزبوو وە دەیان پەرست. هەندیک لە خەلکەکە وتیان: تەماشایان بکەن دەلێی یەکەم جارە دەی بینن، پاشان هەموو یەکیک لەوانە چوونەووە لای مأل و خیزانی خۆیان و ژنەکانیان دەهاتن بۆ لایان و پرساریان لێدەکردن بە چیهووە گەراونەتەووە و چیتان لەگەڵ خۆتان هیناوتەووە؟ وتیان: چووینە لای پیاویکی وشکی زبیر هەموو کاریک بە ویستی خۆی دەکات بە شمشیر سەرکەوتوووە و هەموو عەرەبی ماندوو کردوووە و هەموو خەلکیش بۆی مل کەچ بوون وە مەرجی قورس و گرانی لێداواکردوون لەوانە رووخانی لات و عوزا و وازەهێنان لە زینا و سوخۆری و شەراب.

هۆزی سەقیف وتیان: سویند بەخوا ئیمە ئەووە قبول ناکەین هەرگیز. وەفدەکەش وتیان: کەواتە چەک ئامادە بکەن و خۆتان ئامادە بکەن بۆ جەنگ و قەلاکەتان نۆژەن بکەنەووە.

سەقیف دوو تا سێ رۆژ بەو جۆرە مانەووە، پاشان خودا ترسی خستە ناو دلێان وتیان: سویند بەخوا ئیمە توانای بەرەنگار بوونەووەی ئەوانمان نییە ئەو توانیویەتی بەسەر هەموو عەرەبدا زبیت بۆیە هاتن و داوایان لە وەفدەکەیان کرد تا بگەرێنەووە بۆ لای پیغمبەر ﷺ و قایلبن بە مەرجەکانی وە لەگەڵی رێبکەون. کاتیک وەفدەکە ترس و توقینی هۆزەکە ی خۆیان بینی و نەرمی هەلویستیان کە ئیستا رازیبوون بە رێکەوتن نەک جەنگ کردن.

ئەو کات وەفدەکە بییان وتن: ئیمە رێکەوتنی خۆمان لەگەڵی تەواوکردوووە و موسوڵمان بووین و بە مەرجەکانی ئەو رازی بووین و ئەویش بە مەرجەکانی ئیمە

پازی بووه، لە راستیدا پیغمبەری خوا ﷺ لە هەموو خەلکی وەفادارترو بەبەزەییتر و راستگۆتر و لەخواترسترە. ئەم رۆیشتنەشمان بوو خێر و بەرەکەت بۆ خۆشمان و بۆ ئەوەشی کە لەسەری رێکەوتووین ئێوەش بەسەلامەتی خودا بۆ خۆتان قایلبن وە لەمەر جەکانی رێکەوتن نامەکەش بەناگابن؟!

هۆزی سەقیف و تیان: ئەی بۆ ئێوە ئەمەتان لێ شار دینەو و توشی خەم و خەفەتتان کردین وەفدەکە پێیان و تن: ئیمە ویستمان خودا فیز و خۆبەزل زانینی شەیتان لەدلتاندا دەر بکات. ئینجا لەویدا هەموو هۆزی سەقیف تیکرا موسولمان بوون وەچەند رۆژیک بەو جۆرە مانەو. پاشان وەفدەکە پیغمبەری خوا ﷺ گەیشتە لایان وە سەرکردەکیان خالیدی کورپی وەلید و موغیرە کورپی شوعبە بوو. کاتیک گەیشتە ئەوی یەکەم جار چوون تا بتی (لات) بپروخینن، لەوکاتەدا هەموو هۆزی سەقیف بەژن و مندال و خزمەت کارەکانیانەو هەموو هاتن و تەماشایان دەکرد، وایان دەزانی کە (لات) بەرگری لە خۆی دەکات.

موغیرە تەرەگە بە دەست گرت چوو بۆ روخاندنی و بەهاوولانی وت: ئیستا واتان لێدەکەم. پێکەنین بە هۆزی سەقیف، ئینجا رۆیشت و تەوریککی لە بتهکەدا و لەرزى لەخۆی هینا و خۆی بەردایەو، هۆزی سەقیف هەموو بەیەک جار هاواریان کرد و تیان: خودا موغیرە لەناو بیات خودا وەندەکەمان کوشتی وە هەموو بەو دڵخۆش بوون و تیان: کەس ناتوانیت بپروخینیت کێ دەتوانیت بالیی نزیک بپتەو وە موغیرەش وتی: ئەی خودا هەموتان قیزەون بکات ئەی هۆزی سەقیف قورە بەردیککی دروست کراو ئیتر لێرە بەدواو هەر خوا بپەرستن، ئینجا خۆی و هاوولانی دەرگا و دارو پەردووەکانی لاتیان خاپور کرد و تەختی زەویان کرد.

زێوانی بتهکەیش وتی: ئیستا بناغەکە لەناویان دەبات و دەینکات بەناخی زەویدا. موغیرەیش بە خالیدی وت: رێگەم بدە با بناغەکەشی لەزەوی بپنمەدەرەو. خالیدی پێگەیدا موغیرە و هاوولانی بناغەکەشیان تیکدا و خۆلی ژێرەکەشیان فڕێدا هەموو پەردە و جوانکاریەکانیان لێکردەو و هۆزی سەقیفیش هەموو دەم کوت بوون.

پاشان خالید و هاوولانی بەو دەست کەوتانەو گەرانهو لای پیغمبەری خوا ﷺ

و دابه‌شیکرد به‌سەر موسولماناندا.

له گێرانه‌وه‌که‌ی ئیبنو ئیسه‌عقادا ده‌فه‌رموویت: (پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمانیدا له‌و ده‌سته‌که‌وتانه‌ فه‌رزی عروه و ئه‌سوه‌دی لێ‌بده‌نه‌وه، بۆیان جی‌ به‌جی‌ کرد). به‌و جۆره‌ش خوا سه‌ربه‌رز و شکۆمه‌ندی‌کردن^(۱۰۶۹).

به‌م جۆره ئیسلام بلا‌وبوو‌یه‌وه له تانیف و چوار ده‌وری و مزگه‌وتیان دروست کرد و عوسمان بووه پێش‌نوێژ‌خوێنیان و پاش ماومه‌که‌ تووشی نه‌خۆشی و نازار و وه‌سوه‌سه‌یه‌که‌ هات وه‌ دواتر گه‌رایه‌وه لای پیغمبهری خوا ﷺ وه‌ ئه‌وانه‌ی لا باس کردو و دو‌عای به‌سه‌ردا خوێند و فیزی چه‌ند دو‌عایه‌کی تری کرد ئه‌ویش له‌چه‌نده‌ها گێرانه‌وه‌دا هاتوو:

عوسمان ﷺ سکا‌لی توشبوونی وه‌سوه‌سه‌ی له‌ نوێژدا لای پیغمبهری خوا ﷺ کرد^(۱۰۷۰) وتی: (ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ شه‌یتان بۆته به‌ربه‌ست له‌نیوان من و نوێژ و قورئان خوێندن‌داو لیم تیک ده‌دات، پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((ذَٰكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خِرْبٌ، فَإِذَا حَسَسْتَ بِهِ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَأَنْقُلْ مِنْ عَنِّ يَسَارِكَ ثَلَاثًا))^(۱۰۷۱) واته: ((ئه‌وه شه‌یتانی‌که‌ ناوی (خه‌نزبه) هه‌رکات هه‌ستت پێ کرد بلی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) و سی پف (پف: وه‌که‌ تفکردنه به‌لام به‌وشکی) بکه به‌لای چه‌پدا)) عوسمان ده‌لیت: ئه‌وکاره‌م کرد دواتر خوای گه‌وره شه‌یتانی لێ‌دوو‌رخسته‌وه)).

له گێرانه‌وه‌یه‌کی تر‌دا عوسمان ﷺ ده‌فه‌رموویت: [کاتی پیغمبهری خوا ﷺ منی کرده پێش‌نوێژ‌خوێنی شاری تانیف بارودۆخیکم تووش هات تا وام لێهات له‌ نوێژدا نه‌م ده‌زانی ئه‌مه‌ چ نوێژیکه‌. ناچار سه‌فه‌رم کرد و چوومه خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ منی بینی فه‌رمووی: ((کو‌ره‌که‌ی عاسی؟)) وتم: به‌ئێ. فه‌رمووی: ((چی تۆی هینا‌وته ئیره‌؟)) وتم: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ بارودۆخیکم به‌سه‌ردا هاتوو له‌ نوێژدا وام لێ‌دیت نازانم چ نوێژیکه‌ و چه‌ند رگاتم کردوو. فه‌رمووی: ((ذَٰكَ

(۱۰۶۹) أخرجه: موسى بن عوابة (المغازي) (۳۱۲) ولفظ له و زیادة لان اسحاق (السيرة) (۱۵۷/۴)، وابن شيبه تاريخ المدينة) (۴۶۹/۲).

(۱۰۷۰) أخرجه: الطبراني (الکبير) (۸۳۶۸).

(۱۰۷۱) أخرجه: مسلم (۲۲۰۳)، وأحمد (۲۱۶/۴)، وعبدالرزاق (۲۵۸۲)، و الطبراني (الکبير) (۸۳۶۶).

شَيْطَانُ أَدْنَهُ)) واته: ((ئەووە لە شەیتانەوویە نزیك بەرەووە)) منیش لئی نزیك بوومەووە هەردوو قاچی لەسەر پەنجەکانی قاچم دانا بە دەستی راستی کیشای بەسنگمدا و تفی کردە ناو دەمم و فەرمووی: ((بِرْؤ دەرەووە ئەی دوژمنی خوا)) و سئ جار ئەووەی دووبارەکردهووە وپاشان فەرمووی: ((بِرْؤ بگەرەووە بۆ سەر کارەکەت)) عوسمان دەئیت: ئیتر دواى ئەووە هەرگیز توشم نەهاتەووە^(۱۰۷۳).

لە گێرپانەوویەکی تردا دەفەرمویت: [سکالای قورئان لە بیرچوونم کرد لای پێغەمبەری خوا ﷺ ئەویش دەستی کیشا بەسەر سنگم دا و فەرمووی: ((ئەى شەیتان وەرە دەرەووە لە سنگی عوسمان)) ئیتر دواى ئەووە هیچ نایەتیکى قورئانم لە بیر نەدەچوووە^(۱۰۷۳).

عوسمان ؓ دەفەرمویت: [کاتیک هاتمە خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ نازاریکم لەگەڵدابوو نزیکیبوو لەناوم بەریت]^(۱۰۷۳) دواتر پێغەمبەری خوا ﷺ هاتە سەردانم و پێی فەرمووم: ((دەستی راستت حەوت جار بەینە بەسەر ئەوجیگای نازارەکەت دا و بلی (بسم الله) وە پەنا دەگرم بە عیزمت و تورەیی خوا لە زیانی ئەم نازارەم و ئەووەی لئی دەترسم)). ئەووەم جئ بەجیکرد خوای گەورە ئەو نازارەى لەسەر لا بردم و دواتر منیش هەموو خزمانم فیری ئەووە کرد^(۱۰۷۳).

لە گێرپانەوویەکی تردا دەفەرمویت: [سکالای نازاریکم کرد لە جەستەمدا هەبوو لەوکاتەووە موسولمان بووم. پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((صَعَّ يَدَكَ عَلَى الْمَكَانِ)^(۱۰۷۳) الَّذِي تَأَلَّمُ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، [فَأَمَسَّ بِهِ] وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ

(۱۰۷۲) أخرجه: ابن ماجة (۳۵۴۸)، و الروياني (المسند) (۱/۱۴۸)، و صححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجة) (۲۸۵۸) و (الصحيحة) (۱۰۰۲/۶).

(۱۰۷۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۳۴۷) وقال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۲۹۱۸) اسناده حسن.

(۱۰۷۴) أخرجه: ابن ماجة (۳۵۲۲)، و صححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجة) (۲۸۳۹).

(۱۰۷۵) أخرجه: أحمد (۱۶۲۶۸، ۱۶۲۷۴) وقال محققوه: اسناده صحيح، وأبو داود (۳۸۹۱) والترمذي (۲۰۸۰)، وابن ماجة

(۳۵۲۲)، والنسائي (الكبرى) (۷۵۴۶) وفي (عمل اليوم و الليلة) (۹۹۹)، وابن حبان (۲۹۶۵)، و الحاكم (۳۴۳/۱)،

والطبراني (الكبير) (۸۳۴۰) وفي (الدعاء) (۱۱۳۰)، وابن السني (عمل اليوم) (۵۴۵) و صححه الشيخ الألباني في

(صحيح أبي داود) (۳۲۹۳) و (صحيح ابن ماجة) (۲۸۳۹) و (الصحيحة) (۴۰۴/۳).

(۱۰۷۶) أخرجه: الطبراني (الدعاء) (۱۱۳۳۱) وقال محققه: اسناده حسن.

مِنْ شَرِّ مَا أُجِدُّ وَأَحَادِرُّ))^(۱۰۷۳) واته: ((دهستت بخهره سهر ئه و [جیگهیهی] که نازاری ههیه له جهسته تدا و سئ جار دهستی به سهردا آهینه و بلئ (بِسْمِ اللّٰهِ) و جهوت جاریش بلئ: پهنا دهگرم به عیزمت و قودرمتی خوا لهم نازاره ی لئی دمت رسم)).

ئهبوبه کر ﷺ حه ج به خه لکی دهکات

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمه رموئیت: [له دواى گه رانه وهی پيغهمبهرى خوا ﷺ له تانیف مانگی رهمه زان و شهوال و زولقه عده به سهردا تیپه ری، پاشان ئهبوبه کری ﷺ کرده پیشه وای حاجیان له سالی نۆی کۆجیدا بۆ ئه وهی رابه رایه تی حه جی موسولمانان بکات، ههر چه نده موشریکه کانیش ناماده ی ئه و مه راسیمه ده بوون. ئهبوبه کر ﷺ و ئه وانهی له گه ئیدابوون به رپیکه وتن به ره و مه ککه، له وکاته دا سورمتی (تهوبه) هاته خواره وه و هه موو رپیکه وتنه کانی نیوان پیغهمبهری خوا ﷺ و موشریکه کانی هه لومشاندوه بریاردره هیج که سیک رپگری لینه کریت بۆ هاتن بۆ حه ج و عه مره و کهس نه ترسیت له مانگه حه رام و هه دهغه کراوه کاند، ئه ووش به ئین نامه یه کی گشتی بوو له نیوان پیغهمبهری خوا ﷺ و موشریکه کاند].^(۱۰۷۸)

لهم سألہ دا پیغهمبهری خوا ﷺ نه هات بۆ حه ج چونکه [قورمیشیه کان به رووتی ته وافیان به ده ووری که عبه دا ده کرد].^(۱۰۷۹)

موجاهید ﷺ دمه رموئیت: [سه رمتا پیغهمبهری خوا ﷺ ویستی بچیت بۆ حه ج پاشان فه رمووی: ((أَنَّهُ يَحْضُرُ الْمُشْرِكُونَ قَيْطُوفُونَ عُرَاةَ فَلَا أَحَبُّ أَنْ أَحْجَ حَتَّى لَا يَكُونَ ذَلِكَ))^(۱۰۸۰) (موشریکه کانیش دین بۆ حه ج و به رووتی ته وافی ده کهن و کاتیک هه ز ده که م حه ج بکه م که ئه وانى لئ نه بیت)) بۆیه ئه بو به کری ﷺ نارد له گه ل عه لی ﷺ بۆ ئه م مه به سته].

(۱۰۷۷) أخرجه: مسلم (۲۲۰۲) وابن حبان (۲۹۶۷) وقال محققه: اسناد صحیح علی شرط مسلم.
(۱۰۷۸) انظر: (السیر) لابن هیشام (۱۵۸/۴)، و البيهقي (الدلائل) (۲۹۳/۵). وقال الحافظ في (فتح) (۸۱/۸): روى سعد وغيره باسناد صحيح عن مجاهد: ان حجة أبي بكر وقعت في ذي القعدة... وهو ظاهر في أن بعث ابا بكر كان بعد ذي القعدة فيكون حجة في ذي الحجة على هذا والله أعلم.

(۱۰۷۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۳۲۴)، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۳/۷) فيه ضعيف.

(۱۰۸۰) أخرجه: الطبري (التفسير) (برقم) (۱۶۳۶۵، ۱۶۳۶۴).

موحه ممه دی کوری عهلی ﷺ دهفهرمویت: کاتیک سورتهی (تهوبه) بۆ پیغمبهری خوا ﷺ دابهزی، ئه بوبه کری ﷺ نارد تا حج بۆ خه لکی به پڕیوه بهریت [سهرهتای سورتهی (تهوبه) ی له گه ل ئه بوبه کر نارد] ^(۱۰۸۸). [و فهرمانی پیکرد جاریدات و هه مووان له وشتانه ناگاداربکاته وه] ^(۱۰۸۷). پیغمبهری خوا ﷺ پاشان فهرمووی: [((لا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يُبَلِّغَ هَذَا إِلَّا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي)) واته: ((نابیت پئویسته تهنها یه کیک له پیاوانی بنه ماله ی خو م ئه و په یامه بگه یه نیت))]. دواتر عهلی کوری ئه بو تالبی بانگ کرد و پپی فهرموو: ((سهرهتا پئوسته تۆ ئه و سورمه له گه ل خو ت ببهیت و به خه لکی رابگه یه نیت)) [عهلی ﷺ وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ من ئه وهنده وتار بیژو زمان زان نیم؟ فهرمووی: ((چار نییه یان ده بیت من بجم و پپیان رابگه یه نم یان ده بیت تۆ بچیت پپیان رابگه یه نیت)). عه لیش ﷺ وتی: له بهر ئه وه ی هیچ رینگه چاره یه کیتیر نییه من هه لدهستم به م کاره. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: (انطَلِقْ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُثَبِّتُ لِسَانَكَ، وَيَهْدِي قَلْبَكَ، قَالَ: ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ عَلَى فَمِهِ)) ^(۱۰۸۳) واته: ((برۆ خودا زمانت حیگیر و باراو دهکات رینموینی دلت دهکات پاشان دهستی خسته سهر ده می عه لی)).

له گیرانه یه کی تر دا هاتوو: [عهلی ﷺ دهفهرمویت: پیغمبهری خوا ﷺ چل نایه تی سهرهتای سورتهی (تهوبه) ی به من دا نارد له گه ل ئه بوبکر] ^(۱۰۸۴). [عهلی ﷺ به سواری وشتره که ی پیغمبهری خوا ﷺ (هسوای یان عزبای) به ره و کاره که ی چوو تا گه یشته وه به ئه بوبه کر] ^(۱۰۸۵). [ئه بوبه کر ﷺ له رینگه دابوو دهنگی وشتره که ی پیغمبهری خوا ﷺ هسوای بهرگوی کهوت، ئه بوبه کر زۆر ترسا وای زانی پیغمبهری خوا ﷺ هاتوو ته ماشای کرد وا عه لی له سهر پشتهی سواریبووه] ^(۱۰۸۶).

(۱۰۸۱) أخرجه: الترمذي (۳۰۹۰) وحسن اسناده الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۴۶۷).

(۱۰۸۲) أخرجه: الترمذي (۳۰۹۱) وصحيح اسناده الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۴۶۸).

(۱۰۸۳) أخرجه: الترمذي (۳۰۹۰) وأحمد (الفضائل) (۱۲۰۱) وقال محققه: اسناده حسن و اللفظ الود للترمذي و الثاني لأحمد، وكان هذا تمثيلاً مع عادة العرب في عهود الدعاء و الأموال.

(۱۰۸۴) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۶۳۸۲) وقال محققه أحمد شاكر: اسناده صحيح.

(۱۰۸۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۶۰/۴) برقم (۱۰۹۳)، والطبري (التفسير) (۱۶۷۷)، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۳/۵)

وحسنه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۴۵۲، ۴۵۳) وحسنه أيضاً لشواهد محقق (دلائل النبوة) للبيهقي (برقم: ۲۰۲۹).

(۱۰۸۶) أخرجه: الترمذي (۳۰۹۱).

کاتیك ئەبو ببهکر عەلی بینی پێی وت: فەرمانداریت یان فەرمان پیکراو؟ عەلی ﷺ وتی: فەرمان پیکراوم [و نامەگە ی پیغمبهری خواى ﷺ پێدا] پاشان هەردووکیان بەرپیکهوتن و دواتر گەشتنە ئەوی و ئەبو ببهکر رابەراییەتی حەجەگە ی بۆ کردن، عەرەبەکان مەراسیمی زەمانی نەفامیان پیاده دەکرد له حەج کردندا [تا رۆژی عەرەفە هاتە پێش، لەویدا ئەبو ببهکر ﷺ وتاریکی بۆ خەلکەگە داو پاشان پرووی کردە عەلی ﷺ پێی وت: هەستە عەلی پەيامەگە ی پیغمبهری خوا ﷺ بگەیهنە. ئەویش هەستاو چل نایەتی سەرەتای سورەتی تەوبە ی بۆ خویندنهوه و هەمووانی ناگادار کردەوه. پاشان گەشتە مینا، عەلی ﷺ دەفەرمویت: [لەویدا رەجمی شەیتانم کردو قوربانیهگە م سەر بری و سەرم تاشی و زانیم کە هەموو خەلکی ئامادە ی وتارەگە ی ئەبو ببهکر نەبوون له عەرەفە. بۆیە من بەردەوام بەسەر خەلکیدا دەگەرام وتار و نایەتەکانم بۆ دەخویندنهوه] (۱۰۸۷).

ئیبنو عەباس ﷺ دەفەرمویت: [عەلی له رۆژانی جەژندا له مینادا بانگی دەکرد: خوداو پیغمبهرەگە ی بێبهرین له هەموو موشرکێک و تاجوار مانگ بۆیان هەیه بە نازادی هاتوچۆ بکەن، لەم سأل بەدواوه هیچ موشرکێک نەیهت بۆ حەج کردن وه هیچ کەسێک بە پرووتی بەدەوری کەعبەدا تەواف نەکات و تەنها بروادار دەچیتە بەهەشتەوه] (۱۰۸۸). له گیرپاڤەوه یهکی تر دا: [دەیان وت: هەرکەسێک پەیمان ی لەگەڵ پیغمبهری خوا ﷺ هەیه ئەوه تا تەواو بوونی وادەگە ی کاری پێدەکریت وه ئەوانە ی پەیمانیشیان لەگەڵدا نیه تەنها تا جوار مانگ وادەیان هەیه، وه کەسێک بروادار (موسولمان) نەبیت ناچیتە بەهەشتەوه، موسولمانەکان و موشرکەکان لەم سأل بەدواوه ناییت لێرە کۆبینهوه] [وه ناییت موسولمانان و بئ باومران له مەسجدولحەرەمدا بەیهگەوه بن لەم سأل بەدواوه] (۱۰۸۹).

ئیبنو عەباس ﷺ دەفەرمویت: [عەلی جاری دەدا و بانگەوازی دەکرد هەرکات

(۱۰۸۷) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۶۳۸۲) وقال محققه أحمد شاکر: اسنادده صحیح.

(۱۰۸۸) أخرجه: الترمذي (۳۰۹۱) و صحیح اسنادده الشيخ الألباني في (صحیح الترمذي) (۲۴۶۸).

(۱۰۸۹) أخرجه: أحمد (۵۹۴) وقال محققوه: حدیث صحیح، ومسلم (۱۳۴۷)، وابوداود (۱۹۴۶)، و النسائي (۲۳۴/۵).

والترمذي (۳۰۹۲).

ماندوو بووایه ئه‌بویه‌کری هه‌ئده‌ستاند له‌جیی ئه‌و بانگه‌وازی ده‌کرد[^(۱۰۹۰)].
 ئه‌بوهورمیره ﷺ ده‌فهرمویت: [عه‌لی هه‌رکات ده‌نگی بنوسایه من له جیی ئه‌و
 بانگه‌وازم ده‌کرد]^(۱۰۹۱). [وه ئه‌بویه‌کری صدیق ﷺ له‌و حه‌جه‌دا چه‌ندان که‌سی بلا‌و
 کردبووه‌وه تا ئه‌و بانگه‌وازه‌ بگه‌یه‌نێته سه‌رحه‌م خه‌لکی له‌ مینا. [عه‌لیش له‌گه‌ئیان
 دا بوو سورمتی ته‌وبه‌ی بۆ ده‌خویندنه‌وه]^(۱۰۹۲). و پێیان راگه‌یه‌نرا: له‌م سال به‌دواوه
 که‌سی موشریک نه‌یه‌ت بۆ حه‌ج کردن وه که‌س به‌رووتی به‌ده‌وری که‌عبه‌دا ته‌واف
 نه‌کات]^(۱۰۹۳). ئه‌بو هورمیره ﷺ ده‌فهرمویت: منیش له‌وئ ئه‌وه‌نده جارمدا تا ده‌نگم
 نوسا]^(۱۰۹۴).

ئیبنو ئیسه‌حاق ﷺ ده‌فهرمویت: [عه‌لی کوری ئه‌بوتالیب ﷺ بانگه‌وازه‌که‌ی
 پیغمبهری خوا ﷺ گه‌یانده‌وه ماوه‌ی چوار مانگ مۆله‌تی دایه‌ خه‌لکی له‌و رۆژه‌وه
 تا هه‌موو یه‌کێک به‌ ئارامی بگاته‌وه ناوچه‌ی خۆی وه‌ پێی راگه‌یاندن که‌ که‌سی
 موشریک هه‌ج به‌ئین و په‌یمانێکی نامینیت له‌گه‌ل پیغمبهری خوا ﷺ وه‌ ئه‌وانه‌ش
 که‌ ماوه‌ی دیاری کراویان بۆ هه‌یه‌ ئه‌وانیش تا ئه‌و ماوه‌یه‌ په‌یمان‌ه‌کانیان بۆ ده‌بریته
 سه‌ر. ئیتر به‌و جۆره‌ له‌و ساله‌ به‌دواوه هه‌ج موشریک نه‌هاته‌ حه‌ج وه‌ هه‌ج
 که‌سه‌یکیش به‌ رووتی به‌ده‌وری که‌عبه‌دا ته‌وافی نه‌کرد. پاشان هه‌ردووکیان گه‌رانه‌وه
 لای پیغمبهری خوا ﷺ]^(۱۰۹۵).

(۱۰۹۰) أخرجه: الترمذي (۳۰۹۱).

(۱۰۹۱) أخرجه: الطبراني (التفسير) (برقم: ۱۶۳۶۸).

(۱۰۹۲) أخرجه: البخاري (۳۱۷۷).

(۱۰۹۳) أخرجه: البخاري (۴۶۵۶).

(۱۰۹۴) أخرجه: أحمد (۷۹۷۷) وقال محققوه: اسناده حسن، وقال ابن كثير (البدایة) (۶۹۶/۴): اسناده جيد.

(۱۰۹۵) أخرجه: ابن هيثام (السيرة) (۱۶۰/۴) (۱۰۹۳)، والطبري (التفسير) (۱۶۳۷۷) وحسنه الشيخ الألباني في (فقه السيرة)

(ص: ۴۵۲، ۴۵۳).

سالی وەفدەکان

ئىبنو ئىسحاق رضي الله عنه دىفەر مویت: [عەرب ھەموو چاومروانی قورمیشیان دەکرد بۆ موسولمان بوون چونکە قورمیش پێشەوا و پینمایى کارى ھەموو عەرب بوون، وە خاومنى کەعبە و حەرەم و تەختى ئىسماعیلی کورى ئىبراھیم بوون، پێشەواکانى عەرب ھەموویان ھىچ نکۆلیان لەو سەرورمیانەى قورمیش نەدەکرد. قورمیش خۆى سەرمتا تەرخان کردبوو بۆ جەنگ و دزایەتى کردنى پيغمبەرى خوا ﷺ و موسولمانان، بەلام لە دواى نازاد کردنى شارى مەككە و ملکەج بوونى قورمیش بۆ ئىسلام، ئەوکات عەربەکان ھەموو دنیابوون کە توانای بەرەنگاربوونەو و جەنگیان نىيە لەگەڵ پيغمبەرى خوا ﷺ وە ھەرگیز دوزمنايەتيان بۆ ناکریت لەگەڵیدا. لەبەر ئەو دواچار ھەموو ناچاربوون لە ھەموو لایەکەو کۆمەڵ کۆمەڵ بىنە ناو ئىسلامەو] ^(۱۰۹۶). چار دانەکەى ئەوسالەى حەج و برپاردان کە ئىتر لەو سالە بەدواو ھىچ کەسێكى موشرىک بۆى نىيە بىتە حەج و تەنھا چوار مانگ مۆلەتيان لەبەردەمدا ھەيە بۆ خۆيەکلادرنەو. ھەموو ئەوانە زۆر کاریگەرى گەورمیان ھەبوو لە سەر ئىسلام بوونى عەربەکان.

جیاوازی ھەيە لە نۆوان زانایان سەبارەت بە ژمارەى راستەقینەى وەفدەکان و کاتى ھاتنیان بۆ مەدینە لای ھەندىکیان شەست وەفد وە لای ھەندىکی تریان سەد وەفدە:

ھەندىک لەو وەفدانە باسیان لای فەرموودە نوسان ھەيە و ھەندىکی تریان تەنھا لای ژيان نامەنوسان: [ھەموو وەفدەکان زیاتر لە سالى نۆى کۆچیدا ھاتن بۆیە ئەو سالە ناوی لىنرا سالى وەفدەکان] ^(۱۰۹۷).

لە سالى نۆى کۆچیدا دەولەتى ئىسلامى لە پایتەختەکەیدا مەدینە کەشێکی پەروردمى گونجاو نامادەبوو بۆ پيشوازيان و جىگەى تايبەت نامادەکرا بوو بۆ ھەوانەوميان و میواندارى کردنیان، مرزگەوتیش گۆرەپانى پيشوازی کردنیان بوو وە پيشبرکى ھەبوو لای ھاوولان بۆ میواندارى کردنیان.

(۱۰۹۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۲/۴) برقم: (۱۱۰۷).

(۱۰۹۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۲/۴) برقم: (۱۱۰۶)، وانظر: كتاب (محمد رسول الله) (۵۲۰/۴).

پیغمبهری خوا ﷺ زۆر بایه‌خی به په‌رومرده‌کردن و فێرکردنیان دهدا، ئاداب و یاساگانی ئیسلام و حه‌لال و حه‌رامی فێرده‌کردن، وه‌لامی پرسیاره‌گانی دهدانه‌وه و زانسته‌خووانی له خۆی نزیك ده‌کرده‌وه وه له کاتی گه‌رانه‌وه‌یاندایاری و خه‌لاتی پێ دهبه‌خشین، ئامۆزگاری ده‌کردن پابه‌ندین به حه‌ق و راستیه‌وه و ئارامگرو به به‌زمی و په‌وشت به‌رزبن و ئیسلام بگه‌یه‌ننه تیکرای قه‌وم و خزمانیان. وه‌فده‌کانیش کاتیک ده‌گه‌رانه‌وه که‌سانیک هیدایه‌تدراو پینوینی کراو دهبوون و چاک و چاکه‌کار دهبوون بۆ خزمانیان و هه‌والی پیغمبهری خوا ﷺ و په‌وشته‌ جوانه‌گانی و شکۆی هاوه‌لانی و سۆز و به‌زمی و پێز و خۆشه‌وستیان له ناو یه‌کدا هه‌موو نه‌وانه‌یان بۆ ده‌گه‌رانه‌وه و داوایان لیده‌کردن که خیرا بینه ناو ئاینی ئیسلامه‌وه و تامه‌زرۆبوون زووتر بگه‌نه خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه‌لانی. هه‌والی وه‌فده‌کانیش به‌م جوهره‌ ده‌بیئت:

۱- هاتنی وه‌فدی بنی ته‌میم:

له‌سه‌ره‌تای سالی نووی کۆچیدا وه‌فدی به‌نی ته‌میم هاتن، له شانه‌که‌یاندایا عه‌تارید و نه‌قره‌ع و زه‌به‌رقان و عویینه و قه‌یسی کوری عاسمیان له ناودابوو:

ئیبنو ئیسه‌ق ﷺ ده‌فه‌رمویت: [... وه‌فدی به‌نی ته‌میم هاتن و (عوینه‌ی کوری حوسن و نه‌قره‌عی کوری حابسیان) له‌گه‌لدا بوو، کاتیک وه‌فده‌که‌ چوونه ناو مزگه‌وته‌وه له پشته‌ی ژووره‌گانی مائی پیغمبهری خوا ﷺ وه‌ستان و هاواریان کرد: نه‌ی موحه‌مه‌د و مه‌رده‌روه بۆ لامان. نه‌و هاواریان پیغمبهری خوا ﷺ نیگه‌ران کرد و دواتر هاته‌ دهره‌وه بۆلایان] (۱۰۹۸).

به‌رائی کوری عازب ﷺ ده‌فه‌رمویت: [یه‌کێک (له‌وانه) چوووه خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ وتی: نه‌ی موحه‌مه‌د سوپاس کردنم جوان نییه و زه‌مه‌کردنم ناشیاویه فه‌رمووی: ((نه‌وه (ته‌نها) بۆ خوا‌ی گه‌ورمه‌ه)) (۱۰۹۹). له گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتوووه نه‌و که‌سه نه‌قره‌ع بووه: (. نه‌قره‌ع بانگی له پیغمبهری خوا ﷺ ده‌کرد و ده‌ی وت:

(۱۰۹۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۳/۴)، و الطبري (التاريخ) (۱۱۷/۳).

(۱۰۹۹) أخرجه: الترمذي (۳۲۶۷)، و النسائي (الکبرى) (۱۱۵۱۱)، و الطبري (التفسير) (۱۲۱/۲۶)، وقال ابن كثير (البدایة)

(۱۵/۵): اسناده جیده جید متصل، وصححه الشيخ الألباني في (صحح الترمذي) (۲۶۰۵).

ئەى موحەممەد وەرە [بۆ لامان] پيغمبەرى خوا ﷺ وەلامى نەدايەووە دواتر وتى:
ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ من سوپاس كردنم جوان نيبه و زەم كردنم نەشياويە.
پيغمبەرىش ﷺ فەرمووى: [(ھاوار بۆ تۆ ئەووە تەنھا بۆ خودايە)]^(۱۱۰۰).

لە گيرپانەووەيەكى تردا ھاوووە: (ئەوان لە ناو خۆياندا وتیان: با ھەموو برۆين
بۆ لاى ئەو پياووە گەر پيغمبەر بێت ئيمە بە ھۆيەووە بەختەووەرترين کەس دەبين
وہ گەر پاشا بێت ئەوا ئيمە لە ژير بال و سايەيدا دەبين).

زەيد دەئيت: من ئەوئەندم لپيان بيست و چوووە لاى پيغمبەرى خوا ﷺ
وتەکانيم پي گەياندن. پاشان خۆيان ھا تەنە لاى ژوورى مائەکانى پيغمبەرى خوا
ﷺ کەوتنە ھاوارکردن: ئەى موحەممەد. تا بەو ھۆيەووە خواى گەورە ئەو ئايەتەى
دابەزانە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾﴾ (الحجرات) واتە:
(ئەوانەى لە دوورەووە بانگ لە پيغمبەر دەکەن بەراستى زۆر بەيان تيناگەن و ريزو
پلەى تۆ نازانن، ئەگەرنا وایان نەدەکرد).

دوچار وەفدەکە موسوئمان بوونى خۆيان راگەيانە و ئاشکرا کرد، لە نيوانياندا
قەيسى کورى عاسم ھەبوو [ھەر کە پيغمبەرى خوا ﷺ ئەوى بينى فەرمووى: (ئەو
سەرورەى خاوەن و شترەکانە)]^(۱۱۰۱). خۆى دەگيرپتەووە و دەئيت: (چوووە خزمەت
پيغمبەرى خوا ﷺ و فەرمانى پيکردم خۆم بشۆم و پاشان بچمە لاى ئەبوبەکر و
عومەر تا ئيسلامم فير بکەن)، [دواتر من پرسيارم لە پيغمبەرى خوا ﷺ کرد من
لە کاتى نەفاميدا ھەشت کچى خۆم زیندە بەچال کردووە، پيغمبەرى خوا ﷺ
فەرمووى: ((اعْتَقِي عَنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ رَقَبَةً..))^(۱۱۰۲) [واتە: ((کۆيلەيەک نازاد بکە لە

(۱۱۰۰) أخرجه: أحمد (۱۵۹۹) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والطبراني (الكبير) (۸۷۸) و(۵/۲۲) وموسى بن عقبه (المغازي) (۳۱۳)، وصح اسناده السيوطي في (الدر) (۸۹/۶) وحسنه في (لبلب النقول) (ص: ۳۳۰) وقال محققه: اسناه حسن، وهو حديث صحيح بشواهد كما في (صحيح اسبا النزول) (رقم: ۲۸۰).

(۱۱۰۱) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۲۱/۲۶)، و الواحدي (أسباب النزول) (۷۵۷)، و الطبراني (الكبير) (۵/۲۲۳)، و ابن ابي حاتم (التفسير) (۱۸۶۰۷) وهو حديث حسن لشواهد كما في (صحيح اسباب النزول) (۲۸۱).

(۱۱۰۲) أخرجه: البخاري (الأدب المفرد) (۹۵۳)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحح الأدب) (۷۳۰) وحسنه أيضاً الحافظ في (الاصابة) (رقم: ۷۲۰۹).

(۱۱۰۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۳۷/۱۸)، والبزار (۲۳۸) وسنده حسن كما قال محقق (الاصابة) (۷۲۰۹).

(۱۱۰۴) أخرجه: ابو داود (۳۵۵)، والنسائي (۱۱۸)، و الترمذي (۶۰۵)، و ابن خزيمه (۲۲۴)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح

بری ههریهکئیک لهوان...)).

ئهقهرعی کورپی حابیس یهکئیکبوو له سهرکرده وشکهکانیان عیمرانی کورپی حوسهین ﷺ دمهفرمویت: [چوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ وشترهکهمم له بهردمرگا بهستبووهوه، کهسانئیکی بهنو تهمیم هاتنه خزمهتی فهرمووی: ((ئهی بهنی تهمیم مژدهکهتان وهریگرن)). ئهقهرع وتی: پیشتتر مژدمت پی داوین له حیاتی ئهوه پارهمان بدمری. دووجار دووبارهی کردهوه، دواتر وتیان: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ هاتووین شارزمان بکهیت له ئایندا و تا برسیاری سهرهتای دروست بوونی بوونهومرت لیبکهین؟ فهرمووی: ((كَانَ اللَّهُ وَنَسَّ شَيْءٌ غَيْرَهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، ثُمَّ كَتَبَ فِي الذُّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، ثُمَّ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ))^(۱۱۰۵) واته: ((سهرمتا ههر خودا ههبوو و هیچی تر جگه لهو نهبووهوه، تهختی فرمانپهواپی له سهر ئاو بووه، پاشان له (لوح المحفوظ) دا ههموو شتیکی نوسیوه و (برپاری لهسهر داوه) پاشان ئاسمانهکان و زهوی دروستکردوووه).

وهفدهکهی بنو تهمیم داویانکرد ریگه بدریت شاعیر و وتاربیژیان وتهی خویمان پیشکەش بکهن. وهک ئیبنو ئیسحاق ﷺ دهگپرتتهوه و دمهفرمویت: [..وتیان: ئهی موحهممهد ئیمه هاتوین بولات شانازی و کئیرکئیت لهگهئدا بکهین، ریگهبدیه شاعیرو وتار بیژهکانمان قسه بکهن، فهرمووی: ((ئهوا ریگهه دا به وتار بیژهکهتان با بلایت)). عهتاریدی کورپی حاجیب لهویدا ههستاو وتاریکی دا، پاشان وتار بیژی پیغمبهری خوا ﷺ سابتی کورپی فهیس ﷺ ههستاو به وتاریک وهلامی دایهوه. پاشان شاعیرهکهیان زهبهرفانی کورپی بهدر ههستا و شیعری خوئی وت و ههسانیش ﷺ به شیعر وهلامی دایهوه... دواتر ئهقهرع وتی: ئهو پیاوه (پشتیوانی لیدهکریت) وه ههر سهردهکهویت نهومتا وتار بیژهکهی بهتواناتره له وتار بیژهکهمان وه شاعیرهکهشی بهتواناتره له شاعیرهکهمان وه دهنگیان بهسهرماندا بهرزتره... لهویدا پیغمبهری خوا ﷺ باشتترین خهلات و دیاری پیشکەش کردن^(۱۱۰۶).

أبي داود (۳۴۲)، و (المشكاة) (۵۴۳).

(۱۱۰۵) أخرجه: البخاري (۳۱۹۰، ۴۳۶۵)، والترمذي (۳۹۵) واللفظ للبخاري و الزيادة لابن حبان (۶۱۴۰) وقال محققه اسناده صحيح، الطبراني (الكبير) (۴۹۷/۱۸).

(۱۱۰۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۸/۴)، و الطبري (التاريخ) (۱۱۸/۳)، و البيهقي (الدلائل) (۳۱۶/۵).

له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا: [دووان له‌و پیاوانه‌ی رۆژه‌لات هه‌ستان و خه‌لکیان سه‌رسام کرد به‌ ره‌وانبێژیان پاشان دانێشتن، ئینجا سابتی کورپی فه‌یس هه‌ستا و به‌ وتاریک وه‌لامی دایه‌وه‌ وه‌ خه‌لکی سه‌رسام کرد، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ هه‌ستا و وتاریکی داو فه‌رمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا بِقَوْلِكُمْ، فَإِنَّمَا تَشْفِقُ الْكَلَامِ مِنَ الشَّيْطَانِ إِنَّ مِنْ أَلْبَانِ سِحْرًا))^(۱۱۷) واته: ((ئه‌ی خه‌لکینه‌ به‌ وته‌ی ئاسایی خۆتان بدوین چونکه‌ به‌ش به‌ش کردنی وته‌کان له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه‌و بزانه‌ن هه‌ندیک ره‌وانبێژی وه‌ک سێحه‌ (واته‌: کاریگه‌ره‌)).

له‌وکاته‌دا مشت و مریک له‌ نیوان ئه‌بویه‌کر ﷺ و عومه‌ر ﷺ روویدا سه‌بارت به‌وه‌ی کێ ببێته‌ پێشه‌وايان. عه‌بدووللای کورپی زوبه‌یر ﷺ ده‌فه‌رمووت: [چه‌ند سواریکی به‌نی ته‌میم هاتنه‌ خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ ئه‌بویه‌کر ﷺ فه‌رمووی: فه‌عقاع کورپی مه‌عه‌به‌دی کورپی زوراره‌ بکه‌ره‌ پێشه‌وايان، عومه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: نا به‌لکو ئه‌قه‌رمعی کورپی حابیس بکه‌ره‌ پێشه‌وايان. ئه‌بویه‌کر ﷺ وتی: ته‌نها مه‌به‌ستت ئه‌وه‌ بوو پیچه‌وانه‌ی من بکه‌یت. عومه‌ر ﷺ وتی: نا مه‌به‌ستم پیچه‌وانه‌ی تۆ نه‌بوو ئیتر بووه‌ ده‌مه‌ قاته‌یان تا ده‌نگیان به‌رزبووه‌ وه‌ و ئه‌و ئایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلِيمٌ﴾^(۱۱۸). واته‌: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باومرپتان هێناوه‌! له‌ هێج بریاریکدا پێشی برپاری خواو پیغمبهری خوا مه‌که‌ون وه‌ له‌خوا بترسن و له‌سنووره‌کانی لاهه‌ده‌ن چونکه‌ به‌راستی خوا بیسه‌ره‌ به‌وته‌کانتان وه‌ زاناشه‌ به‌ ئیش و کاره‌کانتان) [له‌ دوا‌ی دابه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته‌وه‌ عومه‌ر هه‌ر شتیکی بیسته‌ی له‌ پیغمبهری خواوه‌ ﷺ پرسیاری له‌باره‌وه‌ ده‌کرد...].

له‌گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا: [عومه‌ر ﷺ دواتر گه‌ر له‌لای پیغمبهری خوا ﷺ بدوايه‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌ ده‌نگی نزم فه‌سی ده‌کرد [هه‌ندیک جار داوا‌ی لێده‌کرا ده‌نگ به‌رز بکاته‌وه‌... ئه‌ویش وه‌ک رێز بو‌ پیغمبهری خوا ﷺ]^(۱۱۹). به‌هۆی سه‌ره‌قالبوونی پیغمبهری خوا ﷺ به‌م وه‌فده‌وه‌ نه‌ی توانی دوو پکات نوێژه‌که‌ی دوا‌ی نوێژی نیوه‌رۆ ئه‌نجام بدات.

(۱۱۰۷) أخرجه: أحمد (۹۴/۲)، والبخاري (۵۷۶۷)، وفي (الأدب المفرد) (۸۷۵)، وابن حبان (۵۷۱۸) وقال محققه: اسناده صحح على شرطهما و اللفظ له وللبخاري زصححه الشيخ الألباني في (صحيح الأدب) (۶۷) و (الصحيحه) (۱۷۳۱).

(۱۱۰۸) أخرجه: البخاري (۴۳۶۷)، والنسائي (۵۲۸۶)، و الترمذي (۳۲۶۶).

(۱۱۰۹) أخرجه: البخاري (۴۸۴۵)، و (صحيح الترمذي) (۲۶۰۴).

نوم سه له مه ﷺ ده فهرمویت: [رؤژیکیان پیغمبر صلی الله علیه و آله هاته لام له دواى عه سر و له ژووره کهى من دوورکات نوپژى کرد من بیشتر نه م دیبوو هرگیز له وکاته دا نه م نوپژه نه نجام بدات له و بارهیه وه پرسیارم لیکرد؟] فهرمووی: ((إِنِّي كُنْتُ أَصْلِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ، وَإِنَّهُ قَدِمَ عَلَيَّ وَقَدْ بَنِي مَيْمِ أَوْ صَدَقَهُ فَشَغَلُونِي عَنْهُمَا، فَهَمَا هَاتَانِ الرُّكْعَتَانِ)) واته: ((من بیشتر له دواى نوپژى نیومړؤ نه و دوو رکاته م ده کرد به لام وه دى به نى ته ميم هاتنه لام... سه رقائیان کردم نیستاش نه و دوو رکاته یه...))^(۳۳۰).

پیغمبر صلی الله علیه و آله ستاشی به نى ته ميمى کرد، نه بو هوپريره ﷺ ده فهرمویت: [به رده وام به نى ته ميمم خوش دهویت له دواى بیستنى سی شت له باره یانه وه له پیغمبر صلی الله علیه و آله که فهرمووی: ((هُمُ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ)) واته: ((نه وان توند ترین کهسى نومته منن به رامبر به ده جال)) وه که نیزه یه کیان لای عایشه بوو فهرمووی: ((نازادی بکه نه وه له منداله کانی نیسماعيله)) وه کاتیک زه کاته که یان هات فهرمووی: ((وَهَذِهِ صَدَقَاتِ قَوْمٍ أَوْ قَوْمِي))^(۳۳۱) واته: ((نه وه زه کاتی خزمه کانمه)).

له گیرانه وه یه کی تر دا هاتووه هر دوو کیان واته: (نه قهره و عوبینه) داواى شتیان له پیغمبر صلی الله علیه و آله کردووه و نه ویش ناموژگاری کردوون سه هلی حهنزه لی ﷺ ده فهرمویت: [عوبینه ی کورپی حوسین و نه قهره ی کورپی حابیس داواى شتیان له پیغمبر صلی الله علیه و آله کرد، نه ویش فرمانیدا پتیا ن ببه خشن و بیان دهنی] و [فهرمانی به موعاویه کرد که نه وه ی داوا یان کردووه بو یان بنوسیت و بکریت به ناویانه وه] [پاشان نوسراو مؤر کراو ناماده کراو پیغمبر صلی الله علیه و آله فهرمانی کرد بریاره کانیان بو به پیریت].

موعاویه دوو نوسراوی پی بوو یه کی کیانی دایه ده ست عوبینه که له سر خوتربوو [وتی: چی تیدا نوسراوه؟ فهرمووی: ((نه وه ی داوات کردووه)) نه ویش نامه که ی ماچ کردوو به کلاو جامانه که یه وه به ستی] [و رویشت] وه نوسراوه که ی تری دایه ده ست نه قهره نه ویش وتی: چی تیدا نوسراوه؟ فهرمووی: ((نه وه ی داوات کرد)) وتی: من

(۱۱۱۰) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (۳۹۷۱)، و الحميدي (المسند) (۲۹۵)، و اسناده صحيح، كما في (صحيح الفقيه و المتفقه) (۱۵۴).

(۱۱۱۱) أخرجه: البخاري (۴۳۶۶)، و مسلم (۲۵۲۵).

خراپترین وەفدی کەسانیکم گەر نامەیهکیان بۆ بەرم و نەزانم چی تیا نوسراوه وەک نامەکەى مۆتەلەمیس. [دواتر موعاویە و تەکەى هەردوکیانی گەیانە پیغمبەری خوا ﷺ... و ئەویش نامەکەى بۆ هەئیچەرى... و تەماشای کرد]، [داوای ئەو پیغمبەری خوا ﷺ بۆ پێویستی خۆی رویشت [و بەلای و شتریکدا تێپەری کە بەسترابوو وە] لە بەردەم دەرگای مزگەوت دا و لەسەرەتای بەیانیهوه، دواتر بەلایدا تێپەری لە ئیوارەدا تەماشای کرد هەر لە شوینی خۆی بەسترابوو تەو فەرمووی: ((خاوەنى ئەم وشتره كێیه؟)) بە داویدا گەر ان نەیان دۆزیهوه پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((اتَّقُوا اللَّهَ فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ اَرْكُبُوهَا صِحَاخًا وَّكُلُوْهَا سَمَانًا)) واتە: ((لە خودا بترسن لە هەلسوگەوتتان بەرامبەر ئەم ئازەلانە، گەر بەتواناو لەشساغبوون سواری پشتیان ببن وە گەر قەلەو بوون سەریان بپرن و بیان خۆن] دواتر بەرەو مالى خۆی رویشتەوه و من لەگەلى بووم وەك نارهزایی بوونیک لە (ئەقرەع و عویینە) فەرمووی: ((هەر كەسێك ئەوهندەى هەبیت كاری خۆی بۆ بچیت بە رێوه داوای پارە (لە خەلكی بكات) ئەوه پشكۆی دۆزەخ بۆ خۆی زیاد دەكات)) و ترا: ئەى پیغمبەری خوا ﷺ چەندى هەبیت؟ فەرمووی: [أَنْ يَكُونَ لَهُ شِبَعُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، أَوْ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ]]^(۳۳۳). واتە: ((خواردنى بەیانی و ئیوارەى هەبیت یاخود [شەو رۆژێك تێر بێت]))].

لە گێرانهوهیهکی تر دا هاتوو: عەمرى كورپى عەبەسى سولەمى ﷺ دەفەر مویت: [رۆژێك پیغمبەری خوا ﷺ عویینەى كورپى حوسەنى لەگەل بوو تەماشای ئەسپى دەکرد، پیغمبەری خوا ﷺ بە عویینەى فەرموو: ((من ئەسپ باشتر دەناسم لە تۆ)) و عیینەیش وتی: منیش پیاوان باشتر دەناسم. پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((چۆن؟)) وتی: باشترین پیاوان پیاوانیکى خەلكى ناوچەى نەجەن، شمشیرەکانیان لەسەر شانیانەوهیه وە رەمەکانیشیان بەسەر كۆپانى ئەسپەکانیانەوهیه و پۆشاك و بوردەیان لەبەردایە.

پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((كَذَبَتْ بَلْ خَيْرُ الرَّجَالِ رَجَالُ أَهْلِ الْيَمَنِ، وَالْإِمَانُ يَمَانٌ إِلَى لُحْمٍ، وَجَدَامٍ، وَعَامِلَةٌ... ثُمَّ قَالَ: لَأَسْلَمَنَّ، وَغِفَارُ، وَمَرْيَتَةٌ، وَأَخْلَاطُهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ خَيْرٌ مِنْ بَنِي

(۱۱۱۲) أخرجه: أحمد (۱۷۶۲۵) وقال محققوه: اسناده صحيح، وابن حبان (۵۴۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري، وابوداود (۱۶۲۹)، وابن خزيمة (۲۳۹۱)، والبيهقي والزوائد لأحمد وابن حبان وأبوداود.

أَسَدٍ، وَمَيْمٍ، وَعَطْفَانُ، وَهَوَازِنُ، عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ... وَأَكْثَرُ الْقَبَائِلِ فِي الْجَنَّةِ مَذْحِجٌ))^(۳۳۳) واته: ((درۆت کرد به لکو باشتین پیاوان پیاوانی خه لکی یه مهنن و برپاوا ئیمان هر له وئییه تا هۆزه گانی له خم و جوزام و عامیله... هۆزه گانی ئه سلهم و غیفار و موزینه و هاوشیوه گانیان له جوهرینه باشتین له لای خوی گه و ره له رۆژی دوایدا له بهنی ئه سه دو ته میم و غه تیفان و هه وازن... وه زۆرتین هۆزه گان له به هه شتدا هۆزه گانی میزحه جن)).

۲- وه فدی بهنی عامری سه عسه عه:

ئهم وه فدی پێش نازادکردنی شاری مه ککه هاتن: عامری کورپی نوه فیل و ئیربیدی کورپی قه یسیان له گه ل بووه، هاتبوون به مه بهستی ناپاکی کردن به رامبهر پیغمبهری خوا ﷺ به لام خوی گه و ره پیغمبهره که ی پاراست، دواچار عه مری کورپی قه یس مه رچی موسولمان بوونی ئه وه بوو که پیغمبهری خوا ﷺ بیکاته سه رۆکی ناوچه ی خۆیان وه ههروه ها بپیتته جینشین له دوا ی پیغمبهری خوا ﷺ. ئه وانه ی پێ نه درا دواتر هه ره شه ی له پیغمبهری خوا ﷺ کرد که به هه موو خه لکی ناوچه ی غه ته فانه وه هیرش ده ی نپیتته سه ر موسولمانان. پاشان هه ردووکیان شاری مه دینه یان جی هیشته و گه رانه وه له رپگادا خودای گه و ره هه ردووکیانی له ناوبرد^(۳۳۴).

وادیاره کۆمه لکیان له دوا ی نازادکردنی شاری مه ککه هاتوونه ته خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ بیروباوهرپی بوخت و ئاداب فیربوون. موته ریفی کورپی عه بدوللا له باوکیه وه ده فهرمویت: [له گه ل کۆمه لکی بهنی عامردا چوومه خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ [له گپرانه وه میه کدا: له گه ل وه فدی بهنی عامر بووم] [چووینه خزمه تی و سلاومان لیکرد و وتان: تو پشتیوانمانیت]^(۳۳۵)، هه ر تو باوکمانیت وه تو [چاکترین و کورپی چاکترینیت، وه سه ره وهرمانیت و کورپی سه ره وهرمانیت]^(۳۳۶). پیغمبهری خوا

(۱۱۱۳) أخرجه: أحمد (۱۹۴۴۵) وقال محققوه: اسناده صحيح وفي (الفضائل) (۱۶۵۰) وقال محققه: اسناده صحيح، و الطبراني (الشاميين) (۹۶۹)، والبخاري (التاريخ) (۱/۳۲۷)، وابن أبي عاصم (۲۲۷۰) واسناده صحيح كما في تخريج (مسند أحمد) (۱۹۲/۳۲)، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۳۶۰۶) و العدوي (صحيح فضائل) (۵۱۷). (۱۱۱۴) أخرجه: القصة مطولاً: ابن هيثام (السيرة) (۱۷۹/۴)، و الحاكم (۸۲/۴)، و الطبراني (الكبير) (۱۰۷۶۰) و (اللاوسط) (۹۱۲۷) و (الطوال) (۳۷) وفي اسنادهم ضعيف، و أخرجه: البخاري مختصراً (۴۰۹۱). (۱۱۱۵) أخرجه: أحمد (۱۶۳۱۱) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم. (۱۱۱۶) أخرجه: أحمد (۱۵۳/۳) وقال الشيخ الالباني في (غاية المرام) (۱۲۷): اسناده صحيح على شرط مسلم.

ﷺ فهرمووی: ((السيدُ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى)) واته: ((سهرومرى راسته‌قینه خواى گه‌وره‌یه)) وتمان: تو له هه‌موومان چاکترى و له هه‌موومان بالادست تریت، به‌پریمان و خانه خویمانی: پیغمبهرى خوا ﷺ فهرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَرْفَعُوْنِي فَوْقَ قَدْرِي، فَإِنَّ اللّٰهَ اتَّخَذَنِي عَبْدًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَنِي نَبِيًّا))^(۱۱۷) قُولُوا بِقَوْلِكُمْ وَ [لَا يَسْتَجِرِّنَكُمْ] الشَّيْطَانُ))^(۱۱۸) [أَنَا مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللّٰهِ [أَنَا عَبْدُ اللّٰهِ]، مَا أَحِبُّ أَنْ تَرْفَعُوْنِي فَوْقَ مَنْزِلَتِي الَّتِي أَنْزَلَنِي اللّٰهُ))^(۱۱۹) واته: ((ئه‌ى خه‌لکینه به‌رزم مه‌که‌نه‌وه له‌سهر و پله‌ى خوّم، خودا منى به‌به‌نده هه‌لبزاردوه پيش نه‌وهى من به‌ پیغمبهر هه‌لبزيرت] و ههر وته‌ى ناسای خوتان بلين و [شه‌يتان هه‌لتان نه‌خليسکينيت] [من موحه‌ممه‌دى کورپى عه‌بدو للّام [وه‌من به‌نده‌ى خودام] وه‌ پیغمبهرى خودام، پيم خو‌ش نييه له‌و پيگه‌يه‌ى که خودا منى تيدا داناوه به‌رزترم بکه‌نه‌وه].

له‌يه‌کيک له‌ رۆژه‌کاندا پياويکى به‌نى عامر ويستى سهردانى پیغمبهرى خوا ﷺ بکات به‌لام مؤله‌ت وهرگرتن و چوونه سهردان کردنى نه‌ده‌زانی بۆيه پیغمبهرى خوا ﷺ دواچار فيرى کرد.

پياويکى به‌نى عامر ده‌لئت: [له‌ دهرگای مالى پیغمبهرى خوا ﷺ داو وتم: خو‌مى پيايکه‌م؟ پیغمبهرى خوا ﷺ به‌ خزمه‌ت کاره‌که‌ى فهرموو: ((برؤ دهره‌وه بؤ لای نه‌و نيزن خواستن نازانيت پي بلن: بابلئت: السلام عليك، ئايا بي‌مه ژووره‌وه؟)) منيش له‌ده‌روه نه‌و قسانه‌يم بيست و وتم: السلام عليك، ئايا بي‌مه ژووره‌وه؟ فهرمووی: ((عليك السلام وهره ژووره‌وه)) منيش چوومه ژووره‌وه و وتم: په‌يامت چييه بؤ ني‌مه؟ فهرمووی: ((لَمْ آتِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، أَتَيْتُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا اللّٰهَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنْ تَدْعُوا [عِبَادَةَ] اللّٰتِ وَالْعُزَّى، وَأَنْ تَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ، وَأَنْ تَصُومُوا مِنَ السَّنَةِ شَهْرًا، وَأَنْ تَحُجُّوا الْبَيْتَ، وَأَنْ تَأْخُذُوا مِنْ أَمْوَالٍ أَغْنِيَانِكُمْ فَتَرُدُّوهَا عَلَىٰ فُقَرَائِكُمْ)) واته: ((من ته‌نها

(۱۱۱۷) أخرجه: الحاكم (۱۷۹/۳) وصححه ووافقه، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۲۵۰۰).

(۱۱۱۸) أخرجه: البخاري (الادب) (۲۱۱)، ومسلم (۳۶۹)، وابوداود (۴۸۰۶)، والنسائي (الکبرى) (۱۰۷۵) وفي (عمل اليوم)

(۱۴۷)، وأحمد (۱۶۰۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (المشكاة) (۴۹۰۱)،

و (صحيح الادب المفرد) (۱۵۵)، و(صحيح أبي داود) (۴۰۲۱).

(۱۱۱۹) أخرجه: أحمد (۱۵۳/۳) واسناده صحيح على شرط مسلم كما قال الشيخ الألباني في (غاية المرام) (۱۲۷) (و (الصحيحه)

(۱۰۹۷، ۱۵۷۲).

خیرم بۆتان هیناوه، پیویسته تهنه خودای تاك و تهنه بپهرستن و هاوتای بۆبپار نهدن و دووربکهونهوه له پهرستنی لات و عوزا، وه له شهو و رۆژدا پینچ جار نوێژ بکهن و له سائیکدا یهك مانگ بهرۆزوو بن و حهجی مائی خودا بکهن وه ههنديك سامان له دهولمهندهکانتان و مرگرن بیدهنه ههزارهکانتان)). وتم: له زانستهکاندا هیچ ماوه تو نهیزانیت؟ فهرمووی: ((لَقَدْ عَلِمَ اللَّهُ خَيْرًا، وَإِنَّ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ الْخَمْسُ [لَا يُعَلِّمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ])) ﴿٣١﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾ (لقمان) (۳۱) واته: ((خودا چاکه ی زۆری فیرکردوین، وه ههنديك زانست ههیه تهنه خودا دهیزانیت و [کهسی تر نایزانیت] پینچ لهوانه ی تهنه خودا دهیزانیت قیامهت که ی پيش دیت وه که ی باران دهباریت وه چی ههیه له (رهحمی) ئافهرتی سکپردا وه هیچ کهس جگه له خودا نازانیت بهیانی چی بهسهردیت وه له ج زهویهك دهمریت)).

وه عهبدوولای کورپی شوفهیر ﷺ دهفهرمویت: [کۆمهلتیک خه لکی بهنی عامر هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و وتیان: ئیمه له رینگادا و شتری و ئیل و بی خواهنمان دیتهپرئ؟ واته: ئایا دروسته دهستی بهسهردا بگرین)) فهرمووی: ((صَالَةُ الْمُسْلِمِ حَرَقُ النَّارِ)) (۳۳) واته: ((ونبووی موسولمانان سوتانی ئاگره)).

۳- وه فدی بهنی سهعدی کورپی بهکر:

هاتنی وهفدی بهنی سهعد له سالی نۆی کۆچیدا وهکو ئیبنو حه جهر ﷺ دهئیت: وادیاره ئهوان دووجار هاتونهته خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ عهبدوولای کورپی وافیدی سهعدی ﷺ دهگیریتهوه: که خووی و ههنديك له هاوهلانی به وهفد چوونه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و دهفهرمویت: [من له گه ل وهفدهکه ی بهنی سهعد چوینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و [ههر که سنکیان داوایهکیان هه بوو] [منیش له هه موویان کهم ته مه نتربووم] (۳۳) ئهوان به منیان وت: تو بمیانهروه لای وشترهکانمان

(۱۱۲۰) أخرجه: البخاري (الأدب) (۱۰۸۴)، وابوداود (۵۱۷۷)، وأحمد (۲۳۱۲۷) وقال محققوه: صحيح لغیره، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۸۱۸) و(صحيح الادب المفرد) (۸۲۶).

(۱۱۲۱) أخرجه: أحمد (۲۵/۴)، والنسائي (۳۶۰/۴)، وابن ماجه (۲۵۰۲)، وابن حبان (۴۸۸۸) وقال محققه: اسناده على شرط البخاري، وصححه: الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۶۲۰)

(۱۱۲۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۴۲/۱۷)، و الحاكم (۳۲۷/۴) وصححه ووافقه الذهبي.

بومنيان لهلايان بهجئ هيشت] همووو چوونه خزمهتي و پيداويستيهكاني بو
 جيبهجي كردن [دواچار فهرمووي: ((كهسي ترتان ماوه نه هاتببته لام؟)) وتيان
 بهلئ نهى پيغمبهرى خوا ﷺ [۳۳۳] [گهنجيكمان ماوه لاي وشترهكانمان به جيمان
 هيشتووه. فهرمووي: ((بنيرن به دوايدا)) [و منيش دواهمين كهس بووم كه چوومه
 خزمهتي] و پيغمبهرى خوا ﷺ پيشوازي ليكردم و فهرمووي: ((إِنَّ الْيَدَ الْمُئْتَبَةَ هِيَ
 الْعُلْبَاءُ، وَإِنَّ السَّائِلَةَ هِيَ السُّفْلَى، وَمَا اسْتَعْنَيْتَ فَلَا تَسْأَلْ [۳۳۴] وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسْئُولُ وَالْمُنْطَبِيُّ [۳۳۵]
 فَكَلَّمْنِي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِلُغَتِنَا)) واته: ((دهستي به خشنده دهستي بلنده دهستي وهرگر نزم
 ترين دهسته ودهگر پيويستي ناچاره نهكات ههرگيز داوا له كهس نه كهيت] [وه تهنه
 داوا له خودا دهكرت و ههر تهنه نهويش دهبه خشيت)) بهو جووره پيغمبهرى خوا
 ﷺ به زمانى نيمه دهدوا] [منيش وتم: نهى پيغمبهرى خوا ﷺ وه لامى پرسياريكم
 بدمروه، فهرمووي: ((پرسيارو پيويستيه كهت چيبه؟)) [۳۳۶] وتم: نهى پيغمبهرى
 خوا ﷺ كهى ره وو كوچ كوئايي پيديت؟ [۳۳۷] [چونكه من به پياوانيك گهيشتم كه
 دهيان وت: كوچ كردن له پيناوي خودا كوئايي بي هاتووه؟] [۳۳۸] [پيغمبهرى خواش
 ﷺ فهرمووي: ((پيويستي تو له هموويان باستره [۳۳۹] كوچ كردن له پيناوي خودا
 بهردهوام دهبيت ههتا جهنگي بي باوهران بهردهوام بيت)) [۳۴۰].

ئيبنو عباس ؓ دهفهرمويت: [بهنى سهعد پياويكيان به وهفد نارده لاي
 پيغمبهرى خوا ﷺ ناوى زهمامى كورى سهعله به بوو [ئهو هوزه پيشتر ببوونه
 دايانگاكارى پيغمبهرى خوا ﷺ له مناليدا] [۳۴۱]. زهمام هاته مهدينه و وشتره كهى
 له بهردهم مزگهوتدا پانخت و پاشان چووه ناو مزگهوت و پيغمبهرى خوا ﷺ

(۱۱۲۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۴۷/۱۷).

(۱۱۲۴) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۰۵)، البزار (۹۱۶)، الطبراني (الكبير) (۴۴۲/۱۷)، والحاكم (۳۲۷/۴) وصححه ووافقه الذهبي.

(۱۱۲۵) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۰۵)، البزار (۹۱۶)، الطبراني (الكبير) (۴۴۲/۱۷)، والحاكم (۳۲۷/۴) وصححه ووافقه الذهبي.

(۱۱۲۶) أخرجه: الطحاوي (مشكل الآثار) (۲۶۳۲) وقال محققه: اسناده على شرط البخاري.

(۱۱۲۷) أخرجه: النسائي (۴۱۷۳)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۸۸۹).

(۱۱۲۸) أخرجه: النسائي (۴۱۷۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح النسائي) (۲۸۹۰).

(۱۱۲۹) أخرجه: الطحاوي (مشكل الآثار) (۲۶۳۱) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۱۳۰) أخرجه: أحمد (۲۲۳۲۴) وقال محققه: حديث صحيح، والبخاري (التاريخ الكبير) (۲۷/۵)، البيهقي (۱۷/۹)، النسائي

(الكبرى) (۸۷۰۷).

(۱۱۳۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۱۵۱).

لهویدا لای هاوهلان دانیشتبوو زهمامیش پیاویکی کهته و توکن و خاوهن دوو بلکه قزی دریز بوو. رویشتن بو لای پیغمبهری خوا ﷺ [لهو کاتهدا پیغمبهری خوا ﷺ لهناو هاوهلان دانیشتبوو]^(۱۱۳۲). زهمام وتی: کوا کینانه کوری عهبدولموتهلیبه [وتیان: ئەو پیاوه سپی پیسته که پالی داوه بهو دیوارهوه] [پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((منم کورهکهی عهبدوموتهلیب)) وتی: تۆ موحهممهدیت؟ فهرمووی: بهلئ [وهلامم دایتهوه]] وتی: السلام علیکم ئەهی کورهکهی عهبدولموتهلیب. پیغمبهری خواش ﷺ فهرمووی: ((وعلیکم السلام)) وتی: من یهکیکم له خالۆیانته له هۆزی بهنی سهعدی کوری بهکر وه من نیرراوی ئەوانم بو لای تۆ]^(۱۱۳۳). ئەهی کورهکهی عهبدولموتهلیب من پرسیارت لیدهکهم من زبر و توندم له پرسیار کردندا وه لیم دنگران و زویر مهبه.

پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((لایت زویر نابم چ پرسیارکت ههیه بیکه)) [وتی: ئەهی کورهکهی عهبدولموتهلیب نیردراوهکهت هاته لامان و دهیوت: خودا تۆی ناردوووه، فهرمووی: ((راست دهکات)) وتی: کئ ئاسمانی دروستکردوووه؟ فهرمووی: ((الله)) وتی: کئ زهوی دروستکردوووه؟ فهرمووی: ((الله)) کئ ئەم چیایانهی دروستکردوووه به ههموو ئەوانهی که تییدایهتی؟ فهرمووی: ((الله))^(۱۱۳۴) [وتی: کئ تۆی دروستکردوووه و ئەوانهی له پیشتر بوون و ئەوانهی له دواتر دین؟ فهرمووی: ((الله))^(۱۱۳۵). وتی: تکات لیدهکهم بهو خودایهی [که ئاسمان و زهوی و چیایانی داناوه]^(۱۱۳۶) که خودای تۆیه وه خودای ئەوانهی پیش تۆ و وه خودای ئەوانهش پیش تۆ ههبوون و ئەوانهش که دواتر دین [نایا خودا تۆی ناردوووه بۆلای ههموو خهلکی]^(۱۱۳۷).

فهرمووی: ((بهلئ خوا ناگای لیهه ئەوه راسته)). وتی: تکات لیدهکهم بهو زاتهی که خودای تۆیه و ئەوانهی له پیش تۆ بوون و ئەوانهی له دواى تۆ دین نایا خودا فهرمانی پئ کردوویت که تهنها خودا بپهرستیت و هاوتای بۆ بریار نهدهیت و

(۱۱۳۲) أخرجه: البخاري (۱۲، ۶۳).

(۱۱۳۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۱۵۱) وفي (الأوسط) (۲۷۰۷)، والدارمي (۶۷۷) وقال محققه: حديث صحيح، وابن أبي شيبه (الإيمان) (۴) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۱۳۴) أخرجه: مسلم (۱۲).

(۱۱۳۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۱۵۱) وفي (الأوسط) (۲۷۰۷). وهو صحيح.

(۱۱۳۶) أخرجه: مسلم (۱۲).

(۱۱۳۷) أخرجه: البخاري (۱۲، ۶۳).

خۆمان بە دوور بگرین لەو بتانەی باوبابیرانمان دەیان پەرستن لەگەڵ خودادا؟
 فەرمووی: ((بەئێ خۆدا ناگای لێیە ئەووە راستە)) وتی: تکات لێدەکەم بەو زاتە
 کە خودای تۆیە و ئەوانە ی پێش تۆ هەبوون و ئەوانە ی دوا تۆش دین ئایا خوی
 گەورە فەرمانی پێ کردوویت [لە شەو رۆژیکدا] ئەو پێنج نوێژە ئەنجام بەدەیت؟
 فەرمووی: ((بەئێ خۆدا ناگای لێیە هەرۆهه‌ایه)) ئینجا وتی: تکات لێدەکەم بەو
 زاتە ی کە خودای تۆیە و ئەوانە ی پێش تۆ هەبوون و ئەوانە ی دوا تۆش دین ئایا
 خوی گەورە فەرمانی پێ کردوویت ئەو زەکاتە لە دەوڵەتمەندەکانمان وەرگیرین و
 بەسەر هەزارەکانماندا دابەشی بکەین؟ فەرمووی: ((بەئێ خۆدا ناگای لێیە ئەو
 راستە))^(۱۱۳۸). پاشان هەموو فەرزه‌کان و پێویستیه‌کانی ئیسلامی لا باسکرد سویندی
 لەسەر هەمووی دا وەك ئەوانە ی پێشتر [پاشان هەموو قەدەغەگراوەکانی فێرکرا]^(۱۱۳۹)
 لە دوا تەواو بوونی پرسیارەکانی ئینجا وتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) وە وتی: [من هەموو ئەوانە بەراست دەزانم و بپروم
 پێیانە]^(۱۱۴۰) هەموو ئەو فەرزەنەش جێبەجێ دەکەم وە دوور دەکەومەووە لە هەموو
 ئەوانە ی کە تۆ داوات لێکردووم من خۆمیان لێ بەدوور بگرم [و لەوانە زیاتر و
 کەمتر ناکەم] [سویند بەو زاتە ی کە تۆی بەراست ناردووە هەموو ئەوانە دەگەیه‌نمە
 ئەوانە ی گوێ راپەتیم دەکەن لە خزمەکانمدا]^(۱۱۴۱) [وە منیش ناوم زیمامی کوری
 سەعەبە ی بەنی سەعدی کوری بەنی بەکرە]^(۱۱۴۲) پاشان چوو سواری و شترەکە ی بوو
 گەراپەووە [پێغمەبەری خوا ﷺ پێکەنی تا دانە خرێکانی دەرکەوت]^(۱۱۴۳) و فەرمووی:
 ((ئەو خاوەن دوو پرچە گەر راست بکات دەجێتە بەهەشتەووە)).

زیمام گەراپەووە ناو هۆزەکە ی و هەموو لێی کۆبوونەووە، یەکەم قسە و گفتوگۆی
 ئەووە بوو وتی: لات و عوزا رسواییت. ئەوانیش وتیان: بەسە زیمام گەر دەبیت شیت

(۱۱۳۸) أخرجه: البخاري (۱۲، ۶۳).

(۱۱۳۹) أخرجه: أحمد (۲۲۵۴)، وقال محققه: حديث حسن.

(۱۱۴۰) أخرجه: النسائي (۲۰۹۴).

(۱۱۴۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۱۵۱) وفي (الأوسط) (۳۷۰۷).

(۱۱۴۲) أخرجه: البخاري (۱۲، ۶۳).

(۱۱۴۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۱۵۱) وفي (الأوسط) (۳۷۰۷) و ابن أبي شيبه (اليمان ۴) وقال محققه: حديث صحيح،

والدارمي (۱۷۷) وقال محققه: حديث صحيح.

دهبیت گول دهبیت. ئەویش وتی: هاوار له ئیوه سویند بهخوا ئەو دووانه نهسوودیان ههیه و نهزیان. خوای گهوره پیغمبهریکی ناردوو و کتیبیکی بۆ دابهزاندوووه تا ئیوهی پێ رزگار بکات لهو گورمپارییهی که تیایدان. من شایهتی دهم که هیچ خودایهک نییه جگه له ((الله) و تاک وتهنهایه و هاوتای نییه و موحهممهد بهنده و پیغمبهری خوایه. منیش لهلایه نهدوووه هاتووومه ته لاتان وه فرمان و قهدهمغراوهکانتان پێ رادهگهیهنم... دهئیت: سویند بهخوا ئیوارمیان بهسهردا نههات ههموو پیاو و ئافرهتیکه هۆزهکهی موسولمان بوون.

ئیبنو عباس ﷺ دهفهرمویت: تا ئیستا نهمان بیستوه وهفد و نوینهری قهومیك باشتربوویت له زیمامی کوری سهعلهبه[^(۱۴۴)].

۴- هاتنی وهفدی هۆزی عبدهولقهیس:

ئهو هۆزه نیشهجی ناوچهکانی بهحرهین بوون، دوو جار هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ جارێکیان سالی پینجی کۆچی و دواتریش سالی وهفدهکان. هاتنی یهکهم جاریان بۆ مهبهستی موسولمان بوون و فیربوونی ئیسلام بوو، ژمارمیان سیانزه پیاو بوون^(۱۴۵)، ئەوان هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ وه پیغمبهری خوا ﷺ خوشحالبوو به هاتنیان و ریزی لیگرتن و ئاینی فیرکردن.

ئهم باسهش له چهندهها فهرموودهها هاتوووه لهوانه:

عسری له باپیریوه ﷺ دهفهرمویت: [کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ له ناو هاوهلانداندا دانیشهبووله ناکاو پێی فهرموون: ((نالهم لایهوه چهند و شتر سواریک دینه لاتان ئەوان چاکترین خهئکی رۆژهلاتن)) عومهری کوری خهتابیش ﷺ بهرهو ئەولایه رۆیشت و سیانزه و شتر سوارهکهی پێ گهیشته پیشوازی لیگرتن و وتی: ئیوه کین؟ وتیان: خهئکیکن له هۆزی عبدهلقیس وتی: ئایا ئیوه بۆ بازرگانی هاتوونهته ئەم ناوه؟ وتیان: نهخیر. وتی: کهواته هاتوون بۆ لای ئەو پیاوه؟ وتیان:

(۱۱۴۴) أخرجه: أحمد (۲۳۸۰) وقال محققوه: حدیث حسن، و الدارمی (۶۷۸) وقال محققه: الحدیث صحیح، وابن حبان (۱۵۵) وقال محققه: اسناده صحیح، ابن هیشام (السیره) (۱۸۵/۴) (۱۱۵): اسناده حسن، و صححه ایضاً مخفف، (دلائل النبوه) (۲۱۰۲).

(۱۱۴۵) أخرجه: الحافظ (الفتح) (۱۴۱/۱): وكانوا (۱۳) رجلا من الرؤساء الراکبین و (۳۷) مشاة و كانوا بجواقی البحرین.

بهائى [وتى: كه ميک پيش نيستا پيغمبهرى خوا ﷺ به باشه باسى كردن] ^(۱۱۴۶) نينجا عومەر ﷺ له گه ئياندا گهراپهوه و قسهى له گه ل ده كردن تا نزيك بوونه وه پيى وتن: نهوه نهو پياوهيه كه ئيوه بؤلاى هاتون، نهوانيش هه موو له وشترهكان خويان هه ئدايه خوارهوه وه هه نديكيان به پياسه و هه نديكيان به هه ئه داوان و هه نديكيان به راكردن چوون و خويان گه يانده پيغمبهرى خوا ﷺ [دهستيان ماچ كرد] و له خزمه تيدا دانيشتن. [پيغمبهرى خوا ﷺ پييانى فهرموو: ((مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ أَوْ بِالْقَوْمِ غَيْرِ الْخَزَائِيَا وَلَا النَّدَامَى)) واته: ((مه رحه باو پيشوازي له ومفدى نهو قه ومه ي كه سه رشوړو به شيمان نين))] ^(۱۱۴۷).

پياويكيان ناوى (ئه شهج) بوو له هه موويان بچوكتربوو په له ي نه كرد [وشتري خو ي و هاوه لاني هه موو برد و پشووى دان و به ستنيه وه] ^(۱۱۴۸) وه كه ل و په لى هاوه لاني هه موو له چيگه يه ك كوكرده وه [وه له توشه به ره كه يدا دوو جلى سپى دمه يتاو له بهرى كردن] ^(۱۱۴۹) وه چه كه كه ي داناو هه نديك روني له ريشى دا] ^(۱۱۵۰) [وه پيغمبهرى خوا ﷺ ته ماشاى ده كرد] پاشان له سه ر خؤهات تاگه يشته لاي پيغمبهرى خوا ﷺ [وسلاوى ليكرد] ^(۱۱۵۱) وه ده ستى گرت و ماچى كرد [پيغمبهرى خوا ﷺ پيى فهرموو: ((ئه شهج نه ليره دانيشه)) نه ويش لاي راستى پيغمبهرى خوا ﷺ دانيشت. پاشان پيغمبهرى خوا ﷺ پيشوازي ليكرد و به نه رمى له گه لى دوا و پرسيارى ناوچه كه يانى ليده كرد ناوى لاديكانى يه ك به يه ك ده هينا] ^(۱۱۵۲) [پيغمبهرى خوا ﷺ به نه شه جى فهرموو: ((إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَانِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ)) واته: ((تۆ دوو ره وشتت تيدايه كه خواو پيغمبهره كه ي خوشيان ده ويئت)) وتى: نهو دوانه چين نه ي پيغمبهرى خوا

(۱۱۴۶) أخرجه: البخاري (خلق أفعال العباد) (۶۰/۱)، والطبراني (الكبير) (۳۴۵/۲۰)، والبيهقي (الدلائل) (برقم: ۲۰۵۸) وقال محققه: اسناده حسن.

(۱۱۴۷) أخرجه: البخاري (۶۰/۶۸) و (۴۱۱۰)، ومسلم (۱۷)، وابن حبان (۷۲۹۵).

(۱۱۴۸) أخرجه: أبو يعلى (۶۸۴۹) وقال محققه: اسناده جيد.

(۱۱۴۹) أخرجه: أحمد (۵۴/۲۴۰۰۹) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والبخاري (الأدب المفرد) (۷۵) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الأدب المفرد) (۱۵۴).

(۱۱۵۰) أخرجه: اسحاق بن راهويه كما في (الاصابة) (۱۸۶۵۴/۳).

(۱۱۵۱) أخرجه: أبو يعلى (۶۸۴۹) وقال محققه: اسناده جيد.

(۱۱۵۲) أخرجه: أحمد (۱۵۵۵۹) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والبخاري (الأدب المفرد) (۱۱۱) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف (الأدب) (۱۹۲)).

ﷺ؟ فهرمووی: ((تورهنه بوون و په له نه کردنه))^(۱۱۵۳).

له گيرانه وهیبه کی تر دا ((شهرم کردن و توره نه بوونه))^(۱۱۵۴). وتی: ئەو دووانه ئایا خودا تیایدا دروست کردووم یان خۆم فیربووم؟ فهرمووی: ((خودا له تۆدا دروستی کردوو)) وتی: سوپاس بۆ ئەو خودایه ی که ئەو دوو رپهوشته ی پێ به خشیوم که خۆشه ویسته لای خودا و پیغمبهره که ی. ئینجا وهفده که وتیان: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه له ناوچه یه کی دوورمه وه دیننه لات هۆزه بی باومره گانی موزمر له نیوان ئیمه و ئیوه دایه^(۱۱۵۵) [ئیمه تهنه له مانگه حهرام کراوه گاندا دمتوانین بپینه لاتان. بویه فرسه ته چهنده ها کاری چاکه و [پادا شتمان فیربکه]^(۱۱۵۶) گهر ئیمه نه نجامیان بدمین به هویانه وه بچینه به ههشت وه له گهرانه وه ماندا خزمان و هۆزه که مانی لێ ناگادار بکه ی نه وه. فهرمووی: ((أَمْرُكُمْ بِأَرْبَعٍ، وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ: الْإِيمَانُ بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: وَهَلْ تَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ؟ « قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَفِي رَوَايَةٍ [أَمْرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ، وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا]^(۱۱۵۷) وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَتُعْطُوا الْخُمْسَ مِنَ الْمَغَانِمِ، وَأَنْهَاكُمْ عَنِ النَّبِيذِ فِي الدُّبَاءِ، وَالنَّقِيرِ، وَالْحَنْتَمِ، وَالْمَرْفَتِ^(۱۱۵۸) [وَالْمَرَادَةُ الْمَجْبُوبَةُ]^(۱۱۵۹) [فَأَحْفَظُوهُمْ، وَادْعُوا إِلَيْهِمْ مَنْ وَرَاءَكُمْ]^(۱۱۶۰))) واته: ((داواتان لیده که م چوار شت نه نجام بدمن و چوار شتی تریش خۆتانی لێ به دوور بگرن. داواتان لیده که م باومرتان به خودا هه بیته، ئایا دهمزانن برۆا بوون به خودا چۆنه؟ وتیان: خودا و پیغمبهره که ی باشتر دهمزانیته، فهرمووی: ((ئهو میه که شایه تی بدمیت که خودا تا کو ته نه ایه و [موحه ممه دیش پیغمبهری خویه] وه له گيرانه وه میه گدا: [فهرمانتان پێ ده که م تهنه خودا به رستن و هیچ هاوه لیک ی بۆ بریار نه دهن] وه نوێژ بکه ن و زمکات بدمن و مانگی رهمه زان به رۆژووبین و پینچ یه کی ده ست که وته گان ببه خشن. وه خۆتان به دوور بگرن له شهراب و خواردنه وه گانی ناو کوله که گهرمه گان وه قه دی خورما

(۱۱۵۳) أخرجه: مسلم (۱۷).

(۱۱۵۴) أخرجه: أحمد (۱۷۸۲۸) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۱۵۵) أخرجه: مسلم (۲۳/۱۷).

(۱۱۵۶) أخرجه: البخاري (۴۳۶۸).

(۱۱۵۷) أخرجه: ابن حبان (۱۳۹۱) (موارد)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الموارد) (۱۱۶۶).

(۱۱۵۸) أخرجه: ابن حبان (۷۲۹۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما وهو في الصحيحين.

(۱۱۵۹) أخرجه: ابوداود (۳۶۹۳) وهو صحيح.

(۱۱۶۰) أخرجه: البخاري (۴۱۱۰)، ومسلم (۱۰۷)، والطيالسي (۲۸۷۰) وقال محققه: صحيح.

کون کراوەکان وە مەشکۆلەکان و کوبەلە قەپاتکراوەکان بە قیر [وہ ناو بیستە ی تیشە بەرە بپراوەکان] (واتە: ئەوانە ھەموو شەرابیان تیدا دروست دەکرا) [ئەوانە ھەموو لە یاد نەکەن وەخزم و خەلکەکانتانیان ئی ئاگاداریکەنەوہ].

لە گێرانیەوہیەکی تردا [وتیان: ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ، خودا بمانکاتە فیدات، کام لە خواردنەوہکان بۆ ئیمە شیاون؟ فەرمووی: ((لە قەدی خورما کون کراوەکان مەخۆنەوہ)) وتیان: خودا بمان کاتە فیدات ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ ئایا دەزانیت ئەوہ جیبیە؟ فەرمووی: ((بەئی قەدە خورمایەک دەھینن و لە جیگەبەکەوہ کونی دەکەن وە چەندەھا جۆر خورما دەھینن و تیی دەھاون و پاشماوہیەک لئی دەکەنەوہ و ئاوی بەسەردا دەکەن و دەیکوئینن تا قوئپە قوئپە نامینیت پاشان سارد بووہوہ دە ی ھینن و دە ی خۆنەوہ و [وسەرخۆستان دەکات] تا واتان لیدەکات یەکیکتان بە شمشیر لە ئامۆزاکە ی خۆی بدات)).

[لەویدا یەکیکی ئەو وەفدە ھەبوو کە بەو جۆرە ی بەسەر ھاتبوو دەئیت: من جیگە ی لیدانی شمشیرەکەم دەشاردەوہ لە شەرمدا لە پیغمبەری خوا ﷺ وتم: ئە ی لە چیدا بخۆینەوہ ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ] (۱۱۶۱) [فەرمووی: ((...ببخۆنەوہ لە ھەلائیکی سەر بەستراو] (۱۱۶۲) [ئەویش ئەو مەشکانە یە کە سەرەکە ی دەبەستن] (۱۱۶۳) [فَإِنْ اسْتَدَّ فَاقْسِرُوهُ بِالْمَاءِ فَإِنْ أَعْيَاكُمْ فَأَهْرِيْقُوهُ] (۱۱۶۴) واتە: گەر خەست بووہوہ ئیوہ بە ئاوی رونی بکەنەوہ گەر نەشتان توانی بیرپژن [خوای گەورە شەراب و قومار و تەپل... و ھەموو سەر خۆشکەرێکی ھەرام کردوہوہ]] (۱۱۶۵) [وتیان: ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ ئەو زەوہی ئیمە لئی دەژین جرجی زۆرە و مەشکەکانمان دەخۆن. فەرمووی:

(۱۱۶۱) أخرجه: مسلم (۲۷/۱۷، ۱۸، ۲۸).

(۱۱۶۲) أخرجه: أحمد (۱۷۸۲۹) وقال محققوه: اسنادہ صحیح، وابن حبان (۷۲۸۴) وقال محققه (حدیث صحیح)، والطبرانی

(الکبیر) (۱۲۹۷۰)، والبزار (۲۸۲۱) وقال الشیخ الألبانی فی (الصحیحۃ) (۱۸۴۳) باسنادہ صحیح.

(۱۱۶۳) أخرجه: ابوداود (۳۶۹۴) وصححه الشیخ الألبانی (صحیح أبی داود) (۲۴۲۴). أخرجه: ابوداود (۳۶۹۵) وصححه الشیخالألبانی فی (الصحیحۃ) (۲۴۲۵).

(۱۱۶۴) أخرجه: ابوداود (۳۶۹۵) وصححه الشیخ الألبانی فی (الصحیحۃ) (۲۴۲۵). أخرجه: ابوداود (۳۶۹۶) وصححه الشیخ الألبانی فی (الصحیحۃ) (۱۸۰۶) و (صحیح الموارد) (۱۱۶۳).

(۱۱۶۵) أخرجه: ابوداود (۳۶۹۶) وصححه الشیخ الألبانی فی (الصحیحۃ) (۱۸۰۶) و (صحیح الموارد) (۱۱۶۳).

((هەرچەندە جرحیش بیخوات... سێ جار دووبارەى کردووە...))^(۱۱۶۶).

له گێرپانه و مەیه کدا: [یەكَيْكْ له ئیەمە وتی: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ تۆ كوله كه گهورەكان... و كۆپە ئە بە قیر داخراوەكان چۆن دەزانیت؟ فەرمووی: ((نایا من نازانم ئەوانە چین نایا كام جینگە له ناوچەى (هەجەر) قایم و تۆكمە ترە؟)) و تمان: قەلاى (موشە قەر) فەرمووی: ((سویند بە خوا چوو مەتە ناویەو و دەسكى دەرگا كەیم بە دەست گرتوو... و لاى كانیاوى (زارەش) وەستاوم))^(۱۱۶۷).

له گێرپانه و مەیه كى (لاواز) دا هاتوو: [پێغەمبەرى خوا ﷺ ناوى دى به دى ئه ئه و ناوناه و سه فاو موشه قير و هه موو ناوچه كانی تری هەجەرى بە ئەشەج و ت، ئەویش وتی: بە دایكەم و باوكەمەو بە قوربان تەم ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ تۆ لە ئیەمە باشتەر ئەو ناوانە دەزانیت. فەرمووی: ((من هاتوو مەتە ناوچه كەتان و بوارم پى دراوه)) پاشان پێغەمبەرى خوا ﷺ بە ئەنسار یە كانی فەرموو: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، أَكْرِمُوا إِخْوَانَكُمْ، فَإِنَّهُمْ أَشْبَاهُكُمْ فِي الْإِسْلَامِ أَشْبَهُ شَيْءٍ بِكُمْ أَشْعَارًا، وَأَبْسَارًا أَسْلَمُوا طَائِعِينَ غَيْرَ مُكْرِهِينَ، وَلَا مَوْتُورِينَ إِذْ أَبِي قَوْمٌ أَنْ يُسْلِمُوا حَتَّى قُتِلُوا)) واتە: ((ئەى كۆمە لانی ئەنصار رپز لەم برایانە تان بگرن ئەوان لە ئیسلام بووندا لە ئیو دەچن وە لە رەنگ و پێستدا لە ئیو دەچن. خەلكیتر تا لییان نەكوژریت موسوئمان نابن بە لام ئەمان بەبى ئەو دی لییان بكوژریت و زۆریان لیبكریت بە نارم زووی خۆیان هاتوون موسوئمان بوون]. له رۆژى دواتردا پێغەمبەرى خوا ﷺ هاتە لایان و پى فەرموون: ((رپز و میوانداری براكانتان بۆ ئیو چۆن بوو؟)) وتیان: ئەوان باشتەرى برا بوون بۆ ئیەمە راخەر و پێخەفى نەرمیان بۆ دابین کردین و نان و خۆراكى باشیان پێشكەش کردین و لە شەویشدا كتیبه كەى خودا و سونەتە كانی پێغەمبەرە كەیان فێردە کردین.

پێغەمبەرى خوا ﷺ سەرسامبوو دلخۆشبوو [بەو هەوالە و ئینجا یەكە بە یەكە مان پرسىارى لیدە کردین چى فێربووین، هەندى كمان تەحیات و فاتیحە و سورەتێك یان دوو سورەت و سونەتە كانی تر فێربووین، پاشان رووی تیکردین و فەرمووی: ((هَلْ

(۱۱۶۶) أخرجه: مسلم (۱۷، ۲۷، ۲۸).

(۱۱۶۷) أخرجه: أحمد (۱۷۸۲۹) وقال محققوه: اسناده صحيح، وابن حبان (۷۲۹۴) وقال محققه: اسناده صحيح، والطبراني

(الكبير) (۱۲۷۰)، و البزار (۲۸۲۱) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۸۴۳).

مَعَكُمْ مِنْ أَرْوَادِكُمْ شَيْءٌ؟)) واتە: ((ئایا هەندیک لە خورماکانی لای خۆتان پێماوه؟)) نێمەش دلخۆشبووین و هەر یەكەمان رۆشتین هەندیک خورمامان هێنا لە سەر پارچە پێستیک دامان نا. پێغمەبەری خوا ﷺ بەلە خورمایەکی بەدەستەوه بوو لە گەز درێژتر بوو بەوه هەندیک لە خورماکەیی بۆ دیاری کردین و فەرمووی: ((ئایا ئەو جۆرە پێی دەلێن: تەعزوز؟)) وتمان بەلێ، پاشان بە هەندیکی تری فەرموو: ((ئایا بەو جۆرەش دەلێن سەرفان)) وتمان: بەلێ. پاشان بە هەندیکی تری فەرموو: ((ئایا بەو جۆرەش دەلێن بەرنی؟)) وتمان: بەلێ. فەرمووی: ((ئەو میان باشتەری جۆری خورماتانە و بەسودترین یانە بۆتان))^(۱۱۷).

لە گێڕانەومیەکی تردا هاتوو: [...ئینجا ئەو وەفدە کە هەندیک خورمای خۆیان پێبوو دەیانخواردو پێغمەبەری خوا ﷺ یەك بە یەك ناوەکانی پێ دەوتن. ئەوانیش وتیان: بەلێ ئیمە لە تۆ باشتەر ناوەکانی نازانین؟ فەرمووی: ((بەلێ)) ئەوانیش بە یەكێک لە پیاوەکانی خۆیانیان وت: هەندیک لەو خورمایانەمان بەدری کە لە تیشووە بەرەگەتدا ماوه. ئەویش هەستا و هەندیک خورمای بەرنی لەگەڵ خۆی هێنا و پێغمەبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((ئەم جۆریان بەرنیە و باشتەری جۆرە لە خورماکانتان و دەرمانەو هیچ دەردیکی تێدا نییە))^(۱۱۸) [ئینجا ئیمەش تۆرەگەیهک یان گۆزمیەك خورمای تعزوز یان بەرنیمان پێ بەخشی. فەرمووی: ((ئەوه جییه؟)) وتمان: دیاریه. گرتی و تەماشای خورماکەیی کرد و گەڕاندیەوه جیگەیی خۆی و فەرمووی: ((خودایە خۆشبه لە هۆزی عەبدولقەیس ئەوان پێش ئەوهی لێیان بکوژریت و سەرشۆر بکری خۆیان نازادانە و بێ زۆر لێکردن هاتن و موسولمان بوون لە کاتیکیدا هەندیک لە خزمانمان تا لێیان نەکوژریت و سەرشۆر نەکری نایەن موسولمان ببن)) دواتریش رۆوی کردە قیبلە و پارایەوه و فەرمووی: ((إِنَّ خَيْرَ أَهْلِ الْمَشْرِقِ عَبْدُ الْقَيْسِ؛ أَسْلَمَ النَّاسُ كَرَاهًا وَأَسْلَمُوا طَائِعِينَ))^(۱۱۹) واتە: ((چاکترینی خەلکی

(۱۱۶۸) أخرجه: البخاري (الأدب المفرد) (۱۱۹۸)، وأحمد (۱۰۵۵۹) وقال محققوه: اسناده ضعيف، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الأدب المفرد) (۱۹۲)، و (ضعيف الترغيب) (۱۵۴۱) له شواهد في أحداث صحيحة.

(۱۱۶۹) أخرج: أبو يعلى (۶۸۵۰) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۱۸۱۲/۲۰) وحسن اسناده الشيخ الألباني في (الصحيحة) تحت الحديث (رقم: ۱۸۴۴).

(۱۱۷۰) أخرجه: (۱۷۸۲۹) وقال محققه: اسناده صحيح، وفي (الفضائل) (۱۵۱۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (۷۲۹۴) وقال محققه: صحيح، و الطبراني (الكبير) (۱۲۹۷۰)، و البزار (۲۸۲۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح

پۇژھەلات عەبدولقەیس [خەلک بە زۆر موسوئمان دەبوون ئەمانیش بى زۆر لیکردن موسوئمان بوون]. هاتنى وهفدى ھۆزى عەبدولقەیسىش (دووم جار) لە سالى نۆى کۆچیداو بوو وە ژمارەیان جل کەس دەبوو: ئەبو خەیرەى سەباحى ﷺ دەفەر مویت: [من لەو وەفەمدا بەشداربووم کە چووینە خزمەت پیغمبەرى خوا ﷺ ژمارەمان جل پیاو بوو] (۱۳۳).

ئەم جارەیان وورگیان گەورە ببوو وە رەنگیان زەرد ھەلگەرا بوو کاتیک پیغمبەرى خوا ﷺ بە جوۆرە ئەوانى بینى فەر مووی: ((ئەى ھۆزى عەبدولقەیس بۆ دەبینم رەنگتان ئاوا گۆراو؟)) لە گێرانیە وەمەیه کی تر دا: ((بۆچی رەنگتان ئاوا زەرد ھەلگەراو وەرگتان ئاواساو و دەمارەکانتان دەرکەوتوو؟)) و تیان: سەرۆک و گەورە کەمان پێشتر ھاتە لات و پرسىارى خوار دنە وەمەیه کی لیکرد بوویت کە بۆ ئیمە زۆر گونجاو بوو تۆش لیت قەدەغە کردبوو] (۱۳۳) ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ ئیمە لە ناوچە یە کدا دەژین نەخۆشى تیدا باوہ [وہ تەنھا ئەو خوار دنە وانە بۆ ئیمە باشە] (۱۳۳) ئەوہ گۆشتى زیادە لە سکماندا ناھیلئیت [و ھەرکات ئیمە ئەوہ نەخۆینەوہ ئاوا وەرگمان دەئاوسیت و رەنگمان دەگۆریت] (۱۳۲) وە کاتیکیش لیت قەدەغە کردین ئەوہتا رەنگ و روممان دەبینى جى ئیھاتووہ؟ پیغمبەرى خوا ﷺ فەر مووی: ((إِنَّ الظُّرُوفَ أَوْ مَا بَكْفِيَةَ؟ فَقَالَ: ((يَا أَشَجَّ إِنِّي إِنْ رَفَعْتَ لَكَ فِي مِثْلِ هَذِهِ لَا تَجِلُّ وَلَا تُحَرِّمُ وَلَكِنْ كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَإِلْيَشْرَبِ أَحَدُكُمْ عَلَى سِقَاءٍ يُلَاثُ عَلَى فِيهِ)) و اتە: ((ئەوانەى تیدا دروستدەکرین ھىچ شتیک ھەلەل ناکەن و ھەرام ناکەن بەلام ھەموو سەر خۆشکەرێک ھەرام و قەدەغە یە [با یەکتیک لە ئیوہ خورماکەى بکاتە مەشکە کە یەوہ و سەرى بېستیت و شەربە تاوێکی پاک و شیرین بخوا تەوہ] (۱۳۵).

الجامع (۳۳۰۲) و الصحیحة (۱۸۴۳).

(۱۱۷۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۹۲۳، ۹۲۴/۲۲)، وابن سعد (۸۷/۷)، و البخاري (الكنى) (۲۸)، ابن أبي عاصم (الأحادي) (۱۶۲۵)، و ابو نعيم (الصحابة) (۶۷۶۵).

(۱۱۷۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۲۴۳۶۸) وقال محققه: اسناده حسن، و الطبراني (الكبير) (۸۲۵۶/۸). (۱۱۷۳) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۲۴۳۶۰) وقال محققه: اسناده حسن، و الطبراني (الكبير) (۱۲۲/۱۷)، و ابن أبي حاتم (الأحادي) (۱۶۵۷)، و أبويعلی (۶۸۵۱) وقال محققه: اسناده ضعيف، وقال الحافظ (الأصابة) (۶۰۲۵): اسناده حسن. (۱۱۷۴) أخرجه: أحمد (۱۵۵۵۹) وقال محققه: اسناده ضعيف، وضعفه الشيخ الألباني (ضعيف الترغيب) (۱۵۴۱) و (ضعيف الأدب المفرد) (۱۹۲).

(۱۱۷۵) أخرجه: ابن حبان (۱۳۹۲) (موارد)، و صححه الشيخ الألباني في (صحيح الموارد) (۱۱۶۷).

[ئەشەج وتی: بە دایک و باوکمەووە بە فیداتبم ئەی پیغمبهری ﷺ خوا بە ئەندازەى هەردوو مشتت لەووە رێگەمان پێ بدە؟ فەرمووی: ((ئەى ئەشەج ئەگەر من بە ئەندازەى هەردوو لەبى دەستت رێگەت بدم تۆش بە ئەندازەى ئەووەندە (هەردوو دەستى زۆر بلاو کردەووە) دەمخۆیتەووە)]^(۱۱۷۳) نەك بەو جۆرەش دادەنیشن و دەمخۆنەووە تا دەمارەكانتان سەر دەبیت و سەرخۆش دەبن و شانازی بەسەرپەكدا دەكەن له ئەنجامدا پیاویك پەلامارى ئامۆزاکەى خۆى بەشمشیر دەمات و شەلى دەكات [تا دوا رۆژى ژيانى]^(۱۱۷۴) ئەوان هەموو پێكەنین. پیغمبهری ﷺ خوا فەرمووی: ((بەچى پێ دەكەن؟)) وتیان: ئەى پیغمبهری ﷺ خوا سویند بە وەى تۆى ناردوووە بەراستى [جاریکیان] خواردمانەووە... و لەئەنجامدا کردمانە شەر لەگەڵ یەكتردا وە یەكێكمان شمشیرێكى لەوەى ترداو تا ئیستا بەهۆیەووە هەر شەله...]^(۱۱۷۵).

لەم وەفدەدا پیاویكى گاوریان لەگەڵ بوو كەناوى (جاردوى كورى بەشیر) بوو بەسەر هاتەكەى لای ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ هاتوووە بەسەنەدیكى (لاواز) دەئیت: [كاتێك جاردو گەیشتە لای پیغمبهری ﷺ خوا و قسەى لەگەڵ كرد، پیغمبهری خواش ﷺ ئیسلامى پێ راگەیانندو بانگى كرد تا موسوئلمان ببیت. ئەویش وتی: ئەى موحمەد من لەسەر ئابنێك بووم بەلام من واز لە ئابنەكەم دەهێنم و دیمە ناو ئابنەكەى تۆ ئایا بەئینم پێ دەدمیت [خودا لە رۆژى دوايیدا سزای نەدات؟] پیغمبهری خواش ﷺ فەرمووی: ((بەئێ من بەئینت پێ دەدم خوا رێنوینی کردوویت بۆ ئابنێكى باشتەر)) ئەویش موسوئلمان بوو لەگەڵ هاوئەكانیدا، پاشان داواى وشترى لە پیغمبهری خوا ﷺ كرد تا سواری پششى بیت و پێى بگەریتەووە، پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((سویند بەخودا ئیستا هیچم لا نییە)). ئینجا پرسىاری كرد وتی: ئەى پیغمبهری خوا ﷺ لە نیوان ئێرە و خاكى وڵاتى ئیمەدا چەندەها وشترى بەرەلاو وون بوو

(۱۱۷۶) أخرجه: أحمد (۱۰۵۰۹) وقال محققوه: اسناده ضعيف وهذه القطعة من الحديث أوردها: ابن حبان (۱۳۹۲) (موارد) (وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الموارد) (۱۱۶۷).

(۱۱۷۷) أخرجه: أبو يعلى (۶۸۴۹) وقال محققه: اسناده جيد، وابن حبان (۷۲۰۳) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الموارد) (۱۱۶۸)، و(المشكاة) (۵۰۵۴).

(۱۱۷۸) أخرجه: البخاري (التاريخ) (۱۸۱)، وابن أبي شبة (المصنف) (۲۴۲۶۰) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۱۱۲۲/۱۷) و أبو يعلى (۶۸۵۱) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن أبي عاصم (الأحادي) (۱۶۵۷) وحسن اسناده الحافظ في (الأصابة) (۳۰/۳) (رقم: ۶۰۲۵).

دیته ریگه مان، نایا دروسته بیان گرین و سواری پشتیان ببین تا پتی دهگه پښینه وه ولاته که مان؟ پیغمبر صلی الله علیه و آله له خوا فهرمووی: ((نه خیر خوئی لی به دوور بگره نه و کاره (سوتان به ناگری له دوايه) له گپرانه و ديه کی تر دا: ((ضَالَّةُ الْمُسْلِمِ حَرَقُ النَّارِ فَلَا تَقْرَبَنَّهَا)))^(۱۷۹) واته: [دوژراوهی موسولمانان (سوتان به ناگری له دوايه) لی نزیک مه بهر وه] پاشان جارود گه پرایه وه خاکی ولاته که هی خوئی وه زور دامه زراو بوو له سهر نیسلام تا وفاتی کرد.

ئیبنو نيسحاق رضی الله عنه ده لیت: [پیغمبر صلی الله علیه و آله له خوا عه لائی کورپی حه زرمی پیش نازاد کردنی مه که نار دبووه لای مونزیری کورپی ساوای گه وره ی به حره یین نه ویش زور به باشی موسولمان ببوو]^(۱۸۰). ههر له وه وفده شدا پیاویکیان له گه ل بوو جنوکه ی له لاشه دابوو پاشان خوای گه وره شیفای دا. نه ویش له فهرموده یه کی (لاوازدا) هاتووه بو ناگادار بوون دمه یینین: نه بو وازیع رضی الله عنه ده لیت: [وتم: نه ی پیغمبر صلی الله علیه و آله له خوا خالویه کم له گه ل دایه نه خو شه و په رکه می له گه ل دایه دوعای بو بکه، فهرمووی: ((له کوئی به بیهینه ره لام؟)) ده لیت: منیش چووم دوو پو شاکي باشم له بهر کرد و هی نامه لای پیغمبر صلی الله علیه و آله له خوا و دوعای بو کرد و دهستی بهرز کرده وه تا زیر بالیمان ببینی، پاشان له سهر سنگی داو فهرمووی: ((أَخْرِجْ عَدُوَّ اللَّهِ)) واته: ((برو دهر وه نه ی دوژمنی خودا)) نیتر نه و پیاوه نه و رووه ی گوړاو بووه رووی پیاویکی له شساغ و ناسایی]^(۱۸۱).

پیغمبر صلی الله علیه و آله له به هوئی نه و وفده وه دوو رکات نویژه سونه ته که هی دوا ی نویژی نیوه روئی بیر چوو له دوا ی نویژی عه سر کردیه وه. نوم سه له مه رضی الله عنه ده فهرمویت: [له دوا ی نویژی عه سر پیغمبر صلی الله علیه و آله له خوا هاته ماله وه دوو رکات نویژی کرد و لیم پرسى نه ویش فهرمووی: ((که سانیکی هوژی عه بدل قه یس به نوینه رایه تی قه و مه که هی خو یان هاتبوون وه سهر قالیان کردم له دوو رکات نویژه که هی دوا ی نویژی نیوه رو و وه

(۱۷۹) أخرجه: أحمد (۸۰/۵)، و الترمذي (۱۸۸۱)، وابن ماجه (۲۵۰۲)، وابن حبان (۴۸۸۷)، والنسائي (۵۴/۱)، و صحیح اسناده الشیخ الألبانی فی (الصیحة) (۶۲۰) و (صحیح ابن ماجه) (۲۰۲۹).

(۱۸۰) أخرجه: ابن هیشام (السیره) (رقم: ۱۱۱۷) وقال محققاه: اسناده ضعیف، و الطبري (التاریخ) (۱۳۶/۳)، و ابو یعلی (۹۱۸) وقال محققه: رجاله رجال الصحیح، و البیهقي (الدلائل) (برقم ۲۰۶۱) وقال محققه: حسن لغیره.

(۱۸۱) أخرجه: أحمد (۵۴/۲۴۰۹) وقال محققوه: اسناده ضعیف، و البخاري (الأدب المفرد) (۹۷۵) و الطبراني (الکبیر) (۵۳۱۳)، و ابو داود (۵۲۲۵)، وقال المنذري (مختصر سنن أبي داود) (۵۰۶۲): حدیث حسن، و وضعفه الشیخ الألبانی فی (ضعیف الأدب) (۱۵۴).

ئەم دووانەش ئەو دوو رکات نوێژە بوو^(۱۳۳).

وەفدەکە پێش گەرانه‌وه‌یان پێغمبهری خوا ﷺ بڕێک داریواکی ئاراکی پێدان و داواى لێکردن دەم و ددانیان پێ خاوین بکەنەوه بەلام فەرمودەکە (لاوازه)^(۱۳۳). له گێرانه‌وه‌یه‌کی (لاوازی) تردا هاتوو [که پێغمبهری خوا ﷺ پرسیاری وتار بێژی قه‌یسی کورپی ساعیدی و وته‌کانی لێکردوو]^(۱۳۴). وه له گێرانه‌وه‌یه‌کی (لاوازی) تردا هاتوو که پاراوته‌وه و وتویه‌تی: ((خودایه بمانکهره به‌نده هه‌لبژێردراوه‌کانی خۆت))^(۱۳۵). ئەو وەفدە گەرانه‌وه و لاتە‌که‌ی خۆیان و مزگه‌وتیان دروست کرد و نوێژی جهماعه‌تیشیان تێدا ده‌کرد. ئیبنو عه‌باس ﷺ دمه‌فرمویت: [یه‌که‌م نوێژی هه‌ینی کرابیت له داواى مزگه‌وته‌که‌ی پێغمبهر له مزگه‌وته‌که‌ی عه‌بدولقه‌یس بوو له ناوچه‌ی (جه‌واسی) له به‌حره‌ین]^(۱۳۶).

پێغمبهری خوا ﷺ نامه‌یه‌کی بۆ مونزیری کورپی ساوا گه‌وره‌ی عه‌بدولقه‌یس نوسی ئه‌ویش بپروای هه‌ینا و موسولمانیکی زۆر باشی لێ دهرجوو، وه‌لامی نامه‌که‌ی پێغمبهری خوا ﷺ دایه‌وه. موسای کورپی عوقبه ﷺ دمه‌فرمویت: [پێغمبهری خوا ﷺ نامه‌یه‌کی بۆ مونزیری کورپی ساوا نوسی و ئه‌مه‌ش دمه‌قه‌که‌یه‌تی: ((مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ إِلَى مُنْذِرِ بْنِ سَاوَى، سَلَّمَ أَنْتَ، فَإِنِّي أَحْمَدُ اللَّهَ إِلَيْكَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، أَمَا بَعْدُ فَإِنَّ كِتَابَكَ جَاءَنِي وَسَمِعْتُ مَا فِيهِ فَمَنْ صَلَّى صَلَاتِنَا وَاسْتَقْبَلَ قِتْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَبِيحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ وَمَنْ أْبَى ذَلِكَ فَعَلَيْهِ الْجَزِيَّةُ)^(۱۳۷) واته: (له موحه‌مه‌د پێغمبهره‌وه بۆ مونزیری کورپی ساوا تۆ موسولمان ببه من لای تۆ سوپاسی خودای تاك و ته‌نها ده‌که‌م دواتر: نامه‌که‌تم پێگه‌یشت و هه‌موو ئه‌وه‌ی تێدا نوسرابوو بیستم، هه‌رکه‌سه‌یک وه‌ک ئێمه نوێژ

(۱۱۸۲) أخرجه: البخاري (٤٧٠)، ومسلم (٨٣٤)، وأبو داود (١٢٧)، وابن حبان (١٥٧٦).

(۱۱۸۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٩٢٣، ٩٢٤/٢٣)، وابن سعد (٨٧/٧)، والبخاري (الكني) (٢٨)، وابن أبي عاصم (الأحاديث) (١٦٢٥) وهـ ضعيف كما في (أنيس الساري) (٢٨٢٥).

(۱۱۸۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٢٥٦١)، والبيهقي (الدلائل) (٤٣٢، ٤٣٣) وهـ ضعيف كما في (اللاي الصنوعة) (١١٤/١)، و(الفوائد المجموعة) (٤٩٩).

(۱۱۸۵) أخرجه: أحمد (١٥٥٥٤، ١٨٧٣٣) وقال محققوه: اسناده ضعيف.

(۱۱۸۶) أخرجه: البخاري (٤٣٧١).

(۱۱۸۷) أخرجه: موسى بن عقة (المغازي) (ص: ٣٢٤) وقال محققه: اسناده حسن، والسهيلى (الروض الانف) (٥١٩/٧)، وابن طولون (أعلام السائلين) (٦١، ٦٣)، والبلاذري (فتوح البلدان) (ص: ٨٩، ٩١)، وابن سيد الناس (عيون الأثر) (٣٣٩/٢)،

وابو عبيد (الأموال) (ص: ٢٨).

بکات و پرووکاته پرووگه و قیبله مان وه له سه ربراو ده کانمان بخوات ئه وه به موسولمان دادهنریت وه هه ریه گیکیش ئه وان هه نه جام نه دات دمیبت سه رانه بدات].

دواتر مونزیر سه رانه ی ناوچه ی به حریمینی له گه ل ئه بو عوبه یده ی کورپی جه راح دا نارد ه خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ: عه مری کورپی عه وف ﷺ دمفه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ ئه بو عوبه یده ی کورپی جه راحی نارد ه ناوچه ی به حریمین و له گه ل خو ی سه رانه ی ئه و ناوچه یه ی گه یانده خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ کاتیک ئه بو عوبه یده ﷺ پارمه کی هینا [پیغمبهری خوا ﷺ فه رموی: ((هه مووی هه لبرپژن له مزگه وت)) تا ئه و کاته پارهی زوری به و جوړه نه هاتبووه خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ هاته مزگه وت بو نویتز و ته ماشای نه کرد و ئاورپی به لادا نه دایه وه] (۱۳۳).

ئه نصاریه کان ئه و هه واهیان زانی هه موو بو نویتزی به یانی هاتنه خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ له دوی ته و او بوونی نویتزه که هه موو خو یان نیشانی پیغمبهری خوا ﷺ ئه دا، کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ به و جوړه بینینی خه نده و بزه که وه ته سه ر لیوی و پیی فه رموون: ((أَطْنُكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدْ جَاءَ بِشَيْءٍ؟)) واته: ((وا ده زانم که بیستوتانه ئه بو عوبه یده شتیکی له گه ل خو ی هیناوه؟)) وتیان: به لی ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ.

فه رموی: ((فَأَبَشِرُوا وَأْمُلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَوَاللَّهِ لَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ، وَلَكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تَبْسُطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بَسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ)) واته: ((مژده بیت و ئومیدی دلخوشبوونتان هه بیت سویند به خوا ناترسم ئیوه تووشی هه زاری بین، به لکو دمترسم له وه ی که دونیاتان به پروودا بکریته وه، وه ک چۆن به پرووی کهسانی پیش ئیوه دا کرایه وه دواتر ئیومش وه کو ئه وان مملانیی یه کتری له سه ر بکه ن و دواتر ببیته هوکاری له ناوچوونتان وه ک چۆن بووه هوکاری له ناوچوونی ئه وان)).

(۱۱۸۸) أخرجه: البخاري (۴۲۱)، وكان المال (ثمانين الفاً) كما في رواية: الحاكم (۳۳۰/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي.

ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ هاته لای پارهکه دانیشته ههرکهسیکی بهرچاو بکهوتایه بهشی دهدا. لهو کاتهدا عهباسی مامی هات و وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ بهشم بده چونکه [له غەزای بهدر] من پارهی ئازاد بوونی خۆم و عهقیلی برارام دا، پیغمبهری خواش ﷺ فهرمووی: ((دهی ببه)). ئەویش پۆشاکهکهی دانا و بهمشته تیی دهکرد، پاشان ویستی بهرزی بکاتهوه و بیداته به کۆلیدا بهلام نهی توانی وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ بهکهسی بلێ تا یارمهتیم بدات، فهرمووی: ((نا)) وتی: ده خۆت یارمهتیم بده؟ فهرمووی: ((نا)).

ئینجا ههنیدیکی لێ کهم کردهوه ویستی بهرزی بکاتهوه بهلام ههر نهیتوانی.... ئینجا ههنیدیکی تری لێ کهم کردهوه و پاشان دای بهکۆلیدا و ههلی گرت و پرۆیشت، بهردهوام پیغمبهری خوا ﷺ بهدوایدا دهپروانی و تهماشای دهکرد تا لهبهرچاو نهما وهک سهرسامیهک بۆ سووربوونی لهسهه کۆکردنهوهی پارە، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ لهوئ ههئنهستا تا ههمووی دابهشکرد^(۳۸).

ه- هاتنی وهفدی بهنی حەنیفه:

وهفدی بهنی حەنیفه هاتن ژمارمیان زۆر بوو موسهیلهمهشیان لهگهئدا بوو و چوونه مائی [بیتنو حاریس] که مائیک بوو نامادهکرا بوو بۆ دهست بهسهه وه کرابوووه جیی حهوانهوهی وهفدهکان. موسهیلهمه دهیویست پیغمبهری خوا ﷺ بهشداری بکات له پیغمبهرایهتیهکهیدا وه ئەوهشی بهمهرجی موسولمان بوونی داناوو. خوای گهوره پیغمبهرهکهی لهوه ناگادارکردهوه دواتر چوو قسهی لهگهئ موسهیلهمهدا کرد و به سزای خودا ههرهشهی لیکرد.

ئیبینو عهباس ﷺ دمفهرمویت: [له زهمانی پیغمبهردا ﷺ موسهیلهمهی درۆزن هاته مهدینه بۆ لای پیغمبهری خوا ﷺ و دهی وت: گهر موحهممهد من بکاته جینشینی له دواي خۆی ئەو کاته منیش شوینی دهکهوم. ئەو لهگهئ خزمانیکی زۆری خۆی هاتبوووه شاری مهدینه و [له خانوهکهی کچهکهی حارس] لایان دابوو. پیغمبهری خوا ﷺ تهنهها خۆی و سابتی کورپی قهیسی کورپی شهماسی (وتار بیژی)

لهگه ئادا بوو وه تووئی دارخورمایه کی به دهسته وه بوو هات و لای موسه یله مه و هاوه لانی وهستا [موسه یله مه قسه ی له گه ل ده کرد و وتی: گهر دمه ویت ده بیینه شوین که وتووت به لام له دوا ی خو ت ده بیت بمانکه یته جینشینت؟ پیغمبهری خوا ﷺ] [فهرمووی: ((لَوْ سَأَلْتَنِي فِي رِوَايَةِ [هَذَا الْقَضِيْبِ] مَا أُعْطَيْتُكَهَا، وَلَنْ تَعْدُوَ أَمْرَ اللَّهِ فِيكَ، وَلَنْ أَدْبَرْتَ لِيَعْقِرَنَّكَ اللَّهُ، وَإِنِّي [لَأَحْسَبُكَ] الَّذِي أُرِيْتُ فِيهِ مَا رَأَيْتُ وَهَذَا ثَابِتٌ بِنَ قَيْسِ يُحْبِبُكَ عَنِّي)) واته: (([گهر] داوا ی ئەم [تو له داره م لئ بکه یته] بیت نادم، و تو ناتوانیت له سایه و فهرمانی خودا دهر بچیت، وه گهر پشت بکه یته ئەم ناینه خودا به کوشنت دهدات [وه من وادهمانم] تو بوویت نه وه ی له خه وه که مدا بینیم، وه ئەمه ش سابتی کورپی قه یسه وه له جیاتی من وه لامت دهداته وه)).

پاشان پیغمبهری خوا ﷺ رویشت. دواتر من پرسیارم له ئەبو هورپه رپه کرد دهر باره ی خه وه که ی پیغمبهری خوا ﷺ ئەو بو ی گیرامه وه وتی: [پیغمبهری خوا ﷺ] فهرمووی: ((له خه ومدا بینیم [گه نجینه کانی زه ویم پئ به خشرا و دوو بازنی نالتوون کرایه هه ردوو دهستم منیش ئەوهم به لاهه زور ناخوش و گه وره بوو] له گیرانه وه یه کی تردا [نیگام بو کرا پیم و ترا فوو یان لئ بکه، منیش فووم لئ کردن وله دهستم دانران و به ناسماندا فریدران و له ناوچوون [منیش ئەوهم به دوو درۆزنه که زانی] که له دوام په یدا دهن یه کتیکیان عهنسی خه لکی سه نعا یه ئەوی تریشیان موسه یله مه ی خه لکی یه مامه یه [۱۱۹۰]).

پاشگه ز بوونه وه ی ئەو دوانه یه که م شت بوو روویدا له ژیا نی پیغمبهردا ﷺ. سوهه یلی ده لیت: [پیاویک ناوی نه هاری کورپی عه نقوه بوو ناسرابوو به (ره جال) موسولمان بوو وه هه ندیک قورئان فیربوو وه ماوه یه کیش له خزمه ت پیغمبهری خودا ﷺ بوو دواتر له گه ل موسه یله مه پاشگه ز بووه وه و بوختانی به ناوی پیغمبهری خوا ﷺ ده کرد و ده ی وت: کردوو یه تیه هاوبه شی خو ی. دواتر هه ندی نایه تی قورئانی له بهر بوو ده یوت ئەمانه بو موسه یله مه ها توونه ته خو ار. ئەمه ش بووه گرفتیک ی گه وره بو به نی حه نیفه و هو کاری پاشگه ز بوونه وه یان بوو [۱۱۹۱].

(۱۱۹۰) أخرجه: البخاري (۴۳۷۸، ۴۳۷۳، ۳۶۲۰)، ومسلم (۲۲۷۴، ۲۲۷۳) واللفظ لهما.

(۱۱۹۱) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۳/۳۰۰)، و السهيلي (الروض الانف) (۲/۳۴۰) و الحافظي (الاصابة) (۱/۵۳۹).

موسه یله مه دهیویست لاسایی پیغمبهری خوا ﷺ بکاته وه، شه عیبه ﷺ ده فهرمویت: [هه و آل گه یشت بووه موسه یله مه که پیغمبهری خوا ﷺ تفی بگردایه ته ههر بیریک ناوه که ی شیرینتر ده بوو، نه ویش تفیکی کرده بیریکه وه به لام ناوه که ی وهک زهفته بووت تالبوو، وه لای باسکرابوو که پیغمبهری خوا ﷺ مه لاشووی مندالی به خورما شیرین ده کرد، نه ویش مه لاشووی مندالیکی به خورما شیرین کرد به لام منداله که لالبوو. وه لای باسکرابوو که پیغمبهری خوا ﷺ دهستی دهینا به سهر نهو مندالانه ی که دهینرایه لای. نه ویش دهستی به سهر مندالیکی دهینا به لام که چه ل بوو] (۱۱۹۲).

موسه یله مه لاسایی سورمه کانی قورئانی ده کرده وه و دهی وت نه مانه بو من هاتوته خواره وه: (والمبدرات زرعاً والخاصدات حصداً والزاریات قمحاً والطاحنات طحناً والعاجنات عجنأً والخابزات خبزأً والثاردات ثردأً واللاقمات لقماً) (۱۱۹۳) وه له هه ندی دروی تریدا دهی وت: (لَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَى الْجَبَلِ أَخْرَجَ مِنْهَا نَسَمَةً تَسْعَى، مِنْ بَيْنِ صِفَايٍ وَحَشَا...) وه بیان دهی وت: (الفيلُ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْفَيْلُ وَهُوَ خُرْطُومٌ طَوِيلٌ وَذَنْبٌ قَصِيرٌ. يَا ضَفْعُ بِنْتِ ضَفْعَيْنِ نَقِي لَكُمْ تَنْقِينَ أَعْلَاكَ فِي الْمَاءِ وَأَسْفَلَكَ فِي الطَّيْنِ لَا الْمَاءُ تَكْدَرِينَ وَلَا الشَّارِبُ تَمْنَعِينَ) وه دهی وت: (و اللیل الدامس و الذئب الهامس ما قطعت أسداً من رطب و لایابس) (۱۱۹۴).

عهمری کوری عاص ﷺ پیش موسولمان بوونی چوو بوود لای موسه یله مه و گوئی لی بوو بوو دهیوت: (يَا وَبْرَ يَا وَبْرَ، إِمَّا أَنْتِ إِيرَادُ وَصْدُرٍ، وَسَائِرُكَ حَفْرُ نَقْرٍ نِينِجَا موسه یله مه پیی وت: نهو وتانه چۆن؟ وتی: سویند به خوا دهمزانیته من باش دهمزام که تو درۆزنیته) (۱۱۹۵).

نه م وته بی نرخانه بوونه هوی گومر ابوونی که سانیکی زور دواتر نه بو بکری صدیق ﷺ به پاشماوهی خزمه کانی دهوت: [ئه ی هاوار بو نیوه چۆن ئیوهی بی نهقل

(۱۱۹۲) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۲۸۴/۳)، وابن أبي الدنيا (الاشراف) (۴۸۹)، والديوري (المجالسة) (۱۹۳۰)

(۱۱۹۳) أخرجه الطبراني (الكبير) (۸۹۵)، وعبدالرزاق (المصنف) (۱۰۱۶۹)، ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۲۷۴)، والبيهقي

(الدلائل) (۲۰۶۵) وقال محققه: اسناده صحيح، والدارمي (۲۴۰۸)، والحاكم (۵۲/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن

حبان (۴۸۷۹) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۱۹۴) أخرجه: الباقلاني (إعجاز القرآن) (۲۳۸، ۲۳۹) طبعه دار المعارف، وابن كثير (البداية) (۲۴/۵)

(۱۱۹۵) أخرجه: ابن كثير (البداية) (۳۷/۷).

کردبوو خو وته کانی هه موو بهس ئەل ئەل بوون] (۱۱۹۶).

دواتر موسه یلمه نامه یه کی بۆ پيښه مبهري خوا ﷺ نارد تیدا هاتبوو: [له موسه یلمه مې پيښه مبهري خواداوه بۆ موحه ممه دی پيښه مبهري خوا: سلاوت لیبیت من نیستا کراومه ته هاوبه شت و نیوهی زهوی بۆ ئیمه یه و نیوه کهی تری بۆ قورمیشه بهلام ئەوان که سانیکی دهست درێژکەرن] (۱۱۹۷).

ئهم نامه یه دوو کهس هی نا بوویان: نوعه یمی کوری مه سه هودی ئە شجهی ده لیت: (دوو نیردراوه کهی موسه یلمه نامه یه کی موسه یلمه میان پی بوو [یه کیکیان ناوی ئیبنو نه واحة و ئەوی تریان ناوی ئیبنو ئاسال] بوو. پيښه مبهري خوا ﷺ پی فهرموون: ((ئایا شایه تی دده من که من پيښه مبهري خوا؟)) ئەوانیش ده میان وت: ئیمه شایه تی دده من که ته نها موسه یلمه پيښه مبهري خواجه. پی فهرموون: ((ئیهوش وهکو ئەو و ته کانی ده لینه وه؟)). وتیان: به لئ. فهرمووی: ((أَمَنْتَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ [أَمَّا وَاللَّهِ لَوْ لَا أَنْ الرُّسُلَ لَا تَقْتُل لَصْرِبْتُ أَعْنَاقَكُمْ] وَوَلَوْ كُنْتُ قَتِلًا رَسُولًا لَقَتَلْتُكُمْ)) واته: ((من باومرم به خوداوه پيښه مبهري هه یه [سویند به خوا گهر له بهر ئەوه نه بوایه که نیردراو ناکوژریت ئەگینا نیستا من له گهر دنم دده من [وه گهر من نیردراوم بکوشتایه ئیهوم ده کوشت]] (۱۱۹۸). پاشان به نامه یه ک پيښه مبهري خوا ﷺ وهلامی دایه وه که ئەمه ده که یه تی: [به ناوی خودای به خشندهی میهرمان له موحه ممه دی پيښه مبهري خواوه بۆ موسیلمه ی درۆزن، سلاو له وهی دواي رینوینی راست ده که ویت دواتر، بزانه که زهوی هه موو هی خودایه و دهیداته ئەو به ندانهی که خوی ده یه ویت، چاره نوس له کۆتایدا هه ر بۆ خۆپاریز و ملکه چه گانه] (۱۱۹۹). له گه ل هه موو ئەوانه شدا پینج پیاویان لی موسولمان بوون وهک نوینه ری قهومی خویان هاتنه خزمهت پيښه مبهري خوا ﷺ.

(۱۱۹۶) أخرجه: ابن الاثير (النهاية) (۶۱/۱).

(۱۱۹۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۱/۴) رقم: (۱۱۴۳)، والطبري (التاريخ) (۱۴۶/۳)، و البيهقي (الدلائل) (۳۳۱/۵).
(۱۱۹۸) أخرجه: ابو داود (۲۷۶۱)، والطيايبي (۲۴۸) وقال محققه: حديث صحيح، وأحمد (۳۶۴۲، ۳۷۰۸) وقال محققوه: حديث صحيح، والنسائي (الكبرى) (۸۶۷۶)، و البزار (۱۷۳۳)، وابن حبان (۴۸۷۹) وقال محققه: اسناده صحيح، وابو يعلى (۵۰۹۷) وقال محققه: اسناده حسن، والحاكم (۱۵۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۶۳، ۲۰۶۴) وقال محققه: اسناده حسن، وكذا قال الهيثمي (المجمع) (۱۴/۵) وحسنه أيضاً الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۳۳۹) وصححه في (صحيح أبي داود) (۲۳۹۹، ۲۴۰۰).

(۱۱۹۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۱۱/۴) رقم: (۱۱۴۵).

عہلی کوری شہ بیان کہ یہ کیکیبوو لہو پینج پیاوہ دلئت: ئیمہ لہ دوا پئیغہمبہری خوا ﷺ نویژمان دہکرد بہ تیلہی چاوی تہماشای پیاویکی کرد کہ بہ باشی پستی راست نہدہ کردہوہ لہ نیوان رکوع و سجوددا، لہ دوا تہواویوونی نویژدہکھی فہرمووی: ((یا معشرَ المسلمینَ إِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا يَاقِيمُ صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ)) واتہ: ((نہی کؤمہلی موسولمانان بزائن نویژی نہو کہسہ قبول نییہ کہ پستی باش راست نہکاتہوہ لہ نیوان رکوع و سجوددا)).

ہہروہا پیاویکی بینی لہ دوا ریزی نویژدہکہوہ بہتہنہا نویژی دہکرد ہات و لہلای وستا تا لہ نویژدہکھی بووہ وہ ئینجا پئی فہرموو: ((هَكَذَا صَلَّيْتَ؟)). قَالَ: نَعَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((فَاعِدْ صَلَاتَكَ، فَإِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِرَجُلٍ لِفَرْدٍ خَلْفَ الصَّفِّ وَخِدْهُ))^(۳۰۰) واتہ: ((انوا بہ تہنہا تو نویژت کرد؟)) وتی: بہئی. پئی فہرموو: ((نویژدہکھت دوویارہ بکہرہوہ) چونکہ نویژی پیاویک بہ [تہنہا] لہ دوا ریزی کہوہ قبول نییہ].

نہو و ہفدہ بہیمانیان دایہ پئیغہمبہری خوا ﷺ پاشان ویستیان بگہرینہوہ و داواوی ناوی دہست نویژدہکیان لیگرد: قہیسی کوری تہلقی کوری عہلی لہ باوکیہوہ دہگیرپتہوہ کہ وتیوویہتی: [جووینہ خزمہت پئیغہمبہری خوا ﷺ ئیمہ پینج کہس بووین لہ بہنوحہنیفہ لہ گہل پیاویک لہ زمبیعی کوری رہبیعیہ. بہیمانمان پی دا لہ دوا پئیغہمبہری خوا ﷺ نویژمان کرد و پیمان راگہیانند کہ لہ ناوچہکماندا پہرستگاہیکی تیدایہ ئیمہ داواوی ناوی دہست نویژدہکیان لیگرد.

پئیغہمبہری خوا ﷺ داواوی کرد ناویکیان بو ہینا و دہست نویژی شورڈ وہ ناوی دہست نویژدہکھی بو کردینہ مہشکولہیہکہوہ و پاشان فہرمووی: ((ادَّهَبُوا بِهَذَا الْمَاءِ فَإِذَا قَدِمْتُمْ بِلَدِكُمْ، فَاكْسِرُوا بِعَتَكُمْ، ثُمَّ انْضَحُوا مَكَانَهَا مِنْ هَذَا الْمَاءِ، وَاتَّخَذُوا مَكَانَهَا مَسْجِدًا)) واتہ: ((نہم ناوہ لہ گہل خوتان بیہنہوہ، گہر گہیشتنہ ناوچہکہتان نہو پہرستگاہیہ بروخینن و نہم ناوی دہست نویژہ بہ جیگہکہیدا پپرژینن وہ نہو جیگہیہ بکہنہ

(۱۲۰۰) أخرجه: أحمد (۱۶۲۹۷) وقال محققوه: اسنادہ صحیح، وابن سعد (۵۵۱/۵)، وابن أبي شيبة (المصنف) (۱۹۳/۳)، وابن ماجه (۸۷۱، ۱۰۰۳)، وابن أبي عاصم (الآحاد) (۱۶۷۸)، وابن خزيمة (۱۵۶۹) وقال محققه: صحیح، وابن حبان (۲۲۰۳) وقال محققه: اسنادہ صحیح، وصححه الشيخ الألباني في (الارواء) (۵۴۱)، و (الصحيحه) (۲۵۳۱) واللفظ لأحمد و الزيادة لابن حبان.

مزگهوت)). ئیمهش وتمان: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ [ئیمه له کاتی گزوه گهرمادا ده‌گه‌رینه‌وه] و ناوچه‌که‌مان دووره ناویش که‌م ده‌کات و ده‌بیته هه‌ئم، فهرمووی: ((فَأَمْدُوهُ مِنَ الْمَاءِ، فَإِنَّهُ لَا يَزِيدُهُ إِلَّا طَيْبًا قَمًا)) (يَبْقَى مِنْهُ شَدِيدٌ كَثِيرٌ رَطْبًا)) واته: ((که‌ر که‌می کرد ئیوه ناوی تری تیکه‌ل بکه‌ن باشتری ده‌کات [و ئه‌وه‌ش لئی ده‌مینیته‌وه زۆره و هه‌ر چاکه‌ه]) ئیمه له‌وئ له‌ناو خو‌ماندا بووه هه‌رامان کئ ده‌بیت هه‌ئئ بگریت. دواتر پیغمبهری خوا ﷺ کردیه سه‌ره‌و نۆبه له نیوانماندا هه‌موو یه‌کی‌کمان ده‌بیت شه‌و رۆزیک هه‌ئئ بگریت. دواتر گه‌رینه‌وه ناوچه‌که‌مان، ئه‌وه‌ی داوامان لئ کرابوو ئه‌نجاماندا و یه‌کی‌کمان بانگماندا و ره‌به‌نی په‌رستگه‌که‌ پیاویکی هه‌وزی (ته‌ی) بوو که‌ گوئی له بانگه‌ که‌ بوو وتی: بانگه‌وازیکی حه‌ق و راستیه و پاشان هه‌لات و رایکرد و ئیتر نه‌بیرایه‌وه[^(۱۳۰)].

دواتر قسه‌و باس زۆربوو سه‌بارت به‌ موسه‌یله‌مه‌ و ده‌جال و به‌ درۆزن ناسرا، ئه‌وه‌ش له فهرمووده‌یه‌که‌دا هاتوووه که‌ ئیسناده‌که‌ی لاوازه، ئه‌بویه‌که‌ره ﷺ ده‌فه‌رمویت: [خه‌لگی قسه‌و باسی زۆریان وت سه‌بارت به‌ موسه‌یله‌مه‌ دواتر پیغمبهری خوا ﷺ هه‌ستاو وتاریکی دا، سوپاس و ستایشی خودای کرد، پاشان فهرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ أَمَّا بَعْدُ فَقَدْ أَكْثَرْتُمْ فِي شَأْنِ مُسَيْلَمَةَ فَإِنَّهُ كَذَّابٌ مِّنْ جُمَلَةٍ [ثَلَاثِينَ كَذَّابًا يَخْرُجُونَ قَبْلَ الدَّجَالِ...])^(۱۳۱) واته: ((زۆر قسه‌و باستان کرد سه‌بارت به‌ موسه‌یله‌مه‌، ئه‌ویش یه‌کی‌که‌ [له‌ سی درۆزنه‌که‌ی په‌یدا ده‌بن پیش هاتنی ده‌جال...].

له‌ گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا فهرمووی: ((إِنَّ بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ كَذَّابِينَ، مِنْهُمْ صَاحِبُ الْيَمَامَةِ، وَمِنْهُمْ صَاحِبُ صَنْعَاءَ الْعَنْسِيِّ، وَمِنْهُمْ صَاحِبُ حِمَيْرٍ)) [..مِنْهُمْ مُسَيْلَمَةَ وَ الْعَنْسِيُّ وَالْمُخْتَارُ]^(۱۳۲)

(۱۳۰) أخرجه: أحمد (۲۴۰۰۹/۲۶) وقال محققوه: اسناده حسن، والنسائي (الصغرى) (۳۸/۲) وفي (الكبرى) (۷۰۸)، والطبراني (الكبير) (۸۲۴۱)، وابن سعد (۵۵۲/۵)، و البيهقي (الدلائل) (۵۴۲/۲)، وابن حبان (۱۶۰۲) وقال محققه: اسناده قوي، وقال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۱۴۳۰)، (صحيح الجامع) (۸۶۳): اسناده صحيح وقال في (المشكاة) (۷۱۶): اسناده حسن. واللفظ لابن حبان.

(۱۳۱) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (۲۰۸۲۳)، وأحمد (۲۰۶۶۴) وقال محققوه اسناده ضعيف، والحاكم (۵۴۱/۴) وضعفه الذهبي، والطحاوي (شرح مشكل الآثار) (۲۹۵۳) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن حبان (۶۶۵۲) وقال محققه: اسناده ضعيف، و الجملة الاخيرة من الحديث صحيح لغيره كما في (صحيح الموارد) (۱۵۸۸).

(۱۳۲) أخرجه: ابو يعلى (۶۸۲۰) وقال محققه: اسناده ضعيف، وقال البوصيري (الاتحاف) (۹۸۶۵): اسناده حسن.

ومنهم الدجال وهو اعظمهم فته...))^(۱۲۰۴) واته: ((پیش هاتنی قیامت چهندهها درۆزن پهیدادهبن لهوانه ئهوهی که له ناوچهی یهمامهدایه وه ئهوهش که له ناوچهی سعادایه وه ئهوهش که له ناوچهی حیمیهردایه. لهگێرانهوهیهکی تردا: [...لهوانه موسهیلهمه وعهنسی و موختار...]. وه له دوایاندا دهجال که لهههموویان گهرفتی گهورمتره)). [[له گێرانهوهیهکی تردا دهفهرمویت: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ ثَلَاثُونَ دَجَالُونَ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ...))^(۱۲۰۵) واته: ((قیامت ههئناسی و نایهته پیش تا سی دهجال پهیدا دهبن، ههموویان بانگهشهی ئهوه دهکن که پیغمبهری خوان...)).

۶- وهفدی بهنی سوڤاء:

ده یان دوانزه کهس له هۆزی بهنی (سوڤاء) دینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و موسولمان دهبن، یهکێک له پیاوانی ئهوه هۆزه دهگێرێتهوه و دهفهرمویت: [ئیمه دوانزه کهس بووین چوینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و بهئینی موسولمان بوونمان پێدا بهلام بهئینی له یهکێکی ئیمه وهرنهگرت، ئیمهش وتمان: بهئینی لیومرگره ئهی پیغمبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: ((لَنْ أَبَايَعَهُ حَتَّى يَنْزِعَ الَّذِي عَلَيْهِ، إِنَّهُ مَنْ كَانَ مِنَّا، مِثْلَ الَّذِي عَلَيْهِ، كَانَ مُشْرِكًا مَا كَانَتْ عَلَيْهِ)) واته: ((من بهئینی لیومرناگرم ههتا ئهوهی که پێوهیهتی لێی نهکاتهوه چونکه ههر کهسێکی ناو ئیمه گهر ئهوهی پێوه بێتو لێی نهکاتهوه ههر به هاوتا دانهر بو خوا دهمنیتهوه)). ئیمهش تهماشامان کرد تویکله دارێک له ناو پارچه پێستیکدایه وه به قۆلێهوه بهستویهتی لهگهڵ توژێک گهلاهی درمخت^(۱۲۰۶).

له گێرانهوهی عوقبهی کوری عامردا ﷺ دهفهرمویت: [کۆمه لێک که ده کهس دهبوون هاتنه خزمهتی پیغمبهری خوا ﷺ و بهئینی موسولمان بوونی له نۆ کهسیان وهرگرت وه یهکێکیانی فهرامۆشکرد، پێیان وت: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ

(۱۲۰۴) أخرجه: أحمد (۳/۳۴۵)، و البزار (۳۳۷۵)، و ابن حبان (۶۶۵۰) وقال محققه: اسناده قوي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الموارد) (۱۵۸۹) والعدوي (الصحيح الملسند من اشراف الساعة) (ص: ۴۱۴).

(۱۲۰۵) أخرجه: البخاري (۳۶۰۹) (۷۱۲۱)، ومسلم (۲۹۲۳)، والترمذي (۲۳۱۸)، وابن حبان (۶۶۵۱) وقال محققه: اسناده صححه على شرط مسلم ولللفظ لابن حبان.

(۱۲۰۶) أخرجه: الطحاوي (شرح معاني الآثار) (۳۲۵/۴) واسناده حسن كما قال الأرنؤوط في تعليقه على ابن حبان تحت الحديث (۶۰۸۶).

بەئینت لە نۆ کەسمان و مرگرت و جگە لە یەکیکمان؟ فەرمووی: ((ئەووە چاومزاریکی لەگەڵ خۆی هەلگرتوو)) نینجا دەستی گرت و چاومزارەگە ی پچراند و (فری دا) پاشان فەرمووی: ((مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ لَأَشْرَكَ))^(۳۰۷) واتە: ((هەر کەسێک چاومزاریک هەلبواسیت هاوتای بۆ خودا بریار داوه)).

باسی وەفدی (سوواء) بە دوور و درێزی هاوووە لە فەرموودەیهکی (لاوازا) دەیهینین بۆ زیاتر ئاشنابوون:

زیادی کوری حاریسی سەودائی ﷺ دەفەرمویت: [هاتمه خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ و بەئینی موسولمان بوونم پێدا و هەوائم زانی کە سوپایەکی بەرەو ناوچە ی خزمەکانم ناردوو، منیش وتم: ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ سوپاکە بگێرەووە من بەئینی موسولمان بوون و گوێپرایە ئی ھۆزەکەمت پی دەدم، پی فەرمووم: ((تۆ برۆ و بیان گێرەو)). وتم: ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ و شترەکەم بەکی کەوتوو. نینجا یەکیکی نارد سوپاکە ی گێرپرایەو، منیش نامە یەکم نارد بۆ قەومەکەم، داوام لیکردن وەفدیکیان بێت و موسولمان ببن، ئەووە بوو دواتر وەفدیکیان هات و موسولمان بوون، نینجا پیغمبەری خوا ﷺ پیمی فەرموو: ((ئایا بتکەمە سەرکردەیان؟)) وتم: بە ئی ئە ی پیغمبەری خوا. ئەویش فەرمانیدا و نوسراویکی پێدام و بوومە سەرکردەیان. وتم: ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ فەرمان بکە ھەندیک لە بەخشیشەکان بدەنە من؟ فەرمووی: ((بە ئی)) نامە یەکی ترم پی درا.

نینجا من لە خزمەتیدا مامەو، لە یەکیک لە سەفەرەکاندا پیغمبەری خوا ﷺ و ئیمە لە جینگە یەک دابەزی بووین و خەلکی ئەو ناوچە یە هاتن و سکالایان لە بەرپرسەکیان دەکرد و دەیان وت: ئەو سزای داوین بەھۆی گرفت و کۆنەقینیکی سەردەمی نەقامی. پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((لەبەر ئەووە وای کردوو؟)) وتیان: بە ئی. پیغمبەری خوا ﷺ ئاوری دا یەووە بەلای ھاوولانیدا و منیشیان لە ناودابوو فەرمووی: ((بەرپرسیاریتی باش نییە بۆ کەسێکی بروادار)). ئیتر منیش ئەو وتە یە ی کاری تیکردم لەدەروندما. پاشان یەکیکی تر هاتە خزمەتی وتی: ئە ی

(۱۲۰۷) أخرجه: أحمد (۱۷۴۲۲) وقال محققوه: اسناده قوي والطبراني (الكبير) (۸۸۵/۱۷)، والحاكم (۲۱۹/۴) وصححه، وقال الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۴۹۲)، و(غاية المرام) (۲۹۴): اسناده صحيح. وكذا قال الأرنؤوط في تعليقه على (ابن حبان) (۴۵۱/۱۳) عند الحديث رقم: (۶۰۸۶).

پیغمبهری خوا ﷺ هندیك پارهم بدمری. ئه‌ویش فهرمووی: ((هر كه سيك خاوهن سامان بێت و داوا له خه‌لكی بكات بۆی ده‌بێته ژانه سهر و دمرده سك)) ئه‌و كه سه وتی: ده له پاره‌ی زه‌كات بدمری، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((خودا خۆی برپاری دابه‌شكردی زه‌كاتی داوه و له وه‌دا رازی نه‌بوو به برپاری هیچ پیغمبهر و كه‌سیكى تر تاخۆی كردوو په‌تیه هه‌شت به‌شه‌وه، گهر تۆش په‌كێكیت له‌و به‌شانه ئیمه به‌شى خۆت پێده‌دهین)).

ئینجا ئەمەش كاری له دەرۆنم كرد وهك وته‌كه‌ی پێشووتری چونكه منیش سامانداربووم و داواى پاره‌ی زه‌كاتم لێكردبوو. له‌و ئیواره‌دا ههر له سه‌ره‌تای شه‌وه وه پیغمبهری خوا ﷺ نانی ئیواره‌ی خوارد وه له خزمه‌تیدا بووم خۆم لئ نزیک کرده‌وه... دواتر ههر خۆم و خۆی به‌ته‌نها ماینه‌وه. کاتێ نوێزی به‌یانی هات فهرمانی پێكردم من بانگمدا و وتم: قامه‌ت بکه‌م؟ پیغمبهری خواش ﷺ ته‌ماشای رۆژه‌لاتی کرد و فهرمووی: ((نه‌خیر))... ئینجا چووه سه‌ر ئاو و هاته‌وه لام و هاوه‌لانی له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هاتن و فهرمووی: ((ئایا ئاوت له لایه ئه‌ی برای سو‌ءاء؟)) وتم: نه‌خیر كه‌میکم لا ماوه به‌شت ناکات فهرمووی: ((بچۆ بیکه‌ره ناو ته‌شتیکه‌وه بۆمی به‌ینه)) منیش دواتر بۆم هینا و له‌پى ده‌ستی تێکرد و بینیم له نیوان دوو په‌نجه‌یه‌وه ئاو به‌ خور ده‌هاته دمردوه ئینجا پیمی فهرموو: ((گهر له‌بهر ئه‌وه نه‌بیت كه من شه‌رم له خودای خۆم ده‌که‌م ئاوی پێ دهادین و لیمان ده‌خواردوه و ده‌مان به‌خشیه كه‌سانی تریش. ئیستاش بانگی هاوه‌لانم بکه‌ كێ پێویستی به‌ ئاو هه‌یه با بێته ئیره)). منیش بانگم كردن و ئه‌وه‌ی وستی هات و لێی برد.

پاشان پیغمبهری خوا ﷺ هه‌ستا بۆ نوێزکردن و بیلال وستی قامه‌تی بۆ بکات، پێی فهرموو: ((ئهم برایه‌مان له هۆزی سه‌وءاء بانگی داوه ده‌بیت ههر ئه‌ویش قامه‌ت بکات)). منیش قامه‌تم کرد، له‌ داواى ته‌واو بوونی نوێزه‌که‌ی چومه خزمه‌تی و هه‌ردوو نامه‌ نوسراوه‌که‌یم بۆ لا هینا وتم: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ لهم دوو نوسراوه‌ رزگارم بکه‌ و بمه‌خشه. فهرمووی: ((بۆ چی رووی داوه لیت؟)) وتم: من گویم لیت بوو ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ دمت فهرموو: ((به‌رپرسیاریتی بۆ پیاویکی بروادار باش نییه)) وه‌منیش بروام به‌ خواو پیغمبهره‌که‌ی هیناوه‌وه، دواتریش

گویم لیت بوو دمت فهرموو: ((هر کهسێک خاوهن سامان بێت داوا له خهنگی بکات بۆی دمبێته ژانه سک و دمردسه)). ودمنیش خاوهن سامانم و داوام له تۆ کرد فهرمووی: ((نهوه بهوجۆرهیه، گهر دمهتوویت و مری بگره وه گهر دمهتوویت وازی لیبهینه؟)) وتم: من وازی لیدههینم. فهرمووی: ((تۆ بپاویکم نیشان بده تا بیکه مه سهرگردهتان)) منیش یهکێکی نهو وهفدهی پیشووم بۆ دستنیشان کرد و نهو کهسهی کرده سهرگردهیان... [۳۰۸].

۷- وهفدی موزهینه:

هاتنی نهو وهفده له مانگی رهجهبی سالی پینجی کۆچیدا بوو (۳۰۹). وه ژامهیان جوارسه د سواربوو، کاتیک ویستیان بگهڕینهوه خواردنیان پێ نهما، بۆیه داوای خواردنیان له پیغمبهری خوا ﷺ کرد، دوکینی کوری سهعدی موزهنی ﷺ دمفهروویت: [ئیمه جوارسه د سواربووین (۳۱۰) له هۆزی موزهینه] داوای خۆراکمان کرد، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((يَا عَمْرُ اذْهَبْ فَاطْعِمْهُمْ وَاَعْطِهِمْ)) واته: ((عومهر برۆ نانیان بدمرئ و خواردنیان بپیده)) وتی: نهی پیغمبهری خوا ﷺ چهند ربه خورمايهکم لاماوه [وا دهمانم بهشی وهرزی هاوینمان نهکات] [بۆ خۆم و خیزانهکهه]. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((برۆ بیان دمرئ)). نهبویهکر ﷺ وتی: گوئ بگره و گوپرايهئبه. عومهریش ﷺ وتی: دمیبیستم و گوپرايهئم. [پاشان عومهر ههستاو ئیمهش لهگهڵی ههستاین و چوینه ژووړیکی سهروههیان] و کللیکی له پشتوینهکهی

(۱۲۰۸) أخرجه: البيهقي (الدلائل) رقم: (۲۰۸۹) وقال محققه: اسناده ضعيف، والبيهقي أيضاً في (الكبرى) (۱۸۱۰) وفي (المعرفة) (۵۶۴)، وابن شاهين (ناسخ الحديث) (۱۷۰)، والأصفهاني (دلائل النبوة) (۳۳/۱) وفي (الحلية) (۱۱۴/۷)، والحارث بن أبي اسامة (المسند) (۵۸۹)، والطبراني (الكبير) (۵۲۸۵)، وابن سعد (۳۲۶/۱)، والطحاوي (شرح معاني الآثار) (۱۴۲/۱) مطولاً، وأخرج الحديث مختصراً عبدالرزاق (۱۸۳۳)، وابن أبي شيبه (۲۱۶/۱)، ابوداود (۵۱۴، ۱۶۳۰)، والترمذي (۱۹۹)، وأحمد (۱۷۵۳۷، ۱۷۵۳۸) وقال محققوه: اسناده ضعيف، وابن ماجه (۷۱۷)، واورده الدار قطني (۱۳۷/۲) وضعفه، والبعغوي (شرح السنة) (۹۰/۶) وهو ضعيف، والسيوطي (الجامع الكبير) (۴۹۷۵) وفي (كنز العمال) (۳۸/۷) وأشار إلى تضعيف الحديث كل من: النووي (المجموع) (۱۲۱/۳) والحافظ (الإصابة) (۵۵۷/۱) (رقم: ۲۸۵۰)، وفي (المطالب العلية) (۱۳/۴)، والهيثمي (المجمع) (۲۱۴/۵)، وابن كثير (التفسير) (۴۶۳/۲) و الشيخ الألباني في (الأرواء) (۲۲۷، ۸۵۹)، و (المشكاة) (۶۴۸) و (ضعيف أبي داود) (۸۲)، و (الضعيفة) (۱۳۲۰) (۳۵)، و (مشكلة الفقر) (۷۵).

(۱۲۰۹) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۳۸/۱).

(۱۲۱۰) أخرجه: احمد (۱۷۵۷۶) بلفظ (ونحن اربعون وأربعمئة).

دهرهینا و دمرگاکهی کردوه [به ئەندازهی فهبارهی بهچکه وشتریک خورمای لیبوو. وتی: ومرنه ژوورهوه ئیمهش چووینه ژوورهوه، وتی: ئەوه خۆتان و خورماکهتان. ئیمهش ههریهکیکمان به ئەندازهی پپووستی خۆی لئی برد] [من دوا همین کهسی هاوهلآنم بووم ئاورم دایهوه] [بۆ ئەوهی که مابوووه دمت وت ئیمه هیچمان لیکم نهکردۆتهوه]^(۳۳۳).

۸- وهفدی بهنو مونتهفیق:

لوقهیتی کورپی عامر ﷺ دهفهرمویت: [من نوینهری وهفدی بهنی مونتهفیق بووم چوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و له مال نهبوو، دایکی برواداران فهرامانی کرد و شۆرباو و خواردنیکمان بۆ ساز کرا و ههندیك خورمامان بۆ هات، ئیمهش خواردمان، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ گهراپهوه و فهرمووی: ((نایا هیچتان دهست کهوت یاخود هیچتان بۆ داوا کرا؟)) وتمان: بهئێ نهی پیغمبهری خوا ﷺ. له کاتیکدا ئیمه له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ دانیشتبووین شوانهکه مهردهکانی بهرهو لهوهرگا لیدهخوپی و کاریلهیهکی لهگهئدا بوو دهیباعان. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئهی فلآنه کهس [چی له دایک بووه]) وتی: کاریلهیهک. فهرمووی: ((له جیگهی ئەو شهکیکمان بۆ سهه بره)) پاشان رووی کرده من و فهرمووی: ((لَا تَحْسَبَنَّ أَنَا مِنْ أَجَلِكِ دَبْحَتَاهَا، إِنَّ لَنَا عَنَّمَا مَائَهُ لَا تَزِيدُ أَنْ تَزِيدَ عَلَيْهَا [وَكُلَّمَا وُلِدَ الرَّاعِي بَهْمَةً أَمْرَتَاهُ فَدَبَحَ [مَكَانَهَا شَاءَ]]) واته: ((وانهزانیت ئیمه نهنها له بهر تۆ سهری دهبرین، ئیمه سهه سهه مهرمان ههیه [نامانهوویت زیاد بکات] [و ههر کات شوانهکهی کاریلهیهکی هیناپهوه له جیئ ئەو [شهکیک سهه دهبرین]) وتم: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ من ژنیکم ههیه [و تۆزیک] زمانی باش نییه. فهرمووی: ((کهواته وازی لیبهینه)) وتم: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ماوهیهکی زۆره بهیهکهوهین و مندالم لئی ههیه؟ فهرمووی: ((عِظْهَا فَإِنْ يَكُ فِيهَا خَيْرٌ فَسْتَفْعَلْ، وَلَا تَضْرِبْ ظَعِينَتَكَ ضَرْبَكَ أَمْتِكَ)) واته: ((نامۆزگاری بکه گهر خیری تیدا

(۱۲۱۱) أخرجه: أحمد (۱۷۵۷۶، ۱۷۵۷۷) وقال محققوه: اسناده صحيح، و الحميدي (۸۹۳)، و البخاري (التاريخ الكبير)، ابوداود (۵۲۸) مختصراً، و الطبراني (الكبير) (۴۲۰۷)، و ابن حبان (۶۵۲۸) وقال محققه: اسناده صحيح، و البيهقي (الدلائل) (۲۰۹۵، ۲۰۹۸). واللفظ للطبراني و الزيادات لأحمد وابن حبان. و الحديث صححه كل من: الحافظ العراقي (الأحياء) (۳۸۵/۲)، و الشيخ الألباني (صحيح أبي داود) (۴۳۶۳)، و الشيخ مقبل (الصحيح المسند) (۳۳۴) و الساعاتي (الفتح الرباني) (۵۸/۲۲).

بیت گوپراپه لیت ده بییت وهك كه نيزه كه كهت (مامه ئه) له گه ل هاوسه ره كهت مه كه))
 وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ پیم بلن دستنویز چۆنه؟ فهرمووی: ((هر کات
 [دهست نویزت گرت ئاو له دهست وهر بده] و جوان دستنویز بشو دهست بخه ره
 نیوان په نجه کانتوه و باش ئاو له لوتت وهر بده مه گهر بهر ژووو بیت[^(۱۳۳).

له فهرموودهیه کی (لاوازدا) هاتوو: لوقیتی کورپی عامر ﷺ ده فهرمویت: [ئیمه
 له گه ل وهفده که ماندا چووینه شاری مه دینه له کوتا دی مانگی ره جه بدا و نویزی
 به یانیمان له خزمه تی پیغمبهری خوا ﷺ کرد و پاشان وتاریکیدا و فهرمووی:
 ((ئه ی خه لکینه چوار رۆزه به نزمی ددهویم تا بتوانم دمنگی خۆمتان پێ بگه یه نم
 خه لکیک هه ن یه کیک له خزمه گانی خویان دهنیرن و پێی ده ئین: بزانه پیغمبهری
 خوا ﷺ چی ده ئیت، ئه و که سه ش باخه یالاتی دهرونی بێ ناگای نه کات، با وته گانی
 هاوړیکه ی بێ ناگای نه کات، با گوهرایی بێ ناگای نه کات: من بهر پرسیارم له
 گه یاندنی په یامه که م گویم لیبگرن تا له ژیاندا...)) [^(۱۳۳).

۹- وه فدی کینده:

ئیمامی زوهری ﷺ ده فهرمویت: [ئه شه سی کورپی قه یس به یاومری هه شتا
 سوار له هۆزی کینده هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ بو ناو مزگه وته که ی و
 هه موویان قزباندا هینابوو وه جاویان رشتبوو وه جبه ی سپیان له بهردا بوو که
 سه ر قۆله که ی ئاوریشم بوو، کاتیک چوونه بهرده م پیغمبهری خوا ﷺ [سه لامیان
 لیکرد]. و فهرمووی: ((ئایا ئیوه موسولمان بوون؟)) وتیان: به ئی. فهرمووی: ((ئه ی

(۱۳۱۲) أخرجه: أحمد (۱۷۸۴۶) وقال محققوه: اسناده صحيح البخاري (الأدب المفرد) (۱۶۶)، وأبي داود (۱۴۲)، وعبد
 الرزاق (۸۰)، الترمذي (۷۸۸/۳۸)، وابن خزيمة (۱۰۵) وقال محققه: صحيح، و النسائي (۶۶/۱)، و الطبراني (الكبير)
 (۴۷۹، ۴۰۰/۱۹)، و الدارمي (۷۱۱)، وابن حبان (۱۱۰۵۴) وقال محققه: اسناده جیده و اللفظ، و صححه كل من:
 الحافظ (الإصابة) (۷۵۵۴)، و الشيخ الألباني (صحيح الأدب) (۱۲۳) و (صحيح أبي داود) (۱۳۰)، و الشيخ مقبل
 (الصحيح المسند) (۱۱۰۲).

(۱۳۱۳) أخرجه: أحمد (۱۶۲۰۶) وقال محققوه: اسناده ضعيف، عبدالله بن أحمد في (السنه) (۱۱۲۰) وقال محققه: اسناده
 ضعيف، وابن أبي عاصم (السنه) (۶۳۶، ۵۲۴) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن خزيمة (التوحيد) (۴۱۷) وقال
 محققه: ضعيف، و الحاكم (۵۶۰/۴) و صححه وضعفه الذهبي وقال محققه: (۸۷۲۶): ضعيف، و الطبراني (الكبير)
 (۴۷۷/۱۹)، ابوداود (۳۲۶۶) مختصراً، وضعيف الحديث ابن كثير (البدایه) (۷۱/۵)، وقال الحافظ (الإصابة) (۲۹۴/۳):
 سنده حسن، و مال إليه ابن القيم (الزاد) (۱۶۷/۳) وفي (حادي الارواح) (۲۴۱).

ئەو ئاوریشمانە چیبە لەبەرتاندا؟)). ئەوانیش سەر قۆل و گیرفانەکانیان لێ کردەوه
کە ئاوریشم بوو.

پاشان ئەشعەس وتی: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ ئیمە جەرگ خۆرەکانین و تۆش
کۆری جەرگ خۆرەکانیت. پیغمبەری خوا ﷺ بە زەردەخەنەیه کەووە فەرمووی:
(بەم رەچە ئەکە دەگەنەووە رەچە ئەکی ئەشعەسی کۆری عبدولموتەلیب و رەببەعی
کۆری حاریس)) لە گێرپانەو مەیکدا: ((بڕۆن بولای عباس و ئەبو سوفیان تا هاوشیو مەتان
بن)) وتیان: نا بە لکو تۆ هاوشیو مەمانیت. پێشتر عەباس و رەببەعی بازرگان بوون گەر
بەناوچەیه کدا دوور بکەوتنایەتەووە و پرسیاریان لێبکرایە دمیان وت: ئیمە جگەر
خۆرەکانین بەو هەش لای پاشاکانی کیندە خۆیان ناساند[^(۱۳۴)].

لە گێرپانەو مەیکدا ئەشعەسی کۆری قەیس ﷺ دەفەر مویت: [من له گەل وەفدە کە ی
کیندە چووینە خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ ئەوان منیان لە هەموویان بە باشتەر
دەزانی وتم: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ ئایا ئیو هەش لە ئیمە نین؟ [ئیمە دەلێن کە
تۆ لە ئیمەیت] فەرمووی: ((نا) ئیمە لە کورانی بەنو نەزیری کۆری کینانەین ئیمە
لە رەچە ئەکی دایکمان نین لە باوکی شمان خۆمان بێ بەری ناکەین)) ئەشعەس دواتر
دەی وت: سویند بە خوا گویم لێبیت هەر کە سێک قورەیش دوور بختاوەوە لە نەزیری
کۆری کینانە بە بوختانچی دەزانین و جەلدی دەکەین[^(۱۳۵)].

هەر و هەها ئەشعەس دەفەر مویت: [ئیمە لە گەل وەفدە کە ی کیندە دا چووینە خزمەت
پیغمبەری خوا ﷺ و بە منی فەرموو: ((ئایا مندالت هەیه؟)) وتم: مندالتیکم لە دایک
بوووە لەو کاتەدا کە بەرێکەوتین بۆ لای جەنابت وە خۆزگەم دەخواست لە جێی ئەووە
نانم ببوایە بمراد یەتە خەلکی. فەرمووی: ((لَا تَقُولَنَّ ذَلِكَ، فَإِنَّ فِيهِمْ قُرَّةَ عَيْنٍ وَأَجْرًا إِذَا قُبُضُوا، ثُمَّ

(۱۲۱۴) أخرجه: عبدالرزاق (۱۹۹۵۲)، وابن هشام (السيرة) (۱۱۳۰)، والطبري (التاريخ) (۱۳۸/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۳۷۰/۵)، وابن سعد (الطبقات) (۴۸/۱).

(۱۲۱۵) أخرجه: أحمد (۲۱۸۳۹) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن المبارك (المسند) (۱۶۱)، و الطيالسي (۱۱۴۵) وقال محققه: حديث صحيح، وابن ماجه (۲۱۶۲)، و الطبراني (الكبير) (۶۴۵)، والبيهقي (الدلائل) (۳۷۰/۵) وصححه البوصري (الزوائد) (۱۱۶۲) و الشيخ الألباني في (الأرواء) (۲۳۶۸) و (الصحيحه) (۲۳۷۵) و (صحيح ابن ماجه) (۲۱۱۵).

لَنْ قُلْتَ ذَاكَ، إِنَّهُمْ لَمَجْبَنَةٌ مَحْرَنَةٌ، إِنَّهُمْ لَمَجْبَنَةٌ [ومبخله]]^(۳۳۳) واته: ((وامه لئى مندالان سومای چاون خوښه‌ویستن و به مردنیسیان دهبه پاداشت، له‌سهر قسه‌ی توش نه‌وان راسته دهبه ترسنوکی و غه‌مباری و بی‌ناگایی و چروکی (بو‌خاومنه‌کانیان) ((.

۱- وه‌فدی به‌نی نه‌سه‌د:

واقدی باسی نه‌م وه‌فده‌ی هیناوه و نه‌وانه ده‌که‌س بوون وه‌سه‌رگرده‌که‌شيان
حه‌زرمی کوری عامر بوو به‌لام فهرمووده‌که (لاوازه):

ئیبو عباس ؓ ده‌فهرمویت: [وه‌فده‌که‌ی به‌نی نه‌سه‌د چوونه خزمه‌ت
پیغمبری خوا ﷺ قسه‌یان به‌روون و ناشکرا کردو وتیان: نه‌ی پیغمبری خوا
ﷺ ناوچه‌ی موزینه‌هه‌موو له‌گه‌لت به‌شهر هاتن، به‌لام ئیمه‌هه‌رچه‌نده‌ژماره‌و
هیزو توانامان له‌وان که‌متر نییه‌له‌گه‌لت به‌شهر نه‌هاتین و چاکه‌و په‌یوه‌ندی
خزمایه‌تیمان له‌گه‌لت گه‌یانده‌. پیغمبری خوا ﷺ کاتیک نه‌وه‌ی گوئ لیبوو به
نه‌بو به‌گر و عومه‌ری فهرموو: ((نه‌وان ناوها قسه‌ده‌که‌ن))؟ وتیان: [نه‌خیر] نه‌ی
پیغمبری خوا ﷺ. فهرمووی: ((إِنَّ فِقَّةَ هَؤُلَاءِ قَلِيلٌ، أَوْ قَلِيلٌ [وَأِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْطِقُ عَلَى
أَلْسِنَتِهِمْ])) واته: ((نه‌وان تیگه‌یشتنیان له‌ئاین که‌مه و شه‌یتان له‌سه‌ر زمانیان
ده‌دویت)) دواتر خوی گه‌وره نه‌و نایه‌ته‌ی دابه‌زانده: ﴿يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ
إَسْلَمْتُمْ بَلِ اللَّهُ مَنُؤٌ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُمُوكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ (الحجرات) واته: ((نه‌وانه به‌ئیسلام
بوونیان منه‌ت ده‌که‌ن به‌سه‌ر تودا توش بییان بلئ: منه‌ت مه‌که‌ن به‌سه‌رمدا له‌سه‌ر
موسولمان بوونتان به‌لکو خوا منه‌ت ده‌کات به‌سه‌رتاندا که‌ئیه‌ی رینمایی کردوه
بو‌ئیمان و برپا گه‌ر ئیه‌و له‌بانگه‌شه‌ی برپا هیناناندا راستگوین. له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی
تردا هاتوه: [به‌نو نه‌سه‌د هاتنه‌خزمه‌ت پیغمبری خوا ﷺ وتیان نه‌ی پیغمبری
خوا ﷺ ئیمه‌موسولمان بوون و شه‌رمان له‌گه‌ل نه‌کردیت له‌کاتیکدا هه‌موو عه‌رهب
موسولمان نه‌بوون و له‌گه‌لت به‌شهر هاتن. پیغمبری خوا ﷺ فهرمووی: ((نه‌وانه
که‌م تیگه‌یشتوون و شه‌یتان له‌سه‌ر زمانیان ده‌دویت و نه‌و نایه‌ته‌دابه‌زی: ﴿يَمُنُّونَ عَلَيْكَ

(۱۲۱۶) أخرجه: أحمد (۲۱۸۴۰) وقال محققوه: حديث صحيح، والطبراني (الكبير) (۶۴۶)، و الحاكم (۲۳۹/۴) وصححه
ووافقه الذهبي، وقال ابن كثير (البدایة) (۵۷/۵): حديث حسن.

أَن آسَلْمُوا قُلَّ لَا تَسْمُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَن مَدَدَكُمْ لِإِيْمَانِنِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ (الحجرات) (۱۳۱۷).

له ناویاندا هۆزیک ههبوو ناوی (بهنو زینه) بوو پیغمبهری خوا ﷺ ناوهکه یانی گۆری: ئەبو وائیل ﷺ دمفهرمویت: [ئیمه ی وهفدی بهنو ئەسه د چووینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و پرساری لیکردین: [ئێوه کین؟] وتمان: ئیمه بهنوزینهین ئەسپ سوارین. فهرمووی: ((بَلْ أَنْتُمْ بَنُو الرُّشْدَةِ)) (۱۳۱۸) واته: ((به لگو ئێوه بهنو ره شه دهن (واته: رینموینی کران)))). له گێرانه وهیهکی (لاوازا) هاتوو: [پیغمبهری خوا ﷺ دیاریهکی پیشکەش کرا له لایهن یه کیک له وهفده گانه وه که ناوی (نوقادی کوری عهبدو للاً) بوو، ئەویش وشتریک بوو بۆ سواربوون و دۆشین دهمیا و به چکه نه بوو، کاتیک هینرایه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و چاوی پیکهوت فهرمووی: ((اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهَا وَفِيمَنْ بَعَثَ بِهَا)) واته: ((خودایه به ره که تی تێ بکهیت وه به ره که ت بکهیته ئەوهشی که ناردوو یه تی)) نوقاد وتی: من له ویدا وتم: وه به ره که تیش بکه ویته ئەوهی هیناویه تی. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ههروهها به ره که تیش بکه ویته ئەوهی هیناویه تی)) (۱۳۱۹).

۱۱- وهفدی بهنی بوجهیله:

ئهم وهفده له سه د کهس پیکهاتبوون وه جهیری کوری عهبدو للاً به جهلی سه رکرده یان بوو، پیغمبهری خواش ﷺ پیش هاتنیان مژده ی به موسولمانان دا: جهیر ﷺ دمفهرمویت: [کاتیک نزیك بوومه وه له شاره که ی پیغمبهری خوا ﷺ وشتره کهم پشوودا و توره که کهم کرده وه و پۆشاکیکی جوانم دهرهینا و له بهرم کرد

(۱۲۱۷) أخرجه: ابو يعلى (۲۳۶۳) وقال محققه: رجاله رجال الصحيح، والنسائي (الكبرى) (۱۱۴۵۵) وفي (التفسير) (۵۳۹) وقال محققه: اسناده ضعيف، والطبراني (الصغير) (۲۲۲/۱) وفي (الأوسط) (۸۰۱۶) وقال محققه: اسناده ضعيف وأخرجه: الطبري (التفسير) (۹۲/۲۶) بسند صحيح مرسلأ، وأورده السيوطي (باب النقول) (ص: ۳۳۶) عن الطبراني وقال: اسناده صحيح وقال أيضاً في (الدر المنثور) (۱۰۰/۶): رواه ابن مردويه باسناد حسن: وأخرجه: أيضاً: ابن سعد (۲۹۲) وابن عساکر (التاريخ) (۱۲۲/۲۵) وهو في (صحيح اسباب النزول) (رقم: ۲۸۴) وقال محققه: الحديث صحيح لغيره، واسناده صحيح كما قال صاحب (السيرة في ضوء المصادر الأصلية) (ص: ۶۶۴)، وقال محقق (تفسير ابن كثير) (۷۲۸/۶): سنده حسن.

(۱۲۱۸) أخرجه: ابن شيبه باسناد صحيح مرسل كما قال الحافظ (الإصابة) (۳۴۱/۱) رقم (۱۷۶۴).

(۱۲۱۹) أخرجه: احمد (۲۰۷۳۵) وقال محققوه: اسناده ضعيف، و البخاري (التاريخ) (۱۲۶/۸)، وابن ماجه (۴۱۳۴)، وابن أبي عاصم (الأحاديث) (۱۰۶۰)، وابن سعد (۲۹۳/۱)، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيفة) (۴۹۶۹).

وه کاتیک چوو مه ناو مزگه و ته وه پیغمبهری خوا ﷺ له سهر مینبهره که ی وتاری ددها و سهلامی لیکردم وه له هه موو لایه که وه خه لکی چاویان تی دمپریم و ته ماشایان دهکردم. منیش دانیشتم، دواتر بهو که سه م وت که له ته نیشتم دانیشتبوو ئه ی بهنده ی خودا ئایا پیغمبهری خوا ﷺ باسی منی بو کردوو؟ وتی: به باشتین شیوه باسی کردوویت، له کاتی وتارداندا بوو له ناگاو وهستا و فهرمووی: ((نا لهو ناوچه یه و ئاله و دهرگایه وه که سیک دیته ژووره وه بو لاتان چاکترین که سی زییه مه نه و سهرو شیوه ی له پاشا دهچیت)). نیتر منیش سوپاسی خودام کرد له سهر ئه و بههره و خه لاته [۳۳۰].

دواتر پیغمبهری خوا ﷺ ناردی به دوایدا، جه ریر ﷺ ده فهرمویت: [کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ ناردی به دوامدا من [چوو مه خزمه تی تا به ئینی موسولمان بوونی بده من]. فهرمووی: ((ئه ی جه ریر بوچی تو هاتوویت ته ئیره؟)) وتم: هاتووم تا له سهر ههردوو دهستت موسولمان بيم و به ئینت بده من. پاشان پو شاکیکی پی به خشیه و رووی کرده هاوه لآن و پیی فهرموون: ((إِذَا أَتَاكُمْ كَرِيمٌ قَوْمٌ فَأَكْرِمُوهُ)) واته: ((گه ریزداری قه ومیک هاته لاتان ئیوه ش ریزی لیبگرن)) نینجا فهرمووی: ((یا جَرِير، اُدْعُوكَ إِلَى شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَسَرِّهِ، وَتُصَلِّيَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِيَ الزَّكَاةَ الْمَقْرُوصَةَ)) واته: ((ئه ی جه ریر بانگت ده که م بو ئه وه ی شایه تی بده میت که هیچ خودایه ک نییه جگه له الله وه منیش پیغمبهری خوام وه پیویسته بروات هه بیت به خواو و روژی دواپی و قه دهر خیر و شه ری ههروه ها نویژه فهرزه کان ئه نجام بده میت وه زه کاتی فهرزیش بیه خشیت)) جه ریر ﷺ ده فهرمویت: من به ئینی جی به جی کردنی هه موو ئه وانم پی دا. نیتر دواتر هه رکات منی ببینیایه به بزه و زه رده خه نه وه ته ماشای دهکردم [۳۳۱].

(۱۲۲۰) أخرجه: أحمد (۱۹۱۸۰) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والبخاري (الأدب) (۲۵۰)، والنسائي (الكبرى) (۸۳۰۴)، وابن خزيمة (۱۷۹۷) وقال محققه: صحيح، وابن حبان (۷۱۹۹) وقال محقق: اسناده صحيح، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۷۹) وقال محققه: اسناده صحيح، و الحاكم (۲۹۵/۱) وصححه على شرطهما و وافقه الذهبي، وصححه الحافظ في (البداية) (۷۸/۵) والشيخ مقبل (الصحيح المسند) (۲۷۱) والشيخ الألباني في (الصحيحه) (۳۱۹۳) و (صحيح الموارد) (۱۹۳۵، ۷۱۵۵) و (صحيح الادب المفرد) (۱۸۸). وقد ورد قصة اسلامه في حديث طويل ولكنه ضعيف أورده الطبراني (الأحاديث الطوال) (۳).

(۱۲۲۱) أخرجه: الطبراني (الكبرى) (۲۲۶۶) وفي (الطوال) (۱۴)، وفي الأوسط) (۶۲۹۰) وقال محققه: اسناده ضعيف جداً وفي (الصغير) (۱۲/۲)، و الحاكم (۲۹۱/۴) وصححه، والبيهقي (الشعب) (۸۷/۱۰) وقال محققه: اسناده ضعيف، وحسنه

تاریقی کوری شیهابیش ﷺ دهفهرمویت: [وهفدهکەى بهجهيله هاتنه خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ و فهرمووی: ((پۆشاک بدەنە بەجهلیهکان وه له پێشدا به ئەحموسهکانیان (واته: چاکه کارانیان)... دواتر پیغمبهری خوا ﷺ دوعای بۆ کردین پینج جار فهرمووی: ((...خودایه بهرهکهتیاں بهسەردا برێژە))]]^(۳۳۳).

جه ریر ﷺ چەندەها بەئینی به پیغمبهری خوا ﷺ دا لهوانه: خۆی دهفهرمویت: [چوومه خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ بەئینی له خەلك و مردەگرت. منیش وتم: ئەى پیغمبهری خوا ﷺ هەردوو دەستت بکەرەوه تا دەستم بخەمە ناو دەستت و بەئینت پێ بدەم و چ مەرچیکت لەسەرم هەیه خۆت باشتەر دەزانیت پێم بێ، فهرمووی: ((أَبَايَعَكَ عَلَى أَنْ تَعْبَدَ اللَّهَ، وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئاً وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتُنَاصِحَ الْمُسْلِمِينَ، وَتُقَارِقَ الْمُشْرِكِينَ))^(۳۳۳) واته: ((بەئینت لیۆمردەگرم که تەنها هەر خودا بپەرستیت [هیچ نەکەیتە هاوبەشى] وه نوێژەکانت ئەنجام بەدەیت و زەکات ببەخشیت و دلسۆز بیت بۆ هەموو موسوئمانەکان وه خۆت له موشریکهکان به دوور بگریت)).

له گێرانهومیهکی تردا: ((وَتَنْصَحَ الْمُسْلِمَ، وَتَبْرَأَ مِنَ الْمُشْرِكِ))^(۳۳۳) واته: ((دلسۆزبه بۆ موسوئمان و نامۆزگاریی بکه وه خۆت بیبهریی بکه له هاوتا بۆ خودا دانان)). له گێرانهومیهکی تردا پێی فهرموو: ((أبا يعك على السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِيمَا أَحْبَبْتَ وَفِيمَا كَرِهْتَ)) واته: ((بەئینت لیۆمردەگرم ببیستیت و گوێپرایه‌ل بیت له هەموو ئەوانه‌ی که پیت خوێشن وه له هەموو ئەوانه‌ی که پیت ناخوێشن)). و دواتر فهرمووی: ((نایا دەتوانیت ئەوه جێ به‌جێ بکهیت؟))... (وتم: به‌ئێ) فهرمووی: ((بێ ئەوه‌ی له توانامدا بیت جێ به‌جێ ده‌که‌م))^(۳۳۳). وه من پرساری نەزەر و سه‌یر کردنی ئافرەتم لیکرد فهرمووی: ((أَصْرِفْ بَصْرَكَ)) واته: ((یه‌گسه‌ر چاوت له‌سه‌ری لایبه)) ده‌ئیت: له‌و رۆژه‌وه

الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (٢٦٦) وفي (الصحيحه) (١٢٠٥).

(١٢٢٢) أخرجه: أحمد (١٨٨٣٣) وقال محققوه: اسناده صحيح، والطبايبي (١٣٧٧) وقال محققوه: حديث صحيح، والطبراني (الكبير) (٨٢١١) وصححه الحافظ في (الإصابة) (٤١٢٦) و البوصيري (مختصر الاتخاف) (٧٨٢٢)، الشيخ المقل في (الصحيح المسند) (٥١٤).

(١٢٢٣) أخرجه: أحمد (٣٦٤/٤) (١٩١٥٣) وقال محققوه: حديث صحيح، و النسائي (١٤٨/٧) وفي (الكبرى) (٧٨٠٠)، والطبراني (الكبير) (٢٣١٨، ٢٣٠٧، ٢٣٠٩).

(١٢٢٤) أخرجه: أحمد (١٩٢٣٣) وقال محققوه: حديث صحيح، و الطبراني (الكبير) (٢٣٠٦).

(١٢٢٥) أخرجه: النسائي (٤١٧٤)، و الطبراني (الكبير) (٢٣٥٦)، وأحمد (١٩٢٢٨) وقال محققوه: حديث صحيح.

که موسولمان بووم منی له خوئی دوورنه خستوتهوه وه ههرکاتیکیش منی ببینیایه به زمردهخهنهوه تهماشای دهکردم] (۳۳۳).

دواتر پیغمبهری خوا ﷺ جهریر دهنیریت بو روخاندنی بتهکهی (زیل خهلهسه) جهریر ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئایا دهتوانیت من ئاسووده بکهیت وه زیل خهلهسه لهناو ببهیت؟)). وتم: بهئی. دواتر من له گهه لسه دو په نجا (۳۳۷) سواری ئهحموسی که ئهوان سوارچاک بوون وه من نهم دهتوانی لهسهر پشتی ئهسپ بهباشی خوّم بگرم جووین لهناومان برد. [دواتر به پیغمبهری خوا ﷺ وت: من پیاویکم ناتوانم (به باشی) لهسهر ئهسپ خوّم رابگرم] (۳۳۸) ئهویش دهستی بهسهر سنگمدا هینا وه جی په نجهکانی پیوه دیار بوو پاشان [دهستی به دم و چاوم دا هینا وه ههستم به ساردی دهستی دهکرد] و فهرمووی: ((اللَّهُمَّ تَبِّئْهُ، وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَّهْدِيًّا)) واته: ((خودایه جیگیری بکه و پینموینی بکهو بیکهره پینموینی کار بو کهسانی تریش)). ئیتر لهوه به دواوه لهسهر پشتی هیچ ئهسپیک نهکهوتوومهته خوارهوه. بتی (زیل خهلهسه) [خانویهک] له یهمن و بتی هۆزی خهسهه و بوجیله بوو پینان دهوت: کهعبه یهمانی یان شامی] (۳۳۹). ئیمه چووینه لای بتهکه [شکاندمان و ئهوهی لهو ناوه دابوو کوژرا] (۳۴۰).

[جهریر کاتیک گهیشه یهمن پیاویکی لیبوو فالی بو خهک دهگرتوه پئی وترا: نیردراوی پیغمبهری خوا ﷺ لیریه گهر بهر دهستی بکهویت له گهردنت دهوات. کاتیک فال گرهوهکه سهرقالی فال گرتنهوه بوو جهریر گهیشه سهری و پئی وت: یان ئهوهتا دهی شکینیت و شایهتی دهدهیت که خودا تاک و تههایه و هیچ خودایهک نییه جگه لهو یان ئهوهتا له گهردنت دهدهم. ئهویش شکاندی وشایهتمانی هینا. پاشان جهریر پیاویکی نارد بو لای پیغمبهری خوا ﷺ ناوی (ئهبو ئهترتهئه) بوو

(۱۲۲۶) أخرجه: مسلم (۲۱۵۹)، وأبو داود (۲۱۴۸)، و الترمذي (۲۹۲۶)، والطبراني (الكبير) (۲۴۰۷).

(۱۲۲۷) أخرجه: البخاري (۳۸۲۲)، ومسلم (۲۴۷۵)، و الترمذي (۳۸۲۰)، وابن ماجه (۱۵۹).

(۱۲۲۸) وفي رواية: (وندب معه ثلاثمائة من الأنصار وأمره ان يسير إلى صنمهم فيدعوهم ثلاثة أيام فان اجابوا إلى الاسلام

قبل منهم وهم صنمهم ذا الخصلة والالواح فيهم السيف). وجاء في رواية ضعيفة للطبراني (الكبير) (۲۲۹۶) وبعث

مهم (۷۰۰) رجل والرواية الأولى أوردته (الحاكم) في (الأكيل) كما في (الفتح) (۹۰/۸).

(۱۲۲۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۲۵۳).

(۱۲۳۰) أخرجه: البخاري (۴۳۵۵)، (۴۳۵۶). أخرجه: البخاري (۴۳۵۵).

تا مژدهی پی بدات.

کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ ئەو مژدهیهی پی گهشت [له نیردراوهکهی جهیرهوه]^(۱۳۳) هات و پی راگه یاند وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ سویند بهوهی که توئی بهراستی ناردۆته ناومان ئەویم بهجی نههیشت تا به چاوی خۆم بینیم وهک وشتی گهریان لیکردبوو (وه کهس لئی نزیك نهدهبووه)^(۱۳۳) پیغمبهری خواش ﷺ پینج جار داوای بهرهکهتی کرد له خوا بۆ ئەسپ سوارهکانی ئەحموس و پیاوهکانیان^(۱۳۳). و دهیفرموو: ((اللَّهُمَّ بَارِكْ فِي أَحْمَسَ، وَخَيْلَهَا وَرَجَالِهَا))^(۱۳۳) واته: ((خودایه بهرهکهت بکهره ئەحموس و ئەسپهکانیان و سوارهکانیان)).

جهیر ﷺ دهفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ مهفرمزیهکی نارد بۆ ناوچهی خهسهه [کاتیک ئەسپ سوارهکان] چواردهوریان لی گرتن کهسانیکیان دهستیان کرد به نوێز کردن و [یهکیکیان لی کوژرا] و ئەو ههواله گهیشهوه به پیغمبهری خوا ﷺ و فهرمووی: ((أنا بريء من كل مسلمٍ يقم بين ظهري المُشركين)) واته: ((من بی بهریم له ههموو موسولمانیک کهزیان بهسهه دهبات له نیو موشریکهکاندا)) وتیان: بۆچی ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: ((نابیت ئاگریان له یهکتر دیار بیت))^(۱۳۳).

وه ههروهها جهیر ﷺ دهفرمویت: [له خزمهت پیغمبهری خوادا ﷺ بووین له سهههتای رۆژدا، کهسانیک هاتنه خزمهتی رپووت و پی پهتی و پیستهی پلنگیان لهبهردابوو، ههندیکیان تهنا عابایهکی لهبهردابوو وه شمشیریان له ملدا بوو زۆربهیان خهلکی ناوچهی موزهر بوون، به بینینی ئەوان پیغمبهری خوا ﷺ رووگرژ بوو، سهههتا خهلکی زۆر به سادهیهوه هاوکاری کهمیان دهکردن] تا

(۱۳۳۱) أخرجه: البخاري (۳۰۲۰، ۴۳۵۶) وفي رواية (ثم أتيت رسول الله ﷺ) أخرجه: البخاري (۶۳۳۳). في رواية أخرى: (فاتيناه فاخبرناه) البخاري (۳۸۲۳).

(۱۳۳۲) أخرجه: البخاري (۳۰۲۰) بلفظ (اجوف) وعند الطبراني (الطبراني) (الكبير) (۲۲۵۳) بلفظ (أجرد).

(۱۳۳۳) أخرجه: البخاري (۴۳۵۷)، ومسلم (۴۷۶)، ابو داود (۲۷۷۲)، أحمد (۱۹۲۴۹) وقال محققوه: اسناده صحیح علی شرطهما.

(۱۳۳۴) أخرجه: أحمد (۱۸۸۳۴) وقال محققوه: اسناده صحیح.

(۱۳۳۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۲۶۴، ۲۳۶۵) واللفظ له، وابوداود (۳۶۴۵)، والنسائي (۳۵/۸)، والترمذي (۱۶۰۴). واسناده صحیح كما قال الشيخ الألباني في (الإرواء) (۱۲۰۷) و (صحیح أبي داود) (۲۳۷۷).

پووخساری پیغمبهری خوا ﷺ تورهبوونی پیوه دیار بوو^(۱۳۳). پاشان چووہ مائهوه، دوآتر بیلال بانگیدا و نوپژ کرا، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ وتاریکیدا و فهرمووی: ((پیاویک ئهوهی هیهتی بیبهخشی له دینارهکهی له درههههکهی له پهبه خورماکهی له پهبه گهنههکهی... (تا فهرمووی)... ههتا به کهرته خورمایهکیش بیت...)). ئینجا پیاویکی ئهنصاری چارۆکهیهکی خواردن و کهل و پهلی بۆ هینان نزیکبوو لهوهی بۆی ههڵ نهگیریت له قورسیدا، له دوای ئهوه ههموو خهئکی کهوتنه یارمهتیدانیان تا دوو کۆمهڵ خواردن و جلو بهرگیان بۆ کۆکرایهوه، تا بینیم پیغمبهری خوا ﷺ پووخساری دمت وت ئالتونه دهدرهوشایهوه، فهرمووی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ))^(۱۳۴) واته: ((هههکهسیک دهست پيشخهري بکات له ئهنجامدانی چاکهیهک ئهوه پاداشتی خۆی بۆ دنوسریت لهگهڵ پاداشتی ههموو ئهوانهی کاری پێ دهکهن له دوای ئهوه بهبێ ئهوهی له پاداشتی ئهوان ههچ کهم بکات. وه هههکهسیکیش دهست پيشخهري بکات له ئهنجامدانی کاریکی خراپدا ئهوه تاوانی خۆی بۆ دنوسریت لهگهڵ تاوانی ههموو ئهوانهی کاری پێ دهکهن له دوای خۆی بێ ئهوهی له تاوانی ئهوان کهم بکاتهوه)).

وه دواجار پیغمبهری خوا ﷺ جهریری نارد بۆ یههمن له دوای وهفاتی پیغمبهری خوا ﷺ کهرایهوه مهدينه جهریر دهفهرموویت: [پیغمبهری خوا ﷺ منی نارد بۆ یههمن و لهوئ به دوو پیاو گهیشتم ناویان (زاکولاج و زاعهمر) بوو. ههنديک له ههوالی پیغمبهری خوا ﷺ بۆ باسکردن. له دوايیدا من و ئهوان هاتین بهرهو شاری مهدينه و پرسیارمان لیکردن ههوال جیهه؟ وتیان: پیغمبهری خوا ﷺ وهفاتی کردوو و ئهوبهکر بۆته جینشین و خهئکی ههموویان باشن...]^(۱۳۵).

(۱۳۳) أخرجه: أحمد (۱۹۲۰۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۳۴) أخرجه: مسلم (۱۰۱۷) وأحمد (۱۹۱۷۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والنسائي (الكبرى) (۲۳۳۵) و(الصغرى) (۷۰/۵).

(۱۳۵) أخرجه: البخاري (۲۲۵۹)، وأحمد (۱۹۲۲۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والطبري (الكبير) (۲۳۹۲)

۱۲- وهفدی مهزحیح:

ئهم وهفده هاتنه مهدينه و به ئینی موسولمان بوونیاندا و بوونه موسولمان: عهبدولپرهمانی جوههنی ﷺ دهفهرمویت: [کاتیک ئیمه له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ بووین، دوو سوار له دوورهوه دمرکهوتن کاتیک له دوورهوه ئهوانی بینی فهرمووی: ((ههردووکیان له کیندن له تیره ی موزحیحجن)). تا هاتنه پیش ته ماشا دهکهین دوو پیاوین له هۆزی موزحیح، یهکیکیان له پیغمبهری خوا ﷺ نزیك بووهوه تا به ئینی موسولمان بوونی پێ بدات کاتیک دهستی پیغمبهری خوا ﷺ گرت وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ باشه نهگهر یهکیک تۆ ببینیت و به تۆ گه یشتبیت و تۆی بهراست زانیبیت و شوینت کهوتبیت پاداشتی چی دهیبت؟ فهرمووی: ((پاداشتی توبا (واته: بهههشت) دهیبت)). ئهو کهسه پیغمبهری خوا ﷺ دهستی بهسهر دستیدا هیناو و رویش، پاشان ئهوی تریان هات دهستی پیغمبهری خوا ﷺ گرت بۆ ئهوهی به ئینی پێ بدات وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ گهر یهکیک بروات پێ بهیبت و بهراست بزانیت و شوینت بکهویت و تۆی نهیبتبیت ئایا چی بۆ ههیه؟ فهرمووی: ((توبا بۆ ئهوهیه (واته: مژده ی بهههشت) پاشان توبا بۆ ئهوه پاشانیش توبا بۆ ئهوه)) ئینجا دهستی بهسهر دستیدا هیناو ئهویش رویشت[^(۱۳۸).

له وهفدهکهدا پیاویکی تیداوو ناوی هانی کوری یهزیدی مهزحه چی بوو وه به ئهبو حهکهم ناسرابوو، پیغمبهری خوا ﷺ ناوهکهی گۆزی: هانی کوری مهزحه چی ﷺ دهفهرمویت: [لهگه ل خزمهکانم چووینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ وه خزمانم به ناوی ئهبولحهکهمهوه بانگیان لیدهکردم، پیغمبهری خوا ﷺ ئهوهی بیست بانگی کردم و فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَكَمُ، وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ، فَلِمَ تُكْفَى أبا الْحَكَمِ؟)) واته: ((خودا حهکهمهو بریاردهره ههموو بریارهکانیش ههر بۆ لای ئهوه دهگه پرنهوه ئایا بۆچی تۆ به وناوهوه بانگ دهکریت؟)) وتم: خزمانم گهر ناکۆکیهکیان لهناودا رووبدایه [دههاتنه لام] [وه منیش دادومریم بۆ دهکردن و بریارم بۆ دهمان وه ههردوو لاش به بریارهکهه رازی دهبوون. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئای ئهوه چهند باشه، ئایا تۆ مندالت ههیه؟)) وتم: به ئی سێ کورم ههیه شورهیج و عهبدوللا و

(۱۳۳۹) أخرجه: أحمد (۱۷۳۸۸) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن أبي عاصم (الآحاد) (۲۵۷۸)، والبزار (۲۷۶۹) (الكشف)، والطبراني (الكبير) (۲۷۴۲/۲۲) وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۸/۱۰): اسناده حسن.

موسلیم. فەرمووی: ((کامیان گه ورهیه؟)) وتم: شورهیج. فەرمووی: ((تۆ ناوت باوکی شورهیجه))، ئینجا دوغای بۆ خۆی و کورهکانی کرد. ههروهها گوئی لئ بوو پیاویکی تریان بانگ دهکرد به ناوی (عهبدولحه جهر) بانگی کرد و پئی فەرموو: ((تۆ ناوت جیهه؟)) وتی عهبدولحه جهر. فەرمووی: ((نا تۆ ناوت عهبدوللایه)). کاتیک ومفدهکه بهنیاز بوون بگه پینهوه ولات و ناوچهکهیان، پیغمبهری خوا ﷺ زهوییهکی پیدان له ناوچهکهی خۆیاندا، ئهبو شورهیج وتی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ شتیکم پئ رابگهیهنه که به هویهوه بهههشتم بۆ مسوگر ببيت، فەرمووی: ((اعَلَيْكَ بِحُسْنِ الْكَلَامِ وَبَذَلِ السَّلَامِ وَإِطْعَامِ الطَّعَامِ))^(۱۳۰) واته: ((قسمت با شیرین بیت] سلاو له هه مووان بکه و خواردن ببهخسه)).

۱۳- هاتنی وهفدی بهنی موحاریب:

تاریقی کورپی عهبدوللای ﷺ دهفهرمویت: ...[کاتیک ئیسلام شکومهند بوو] زۆربهی خهئکی موسولمان بوون و کۆچیان کرد. ئیمه له ناوچهی رهبرزه چوینهدر تا بچین شاری مهدینه لهوی خورما بکپین [و ئافرهتیکمان] لهگهئ بوو [کاتیک گهیشتینه نزیك شاری مهدینه] و له باخه خورماکانی نزیك بووینهوه وتمان: با کۆچ و بارهکهمان له نزیك مهدینه بخهین و جلهکانمان بگۆرین. ئیتر لهو نزیکانه لامانداو دانیشتبووین، پیاویک دوو جلی سپی لهبهردابوو هاته لامان و سلاوی لیکردین و وتی: ((ئیهوه له کوپوه هاتونهته ئیره؟)) وتمان: له ناوچهی رهبرزهوه] وتی: ((ئهی بۆ جی هاتوون؟)) وتمان دهمانهویت بچینه ناو شاری مهدینه. وتی: ((ج پئیویستیهکتان بهم شارمیه؟)).

وتمان: دهمانهویت ههندیك خورما بکپین. ئیمه ئافرهتیکمان لهگهئ بوو خاوهنی وشتره سوریکی لغاوکراو بوو ئهه پیاوه وتی: ((ئهه وشترهتان دمفرۆشن؟)) [وتمان: بهئ. وتی: ((بهچهند؟)) وتمان به ئهوهندهه ئهوهندهه ربه خورما] وتی: ((باشه بهه نرخه دهمهویت)) ئهه پیاوه هیج نرخه وشترهکهی پئ نهشکاندین و لغاوی

(۱۲۴۰) أخرجه: البخاري (الأدب المفرد) (۸۱)، وأبوداود (۴۹۵۵)، والنسائي (۲۶۶/۸) (رقم ۵۳۸۷)، والحاكم (۱۷۹/۴)، والطبراني (الكبير) (۴۶۴/۲۲)، وابن حبان (۵۰۴) وقال محققه: اساده حید، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح الأدب المفرد) (۶۲۳)، و (الصحيحه) (۱۹۳۹۹)، و (الارواء) (۲۶۱۵)، و (المشكاة) (۴۷۶۶) وحسنه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۱۹۷).

وشرهکهی گرت و لهگه‌ل خوی بردی. کاتیک بههوی باخه خورماکانهوه لیمان دیارنه‌ما [له نیوان خو‌ماندا لۆمه و سه‌رزهنشتی خو‌مان ده‌کرد] وتمان: ئەوه چیمان کرد؟ سویند به خوا وشرهکه‌مان فرۆشت به که‌سێک که نایناسین و نرخه‌که‌شیمان وهرنه‌گرت [نافرته‌که‌ی که] له‌گه‌لماندا بوو وتی: [لۆمه‌ی یه‌کتری مه‌که‌ن ئەو پیاوه روخساری له‌یه‌که‌یک ناچیت [که غه‌درتان لیبکات] وبه فیل سامانه‌که‌تان به‌ریت] سویند به خوا ئەو پیاوه رووخساری سپی بوو وه‌ک مانگ له‌شه‌وی چوارده، من دنیاتان ده‌که‌م که نرخه‌که‌تان ده‌ست ده‌که‌ویت. [کاتیک ئیواره‌مان به‌سه‌رهات، پیاویک هاته لامان و سه‌لامی لیکردین و وتی: من نیراوی پیغمبهری خوا ﷺ پیتان ده‌فرمویت: ئەو خورما‌یه لێی بخۆن تا تیر ده‌بن وه لێی بییون به زیاده‌وه، ئیمه‌ش خورما‌مان خوارد تا ته‌واو تیر بووین وه به زیاده‌وه پیوامان [له حیاتی نرخه‌که‌مان].

پاشان سبه‌ی چووینه ناو شاری مه‌دینه، وه چووینه ناو مزگه‌وته‌که‌یه‌وه و ته‌ماشامان کرد ئەو پیاوه‌ی وشره‌که‌ی لیکرین [ئەوه پیغمبهری خودایه ﷺ] و له‌سه‌ر مینبه‌ر وه‌ستاوه وتار ده‌دات بۆ خه‌لکی، به به‌شیکێ وتاره‌که‌یدا راگه‌یشتین که ده‌ی فهرموو: ((تَصَدَّقُوا فَإِنَّ الصَّدَقَةَ خَيْرٌ لَّكُمْ، الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، يَدُ الْمُعْطِي يَدُ الْعُلْيَا [أَمَّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتَكَ وَأَخَاكَ وَأُذُنَاكَ أَذُنَاكَ])) واته: ((به‌خشن چونکه به‌خشین چاکه بۆ ئیوه، ده‌ستی به‌خشنده باشتره له ده‌ستی وهرگرو نزم [سه‌ره‌تا له خیزانه‌که‌ته‌وه ده‌ست پێ بکه].

پاشان دایک و باوکت و خوشک و برات و نزیک به‌نزیکت)) ئینجا پیاویک له‌ناو که‌سانی به‌نی یه‌ربوع دا هاته ژووره‌وه [پیاویکی ئەنساری] هه‌ستا وتی: ئەه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ [ئەوانه به‌نو سه‌عه‌به‌ی کوری یه‌ربوعن فلانه که‌سیان له ئیمه کوشتوو له سه‌رده‌می نه‌فامی پێش ئیسلامدا تۆله‌مان بۆ بکه‌روه لێی، پیغمبهری خوا ﷺ هه‌ردوو ده‌ستی ئەوه‌نده به‌رز کرده‌وه تا ژێر بالیم بینی و فهرمووی: ((أَلَا لَا تَجْنِي أُمَّ عَلَى وَوَلَدٍ. أَلَا لَا تَجْنِي أُمَّ عَلَى وَوَلَدٍ))^(۱۲۴) واته: ((ناگاداربن تاوانی دایک له ئەسته‌وی

(۱۲۴۱) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۷۷۲۰)، والبخاري (خلق افعال العباد) (۱۴۹)، والنسائي (۲۳۱۱)، وابن خزيمة (۱۵۹)، وابن ماجه (۲۶۷۰)، وابن حبان (۶۵۶۲) وقال محققه: اسناده صحيح، والبيهقي (الكبرى) (۷۶/۱) وفي (الدلائل) رقم: (۲۱۰۴) وقال محققه: اسناده صحيح، واللالكافي (۱۴۱۳)، والطبراني (الكبير) (۸۱۷۵) وصححه البوصيري في (مختصر الاتحاف) (۴۷۸۸)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الموارد) (۱۴۰۱، ۱۶۸۳)، و (الارواء) (۸۳۴) و (مشكلة

مندال نییه و هه‌لی ناگریت، ئاگاداربن تاوانی دایک له ئه‌ستۆی مندال نییه و هه‌لی ناگریت)).

۱۴- هاتنی وه‌فدی دهوس:

توفه‌یلە کوری عمروی دهوسی له مه‌ککه هاته خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ و موسولمان بوو پاشان گه‌پایه‌وه ناو هۆزه‌که‌ی خۆی و بانگی کردن بۆ ئیسلام به‌لام ئه‌وان موسولمان نه‌بوون. دواتر له مه‌دینه هاته خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ دوعای موسولمان بوونی بۆ کردن و هه‌موو موسولمان بوون و هاتنه شاری مه‌دینه له کاتی غه‌زای خه‌یبه‌ر ئه‌بو هورمیره‌شیان له‌ناودا بوو: توفیل ﷺ ده‌ئیت: [...] پاشان هۆزی دهوسم بانگکرد بۆ ئیسلام، له به‌ده‌نگه‌وه هاتنم دواکه‌وتن. منیش چوو مه‌ خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ وتم: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ زیناکاریی زالبوو به‌سەر دهوسدا و به‌هۆیه‌وه موسولمان نابن دوعایان لێ بکه. له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا: [وتم: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ هۆزی دهوس سه‌رپیچی ده‌کهن و موسولمان نابن دوعایان لێ بکه، پیغمبهری خواش ﷺ پرووی کرده قیبله و هه‌ردوو دهستی به‌رزکرده‌وه و فهرمووی: ((اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَأَنْتَ بِهِمْ [ثَلَاثًا]))^(۱۳۲) واته: ((خودایه دهوس هیدایه‌ت بدهو بیان هینه‌ره ئیره (ئه‌وه‌ی سێ جار دووباره کرده‌وه)). پاشان به‌ منی فهرموو: ((ارْجِعْ إِلَى قَوْمِكَ فَأَدْعُهُمْ إِلَى اللَّهِ وَارْفُقْ بِهِمْ)) واته: ((بگه‌رێوه بۆ ناو قه‌ومه‌که‌ت بانگیان بکه بۆ لای خودا و نه‌رمبه له‌گه‌ئیاندا)) منیش گه‌رامه‌وه ناویان و به‌رده‌وام بانگم ده‌کردن بۆ لای خودا. دواتر خۆم و ئه‌وانه‌ی له قه‌ومه‌که‌م موسولمان بوون هه‌موومان به‌یه‌که‌وه چووینه خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ له‌وکاته‌دا ئه‌و له غه‌زای خه‌یبه‌ر بوو. ئیمه‌ هه‌فتا یان هه‌شتا مال دهبووین له مه‌دینه لاماندا و پاشان خۆمان گه‌یانده لای پیغمبهری خوا ﷺ له خه‌یبه‌ر وه ئیمه‌شی له‌گه‌ل موسولمانان به‌شدار کرد له‌و ده‌ست که‌وتانه‌ی ئه‌وی...^(۱۳۳) یه‌کێک له‌وانه‌ی له‌گه‌ئماندا هاتبوو له شاری مه‌دینه نه‌خۆش که‌وت و بێ ئارام بوو شاده‌ماری ده‌ستی خۆی بری و خوینه‌که‌ی نه‌گیرسایه‌وه و مرد.

الفقر (۴۴).

(۱۳۴۲) أخرجه: البخاري (۶۰۳۴).

(۱۳۴۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۰۹۳)، و الأصفهاني في (الدلائل) (۲۱۲/۱).

جابر ﷺ دەفەرموێت: [...یەکیک لەوانەى لەگەڵ توفەیل کۆچی کردبوو بۆ شاری مەدینە پیاویکی خزمیان بوو. لە دواى نیشته‌جی‌بوونیان لە مەدینە ئەو پیاوێ نه‌خۆش کەوت و بێ ئارام بوو چەقۆیەکی هەلگرت و شادەماری دەستی خۆی بری و خۆینە‌کەى بەربوو نە‌وەستایە‌وه بە هۆیە‌وه مرد. دواتر توفەیل لەخە‌ویدا بینی سەرو شیوەى زۆر باش بوو بە‌لام هەردوو دەستی داپۆشى بوو، پێى وت: ئە‌وه بۆ دە‌بینم هەردوو دەستت داپۆشی‌وه؟ وتی: پێم وترا‌وه! ئە‌و جێگە‌یهى خۆت تێکت دا‌وه چاکى ناکە‌ینە‌وه؟ توفەیل ﷺ ئە‌وهى بۆ پێغە‌مبەرى خوا ﷺ گێ‌رپایە‌وه ئە‌ویش (دوعاى کرد) و فەرمووی: ((خودایە بۆ هەردوو دەستیشى خۆش ببە))^(۱۲۴۴). ئە‌بو هورەیره ﷺ کۆیلە‌یه‌کى هە‌بوو رای کردبوو لە‌وى دۆزیه‌وه و ئازادى کرد: ئە‌بو هورەیره ﷺ دەفەرموێت: [... کویله‌یه‌کم هە‌بوو له رێگادا لێم یاخى بوو رای کرد، کاتێک هاتمه شاری مەدینە و بە‌ئێنى موسولمان بوونم بێ دا، تە‌ماشای ده‌کەم ئە‌و لە‌وێه، پێغە‌مبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ((ئە‌بو هورەیره ئە‌وه کۆیلە‌کە‌ته)) منیش وتم: ئە‌وم له پێناوى خوادا ئازاد کرد‌وه]^(۱۲۴۵).

۱۵- وه‌فدى داريه‌کان:

ئە‌وان (دە) کەس بوون و تە‌مىمى داریان لە‌گەڵ دا بوو^(۱۲۴۶). چوونه خزمەت پێغە‌مبەرى خوا ﷺ و موسولمان بوون و بە‌سەر‌هاتێکیان هە‌بوو بۆیان گێ‌رپایە‌وه. فاتمه‌ى کجى قەيس ﷺ دەفەرموێت: [گویم لێ‌بوو بانگ‌کاره‌کەى پێغە‌مبەرى خوا ﷺ خە‌لکى بانگ ده‌کرد بۆ کۆبوونه‌وه، منیش دەرچووم بە‌رهو مزگه‌وت وه له ریزی ژناندا لە‌گەڵ پێغە‌مبەرى خوا ﷺ نوێژمان کرد]^(۱۲۴۷) له دواى پیا‌وانه‌وه کاتێک نوێزه‌که تە‌واو بوو، پێغە‌مبەرى خوا ﷺ چووه سەر مینبەر و پێ ده‌کەنى [بە‌لام خە‌لکى تۆقى بوون هە‌ندێکیان بە‌ پێوه بوون وه هە‌ندێکیان دانیش‌تبوون چونکه پێغە‌مبەرى خوا ﷺ تە‌نها بۆ وتارى جومعه ده‌چووه سەر مینبەرە‌کەى، پێغە‌مبەرى خوا ﷺ

(۱۲۴۴) أخرجه: مسلم (۶۱۶)، وأحمد (۳۷۰/۱۳)، والحاكم (۷۶/۴) وصححه ووافقه الذهبي.

(۱۲۴۵) أخرجه: البخاري (۴۱۳۲) و (۴۳۹۳).

(۱۲۴۶) أوردته: الواقدي (المغازي) (۲۷۶/۱) وابن سعد (الطبقات) (۳۴۳/۱).

(۱۲۴۷) في رواية: [صلاة العشاء] أخرجه: الطبراني (الكبير) (۹۲۲/۲۴) وفي رواية: [صلاة الهجيرة] أخرجه: أحمد (۲۷۱۰۱)

وقال محققوه: حديث صحيح.

بہدہستی ئیشارہتی بؤ کردن: دانیشن] و فہرمووی: ((ہہموو یہکئک با لہ شوینی نوپژہکھی خوی بمینیتہوہ)) پاشان سوپاس و ستایش خودای کردو فہرمووی: ((أَنْذِرْكُمْ الدَّجَالَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا وَقَدْ أَنْذَرُهُ أُمَّتَهُ، وَهُوَ كَائِنٌ فِيكُمْ أَيَّتَهَا الْأُمَّةُ، إِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَلَا أُمَّةَ بَعْدَكُمْ))^(۱۳۴۸) واتہ: ((ناگادارتان دہکہمہوہ لہ دہجال چونکہ ہہموو یہکئک لہ پیغمبرہانی پیش من ئومہتہکھیان لی ناگادار کردوتہوہ، وہ دہجالیش لہ ئیوہدا پھیدا دہبیت ئہی ئومہت چونکہ ہیچ پیغمبرہیک لہ دواى منہوہ نایہت و ہیچ ئومہتیکیش لہ دواى ئیوہ وہ نییہ))۔ پاشان فہرمووی: ((نایا دہزانن بؤ ئیوہم کوکردوتہوہ؟)) وتیان: خودا و پیغمبرہمہکھی باشر دہزانن۔ فہرمووی: ((سویند بہ خوا من ئیوہم بؤ خوئی و ناخوشیہک کونہکردوتہوہ، بہلام ئیوہم کوکردوتہوہ چونکہ تہمیمی داری پیاوئکی گاوربوو ہات و بہئینیدا موسولمان بوو وہ بہسہرہاتیکی بؤ گپرامہوہ ہاوشیوہیہ لہگہل ئہوہی من بؤم باسدہکردن سہبارت بہ مہسیحی دہجال [بہ ہویہوہ دلخوش بووم و پیم خوشبوو بؤتانی بگپرامہوہ] بؤی گپرامہوہ ئہو لہگہل سی پیای [ناموزای خوی] لہکہشتیہکدا بوون لہ [دہریای شام]^(۱۳۴۹) ہہموو لہ ہوزی لہخم و جوزام بوون [لہ خہلکی فہلہستین]^(۱۳۵۰) [ئہوان ہہموو بازرگان بوون]^(۱۳۵۱) لہ دہریادا [زیرانیکی توندیان تووش ہات] وہ یہک مانگ شہبؤلی دہریا بہم لاو لادا بردنی تا دواچار لہ کاتی [رؤز ئاوابووندا] نزیک بوونہوہ لہ دوورگہیہک [ناسراو بوو لہ لای ئہوان] وہ کہشتیہکمان شکاو ہہریہکہ بہ تہختیہکی کہشتیہکہوہ خوئیان گرتبوو]^(۱۳۵۲)۔

دواتر ئہوان دابہزینہ دوورگہکہ [بؤ پھیداگردنی ئاوی خواردنہوہ]^(۱۳۵۳) [و بہ دوورگہکہدا دہرؤیشتن تا پرسپاری رینگش بکھن] (لہویدا) گیانلہبہریکیان پی گہیشت۔ لہ گپرانہوہیہکدا [مرؤفیکیان پی گہیشت]^(۱۳۵۴)۔ لہ گپرانہوہیہکی تردا:

(۱۳۴۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۵۹/۲۴)، وابن حبان (۶۷۸۸) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۳۴۹) أخرجه: ابن حبان (۶۷۸۸) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۳۵۰) أخرجه: ابن حبان (۶۷۸۹) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۳۵۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۷/۲۴).

(۱۳۵۲) أخرجه: مسلم (۱۲۲/۲۹۴۲).

(۱۳۵۳) أخرجه: مسلم (۱۲۱/۲۹۴۲)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۳۵).

(۱۳۵۴) أخرجه: الطبراني (۱۹۶۷/۲۴).

[ئافرەتییکی رەش پێستی قزبزی ناسرینیان پێ گەشت] ^(۱۲۵۵) قزی زۆر بوو [بە هەموو لایەکاندا] بلاوی کردبوو وە [وێ قزی بە دواى خۆیدا دەخشا] ^(۱۲۵۶) پێش و دواى دیار نەبوو [نەت دەزانی ئایا ئەو (لە راستیدا) پیاوێ یخود ئافرەتە بە هۆی ئەو هەموو توك و قزە زۆرەیهو] ^(۱۲۵۷) [پێشتر شتی وایان لەوێ گەرەتر نەبینی بوو وە هیچ جل و بەرگیکی مرۆفی لەبەردا نەبوو وە هەموو لاشەى بە قز داپۆشرا بوو] [ئەوان سلاویان لێکرد و ئەویش وەلامی دانەو] ^(۱۲۵۸). پێیان وت: ئەى هاوار تۆ کێیت؟ [ئەى گیانلەبەر؟ ئەویش بە ویستی خودا بە زمانیکی پاراو و تەواو] ^(۱۲۵۹) وتی: من جەساسەم؟ وتیان: جەساسە کێیە؟ [و پرسىاری رێگەیان لێکرد [ئەو وتی: پرسىارتان لێناکەم و پێشتان نالێم] [گەر ئێو پێتان خۆشە پرسىاری رێگە لە کەسێک بەکن وەلامتان بداتەو و قسەکردنی لەگەڵتان بەلاوێ خۆشبیست، برۆن بۆ ئەو کۆشکە] ^(۱۲۶۰) چونکە لەو کۆشک و خانەقايە پیاویک هەیه ئیتر [خانەقايەکی بۆ دەست نیشان کرد لە دوورەو] [لە ئەوسەرى دورگەکە] وتی: ئەو تەمەزرۆی هەوالی ئێوێهه [پێی خۆشە وەلامتان بداتەو و پرسىارتان لێکات] ^(۱۲۶۱).

دەلێن: کاتێک ئەو ناوی پیاویکی باسکرد هەموو ترساین کە ئەم توکنە شەیتان بێت... ئیتر بە پەلە رۆشستین [تاگەشتینە] [ئەو پەرى دوورگەکە] و چوینە ناو ئەو کۆشک و خانەقايەو، تەماشادەکەین [پیاویکی] ^(۱۲۶۲) [بەسالاچووی] ^(۱۲۶۳) لێه [قزی بە دوایدا دەخشا] [چاوی راستی نەبوو، دەت وت پەلەیهکە یان بەلغەمێکە بە دیواریکی گەجدا] ^(۱۲۶۴)، مرۆفی گەرەى بەو جۆرەمان نەدیوو [بە زنجیریکی بە هیز زۆرباش بەسترا بوو] [بە کۆلەکەیهکەو] [بازی دەدا لە نیوان ئەرزو ئاسماندا] ^(۱۲۶۵) هەردوو

(۱۲۵۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۲/۲۴).

(۱۲۵۶) أخرجه: ابوداود (۴۳۲۵).

(۱۲۵۷) أخرجه: أحمد (۲۷۱۰۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۲۵۸) أخرجه: أحمد (۲۷۳۴۹) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۱۲۵۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۵۷/۲۴).

(۱۲۶۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۲/۲۴).

(۱۲۶۱) أخرجه: أحمد (۲۷۱۰۲) وقال محققوه: اسناده على شرط مسلم.

(۱۲۶۲) أخرجه: ابو داود (۴۳۲۵) وهو حديث صحيح.

(۱۲۶۳) أخرجه: الترمذي (۲۲۵۳) وهو حديث صحيح.

(۱۲۶۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۵۷/۲۴)، وابن حبان (۶۷۸۸) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۲۶۵) أخرجه: ابوداود (۴۳۲۵).

دەستی بە گەردنیەووە بەستراوو [هەردوو قاچی] لە نیوان قولەپپی و ئەژنۆیدا [بەسراوووە بە ناسنێکی گەورە و قورسەووە...]^(۳۳۶) وتمان: ئەی هاوار تۆ کێیت؟ [سەلامان لێکرد و وەلامی داینەووە] [وپرسیاری ریگەمان لێکرد، ئەویش وتی: من وەلامتان نادەمەووە هەتا ئێوە وەلامی پرسیارەکانم نەدەنەووە، وتمان: پرسیارەکانت چیه؟]^(۳۳۷) (وتی): پێم بلێن [ئێوە کین؟ و لە کوێوە هاتوون؟ وتمان: خەلکی شامین [... لە فەلەستین...]^(۳۳۸). ئێمە کەسانێکی عەرەبین [وتی: ئەی چی ئێوەی هیناوتە ئەم دوورگەیه؟ لەوکاتەى من هاتوومەتە ئێرە هیچ مەروفتیک نەگەیشتوتە ئەم دوورگەیه]^(۳۳۹) [وتمان: سواری کەشتیەك بووین لەو کاتەدا دەریا بووە تاریک و لێلاو زریان یەك مانگ شەپۆلی دەریا بەملاولادا بردینی پاشان لەم دوورگەیهی تۆ گیرساینەووە سواری بەلەم بووین [یان تەختە] وە هاتینە ناو دوورگەکەووە گیان لەبەرێکی توکنی قەرزۆرمان بینی پێش و پاشی نەدەزانرا بەهۆی زۆری مووہەکانیەووە وتمان: ئەی هاوار، تۆ کێیت؟ وتی: من جەساسەم، وتمان: جەساسە کێیه؟ وتی: بپۆن پیاویك لەو کۆشک و خانەقایەدایە تامەزرۆی هەوالبەکانی ئێوەیه. زۆر تۆقین و لەو ترساین کە شەیتان بێت. وتی: هەوالبی دارخورماکانی بێستانی [نیوان ئوردن و فەلەستینم پێ بدن]^(۳۴۰).

وتمان: لەبارەى چیبەووە دەتەوێت هەوالبت بدەین؟ وتی: پرسیاری دار خورماکانتان لێدەکەم ئایا خورما دەگرن؟ وتمان: بەلێ [هەموو سائیک خورما دەگریت]^(۳۴۱) وتی: نزیکە هیچ نەگرن. وتی: پێم بلێن هەوالبی دەریاچەکەى تەبریە چیبە؟ وتمان: پرسیار لە چ روویەکەووە دەکەیت؟ وتی: ئایا ئاوی تێدایە؟ وتمان: ئاوی زۆرە [لێوارەکانی پێ دەبن لە ئاوی] وتی: نزیکە هیچ ئاویکی تێدا نەمەینیت. وتی: پێم بلێن کانیواوەکانی زوعەر؟ وتمان: پرسیار لە چ بارەیهکەووە دەکەیت؟ وتی: ئایا ئەو کانیواوە ئاوی تێدایە و خەلکی بەو ئاوە کشتوکاڵ دەکەن؟ وتمان: بەلێ ئاوی

(۱۲۶۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۵۶/۲۴).

(۱۲۶۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۶/۲۴).

(۱۲۶۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۰/۲۴).

(۱۲۶۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۵۷/۲۴).

(۱۲۷۰) أخرجه: الترمذي (۲۲۵۳) وهو حديث صحيح.

(۱۲۷۱) أخرجه: أحمد (۲۷۱۰۱) وقال محققوه: حديث صحيح.

زۆری تێدايه [خەلکی لێی دەخۆنەووە و کشتوکالەکانیانى پێ ئاو دەدەن] وتی: پێم بلێن پێغمەبەرى نەخوێندەوار چى کرد؟ [ئایا ئەو پێغمەبەرە پەیدا بوو لە خاکی تەیماء؟] (۱۳۳). وتەمان: مەككەى جێهێشتوو لە (یثرب) (واتە: مەدینە) جێنشین بوو.

وتی: ئایا عەرەب لەگەڵی بەشەر هاتوو؟ وتەمان: بەئێ. وتی: ئەى ئەو چ کاردانەومیهکی هەبوو لە بەرامبەریان؟ (وتەمان): سەرکەوتوو بەسەر عەرەبەکانی چواری دەوریدا و ئەوان گوێپرايه لێ بوون [و ئیستا هەموو یەك خوداو یەك ئاینیان هەیه] (۱۳۳). وتی: بۆ ئەووە پرووی داو؟! وتەمان: بەئێ. [وتی: پێم بلێن خەلکی چۆن بەدەم بانگەوازەكەیهووە دەچن؟ وتەمان: هەموو بە پەلەن بۆ چوونە ئاو ئاینەكەیهووە] (۱۳۴) [وتی: ئایا ئەمەرفۆ عەرەبەکان یەكپەرز و یەك خوا دەپەرستن و پەیرەوی یەك ئاین دەكەن؟ وتەمان: بەئێ] (۱۳۵) [وتی: ئەو راستگۆیە شوینی بکەون] (۱۳۶) [گەر ئەوان بیانزانیايه] شوینکەوتن و مل کەچ بوونیان بۆ ئەو باشترە بۆ ئەوان. [وتی: ئایا ئەو بەسەر فارسەکاندا زالبوو؟ وتەمان: نەخیر هێشتا بەسەریاندا زالب نەبوو. وتی: لەمەو دوا بەسەریاندا زالب دەبیت] (۱۳۷) [وتی: ئێو مائەکانتان لە چى دروست دەكەن؟ وتەمان لە خوری و موو دروستیان دەكەین و ژنە کانمان دەپەرستن. ئینجا بە دەستی کیشای بە رانیدا وتی: ئای دوورە رابردوو بگەرپتەوه] (۱۳۸) [یەك بازدی دا [نزیکبوو دەرباز بیت] (۱۳۹) هەتا وا گومانمان برد] (۱۴۰) [دەرچیت لە کۆتەکان] وتی: من مەسیحی [دەجالم] من نزیکە رینگەم بدریت و بچمەدەر و بەزەویدا بگەریم هیچ لادێیهك نامینیت من [بەم دوو قاجەمەووە دەچمە ناویەوه] (۱۴۱).

له چل رۆژدا جگه له شاری مەككە و تەيبە(مەدینە) [من توانام بەسەر ئەویدا

(۱۲۷۲) أخرجه: ابن حبان (۶۷۸) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۲۷۳) أخرجه: ابن ماجة (۴۰۷۴) وهو حديث صحيح.

(۱۲۷۴) أخرجه: الترمذي (۲۲۵۳).

(۱۲۷۵) أخرجه: أحمد (۲۷۱۰۱) وقال محققوه: حديث صحيح.

(۱۲۷۶) أخرجه: ابن حبان (۶۷۸۷).

(۱۲۷۷) أخرجه: أحمد (۲۷۱۰۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۲۷۸) أخرجه: ابن حبان (۶۷۸۸) وقال محققه: حديث صحيح.

(۱۲۷۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۱۳۵) وقال محققه: صحيح.

(۱۲۸۰) أخرجه: أحمد (۲۷۱۰۲) وقال محققوه: اسناده على شرط مسلم.

(۱۲۸۱) أخرجه: ابن ماجة (۱۴۰۷۴) وهو حديث صحيح.

نییه، ههرکات بمهویت له ههر ڕینگهیه که وه بچمه ناو یه کێک له و دوو شاره وه ده بینم فریشته یه که به شمشیریکی ئاماده وه له ڕوومدا وه ستاوه و منی لی دوور ده خاته وه وه له سهر هه موو ڕینگاو بهرزایه کانی فریشته هه ن دهیان پارێزن.

ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ به داره که ی دهستی دای به مینه به ره کهیدا و فهرمووی: ((اَبْرُوْا يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِيْنَ تِلْكَ مَكَّةَ وَهَذِهِ طَيْبَةُ حَرَمِهَا اللهُ كَمَا حَرَّمَ اِبْرَاهِيْمُ مَكَّةَ [١٢٨٧] لَا يَدْخُلُهَا الدَّجَالُ [١٢٨٧])) واته: (مژدهتان لیبیت ئه ی کۆمه ئی موسولمانان [ئهوئ شاری مه که یه و ئیرهش ته یبه یه و خودا به حهره م دایناوه وه ک چۆن له سهر داوای ئیبراهیم مه که ی به حهره م داناوه]. [وه هه رگیز ده جال نایه ته ئیره]. ئیره ته یبه یه، ئیره ته یبه یه (واته: مه دینه) خه لکینه ئایا من پێشتر ئه وه م بۆ باس کردن؟ وتیان: به ئی. فهرمووی: ((ئهم به سه رهاته م به لاره باشبوو چونکه هاوشیوه ی ئه وه بوو که من پێشتر بۆم باسکردبوون سه باره ت به مه که و مه دینه. و ئیستا... ئه و له لای ده ریای شام یان یه مهن یان ڕۆژ هه لاته وه یه [١٢٨٤] و ... [نزیک] عیراق له شاریک پهیدا ده بیت ناوی ئه سه فه هانه و له یه کێک له لادیکانی که ناوی رسته قه بازه کاتیک پهیدا ده بیت هه فتا هه زار له پێشی له شکره که یه وه ده رۆن... [١٢٨٥]).

له گێرانه وه یه که دا: [پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((تا ئیره دلخۆشم، سی جار دووباره ی کرده وه که خودا حهره مه که م (واته: مه دینه) ی قه دهغه کردوه له ده جال بچیته ناویه وه... سویند به و خودایه ی که هه یج خودایه کی تر نییه جگه له و له هه موو ڕینگه یه کی ته سک و فراوانی چیا و ده شته کانی مه دینه [دوو فریشته به شمشیری ئاماده وه] [١٢٨٦] وه ستاون تا ڕۆژی کۆتایی (ده ی پارێزن) و ده جال ناتوانیت بدات به سه ر خه لکی ناو ئه و شارهدا و بچیته ناویه وه... [١٢٨٧]).

(١٢٨٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٩٥٩/٢٤).

(١٢٨٣) أخرجه: أحمد (٢٧١٠٢) وقال محققوه: اسناه صحیح علی شرط مسلم.

(١٢٨٤) أخرجه: مسلم (١١٩/٢٩٤٢)، وأبو داود (٤٣٢٥)، والترمذي (٢٢٥٣)، وأحمد (٢٧١٠٢، ٢٧١٠١) وقال محققوه صحیح،

وابن ماجه (٤٠٧٤)، و الطيالسي (١٦٤٦)، وابن منده (الایمان) (٥٨)، النسائي (الكبرى) (٤٢٥٨)، والطبراني (الكبير)

(١٩٥٨/٢٤) و (الطوال) (٤٧)، وابن حبان (٦٧٨٨)، واللفظ لمسلم و الزیادات لأحمد و ابوداود و الترمذي وابن ماجه

و ابن حبان.

(١٢٨٥) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٩٥٧/٢٤).

(١٢٨٦) أخرجه: ابن حبان (٦٧٨٨) وقال محققه: حدیث صحیح.

(١٢٨٧) أخرجه: أحمد (٢٧١٠) وقال محققوه: صحیح.

۱۶- وه فدی دهیلهم:

فهیروزی دهیلهمی ﷺ دهفهرمویت: [ئیمه ههندیکمان موسولمان بووین وه به وهفدیك چوینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ... وتمان: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه ئهوانهین که دهمانناسیت وه لهو جیگهیهوه هاتووین که زانیوته ئیمه موسولمان بووین نایا گن پشتیوانمانه؟ فهرمووی: ((خوداو پیغمبهرهکهی)) وتمان: ئهوهمان بهسهو ئیمه پازین^(۱۲۸۸). وه فهیروز دهفهرمویت: [من موسولمان بووم و دوو ژنم ههبوو خوشکی یهکتر بوون، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی پیکردم یهکیکیان تهلاق بدهم و فهرمووی: ((طَلِقْ اَيْتُهُمَا شَيْتًا))^(۱۲۸۹) واته: ((به ویستی خوۆت یهکیکیان تهلاق بده)). ههروهها فهیروز ﷺ دهفهرمویت: [کاتیک جوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ وتم: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه خاومن رهزو میوین و مهی قهدهغه کراوه نایا ئیمه چی بکهین؟ فهرمووی: ((بیکهنه میوژ)) وتم: ئهی چی له میوژهکه بکهین؟ فهرمووی: ((له بهیاناندا بیکهنه ناو ئاو و بیخوسینن و لهگهڵ نانی ئیوارمدا بیخۆنهوه، یاخود ئیواره بیکهنه ناو ئاو و بیخوسینن لهگهڵ نانی بهیانیدا بیخۆنهوه)) وتم: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ نایا بیخوسینن و لئی بگهڕینن تا خهست دهبیتهوه؟ فهرمووی: ((نهیکهنه ناو گۆزهو کولهکهوه بهلکو بیکهنه ناو مهشکهوه و گهر گوشینهکهی دوا بکهویت دهبیته سرکه))^(۱۲۹۰).

۱۷- وه فدی بهنی کهلهفه:

بهنی کهلهفه تیرهیهکی بهنی تهمیمن^(۱۲۹۱) هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و موسولمان بوون چهکهمی کوری چهزنی کهلهفی ﷺ دهفهرمویت: [ئیمه چهوت یان نو کهس بووین به وهفد چوینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ... وتمان: ئهی

(۱۲۸۸) أخرجه: أحمد (۱۸۰۳۷) وقال محققوه: حديث صحيح، والدارمي (۲۱۰۸)، وابو يعلى (۶۸۲۵) وقال محققه: اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۸۵۱/۱۸)، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۰۷۵).

(۱۲۸۹) أخرجه: أحمد (۱۸۰۴۰، ۱۸۰۴۱) وقال محققوه: اسناده محتمل التحسن، والترمذي (۱۱۲۹)، وابن ماجه (۱۹۵۱)، والدارقطني (۱۷۴/۲)، الطبراني (الكبير) (۱۸۴۳/۱۸). وحسنه الشيخ الألباني في (الأرواء) (۳۳۴/۶) و (صحيح أبي داود) (۱۹۴۰).

(۱۲۹۰) أخرجه: أحمد (۱۸۰۴۲) وقال محققوه: حديث صحيح، وابو داود (۳۷۱۰)، والنسائي (۳۳۲/۸)، والدارمي (۲۱۰۸)، والطبراني (الكبير) (۸۶۶/۱۸) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۱۵۴).

(۱۲۹۱) قاله البخاري كما نقله الحافظ في (الإصابة) (۱۷۷۰).

پیغمبهری خوا ﷺ هاتوینهته سهردانت دوعای خیرمان بۆ بکه. [ئەویش دوعای خیری بۆ کردین و فهرمانی کرد جیگهی ههوانهوهمان بۆ دابین کرا لهگهڵ ههندیك خورمادا] ئەو کاته خورما کهم بوو چەند رۆژیک له [خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ مایهوه و جومعهمان له خزمەتیدا کرد لهو رۆژەدا ههستا به پێوه وتاری دا گوچانیك یان کهوانیکی به دهستهوه بوو، سوپاس و ستایشی خودای گهورهی کرد و چەند وشهیهکی کورت و شیرین و پیرۆزی فهرموو پاشان فهرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ لَنْ تَفْعَلُوا، وَلَنْ تُطِيقُوا كُلَّ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ، وَلَكِنْ سَدُّوا وَأَبْشِرُوا))^(۱۲۹۲) واته: ((ئهی خهئکینه ئێوه ناتوانن ههموو ئەوانهی فهرمانتان پیکراوه جێ بهجیی بکهن، بهلام کارهکانتان بارێک بیت لهگهڵ ئاینهکهتاندا و دلخۆش بن)).

۱۸- وهفدی بهنی حاریسی کورپی کهعب:

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: [له سالی دهی گوچیدا له مانگی رهبعول ناخردا یان جهمادی یهکهمدا پیغمبهری خوا ﷺ خالیدی کورپی وهلیدی نارد بۆ لای بهنوحاریسی کورپی کهعب له نهجران و فهرمانی پیکرد سی رۆژ بانگیان بکات بۆ هاتنه ناو ئیسلام گهر قایل نهبوون ئەو کاته لهگهڵیاندا به جهنگ بیت. خالد بهرپیکهوت تا گهیشته ناوچهکهیان و چهکارانی به ههموو لایهکدا بلاوکردهوه بۆ بانگهواز کردنیان بۆ ئیسلام و پێیان دهوتن: ئهی خهئکینه موسولمان ببن سهلامهت دمبن. خهئکیش ههموو هاتنه ناو ئیسلام و موسولمان بوون، خالد لهوئ له ناویاندا مایهوه وه کتیبهکهی خوداو سونهتهکانی پیغمبهری خوا ﷺ پێ رادهگهیاندن... دواتر خالد لهگهڵ وهفدیکی بهنی حاریس گهراوهوه خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ^(۱۲۹۲).

عیسامی کورپی بهشیر له باوکیهوه دهگێریتهوه و دهفهرمویت: [من له وهفدهکهی بهنی حاریسدا بووم، چوومه خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ سلأوم لیکرد و فهرمووی: ((علیکم سهلام و پێشوازی لیبیت تۆ له کوێوه هاتوویت؟)) وتم: به دایک و باوکمه

(۱۲۹۲) أخرجه: أحمد (۱۷۸۵۶) وقال محققوه: اسناده قوي، وابودود (۱۰۹۶)، وابو يعلى (۶۸۳۶) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن خزيمة (۱۴۵۲)، وحسن اسناده إلحافظ في (التلخيص) (۶۵/۳)، والشیخ الألبانی في (الارواء) (۶۱۶)، و (صحيح أبي داود) (۹۷۱) والشیخ مقبل (الصحيح المسند) (۳۲۳). واللفظ لابي داود و الزيادة لأحمد.
(۱۲۹۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۱۰۷)، والطبري (التاريخ) (۱۲۶/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۴۱۱/۵).

فیدات بین ئەی پیغمبهری خوا ﷺ من بەنی حاریس بە وفد ناردوو میانەتە خزمەت و موسوئمان بوونی خۆیان راگەیانندوو. فهرمووی: ((...ناوت جیبە؟)) وتم: ناوم ئەکبەرە. فهرمووی: ((تۆ ناوت بەشیرە (واتە: مژدەدەر). ئیتر پیغمبهری خوا ﷺ ناوی گۆریم بۆ بەشیر[^(۱۳۹)].

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دھفرمویت: [له دوای گەرانەوهی و مفدەگەیان پیغمبهری خوا ﷺ عەمری کورپی حەزمی نارد تا ئاینیان تێ بگەینەت و سونەتەکانیان فیربکات لەگەڵ دروشمەکانی ئیسلام و زەکاتەکانیان لێ کۆبکاتەوه هەر وها هەندێ فەرمان و ئامۆژگاریشی بۆ نوسی بوو...]^(۱۳۹).

عەمری کورپی حەزم رضی اللہ عنہ دھفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ نامەیهکی بۆ خەلکی یەمەن نوسی فەرزەکان و میراتەکان و سونەتەکان و رادەی پارەیی خویین و بریندار کردنەکانی تیا نوسیوو عەمر نامەکهی لەگەڵ خۆی برد و خویندیهوه بۆ خەلکی یەمەن و ئەمەش دھقەکهی بوو: بەناوی خودای بەخشنە و میهرەبان

له موخەممەدی پیغمبهری خوادا وه بۆ شورحبیلی کورپی عەبدکولال وه حاریسی کورپی عەبدکولال و نوعەیمی کورپی عەبدکولال وه قیلی زوروعەین و مەعافیرو هەمەدان. نیردراوهگەتان گەرایهوه. پێویستە پێنج یهکی دەستکەوتەکانتان بدەن لەگەڵ دەیهکی کوشتوگالەکانتان که به ئاوی ئاسمان ئاو دەدریت... وه له هەموو چل دیناریک پێویستە دیناریک بدن، زەکات به موخەممەد و بنەمائەکهی دروست نییه و ناشیت بەتکو زەکات خاوەن پارەکان بەهۆیانەوه پارەکانیان خاویین دەکەنەوه دەیهخشنە هەژارە بروادارەکان یاخود له پێناوی خوادا (واتە: جیهاد و غەزا). هەر کێلگەیهک دەیهکی بەرھەمەکهی بدریت به زەکات ئەوکات زەکات نییه له کۆیلەو که لوپەلهکانی کێلگەکهدا یان کرێکارەکانی.

(۱۳۹۴) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۱۰۱۴۵)، وفي (عمل اليوم) (۳۱۳) وقال محققه: حسن، والحاكم (۳۰۶/۴) وصححه ووافقه

الذهبي، وابن السني (عمل اليوم واليلة) (۱۸۹) وقال محققه: صحيح.

(۱۳۹۵) أخرجه: ابن هيثام (السيرة) (۱۱۳۷) بدون اسناد، ونقله عنه: ابن طولون في (اعلام السائلين) (ص: ۱۳۸)، السهلي

(الروض) (۴۲۱/۷)، وابن القيم (الزاد) (۱۱۸/۱) وقال محققاه: اسناده ضعيف، وابن كثير (البدایة) (۶۱/۵)، والبيهقي

(الدلائل) (۴۱۱/۵)، والبلاذري (الفتوح) (۸۳/۱)، والمقرئزي في (الامتاع) (۵۰۱/۱).

وه ههروهها زهكات نيبه له ئهسپ و كۆيلهی موسولماندا. وه گهورهترینی تاوانهكان لهلای خوی گهوره له رۆژی دوايیدا: هاوتا بۆ خوادانان و گوشتنی برواداریك به ناههق و راگردن له گۆرهبانی جهنگ و نازار دانی دایك و باوك و بوختان كردن بۆ ئافرهتیکی داوین پاك و فیربوونی سحر و جادوو وه خواردنی سامانی بێ باوكه.

عومره حهجی بچووکه. قورئان ههر پاك دهبیئت دهستی لیبدات، تهلاق ناکهویئت پیش مارهکردن و وه کۆيلهش نازاد ناكریئت پیش کرپن نابییئت یهکیکتان نویتز بکات و یهك پۆشاکى لهبهردا بیئت و ناوکی بهرمو ژوور پرووت بیئت، نابییئت خوی کورهله بکات وه له ژیرهوه هیچی لهبهردا نهبیئت... وه نابییئت پیاویك نویتز بکات و قزی بهسترابیئت. وه ههرکهسیك برواداریك بکوژیئت وه بهلگهی ئاشکرای لهسهر ههبیئت پیویسته بکوژیئتتهوه مهگهر خاوهرن کوژراوهکه رازی ببن و نهیکوژنهوه... وه ههر پیاویك ئافرهتیك بکوژیئت دهکوژیئتتهوه... [١٢٩٦].

١٩- وهفدی بهنی شهیبان:

ئهم وهفده لهسالی ههشتهمی کۆچیدا له مانگی جمادی دووم^(١٢٩٧) هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ وه حاریسی کوری حهسان و قیلهی کچی مهخزهمهیان لهگهڵ بوو، حاریس هاتبوو تا سکالا بکات له عهلائی کوری حهزرمهی به هوی کیشهیهکی نیوانیانهوه^(١٢٩٨).

حاریسی کوری حهسانی بهکری ﷺ دهفهرموویئت: [چووم تا سکالا بکهم له عهلائی

(١٢٩٦) أخرجه: مالك (٨٤٩/٢)، النسائي (٦٠/٨)، والدارقطني (١٢١/!)، والدارمي (١٦٦١) وقال محققه: اسناده ضعيف، والحاكم (٣٩٥/١)، والبيهقي (الكبرى) (٧٣٣٦)، وابن خزيمة (٢٢٦٩) وقال محققه: اسناده ضعيف له شواهد صحيحه، وعبدالرزاق (٦٧٩٣)، ابن حبان (٦٥٥٩) وقال محققه: اسناده ضعيف وقال (٥١٤-٥٠١/١٤): وله شواهد صحيحه، والطبراني (الطوال) (وقال محققه: سنده ضعيف له شواهد صحيحه يصل بها إلى الصحة، وقال البيهقي (الكبرى) (٧٣٣٧): قال استحسنة ابو حاتم الرازي و الدارمي وجماعة من الحفاظ (أن اسناد الحديث حسن و صحه الامام أحمد و استنخه عمر بن عبدالعزيز وعمل به. و أخرجه: البيهقي في (الصغرى) (١٠٩٨) وقال محققه: روى هذا الحديث من طرق عن انس من وجوه صحيحه، ومال إلى صحته كل من الحاكم وابن حبان وابن خزيمة والبيهقي و الطحاوي وابن العربي (أحكام القرآن) (١٧٢٨/٤)، والحافظ في (الفتح) (١٨/٤)، وضعف الحديث الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع) (٢٣٣٣)، ورجع عنه وقال الحديث صحيح لغيره: كما في (صحيح موارد الضمان) (٦٦٢)، و(المشكاة) (٤٦٥) التحقيق الثاني، و(الارواء) (١٥٨، ١٢٢، ٢٦٨، ٢٢١٢)، وانظر نص الرسالة مختصراً في (الصحيحه) (١٤٢).

(١٢٩٧) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) و اسناده حسن كما في (السيرة على ضوء المصادر الأصلية) (ص: ٦٦١).

(١٢٩٨) أخرجه: أحمد (١٥٩٥٤)، وقال محققوه: اسناده حسن.

کورپی حهزرهمی لای پیغمبهری خوا ﷺ له ناوچهی رهبره پیرژنیکی بهنی تهمیم بهتهنها لهوی بوو وتی: ئەهی بهندهی خوا! بۆ کۆی دهچن؟ وتم: دهمانهویت بچینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ. وتی: منیش لهگهڵ خۆتان سوار بکهن و بمبهن [چونکه من کاریکم به پیغمبهری خوا ﷺ ههیه، ئایا تا ئەوی من دهگهیهنیت؟ وتم: باشه و من لهگهڵ خۆم ههلمگرت تا هاتینه ناو شاری مهدینه و مزگهوتهکه پرپوو له خهڵک] ئەو ئافرته ناوی قیله بوو دهئیت: منی لهگهڵ خۆیان برد هاوهلیکی زۆر باش بوون گهیشتینه ناو شاری مهدینه پیغمبهری خوا ﷺ پیش نوێژی بهیانی بۆ خهڵک دهکرد... دنیا هیشتا تاریک بوو پیاوان باش یهکتریان نهدهبینی، منیش چووم له ریزی پیاوان وهستام من گهسیک بووم تازه موسولمان ببووم، پاوێکی نزیك لهو ریزدا پێی وتم: تۆ پیاویت یان ئافرمت؟ وتم: من ئافرتم. وتی وهخت بوو توشی کیشم بکهیت برۆ له ریزی ئافرمتان بوهسته (له دواوه). منیش چوومه ریزی ئافرمتان یهکهم جار لهبهر تاریکی ئەوانم نهبینی... و نوێژهکهمان نهجامدا و رۆژهلات و خۆم نزیکردهوه و ههر پیاویکی جلپووشاک جوانم بهرچاو بکهوتایه چاوم تێ دهبرێ بۆ ئەوهی پیغمبهری خوا ﷺ ببینم... رۆژ بهتهواوی ههلات و پیاویک هات و وتی: السلام علیکم ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ. پیغمبهری خواش ﷺ فهرمووی: ((عَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ))... تهماشام کرد پیغمبهری خوا ﷺ بهچیچکانهوه دانیشتووه بئ فیز. کاتیک بهو جووره بینیم زۆر ترسام، پیاویک وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ ئەو ئافرته ههزارهت ترساند فهرمووی: ((ئەهی بۆ ئەو تهماشاههکات خۆ من پشتم لهوه)) و پێی فهرمووم: ((ئەهی ئافرته ههزارهکه ئارام به)). کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ ئەوهی فهرموو خودای گهوره ئەو ههموو ترسهی له دڵدا لابرد. هاوهلهکهم حاریسی کورپی حهسان چووه خزمهتی و موسولمان بوو بهئینی خۆی و قهومهکهی پێدا^(۱۲۹۹).

[حاریس ﷺ دهئیت: ... پیغمبهری خوا ﷺ پرساری لیکردم و فهرمووی: ((ئایا هیچ شتیک روویداوه له نیوان ئیوه و بهنی تهمیمدا)) وتم: بهلێ ئیمه ههلمان کوتایه سهریان و راومانان. له ناوچهی ئهلهربزه پیرژنیکی ئەوانم بینی بهتهنها بوو

(۱۲۹۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۵/۱)، قال الحافظ (الفتح) (۱۹۹/۳): اسناده حسن وقال الهيثمي (المجمع) (۱۲/۶) رجاله ثقات، وابوداود (۴۸۴۷) والترمذي (۲۸۱۵) مختصراً، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۴۰۵۷).

داوايکرد تا له گه‌ل خۆمى بهینمه مه‌دینه و نه‌ومتا لێرمیه و پێگه‌ی بده. ئیتر پێگه‌ی پیدراو چوو ه خزمه‌ت پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ. حاریسیش ﷺ وتی: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ گه‌ر پیت باشه سنوریک له نیوان ئیمه و به‌نى ته‌میددا دابنیت با ناوچه‌ی (ده‌هنا) بیت. له گێرانه‌وه‌یه‌کدا: [وتی: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ناوچه‌ی ده‌هنا بکه‌ره سنورى نیوان ئیمه و به‌نى ته‌میم بۆ ئەوه‌ی له‌ویوه لیمان نزیك نه‌بنه‌وه مه‌گه‌ر که‌سیکی رېبوار وگه‌شتکار. پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووی: ((ئەه‌ی گه‌نجه‌که ناوچه‌ی ده‌هناى بۆ بنوسه))] [قیله که ئەوه‌ی بیست تورهبوو چونکه ناوچه و نیشتمانی خۆی بوو وتی: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ [ئەه‌ی خه‌لکی ناوچه‌ی مزه‌ر بۆ کوئ ناچار ده‌که‌یت] ئەو خاکیکی ناسایی لێ داوانه‌کردوویت ئەو ناوچه‌یه شوینی به‌سته‌وه‌ی وشتر و له‌وه‌رگای مه‌ره و هه‌موو ئافه‌رتانی به‌نى ته‌میم و مندا‌له‌کانیان له‌نزیك ئەه‌وجیگایه‌وه‌ن؟ فهرمووی: ((گه‌نجه‌که راوه‌سته ئەوه راست ده‌کات موسولمان برای موسولمانه له له‌وه‌رو دره‌خت و ئاودا هاوبه‌شن...)). کاتیک که حاریس ئەمه‌ی بینی که نوسراوه‌که‌ی بۆ راگیرا هه‌ردوو ده‌ستی به‌یه‌کدا‌او وتی: من و تۆ [وه‌ک پێشیان وتویانه: بزنه‌که به‌ره‌و مه‌رگی خۆی هه‌لگیرا. من ئەم پیرزنده‌م هه‌لگرت و هه‌ستم نه‌کرد که ئەمه رکا به‌رمه، په‌نا ده‌گرم به‌ خوا وه‌ک نیراوه‌که‌ی عادبم...].

[داوتر قیله ده‌لێت: وتم ئەه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نامه‌یه‌کی تایبه‌تم بۆ بنوسه بۆ خۆم و سێ کچه‌که‌م]^(۳۰۰). پاشان نامه‌که‌ی له پارچه پێسته‌یه‌کی سووردا بۆی نوسی ئەمه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی: ((له موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌رى خواوه بۆ قیله و سێ کچه‌که‌ی: نابیت سته‌میان لێبکریت وه نابیت له شوکردندا زۆریان لێبکریت وه هه‌موو موسولمان و برواداریک سه‌رخه‌رو پشتیوانیانه‌و پێویسته ئەوان چا‌که‌کارین و خرابه‌کار نه‌بن...))^(۳۰۱).

(۱۳۰۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۵/۲).

(۱۳۰۱) أخرجه: أحمد (۱۵۹۵۴، ۱۵۹۵۳) وقال محققوه: اسناده حسن، والنسائي (الكبرى) (۸۶۰۷)، وابوداود (۳۰۷۰)، وابن سعد (الطبقات) (۱۷/۱)، والطبراني (الكبير) (۳۳۲۵) مطولاً، و الترمذي (۳۲۷۳)، وابن أبي عاصم (الآحاد) (۱۶۶۷) و الطبراني (الكبير) (۳۳۲۶) مختصراً. وأورد رواية قيلة: الطبراني (الكبير) (۲۵/۱)، وابن أبي شيبة (۳۵۷/۱۲)، و البخاري (الأدب) (۱۱۷۸) وفي (التاريخ الكبير) (۲/۲۶۱) وقال الشيخ الألباني في (صحيح الأدب المفرد) (۸۹۷): اسناده حسن وفي (المشكاة) (۴۷۱۴)، وبعد أن قال في (ضعيف أبي داود) (۶۷۱): ضعيف الاسناد.

۲۰- وه فدی بهنی لهیس:

ئهم ومفده نو پیاوی هاوته مهن بوون پیش غهزای تهبوک هاتنه شاری مه دینه^(۱۳۰۲). مالیکی کوری حومیرس ﷺ دمفهرمویت: [هاتینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ هموو گهنج و هاوته مهن و خویندهوار بووین^(۱۳۰۳)، بیست شهو له لای ماینه وه. زانیی که ئیمه غه ریبی خزمانمان دهکهن و تامه زرۆی گه رانه ومین بو لایان. پیغمبهری خوا ﷺ پرساری نهو خزمانه ی لیکردین که به جیمان هیشتون، و نهو که سیکی به به زمیی و نهرم و نیان و [دل نهرم] بوو [کاتیک بینی ئیمه تامه زرۆی گه رانه ومین] فهرمووی: ((ارْجِعُوا إِلَىٰ أَهْلِيكُمْ، فَأَقِيمُوا فِيهِمْ، وَعَلِّمُوهُمْ، وَمُرُوهُمْ [فَلْيَصَلُّوا صَلَاةَ كَذَا فِي حِينِ كَذَا، وَصَلَاةَ كَذَا فِي حِينِ كَذَا] ^(۱۳۰۴). وَصَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤَدِّنْ لَكُمْ أَحَدَكُمْ وَلْيُؤَمِّكُمْ أَكْبَرَكُمْ))^(۱۳۰۵) واته: ((برونه وه ناو خزمانتان له ناویان بمیننه وه ئاینیان فیر بکهن و ئاگاداریان بکهنه وه [که نهو نویره لهو کاته دا بکهن وه نهو نویره ش لهو کاته دا بکهن] و هک چۆن منتان بینی نویره دهکمه ئیوش به و جوړه نویره بکهن. گهر کاتی نویره هات با یه کیکتان بانگ بدات و به ته مه نترینتان پیش نویره تان بو بکات)).

۲۱- هاتنی عهبدو رهحمانی کوری نهبو عهقیل له گهل قه ومه که ی:

عهبدو لرهحمانی کوری نهبو عهقیل ﷺ دمفهرمویت: [من له گهل ومفدیک هموو چووینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و به بهردهم دهرگا کهیدا لاماندا و هیچ که سیکی نه بوو به وینه ی نهو ئیمه رق و قینمان هه بیته به رامبهری، به لام دواتر هیچ که سیکی نه بوو به وینه ی نهو ئیمه خو شمان بویت، یه کیکتان پی پی وت: نه ی پیغمبهری خوا ﷺ نه وه بو داوات نه کرد تا مولکیکت هه بیته وهک مولکی سوله یمان؟ پیغمبهری خوا ﷺ بیکه نی و فهرمووی: ((فَلَعَلَّ لِصَاحِبِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلٌ مِنْ مُلْكِ سُلَيْمَانَ، وَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا إِلَّا أَعْطَاهُ دَعْوَةً فَمِنْهُمْ مَنْ اتَّخَذَ بِهَا دُنْيَاهُ فَأَعْطِيَهَا، وَمِنْهُمْ مَنْ دَعَا بِهَا عَلَىٰ قَوْمِهِ

(۱۳۰۲) انظر: (فتح الباري) (۱۱۰/۲).

(۱۳۰۳) أخرجه: مسلم (۱۵۳۷/۶۷۴).

(۱۳۰۴) أخرجه: البخاري (۶۸۵).

(۱۳۰۵) أخرجه: البخاري (۶۳۱، ۷۲۶)، ومسلم (۶۷۴)، والنسائي (۹/۲)، ابن حبان (۱۶۵۸).

إِذَا عَصَوْهُ فَأُخْرِجُوا، وَإِنَّ اللَّهَ أَعْطَانِي دَعْوَةً فَاخْتَبَأْتُهَا عِنْدَ رَبِّي، شَفَاعَتِي لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۱۳۰۶).

واته: ((به لکو ئەم هاوه له تان له لای خودا باشتری هه بێت له موگی سوله یمان. چونکه خوای گه وره هه ر پیغمبهریکی نارد بێت داوایه کی پێ به خشیوه، هه ندیکیان داوای شتیکی دونیا ییان پیکرد و پێیان درا وه هه ندیکی تریان دوای له ناوچوونیان له قه ومه که یان پیکرد کاتیک ئەوان سه ر پێچیان کردن وه به هۆیه وه هه موو له ناوچوون، وه منیش خودا دوایه کی پێ به خشییم من له لای خودا به په نهانی هه شتمه وه تا بیکه مه تکا کردن بۆ ئومه ته که م له رۆژی زیندو بوونه ودا)).

۲۲- هاتنی فهروهی کوری موسه یه کی مورادی:

ئیبنو ئیسه اق ﷺ ده فه رمویت: ادوو له پاشا کانی کینه، فهروهی کوری موسه یه کی مورادی هاته خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ و کردیه به رپرسی هۆزه کانی موراد و زوبه یه د و موزحیح و خالید کوری سه عیدی کوری عاسی له گه لی نارد تا زه کاته کانیان لێ کۆبکاته وه^(۱۳۰۷).

فهروه ﷺ ده فه رمویت: [چوومه خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ وتم: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ به وانهی موسولمان بوون له هۆزه که م بجه نگیم دژ به وانهی موسولمان نه بوون له هۆزه که م، پێگه م بده و فه رمانم پێ بکه؟ کاتیک ئەویم به جیه یشت، پیغمبهری خوا ﷺ ده رباره ی من پرسیا ری کرد بوو فه رموو بووی: ((غوته یفیه که چی کرد؟)) پێی وترا بوو که من به رپیکه وتوووم و له گه رانه و مدام، یه کیکی به دوامدا نارد و گه راندمیه وه و چوومه خزمه تی له ناو هاوه لانیدا بوو و فه رمووی: ((ادعُ الْقَوْمَ، فَمَنْ أَسْلَمَ مِنْهُمْ فَأَقْبَلْ مِنْهُ، وَمَنْ لَمْ يُسَلِّمْ فَلَا تَعَجَلْ حَتَّىٰ أُحْدِثَ إِلَيْكَ)) واته: ((برۆ بانگه وازی قه ومه که ت بکه و ئەوهی موسولمان بوو له لای خۆت و مر یبگره و ئەویش که موسولمان نه بوو په له مه که تا خۆم هه وائت بۆ دهنیرم)). وه خودا سه باره ت به (سه بهه) نایه تی دابه زاندمبوو. پیاویک وتی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ

(۱۳۰۶) أخرجه: الحاكم (۱/۸۳۱)، ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۱۷۴۰)، وابن أبي عاصم (السنه) (۸۲۴) وقال محققه: صحيح، والبخاري (التاريخ الكبير) (۸۱۱)، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۹۰) وقال محققه: صحيح، ابن خزيمة (۱۷۵)، قال الهيثمي (المجمع) (۲۷۱/۱۰)، رواه البزار و ابو يعلى وأحمد و اسناده حسن.

(۱۳۰۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۹۱/۴) (۱۱۲۵)، والطبري (التاريخ) (۱۳۴/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۳۶۸/۵)، والبداية (۸۴/۵).

سه‌به‌ه جییه ناوی زهوییه یان ناوی ئافرته؟ فهرمووی: ((نا ئه‌وه ناوی زهوی نییه ناوی ئافرمتیش نییه به‌ئکو ناوی پیاویکه ده کورپی عهره‌بی هه‌بوو، شه‌شیان گه‌شبین بوون و چواریان ره‌شبین بوون، ئه‌وانیش هۆزه‌کانی له‌خم و جوزام و غه‌سان و عامیله بوون، وه ئه‌وانه‌ی گه‌شبین بوون هۆزه‌کانی ئەزد و ئەشعهریه‌کان و حومیه و موزحیح و ئەنمارو کینده بوون)) پیاویک وتی: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئەنمار کێیه؟ فهرمووی: ((ئه‌وانه‌ن که له هۆزه‌کانی خوسعه‌م و بوجهیله بوون))^(۱۳۰۸).

۲۲- هاتنی وه‌فدی هه‌زره‌مه‌وت:

وائیلی کورپی حه‌جهر ﷺ ده‌فهرمویت: [کاتیک سهرکه‌وتنی پیغمبهرمان ﷺ بیست من وه‌ک وه‌فدو نوینهری قه‌ومه‌که‌م چوومه شاری مه‌دینه و سه‌رمتا به هه‌ندیک له هاوه‌لانی گه‌یشتم وتیان: پیغمبهری خوا ﷺ مژده‌ی هاتنی تۆی پیدایین له پیش سی رۆژ له هاتنت و فهرمووی: ((وائیلی کورپی حه‌جهر دیته لاتان)). دواتر چوومه خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ پیشوازی لیکردم و له خۆی نزیک کردمه‌وه و عه‌باکه‌ی خۆی بۆ داخستم و له‌سه‌ری دانیشتم و بانگی خه‌ئگی کرد و هه‌موو هاتن و کۆبوونه‌وه، پاشان چووه سه‌ر مینبه‌ر و منی له‌گه‌ل خۆی بردو له پله‌یه‌کی نزم تر له‌گه‌لی وه‌ستام، پاشان سوپاسی خودای کرد و فهرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، هَذَا وَاثِلٌ بِنُ حُجْرٍ، أَتَاكُمْ مِنْ بِلَادٍ بَعِيدَةٍ مِنْ بِلَادِ حَضْرَمَوْتٍ لَمْ يَجْنِكُمْ رَغْبَةً وَلَا رَهْبَةً جَاءَ حُبًّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ، بَقِيَّةُ أُنْبَاءِ الْمُلُوكِ، بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ يَا وَاثِلُ، وَفِي وَاثِلِكُمْ)).

واته: ((ئهی خه‌ئگینه ئه‌وه وائیلی کورپی حه‌جهره له ولاتی دووری هه‌زره‌مه‌وته‌وه هاتۆته لاتان [ئهو له ترس و ته‌معه‌دا نه‌هاتوو به‌ئکو له‌به‌ر خۆشه‌ویستی بۆ خودا و پیغمبهره‌که‌ی هاتوو] تا ملکه‌ج بیت بێ ئه‌وه‌ی زۆری لیکریت، ئهو له نه‌وه‌ی پاشماوه‌ی پاشاکانه، ئەی وائیل خودا به‌ره‌که‌ت (بپێژیت) به‌سه‌ر خۆت و مندالی و مندالی منداله‌که‌ت)) پاشان له مینبه‌ره‌که‌ هاته خواره‌وه و منی له‌گه‌ل خۆی هینایه خواره‌وه [و به‌ هاوه‌لانی فهرموو: ((به‌ نه‌رمی له‌گه‌لی هه‌ئسوکه‌وت بکه‌ن چونکه ئهو ماوه‌یه‌کی زۆر نییه له پاشایه‌تیه‌که‌ی دوورخراوته‌وه)). وتم: خزمانم ئهو

(۱۳۰۸) أخرجه: الترمذي (۳۲۲۲)، والطبراني (الکبر) (۸۳۶/۱۸) وقال الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۵۷۴) حسن

پلهو پیگهیهیان لی زهوتکردم. فهرمووی: ((من هاوشیوهی ئهوه و لهوه زیاترت پی دمهخشم))^(۱۳۰۹). وائیل ﷺ دهئیت: کاتیک چوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ قزیکى زور و بزم ههبوو. فهرمووی: ((میشو مهگهزه)) منیش چووم قزم کورت کردهوه و پاشان هاتمهوه خزمهتی فهرمووی: ((بو قزت کورت کردهوه)). وتم: گویم لی بوو فهرمووت: ((میشو مهگهزه)) وامزانی لهگهڵ منته. فهرمووی: ((لهگهڵ تۆم نهبوو بهلام ئاوا باشته))^(۱۳۱۰). اینجا پیغمبهری خوا ﷺ زهوییهکی فراوانی له مهدينه پیدام وه فهرمانی کرد موعاویه کوری ئهبوسفیان لهگهڵم بیت و نیشانم بدات، ههردووگمان رویشتین [موعاویه وتی: لهدوای خۆتهوه سوارم بکه؟ وتم: نابیت له دوای پاشاوه سوار ببیت. وتی: دهباشه نهعلهکانتم بدمری. وتم: نا قاجت له سیبهری وشترهکه دابنی. دواتر موعاویه بووه خهلیفه و چوومه لای لهگهڵ خوی لهسهر تهختهکهی منی دانیشاندا [وتی: ئایا ئهم تهختهی من باستر نییه له پشتی وشترهکه؟ وتم: خهلیفه برواداران لیم گهری چونکه من تازه له نهفامی و بی باوهری رزگارم ببوو ئهوهش نهیتهی ئهه ساتانه بوو، بهلام ئهمرو نهیتهی نیسلامان ههیه و توش ئهه نهیتهت حی بهجی کرد]^(۱۳۱۱). وائیل ﷺ دهئیت: [خۆزگه م دهخواست منیش ئهه روژه له دوامهوه لهسهر پشتی وشترهکه م سوارم بکردایه]^(۱۳۱۲). ههروهها پیغمبهری خوا ﷺ پارچه زهوییهکی دایه وائیل ﷺ له ناوچهی حهزرههوت^(۱۳۱۳).

وائیل ﷺ دهئیت: [...کاتیک ویستم بگهڕیمهوه ناو قهومهکهی خۆم پیغمبهری خوا ﷺ سى نوسراوی پیدام یهکیکیان تهنها بو خۆم بوو وه دووه میان بو خۆم و بنه ماله کهم بوو وه سى هه میان بو خۆم و قهومه کهم بوو]^(۱۳۱۴).

(۱۳۰۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۱۷، ۱۲۸/۲۲)، وفي (الصغير) (رقم: ۱۱۷۶) (۱۴۳/۲) وقال محققه فيه ضعيف و جهالة، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۷۶/۹): فيه ضعيف.

(۱۳۱۰) أخرجه: أبو داود (۴۱۹۰)، وابن ماجه (۳۶۳۶)، والنسائي (۱۱/۸) وصححه الشيخ الألباني (صحيح أبي داود) (۳۵۳۰) و (صحيح ابن ماجه) (۲۹۱).

(۱۳۱۱) أخرجه: الطبراني (الطبراني) (الكبير) (۱۱۷/۲۲).

(۱۳۱۲) أخرجه: أحمد (۳۹۹/۶)، والطبراني (۱۱۳/۲۲)، والوداود (۳۰۵۸)، وابن حبان (۷۲۰۵) وقال محققه: اسناده صحيح شرط مسلم.

(۱۳۱۳) أخرجه: أبو داود (۳۰۵۸) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۶۳۱).

(۱۳۱۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۱۷/۲۲)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۷۶/۹): فيه ضعيف، وله شواهد صحيحة انظرها في:

۲۴- وهفدی بهنی قوشهیر که ناویان (بهنی عامری کوری سه عسهعه) بوو: ئەم وهفده پیش حەجی مائاواوی هاتن و موسولمان بوون و قورەوی کوری هوبهیرەیان لهگەڵ بوو. پیغمبهری خوا ﷺ ئەوی کردە بهرپرسی کۆکردنەوهی زەکاتی قەومەگەیی و پۆشاکێک و دیارییهکی پێ بهخشی. وه ههروهها (سهوری کوری عروهمیان) لهگەڵ بوو ئەویش پیغمبهری خوا ﷺ پارچه زهوییهکی ناوچهگهییانی پێ بهخشی وه نوسراویکی لهباریهوه پیدابوو^(۱۳۵). وه موعاوییهی کوری حهیدهی قوشهیریشیان لهگەڵ بوو.

موعاوییهی کوری حهیده ﷺ دمهفرمویت: [چوومه خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ و هاوهلانی بردمیانه بهردهمی و فهرمووی: ((أَمَا أَنِي سَأَلْتُ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ أَنْ يُعِينَنِي عَلَيْكُمْ بِالسَّنَةِ تُخْفِكُمْ وَبِالرَّغِبِ أَنْ يَجْعَلَهُ فِي قُلُوبِكُمْ))^(۱۳۶) واته: ((من داوام کرد له خودا سهرم بجات بهسهرتاندا و به وشکه سالی بتان ترسینیت وه تۆقین بجاته ناو دلتانهوه)). [وتە: [ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ] سویند به خوا من پیشتر نەم دەویست بێمه لات و زیاتر لهپهنجەکانی [ئەو دوو دەستەم] سویندم خوارد که نهیەم بۆ لات و [بۆ لای ئاینهگهشت] [بهلام بهردهوام وشکهسالی دهیترسانم وه بهردهوام تۆقین کرابوووه ناو دلمهوه تا ئەوهتا هاتمه خزمهتت، لهبەر ئەوه تو ئەو خودایهیی که تۆی ناردوووه ئایا به راستی ئەو تۆی ناردوووه بهمانهیی که دهیلتییت؟ فهرمووی: ((بهئێ)) وه ههر ئەو خۆی ئەو فهرمانهیی پێ کردوویت؟ فهرمووی: ((بهئێ)) [من هاتووم هیچ تیناگهه و نازانم مهگهر ئەو شتانهی که خوداو پیغمبهر ﷺ فێرم بکهن، وه من به خودا داوات لێدهکهم ئایا خودا تۆی بهچی ناردۆته لامان؟]^(۱۳۷). فهرمووی: ((به ئیسلام)) [وتە: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ پایهکانی ئیسلام و هیماکانی چین؟] [فهرمووی: ((شایهتیدان بهوهی هیچ خودایهک نییه جگه له الله وه موحهممهد بهندهو پیغمبهری خوایه)]^(۱۳۸).

(الصحيحه) (۹۹۱، ۲۹۶۳، ۱۲۸۰)، (و صحيح الجامع) (۷۱۶۸)، (۴۵۰۰، ۱۰۳۵).

(۱۳۱۵) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۳۰۳/۱) باسناد منقطع.

(۱۳۱۶) أخرجه: الطبراني (الأوسط) (۱۶۵۸)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۰۳) وقال محققه: اسناده حسن، واللفظ له.

(۱۳۱۷) أخرجه: أحمد (۲۰۰۳۷) وقال محققوه: اسناده حسن، وعبدالرزاق (۲۰۱۱۵)، ابن أبي شيبة (۲۵۷/۱۳)، وابن ماجه

(۲۳۴)، والنسائي (۴/۵)، وفي (الكبرى) (۱۱۶۶۹).

(۱۳۱۸) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۱۱۴۳۱)، والطبراني (الكبير) (۱۰۳۸/۱۹)، وأحمد (۲۰۰۱۱) وقال محققوه: اسناده حسن

[وه پښوېسته بلييت: خوځم تهسليمی خدا دهکهم وه له ههموو شتانی تر دووردهکهومهوه] وه پښوېسته دلته تهسليمی خدا بيت وه رووت بکهيته خدا وه نويزه فهرزهکان بهجی بگهيهنيت و زهکاتی فهرزیش ببهخشيت [وه خوین و سامان و ناموسی ههموو موسولمانیک لهسهر موسولمانیک حهرام و قهدهغيه] و ههموو براو پشتیوانی پهکترین [خودا هيچ کاریکی چاکه له موشريک و هاوتا بو خودا دانهر وهرناگریت، له دواى موسولمان بوونی دهبيت ناو موشريکهکان جی بهييت و بييته ناو موسولمانان نهوجا لئی ومردهگیریت، بهردهوام من نيوه دهگرم تا له ناگر دوورتان بجهمهوه، خودا بانگم دهکات و ليپرسينهوهم لهگهل دهکات و پيم دهفهرمويت: (نايا بهندهکانی منت ناگادارکردوو؟) وه من پی دهفهرمووم: خودايه [من] پهيامهکهم بهوان گهياند. نيتر با نهوهی ليره نامادهيه نهوانه ناگاداریکاتهوه که ليره ناماده نين] (۱۳۱۹) [وتم: نهی نافرتهکانمان چييان بو نيمه دروسته وه چيان بو نيمه دروست نيهه؟ فهرمووی: ((تووکهت برزينه جی رواندنې دانهويلاهکته هرکات ويستت لی بو)) (۱۳۲۰). وتم: پهکیک له نيمه هاوسهرهکهی ج مافیکی لهسهری ههيه؟ فهرمووی: ((تطعمها إذا طعمت، وتكسوها إذا اكتسيت، ولا تضرب الوجه، ولا نقبح، ولا تهجر إلا في البيت كيف وقد أفضى بعضكم إلى بعض إلا ما حل عليها)) (۱۳۲۱) (و): ((تخشرون هاهنا وأوماً بيده إلى نحو الشام مشاةً وركباناً وتجرؤن)) (۱۳۲۲) على وجوهكم [أنتم] توفون يوم القيامة سبعين أمة أنتم آخر الأمم خيرها] وأكرمها على الله (۱۳۲۳) [إنكم مدعون] تَجِيئونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُعْرَضُونَ عَلَى اللَّهِ وَعَلَى أَفْوَاهِكُمُ الْفِذَامُ وَأَوَّلُ [مَا يَتَكَلَّمُ] عَن أَحَدِكُمْ فَخُذْهُ [وَكْفَهُ] (۱۳۲۴). [مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصْرَاعٍ الْجَنَّةِ مَسِيرَةٌ أَرْبَعِينَ سَنَةً، وَلَيَأْتِينَ عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَظِيظٍ وَإِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَحْرَ الْمَاءِ وَبَحْرَ الْخَمْرِ وَبَحْرَ

(۱۳۱۹) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۱۱۵)، وأحمد (۲۰۰۷) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۳۲۰) أخرجه: ابو داود (۲۱۴۳)، والنسائي (الكبرى) (۹۱۶۰)، أحمد (۲۰۰۴۵) وقال محققوه: اسناده حسن وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۸۷۶).

(۱۳۲۱) أخرجه: الطبري (التفسير) (۶۶/۵)، الطبراني (الكبير) (۱۱۰۰۰/۱۹)، وأحمد (۲۰۰۳۰) وقال محققوه: اسناده حسن. (۱۳۲۲) أخرجه: الترمذي (۲۴۲۴)، الطبراني (الكبير) (۱۹۷۶/۱۹)، والحاكم (۵۶۴/۴)، وأحمد (۲۰۰۳۱) وقال محققه: اسناده حسن.

(۱۳۲۳) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۱۱۴۳۱)، والطبراني (الكبير) (۱۰۳۸/۱۹)، وأحمد (۲۰۰۱۱، ۲۰۰۱۵) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۳۲۴) أخرجه: ابن أبي شيبة (۱۲۱/۱۴)، وابو داود (۲۱۴۲)، وأحمد (۲۰۰۲۲، ۲۰۰۲۶) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن حبان (۱۶۰) وقال محققه: اسناده صحيح.

اللَّبَنِ وَبَحَرَ الْعَسَلِ ثُمَّ تَشَفَّقُ مِنْهُ بَعْدَ الْأَنْهَارِ)) (۱۳۲۵)

واته: ((گەر پئویستی به خۆراک بوو بیدهری وه گەر پئویستی به پۆشاک بوو بیدهری وه گەر تهمیّت کرد نابیت له رووخساری بدهیت وه نابیت بلاییت: خوا پرووت رهش بکات (یان دیز و ناشرین) وه دهبیّت تهنها له مالدای جیگهی لهگهڵ جیا بکهیتهوه، ئهوهه جوون دهبیّت (واته: ئازاری بدهیت) له کاتیگدا به پرووتی جوونهته لای یهکتیری... بۆ یهکتیر حهلال کراون] [وه ئیوه لیرهوه [پهنجهی راکیشا بهروهو شام] حهشر دهکرین بهپی و سواری [و ههندیگتان لهسهه روو رادهکیشرین] [ئیوه تهواوگهری حهفتا ئومهتن ئیوه کۆتا ئومهتن [ئیوه له ههموویان چاکترن] و پزدارترن لهلای خودا] [ئیوه بانگ دهکرین] [وهدههینرین له رۆژی قیامهتدا] و دهبرینه بهردهم خوداو دهمتان پیچراوه و [یهکههه] ئههنا که دههینرته قسه پان و [دهستانه] [وه نیوان ئههه لاهو ئهولای دهرگایهکی بهههشت ری رۆیشتنی چل ساله و رۆژیکی بهسهه دیت ئههه دهرگایه پر دهبیّت له خهکی، وه له بهههشتدا روبراو ئاوی سازگار ههیه، روبرای شهرابی پاک و بۆن خۆش، روبرای شیر و روبرای ههنگوین وه له پاشان روبرهکانی تر لهوانه جیادهههوه)).

[وتم: ئههه پیغمبهری خوا ﷺ ئههه پێش وپاشمان له کێ دیاربیت وه لهکێ بیشارینهوه؟ فهرمووی: ((أَحْفَظُ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ)) واته: ((نا بیت پێش و پاشت کهس بیبینیت جگه له هاوسهرهکهت و کهنیزهکههت)) وتم: ئههه پیغمبهری خوا ﷺ ئههه گهر له قهرمبالهغیدا بووین؟ فهرمووی: ((گهر دهموانیت نههیت کهس بیبینیت وابکه)). وتم: گهر یهکیگمان بهتهنها خۆی بوو؟ فهرمووی: ((قَالَ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ يُسْتَجِيأَ مِنْهُ)) (۱۳۲۶) [مِنَ النَّاسِ]] واته: ((خودا [له خهکی] شایستهتره تو شهرمی لی بکهیت)) (۱۳۲۷). [پاشان پیغمبهری خوا ﷺ دهستی لهسهه رانی دانا وتم: ئههه پیغمبهری خوا ﷺ ئهوه ئاینهکهمانه؟ فهرمووی: ((ئهوه ئاینهکهتانه و له ههر

(۱۳۲۵) أخرجه: ابن أبي عاصم (الآحاد) (۱۴۷۵)، ابن أبي داود (البعث) (۶۰) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان

(۷۳۸۸) وقال محققه: اسناده صحيح، وأحمد (۲۰۰۲۵، ۲۰۰۵۲) وقال محققه: اسناده حسن.

(۱۳۲۶) أخرجه: أبو داود (۴۰۱۷)، والترمذي (۲۷۶۹)، والنسائي (الكبرى) (۸۹۷۲)، وأحمد (۲۰۰۳۴) وقال محققه: اسناده

حسن، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۳۹۱).

(۱۳۲۷) أخرجه: عبدالرزاق (۱۱۰۶)، والطبراني (۱۹۸۹/۱۹)، وأحمد (۲۰۰۲۵) وقال محققه: اسناده حسن.

جیگهیهك بیت بهشت دهكات))((^(۱۳۲۸).

دواتر مالیکی کوری حهیدهی برای موعاویه هاته لای، داوایکرد ههر دووکیان بچنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ تا داوا لیبکهن دراوسیکانی بۆ بهربدات: موعاویهی کوری حهیده ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ کهسانیکی خزمانی به تۆمهتیک دستگیر کردبوو وه لای خۆی بهندی کردبوون]^(۱۳۲۹). مالیک به معاویهی برای وت: (موحهممهد دراوسیکانی دستگیر کردووم برۆ با بچینه لای تۆ پیشتر قسهت له گهل کردوو و دهتناسیت، نهویش وتی: باشه، بهدوو قۆلی رۆیشتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ [..ئهو لهو کاتهدا وتاری دهدا... مالیک وتی: (ئهی موحهممهد لهسهر چی دراوسیکانم دست بهسهر دهکهیت؟) پیغمبهری خوا ﷺ بیدهنگ بوو] مالیک وتی: دراوسیکانم بهرله بکه نهوان موسولمان بوون. پیغمبهری خوا ﷺ بایهخی پئ نهدا [مالیک وتی: دراوسیکانم به چ تاوانیک گیراون؟ بۆ سییهم جار ههر بایهخی پئ نهدا [مالیک به تورپیهوه ههستا وتی]^(۱۳۳۰): گهر وایه بۆ خهلکی دهمان وت: موحهممهد گومرایی قهدهغه کردوو...]^(۱۳۳۱). له گیرانهومیهکی تردا: سویند به خوا گهر وابکهیت خهلکی دهلین موحهممهد فهرمان دهكات و خۆی جئ بهجیی ناکات. [موعاویه دهلئیت]: من مالیکم رادهکیشا و ههر قسهی دهکرد، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئهووه چی دهلئیت؟)) [موعاویه ﷺ دهلئیت: منیش ههر لهو نیوانهده قسهم دهکرد نهبادا پیغمبهری خوا ﷺ قسهکانی بیستیت و بههوییهوه دوعا له قهومهکهم بکات و بۆ ههتا ههتایه سهرفراز نهبین [وترا: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ نهو] بهو جوۆری وت تا پیغمبهری خوا ﷺ تی گهیشت ئینجا فهرمووی: ((...دراوسیکانی بۆ بهردهن))^(۱۳۳۲).

(۱۳۲۸) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۱۱۵)، ابن أبي شيبة (۲۵۷/۱۳)، وابن ماجه (۲۳۴)، والنسائي (الكبرى) (۱۱۴۶۹)، وأحمد (۲۰۰۳۷) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۳۲۹) أخرجه: عبدالرزاق (۱۸۸۹۱)، وابوداود (۳۶۳۰)، والحاكم (۱۰۲/۴)، وأحمد (۲۰۰۱۹) وقال محققوه: اسناده حسن واللفظ له، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۰۸۷).

(۱۳۳۰) أخرجه: الحاكم (۶۴۲/۳)، وأحمد (۲۰۰۱۴) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۳۳۱) أخرجه: ابو داود (۳۶۳۱)، ابو الشيخ (أخلاق النبي ﷺ) (۷۱) وقال محققه: اسناده حسن، وأحمد (۲۰۰۴۲)، وقال محققوه: اسناده حسن، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۰۸۸).

(۱۳۳۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۹۹۷/۱۹)، ابو داود (۳۶۳۱)، والحاكم (۶۴۲/۳)، أحمد (۲۰۰۱۴، ۲۰۰۱۹، ۲۰۰۴۲) وقال محققوه: اسناده حسن.

۲۵- وەفدی جوزام:

رێفاعةى كورى زميدى جوزامى له گه‌ڵ ده كەس له خزمانى له سالى حودهيبه‌دا چوونه خزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ، ريفاعة موسولمان بوو كۆيله‌يهكى وهك ديارى به‌خشيه پيغمبەرى خوا ﷺ ناوى (مودعيم) بوو^(۱۳۳). وه پيغمبەرى خوا ﷺ نوسراوئىكى پيداواردى بۆ ناو قەومەكەى و بانگيكردن بۆ ئىسلام و هەموو موسولمان بوون^(۱۳۴).

۲۶- هاتنى وەفدى فەرەهى كورى عەمر خاوەنى وڵاتى مەعان:

فەرەهى كورى عەمرى جوزامى پياوئىكى بە وەفد نارد بۆلاى پيغمبەرى خوا ﷺ كه ناوى مەسعودى كورى سەعد بوو. فەرەه كاربەدەستىكى رۆمەكان بوو لە ناوچەى مەعان. فەرەه چەند ديارىيهكى له گه‌ڵ وەفدەكە ناردبوو بۆلاى پيغمبەرى خوا ﷺ له‌وانه ئەسپىك و گوئدرىژىكى لە ناو دا بوو. دواتر پيغمبەرى خوا ﷺ نامەيهكى بۆ نارد و تيايدا هەوالى گەيشتنى نيردر او وهكەى و موسولمان بوونى خۆى و قەومەكەى بى ر‌اگەيانند و چەند ديارىيه‌كيشى بۆ نارد.

دواتر پاشاى رۆمەكان بەو كارمیان زانى وه فەرەه‌میان بانگکرد تا له ئىسلام پاشگەز بێتەوه بەلام فەرەه قایل نەبوو دواتر بەنديان کرد و كوشتیان^(۱۳۵).

۲۷- هاتنى وەفدى نەجران:

ئىبنو ئىسحاق رضي الله عنه دەفەر مویت: [موحه‌ممه‌دى كورى جه‌عفرى كورى زوبه‌ير^(۱۳۶). بۆى گيراپومه‌تەوه وتى: وەفدى نەجران هاتنه شارى مەدينه له خزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ]^(۱۳۷). چوونه مزگه‌وته‌كەى له دواى نوێژى عەسر، ئەوان هەموويان پۆشاكى

(۱۳۳) أخرجه: البخاري (٦٧٠٧)، ومسلم (١١٥)، وابوداود (٢٧١١).

(۱۳۴) أخرجه: هشام (السيرة) (٢٠٦/٤)، وابن سعد (٣٥٤/١)، الحافظ (الإصابة) (٤٤١/٣)، والطبراني (الكبير) (٤٥٦٢)، وقال الهيثمي (المجمع) (٣١٣/٥) الاسناده إلى ابن سحاق جيد.

(۱۳۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٠٢/٤)، والبيهقي (الدلائل) (٤٠٩/٥)، وابن الاثير (اسد الغابة) (٣٤٠/٤)، والحافظ (البدایة) (١٠١/٥).

(۱۳۶) وقدروى الحديث: ابن مردويه باسناد متصل عن ابن اسحاق عن عاصم بن عمر عن محمود بن ليبيد عن رافع بن خديج كما في (تفسير ابن كثير) (٣٥٥/٢).

(۱۳۷) في رواية ابن سعد (٣٥٧/١): ان النبي ﷺ كتب اليهم فخرج إليه وفدهم في أربعة وعشرون رجلاً.

سپی و جوانیان له بهردابوو به وینهی پیاوانی بهنی حاریسی کورپی کهعب، ههنديک له هاوهلان ئەوانیان بینی وتیان: (تا ئیستا وهفدی بهو جوړه مان نه دیوه). کاتی نوێز کردنیان هات له مزگه وته کهی پیغمبهری خوا ﷺ به رهو رۆژه لات نوێزیان کرد و پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((لئیان گهرین)) دواتر پیغمبهری خوا ﷺ قسهی کرد له گه ل ئەبو حاریسی کورپی عهلقه مه و عاقیبی عهبدولمه سیح و و سهیدولئه له هم ئەوان هه موو گاوریوون له سه ر ئاینی پاشاکه یان، هه رچه نده له ناو خو شیاندا جیاواز بوون هه یان بوو ده یوت: عیسا خودایه و ههنديکیان ده یان وت: ئەو کورپی خوا به. وه ههنديکیان ده یان وت: ئەو سپی سه هه مه...

ئەوانه ی ده یان وت خودایه به لگه یان ئەوه بوو ده یان وت: ئەو مردووی زیندو کردۆته وه و نه خو شی چاک کردۆته وه و غه یب و په نهانیه گانی باسکردوو وه به وینه بالداری له قور دروست کردوو و فوی پێدا کردوو به تته بالنده. له راستیدا هه موو ئەوانه به فه رمانی خودا بوون تا بیکاته نیشانه یه ک بۆ خه لگی.

وه ئەوانه ی ده یان وت: ئەو کورپی خودایه به لگه یان ئەوه بوو که ده یان وت: باوکی نه بووه و هه ر له دایکی بووه قسه ی کردوو و هه یج مرۆفیک ئەوه ی له وه و پێش نه بیستوو. وه ئەوانه ی ده یان وت: ئەو سپی سه هه مه به لگه یان ئەوه بوو ده یان وت: خودا ده ئیت ئەنجاماندا و فه رماناندا و دروستمان کرد و به جیمان گه یاند. ده یان وت: گه ر یه ک خودا بووایه ده ی وت: ئەنجام دا وه فه رماندا و دروستم کرد و به جیم گه یاند.

سه باره ت به ته گانیان قورئان دابه زی. پیغمبهری خوا ﷺ له گه ل دووان له گه وره گانیان قسه ی کرد و فهرمووی: ((موسولمان بن سه لامه ت ده بن)) وتیان: ئیمه موسولمان بووین. فهرمووی: ((هه ردووکتان موسولمان نه بوون له بهر ئەوه موسولمان بن)) وتیان: به لکو ئیمه له پێش تۆ موسولمان بووین. فهرمووی: ((هه ردووکتان درۆ ده که ن [گه ر پیتان خو شه پیتان ده ئیم چی رپگریتان ده کات موسولمان نه بن؟]) وتیان: ده ی پیمان بلێ. فهرمووی: ((ئوه ی رپگریتان ده کات له هاتنه ناو ئیسلام ئەوه یه که ده ئین خودا کورپی هه یه و خاچ ده په رستن^(۱۳۳۸) و گوشتی به راز ده خو ن

(۱۳۳۸) فی رواية: الواقدي (۹۰)، وأحمد (الفضائل) (۱۳۷۴۰): (سجودكما للصب) وفي رواية (حب الصلب)، وانظر: رواية ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۱۷۵).

[و مهی دهخونهوه] و تیان: چی دهئیت سهبارت به عیسا ﷺ [تۆ وا رادهگهیهنیت که نهو بهندهی خودایه؟ فهرمووی: ((بهئین)) و تیان: ئایا به وینهی عیسات بینیه و بیستوته؟] باشه نهو باوکی کییه؟ نهی موحهمهده؟ پیغمبهری خوا ﷺ بی دهنگ بوو وهلامی نهدانهوه^(۱۳۳). به هۆی نهو جیاوازیانهوه خوی گهوره سهرمتهی سورتهی (آل عمران)ی دابهزاند ههتا ههشتا وههههه... ئایهت...

له دوایدا پیغمبهری خوا ﷺ ههوالی له خواوه بۆ هات بۆ یهکلاکهروهی و تهکانیان فهرمانی پێ کرا گهر ئهوان نهو راستیانیهیان قبول نهکرد ههردوولا دوعا بکهن و نهفرتهی خوا بهر نارهبهوان بکهویت... بهلام ئهوان و تیان: نهی باوکی قاسم ماوهمان بدهری تا راپویزی خویمان بکهین و دواتر دینهوه لات بۆ داواکاریهکته، رۆیشتن و بهتهنها لهگهڵ عاقب که خاوهن بۆجوون و ژیری ناویان بوو و تیان: نهی عهبدلمهسیح دهئیت چی؟ وتی: سویند بهخوا نهی کۆمهالی گاوران خوێتان دهمزانن که موحهمهده پیغمبهریکی نیردراوه وه ههوالی راستی پییه سهبارت به مهسیح، وه خوێتان دهمزانن ههر قهومیك نهو کاره بهرامبهر به پیغمبهران بکهن نهوکات گهورهیان نامینیت و بچوکیان گهوره نابیت، گهر ئیوه نهو کاره بکات لهبن دین، گهر ئیوه هۆگری ناینهکتهانن و دهمانهویت لهسهر وتهکانی خوێتان بمیننهوه نهوه باشه که ئیوه لهگهڵی رێبکهون و بگهڕینهوه ناوچهکتهان. [جابر ﷺ دهفرمویت: له بهیانیدا پیغمبهری خوا ﷺ دهستی عهلی و فاتهمه و حوسهینی گرت و داوای کرد ئهوانیش دوو سهرکردهکتهان بێت. بهلام ئهوان نههاتن]^(۱۳۴)، [دواتر هاتنه خزمته پیغمبهری خوا ﷺ و تیان: نهی باوکی قاسم راپوچوونمان وهههیه که ئیمه نهو کاره نهککهین وه خوێت لهسهر ئاینی خوێت بمیننهروه وه ئیمهش لهسهر ئاینهکتهی

(۱۳۳۹) أخرجه: ابن أبي حاتم (التفسير) (۳۶۰۶)، والطبراني (التفسير) (۷۱۶۱) واسناده ضعيف كما في (لباب النقول) (۷۵)، في رواية: ان الرسول ﷺ كره جدالهم، فعن عبدالله بن الحارث ﷺ مرفوعاً: (لوددت ان بيني وبين أهل نجران حجاباً) قال عبدالله: (أي) (من شدة ما يجادلونه).

(۱۳۴۰) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) (۲۴۴) وهو من مرسل الشعبي ومراسيلهُ صحيحة، وقد جاء الحديث مطولاً عند: البيهقي (الدلائل) (۲۸۵/۵) عن سلمة بن شيوخ وهو مجهول و الرواية ضعيفة.

خۆمان دهمینینهوه^[۱۳۴۱] [وه پێکهوتین که سهرا نه بدمین]^[۱۳۴۲]. له گێرانه و مهیهکی تر دا: [پێغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((سویند به و زاتهی که بهراستی منی نار دووه گهر ئه و دوانه به و دو عای (موباهه لهیه) واته: داوای سزا و تورهبوونی خودا بۆ ئه وهی نارهبوایه) رازی بوونایه ناگر به سهر ناوچه که یاندا دهباری]^[۱۳۴۳].

ئیبنو عباس ؓ ده فهرمویت: گهر ئه وان وه هایان بگردایه کاتیک ده گه رانه وه هه یج مال و مندالی خویان نه ئه دی]^[۱۳۴۴]. له گێرانه و مهیهکی تر دا: [پێغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((لَقَدْ آتَانِي الْبَشِيرُ بِهَلَكَةِ اَهْلِ نَجْرَانَ لَوْ مَمَّا عَلَي الْمَلَاعِنَةِ حَتَّى الطَّيْرِ عَلَي الشَّجَرِ اَوْ الْعُصْفُورِ عَلَي الشَّجَرِ))^[۱۳۴۵] واته: ((مژده م پێ گه یشت به له ناوچوونی خه لگی نه جران، گهر ئه وان پێداگریان بگردایه با ئه دی سهر دره خته کانی شیان له ناو ده چوو]. [دواتر عاقیب و سهید هاتن و وتیان: ئیمه هه موو ئه وان هت بۆ جی به جی ده که یان که داوات کردووه، به لām تۆ پیاویکی متمانه پیکراومان له گه ل بنیره [له هاوه لانت کیان خۆت به باشی دهمزانی تادا دهمزیمان بکات له و شتانهی که جیاوازیمان له نیواندا دهبیت له سامانه گانمان چونکه ئیمه له ئیوه رازین]^[۱۳۴۶] ته نها که سیکی به متمانه و بر واپی کرومان له گه ل بنیره. پێغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی: ((الْبَعَثَنَّا مَعَكُمْ رَجُلًا اَمِيْنَا، حَقَّ اَمِيْنٍ، حَقَّ اَمِيْنٍ)) واته: ((که سیکتان له گه ل دهنیرم متمانه و بر واپی پیکراو سه رراستی ته و او ته و او بیت)): ((هاوه لāن له ویندا هه موویان سه ریان بۆ به رز کرده وه، پێغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی: ((قُمْ يَا اَبَا عُبَيْدَةَ بِنَ الْجَرَّاحِ)) واته: ((ههسته ئه ی نه بو عوبه یده ی کورپی جه راح)) کاتیک که هه ستا فهرمووی: ((هَذَا اَمِيْنُ هَذِهِ الْاُمَّةِ))^[۱۳۴۷] واته: ((ئه مه

(۱۳۴۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۰/۲)، وأحمد (الفضائل) (۳۷۴) وقال محققه مرسل رجاله ثقات، والطبراني (۷۱۸۱)، وابن أبي حاتم (التفسير) (۳۶۱۷)، والواحيدي (اسباب النزول) (۹۰)، وابو نعيم (الدلائل) (۲۴۴)، والحاكم (۵۹۳/۲) و (۲۶۷/۳) وصححه على شرط مسلم وواقفه الذهبي حديث مرسل صحيح الاسناد: كما في (صحيح اسباب النزول) (۷۲) وضعفه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۴۵۹).

(۱۳۴۲) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) (۲۴۵)، وابن أبي شيبه (التاريخ) (۵۸۴/۲) وفيه الكلبي متهم وابوصالح ضعيف. (۱۳۴۳) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) (۲۴۴)، وعبدالرزاق (التفسير) (ص: ۹۹)، والقرطبي (التفسير) (۱۷۰۲) وهو مرسل صحح الاسناد.

(۱۳۴۴) أخرجه: ابن أبي حاتم (التفسير) (۳۶۲۰)، وأحمد (۲۲۲۵) وقال محققه: سنده صحيح، و الترمذي (۳۳۴۸). (۱۳۴۵) أخرجه: ابن أبي شيبه (المصنف) (۳۲۸۴۸، ۳۸۱۶۹) وقال محققه: مرسل رجاله ثقات وهو من مراسيل الشعبي وهي صحيحة.

(۱۳۴۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۰/۲)، وأحمد (الفضائل) (۱۷۴) وقال محققه: مرسل رجاله ثقات. (۱۳۴۷) أخرجه: البخاري (۴۳۸۰)، ومسلم (۲۴۲۰)، وأحمد (۳۹۳۰) وقال محققوه: اسناده صحح على شرطهما، والنسائي

متمانه پیکراوی ئەم ئومەتەیه))].

له گێرپانه و مێهکی تردا: ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: [خەلگی یەمەن هاتنە خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ وتیان: پیاویکمان له گەلدا بنێره کتێبه کهی خوداو سونەت و ئیسلامان فێربکات، پیغمبهری خواش ﷺ دەستی ئەبو عوبەیدە گرت و فەرمووی: ((ئەمە متمانه پیکراوی ئەم ئومەتەیه)) [و له گەلای ناردن]]^(۱۳۴).

له گێرپانه و مێهکی (لاوازدا) هاتوو وهك شەعبی ﷺ دەفەرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ نامەیهکی نوسی بۆ گاوردەکانی ناوچهی نهجران و تێیدا هاتبوو: ((أَنْ مَنْ بَاتَعَ مِنْكَ بِالرِّبَا فَلَا ذِمَّةَ لَهُ))^(۱۳۴) واتە: ((هەر کهسێک له ئێوه مامه له به رېبا (سوو) بکات پهیمانی له گەلدا هه لده و هشینرێتهوه)).]. وه ئەبو مولەیح ﷺ دەفەرمویت: [وه تێیدا هاتبوو: ((نابیت رېبا واتە: (سوو) بخۆن گەر ئهوهیمان ئهههجمدا من ببههريم له هه موو پهیمانه گانیان))]^(۱۳۵).

وهفده کهی نهجران خالێکی رهشیان به قاچی عومرهوه ﷺ بینی وتیان: ئەمە ئهوه کهسهیه که راما دهگوێزیت له ناوچه کهمان: ئیبنو عباس ﷺ دەفەرمویت: [عومەر سواری ئەسپێک بوو [له زهمانی پیغمبهری خوا ﷺ] و غاری داو پانی و قاچی دهرکهوت که خالێکی رهشی پێوه بوو وتیان: ئەمە ئهوه پیاوهیه که له کتێبه کهماندا هاتوو که دەرمان دهکات له ناوچه کهی خویمان]^(۱۳۵). وه موغەیرهش ﷺ دەفەرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ منی نارد بۆ ناوچهی نهجران، ئهوان به منیان وت: ئێوه له قورئانه که تاندا ئەمە ی تێدایه (يَا أُخْتَّ هَارُونَ)، به لām له نیوان عیسا و موسادا [خودا دهمانیت چهندهها سالآ ههیه؟] ده لیت: من نهم دهمانی چیان وه لām بدهمهوه، تا دواتر گه راماوه خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ وه به منی فەرموو: ((أَلَا

(الکبری) (۸۱۹۶)، وابن ماجه (۱۳۶).

(۱۳۴) أخرجه: أحمد (۱۳۲۱۷، ۱۴۰۴۸، ۱۲۴۸۱) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم. أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۱۷۰) وقال محققه: مرسل واسناده ضعيف.

(۱۳۴۹) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۱۷۰) وقال محققه: مرسل واسناده ضعيف.

(۱۳۵۰) أخرجه: ابي عبيد (الأموال) (۵۰۲)، وابن زنجوية (الأموال) (۷۳۲) وقال محققه: مرسل واسناده ضعيف وفيه متروك.

(۱۳۵۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۳)، و ابو نعيم (معرفة الصحابة) (۱۷۲۵) واسناده صحيح كما قال السيوطي انظر

(منتخب كنز العمال) (۲۶۹/۵) وقال الهيثمي (المجمع) (۶۱/۹): اسناده حسن.

أَخْبَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا يُسَمَّوْنَ بِأَنْبِيَائِهِمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ))^(۱۷۳۲) واتە: ((ئەوی بۆ پیت نەوتن ئەوان بەناوی پیغمبەران و پیاو چاگانى پيش خۆيان ناویان دەبردن)). بەلام لە زەمانى عومەردا پەیمان نامەكەیان شكاند و كەوتنە رەبوا سوو خۆری وە ئەوئەش ھۆكاری گواستەوئەیان بوو^(۱۷۳۳).

سالم ﷺ دەفەر مویت: [خەلكى نەجران ژمارەیان گەیشتە چل ھەزار كەس، عومەر ﷺ دەترسا لە پشتمووە ناپاكیى لە موسولمانان بكەن، دواتر خۆیان ئیرەیی كەوتە ئیوانیان، ھاتنە خزمەت عومەر ﷺ وتیان: ئیمە ئیرەییمان كەوتۆتە ئیوان لەبەر ئەووە پامان بگۆیزە. پشتریش نامەى پیغمبەرى خویان ﷺ لایبوو كە نابیت كەس رایان بگۆیزیت. عومەر ﷺ ئەم ئیرەییەى بەھەلێكى گونجاو زانی بۆ راگواستنیان. ئەوان دواتر پەشیمان بوونەووە و ھاتن و وتیان: ئیمە لە بریارەكەمان پاشگەز دەبینەووە. عومەر ﷺ ئەووی لێقبول نەكردن و رای گواستن. لە سەردەمی عەلى ﷺ ھاتنەووە و پیمان وت: گەرەى برواداران نوسراوت بەدەست خۆتەو تەكاردن لە زمانى خۆتدایە، عومەر پشتر ئیمەى لە ناوچەكەمان راگواستین. تۆ ئیمە بگێرەووە. عەلى ﷺ رازی نەبوو وە فەرمووی: ئەى ھاوار لە ئیووە عومەر فەرمانەكانى رێك و راست بوون وە من ھیچ فەرمانێكى ئەو ناگۆرم]^(۱۷۳۴).

ناوی چەندەھا وەفد ھاتوو بەلام ھەموویان ئیسنادیان لاوازە و ناكړینە بەلگە و ئیمەش لێردا نەمان ھیناون. تێكړای وەفدەكانیش ژمارەیان دەگاتە سەد وەفد ھەندێك لەوانە وەفدى ھەزرەمەوت، بەنى عەبس، بەنى مۆرە، بەنى سوعلبە، بەنى كیلاب، بەنى عەقیل، بەنى سحیم، بەنى ھیلال، بەنى بكاء و ئەشجەع و باھیلە و بەنى سولیم و تەغلیب و تەجى و خەوولان و جەعف و زوبەید و ئەلسەدەف و خوشبەین و بەنى عەزرە و بەھدا و جوزام و غەسان و عەمیش و موزحیح و غامود و نەفەع و ئەزد و غافیق و سومالە و ئەسلەم و مەھرە و جیشان و بەنى نومەیر و بەنى سببەع و رەببەعە.... ھتد^(۱۷۳۵).

(۱۷۳۲) أخرجه: مسلم (۲/۲۱۳۵)، (۱/۱۶۸۵)، والترمذی (۳/۳۱۵۵)، وابن حبان (۶/۶۲۵۰)، والطبرانی (الکبیر) (۹/۹۸۶/۲۰).

(۱۷۳۳) أخرجه: ابو یوسف القاضي (الخراج) (ص: ۷۲)، وای عبید (الأموال) (۵/۵۰۴).

(۱۷۳۴) أخرجه: ابن أبی شیبە (المصنف) (۳/۳۲۶۶۷، ۲/۳۸۱۷۲) فی اسنادە سام و ھو لم یدرک عمر ﷺ.

(۱۷۳۵) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۱/۳۶۰/۳۲۰)، وابن کثیر فی (البدایة) (۸/۸۰، ۹/۱/۵)، انظر (جمهرة انساب العرب)

ناردنی موغازی کۆری جەبەل ﷺ و ئەبوموسای ئەشعەری ﷺ بۆ یەمەن

پیغمبەری خوا ﷺ بایەخیکی تاییەتی بە یەمەن دەدا چونکە ئەوان عەرەبی ڕەسەنن وە سەرچاوەی عەرەبن و بە کەسانیکی ژیر و زاناو دانا ناسرابوون ئەبو موسای ئەشعەری ﷺ دەفەرمویت: [كَاتِيكَ تَهُو نَائِيَتَهُ دَابَهْزِي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِحَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ.....﴾ (المائدة) واتە: (ئەو ئەو کەسانە ی باوەرتان هیناوا! هەرکە سینکتان لەنایینی خۆی، (واتە: لەدینی ئیسلام) پاشگەز بێتەو وەرگەڕێ ئەوا خوا لەمەولا کەسانیک دینیت، ئەوەندە گوێپارێهلی دەبن خۆشی دەوین و ئەوانیش ئەویان خۆش دەوێ و لەناستی خاوەن باوەراندان، خۆ بەکەمزان و بەسۆزن و بەرامبەر بە بێ باوەران و خۆ بەگەورەزان و سەربلندو دەروون بەرز و توندوتیژو بەهەلمەتن، وە بۆ ڕەزامەندی خواش تێدەکووشن و جەنگ دەکەن و لە تەشەر و لۆمە ی لۆمە کەرانیش ناترسن و باکیان نابن، ئەو خۆشەویستی و تیکۆشانە فەزڵ و بەخشی خاویە بەهەرکەسێک خۆی بێیەوی دەیدا و خواش فەزڵ و میهرەبانی فراوانە، زۆریش زانایە، دەزانێ کێ شایستە ی ئەو بەخشینەیه) پیغمبەری خوا ﷺ شتیکی بەدەستەو بوو بەو دەستی ڕاکێشا بۆ ئەبو موسا (۱۲۵۶) و فەرمووی: ((ئەوانە قەومی ئەبو موسا)) (۱۲۵۷).

ئیبنو عەباس ﷺ دەفەرمویت: [پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحَ وَجَاءَ أَهْلَ الْيَمَنِ رَاقِقَةً أَفْنَدْتَهُمْ، لِيَنَّهُ طَبَاعُهُمْ، سَخِيَةً قُلُوبُهُمْ عَظِيمَةً خَشِيَتُهُمْ فَدَخَلُوا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا)) (۱۲۵۸). واتە: ((هەرکات سەرکەوتنی خودا هاتە دی و خەلکی یەمەن هاتن ئەوان هەموو دلایان نەرمە و بەخشندهو له خوا ترسن و خۆرەوشت نەرم و

(۴۲۰، ۴۸۰)، و(السيرة في ضوء مصادرها الأصلية) (ص: ۶۶۸، ۶۷۱).

(۱۲۵۶) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (۳۷)، الترمذي (۳۷۹۵)، والحاكم (۲۳۳/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وصححه كل من: الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۸۷۵) و (صحيح الأدب) (۲۵۷)، والشيخ مقبل (الصحيح المسند) (۱۳۰۹).

(۱۲۵۷) أخرجه: الحاكم (۳۱۳/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، و الطبراني (الكبير) (۷۱/۷)، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۳۳۶۸).

(۱۲۵۸) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۱۱۶۴۸)، ابن حبان (۷۲۹۸) وقال محققه: صحيح لغیره، و الطبري (۳۸۲۳) وقال محققه: حديث حسن، واللفظ له.

جوانن)) وه دواتر هه موویان به کۆمهڵ هاتنه ناو ئیسلامهوه]. پیغمبهری ﷺ له هاوه لانیدا موعازی هه لێبژارد چونکه ئهو خاومنی چهندهها سه روهری بوو له وانه: پیغمبهری ﷺ ده فهرمویت: ((مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ أَعْلَمُ النَّاسِ بِحَلَالِ اللَّهِ وَحَرَامِهِ))^(۱۳۵۹) واته: ((موعازی کورپی جه بهل له هه موو خه لکی زاناره به حه لال و حه رامی خودا)). وه ده یفه رموو: ((إِنَّ الْعُلَمَاءَ إِذَا حَضَرُوا رَبَّهُمْ عَزَّوَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَانَ مُعَاذُ بْنُ أُدِيْبِهِمْ رَتْوَةً (أَي: رَمِيَّةً) بِحَجْرٍ)) واته: ((زانایان کاتیک ده چنه خزمه تی خودا له قیامه تدا موعاز له پیش هه موویانه وه ده بیته به ماوه ی به رد هه لدانیک)) موعاز سه خی ته بیعه ت بوو به هۆیه وه توشی فه رزاری ی هاتبوو، بۆیه نێردرا بۆ یه مه ن تا بتوانی ته فه رزه کانی پربکاته وه. که عبی کورپی مالیک ﷺ ده فهرمویت: [موعازی کورپی جه بهل ﷺ گه نجیکی چاو لێبۆشه ر و له سه رخۆ بوو، له ناو هه موو گه نجانی خزمانی خۆی باشته بوو، له سالی نازاد کردنی مه ککه دا پیغمبهری ﷺ کردیه به رپرسی کۆمه لیک و نارديه یه مه ن]^(۱۳۶۰).

وه هه روه ها ده فهرمویت: [موعازی کورپی جه بهل گه نجیکی جوان و له سه رخۆ و چاو لێبۆشه ر بوو باشته رینی گه نجانی خزمانی خۆی بوو، [پاره ی لای خۆی نه ده هێشته وه، به و جۆره به رده وام بوو تا به ته واوی فه رزاری یه کی قورسی به سه ر خۆی هینا] پیغمبهری ﷺ قسه ی له گه ل خاوه ن فه رزه کاندا کرد و ئه وان نه یان توانی بۆی که م بکه نه وه، له راستیدا ئه وان بۆ هه رکه سه یکیان که م نه کردایه ته وه له به ر تکاکاری پیغمبهری ﷺ بۆ معازیان که م ده کرده وه، بۆیه ناچارانه هه موو ماله که ی موعاز فرۆشراو دابه شی خاوه ن فه رزه کان کرا به و هۆیه وه موعاز بی پاره و مایه بوج بوو... پیغمبهری خواش ﷺ ناردی بۆ یه مه ن تا فه ره بوویه کی بۆ بکاته وه...]^(۱۳۶۱).

بیشته ر ئه بو موسای ئه شه ری ﷺ دوو که س له خزمانی له گه لی چوونه خزمه ت پیغمبهری ﷺ داوای به ر پرسیاری تیان لیکرد، به وان رازی نه بوو له جی ئه وان به

(۱۳۵۹) أخرجه: ابو نعیم (الحلیة) (۲۲۸/۱)، وصححه الشيخ الألبانی فی (الصحیحة) (۱۴۳۶).
(۱۳۶۰) أخرجه: ابن سعد (۳۴۷، ۳۴۸/۲)، وابو نعیم (الحلیة) (۲۲۹/۱) وصححه الشيخ الألبانی فی (الصحیحة) (۱۰۹۱) و (صحیح الجامع) (۴۸۹).
(۱۳۶۱) أخرجه: الحاكم (۳۰۶/۳) وصححه علی شرطهما، و البیهقی (الدلائل) (۲۱۲۷) وقال محققه: اسناده صحیح.

ئەبو موسای ﷺ: فەرموو: ((...بەلام ئەبو موسا تۆ لە جی ئەوان برۆ بۆ یەمەن)) ئیتر بەو جۆرە ناردی بۆ یەمەن و بەدوایدا موعازیشی نارد^(۱۳۲). پیغمبهری خوا ﷺ کاتیک ئەوانی نارد بوو [فەرمانی پیکرد بوون خەلکی فیری قورئان بکەن]^(۱۳۲).

ئیبنو عەباس ﷺ و ئەبو بوردە ﷺ دەفەرموون: [پیغمبهری خوا ﷺ ئەبو موسا و مەعازی ﷺ نارد بۆ یەمەن و پێی فەرموون: ((يَسْرًا وَلَا تَعْرًا، وَبَشْرًا وَلَا تَنْفَرًا وَتَطَوَّعًا [وَلَا تَخْتَلِفًا - وفي رواية - وَلَا تَفْتَرِقًا]))^(۱۳۳) واتە: ((کار ئاسانی بکەن و کارگرانی مەکەن وە دلیان خۆش بکەن و راویان مەنێن وە تەبابین و [جیاواز و ناکۆک مەبن]))]. وە فەرموو: ((عَلِمُوا وَيَسْرُوا وَلَا تَعْسُرُوا وَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُسْكِتْ))^(۱۳۴) واتە: ((فیرکارین و کار ئاسانی بکەن و بارگرانی مەکەن وە گەر یەکیکتان تورمبوو با بیدەنگ بیت)). وە فەرموو: ((سَكُنُوا وَلَا تَنْفِرُوا))^(۱۳۵). واتە: ((نارامیان بکەن و ئەو خەلکە لە ناینەگەیان) راو مەنێن)). وە بە هەردووکیانی فەرموو: ((لَا تَأْخُذَا الصَّدَقَةَ إِلَّا مَنْ هَذِهِ الْأَرْبَعَةِ: الشَّعِيرِ، وَالْحِنْطَةِ، وَالزَّيْبِ، وَالتَّمْرِ))^(۱۳۶) واتە: ((زەهکات تەنها لە گەنم و جو و میوز و خورما وەربگرن)).

ئەبو موسا ﷺ پرسیاری لە پیغمبهری خوا ﷺ کرد و وتی: ائەه ی پیغمبهری خوا ﷺ لە ناوچەگەماندا شەرابێکیان هەیه پێی دەلێن (ئەلمیزەر) لە جو دروستی دەکەن وە شەرابێکی تریان هەیه ناوی (ئەلبیتەع) لە هەنگوین دروستی دەکەن. (ئایا دروستە خواردنەوهیان؟). فەرموو: ((كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ))^(۱۳۷) واتە: ((هەموو سەرخۆشکەرێک حەرام و قەدەغەیه)). لە گێرانهوهیهکی تردا هاتوو: [وتەم: ئەه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئەوان شەرابێکیان هەیه لە تری دروستی دەکەن دەه کولێن

(۱۳۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۴۴/۲۰)، و عبدالرزاق (۱۵۱۷۷)، والحاكم (۱۶۹، ۲۷۳/۳) وصححه غلى شرطهما ووافقاه

الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۲۸)، وقال الحافظ في (المطالب) (۶۹/۱): اسناده صحيح.

(۱۳۳) أخرجه: البخاري (۶۵۲۵)، ومسلم (۱۷۳۳).

(۱۳۴) أخرجه: الحاكم (۵۶۷/۱) وصححه على شرطهما ووافقاه الذهبي.

(۱۳۵) أخرجه: البخاري (۱۰۸۸)، ومسلم (۱۷۳۳)، وأحمد (۲۱۳۶).

(۱۳۶) أخرجه: البخاري (الأدب المفرد) (۴۷۳۹)، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۱۳۷۵) و (صحيح الأدب المفرد)

(۱۸۴).

(۱۳۷) أخرجه: الحكم (۴۰۱/۱) وصححه ووافقاه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۱۱۸/۴) وصححه الشيخ الألباني في (تمام

المنته) (۳۶۹) و (الارواء) (۸۰۱).

(۱۳۶۸) أخرجه: البخاري (۴۳۴۵، ۴۳۴۴).

تا خهست دهبیتهوه و (ئهلمیزم) یان ههیه له جو و گهنمه شامی دروستی دهکهن (نایا دروسته؟) فهرمووی: ((كُلْ مَا أَسْكَرَ عَنِ الصَّلَاةِ فَهُوَ حَرَامٌ))^(۱۳۹) واته ((ههموو شتیك خاوهنهکهی له نوێژ سهرخووش بکات حهرام و قهدهغهیه)).

نامۆزکاریهکانی پیغمبهری خوا ﷺ بۆ موعازی کوری جهبهل

۱- ئیبنو عهباس رضی اللہ عنہ دهیگیپرتیهوه: پیغمبهری خوا ﷺ کاتیك موعازی نارد بۆ یهمن نامۆزگاری کرد و فهرمووی: ((تۆ دهچیته ناوچهیهکهوه جولهکهو گاورو خاوهن کتیبی ئییه. گهر جویته لایان بانگیان بکه تا شایهتی بدن که هیچ خویهک نییه جگه له الله وه موحهممهد بهندهو پیغمبهری خودایه، گهر ئهوان لهوهدا گوێپرایهت بوون پاشان پێیان رابگهیهنه که خودا پێنج نوێژی به پێویست داناوه لهسهریان له شهو رۆژیکدا، وه گهر لهوهشدا گوێپرایهت بوون، پێیان رابگهیهنه خودا به پێوستی داناوه له سهریان زهکات له دهولهمهندهکانیان وهربگیریت و بدریته ههژارهکانیان، گهر ئهوان لهوهشدا گوێپرایهت بوون وریابه چاکترینی سامانهکانیان له زهکاتدا وهرمهگره، وه خوێت بپاریزه له دعای ستم لیکراو چونکه هیچ بهربهستیك له نیوان ئه و خوادا نییه))^(۱۴۰).

۲- موعاز رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: پیغمبهری خوا ﷺ نامۆزگاری کردم و فهرمووی: ((يَا مُعَاذُ اَتَقِي اللّٰهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَ اَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَّحُهَا، وَ خَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقِ حَسَنٍ))^(۱۴۱) واته ((ئهی موعاز [له ههر جیگهیهک بوویت له خودا بترسهو گوێپرایهتی ببه] وه چاکه ئهنجام بده له دواي خراپه دهیسپرتیهوه وه به رهوشتی جوان رهفتار لهگهڵ خهلکی بکه)).

۳- موعاز رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: وتم: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ نامۆزگاریم بکه، فهرمووی: ((أَفْشِ السَّلَامَ، وَأَبْذِلِ الطَّعَامَ، وَاسْتَحْيِ اللّٰهَ إِسْتِحْيَاءَكَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِكَ، وَإِذَا أَسَأْتَ

(۱۳۶۹) أخرجه: أحمد (۴/۴۱۷)، والطيالسي (۴۷۹)، ابن حبان (۵۳۷۳) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۳۷۰) أخرجه: البخاري (۴۳۴۷).

(۱۳۷۱) أخرجه: أحمد (۲۹۸۸) وقال محققوه: حديث حسن، والترمذي (۱۹۸۷)، والطبراني (الكبير) (۲۰/۱۲۹۸)، والبيهقي

(الشعب) (۷۶۶۰) وقال محققه: اسناده حسن، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۳۱۶۰).

فَأَحْسِنُ وَلْتَحْسِنِ خُلُقَكَ مَا اسْتَطَعْتَ))^(۱۳۳) واته: ((سلاو له خه لک بکه و خواردن بيه خشه به وينه ی پياويکی خزمانی خوت، شهرم له خودا بکه، وه گهر خراپهت نه انجامدا چاکه بهدوايدا بکه و تادهتوانيت با رهوشنت جوان بیت)).

۴- موعاز ﷺ دهفهرمويت: وتم نهی پیغهمبهری خوا ﷺ ناموزگاریم بکه، فهرمووی: ((اعْبُدِ اللّٰهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، وَاعْذُ نَفْسَكَ فِي الْمَوْتِ، (و) عَلَيْنِكَ بِتَقْوَى اللّٰهِ مَا اسْتَطَعْتَ] وَأَذْكُرِ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ عِنْدَ كُلِّ حَجْرٍ وَعِنْدَ كُلِّ شَجَرٍ، وَإِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً [فاحدث عندها تَوْبَةً] (و) اعْمَلْ بِجَنَابِهَا حَسَنَةً: السِّرُّ بِالسِّرِّ، وَالْعَلَانِيَةُ بِالْعَلَانِيَةِ))^(۱۳۴) واته: ((خوا بپهرسته وهك بيبينييت (و جاورت لئی بیت) وه خوت به مردووهكان بزميره و [تا دهتوانيت گوپرايهل و فهرمان بهرداری خوا ببه] وه يادی خودا بکه لای هه موو بهردیک و لای هه موو درهختیک، وه گهر خراپهت نه انجامدا [توبه ی بۆ تازه بکه ره وه] وه له گپرايه هه ميه کی ترده فهرمووی: ((اعْبُدِ اللّٰهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ وَاعْذُ نَفْسَكَ فِي الْمَوْتِ وَإِنْ شِئْتَ أَنْبَأْتُكَ مَا هُوَ أَمْلِكُ لَكَ مِنْ هَذَا كُلِّهِ قَالَ مَا هُوَ قَالَ هَذَا وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى لِسَانِهِ))^(۱۳۵) واته: ((خودا بپهرسته وهك نه بيبينييت. وه گهر دهتهويت بیت راده گه يه نم شتيك كه پيوسته ناگات لئی بیت نه ميه)). دهستی راکيشا بۆ زمانی].

۵- موعاز ﷺ دهفهرمويت: پیغهمبهری خوا ﷺ بیی فهرمووم: ((إِيَّاكَ وَالتَّعَمُّمَ؛ فَإِنَّ عِبَادَ اللّٰهِ لَيَسُوْا بِالْمُتَّعَمِّينَ))^(۱۳۶) واته: ((خوت دووربگره له زيانی پر ناز و نيعمهت چونکه بهندهکاني خودا بهو جوړه نين)).

۶- موعاز دهفهرمويت: [وتم: نهی پیغهمبهری خوا ﷺ ناموزگاریم بکه، فهرمووی: ((اعْبُدِ اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا قَالَ: يَا نَبِيَّ اللّٰهُ زِدْنِي؟ قَالَ: إِذَا أَسَأْتَ فَأَحْسِنُ)) واته: ((خوا بپهرسته وه هيج شتيك مهكهره هاوتای... وه گهر خراپهت کرد چاکه بهدوايدا

(۱۳۷۲) أخرجه: المروزي (اليمان) (۲۲۶/۱)، والبرار (۲۱۷۲)، وحسنه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۳۵۵۹).

(۱۳۷۳) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۵۶۶)، الطبراني (الكبير) (۳۱۳، ۳۷۴/۲۰)، وأحمد (الزهد) (ص: ۲۶)، والحديث حسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۳۱۵۹) و (الصحيحة) (۱۷۵۰، ۳۳۲۰).

(۱۳۷۴) أخرجه: ابن أبي الدنيا (الصمت) (۲۷۰) وقال محققه: اسناده ضعيف، والشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۲۸۷۰): حسن لغیره.

(۱۳۷۵) أخرجه: أحمد (۲۲۱۰۵) وقال محققه: اسناده ضعيف، والطبراني (الشاميين) (۱۳۹۵)، وابو نعيم (الحلية) (۱۵۵/۵)، وحسنه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۳۵۳)، وفي (المشكاة) (۵۲۶۲).

بکه... ((اسْتَقِمَّ وَنُحِسْنُ خُلُقُكَ))^(۱۳۳) واته: ((دامه زراوبه و با په وشتت جوان بیته)).

۷- موعاز ﷺ دهفه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ ده ناموژگاری کردم و فهرمووی: ((لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قُتِلْتَ وَخُرِفْتَ، وَلَا تَعْقَنَّ وَالِدَيْكَ، وَإِنْ أَمَرَكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ أَهْلِكَ وَمَالِكَ، وَلَا تَتْرُكَنَّ صَلَاةً مَكْتُوبَةً مُتَعَمِّدًا؛ فَإِنْ مَنْ تَرَكَ صَلَاةً مَكْتُوبَةً مُتَعَمِّدًا فَقَدْ بَرِثَتْ مِنْهُ ذِمَّةَ اللَّهِ، وَلَا تُشْرِبَنَّ خَمْرًا؛ فَإِنَّهُ رَأْسُ كُلِّ فَاحِشَةٍ، [و] [شَرٌّ] وَإِيَّاكَ وَالْمَعْصِيَةَ؛ فَإِنَّ بِالْمَعْصِيَةِ حَلَّ سَخَطِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَإِيَّاكَ وَالْفِرَارَ مِنَ الرَّحْفِ [وَلَا تَنَازَعَنَّ وِلَاةَ الْأَمْرِ وَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ أَنْتَ] وَإِيَّاكَ وَالْفِرَارَ مِنَ الرَّحْفِ وَإِنْ [فَرَّ أَصْحَابُكَ] [و] [إِنْ هَلَكَ النَّاسُ، وَإِذَا أَصَابَ النَّاسَ مُوتَانٌ وَأَنْتَ فِيهِمْ فَأَنْتَبْتُ، وَأَنْفَقُ عَلَى عِيَالِكَ مِنْ طَوْلِكَ، وَلَا تَرْفَعْ عَنْهُمْ [عَصَاكَ عَلَى أَهْلِكَ] أَدَبًا وَأَخْفَهُمْ فِي اللَّهِ))^(۱۳۴)

واته: ((هیچ شتیک مهکه ره هاوتا بو خوا گهر کوژرایت و سوتینرایت وه نازاری باوک و دایکت مهده و بی فهرمانیان مهکه و گهر داواشیان لیکردیت واز له مال و مندال و هاوسه رت بهینیت، وه واز له نویتزیکي فهرز نه هیئیت ههرگیز، چونکه ههرکه سیک نویتزیکي فهرز واز لیبهینیت په نادان و په یومندی به خوداوه نامینیت، وه ههرگیز مهی نه خویته وه چونکه نه وه سه ری هه موو خراپه یه که، وه خوټ دوور بگره له تاوان چونکه به هوئی تاوانه وه رقی و قینی خوا دیته خوار [وه مملانیی فهرمان په واکان نه کهیت ههرچهنده خوټ به شیواو بزانیته] وه خوټ دوور بگره له راکردن له گوژپهانی جهنگ گهر [هه موو هاوړیکانت رایان کرد] یان له ناوچوون، وه گهر خه لگی له شوینیکدا توشی نه خوټی و مه رگه سات هاتن و تو له ناویان بوویت له وی بمینره وه و دهرمه چو، وه له گوژپه ری توانا پاره خه رچ بکه بو خیزانه کهت [وه ههرگیز گوچانه کهت له هاوسه رکه کهت به رز نه که یته وه] وه که نه ریتی جوان و تهنها به خودا بیان ترسینه)).

۸- موعاز ﷺ دهفه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ منی نارد بو یه مه ن و فهرمانی بی

(۱۳۷۶) أخرجه: الطبراني (الکبير) (۷۱۴/۴) وفي (مكارم الاخلاق) (۸۵)، والطبائسي (۷۹۴)، والحاكم (۴۵/۱) و (۴۴۲/۴) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۴۲۵) وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الشعب) (۴۶۶۷) وقال محققه: اسناده لاياس به، وحسن الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۳۱۵۸).

(۱۳۷۷) أخرجه: أحمد (۲۲۰۷۵) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والطبراني (الكبير) (۱۵۶/۲۰)، و البخاري (الأدب المفرد)

(۱۸)، و ابن ماجه (۳۳۷۱) وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الأدب المفرد) (۱۴)، وفي (الاوراء) (۲۰۸۶)، وفي (صحيح

الجامع) (۴۰۳۴) واللفظ لأحمد و الزيادات للبخاري في (الادب المفرد).

کردم له هه موو سی سهر مانگایهك گویرهكهیهکی نیر یان می وهر بگرم، وه له هه موو چل سه ریک چوار سائیک وهر بگرم وه له هه موو مروفتیکی بانغ دیناریک وهر بگرم یان هاوشیوهکهی له پۆساکى مو عافیر [۱۳۷۸].

۹- موعاز ﷺ دمفه رمویت: اكاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ منى نارد بۆ یه مهنه فهرمووی: ((أَيُّمَا رَجُلٍ ارْتَدَّتْ عَنِ الْإِسْلَامِ فَادْعُهُ، فَإِنْ عَادَ وَإِلَّا فَاضْرِبْ عُنُقَهُ، وَأَيُّمَا امْرَأَةٍ ارْتَدَّتْ عَنِ الْإِسْلَامِ فَادْعُهَا فَإِنْ عَادَتْ وَإِلَّا فَاضْرِبْ عُنُقَهَا)) (۱۳۷۹) واته: ((ههر بیاویک له ئیسلام پاشگهز بووهوه بانگی بکهروهه بۆ ئیسلام گهر گه پرایهوه باشه نه گهر نه گه پرایهوه له گهردنی بده. وه ههر ژنیک له ئیسلام پاشگهز بووهوه بانگی بکهوه بۆ ئیسلام وه نه گهر نه گه پرایهوه له گهردنی بده.))

۱۰- موعاز ﷺ دمفه رمویت: کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ ویستی من بنیریت بۆ یه مهنه پرساری لیکردم و فهرمووی: ((گهر کاریکت به رهو روو کرایه وه چۆن دادومری ده که بیت؟)) وتم: به کتیبه کهی خودا. فهرمووی: ((گهر له کتیبه کهی خودایا نه بوو؟)) وتم: به سونه تهکانی پیغه مبهری خوا ﷺ. فهرمووی: ((فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ، وَلَا فِي كِتَابِ اللَّهِ؟)) واته: ((گهر له کتیبه کهی خودا و سونه تهکانی پیغه مبهردا نه بوو؟)) وتم: به گویره ی راوبوچوونی خۆم کۆششی بۆ ده کهم. ئینجا پیغه مبهری خوا ﷺ دهستی کیشا به سه ر سنگی موعازدا و فهرمووی: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ مَا يُرْضِي رَسُولَ اللَّهِ)) (۱۳۸۰) واته: ((سو پاس بۆ ئه و خودایه ی که نیر دراوی پیغه مبهری خوا ﷺ

(۱۳۷۸) أخرجه: ابو داود (۱۵۷۸)، والترمذي (۶۲۳)، والنسائي (۳۳۹/۱)، وابن ماجه (۱۸۰۳)، والحاكم (۳۰۹/۱) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الألباني في (الارواء) (۳/۳۶۹): صحيح على شرطهما.

(۱۳۷۹) أوردته: الحافظ في (الفتح الباري) (۳۳۷/۱۲) كتاب (استنابة المرتدين) وقال: اسناده حسن.

(۱۳۸۰) أخرجه: أحمد (۲۲۰۰۷) وقال محققوه: اسناده ضعيف، ابو داود (۳۵۹۳) واللفظ له، و الترمذي (۱۳۲۸)، وابن

سعد (۳۴۷/۲)، الدارمي (۱۷۰) وقال محققه: اسناده ضعيف، والطيايبي (۵۶۰) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن

أبي شيبة (المصنف) (۲۳۴۴۲) وقال محققه: حديث قوي ثابت، والبيهقي (الكبرى) (۱۱۴/۱)، وقد صحح الحديث كل

من ابن العربي (أحكام القرآن) (۴۵۲/۱)، وابن تيمية (مجموع) (الفتاوى) (۶۴/۱۳) و (دقائق التفسير) (۱۱۰/۱)، ابن

القيم (أعلام الموقعين) (۱۵۴/۱)، ابن عبد البر (جامع بيان العلم) (۹۴/۲) (قم: ۱۵۹۲)، وابن كثير (التفسير) (۷/۱)،

الخطيب البغدادي (الفييه و المتفقه) (۲۵۲) وقال محققه: اسناده ضعيف، وضعف الحديث كل من: الترمذي و

البخاري، والعقيلي و الدارقطني و ابن حزم و ابن طاهر و عبدالحق الاشبلي، والجوزقاني و ابن الجوزي و الذهبي

و السبكي و الحافظ العراقي ابن الملقن و الشيخ الألباني: انظر: (الضعيفة) (۸۸۱) و (المشكاة) (۳۷۳۷) و (تلخيص

الحبير) (۱۸۲/۴) و (خلاصة البدر المنير) (۲۸۳۷) و (المعتبر في تخريج أحاديث المناهج و المختصر للزرکشي (ص: ۶۸)،

والدارمي (۲۶۸/۱) حاشية.

(پێنموونی) کرد بۆ ئەوەی کە پیغمبەری خوا ﷺ بێی رازیبە).

پیغمبەری خوا ﷺ مائاواویی لە موعاز کرد و بەرپیکرد! موعاز ﷺ دەفەرمویت: کاتیک پیغمبەری خوا ﷺ منی نارد بۆ یەمەن بۆ مائاواوییەم لەگەڵم هات من سوار ببووم و ئەو بە پێ دەهات هەر نامۆزگاری دەکردم و کاتیک تەواو بوو فەرمووی: ((يَا مُعَاذُ إِنَّكَ عَسَى أَنْ لَا تَلْقَانِي بَعْدَ عَامِي هَذَا وَلَعَلَّكَ أَنْ تَمُرَّ بِمَسْجِدِي هَذَا، وَقَبْرِي)) واتە: ((ئەهێ موعاز تۆ پێ دەچیت لە دواى ئەم ئەم سالی و ساتەوه جارێکیتر بە من نەگەیت، وه پێ دەچیت بەلای ئەم مەزگەوتە و گۆرەگەمدا بگەریتەوه)) نیتەر منیش زۆر گریام بۆ دوور کەوتنەوهم لە پیغمبەری خوا ﷺ [پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((لَا تَبْكُ يَا مُعَاذُ لِلْبُكَاءِ أَوْ أَنْ إِنَّ الْبُكَاءِ مِنَ الشَّيْطَانِ))] (۱۳۸۱) واتە: ((موعاز مەگری گریان کاتی خۆی هەیه وه گریان لە شەیتانەوهیه (واتە: گریانی زۆری بێهۆ)). پاشان رووی کردە شاری مەدینە و فەرمووی: ((إِنَّ أَهْلَ بَيْتِي هَؤُلَاءِ يَرَوْنَ أَنَّهُمْ أَوْلَى النَّاسِ بِي، وَلَيْسَ كَذَلِكَ. إِنَّ أَوْلِيَّائِي [و] أَوْلَى النَّاسِ بِي الْمُتَّقُونَ مَنْ كَانُوا وَحَيْثُ كَانُوا [اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَجِلُ لَهُمْ فَسَادَ مَا أَصْلَحْتُ، وَإِنَّمَا اللَّهُ تُكْفَأَنَّ أُمَّتِي عَنْ دِينِهَا كَمَا تُكْفَأَنَّ الْإِنَاءَ فِي الْبُطْحَاءِ]] (۱۳۸۲) واتە: ((بەنەمائهەم واهە دوزانن ئەوان نزیكترینن بۆ من بەلام وانیبەه نزیكترین كەس بە من گوێرایەلانه و فەرمان بەجێكارانن هەر كەسێك بن وله هەر شوێنێك بن. [خودایە من بە رەوای دانانیم بۆیان ئەوەی تۆ چاكتكردوووه ئەوان خرابی بكەن، سوێند بە خوا ئومەتەتەكەم لە ئاینەكەیان دەردەكەن وهك چۆن ئاو قەلب دەكریتەوه بە سەر زهويدا].

موعاز ﷺ دەفەرمویت: [كۆتاهەمین قەسە كەمەن پیغمبەری خوا ﷺ بەجێ هێشت لەسەری ئەوه بوو وتم: لە كارەكاندا كامەیان خۆشەويستترینە لەلای خوا؟ یاخود وتم: [پێم رابگەیهنە چاكتیرینی كارەباشەكان و نزیكترینیان لە خودا كامانەن؟]

(۱۳۸۱) أخرجه: أحمد (۲۲۰۵۴) وقال محققوه: اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۲۴۲/۲۰) وفي (الشاميين) (۹۹۱)، البيهقي (الدلائل) ۴/۰۵ (۴) وفي (الكبرى) (۱۰۸۶)، والبزار (۲۹۴۷)، وابن أبي عاصم (الآحاد) (۱۸۳۷) وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۱۱۸).

(۱۳۸۲) أخرجه: أحمد (۲۲۰۵۲) وقال محققوه: اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۲۴۱/۲۰)، والبزار (۲۶۴۷)، وابن حبان (۶۴۷) وقال محققه: سنده قوي، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۲۴۹۷) والشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۱۲۰).

(۱۳۸۳) أخرجه: الطبراني (الكبر) (۱۲۴۱/۲۰)، وابن عاصم (السنة) (۲۱۲۰) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۳۲/۱) سنده جيد.

فهرمووی: ((أَنْ تَمُوتَ وَلِسَانُكَ رَطْبٌ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ))^(۱۳۸۴) واته: ((ئهوویانه که تا مردن زمانت پاراو بیت به یادی خوا)).

موعاز ﷺ به رهو یه مهن رویشت و گه یشتنه ئه و ناوچه یه و لهوی قازی و دادومری پیغمبهری خوا ﷺ بوو بو یه مهن، وه ههروه ها فه رمانه وای جهنگیش بوو، وه زهکات کۆکه ره وه میان بوو وه پیش نویتز خوینیان بوو عه مروی کورپی مهیمونی ئه و دی ﷺ ده فه رمویت: [موعازی کورپی جه بهل هات بوو لاما ن بو یه مهن نیردرای پیغمبهری خوا ﷺ بوو له پارشیودا گه یشته لاما ن و دهنگی به (الله اکبر) به رزیووه وه و دهنگی زولالبوو ئیتر له وساته وه من خو شم ویست...]^(۱۳۸۵).

عه بدولپر همانی کورپی سابت ﷺ ده فه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ موعازی نارد ه یه مهن وه کاتیک گه یشته لاما ن وتی: [ئهی خه لکینه [ئهی کورانی ئه و د] من نیردرای پیغمبهری خوا ﷺ بوو لای ئیوه [پیتان راده گه یهنم] [خودا بیهرستن و هیچ شتی ک مه کهنه ها وه ل و ها وتای، وه گو یراه ئیم بکه ن تاب تونم له خیر و به رزه وه ندیتان کارت ان بوو بکه م، چاره نووس و گه رانه وه مان هه ر بوو لای خودایه] [پاشان یان بوو به هه شت یان بوو ئاگر مانه وه میه که هه تا هه تاییه و مه رگ نامینیت و جه سته یه کیش هه رگیز نامریت]^(۱۳۸۶). وه هه رخوی ده فه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ منی نارد بوو لای هه ندیک لادی عه ره بنشین و فه رمانی پیکردم زه کاتی زه ویه کانیا ن لیوه ربگرم]^(۱۳۸۷).

له گیرانه وه میه کی تر دا ها تووه: [پیغمبهری خوا ﷺ فه رمانی پیکردوه زه کاتی خورماکان و جو و میوز... وه ئه وه ی به ناوی باران و کانیا وه کانیا ن ناو ده دریت

(۱۳۸۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۰۸/۲۰) واللفظ له وفي (الدعاء) (۱۸۵۲) وقال محققه: اسناده صحيح وفي (الشاميين) (۱۹۱)، والبيهقي (الشعب) (۵۱۶)، وابن حبان (۳۳۱۸)، وابن السني (۲) وقال الهيتمي (المجمع) (۷۴/۱۰) سنده حسن، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۱۴۹۲).

(۱۳۸۵) أخرجه: أحمد (۲۲۰۲۰) وقال محققه: اسناده على شرط مسلم.

(۱۳۸۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۷۵/۲۰)، البزار (۳۶۸۸)، والحاكم (۸۴/۱) وصححه ووافقه الذهبي، ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۵۰۰۶)، وصححه اسناده الحافظ في (المطالب) (۲۸۸۱) والبوصيري (اتحاف الخيرة المهرة) (۹۷)، والشيخ الألباني في (الصحيحه) (۱۶۶۸) واللفظ للحاكم والطبراني.

(۱۳۸۷) أخرجه: أحمد (۲۲۱۱۷) وقال محققوه: اسناده صحيح، والترمذي (۱۶۵۴)، والحاكم (۷۷/۲)، والبيهقي (الشعب) (۴۲۴۹).

دمیهکی تیدایه بهلام کالهک و ترۆزی و باقله و سهوزه و ههنا و قامیش ههموو ئەوانه پیغمبهری خوا ﷺ چا و پۆشی له زهکاتهگانیان کردوو زهکاتیان نییه [۱۳۸۸].

موعاز ﷺ پيشنوێژی بۆ دهکردن وه ناینهکهی فێردهکردن: عهلی کورپی مودریک ﷺ دهمفرمویت: [کاتیک موعاز ﷺ هاته یهمن هۆزی (ئهلهنهخهعی) فێردهکرد و پێی وتن: من له نوێژدا چیم کرد ئیوهش ئەوه دووباره بکهنهوه وهک من بکهن، کاتیک موعاز ﷺ له نوێژهکهیدا ویستی سوچه ببات پهلهکه درهختیک به چاویدا دهچوو لهبهر ئەوه پهلهکهکهی شکاند ئەوانیش له دواوه ههموو یهکێکیان پهلهکه درهختیکیان شکاند، کاتیک نوێژهکه تهواو بوو وتی: من ئەو پهلهکهم شکاند چونکه دهچوو بهچاومدا و ئیوهش بهباشی گوێرایه ل بوون] [۱۳۸۹].

عهمروی کورپی مهیمون ﷺ دهمفرمویت: [موعاز ﷺ جارێکیان له نوێژی بهیانیدا ئەو نایهتهی خویند: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ (النساء) واته: (خودا ئیبراهیمی کرده خۆشهویستترین بهندهی خۆی). لهو کاتهدا پیاویک له نوێژهکهیدا ئەمهه گوی لیبوو وتی: ئەهێ مژدهبیت له دایکی ئیبراهیم] [۱۳۹۰].

ناشیرهی کورپی سهمی ئەلیزهنی ﷺ دهئیت: [من دواى موعازى كورپی جبههله ﷺ كهوتبووم و قورئانى لیفێردهبووم لهو کاتهدا كه پیغمبهری خوا ﷺ ئەهوی نارد بوو بۆ یهمن] [۱۳۹۱].

جارێکیان ئافرهتیک هاته خزمهت موعاز ﷺ و پرسیری لیکرد:

عائیزوللای کورپی عهبدوλλά دهئیت: [موعازى كورپی جبههله هات بۆ یهمن. ئافرهتیک له هۆزی خهوهلان دوانزه کورپی ههبوو بچوکهکهیان تازه مووی ریشی دهرهاتبوو باوکی منداڵهکانی له مال بهجێ هیشتبوو. ئەو ئافرهته دوو کورپی ئەم

(۱۳۸۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۱۳، ۳۱۴/۲۰)، والحاكم (۴۰۱/۱) وصححه الذهبي، والدارقطني (۹۷/۲) وهو ضعيف.

(۱۳۸۹) أخرجه: ابن أبي شيبة في (المصنف) (۷۲۳۶).

(۱۳۹۰) أخرجه: البخاري (۴۳۴۸)، والطبراني (الكبير) (۱۲۵۲/۲۰).

(۱۳۹۱) أخرجه: الحافظ (الاصابة) (۸۸۶۸) عن ابن يونس.

لاولایان گرتبوو هاته خزمهت موعاز ﷺ و سهلامی لیکرد و وتی: کئی تۆی ناردوه ئەهی پیاو؟ موعاز ﷺ فهرمووی: [پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ منی ناردوه و گوپرایه‌لی فهرمانه‌کانیم تا بتوانم، وه ده‌بیت تۆش گوپگرو گوپرایه‌لی فهرمانه‌کانی بیت. وتی: سویندت دهمم ده‌بیت پیم بلتیت مافی پیاو به‌سه‌ر هاوسه‌ره‌که‌یه‌وه جیهه؟ موعاز ﷺ فهرمووی: باشه تۆ رازی نه‌بوویت که گوی بگریت و گوپرایه‌ل بیت و فهرمان به‌رداری خودا بیت؟ وتی: به‌لئ راست ده‌که‌یت به‌لام من باوکی ئەوانم له مائه‌وه به‌ته‌نجا جی هیشتوو و به‌سال‌اچوو. موعاز ﷺ فهرمووی: سویندت به‌وه‌ی گیانی موعازی به‌ده‌سته‌گه‌ر تۆ بگه‌رپیته‌وه بۆ لای چاوت پی بکه‌ویت ئەو تووشی گه‌ر و گولی هاتوو و گوشته‌که‌ی شه‌ق شه‌ق کردوو و هه‌ردوو لوتی خوین و کیمی لیدیت وه تۆ به‌ده‌مت هه‌مووی بۆ پاک بکه‌یته‌وه و به‌وه‌ش به‌توئی مافی به‌جی بگه‌یه‌نیت هیشتا به‌جیت نه‌گه‌یاندوه هه‌رگیز] (۱۳۹۲).

ئهبو بورده ﷺ ده‌فهرمویت: [پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ ئەبو موسا و موعازی کوری جبه‌لی نارد بۆ یه‌مه‌ن وه هه‌ردووکیان به‌رپرسی ناوجه‌یک بوون و سه‌رقال بوون به‌به‌رپومب‌ردنی کارو باره‌کان، وه هه‌رکات به‌هۆی کاره‌کانیانه‌وه له‌یه‌ک نزیک بکه‌وتنایه‌ته‌وه سه‌ردانی یه‌کتریان ده‌کرد... جارێکیان موعاز ﷺ به‌سه‌ر هیشتره‌که‌یه‌وه هات تا گه‌یشه‌ ئهبو موسا و بینی له‌وی دانیشتوو و خه‌لکی لئی کۆبوونه‌ته‌وه وه پیاویکی له‌لایه‌ ده‌ستی به‌پشت ملیه‌وه به‌ستراوته‌وه. موعاز ﷺ فهرمووی: ئەبو موسا (عه‌بدو‌ل‌لای کوری قه‌یس) ئەوه‌ کیه‌؟ وتی ئەوه‌ پیاویکه‌ کافر بوته‌وه له‌ دوا‌ی موسولمان بوونی. موعاز ﷺ فهرمووی: من دانا‌به‌زم تا نه‌یکوزیت. وتی: ئەو بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ هینراوته‌ ئیره... دواتر موعاز ﷺ وتی: ئەهی عه‌بدو‌ل‌لای (واته: ئەبو موسا) قورئان چۆن ده‌خوینیت؟ وتی: له‌سه‌رخۆ ورده‌ ورده‌ دم‌خوینم. وتی: ئەهی تۆ چۆن ده‌ی خوینیته‌وه ئەهی موعاز؟ وتی: سه‌رم‌تای شه‌و ده‌خه‌وم پاشان هه‌لده‌سم دوا‌ی ئەوه‌ی به‌شی پیویست خه‌وتم ئینجا ئەوه‌ی خودا پیم به‌خشییت

(۱۳۹۲) أخرجه: الطبراني (الكبرى) (۱۶۶/۲۰) واللفظ له، وابن هشام (السرة) (۲۰۰/۴) (رقم: ۱۱۳۵)، وله شواهد عن أبي شيبة (۳۰۴/۴)، والبخاري (۱۴۶۵)، والنسائي (الكبرى) (۵۳۶۵)، وابن حبان (۴۱۶۴) وقال محققه: اسناده حسن، و الحاكم (۱۸۸/۲) وصححه، و البيهقي (الكبرى) (۲۹۱/۷)، ويشهد له أيضاً: رواية: أحمد (۱۲۶۱۴) وقال محققه: صحيح لغيره، والبخاري (۲۴۵۴)، أبي نعيم (الدلائل) (۲۸۷).

ژیانی پیغمبهری خوا ﷺ له قورئان و فهرموودهکاندا ٤٠٠

دهیخوینمهوه، وه من چاومروانی دهستکهوتنی پاداشتی خهوتنهکه مەم وهك چۆن چاومروانی دهستکهوتنی پاداشتی شهونویژهکه مەم[١٣٩٧].

له گێرانهوهیهکی تر دا: ئەبو بورده ﷺ دهئیت: [جاریکیان موعاز هات بۆلای ئەبو موسا و پیاویکی له لا بوو. وتی: ئەوه کێیه؟ وتی: پیاویکی جولهکهیه موسولمان بووه و پاشان گهراوتهوه و بۆتهوه به جولهکه و ئیمه دوو مانگه له گهلی خهریکین و داواى لێدهکهین بگهڕێتهوه سهڕ ئیسلام بهلام قایل نابیت. موعاز ﷺ فهرمووی: سویند به خوا من دانانیشم ههتا له گهردنی نهدهن، نینجا له گهردنیاندا و موعاز ﷺ فهرمووی: ئەوه بریاری خوداو پیغمبهرهکهیهتی: ههرکه سیک له ئاینهکهی پاشگهز بووه وه بیکوژن[١٣٩٤]. بهو جوړه موعاز و ئەبو موسا ماندو نهناسانه تێدهکۆشان بۆ گهیاندنه پهیامی ئیسلام بهتیکرایی ناوچهکانی یه مهن، تا ژمارهیان زۆربوون و ههندیکیان چوونه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ: ئوم حهبیبه ﷺ دهفهرمویت: [خه لگیکی ناوچهی یه مهن هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و نوێژو سونهتهکان و بیوستیهکانی فێرکردن وتیان: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه شهرا بیکمان ههیه له گهنم و جۆ دروستی دهکهین پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((مه بهستان (ئه لغوبرائه؟)) وتیان: به ئی. فهرمووی: ((نه یخونه وه)) [١٣٩٥].

زهید کورپی عیسیای خوزاعی ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ نامۆزکاری کردین و فهرمووی: ((گهر مزگه وته کهی سنعاتان دروست کرد باله لای راستی چیا بهک بیت که پێی ده ئین: (زین)) [١٣٩٦].

موعاز دواچار دواى وهفاتی پیغمبهری خوا ﷺ گهرايه وه مه دینه و ئەبو بهکر ﷺ هه موو دیاریهکانی موعازی به خشیه وه پێی:

عهبدو للاً ﷺ دهفهرمویت: [له دواى وهفاتی پیغمبهری خوا ﷺ ئەبو بهکر ﷺ

(١٣٩٣) أخرجه: البخاري (٤٣٤١).

(١٣٩٤) أخرجه: أحمد (٢٢٠١٥) وقال محققه: اسناده صحيح، والنسائي (٤٠٦٦): وهو صحيح صححه الشيخ الألباني في (الارواء) (١٢٥/٨).

(١٣٩٥) أخرجه: أحمد (٤٢٧/٦)، الطبراني (الكبير) (٤٨٣/٢٣)، ابن حبان (٥٣٦٧) وقال محققه: اسناده حسن.

(١٣٩٦) أخرجه: الطبراني (الأوسط) (٨٣١) وقال محققه: اسناده حسن، وقال الهيتمي (المجمع) (١٢/٢): اسناده حسن.

کرایه جینشین. پیشتەر پیغمبهری خوا ﷺ موعازی ناردبوو بۆ یه مهن. ئەبوبه کریش ﷺ عومهری ﷺ کرد بووه پیشه‌وای حاجیانی ئەو ساله. به موعاز ﷺ گه‌یشت و هندیك کۆیله‌ی له‌گه‌ڵ بوون وتی: ئەوانه چین؟ موعاز ﷺ وتی: ئەوانه دیارین پیشکەش به من کراون؟ ئەوانیتریشی هی ئەبوبه‌کرن. عومهر ﷺ فهرمووی: [وای به‌باش ده‌زانم بجیته‌وه لای ئەبوبه‌کرن ﷺ. به‌یانی دووباره موعاز ﷺ به عومهر ﷺ گه‌یشته‌وه وتی: ئەه‌ی کورپه‌که‌ی خه‌تاب ئەم شه‌و له خه‌ومدا بینیم من دهم ویست باز بده‌مه ناو ئاگر و تۆش به جله‌کانم منت راده‌کیشا له‌بهر ئەوه من گوێپراپه‌ئیت ده‌که‌م. دواتر موعاز ﷺ گه‌پراپه‌وه مه‌دینه و چوو لای ئەبوبه‌کر ﷺ وتی: ئەمانه به‌دیاری دراونه‌ته من و ئەوانه‌ش هی تۆیه. ئەبوبه‌کر ﷺ فهرمووی: (به‌شه دیاریه‌کانت بابۆ خۆت بن). موعاز ﷺ چوو بۆ مزگه‌وت بۆ نوێژ و کۆیله‌کانیش به‌دوایه‌وه بوون و نوێژیان له دوا‌ی ئەوه‌وه ده‌کرد، پێی وتن: ئێوه نوێژ بۆ کێ ده‌که‌ن؟ وتیان: بۆ خوا. موعاز ﷺ فهرمووی: ئێوه‌ش ئیتر ئازادکران له‌بهر خودا] (١٣٩٧).

له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا (١٣٩٨) هاتوووه که له ژیا‌نی پیغمبهری خوادا ﷺ وه‌فدی ناردوووه بۆ لای تاروونکردنه‌وه‌ی زیاتریان بداتن. ده‌یلمه‌ی حیمیه‌ری ﷺ ده‌فهرمویت: [هاتمه خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ و پرسیارم لێ‌کرد و وتم: ئەه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه له ناوچه‌یه‌که‌دا ده‌ژین زۆر سارده‌و کاره‌کانیشمان زۆر گرانه، ئیمه شه‌رابێکمان له گه‌نم دروستکردوووه تا به هۆیه‌وه بتوانین له‌و سه‌رمایه‌دا کاره‌کانمان راپه‌رپێنین، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئایا سه‌رخۆشتان ده‌کات؟)) وتیان: به‌ئێ. فهرمووی: ((لێی دووربکه‌ونه‌وه)) پاشان هاتمه‌وه خزمه‌تی دووباره لێم پرسیه‌وه و فهرمووی: ((ئایا سه‌رخۆشتان ده‌کات؟)) وتم: به‌ئێ. فهرمووی: ((لێی دووربکه‌ونه‌وه)). وتم: خه‌لکی لێی دوور ناکه‌ونه‌وه، فهرمووی: ((گه‌ر لێی دوورنه‌که‌وتنه‌وه بیان کوژن)) (١٣٩٩).

(١٣٩٧) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (٦٩٥٤)، و الحاكم (٣٠٥/٣) و صححه على شرط الشيخين، و ابو نعيم (الحلية) (٢٣٢/١)، و ابن سعد (الطبقات) (٥٨٥/٣)، و البيهقي (الدلائل) (برقم: ٢١٢٩) وقال محققه: اسناده صحيح. (١٣٩٨) انظر: (مسند الامام أحمد) (٥٦٧/٢٩) الحاشية.

(١٣٩٧) أخرجه: أحمد (١٨٠٣٥، ١٨٠٣٤) وقال محققوه: حديث صحيح، و ابن أبي شيبة (المصنف) (٤٥٩/٧)، و ابن أبي عاصم (الآحاد) (٢٦٨٣) والطبراني (الكبير) (٤٢٠٥)، ابوداود (٣٦٨)، ابن سعد (الطبقات) (٥٣٣/٥)، صحح اسناده الشيخ الألباني في (المشكاة) (٣٦٥).

ناردنی عهلی کوری ئەبو تالیب ﷺ بۆ یه مهن

پیغمبهری خوا ﷺ له سه رم تا دا خالی دی ﷺ نارد بۆ ناوچهی هه مه دان له وی مایه وه و ماوهی شهش مانگ بانگی ده کردن بۆ ئیسلام، به لام موسوئمان نه ده بوون. دواتر نامهیهکی به عه لیدا ﷺ نارد بۆیان و کردیه پیشه وای سوپای موسوئمانان. رووبه رووی یه کتر بوونه وه، وه عه لی ﷺ نامه که ی پیغمبهری خوا ﷺ بۆ خویندنه وه وه هه موو موسوئمان بوون، وا بئ ده چیت ئەوان سه رم تا تا ک تاکیان موسوئمان بوو بێت، به لام دوا جار به کو مه ل هه موویان له سه ر ده ستی ئیمامی عه لی ﷺ موسوئمان بوون:

به راء ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ خالی دی کوری وه لیدی ﷺ نارد بۆ لای خه لکی یه مهن تا بانگه وازیان بکات بۆ ئیسلام وه منیش له گه ئیدا بووم و شهش مانگ بانگمان کردن بۆ ئیسلام به لام موسوئمان نه بوون، دواتر پیغمبهری خوا ﷺ عه لی کوری ئەبو تالیب ﷺ نارد و فه رمانی کرد جیی خالی د بگرێته وه... (۳۰۰)].
 بو ره میده ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ دوو سوپای نارد بۆ یه مهن یه کتیکیان عه لی ﷺ پیشه وایه تی ده کردن وه نه وی تریش خالی دی کوری وه لید ﷺ، و فه رمووی: ((گه ر بووه پیکدادان عه لی سه روکی هه ردوو سوپاکه ده بێت، وه ئەگه ر واش نه بوو هه ر یه کتیکیان سه رکرده ی سوپاکه ی خو ی ده بێت... (۳۰۱)].

وا دیاره پیغمبهری خوا ﷺ سه رم تا سوپاکه ی خالی دی ناردوو ه پاشان سوپاکه ی عه لی ﷺ ناردوو ه بۆ پشتگیریان. له گه ل ئەوه شدا پیغمبهری خوا ﷺ عه لی نارد تا ببیته دادوهر و بریارده ر بۆ خه لکی یه مهن وه بۆ دابهش کردنی ده ستکه وته کان وه وه رگرتنی پینج یه ک. له بهر که م ته مه نه یه که ی و قورسی فه زاوه ت و دادوهری کردنی کتیشه کانی خه لکی.

ئیمامی عه لی ﷺ هاته وه خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ و پرسپاری لیکرد،

(۱۴۰۰) أخرجه: البخاري (۴۰۹۲، ۴۳۴۹)، البيهقي (الكبرى) (۳۹۸۹).

(۱۴۰۱) أخرجه: أحمد (۲۰۱۲) وقال محققوه: اسناده ضعيف وفي (فضائل الصحابة) (۱۱۷۵) وقال محققه: اسناده حسن و الترمذي (۱۷۰۴، ۳۷۲۵)، النسائي (الخصائص) (۸۵) وقال محققه: اسناده حسن، وقال العدوي (صحيح فضائل الصحابة) (۱۰۷): صحيح لشواهد.

خوی دمهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ منی نارد بۆ یه مهن وه من ته مهنم کهم بوو به پیغمبهری خوام ﷺ وت: من دهنیریت بۆلای کهسانیک رپووداو و کیشهی زۆر له ناویان دا رپوودات و منیش شارهزایی دادومری و فهزاوتم نییه. فهرمووی: ((إِذْ هَبْ فَإِنَّ اللَّهَ سَيَهْدِي لِسَانَكَ وَيُثَبِّتْ قَلْبَكَ))^(٤٠٢) واته: ((برۆ خودا رپنموینی زمانت دهکات و دلت جیگیر دهکات)). [وتم: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ ئەوان هه موو له من به ته مه نترن [منیش گهنجیکم چۆن دادومریان بکه م؟] بهرچاو رپوون نیم له فهزاوهندا [من دهرسم (حهق و راستی) نه پیکم]. نینجا پیغمبهری خوا ﷺ دهستی له سهر سنگم دانا و فهرمووی: ((اللَّهُمَّ ثَبِّتْ لِسَانَهُ، وَاهْدِ قَلْبَهُ، يَا عَلِيُّ، إِذَا جَلَسَ إِلَيْكَ الْخَصْمَانِ فَلَا تَقْضِ بَيْنَهُمَا حَتَّى تَسْمَعَ مِنَ الْآخِرِ مَا سَمِعْتَ مِنَ الْأَوَّلِ، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَبَيَّنَ لَكَ الْقَضَاءُ))^(٤٠٣) واته: ((خودایه زمانی جیگیر بکه (له سهر حهق) و رپنمونی دلئ بکه. ئەهی عهلی ئەگهر دوو سکالاکار لات دانیشن برپار مه ده تاکو وهک چۆن گۆبیستی یه کهم بوویت ناوهای گۆبیستی دووه میان ببه، گهر تۆ وابکهیت تۆ برپاری دادومریت لا رپوونتر ده بیته وه...].

وادیاره ئەو نامه یه ی عهلی ﷺ له لایهن پیغمبهری خواوه ﷺ هینابووی بۆ ههمدان ئەمه دهقه که ی بیت: [به ناوی خوادى به خشنده و میهرمان. له موحه ممه دی پیغمبهری خوا بۆ عهمری زی مه ران وه هه موو ئەوانه ی موسولمان بوون له ههمدان: السلام علیکم من سوپاسی ئەو خودایه ده که م له لاتان که تاک و ته نه ایه... ئیوه گهر شایه تی بدن هیچ خودایه ک نییه جگه له (الله) وه موحه ممه د پیغمبهری خوایه وه زهکات بدن ئیوه سهرو مالتان پارێزراو ده بییت له لایهن خواوه له لایهن موحه ممه د پیغمبهری خواوه...]^(٤٠٤).

ئیمامی عهلی ﷺ به و نامه وه ئه رکه وه به ریکه وت بۆ یه مهن و سه رگر دایه تی سوپا که ی ده کرد و نامه که ی پیغمبهری خوا ی ﷺ بۆ خویندنه وه و هه موو موسولمان

(١٤٠٢) أخرجه: أحمد (٦٣٦) وقال محققوه: حديث صحيح، وابن اسعد (٣٣٧/٢)، وابن ماجه (٢٣١٠)، والبخار (٩٩١٢).
 (١٤٠٣) أخرجه: أحمد (٩٦٠، ٨٨٢) وقال محققوه: حسن لغیره وفي (الفضائل) (١٢٢٧، ١١٩٥، ٩٨٤) وقال محققه: اسناده صحيح، والنسائي (الخصائص) (٣٤٠، ٣٥٠، ٣٦) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه العدوي (صحيح فضائل الصحابة) (١١٧) وصححه الشيخ الألباني في (الصحية) (١٣٠٠) و (الارواء) (٢٦٠٠)، (صحح الجامع) (٤٧٨) و (صحح أبي داود) (٣٠٥٧).

(١٤٠٤) أخرجه: الحافظ (الإصابة) (١٢١/٣) عن الطبراني، وابن الاثير (أسد الغاية) (٢٩٧/٤)، و (أعلام السائلين) (٩١).

بوون: بهراء ﷺ دهفهرمویت: [..کاتیک سوپاکه مان له و ناوچهیه نزیکبووه و نهوان ههموو بهره و روومان هاتن و عهلی ﷺ نوپژری بۆ دهگردین و پاشان ریزهکانی سوپاکه ی ریکخستین یهک به دوا ی یهکدا و له بهرده ممانه وه لیتیان چوووه پیش و نامهکه ی پیغمبهری خوا ﷺ بۆ خویندنه وه و له ئەنجامدا ههموو سهرتاسه ر موسولمان بوون. دواتر عهلی ﷺ نامهیهکی نارد بۆ پیغمبهری خوا ﷺ وه ههوائی موسولمان بوونی ئەوانی پێ راگه یاند، کاتیک نامهکه بۆ پیغمبهری خوا ﷺ خویندرا یه وه سوجه ی شوکری برد بۆ خودا پاشان سه ری بهرزکرده وه و فهرمووی: ((سلا و له ههمدان سلا و له ههمدان))^(٤٠٥). دواتر وهفدیکی ههمدان هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ وه به لێن نامه ی پیدان^(٤٠٦).

نیمامی عهلی ﷺ ههر له یه مهن مایه وه وهک قازی و دادومرێک: زمیدی کوری ئه رقه م ﷺ دهفهرمویت: [سێ کهس له خه لکی یه مهن هاتن بۆ لای عهلی ده مه قاله یان بوو له سه ر مندالیک چونکه هه رسێکیان له یهک پاکیدا چوو بوونه لای ئافره تیک (واته: پیش موسولمان بوونیان). عهلی ﷺ به دووانیان وت: با منداله که بۆ ئەو پیاوه ی تر بیت، به لām ئەوان رازی نه بوون، پاشان به دووانی تریانی وت: ده ئیوه رازیبین با منداله که بۆ ئەو پیاوه ی تر بیت، به لām رازی نه بوون، پاشان به دووانه که ی تریانی وت: ده ئیوه رازیبین با منداله که بۆ ئەو پیاوه ی تر بیت، به لām ههر رازی نه بوون. دوا جار فهرمووی: ئیوه کهسانیکی هاوبهش نارێکن منیش تیرو پشک له نیوانتانا ده که م [ههر که سێک منداله که ی به تیرو پشک بهرکه وت] ئەوه بۆ ئەو دمبیت وه پێویسته دوو له سه ر سێی پاره بدات به دووانه که ی تر. ئیتر به و جوړه تیرو پشکه که ی بۆ کردن و دادومری بۆ کردن [دواتر ئەوه لای پیغمبهری خوا ﷺ باس کرا ئەو پێکه نی تا خرنکانی دهرکه وت] [وفه رمووی: ((منیش ههر بریاره که ی عهلی به گونجا و دزمانم))]^(٤٠٧).

(١٤٠٥) أخرجه: البخاري (٤٠٩٢، ٤٣٤٩)، البيهقي (الكبرى) (٣٩٨٩).

(١٤٠٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٠٧/٤) (رقم: ١١٣٩)، والصالحين (السبل) (٤٢٧/٦).

(١٤٠٧) أخرجه: أحمد (٣٧٤/٤)، ابوداود (٢٢٦٩، ٢٢٧٠) واللفظ له، وابن ماجه (٢٣٤٨)، والنسائي (١٨٣/٦)، والحاكم

(١٣٥/٣) وصححه، وأحمد (الفضائل) (١٠٥٩) وقال محققه: اسناده حسن، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن

ماجه) (١٩٠١)، وصحيح أبي داود (١٩٨٦).

وه لهو ناوچهیه ئیمامی عهلی ﷺ گۆره بهرزهکانی تهخت کرد وه بهیکهرو وینهکانی سرپیهوه: ئه‌بو هه‌یاجی ئه‌سه‌دی ﷺ ده‌ئیت: [عه‌لی ﷺ منی بانگ کرد و پئی وتم: ئایا بتنیرم بۆ ئه‌و کاره‌ی که پیغمبهری خوا ﷺ منی بۆ نارد ئه‌وه‌یه: ((أَنْ لَا تَدَعَ قَبْرًا مُشْرِقًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ، وَلَا مَمْنَالًا إِلَّا طَمَسْتَهُ))^(۱۴۰۸) واته: ههر گۆرپکی به‌رزت بینی ته‌ختی زه‌وی بکه‌و ههر به‌یکه‌ریکت بینی سه‌رو شیوه‌که‌ی بسپه‌ره‌وه].

وه جارێکیان کیشه‌یه‌کی سه‌یری هاته لا: ئیمامی عه‌لی ﷺ دمفه‌رمویت: [کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ منی نارد بۆ یه‌مه‌ن، چه‌ند که‌سیک بیرێکیان هه‌لکه‌ند بوو بۆ راو کردنی شیر، له‌ دوایدا شیرێکی تیکه‌وت و خه‌لکی لپی گۆبوونه‌وه پیاویک که‌وته ناوبیره‌که‌و به‌ یه‌کیکی تر خۆی گرته‌وه و ئه‌ویش به‌ یه‌کیکی تر، هه‌تا ههر چواریان که‌وته‌ن ناو چاله‌که‌ وه‌ شیره‌که‌ به‌ خه‌ستی ههر چواریانی بریدار کردو گیانیان له‌ ده‌ست دا [پاشان پیاویک به‌ ریمیک شیره‌که‌ی گوشت]^(۱۴۰۹) وه‌ خه‌لکه‌که‌ دژبه‌یه‌کتر چه‌کیان هه‌ل گرت نزیك بوو به‌شه‌ر بێن منیش چوومه‌ لایان و وتم: [ده‌تانه‌ویت له‌گه‌ل یه‌کتری به‌شه‌ر بێن و هه‌شتا پیغمبهری خوا ﷺ زیندوو] ئایا دووسه‌د پیاو ده‌کوژن له‌سه‌ر چوارکه‌س، وهرن من دادوه‌ریه‌کتان بۆ ده‌که‌م گهر پئی رازی بوون پیاده‌ی بکه‌ن وه‌گه‌ر پئی رازی نه‌بوون [ده‌ست درێژ مه‌که‌نه‌ سه‌ر یه‌کتری] تا کیشه‌که‌تان به‌ره‌و لای پیغمبهری خوا ﷺ ببه‌نه‌وه و ئه‌و شیاو تره‌ دادوه‌ریتان بکات [وه‌ هه‌رکه‌سیک له‌ مافی خۆی زیاتر ده‌ست درێژی کرد مافی دمفه‌وتیت].

[وتیان: باشه، ئیمامی عه‌لی ﷺ یه‌که‌میان چواری یه‌کی (بژاردنی خوینه‌که‌ی) بۆ دانا چونکه‌ ئه‌و هۆکاری له‌ ناوچوونی هه‌موویان بووه‌ وه‌ دووه‌میان سئ یه‌کی بۆ دانا وه‌ سئ هه‌میان نیوه‌ی بۆ دانا وه‌ چوار هه‌میان مافی ته‌واوی (بژاردنی خوینه‌که‌ی) بۆ دانا و هه‌موو بژاردنه‌که‌ی خه‌سته‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ی ناماده‌ی رووداوه‌که‌ بوون له‌ ههر چوار هۆزه‌که‌، هه‌ندیکیان پئی رازی بوون وه‌ هه‌ندیکیا نارازی بوون، دواتر له‌ (حه‌جی مال ئاویدا) چوونه‌ خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ [له‌و کاته‌دا لای مقامی ئیبراهیم بوو] وه‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان بۆ گه‌یراهه‌وه‌ و فه‌رمووی: ((من

(۱۴۰۸) أخرجه: مسلم (۹۶۹)، ابوداود (۳۲۱۸) واللفظ له، والترمذی (۱۰۴۹)، والنسائی (۴۴/۸)، أحمد (الفضائل) (۱۱۹۷)

وصححه الشيخ الألباني في (الأرواء) (۷۵۹) و (تحذير الساجد) (۱۳۰).

(۱۴۰۹) أخرجه: أحمد (۷۳۵) وفي (الفضائل) (۱۲۳۹) وقال محققه: اسناده حسن.

دادومریتان دهکهم)) یهکێک لهوانه وتی: عهلی ﷺ دادومری کردین... وههوالهکهیان بۆ گێراییهوه وه پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((دادومریتان ههر بهو جوړه دهبیئت که عهلی بۆی کردون)) [۴۱۰].

ئیمامی عهلی ﷺ ههندیك ئالتونی نارد بۆ پیغمبهری خوا ﷺ وه دابهشی کرد له نیوان چوار سهرکردهدا: ئهبو سهعیدی خودری ﷺ دهفهرمویت: [عهلی کوری ئهبو تالیب ﷺ له یهمنهوه له پیستهیهکی خوشکراودا ههنيك خۆلی ئالتونی نارد بۆ پیغمبهری خوا ﷺ ئهویش دابهشی کرد له نیوان چوار کهسدا: عیینهی کوری بهدرو ئهقرمعی کوری حابیس و زهید لخهیل وه چوارهمیان یان عهلقهههی کوری عولاسهیه یان عامیری کوری توفهیله. یهکێک... وتی: ئیمه شایستهتر بووین بهوه، ئهو قسهیهش گهشتهوه به پیغمبهری خوا ﷺ و فهرمووی: ((أَلَا تَأْمُنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مِّنْ فِي السَّمَاءِ، يَا تَبِيَّ خَيْرُ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً)) واته: ((ئایا ئیوه متمانهتان به من نییه لهکاتیکیدا من متمانه پیکراوی ئهو خودایه که له ئاسماندایه و ههوالی ئاسمانم بۆ دیت بهیانیان و ئیواران)). لهویدا پیاویک ههستا ههردوو چاوی بهقولا چوو بوو ناوچهوانی و ههردوو سهر روومهتی بهرز دیار بوو ریشی پرپوو سهری سفر کرابوو وه پشتهمالهکهی ههڵ گرتبوو. هات وتی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ له خوا بترسه! فهرمووی: ((وَيْلَكَ، أَوْلَسْتُ أَحَقَّ أَهْلِ الْأَرْضِ أَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ)) واته: ((ئهی هاوار ئایا من شایسته ترین کهس نیم که له خوا بترسم و گوپرایه ئی بيم)).

پاشان پیاوهکه رویشت. خالید کوری وهلید ﷺ وتی: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئایا له گهردنی بدهم؟ فهرمووی: ((نا بئ دهجیت ئهو نوێژ بکات)). خالید وتی: ئهی چهند نوێژ خوین ههیه ئهوهی به زمانی دهلیت جیاوازه لهوهی که له دلیدایه. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((إِنِّي لَمْ أُؤْمَرْ أَنْ أَنْقَبَ عَنْ قُلُوبِ النَّاسِ، وَلَا أَشُقُّ بُطُونَهُمْ)) واته: ((من فهرمانم بئ نهکراوه سکی خه لکی ههلبدرم و دلیان لهتبهکم)). پاشان پیغمبهری خوا ﷺ تهماشای پیاوهکهی پيشووی کرد دهرۆیشت و پشته لهوان بوو فهرمووی: ((إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضَيْضٍ هَذَا قَوْمٌ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ رَطْبًا، لَا يُجَاوِزُ حَتَا جِرْهُمُ، يَمْرُقُونَ

(۱۴۱۰) أخرجه: أحمد (۵۷۳) وقال محققوه: اسناده ضعيف وفي (الفضائل) (۱۲۳۹) وقال محققه: اسناده حسن، و الطيالسي (۱۱۶) وقال محققه: سنده حسن، و البزار (۷۲۲)، البيهقي (الكبرى) (۱/۱۱) واللفظ لطيالسي و الزيادات لأحمد.

مَنْ الدِّينِ كَمَا يَمُرُّ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ... نَبْنُ أَدْرَكْتُهُمْ لَأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ مُودٍ))^(٤١١) واته: ((له کۆمهله و پهیره و کارانی نهو کهسانیک پهیدا دهمین کتیبه کهی خودا پاراو ده خوینن و له قورگیانهوه ناگاته ناو دلایان له ناین دمردهچن وهکو چۆن تیر له نیشان دمردهچیت... گهر من بییان بگهم به کوشتنه کهی قهومی عادیان دهمهه].

لهم گیرانه و میهیدا وا دمرده که ویت که گهرانه وهی خالید له یه مهن پش گهرانه وهی عهلی یه ﷺ. ئه ویش دواتر به خیرایی خوئی گه یانده وه به پیغمبری خوا ﷺ و چه جی مال ئاواپی له خزمهتی به جی گه یاند و پاشان دووباره گه راپه وه یه مهن.

ئه بو سه عیدی خودری ﷺ دمه فرمویت: [...عهلی ﷺ چه جی به نه نجام گه یاند وه گه راپه وه به ره و یه مهن چونکه بیستر یه کیکی کرد بووه بهر پرسیارو سه رکردهی موسولمانان له جیی خوئی تا ده گه رپته وه وه گه رانه وهی له سه ر فه رمانی پیغمبری خوا ﷺ بوو و پیی فه رموو: ((بگه رپه لای هاوه لانت))^(٤١٢).

ئیمامی عهلی ﷺ کاتیک گه راپه وه یه مهن ته ماشای کرد جی گره کهی هه موو یه کیک پۆشاکیکی پیداوه ئه ویش به ره وای نه زانی هه مووی لیوهرگرته وه و نه وان داوایان کرد بوو سواری پستی و شترهکانی زهکات بین ئه ویش لیی قه دهغه کردن هه ربه و هۆیه وه لیی زویر بوون ئه بو سه عیدی خودری ﷺ دمه فرمویت: [ئیمه داوامان له عهلی کرد ریگه مان بدات سواری پستی و شترهکانی زهکات بین و پشوو به و شترهکانی خویمان بدین چونکه ده مانزانی که شه کهت بوون، به لام عهلی ﷺ ریگه ی نه داین وتی: ئیوه له وهدا به شداری موسولمانان و (به ته نها مافی خوئان نییه)... به لام ئیمه بیستر داوامان له جی گره کهی کرد بوو که خوئی له وئ نه بوو ئه و [پۆشاک پی داین] و بواری داین سواری پستی و شترهکانی زهکات بین به لام کاتیک عهلی ﷺ گه راپه وه ته ماشای و شترهکانی زهکاتی کرد ماندوو و عه یبدار بوون له هه مووانی سه نده وه و ره خنه ی توندیشی هه بوو له جی گره کهی و لۆمه ی ده کرد]^(٤١٣).

(١٤١١) أخرجه: البخاري (٤٣٥١).

(١٤١٢) أخرجه: الحاكم (١٢٤/٣) وصححه، والبيهقي (الدلائل) (٢١١٩) وقال محققه: اسناده حسن، وقال الحافظ في

(البدایة) (١٠٩/٤): اسناده جيد على شرط النسائي، وحسنه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (٢٤٧٩).

(١٤١٣) أخرجه: الحاكم (١٢٤/٣) وصححه، والبيهقي (الدلائل) (٢١١٩) وقال محققه: اسناده حسن، وقال الحافظ في

(البدایة) (١٠٩/٤): اسناده جيد على شرط النسائي، وحسنه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (٢٤٧٩).

بهو هۆیهوه زۆر دلگراوون له عهلی ﷺ: زمیدی کوری تهلهه ﷺ دهفهرمویت: [عهلی ﷺ کاتیک سوپاکه ی له یه مهن به جیههشت پیاویکی کرده جیگرو سه رکردهیان... ئه ویش به هه موو یه کیک پۆشاکیکی دهست که وتهکانی پی به خشی، کاتیک عهلی ﷺ گه راپه وه یه مهن و سوپاکه ی چوونه پیشوازی و بهو شیویه ئه وان ی بینی فهرمووی: ئه وان ه چین؟ وتیان: فلانه که سی (جیگرت) ئه مه ی پیداین، ئه ویش بانگی کرد و پرسیا ری لی کرد تۆ کاری وه هات چۆن ئه نجامدا پیش ئه وه ی دهستکه وتهکان هه موو بچنه وه لای پیغمبهری خوا ﷺ تا ئه وه ی خودا ویستی لیته تی ئه و بهو جۆره ی لیبات؟ له ویدا عهلی هه موو پۆشاکهکانی لیوه رگرتنه وه، کاتیک ئه وان گه رانه وه لای پیغمبهری خوا ﷺ سکا لایان هه بوو به رامبهری] (١٤٤).

ئه بو سه عیدی خودی ﷺ دهفهرمویت: [من له ناویاندا وتم: گه ر به ویستی خودا گه راپه وه شاری مه دینه ئه وان ه لای پیغمبهری خوا ﷺ باس ده کم که چه ند توندبووه به رامبهرمان و بارگرانی کردوین، کاتیک گه راپه وه مه دینه به یانی چوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ تا ئه وه ی سویندم خواردبوو له سه ری بۆی بگیرمه وه، سه رهتا ئه بو به کرم دی له مزگهوت دههاته دهروه له گه ئم وهستا و پیشوازی لی کردم و پرسیا ری لی کردم: که ی گه راپه وه؟ وتم: دوینی گه رامه وه، ئه ویش له گه ئم گه راپه وه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ [موسولمانان هه رکات له سه فه ر بگه رانایه ته وه سه رهتا ده چوونه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ. سه لامیان لیده کرد [هه والی گه شته که یان بۆ ده گێرپه وه] پاشان ده گه رانه وه مالهکانی خویان] (١٤٥). له ویدا پیش من ئه بو به کرم ﷺ چوو خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئه وه سه عیدی کوری مالیکی کوری شه هیده، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((رێگه ی بده با بیت)) منیش چووم و سلوم کرد له پیغمبهری خوا ﷺ وهلامی دامه وه و پیشوازی لی کردم و پرسیا ری گه شته که ی لی کردم... و پرسیا ری زۆری کرد منیش وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ عهلی توند و زبربوو له گه ئمان باش نه بوو... پیغمبهری خوا ﷺ چوو به ولاره و به تیرامان ته ماشای ده کردم وه منیش به رده وام بووم له و قسانه مدا، پیغمبهری

(١٤١٤) آورده: ابن کثیر (البداية) (١٠٩/٥) عن یونس بن بکر.

(١٤١٥) أخرجه: أحمد (١١٧٥) وقال محققه: سند حسن، والنسائي (الخصائص) (٨٥) وقال: محققه: سند حسن، وقال

العدوي (صحيح فضائل الصحابة) (ص: ١٠٧): صحيح لشواهد.

خواش ﷺ دهستی خسته سهر رانم و ليم نزيكبووه و فهرمووی: ((سه عیدی كورپ مالیکي كورپ شههید بیدمگ به و بهسه قسه مهئى به عهلی برات سویند به خوا خۆت دهمانی كه چهند زبر دهژی له پیناوی خودا)). ئیتر منیش له دلی خۆمدا وتم: دایكت رۆله رۆت بۆ بكات ئه ی سه عیدی كورپ مالیک له به یانیه وه تۆ نازاری پیغهمبهری خوا ﷺ دمه دیت به لام نازانی، به ئین بیت ههتا له دونیادا ماوم به خراپه باسی نهگه م نه به نهینى و نه به ناشكرا! ^(٤٣٧).

وه (بورمیدهش) یهگيک بوو له وانه ی سكالای هه بوو له عهلی ﷺ خۆی دمه فهرمویت: [...كاتيک گه پینه وه خزمهت پیغهمبهری خوا ﷺ پرساری لیكردين و فهرمووی: ((نه و هاوړپیه تان چۆن بوو له گه ئتان؟)) [منیش به خراپى باسی عه لیم کرد و] سكالام لیكرد، پیغهمبهری خواش ﷺ رپووخساری تیكچوو! ^(٤٣٧). وه سور هه گه پراو فهرمووی: ((هه ركه سيك من پشتیوانییم عه لیش پشتیوانی ده بیت)) ^(٤٣٨). [وه فهرمووی: ((بورمیده ئایا نابیت برواداران من له خویان به پيشترو (خۆشه و یستتر) بزانی؟)) وتم: به ئی] ^(٤٣٩) فهرمووی: [((لا تَبْعُضْ يَا بُرَيْدَةَ عَلِيًّا فَإِنَّ عَلِيًّا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ ^(٤٤٠). واته: ((بورمیده رقت له عهلی نه بیت چونكه عهلی له منه وه منیش له عه لیم)) [((مَا تَرَى فِي رَجُلٍ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟)) ^(٤٤١) واته: [((ئایا جی ده لیتت سه بارهت به پیاویك خودا و پیغهمبهره گه ی خۆش ده ویت وه خودا و پیغهمبهره گه شی ئه ویان خۆش ده ویت))]. [((مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ)) ^(٤٤٢) واته: [هه ركه سيك من

(١٤١٦) أخرجه: الحاكم (١٢٤/٣) وصححه، والبيهقي (الدلائل) (٢١١٩) وقال محققه: اسناده حسن وقال ابن كثير (البدایة ١٠٩/٤): اسناده جيد، حسنه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (٢٤٧٩).

(١٤١٧) أخرجه: أحمد (٢٢٩٤٥) وقالو محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، وفي (الفضائل) لأحمد (٩٨٩) وقال محققه: اسناده صحيح، والنسائي (الكبرى) (٨١٤٥) وفي (الخصائص) (٧٧) وقال محققه: اسناده صحيح، والحاكم (١١٠/٣) وصححه.

(١٤١٨) أخرجه: أحمد (٢٢٩٦١) وقال محققوه: اسناده صحيح وفي (الفضائل) (١١٧٧) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن أبي عاصم (السنه) (١٣٥٤)، وابن حبان (٢٢٠٤)، النسائي (الكبرى) (٨١٤٤) وفي (الخصائص) (٧٥) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه العدوي (صحيح الفضائل) (١٢٧).

(١٤١٩) أخرجه: أحمد (٢٢٩٤٥) وقال محققوه: صح على شرطهما وفي (الفضائل) (٩٨٩) وقال محققه: اسناده على شرطهما. (١٤٢٠) أخرجه: أحمد (الفضائل) (١١٧٥) وقال محققه: سنده حسن، والنسائي (الخصائص) (٨٥) وقال محققه: سنده حسن، وصححه العدوي في (صحيح الفضائل) (ص: ١٠٧).

(١٤٢١) أخرجه: الترمذي (٣٧١٥، ١٧٠٤) وهو ضعيف.

(١٤٢٢) أخرجه: أحمد (٢٢٩٤٥) وقال محققوه: صحيح على شرطهما وفي (الفضائل) (٩٨٩) وقال محققه: اسناده على

هاوکارو سهرپرشتیکاری بم عه‌لیش هاوکارو سهرپرشتیکاری ده‌بیت))].

له گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا بوره‌یده ﷺ نامه‌یه‌کی سکالای هی‌نایه خزمه‌ت پیغمبري خوا ﷺ و بۆ ده‌خوینده‌وه و ده‌فهرمویت: [کاتیک نامه‌ی (سکالاکه‌م) بۆ ده‌خوینده‌وه و ده‌م وت: نه‌وه راس‌ته. له‌ویدا پیغمبري خوا ﷺ نه‌وه ده‌سته‌ی گرت‌م که نامه‌که‌م پښ گرتبوو وه فهرمووی: ((تۆ رقت له‌ه‌لی یه؟)) وتم: به‌لئ. فهرمووی: ((فلا تُبغِضه، وَاِنْ كُنْتَ تُحِبُّهُ فَاذْذْ لَهُ حُبًّا [فو الذي نفسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَنَصِيبُ آلِ عَلِيٍّ فِي الْخُمْسِ أَكْثَر] [من ذلك]))^(۱۲۳) واته: ((هه‌رگیز رقت لئی نه‌بیت وه گه‌ر خوشت ده‌ویت لی‌ره به‌دواوه زیاتر خوشتبوویت [سویند به‌وه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته‌ی پشکی بنه‌ماله‌ی عه‌لی له‌پنج یه‌گدا] [له‌هه‌موو نه‌وانه زیاتره‌)).

له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا: عیمران ﷺ ده‌فهرمویت: [چوار له‌هاوه‌لانی پیغمبري خوا ﷺ برپاریاندا که گه‌رانه‌وه هه‌موو به‌سهر هاته‌که‌ی عه‌لی ﷺ له‌گه‌شته‌که‌دا بگه‌یه‌نن به‌پیغمبري خوا ﷺ کاتیک گه‌رانه‌وه چوونه خزمه‌ت پیغمبري خوا ﷺ و سلاویان لی‌کرد، پاشان یه‌کیک له‌چوار که‌سه‌که هه‌ستاو وتی: نه‌ی پیغمبري خوا ﷺ نایا دهم‌زانی‌ت عه‌لی کوری نه‌بو تالیب ﷺ (له‌م گه‌شته‌ی دا) ناوها بوو له‌گه‌لماندا...؟ پیغمبري خوا ﷺ پرووی لی‌ومرگیراو پاشان دووه‌م تا چوار هه‌م هه‌ستان و هه‌مان وته‌یان دووباره‌کرده‌وه، پاشان پیغمبري خوا ﷺ پرووی تی‌کردن و تورهبوون به‌پرووخساریه‌وه دیاربوو وه فهرمووی: ((ئیوه چیتان ده‌ویت له‌عه‌لی؟ عه‌لی له‌منه و منیش له‌نه‌وم و نه‌وه پش‌تیوانی هه‌موو برواداریکه له‌دوای من))^(۱۲۴).

شرطهما، والنسائي (الخصائص) (۷۷) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۴۲۳) أخرجه: أحمد (۹۶۷۲۲، ۲۳۰۶) وقال محققوه: اسناده صحيح، وفي (الفضائل) (۹۸۹، ۹۴۷، ۱۱۷۷، ۱۱۸۰) وقال

محققه: اسناده حسن، والنسائي (الخصائص) (۹۷) وقال محققه: اسناه حسن، و الطحاوي (مشكل الآثار) (۳۰۵)

وقال محققه: اسناده حسن. وصححه العدوي في (صحيح الفضائل) (۱۲۷).

(۱۴۲۴) أخرجه: أحمد (۱۹۹۲۸) وقال محققوه: اسناده ضعيف وفي (الفضائل الصحابة) (۱۰۳۵) وقال محققه: اسناده

حسن، وعبدالرزاق (۲۳۸۸)، والترمذي (۳۷۱۲)، الطيالسي (۸۶۸) وقال محققه: حديث حسن، والنسائي (الكبرى)

(۸۱۴۶)، وفي (الخصائص) (۰۸۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وابو يعلى (۳۵۵) وقال محققه: رجاله رجال الصحيح،

والبزار (۳۵۵۸)، وابن حبان (۶۹۲۹) وقال محققه: اسناده قوي، والطبراني (الكبير) (۲۶۵/۱۸)، وصححه الشيخ الألباني

في (الصحيحه) (۲۲۲۳).

حه جی مائئاوایی

ئەم ههجه ناوئرا هه جی مائئاوایی چونکه پیغمبهر ﷺ تیایدا مائئاوایی له هاوهلانی کرد، ههروهها دواهه مین هه جیش بوو، وه ناسرا بوو به هه جی ئیسلام و هه جی گه یانندن چونکه تیایدا مه راسیمی هه جکردنی بۆ موسولمانان پروون کردوه. بهرواری به ئه نجام گه یانندی ئەم ههجه وهك جابر ﷺ ده فهرمویت: [له سائی دهی كۆچیدا جار درا كه پیغمبهر ﷺ ده چیت بۆ هه ج كردن. ئیتر له هه موو لایه كه وه خه لكیكى زۆر رژانه ناو شاری مه دینه [ئه وهی به پئ یان به سواری توانای هه بوو] [هه موو خۆیان گه یانده مه دینه تا له گه ل پیغمبهردا ﷺ بچن بۆ هه ج] هه موو ده میان ویست كارهكانیان وهك نهو بیت و ههنگاو و به ههنگاو له دوايه وه دووباره ی بکه نه وه و به ئه نجامی بگه یه نن] (١٢٢٥).

ئیبنو عه باس ده فهرمویت: [له رۆژی [شه ممه ی] (١٢٣٦) بیست و پینجی مانگی زولقه عیده دا بوو]. ئەنه س ﷺ ده فهرمویت: [ئیمه له خزمهت پیغمبهردا ﷺ بووین] له مه دینه نوێزی [نیوه رۆی] بۆ کردین به چوار ركات (١٢٣٧). پاشان [.. پیغمبهر ﷺ قزی دا هیناو زمیتی له قزی داو دوو پۆشاکه که ی ئیحرامی له بهر کرد خۆی و هاوهلانی] (١٢٣٨) [ئینجا وتاری بۆ موسولماناندا وه سنوری ئەو جیگایانه ی که پئویسته موسولمانان له وێوه ئیحرام له بهر بکهن هه موو ئەوانه ی بۆ پروون کردنه وه و فهرمووی: ((جیگه ی تایبه تی (ئیحرام پۆشین وتنی (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) وه نیهت هینان) ی خه لکی مه دینه ناوچه ی (زول حه لیفه یه) وه ئەوانی تر له ولاره دین ناوچه ی (ئه له جوحفه یه) وه ئەوانه ی له عیراقه وه دین ناوچه ی (زاتولعرقه)، وه ئەوانه ی له نه جده وه دین ناوچه ی (قه رنول مه نازیله) وه ئەوانه ی له یه مه نه وه دین ناوچه ی (یه لمه مه)) (١٢٣٩). [پاشان ئەو وشترانه ی ئاماده کرد كه بۆ قوربانی کردن ده میان باته مائی خوا] (١٢٤٠). [وه رینگری نه کرد له پۆشینی هه رجۆره جل و بهرگیکی که تایبه ته به پیاوانه وه ته نه ا

(١٢٢٥) أخرجه: مسلم (١٢١٨) مع الزیادات.

(١٢٣٦) أخرجه: البخاري (١٥٤٥).

(١٢٣٧) أخرجه: البخاري (١٥٤٦، ١٥٧١).

(١٢٣٨) أخرجه: البخاري (١٥٤٥).

(١٢٣٩) نفس المصدر وانظر: (حجة النبي) (٤٦، ٤٨).

(١٢٤٠) انظر: حجة انبي ﷺ (ص: ٤٩).

ئەو پۆشاکانەى كە زەعفەرانیان پێوهیەو ئاسەوارى بەسەر پێستەوه دەمینیتەوه^(۱۳۳) [اوه له دواى خۆى بەرپۆهەردنى كاروبارەكانى شارى مەدینەى سپارد بەئەبودوجانە یاخود بە سیبەى كورپى عەرەفەتەى ئەلغیفارى]^(۱۳۳) [و ژنان و منالان نامادە بوون بۆ چوون بۆ حج]^(۱۳۳)، [پاشان پێغمەبەر ﷺ خۆى نامادەکرد بۆ چوونەدەر لە مەدینە لە رینگەى ناسراو بە (ئەلشەجەرە) لە زولحەلیفە و ھەركات بەرەو مەككە برۆشتایە لە مزگەوتەكەى ئەویدا نوێژى دەکرد]^(۱۳۳) [خۆى و ھاوھەلانی بەرپێكەوتن تاگەیشتنە ناوچەى (زول حەلیفە) وە لەویدا نوێژى عەسرى بۆ كردن بە دوو پركات ئەو ئیوارەییەو شەوگەشى خۆى و ھاوھەلانی لەویدا مانەوه]^(۱۳۳).

لەو شەویدا فەرمانى خودا بۆ پێغمەبەر ﷺ دا بەزى و داواى لێكرا لەویدا نوێژ بكات پاشان بۆ ھاوھەلانی گێرایەوه و پێى فەرموون: ((لەم شەویدا یەكێك لەلایەن خودای خۆمەوه بۆ لام ھات و پێى وتم: لەم شیوە پیرۆزەدا نوێژ بكەو بلى عومرەيك لەگەڵ حەجدا بۆ خوا ئەنجام دەدەم))^(۱۳۳). [وہ پئی وترا: ((تۆ لە ناوچەو خاكی پیرۆزدايت))]^(۱۳۳). واتە: ئەو ناوچەییەى خوار مزگەوتەكەى نیوان ئەوى و سەر رینگا سەرەكیەكە.

لەو شەویدا ئەسمائى كچی عومەیس ھاوسەرى ئەبوبەكرى سدیق ﷺ مندالى بوو وە ناوئرا موحمەمەد. جابر ﷺ دەفەرمویت: [كاتێك لە ناوچەى زولحەلیفە بووین ئەسمائى كچی عومەیس ھاوسەرى ئەبوبەكرى سدیق ﷺ موحمەمەدى كورپى ئەبوبەكرى بوو، وە یەكێكى بۆلای پێغمەبەر ﷺ ناردو وەلامەكەى ئەوه بوو كە فەرمووی: ((با خۆى بشوات و..... و جل و بەرگی تاییبەتى خۆى لەبەربكات و نیەتى حج و عومرە بەینیت و (خۆى نامادە بكات))]^(۱۳۳).

(۱۳۳۱) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (۳۱۴)، وقد قتل قلائد بدنه a زوجته عائشة بصوف كان عندها قبل ان يحرم. أخرجه: البخاري (۱۶۹۶، ۱۷۰۴).

(۱۳۳۲) أخرجه: مسلم (۶۹۰) وابن هشام (السيرة) (۲۱۱/۴).

(۱۳۳۳) انظر: حجة النبي ﷺ (ص: ۵۰).

(۱۳۳۴) أخرجه: البخاري (۱۵۳۳).

(۱۳۳۵) أخرجه: البخاري (۱۵۴۶، ۱۵۵۱)، ومسلم (۶۹۰، ۶۶۰).

(۱۳۳۶) أخرجه: البخاري (۱۵۳۶، ۱۵۳۷) وابوداود (۱۸۰۰).

(۱۳۳۷) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۳۱۵).

(۱۳۳۸) أخرجه: مسلم (۱۲۱۸) و (۱۲۰۹) وابوداود (۱۷۴۳).

پاشان پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی لهویدا مانهوه تاکاتی نوپژنی نیومرۆ^(۱۴۳۸) ئینجا [خوی شۆرد]^(۱۴۴۰) وه خوی بۆنخۆش کرد. دایکی برواداران عائیشه رضی اللہ عنہا دمفهرمویت: [خۆم پیغمبهرم بۆنخۆش دهکرد پیش ئیحرام لهبهرکردنی به بۆنیکی گران بهها که بریتی بوو له [زمنبهری تیکهڵ بهمیسک]^(۱۴۴۱) ئهو بۆنه دهمایهوه من [سئ رۆژ لهوهودوا]^(۱۴۴۲) [سپایی میسکهکهه بهناوهپراستی سهری پیغمبهرهوه ﷺ دهبینی]^(۱۴۴۳). پاشان پیغمبهر ﷺ وشترهکانی قوربانی نیشانه کرد، وه قژه سهری خوی داهینا (واته: شلهیهکی لینج بووه کردوویهتی به قژهسهریا تا موهکانی تهخت بیت و تهپوتۆزی رینگا نهگریت و بژی نهکات) وه پیغمبهر ﷺ موسولمانانی ئاگادارکردهوه فهرمووی: ((إِنِّي لَبَدْتُ رَأْسِي، وَقَلَدْتُ هَدْيِي))^(۱۴۴۴) واته: قژهسهرم داهینا و پهتم کرده ملی وشتره قوربانیهکانم.

ئیبنو عباس رضی اللہ عنہ ئهوه رپوندهکاتهوه و دمفهرمویت: [پیغمبهر ﷺ کاتیک گهیشته ناوجهی (زولحهلیفه) وشترهکهی بۆ هینرا وه سهرکۆپاری وشترهکهی کهمیک بریندارکرد وه خوینهکهی بهدهستی بلاوکردهوه بهسهر پشتی کۆپارهکهیدا وه دوو نهعلی بهم لاولای وشترهکهیدا ههئواسی]^(۱۴۴۵) [وه کهسیکی تر له حیاتی پیغمبهر ﷺ وشترهکانی تری بهو جۆره دیاری کرد]^(۱۴۴۶).

پاشان سواری وشترهکهی خوی بوو، کۆپانی وشترهکهی کۆن بوو پۆشاکیکی بهسهردا راختبوو آنرخ و بههای چوار درههمی نهبوو^(۱۴۴۷). جاریکیان ئیبنو عومهر رضی اللہ عنہ کاروانیکی یهमेنی بینی کۆپانی وشترهکانیان پارچه پیست بوو وه رهشمهکانیشیان گوريس بوو فهرمووی: [ههرکهسیک پیی خۆشه تهماشای کاروانیک بکات هاوشیوهی کاروانهکهی پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی بیت له حهجی مالئاوایدا با

(۱۴۳۹) انظر: حجة النبي ﷺ للشيخ الالباني (ص: ۵۱).

(۱۴۴۰) أخرجه: الترمذي (۸۳۰).

(۱۴۴۱) أخرجه: مسلم (۱۱۸۹، ۱۱۹۱) والبيهقي (الكبرى) (۳۵/۵).

(۱۴۴۲) أخرجه: الحميدي (۲۴۷۲).

(۱۴۴۳) أخرجه: مسلم (۱۱۹۰).

(۱۴۴۴) أخرجه: مالك (۳۹۴/۱).

(۱۴۴۵) أخرجه: مسلم (۱۲۴۳).

(۱۴۴۶) انظر: (البداية) (۱۲۹/۵).

(۱۴۴۷) أخرجه: ابن ماجة (۲۸۹۰)، وصححه الشيخ الالباني يرحمه الله في (صحيح ابن ماجة) (۲۳۳۷).

تهماشای ئەم کاروانه بکات^(۱۴۴۸).

لهویدا پيغهمبەر ﷺ سواری پشتی و شترهگهی خوئی (ئهلقهسواء) بوو فهرمووی:
 ((اللَّهُمَّ حَجَّةٌ لَا رِيَاءَ فِيهَا وَلَا سُمْعَةً))^(۱۴۴۹) واته: ((خودایه ئەم حهجه تهنهها بۆ تۆیه بۆ هیچ
 ڕووبامای و ناو و شورمتیک نییه)) له [زولحهلیفه] [لای مزگهوتمهکه]^(۱۴۵۰) وه نزیک
 [له درهختهکهی] ئەو جیگهیه [ڕوووهو قبیله و مستاوا]^(۱۴۵۱) (الله أَكْبَرُ) ی کرد و سوپاس
 و ستایشی خوای کرد و نیهتی حهج و عهمرکردنی لێهینا و فهرمووی: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ
 حَجًّا وَ عُمْرَةً)) واته: خودایه ئەوا هاتم بهنیازی حهج کردن و عومره، لهویدا خهلکی
 سهرحهم به دهنگی بهرز ئەومیان دووباره کردهوه^(۱۴۵۲) پيغهمبەر ﷺ دهیفرموو:
 ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ)) واته:
 واهاتم خودایه وا هاتم ئەهی ئەو خودایهی که هاوتات نی یه واهاتم، ههموو سوپاس
 و نیعمهت و سامانهکان هی تۆیه هیچ هاوتات نییه. پيغهمبەر ﷺ ههر ئەو وشانهی
 دووباره دهکردهوه هیچی لێ زیاد نهدهکرد))^(۱۴۵۳). [بهلام خهلکی وشهی تریان لهگهڵ
 دهوت وهك: (لَبَّيْكَ ذَا الْمَعَارِجِ، وَلَبَّيْكَ ذَا الْفَوَاضِلِ) واته: واهاتم ئەهی خودای خاومن ریگهکانی
 ناسمان و ئەوانهی تپیدایه، واهاتم ئەهی خودای خاومن ههموو سهروهریهکان]^(۱۴۵۴). [وه
 دهیان وت: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ إِلَهَ الْحَقِّ) واته: واهاتم ئەهی خودای خاومنی ههموو
 ڕاستهقینهکان]^(۱۴۵۵) [وه دهیان وت: (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، لَبَّيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ
 إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ)^(۱۴۵۶) واته: واهاتم واهاتم ئەهی ئەو خودایهی که ههموو خیر و بهرهکهتیکت
 بهدهسته، وا هاتم ههموو داواو کارهکانمان ههر بۆلای تۆیه]. جابر رضی اللہ عنہ دهفهرمویت:
 (تیمهش [بههاوار و دهنگی بهرز دهمان وت بهنیازی حهج کردن واهاتم خودایه]^(۱۴۵۷)
 و ههموومان [تهنها نیازی حهج کردنمان ههبوو وه عومرهکردنمان لهگهڵ تیکهڵ

(۱۴۴۸) أخرجه: أحمد (۱۲۰/۲)، وقال محقق (البدایة) (۱۲۱/۵): اسناده صحيح.

(۱۴۴۹) أخرجه: ابن ماجة (۲۸۹۰)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (۲۳۳۷) و (الصحيحه) (۲۶۱۷).

(۱۴۵۰) أخرجه: مسلم (۱۱۸۶، ۱۱۸۴).

(۱۴۵۱) أخرجه: البخاري (۱۵۵۳).

(۱۴۵۲) أخرجه: مسلم (۱۲۳۴).

(۱۴۵۳) أخرجه: مسلم (۱۴۷/۱۲۱۸).

(۱۴۵۴) أخرجه: ابوداود (۱۵۹۰).

(۱۴۵۵) أخرجه: النسائي (۲۱۱/۲) وانظر: صحيح النسائي (۲۵۷۹).

(۱۴۵۶) أخرجه: البخاري (۱۵۴۶) ومسلم (۱۹، ۲۰/۱۱۸۴).

(۱۴۵۷) أخرجه: البخاري (۱۵۴۶) ومسلم (۱۹، ۲۰/۱۱۸۴)

نهدکرد[^(۱۴۵۸)]. [پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی هه موو بهو جوړهیان دهکرد]^(۱۴۵۹) [بهلام دایکی باومرداران عایشه به نیازی عومره کردنی بهتهنها دمیفرموو]^(۱۴۶۰).
 پاشان پیغمبهر ﷺ و تیکرای موسولمانان بهرهو شاری مهککه بهرپیکهوتن نهو دروشمانه‌ی پیشوویان دهوتهوه، جابر ﷺ دمهفرمویت: (من لهویدا ته ماشای ههر جواری پیغمبهرم ﷺ دهکرد، سوار و پیادهم له جواردهوری دهبینی، و پیغمبهرمان ﷺ له ناودا بوو، قورئانی بو دادمه‌بزی به جوانی لی تیده‌گه‌یشت نهووشی نهو نه‌نجامی بدایه ئیمه‌ش له‌گه‌لی نه‌نجامان ده‌دا)^(۱۴۶۱) [وا مه‌زنده ده‌گری که ژماره‌یان زیاتر بوو بیت له چل هه‌زار که‌س]^(۱۴۶۲).

نهو رووداوانه‌ی که له‌رپگادارویاندا

له‌م رپ رپوشتنه‌دا چه‌نده‌ها پیشهات و رووداو روویانداوه که فهرمووده‌ناسان و ژیاننامه‌نوسان ئامازمیان پیکردوه لیره‌دا هه‌ندیکیان باسده‌که‌ین:

۱- ئافره‌ت و دوومنداله‌که و دوو دره‌خته‌که:

ئهم به‌سه‌ره‌اته له‌چه‌نده‌ها گیرانه‌وه‌دا هاتووه هه‌ندیک له‌ فهرمووده‌ناسان به‌راستی ده‌زانن وه ئه‌وانی تریان به‌ لاوازی ده‌زانن، به‌لام به‌ تیکرای نهو گیرانه‌وانه‌ وا ده‌رده‌که‌ویت که بنه‌مایه‌کی هه‌بیت، له‌ دوا‌ی کو‌کردنه‌وه و رپک‌خستنیان به‌م جو‌ره‌ی لای خواره‌وه ده‌بیت:

یه‌علای کوری مورپ له‌ باوکیه‌وه ئه‌ویش له‌ باپیری‌وه ده‌گیرپته‌وه و ده‌مه‌رمویت: [من به‌ چاوی خووم چه‌ند شتیکم له‌ پیغمبهر ﷺ بینیه‌... من له‌گه‌لی بووم له‌ رپگی‌ای مه‌ککه [له‌و جارهدا که هه‌موو خزمان تیدا بووین ده‌جووین بو حه‌ج کردن... به‌رپیکه‌وتبووین کاتیک گه‌یشتینه‌ ناوچه‌ی (ئه‌له‌ر‌ه‌ه‌اء)، پیغمبهر ﷺ ته‌ماشای کرد

(۱۴۵۸) أخرجه: مسلم (۱۴۷/۱۲۱۸).

(۱۴۵۹) أخرجه: مسلم (۱۴۷/۱۲۱۸).

(۱۴۶۰) وعن ام سلمة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله ﷺ يقول: ((اهلوا يا آل محمد بعمره في حج)) أخرجه: أحمد (۲۶۵۹۰)، وابن حبان (۳۹۲۲) وقال محققه: سنده صحیح. وقد خرج معه في هذا الحج جميع زوجاته التسع. انظر: ابو داود (۱۷۲۲) وصححه الالباني في (صحيح ابي داود) (۱۵۱۵) و الارناؤط في (زاد المعاد) (۱۰۶/۲)، السيرة النبوية (ابن كثير) (۲۲۲/۴).

(۱۴۶۱) أخرجه: مسلم (۱۴۷/۱۲۱۸).

(۱۴۶۲) انظر: (البدایة) لابن كثير) (۱۳۷/۵).

ئافره تيك وا بهرهو لاي ديت، وشترهكهى راگرت تا لى نزيك بووه وه^(٤١٧) نهو ئافرته هاته خزمهتى و كورپكى خوئ له گهل بوو في و پهركه ميكي زور توندى له گهلدا بوو، ئافرته كه وتى: نهى پيغمبهرى خوا ﷺ نهى كورم كه ده بينيت [حهوت سائه تووشى پهركه م بووه، وه روژى دوو جار تووشى ده بيت]^(٤١٨) پيغمبهر ﷺ فهرمووى: ((گه دمه و يت دوعاى بو ده كه م [من داله كه م لى نزيك بكه ره وه]). ئافرته كه ش من داله كه لى نزيك كرده وه، پيغمبهر ﷺ تفى كرده ده ميه وه و فهرمووى: ((برو دمه وه نهى دوژمنى خوا من پيغمبهرى خوا)) پاشان به ئافرته كه مى فهرموو: ((ههركات ئيمه گه پاي نه وه و هاتينه نهى ناوچه يه له هه وال و به سه ره اتى ناگادارمان بكه ره وه)).

پاشان هه موو بهرپكه وتن گه يشته ناوچه يه كيتر، له ويدا وشترپكمان بهرچا و كهوت دوور له خيله كه مى بوو هه ر دهى بوړاند [كاتيك وشتره كه پيغمبهرى ﷺ بينى بغه بى كرد] ههردوو چاوى فرميسكى ليده رزا، پيغمبهر ﷺ هه نديك له هاوه لاني نارد بولاي خيله كه و فهرمووى: ((خاوه نى نهى وشتره بدوزنه وه)) دواتر دوزيانه وه و هينا يانه خزمهت پيغمبهر ﷺ و پي فهرموو: ((نهى وشتره بو سكالآت ليده كات؟)، نهى ده لىت من لاي نهى مان له داى كه بووم هه موو كارپكيان پيده كردم تا له لايان پير بووم نى ستاش ده يانه و يت سه رم بپرن)) [خاوه نه كه مى وتى: ئيمه كارمان پيده كرد، به لام نى ستا پير بووه و تواناى كار كردنى جارانى نه ماوه، ئيمه ش برپارماندا سبهى سه رى بپرين. پيغمبهر ﷺ فهرمووى: ((لَا تَنْخَرُوهُ وَاجْعَلُوهُ فِي الْإِبِلِ يَكُونُ مَعَهَا)) واته: سه رى مه برن وازى لى بينن با له گهل وشتره گانى تر دا بمى نى ته وه]].

پاشان بهرپكه وتن له و جيكه يه و دوو درهختى جياى بينى وه به منى فهرموو: ((برو پييان رابگه يه نه با ههردوو كيان بو من ببنه وه په نايه ك)). چووم پيم رگه يان دن دوو دره خته كه بوونه په نايه ك و دهسى به ناو گه يان دن... پاشان بهرپكه وتين و نهى ناوچه يه شمان به جى هيشت]^(٤١٩).

(١٤٦٣) أخرجه: ابونعيم (الدلائل) (٢٨٧)، وابن السني (عمل) رقم: (٤١٠) والبيهقي (الدلائل) (٢٢٩٣) وقال محققوه: اسناده ضعيف.

(١٤٦٤) أخرجه الحاكم (٦١٧/٢) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الألباني: حديث جيد انظر: (الصحيحه) (٤٨٧)، (١٤٦٥) الحديث بطوله رواه أحمد (١٧٥٦٥) وقال محققوه: اسناده ضعيف. والطبراني (الكبير) (١٣٠/١٦) و (٦٧٢/٢٢).

٢- نه نجه شه وشتره كه ي ليده خوريت:

نه نهس ﷺ دمفهرمويت: [ئوم سوله يم له گه ل هاوسه ره كانی پیغهمبهر ﷺ بوو لهو سه فهردها پياويكي دهنگخوشي له گه لدا بوو ناوی نه نجه شه بوو^(٤٦٦) هوردي بوو وشتره كان ده كرد]^(٤٦٧) [هه موويان چالاک بوون و كه وتنه لوقه و غاردان]^(٤٦٨)، پیغهمبهر ﷺ هاته لايان و فهرمووي: ((ارْفُقْ أَنْجَسَهُ وَيَحَاكْ)^(٤٦٩) رَوَيْدَكَ [سَوْقًا بِالْقَوَارِيرِ])^(٤٧٠) واته: ئه ي هاوار بوو تو نه نجه شه نه رمو نيان به له سه رخو و شوشه كان لي بخوره.

٢- نافرته تيك پرسيار ده كات:

ئيبنو عه باس ﷺ دمفهرمويت: [كاتيك له خزمهت پیغهمبهر ﷺ دابووین به ناوچه ي نه لرپه وحاندا ده رويشتين، له ناكاو كوومه تيك خه لگمان بيني به ره و لای ئيمه ده هاتن و گه يشتنه لمان، يه كيك پرسيارى لي كردن: (ئيوه كين؟) يه كيك له وانه له وه لامدا وتي: ((ئيمه موسولمانين. پاشان نافرته تيكيان پرسيارى له پیغهمبهر ﷺ كرد و وتي: (تو كيت؟) وتي: ((من پیغهمبهرى خودام)) نافرته كه مندالتيكى به رزكرده وه و فهرمووي: ئه ي پیغهمبهرى خودا ﷺ نایا حه ج بوو ئه مه دهنوسريت؟ فهرمووي: ((به لي به لام پاداشته كه ي بوو تويه))^(٤٧١).

٤- بايه خدان به ده ستونيز:

ئيبنو عومهر ﷺ دمفهرمويت: [له يه كيك له سه فهره كانماندا (واته: حه جى مالتاوايى)^(٤٧٢) پیغهمبهر ﷺ دواكه وت، كاتيك گه يشته وه به ئيمه ماندوبووین^(٤٧٣)

٦٧٩، ٦٨٠، وعبد بن حميد (١٠٥٤) وقال محققه: سنده ضعيف، وقال الحافظ في (المطالب) (٣٨١٦): اسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (٢٢٦١) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (٢٩١٨). (١٤٦٦) أخرجه: أحمد (١٢٠٩٠) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والحميدي (١٢٩٠) وفي رواية: أحمد (٢٦٨٦٦): (ان النبي ﷺ حج بنسائه.....).

(١٤٦٧) أخرجه: أحمد (٢٥٤/٣).

(١٤٦٨) أخرجه: أحمد (١٢٠٤١) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(١٤٦٩) أخرجه: البخاري (الادب) (٨٨٣) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الادب المفرد) (٦٧٨).

(١٤٧٠) أخرجه: البخاري (٦١٤٩) ومسلم (٢٣٢٣)، وأحمد (١٢٧٩٩)، وابويلى (٤٠٧٥).

(١٤٧١) أخرجه: أحمد (٢١٩/١)، ومسلم (١٣٣٦)، وابوداود (١٧٣٦) والطيايى (٣٧٠٧)، والحميدي (٥٠٤) وابن حبان (٣٧٩٨) وقال محققه: اسناده صحيح. واللفظ له.

(١٤٧٢) قال الحافظ (الفتح) (٢٦٥/١) وقع في رواية مسلم (٢٤١): انها كانت من مكة الى المدينة ولم يقع ذلك لعبدالله بن عمر محققاً الا في حجة الوداع.

(١٤٧٣) قال الحافظ (الفتح) (٢٦٦/١): اي: ادركهم وكانوا اخروا العصر فارهقهم ضيق الوقت.

دهستنوئیزمان دهگرت و قاجمان جوان نهدهشۆرد به لکو ههردهستی تهرمان پيدا دههينا، پيغه مبهري ﷺ ئيمه ي به وجوده بيني به دهنكي بهرز هاواري کرد و فهرمووي: ((وَيَلِّ الْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ))^(۴۷۴) واته: ئه ي هاوار به حالي پاژنه کانتان له ناگري دۆزه خ. ئه مه ي دوو سي جار دووباره کردهوه.

۵- ئه وه وشتری قوربانیه:

ئه بو هورمیره ﷺ ده فهرمويت: [پيغه مبهري ﷺ پياويکی بيني وشتریکي قورباني پيش خۆي دابوو ليی دهخوري، پيي فهرموو: ((سواری پشتيه؟)) پياوه که وتی: ((ئه وه وشتری قوربانیه)) پيغه مبهري ﷺ فهرمووي: ((سواری پشتيه)) وتی: ئه وه وشتری قوربانیه. فهرموي: ((ئه ي هاوار له تو سواری پشتيه))^(۴۷۵).

۶- سه ره تا جهج بۆ خۆت بکه:

ئيبنو عباس ﷺ ده فهرمويت: [پيغه مبهري ﷺ گوئی له دهنكي پياويک بوو دهيووت: خودايه نيازمه جهج بکه له حياتي شه بورمه. پيغه مبهري ﷺ فهرمووي: ((شه بورمه کيبه؟)) وتی: براي منه ياخود خزميکی منه. پيغه مبهري ﷺ فهرموي ئايا تو پيشتر جهجت بۆ خۆت کردووه؟)) وتی: نه خيتر فهرمووي: ((حَجَّ عَنْ نَفْسِكَ ثُمَّ حَجَّ عَنْ شُرْمَةٍ))^(۴۷۶) واته: سه ره تا جهج بۆ خۆت بکه پاشان جهج له حياتي شه بورمه بکه]].

۷- غه يبهت کردن گوشت خواردنه:

ئه نهس ﷺ ده فهرمويت: [عه ره به کان له گهشت و سه فه ره گانياندا خزمه تي يه کتريان ده کرد، له وه سه فه ره شدا ئه بوبه کروه عومه ر پياويکيان به کري گرتبوو تا خزمه تيان بکات، هه ردوو کيان خه وتبوون، دواتر هه ستان و ته ماشايان کرد ئه وه خزمه تکاره خواردنی ناماده نه کردووه، يه کيک له وه دوانه به وي تريانی وت: ئه وه خه وه که ي [له خه وي ماله وه ده چي ت]. دواتر هه ئيانساند و پييان وت: برۆ بۆ لاي پيغه مبهري ﷺ و پيي بلئ: ئه بوبه کروه عومه ر سه لامت ليده که ن داواي ناني به يانيت ليده که ن.

(۱۴۷۴) أخرجه: البخاري (۱۶۳).

(۱۴۷۵) أخرجه: البخاري (۱۷۰۶) ومسلم (۱۳۲۲)، وابوداود (۱۷۶۰) وابن ماجه (۱۹۵۴).

(۱۴۷۶) أخرجه: ابوداود (۱۸۱۱) وابن ماجه (۲۹۰۳)، والدارقطني (۲۶۷/۲) وصححه، والبيهقي (۱۷۹/۵) وصححه، وصححه الحافظ في (الاصابة) (۲۸۳۱) وفي (تلخيص الحبير) (۲۲۳/۲).

ئەو خزمەتکاره چوو خزمەت پيغهمبهر ﷺ وتەكەى ئەوانى پى گەياند و پيغهمبهرىش ﷺ له وهلامدا فهرمووى: ((اَقْرَبِيهِمَا السَّلَامَ وَأَخْبَرِيهِمَا إِنَّهَا قَدْ آيْتَمَتَا)) واتە: سلاوى منيش بگەيهەنه بە هەردووکیان و هەوائيان بدمرئ ئەوان ئەم بەيانىيە نانيان (خواردوو). دواتر ئەبوبەكر و عومەر تۆقين و هاتنە خزمەت پيغهمبهر ﷺ و بيان وت: ئەى پيغهمبهر ﷺ يەكێكمان نارده خزمەتت بۆ نان تۆش فهرموو بووت: ئەوان نانيان خواردوو، ئايا ئيمە چ جوړه نانيكمان خواردوو؟ فهرموى: ((بَلَحْمَ أَخِيكُمَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرَى لَحْمَهُ بَيْنَ أُنْيَابِكُمْ)) واتە: نانى ئەم بەيانىيەتان گوشتى ئەو برايهتان بوو كە خواردتان سویند بهوى گيانى منى بەدهسته گوشتى ئەو برايهتان دەبينم كە له نىوان كەلبەى ددانهكانتان جيماوه)) وتیان: داواى ليخوشبوونمان بۆ بكە فهرمووى: ((با ئەو برايهتان داواى ليخوشبوونتان بۆ بكات (وبتان بەخشيت)))).^(٤٣٧)

٨- ون بوونى وشترهكەى ئەبو بەكر ﷺ:

ئەسمانى كچى ئەبو بەكر ﷺ دەفهرمويت: [چووین بۆ حج له خزمەت پيغهمبهر ﷺ له ناوچەى (ئەلعهرج) لاماندا بۆ حەوانەوه، پيغهمبهر ﷺ دابهزى و له جيگەيهكدا دانىشت و عائيشەش هات له تەنىشتى دانىشت، منيش چووم له تەنىشتى باوكم دانىستم، وشترهكەى پيغهمبهر ﷺ و ئەبوبەكر له گەل يەكدا بوون، وشترهكەى ئەبوبەكر ﷺ سپێردرابوو بە گەنجيك، ئەبوبەكر ﷺ دانىشت و چاوپێ دەكرد، بەلام گەنجەكە هات و وشترهكەى پيغهمبهر ﷺ ئەبوبەكر وتى: وشترهكە له كوێيه؟ وتى: دوینی ليم ون بوو. ئەبوبەكر وتى: يەك وشترت پى بوو ئەويشت و نكرد... پيغهمبهرىش ﷺ لهويدا بە خەندەو پيگەنينەوه دەيفهرموو: ((انظروا إلى هذا المخرم وما يصنع))^(٤٣٨). واتە: تەماشای ئەو پياوه بكەن بە جل و بەرگی ئيحرامەوه جى دەكات؟!.

(١٤٧٧) أخرجه: الضياء (المختارة) (٣٣/٢)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٢٦٠٨).

(١٤٧٨) أخرجه: أحمد (٢٦٩١٦) وقال محققوه: اسناده ضعيف، وابوداود (١٨١٨) وابن ماجه (٢٩٣٣)، والطبراني (الكبير)

(٢٣٩/٢٢)، والحاكم (٤٥٣/١) وصححه و وافقه الذهبي، وحسنه الشيخ الالباني في (صحح ابى داود) (١٥٩٥)

وضعفه في (الضعيفه) (٤٠٣٩).

۹- به پرۆژوبوون و کورت کردنهوهی نوێژهکان:

نهم رووداوه له کاتی عومرهکردنی پیغمبهر ﷺ دا روویدا وه دهکری له حهجی مائئاوايشدا روويداييت وهك زانای فهرموودهناس ئيبنو حهجر ئاماژهی پي کردووه: دايکی باوهرداران عائيشه رضي الله عنها دمهفرمويت: [پيغمبهر ﷺ چوو بۆ عهمرهکردن منيش لهگهلهيدا بووم کاتيک له مهککه نزیک بووينهوه وتم: بهدايک و باوکمهوه فيداتبم ئهه پيغمبهری خوا ﷺ تۆ نوێژت کورت کردهوه بهلام من کورتم نه کردهوه وه تۆ بهپرۆژو نهبوويت من بهپرۆژوبووم. فهرمووی: ئافهرين باشت کرد عائيشه] (۳۷۹).

پيغمبهریش ﷺ رهخنههه لینهگرت.

۱۰- نهو جييانهه پيغمبهر ﷺ تيايدا دابهزی:

ئيبنو عومر رضي الله عنه دمهفرمويت: [پيغمبهر ﷺ نوێژی لهو مزگهوته بچوکهدا کرد که لهخوار نهو مزگهوتهوهيه که بهرزه و دهروائيت بهسهر ناوچهی ئهلههروائدا که حهفتاو سئ کیلومهتر له مهدينهوه دووره]... دواتر لای دارهگهورهکهی ناوچهی (ئهلهرويسه) که ههشتاو پينج کیلومهتر له مهدينهوه دووره]... لای راستی ريگهکه لايدا... پاشان دواتر لايدا لهلای چهپی ريگهکه خوار چهمی ههرمشي نزیک ناوچهی (ئهلهجوحفه)... دواتر لای چهمهکهی نزیک ناوچهی (مهپولزههران) که بيست کیلومهتر نزیکه له مهککه وهلهويدا ماوهی بهرد ههلهدانیک دوور له ريگهکه لايدا... ههروهها پيغمبهر ﷺ شهویش لای دهداو دهمايهوه له ناوچهی (توا) و نوێژی بهیانی دهکرد پاشان دهچوووه ناو شاری مهککه... [۳۸۰].

۱۱- لادان له ناوچهی سهرف:

دایکی باوهرداران عائيشه رضي الله عنها دمهفرمويت: [لهگهه پيغمبهر ﷺ چووین بۆ حهج له مانگی حهج کردن و قهدهغراوهکاندا بوو... تا دابهزینه ناوچهی (سهرف) که يانزه کیلومهتر دووره له شاری مهککهوه لهويدا پيغمبهر ﷺ به هاوهلانی فهرموو: ((مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْيٌ، فَأَحَبَّ أَنْ يَجْعَلَهَا عُمْرَةً فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْيٌ، فَلَا)) واته:

(۱۴۷۹) أخرجه: الدارقطني (۱۸۸/۲) وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الكبرى) (۱۴۲/۳)، وحسنه الحافظ في (الكاف

الشاف) (۵۵۸/۱) وقال الارناؤوط (زاد المعاد) (۴۷۲/۱): اسناده صحيح.

(۱۴۸۰) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (۳۱۹).

ههرکه سیک له ئیوه نازهلئ قوربانى بی نییه و حهز دهکات سه ره تا بیکات به عومره با وابکات، وه ئهوانهش که نازهلئ قوربانى کردنیان پییه بؤیان نییه وا بکهن. ئیتر ئهوانهئ نازهلئان پیینه بوو کردیانه عومره وه ئهوانهئ که نازهلئان بی بوو وایان نه کرد، به لام پیغمبهر ﷺ نازهلئ قوربانى کردنی بی بوو له گه ل هه ندیک له هاوه له به تواناکانى. له ویدا پیغمبهر ﷺ هاته ژوروه وه بو لام وه من ده گریام. فهرمووی: ((بؤچی ده گریت؟)) وتم: قسه که تم بیست که بو هاوه لانت ده فهرموو، به لام من عومره کردنم لی قه دهغه کرا فهرمووی: ((تؤ چیت به سهر هات؟)) وتم: من نوپژ ناکم. فهرمووی: ((فَلَا يَضُرُّكَ، فَكُونِي فِي حَجِّكَ، فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَرْزُقَكِيهَا، وَإِنَّمَا أَنْتِ مِنَ بَنَاتِ آدَمَ، كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكَ مَا كَتَبَ عَلَيْهِنَّ))^(۱۴۸۱) واته: ئه وه زيانى نییه بؤت تؤ له سهر حه ج کردنه کهت به رده وامبه به لکو خودا پیئی ببه خشیت، وه توش له کچانى ئاده میت ئه وهئ خودا پیویستی کردوه له سهر ئه وان له سهر توشی به پیویست داناوه [((انْقِضِي رَأْسَكِ، وَامْتَشِطِي، وَدَّرِي عُمَرَتِكَ وَأَهْلِي بِالْحَجِّ))]^(۱۴۸۲) واته: [په لکه گانت هه لبووه شینه ره وه و قزت دابینه و ده ست له عومره هه لبگره و نیه تی حه ج کردن بهینه].

۱۲- دابه زین له ناوچهئ (ذو توا):

ئیبنو عومهر ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهر ﷺ له ناوچهئ (ذوتوا) شهو مایه وه تا رۆژ بووه وه پاشان چوو ه شاری مه ککه]^(۱۴۸۳) له گپرانه وه میه کی تر دا هاتوو ه: عه بدوللای کوری عومهر ﷺ شهو لای ئه دا تا رۆژ ده بووه وه نوپژى به یانی له ویدا ده کرد]^(۱۴۸۴) پاشان خوی ده شورد و به رۆژی رووناک ده چوو ه شاری مه ککه و ده یفه رموو پیغمبهریش ﷺ وه های ده کرد]^(۱۴۸۵).

(۱۴۸۱) أخرجه: البخاري (۱۰۱۸) ومسلم (۱۲۱۱).

(۱۴۸۲) أخرجه: أحمد (۲۶۰۸۶) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۴۸۳) أخرجه: البخاري (۱۰۷۴).

(۱۴۸۴) أخرجه: البخاري (۱۰۷۳).

(۱۴۸۵) أخرجه: مسلم (۲۲۶/۱۲۰۹).

چوونه شاری مهککه

ئیبنو عومەر ﷺ دەیفهرموو: [پیغمبهر ﷺ چووہ ناو شاری مهککهوہ له ریڭگی بهرزاییهکەیی سەر و شاری مهککه له ناوچەیی (عهزمانهوه) ^(۱۴۸۱). جابریش ﷺ دەفهرمویت: ... له خزمەت پیغمبهردا ﷺ بووین له بهرمه‌بیانی [رۆژی چوارەم] یان پینجەمی ^(۱۴۸۷) مانگی زول حجه ^(۱۴۸۸) له کاتی چیشته‌نگاودا چووینه ناو شاری مهککهوہ، پیغمبهر ﷺ له دەرگای [بەنی شیبه‌وه] ^(۱۴۸۹) چووہ ناو مزگه‌وت و وشتره‌کەیی یه‌خداو دابه‌زی ^(۱۴۹۰). [و پۆشاکیکی سه‌وزی [ناوچەیی حه‌زرمی له‌به‌ردابوو] ^(۱۴۹۱). و شانی راستی پروت کرد ... موسولمانانیش هه‌موو شانی راستیان پروت کرد پۆشاککی ئیحرامه‌کانیان له ژێر بالیانه‌وه دابه‌سەر شانی چه‌پیاندا] ^(۱۴۹۲) سه‌ره‌تا پیغمبهر ﷺ چوو دەستی له‌به‌رده‌په‌شه‌که‌دا و ماچی کرد [و هه‌ردوو چاوه‌کانی پهبوو له فرمیسک و لئیان پزرا] ^(۱۴۹۳).

پاشان به‌لای راستدا دەستی به‌ته‌واف و سوپانه‌وه کرد گه‌پرایه‌وه لای به‌رده‌په‌شه‌که به‌و جوړه تا سییم ته‌وافی به‌هه‌روه‌له (واته: رویشتنی هه‌لقونه‌و خیرا) نه‌نجامدا چوار ته‌وافه‌کەیی تری [له‌سه‌رخۆ و هیواش نه‌نجامدا] [له هه‌موو ته‌وافیکدا دەستی دەدا له روکنی یه‌مانی و به‌رده‌په‌شه‌که] ^(۱۴۹۴) [له نیوانیاندا ده‌یفه‌رموو: ((رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)) واته: خودایه هه‌موو چاکه‌یه‌کی دنیاو قیامه‌تمان پێ ببه‌خشه و بمانپاریزه له سزای ئاگر] ^(۱۴۹۵). له دواي ته‌واو بوونی ته‌واف

(۱۴۸۶) أخرجه: البخاري (۱۵۷۶)، ومسلم (۱۲۵۷).

(۱۴۸۷) أخرجه: البخاري (۱۵۴۵).

(۱۴۸۸) أخرجه: البخاري (۱۵۴۰).

(۱۴۸۹) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۸۹۹۱).

(۱۴۹۰) أخرجه: البخاري (۱۵۴۰) وانظر: حجة النبي ﷺ (ص: ۵۶).

(۱۴۹۱) أخرجه: أحمد (۱۷۹۵۶) وقال محققوه: حديث صحيح، وابوداود (۱۸۸۳).

(۱۴۹۲) أخرجه: ابوداود (۱۸۸۴)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۶۵۹).

(۱۴۹۳) أخرجه: الحاكم (۴۵۵/۱) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۷۴/۵) وقال ابن كثير في

(البدایة) (۲۰۴/۵): اسناده جيد.

(۱۴۹۴) أخرجه: ابوداود (۱۸۷۶).

(۱۴۹۵) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۳۹۳۴).

چوو له لای مهقامی ئیبراهیم و فهرمووی: (وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) واته: جیی ئیبراهیم بکهنه جیی نوپزکردن. له دوای مهقامی ئیبراهیمهوه دوورکات نوپزی کرد [سورتهی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾﴾ (الکافرون) له رگاتی یهکهمدا خویند و سورتهی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾﴾ (الإخلاص) له رگاتی دووهمدا خویند^(۴۹۷) [پاشان له دوای تهواو بوونی نوپزهکه چوو له لای بیری زهمزهه و ئاوی لی خواردهوه و کهمیکی به پیشهسهریدا پزاند]^(۴۹۷). پاشان گهراپهوه لای بهرده رهشهکه [دهستی لیدا [بهرده رهشهکهی ماچ کرد [پاشان دهستی خوئی ماچ کرد]^(۴۹۸) و دواتر دهستی بهسهردا هیناو ئینجا ههردوو دهستی به دهموچاویدا هینا]^(۴۹۹).

پاشان له دهرگای [سهفاوه] چووهدمر تا نزیک بووه وه له تهپۆلکهی سهفاو نهو نایهتهی خویند: ﴿إِنَّ الْأَمَانَ وَالْمَرَّةَ مِنْ سَعَابِ اللَّهِ... ﴿١٣٨﴾﴾ (البقرة) واته: سوپانهوه له نیوان سهفاو مهروه له دروشمهکانی خودایه) ئینجا فهرمووی: نهوهی سهرمتا خودا دهستی پیکردوووه ناوی هیناوه منیش بهوه دهست پیدهکهه، سهرمتا چوووه سهر تهپۆلکهی سهفا تا کهعبهی لیدمرکهوت و پرووی تیکرد [و سئ جار (الله اکبری کرد و پاشان فهرمووی: ((لَا إِلَهَ وَحْدَهُ [لَا شَرِيكَ لَهُ]، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)) پاشان دووعای کرد و دووبارهی کردهوه پاشان دووعای کردو سبباره وتیهوه پاشان له تهپۆلکهی سهفا دابهزی بهرهو تهپۆلکهی مهروه رویشت]^(۵۰۰) ههموو خهلکی لهگهڵ رویشت و نهو له دوای خهلکهکه [له جئ راکردنهکهی ئهبتوح] خیراو تیز رای دهکرد [ههردوو ئهژنوی دهرکهوتبوو]^(۵۰۱) به هوئی تیز رویشتنهکهیهوه به [هاوهلانی] دهفهرموو: ((اسْعَوْا فَإِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ السَّعْيَ)) واته: خیراو ههله داوان برۆن خودا نهوهی لهسهر

(۱۴۹۶) أخرجه: مسلم (۱۲۱۸).

(۱۴۹۷) انظر: (حجة النبي ﷺ) للشيخ الالباني (ص: ۵۸).

(۱۴۹۸) أخرجه: مسلم (۱۲۶۸).

(۱۴۹۹) أخرجه: الحاكم (۴۵۵/۱) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۷۴/۵) وقال ابن كثير

(البدایة) (۲۰۴/۵): اسناده جيد.

(۱۵۰۰) أخرجه: مسلم (۱۴۷/۱۲۱۸).

(۱۵۰۱) أخرجه: النسائي (الصغرى) (۲۴۲/۵) (۲۹۸۰) وفي (الكبرى) (۳۹۷۴) وأحمد (۲۷۲۸) وقال محققوه: اسناده حسن.

پیویست کردوون] [چونکہ ناوچہی ئەبتوح پیویستہ بہ خیرای پییدا تیپہربیتا
 له دواى ئەو ناوچہیہوہ نینجا بہ ناسایی دەرۆیشت تاگەیشتہ سەر تەپۆلکەى مەرپوہ
 لەوێوہ تەماشای کەعبەى کرد و ڕووی تیکرد و ئەوانەى له سەر سەفا فەرمووی
 ھەمووی له سەر مەرپوہش دووبارەکردەوہ بہو جوړہ له نیوان سەفا و مەرپوہ دەھات
 و دەچوو [له دواھەمین تەوافی ھەوتەمدا لەسەر مەرپوہ وە فەرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ،
 إِنِّي لَوِ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ، لَمْ أَسْقِ الْهَدْيَ، وَلَجَعَلْتُهَا عُمْرَةً، فَمَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْيٌ
 فَلْيَحِلَّ وَلْيَجْعَلْهَا عُمْرَةً...[أَحْلُوا مِنْ إِحْرَامِكُمْ... وَقَصْرُوا، وَأَقِيمُوا حَلَالًا حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ
 فَأَهْلُوا بِالْحَجِّ، وَاجْعَلُوا الَّتِي قَدِمْتُمْ بِهَا مُتْعَةً]] واتە: ئەى خەلکینە گەر من پێشتر ئەوہى
 ئیستام بزانیایە و شترى قوربانىھەکانم لەگەڵ خۆم نەدەھینا، سەرھتا دەمکردە عومرە
 لە جیی ھەج، ئیستاش ئەوہى قوربانى لەگەڵ خۆى نەھیناوە با پۆشاکى ئیحرام
 دابنیت و بیکاتە عومرە... ئیوہش ئیحرامەکانتان لابەن... سەرھتان کورت بکەنەوہ
 و قەدەغەکراوەکانى ئیحرامەکەتان لەسەر لادەجیت بەو جوړہ بمیننەوہ تا ڕۆژى
 (۸) زولججە (واتە: ڕۆژى دەرچوون بۆ مینا بۆ ھەج کرد) ئەو کاتە دووبارە ئیحرام
 لەبەر بکەنەوہ و نیەتى ھەج کردن بەینن و ئەو (مەرپوہى) لەگەڵ خۆتان ھیناوتانە
 بیکەنە (فدیە)).

جابر رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: لەویدا ورتە ورت بە ناو خەلکدا بلاو بووہوہ ئەو ھەوالەش
 گەیشتەوہ بە پیغمبەر صلی اللہ علیہ و آله و سلم [لەو کاتەدا لەبەشى لای خوارمەوہى تەپۆلکەى مەرپوہ
 بوو] ^(۶۰۲) فەرمووی: ((بَلَّغْنِي أَنْ قَوْمًا يَقُولُونَ كَذَا وَكَذَا. وَاللَّهِ لَأَنَا أَبْرُ وَأَتَقَى لِلَّهِ مِنْهُمْ، وَلَوْ
 أَنِّي اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا أَهْدَيْتُ، وَلَوْ لَا أَنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ لَأَخَلْتُ)). واتە: ھەوالەم
 پینگەیشتووہ کەسانیک ئاواھاو ئاواھا دەلین سویند بەخوئا من لەوانە چاکترو
 گوێراپەلترم بۆ خوئا وە ئەگەر من ئەوہى ئیستام دەزانى و شترى قوربانىم لەگەڵ
 خۆم نەدەھینا وە ئیستا گەر لەبەر ئەوانە نەبوواپە من پۆشاکى ئیحرامم لادەبەرد و
 لى دەردەچووم)).

لەویدا سوراھەى گورى جوعشم وتى: ئەى پیغمبەر صلی الله علیه و آله ئەوہ تەنھا بۆ

ئیمهیه یاخود بۆ ههتا ههتایه؟ فهرمووی: ((به لکو بۆ ههتا ههتایه))^(١٥٠٣). پاشان سوراڤه وتی: ئەه ی پیغمبهری خوا ﷺ نایه که مان زیاتر بۆ پروونبکه رهوه ده ئییت ئیستا ئیمه دروستبووین و هاتوینه ته دونیاوه، ئایا ئەو کارانه ی ئەمرۆ ئەنجامیان دهمین ئایا پیشتەر خودا برپاری له سه رداوه مه ره که بی برپاره که وشک بۆته وه و گۆرانی به دوا دا نایه ت یان شتانیکن خۆمان به ته نها برپاری له سه ر دهمین؟ فهرمووی: ((لَا، بَلْ فِيمَا جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ، وَجَرَّتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ)) واته: نا به لکو به و برپارانه ی خودا که مه ره که بی نوسراوه کانی وشک بۆته وه و گۆرانی کاری به دوایدا نایه ت)). وتی: که واته ئیمه ئەو کارانه بۆ ئەنجام دهمین. فهرمووی: ((اعْمَلُوا فَعَلٌ مِّسْرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ)) واته: ئیوه ئەو کارانه بکه ن که داواتان لیکراوه وه بزرن هه موو یه کیک ئەو کارانه ی له سه ر ئاسانکراوه که بۆی دروستکراوه.

ادواتر پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی پیکردن گهر پۆشاک ی ئیجرامیان لابر د پیویسته (هه دی) (واته: که هه رته ی لابر دنی ئیجرام) بدن ئه ویش [به هه وت که سه ده توانین وشتریک سه ره برین] [ئه وانه ش توانای ئه ومیان نییه ده توانن سی رۆژ له مه که به رپۆژوبین و هه وت رۆژیش له دوا ی گه رانه وه یان بۆ ولات و نیشتمانی خۆیان] [به لام هه ندیکمان ئه وه مان له سه ر گران بوو پیمان ناخۆش بوو]^(١٥٠٤) [به ده م فه سه کردنه وه رۆیشته ی تا رۆژه لاتی مه که که] [له وئ ئەو باسه مان له نیوان خۆماندا دووباره کرده وه وتان: ئیمه ته نها بۆ چه ج کردن هاتووین نه که بۆ هیچ شتیکی تر، ئه ومتا ئیستا ته نها چوار رۆژ ماوه له نیوان ئیمه و عه ره فه] [یان پینج رۆژ، داوامان لیکراوه بچینه لای هاوسه ره کانمان...] [ادواتر هه موو ئەو ده نگوباسانه ئایا له ریکه ی ئیمه وه یان که سانی تره وه گه یشته وه به پیغمبهری خوا ﷺ] [ئه ویش هه ستا] [وتاری فهرموو سه ره تا سوپاس و ستایشی شیاو و پیویستی خوا ی کرد] [پاشان فهرمووی: ((أَبَلِلَّهِ تَعْلَمُونِي أَيُّهَا النَّاسُ! ؟) قَدْ عَلِمْتُمْ أَنِي أَتَقَاكُمْ لِلَّهِ وَأَصَدَقَكُمْ وَأَبْرُكُمْ، [افعلوا ما أمركم به فإني] لولا هَدْيِي لَحَلَلْتُ لَكُمْ كَمَا تُحِلُّونَ] ولكن لا يحلُّ مني حرامٌ حتى يبلغَ الهَدْيُ مَحَلَّهُ] [ولو استقبلتُ من أمري ما استدبرتُ لم أسْقِ الهَدْيَ، فحلُّوا]))، واته: ئەه خه لکینه ئایا ئیوه خودا به من ده ناسین، خۆتان زانیوتانه که من له هه مووتان گوێرپایه تر و چاکه

(١٥٠٣) أخرجه: البخاري (٢٣٧١، ٢٥٠٥).

(١٥٠٤) انظر (حجة النبي ﷺ) للشيخ الالباني (ص: ٦١، ٦٣).

کارترم، ئهوهی فهرمانم پیکردوون جیبه جیبی بکه، گهر من ئه و و شترانه م له گه ل خۆم نه هینایه ئه و کاته منیش وه ک ئیوه ئیحرامم لاده برد به لām قه دهغه کرا و به من ته نها حه لāl نا کریت دهبیت و شتره کان له گه ل خۆم ببه م تا جیبی سه ر برینه که ی له مینا (له رۆژانی حه ج کردندا) ئیوه ش ئیحرامه کانتان لا ببه ن.

[ئیمه ش گوینگو و گوینرا به ل بووین] [ئیترا خه لگی هه موو ئیحراممان لابه رد جگه له پیغمبهری خوا ﷺ و ئه وانه ی و شتری قوربانی کردنیان پێ بوو] [وه ک ته لحه] [پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی به هاوسه ره کانی کرد ئیحرامه کانیان ته و او (واته: له دوای عومه کردنه وه) وه یه کتیکان فهرمووی: (بوچی خه لگی ئیحرامیان لابه رد به لām تو لات نه بره د؟) فهرمووی: ((من سه رم ماله وه و شتره کانی قوربانیم نیشانه کردوو له بهر ئه وه ئیحرام لانا به م تا کاتیک و شتره کان ده که مه قوربانی))^(۱۰۵).

پیغمبهری خوا ﷺ ته ماشای که عبه ی کردو فهرمووی: ((مَرْحَبًا بِكَ مِنْ بَيْتِ مَا أَعْظَمَكَ، وَأَعْظَمَ حُرْمَتِكَ، وَلْتُمُؤْمِنِ أَعْظَمَ عِنْدَ اللَّهِ حُرْمَةً مِنْكَ، إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِنْكَ وَاحِدَةً وَحَرَّمَ مِنَ الْمُؤْمِنِ ثَلَاثًا: دَمَهُ، وَمَالَهُ، وَأَنْ يُظَنَّ بِهِ ظَنُّ السَّوِّءِ))^(۱۰۶) واته: پيشوازیت لیبی ئه ی که عبه چه ند مه زنی و چه نده ریز و حورمه ت گه وره به لām بروادار لای خودا ریزی له تو گه وره تره خودا ته نها یه ک شتی له به رامبه ر تو قه دهغه کردوو به لām بروادار سی شتی قه دهغه یه: خوین و سامانه که ی و نابیت گومانی خرابی پێ ببریت.

جاریکیان پیغمبهری خوا ﷺ لای سیبه ری که عبه دانیشتبوو ئه بو ره مسه هات، دمه فرمویت: من جووم بو حه ج لای سیبه ری که عبه دا کاتیک پيش نویری نیومرؤ بوو^(۱۰۷) باوکم وتی: [ئایا دمزانئ هه و پیاوه کییه؟ وتم: نه خیر. وتی: ئه وه موحه ممه ده پیغمبهری خوا ﷺ. ئیترا منیش موچورکینکم پیداهات وه که و تمه له رزین، چونکه من وامد مزانئ پیغمبهری خوا ﷺ له مرؤفه کان ناچیت به لām ته ماشام کرد مرؤفیک ی رووخۆش و جوان بوو و قزی زور بوو وه رهنگی خه نه ی پیه دیار بوو، وه دوو پۆشاک سه وزی له به ردابوو، باوکم سه لامی لیکرد، پاشان دانیشتین و ماومیه ک

(۱۰۵) أخرجه: مالك (۳۹۴/۱)، والبخاري (۱۰۶۶) ومسلم (۱۲۲۹/۱۷۶).

(۱۰۶) أخرجه: البيهقي (الشعب) (۶۷۰۶)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۴۲۰): حسن.

(۱۰۷) أخرجه: أحمد (۱۷۴۹۶).

بهیهکهوه قسهمان کرد[^(٥٠٨)، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ به باوکی فهرموو: ((ئهوه کوری تۆیه؟)) باوکم وتی: بهئێ به خودای کهعبه. فهرموو: ((بهراست)) باوکم وتی: من شایهت لهسه ره ئهوه، پیغمبهری خوا ﷺ زهردهخه نهیهکی کرد لهوهی که من له بام دهچم وه باوکیشم سویندی لهسه ره خواردم، پاشان فهرموو: ((ئهوه له تاوانی تۆ بهرپرس نییه تۆش له تاوانی ئهوه بهر پرس نیت، پاشان ئهوه نایهتهی خویند: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ...﴾ (١٨) ﴿فاطر﴾ ئینجا باوکم تهماشای کرد به وینهی لویهک له نیوان ههردوو شانی پیغمبهری خوا ﷺ ههبوو، [باوکم وتی: من بیاویکی پزیشکم ئهوه لوه دهبینم که به پشتتهوهیه ههیه] نایا بۆت چارهسهربکم. [فهرموو: ((جا چی لیدهکهیت؟)) وتی بۆت دهبرم، پیغمبهری خوا ﷺ فهرموو: ((تۆ پزیشک نیت تۆ هاوڕێتیت بهلام پزیشکی راستهقینه ئهوه خودایهیه که دوستی کردوه))]^(٥٠٩).

پیاویک ناوی کوردوم بوو هات پرساری نهزریکی زهمانی نهفامی کرد: مهیمونهی کچی کوردوم ﷺ دهئیت: [من لهگهڵ باوکم بووم لهوه چهجهی که لهگهڵ پیغمبهری خوا ﷺ ئههجامیدا، بینیم باوکم له پیغمبهری خوا ﷺ نزیکبووه وه] وتی: ئهیه پیغمبهری خوا ﷺ من پیشتر نهزم کردوه [سێ له وشترهکانم] له ناوچهی (بوانه)ی (خوار شاری مهککه) سهربهرم؟ پیغمبهری خوا ﷺ فهرموو: ((نایا بۆ بت و پهراویکی جگه له خوای ئههجام ددهیت؟)) وتی: نا تهنها بۆ خوای ئههجام ددهم]^(٥١٠) فهرموو: ((نایا پیشتر بت و پهیکهری تیدا پهراوه [نایا لهویدا ئاههنگیک له ئاههنگهکانی بێ باومرانی تیدا بهرپوه چوو؟]) وتی: نهخیر. فهرموو: ((نهزهکهت به چی بهینه تهنها ئهوه نهزه جیهی ناکریت که سهربهرم خودا بیت یاخود له توانای مروفا نهبیت))^(٥١١). جابر ﷺ دهفهرمووت: [پیغمبهری خوا ﷺ له شاری مهککه بهلای پیاویکدا رویشته لهسه ره بهردیک نوێزی دهکرد، ئینجا

(١٥٠٨) أخرجه: أحمد (٧١١٦) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(١٥٠٩) أخرجه: أحمد (٧١١٠) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(١٥١٠) أخرجه: أحمد (٤٥٦٥١) وقال محققوه: اسناده صحيح، وانظر (الاصابة) (٤٢٣١).

(١٥١١) أخرجه: أحمد (٢٧٠٦٦) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن ماجه (٢١٣٠) (٢١٣١)، وابوداود (٣٣١١٣)، والطبرانی

(الكبير) (٤٢٦/١٩) و (٦٨/٢) واسناده صحيح كما في (بلوغ الحرام) (ص: ٢١٣)، وصح اسناده ابن تيمه في (الافتضاء)

(ص: ١٨٦)، والشیخ الالبانی في (المشكاة) (٣٤٣٧)، و (صحيح ابن ماجه) (١٧٢٣).

بهره نووچهیهکی تری شاری مهککه رویش زوری پی چوو پاشان گهراپهوه تهماشای کرد پیاوهکه هر لهجی خوی لهسر بهردهکه نویت دهکات، پیغمبهری خوا ﷺ ههستاو دستهکانی بهیهکدا دا و فهرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمْ بِالْقَصْدِ ثَلَاثًا) فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا))^(۵۱۲) واته: ((ئهی خهکینه کارهکانتان له گویرهی پیویست جببهجن بکن. سی جار ئهوهی دووباره کردهوه. پاشان فهرمووی: چونکه خودا بیزار نابیت واته: له پاداشت دانهوه) تا ئیوه بیزار دهن (واته: له نهنجامدانی کاره باشهکاندا)).

ئهبو ئوسهید ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له حهجی مالئاواییدا فهرمووی: ((اسْتَمْتِعُوا مِنْ هَذِهِ النِّسَاءِ))^(۵۱۳) واته: دهتوانن هاوسهرگیری کاتی لهگهئ نافرتهان بکن. [بهلام پاش کهمیک پیغمبهری خوا ﷺ برپاریداو قهدهغهی کرد ههتا روژی قیامت]^(۵۱۴). [پاشان پیغمبهری خوا ﷺ له ناوچهی (ئهلهتهبهجی) روژهلاتی مهککه دابهزی روژانی یهک شهممه و دوو شهممه و سی شهممه و چوار شهممه لهوی مایهوه... وه هر لهوی پیش نویتی بو هاوهلانی دهکردو لهو روژانه دا نهگهراپهوه لای کهعبه]^(۵۱۵). ئیبنو عباس ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له دوای تهوافی یهکهمجاری عومرهکهی جاریکیتز نزیکي کهعبه نهکهوتهوه تا ئه کاتهی له عمرهه گهراپهوه]^(۵۱۶). لهو کاته دا پیغمبهری خوا ﷺ لهوی بوو عهلی ﷺ له یهمن گهراپهوه. پیشتر پیغمبهری خوا ﷺ عهلی کوری ئهبو تالی وهک پیشهوایهک ناردبوو بو ناوچهی یهمن دواتریش خالیدی کوری وهلیدی وهک پیشهواي دووهم نارد بوو.

جابر ﷺ دهفهرمویت: [عهلی لهو [گهشته گهراپهوه] لهیهمن و ههندیك و شتری قوربانی کردنی بو پیغمبهری خوا ﷺ هینا بوو لهگهئ خوی، هات و تهماشای کرد، فاتیمهی خیزانی پوشاکی ئیحرامی وهک خهکیتز لابر دووه [و قزی داهیناوه] وه

(۱۵۱۲) أخرجه: أحمد (۳۴۱۹) وقال محققوه: صحيح، والحاكم (۳۱۲/۱)، وابن ماجه (۴۲۴۱) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۷۶۰).

(۱۵۱۳) أخرجه: ابويعلی (۹۲۹/۲) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۵۱۴) أخرجه: مسلم (۱۴۰۶) وابدوداود (۲۰۷۳)، والنسائي (۱۲۶/۶)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابی داود) (۱۸۲۴).

(۱۵۱۵) انظر: (البداية) لابن کثير (۲۱۸/۵)

(۱۵۱۶) أخرجه: البخاري (۱۶۳۵).

پۆشاکى رهننگراوى لهبەرکردوو و چاوى به کل رشتوو. عەلى بەو قایل نەبوو پرسیاری لیکرد: کى پىی وتى [ئاوھا بکەیت؟] وتى: باوکم پىی وتم ئاواھا بکەم. [عەلى دەلیت: منیش چوومە خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ تا تورەى بکەم له فاتیمە به هۆى ئەو کارمەو، وه گەفتوگۆى هەردوو کمانم بۆ پیغمبەری خوا ﷺ گىرپاىه وه و فەرمووی: ((راست دەکات راست دەکات [راست دەکات] [من فەرمانم پیکرد ئاواھا بکات] پاشان پرسیاری له عەلى کردو فەرمووی: ((کاتیک نیازی حەج کردنت هەبوو چیت وت؟)) فەرمووی: وتم بەو نیەتە دەچم که پیغمبەری خوا ﷺ بۆى چوو^(۵۷۷). فەرمووی: ((فَإِنَّ مَعِيَ الْهُدَىٰ فَلَا تَجَلَّ فَأُهِدِ، وَأَمَّا كَمَا أَنْتَ وَتَوَلَّ أَنْ مَعِيَ الْهُدَىٰ لِأَخَلَّتْ))^(۵۷۸) واتە: من وشترى قوربانیم لهگەڵ خۆم هیناوه تۆش وشترەکانت بەینەو به ئیحرامەوه بپینەرەوه، من گەر ئەو وشترانەم لهگەڵ خۆم نەهینابووایه ئیستا منیش ئیحرامم لادەبرد.

ئیتەر بەو جوۆرە تیکرای ئەو وشترانەى پیغمبەری خوا ﷺ [له مەدینەوه] لهگەڵ خۆى هینابووی لهگەڵ ئەوانەى عەلى ژمارەیان گەیشتە سەد وشتر^(۵۷۹).

لهو کاتەدا ئەبوموسای ئەشعەرىش لەیەمەنەوه گەپاىه وه و چوو خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ ئەبو موسای ئەشعەرى ﷺ دەفەرموویت: [پیغمبەری خوا ﷺ منى نارد بۆ یەمەن و دواتر (واتە: لهکاتى حەجى مائئاوايیدا) گەپامه وه مهککه و چوو مه خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ ئەو له (ئەلبەتخای) شارى مهککه دابهزى بوو پرسیاری لیکردم وفەرمووی: ((بەجى نیەتت هینا؟)) وتم: بەو جوۆرەى پیغمبەری خوا ﷺ نیەتى هەبووه. فەرمووی: ((وشترى قوربانیت لهگەڵ خۆت هیناوه؟)) وتم: نەخیر، ئینجا فەرمانى پیکردم لهدواى تەوافى سەفاو مەرۆه ئیحرامەکەم دابنیم... وه منیش ئیحرامەکەم لابرد...))^(۵۸۰). لهو ماوهیهدا یهکێک له موهاجیرەکان وفاتى کرد: سەبیعی کجى ئەلحاریس ﷺ دەگىریتەوه: [میردەکەى که ناوى سەعدى کورپى

(۱۵۱۷) أخرجه: مسلم (۱۲۱۸، ۱۴۸).

(۱۵۱۸) أخرجه: البخاري (۳۵۰۶، ۱۵۵۸)، ومسلم (۱۲۵۰).

(۱۵۱۹) انظر (حجة النبي ﷺ) للشيخ الالباني (ص: ۶۶، ۶۷).

(۱۵۲۰) أخرجه: البخاري (۱۵۵۹) ومسلم (۱۲۲۱).

خەولە بوو لە ماوەی حەجی مائاوایدا وەفاتی کردوو لە مەککە^(٥٣١).

و هەر وەها لە ماوەیەدا سەعدی کۆری ئەبو وەفاس ﷺ نەخۆشکەوت و پیغمبەری خوا ﷺ چوو سەردانی، ئەو بەسەرھاتەش لەچەندین ڕیگاوە ھاتوو لەدوای ڕیکخستنی بەم جۆرە دەبیت:

سەعدی کۆری ئەبو وەفاس ﷺ دەفەرمویت: [من له گەڵ پیغمبەری خوا ﷺ بووم لە حەجی مائاوایدا]^(٥٣٢) تووشی نەخۆشییەک بووم بەھۆیەو نزیك بوومەو لە مردن [ئەو ھەوالم نارد بۆ پیغمبەری خوا ﷺ ئەویش سەردانی کردم [کاتیک پیغمبەری خوا ﷺ ھاتە ژوورەو بۆ لام]^(٥٣٣) [من تەماشای پیغمبەری خوا ﷺ دەکرد و گریام]^(٥٣٤) [فەرمووی: ((بۆچی دەگریت؟)) و تەم: ئەو پیغمبەری خوا ﷺ ترساوم لەوێ بمرم لەو خاکە کۆچم لیکردوو لەبەر خودا وەک چۆن سەعدی کۆری خەولە تێیدا مرد [پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((نا ئەو ڕوونادات [إِنَّ شَاءَ اللَّهُ]))]^(٥٣٥). [وتەم: ئەو پیغمبەری خوا ﷺ دوام بۆ بکە تا خودا شیفام بدات]^(٥٣٦) فەرمووی: ((خودایە شیفای سەعد بدە، خودایە شیفای سەعد بدە، خودایە شیفای سەعد بدە)) [وتەم: ئەو پیغمبەری خوا: دەبینیت من تووشی ج ئیش و ئازاریک بووم]^(٥٣٧) [خاومنی سامانیکی زۆرم]^(٥٣٨) [و یەک کچی میرات گرم ھەیە]^(٥٣٩) [ئایا دەبیت وەسیەت بکەم] [و ھەموو مائەکەم ببەخشم؟] فەرمووی: ((نەخیر)) و تەم: ئایا وەسیەت بکەم دوو لەسەر سێی مائەکەم ببەخشم [لەرێی خوادا؟] فەرمووی: ((نەخیر)) و تەم: ئایا وەسیەت بکەم یەک لەسەر سێی مائەکەم ببەخشم؟ فەرمووی: ((نەخیر)) و تەم: ئایا وەسیەت بکەم یەک لەسەر سێی مائەکەم ببەخشم؟] فەرمووی: ((سێیەک بە ئێم))

(١٥٢١) أخرجه: البخاري (٣٧٧٠)، ومسلم (١٤٨٤).

(١٥٢٢) أخرجه: مسلم (١٦٢٨) وأحمد (١٥٢٤).

(١٥٢٣) أخرجه: مسلم (٤١٩١) والبخاري (الادب) (٥٤٠) وانظر: (صحيح الادب المفرد) (٤٠٥).

(١٥٢٤) أخرجه: النسائي (٣٦٣٠).

(١٥٢٥) أخرجه: النسائي (٥٠/٤) رقم (٣٦٣٠).

(١٥٢٦) أخرجه: أحمد (١٤٤٠) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(١٥٢٧) أخرجه: مسلم (٤١٨٨).

(١٥٢٨) أخرجه: النسائي (٣٦٣٦).

(١٥٢٩) أخرجه: مسلم (٤١٩١) وابويعلی (٧١٨١) وقال محققه: اسناده صحيح.

بەلام سىيەكىش ھەر زۆرە تۆ گەر لى دواى خۆت مىرات گرەكانت بە دەولەمەندى بەجى بەيلىت چاكتىرە بۆت لەوۋى بەھەزارى بەجىيان بەيلىت وە دەست لەخەلكى پان بكنەوۋە] [تۆ گەر ھەرشتىك لى پىناۋى خودا بەخشىت پاداشتت دەدرىتەوۋە ھەتا ئەو پاروۋى كەبەدەستى خۆت دەيكەيتە دەمى ھاوسەرەكەتەوۋە] (۱۵۲۰) [وۋ پارەكەت بۆ بەخشىنى رۆژانە سەرف بكنەيت بۆت دەبىتە بەخشىن و چاكە] [وۋ ھاوسەرەكەت لى خواردنەكەت بخوات بۆت دەبىتە بەخشىن و چاكە بۆت] (۱۵۲۱) [وۋ ھەموو پارە خەرج كىردىك بۆت دەبىتە بەخشىن و چاكە بۆت] و تىم: [ئەى پىغەمبەرى ﷺ دەترسم لى پاداشتى كۆچكىردنەكەم] (۱۵۲۲) لى ھاوۋەلانم دوا بكنوم؟ فەرموۋى: ((إِنَّكَ لَنْ تَتَخَلَّفَ فَتَعْمَلَ عَمَلًا تَبْتَغِي بِهِ وَجَهَ اللَّهِ، إِلَّا أَزْدَدَتْ بِهِ دَرَجَةً وَرَفَعَتْهُ، وَلَعَلَّكَ تُخَلَّفُ حَتَّى يَنْفَعَ اللَّهُ بِكَ أَقْوَامًا، وَيَضُرَّ بِكَ آخَرِينَ، اللَّهُمَّ أَمْضِ لِأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ، وَلَا تُرْدِّهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ، لَكِنَّ الْبَائِسُ سَعْدُ ابْنِ خَوْلَةَ [يَرْحَمُ اللَّهُ ابْنَ عَفْرَاءِ]) (۱۵۲۳).

واتە: ئەوۋە راستە ھەر كارتىك تەنھا لەبەر خوا ئەنجام بەدەيت زياتر پلەو پايەت پىي بەرز دەبىتەوۋە، وە بەلكو تۆ تەمەنىكى زۆر بەرىتە سەر كەسانىك بە ھۆى تۆۋە سودمەند و كەسانىكىش زەرەر مەندىن، خودا پاداشتى كۆچكىردىنى ھاوۋەلانم بۇيان بەردەوام بكنە و پاشەوپاش مەيان كىرەوۋە دواۋە، بەلام دامو سەعدى كورى خەولەيە، خودايە رەحم و بەزەيت ھەبىت بۆ كورەكەى عەفراۋ)) ئەوۋش وەك لاوانەوۋەيەك بۆ ئەو ھاوۋەلە چونكە لى مەككە وەفاتى كىردىو [پاشان دەستى بەسەر رومەت و روخسارمدا ھىنا پاشان دەستى بەسەر [سنگم] و سكمدا ھىنا و فەرموۋى: ((خودايە سەعد شىفابەدە و چاكى بكنەرەوۋە و پاداشتى كۆچ كىردنەكەى بەتەواۋەتى پىي بىبەخشە)) [سەعد دەئىت: تا ئەم كاتەش من ھەر ھەست بەساردى دەستى دەكەم لەسەر جەرگم] (۱۵۲۴). وە لەو كاتەدا كەسانىكى وەفدى بەنى عامر ھاتنە خزمەتى: ئەبو جوحەيفە ﷺ دەفەر مويت: [چوینە خزمەت پىغەمبەرى ﷺ] [لەكاتى پىش

(۱۵۲۰) أخرجه: مسلم (۱۶۴۸) و (۶۲۸)، وأحمد (۱۵۲۴).

(۱۵۲۱) أخرجه: مسلم (۱۴۴۰) ورقم (۴۱۹).

(۱۵۲۲) أخرجه: الترمذي (۱۱۶)، وابن ماجه (۲۷۰۸).

(۱۵۲۳) أخرجه: البخاري (۲۷۴۴)، وأحمد (۱۴۸۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۵۲۴) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (۴۹۹)، وابوداود (۳۱۰۴)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الادب المفرد) (۳۸۴).

نیومرۆدا^(۱۵۲۵) ئەو له [ئەبتوح یان ئەلبەتحاء]^(۱۵۲۶) بوو له دەواریکی سوور [له بیسته دروستکراو] ئیمه له خێلی بهنو عامر بووین، فهرمووی: ((پیشوازیتان لیبت ئیوه له من وه منیش له ئیوه)^(۱۵۲۷) [ئینجا بیلال رۆیشت بانگیدا بۆ نوێژی [نیومرۆ] [بینیم له بانگدانەکهیدا (واته: له وتنی: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الفَّلَاحِ دا) رووی بهلای راست و چهپیدا دهگیرا [وه ههردوو پهنجهی شایهتمانی ههردوو دهستی له ناو گوێیدا بوو]^(۱۵۲۸) ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ چوو دهستنوێژی گرت و پاشان ئاوی دهست نوێژهکهیان له تهشتیکدا هیئایه دهرهوه ههموو لێی کۆ بوونهوه [ههههههه بهزی کهوت و هههههه لێی پرزا]^(۱۵۲۹) [ئهوهی لێی پرزا به دهستی بلاوی دهکردهوه بهسههه لاشهیدا و کهسانیک گهر ئهوهشیان بهرنهکهوتایه له تهپرای دهستی هاوهههههکانیان وهریان دهگرت].

[ئیتیر بهو جوژه هههههه پهرۆشی دهست کهوتنی ئاوی دهستنوێژهکهی بوون]^(۱۵۳۰) [ئهوهی زۆری بهر بکهوتایه یان دهی خواردوهه یان دهست نوێژی پیدهگرت] [تا مندا ئهم دهبینی گهر بهری نهکهوتایه دهستی درێژ دهکرد له ژیر بالی گهورهکان تا تهپرای بهردهست بکهوت]^(۱۵۳۱) ... پاشان بیلال هات و رمیکی کورتی هیئا له پێشی قیبلهکهیدا چهقاندی چونکه (مروف) و ئازهل له پێشیدا دهرۆیشتن. دواتر پیغمبهری خوا ﷺ هاته دهرهوه پۆشاکیکی سووری لهبهردا بوو قاچهکانی سپی و درهوشاوه بوون [پیشکهوت و ئیمهش له دوایهوه ریز بووین] [ئهو رمیکی کولی لهبهردهم بۆ چهقینرا بوو]^(۱۵۳۲) نوێژی نیومرۆ و عهسری بۆ کردین به کورتکراوهیی و کۆکراوهیی دوورکات به دوو رکات [لهو دیوی رهمهکهوه ئافرمت و [خهئکی] [و ئازهل] وهک گویدریژ] [وسهگ دهرۆیشتن و ریگریان لێ نهدهکرا]^(۱۵۳۳) [پاشان پیغمبهری خوا ﷺ له دوای تهواو بوونی نوێژهکه ههستا و خهئکی دهستیان دهگرت دهیان هیئا

(۱۵۳۵) أخرجه: أحمد (۱۸۷۶۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۵۳۶) أخرجه: أحمد (۱۸۷۶۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۵۳۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۶۵/۲۲).

(۱۵۳۸) أخرجه: أحمد (۱۸۷۵۹) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۵۳۹) أخرجه: أحمد (۱۸۷۶۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما والطبراني (الكبير) (۲۹۴/۲۲).

(۱۵۴۰) أخرجه: البخاري (۱۸۷)، وأحمد (۱۸۷۴۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۵۴۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۵۰/۲۲).

(۱۵۴۲) أخرجه: أحمد (۱۸۷۶۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والطبراني (الكبير) (۳۰۳/۲۲).

(۱۵۴۳) أخرجه: أحمد (۱۸۷۶۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

به رووخساریاندا منیش دهستم گرت و هینام به رووخسارمدا دهستی ساردتر بوو له بهفر بۆنخۆش تربوو له میسک^(١٥٤٤) [وه هندی مووی ژیر لیویم بینی سپی ببوو]^(١٥٤٥).

پیغمبهری خوا ﷺ هه موو خزمانی هاندا بۆ به شداری کردن له چهج کردندا

پیغمبهری خوا ﷺ جاریکیان چوو ه سهردانی (زیباعهی کچی ئەلزوبهیر) نهخۆش بوو پێی فهرموو ((ئایا نیازی چهج کردنت ههیه ئەم سال؟))^(١٥٤٦) چی رینگریت دهکات چهج بکهیت؟)) وتی: من ئافرهتیکي نهخۆشم دهترسم نهتوانم و له جینگایهك پهکم بکهویت. فهرمووی: ((باشه ئیحرام له بهر بکهو نیهت بهینه و مهرج بگره تا ئەو جینگهیهی بچیت که دهتوانیت و پێی دهگهیت))^(١٥٤٧).

رۆژی دهستیکردنی چهج

پیش ئەو رۆژهش که پێی دهوتریت (یوم الترویة) (واته: ئاو له گهڵ خۆ هه لگرتن و چوون بۆ مینا) ئا لهو کاتهدا پیغمبهری خوا ﷺ [وتاری بۆ موسولمانان داو شیوازی چهج کردنی بۆ باس کردن]^(١٥٤٨). جابر رضی الله عنه دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی پیکردین ئیحراممان له بهر کرد [وه ههر له ناوچهی ئەبتوحی مهککه وه]^(١٥٤٩) ئیمه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) بلئینه وه و بهوتنه وهی ئەو دروشمه وه به رهو ناوچهی مینا بهر پیکه وین وه نیازی چهج کردنمان له دلدا جیگیر بکهین [ئه وه بوو ئیمه لهو ناوچهیه بهو جووره بهر پیکه وتین]^(١٥٥٠) [باشان پیغمبهری خوا ﷺ چوو بۆ لای عایشه ی هاوسهری بینی ئەو دهگری پرساری لیکرد و فهرمووی: ((ئه وه چی

(١٥٤٤) أخرجه: البخاري (١٨٧)، ومسلم (٥٠٣)، وأحمد (١٨٧٦٧)، والطبراني (الكبير) (٢٢/٢٩٤).

(١٥٤٥) أخرجه: أحمد (١٨٧٥٢) وقال محققوه: اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (٢٢/٣١٤).

(١٥٤٦) أخرجه: ابن ماجة (٢٩٣٧)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (٢٣٧٦).

(١٥٤٧) أخرجه: البخاري (٥٠٨٩)، وابن ماجة (٢٩٣٦) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (٢٣٧٥).

(١٥٤٨) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (١١١/٥) رقم (٩٢١٩)، وموسى بن عقبة (المغازي) (٣٢٢).

(١٥٤٩) أخرجه: مسلم (١٢١٤).

(١٥٥٠) أخرجه: البخاري (١٦٥٣).

بووه؟)) وتی: من هیشتا له بینویژیدام و نهم توانی وهك خه لگی عومره و ته وافی خۆم بکه و نیستاش نهوتنا خه لگی به رهو چه ج ده چن.

پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَىٰ بَنَاتِ آدَمَ، فَأَعْتَسَلِي، ثُمَّ أَهْلِي بِالْحَجِّ إِنْ حَجَّيْتَ وَاصْنَعِي مَا يَصْنَعُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ وَلَا تَصَلِّي))^(۱۵۵) واته: نهوه کاریکه خوا به پیویستی داناوه له سهه کچانی ئادهم توش خۆت بشۆ و نیهتی چه ج کردن بهینه [وهك حاجیهکان بکه تهنها نوێژ و ته وافی که عبه مهکه]... [نیتر نهویش] [بهو جوړه هه موو مناسیکی چه جی نهجامدا به لام ته وافی نه کرد].

ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ سواری وشتره که ی بوو به رهو ناوچه ی مینا به ریکه وت و له وی مایه وه و نوێژی نیوهرو و عه سرو مه غریب و عیسا و به یانی لی کرد فهرمانی دا دهواریکی له ناوچه ی (نهمیره ی) به رد هم عه رفاتی بو ناماده بکریت.

نهو شهوه هه موو له مینا مانه وه [خه لگی هه ندیکیان (تَبَيَّنَكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) یان دووباره ده کرده وه ریکریان لی نه ده گراو هه ندیک ی ترمان (الله أكبر) مان دهوته وه ورپیکریان لی نه ده گرا]^(۱۵۶).

ئیبنو مه سعود ﷺ ده فهرمویت: [ئیمه له مزگه وتی (خه یف) له ناوچه ی مینا نهو شهوه له وی بوین که به یانیه که ی رۆژی عه رفه یه له و کاته دا [سورته ی (المسرات عرفا) ی بو دابه زی بوو وه منیش به پاراوی له ده می پیروزیه وه وهرم ده گرت نازانم نایا به گام له م دوو نایه ته کو تای هات نایا: ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾^(۱۵۷) (المسرات) یان ﴿وَإِنَّا لَنِلُّ لِمُؤْمِنًا لَّا يَرْكُمُونَ﴾^(۱۵۸) (المسرات)^(۱۵۹) ئیمه له و کاته دا گویمان له دهنگی فیشکه ی مار بوو پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((بیکوژن)) [ئیمه ش په لامارمانداو پیش نه وه ی پی بگه ین جووه کونه که یه وه]^(۱۶۰). ئیمه په له دارخورمایه کمان هینا و ناگرمان تی به ردا تا نهو ناوچه یه مان بو پروناک بیته وه وه چه ند به ردیک ی به رد هم کونه که یمان لابرده لام هه ر نه مان دۆزیه وه [پیغمبهری

(۱۵۵) أخرجه: مسلم (۱۴۷/۱۲۱۸).

(۱۵۶) أخرجه: البخاري (۱۶۵۹).

(۱۵۷) أخرجه: أحمد (۳۵۷۴، ۴۰۶۹) وقال محققوه اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۵۸) أخرجه: البخاري (۳۳۱۷)، وأحمد (۴۰۰۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

خوايش ﷺ فهرمووی: ((وَقَيْتُ شَرِّكُمْ، كَمَا وَقَيْتُمْ شَرِّهَا))^(۱۰۰۵). واته: نهو له زینانتان پاریزرا وهك چۆن ئیومشی له زینانی نهو پاریزران.

نههس ﷺ دهفهرمویتی: ((كۆپان و سهر جلهكهی سهر پشتی وشترهكهی پیغهمبهری خوا ﷺ چوار درهه می نهدههینا سهرمتا نههتی هینا و فهرمووی: ((اللَّهُمَّ حَبَّةَ لَا رِيَاءَ فِيهَا وَلَا سُمْعَةً))^(۱۰۰۶) واته خودایه ئهم حهج کردنهم تنها بۆ تویه بۆ هیچ رووپامایی و ناودمگردنیک نییه.

رۆژی عهرفه

[له دواى نوێزی نهو بهیانیه پیغهمبهری خوا ﷺ چاوهرپی کرد تا خۆر ههلات ئینجا فهرمانیدا ههموو بهرمو ناوچهی (عهرفات)] بکهونه ری [پیغهمبهری خوا ﷺ بهو جوړه خوئی و (هاوهلانی) بهریکهوتن، ههموو قورمیشیهکان وایان دهمزانی له ناوچهی موزدهلیفه لادهدات و لهوئی دهمینیتهوه وهك چۆن قورمیشیهکان ههجیان دهکرد له زهمانی نهفامیدا، بهلام پیغهمبهری خوا ﷺ بهناوچهی موزدهلیفهدا رۆیشت نهوهستا تا گهیشه ناوچهی عهرفات تهماشای کرد دهوارهکیان له ناوچهی (نهمیره)ی بهردهم عهرفات بۆ ئاماده کردوه، لهویدا لایدا و کهمیک پشویدا]^(۱۰۰۷) وه چاوهرپی کرد تا کاتی نوێزی نیومرۆ هات، پاشان سواری وشترهكهی بوو که ناوی (ئهلقهسواء) بوو بهریکهوت تاگهیشه ناو نهو شیوهی نهو ناوچهیه و لهویدا وتاری بۆ موسولماناندا [سهرمتا سوپاس و ستایشی خودای کردو پاشان فهرمووی]: ((أَيُّهَا النَّاسُ، اسْمَعُوا قَوْلِي، فَإِنِّي لَا أَذْرِي لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا بِهَذَا الْمَوْقِفِ أَبَدًا، أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ، كَحَرَمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا [وَأَنْتُمْ سَتَلْقَوْنَ رَبَّكُمْ، فَيَسْأَلُكُمْ عَنْ أَعْمَالِكُمْ، وَقَدْ بَلَّغْتُ، فَمَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَانَةٌ فَلْيُؤَدِّهَا إِلَى مَنْ أُتِمَّتْ عَلَيْهِ]]^(۱۰۰۸) واته: [خهلكینه گوئی بگرن بۆ وتهکانم چونکه من نازانم پی دهچیت من سالتیکی

(۱۰۰۵) أخرجه: البخاري (۱۸۳۰، ۴۹۳۴) ومسلم (۲۳۴۴، ۴۰۰۴) وأحمد (۳۶۴۹، ۴۰۰۴) وقال محققوه: اسناده صحيح، وابن خزيمة (۲۶۶۸).

(۱۰۰۶) أخرجه: ابن ماجة (۲۸۹۰)، وهناد (الزهد) (۸۲)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۶۰) قال محققه: اسناده حسن، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (۲۷۸۰).

(۱۰۰۷) انظر: (حجة النبي ﷺ) للشيخ الالباني (ص: ۷۰).

(۱۰۰۸) أخرجه: ابوداود (۱۹۱۸، ۱۹۱۷)، وأحمد (۲۰۳۳۶) وقال محققوه: حديث صحيح.

تر له شوینه هرگیز به ئیوه نهگه مهوه، ئهی خه لکینه [خوین و مائتان حهرامه لهسهر یه کتر وهك حهرامی ئهم رۆژمتان له مانگ و شارهتاندایا [ئیوه دهگه نهوه به پهروهردگارتان و سهبارمت به کردهوهکانتان پرسپارتان لئ دهکات، ئهوهتا من پیم گه یاندوون، ههرکه سئ سپاردهیهکی له لایه با بیگپرتهوه بو خاوه نه که ی] ناگادار بن هه موو ئه وشتانه ی سهرده می نه قامی ئه وهتا کردوو مه ته ژیر ههر دوو پینکانه مه وه، هه موو خوینه کانی ئه وه سهرده مه له ژیر پیمدا داده نیم، یه که م خوینیش ده یخه مه ژیر پیم خوینی کورپی په بیعه ی کورپی حاریسی کورپی عه بدولموته لیبه که شیره خویره بوو له به نی سه عد دا وه هوزمه یل گوشتیان، وه هه موو سووه کانی سهرده می نه قامی هه مووی له ژیر پیمدایه ^(۵۵۸). [پاشان خه لکینه شه یتان بی هیوا بووه له وهی بو هه تا هه تایه له مانگ بیهرستریت، به لام رازیه جگه له په رستن گوپراهی بکریت له و گونا هانه ی که ئیوه به که می ده زانن، جا وریابن زیان به ناینه که تان نه گه یه نیت، خه لکینه دواخستن و گوپرینی مانگه حهرامه کان رۆچوونه له بی باوه رپیدا، ئه وانیه ی پین گوپرا ده کرا، سائیک حه لاتیان ده کرد و سائیکیش حهرامیان ده کرد بو ئه وهی هاوتا بیت له گه ل حهرام کراوه کانی خوا و ئه وهی خوا حهرامی کردوو حه لاتی بکه ن وه ئه ویش حه لاتی کردوو حهرامی بکه ن، وه زه مانیش ههروهک خوئی دمسورپته وه له و رۆژه وه که ئاسمان و زهویه کان تییدا دروستکراوه، ژماره ی مانگه کان لای خودا دوانزه مانگه چواریان حهرام کراوه سیانیان به دوا ی یه کدان له گه ل مانگی ره جبه یی نیوان جه مادی.... و شه عباندا] ^(۵۶۰).

له خوا بترسن سه بارمت به هاوسه ره کانتان ئه وان خودا به ئامانه ت سپاردوو نی به ئیوه، به فه رمانی خودا داوینی ئه وانتان بو حه لاکراوه، مافتان له سه ریان ئه وه یه ریگه نه دن هه یج که سیک بیته سه ر جیگه کانتان، گهر واشیانکرد بو تان هه یه به لیدانیکی بی زیان و هیواش لئیان بدن، وه ئه وانیش مافیان له سه رتان ئه وه یه رۆزی و جل و به رگیان بو دابین بکه ن له گوپره ی تواناتان، [وه من] ئه وه م له نیوانتاندا جیهیشتوه [گهر ئیوه دهستی پیوه بگرن] [ههرگیز] گوپرانابن [ئه وهش کتیه که ی

(۱۵۵۹) انظر: (حجة النبي ﷺ) (ص: ۷۱)، و أخرجه: أحمد (۲۰۶۹۵) وقال محققوه: صحيح لغیره.

(۱۵۶۰) أخرجه: ابوداود (۱۷۰۰)، والترمذي (۲۱۵۹)، وابن ماجه (۳۰۵۵) وصحه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه)

(۲۴۷۹) و (صحيح الترمذي) (۱۷۵۳).

خودا و سونەتەکانی منه] [ئەو دوانە لەیەکتر جودا نابنەووە تا دەگەنەووە بە من لە ھەوزی کەوسەر^(۵۶۱) [خەلکینە گوئ بۆ وتەکانم بگرن و لێی تیبگەن، ھەموو دەزانن کە ھەموو موسولمانیک بەرێ موسولمانە، وە موسولمانان بەرێ یەکن جا ھەلال نییە بۆ ھیچ کەسێک لە مائی براکە ی بخوات مەگەر ئەووی کە لە دلێووە دەیبەخشیت بە براکە ی، کەواتە ئێووە ستەم لە خۆتان مەگەن، خودایە ئایا من گەیاندم؟^(۵۶۲) ئێووە سەبارەت بە من پرسیارتان لێدەگریت، جا ئێووە چی دەلین؟ ھاوولانیان وتیان: شایەتیت بۆ ئەدەین کە [تۆ پەیامەکانی پەرورەدگار گەیاندا] و ئەرکی سەر شانت بەجئ گەیاندا و دلسوژی و ناموزگاریت بەخشییە [ئومەتەکەت و ئەرکی سەر شانت بەجئ گەیاندا. ئینجا پیغمبەری خوا ﷺ پەنجە ی شایەتمانی بەرەو ئاسمان بەرزکردووە و دواتر دایبەزاندووە سەر خەلکەکەو فەرمووی: خودایە شاھیدبە خودایە شاھیدبە]^(۵۶۳).

ھەرودھا لە شوینی وەستانی عەرەفەدا^(۵۶۴) فەرمووی: خودا مافی ھەموو خاوەن مافیکی داو، وە میرات بەخش ھیچ وەسیتیکی بۆ نییە و منداڵ بۆ خاوەن ژنە، وە داوین پیسیش بە بەرد رەجم دەگریت و لێپرسینەوہشیان لەسەر خودایە، ھەرکەسیکیش جگە لە باوکی راستەقینە ی خۆی کەسیکی تر بکاتە باوکی یان جگە لە خاوەنەگە ی کەسیکیتر بکاتە خاوەنی، ئەووە نەفرەتی خوی لەسەر دەبیت ھەتا رۆژی قیامەت، ئافرەتیش بی مؤلەتی مێردەگە ی بۆی نییە لە مائی مێردەگە ی ھیچ شتیک بێخەشیت)) و ترا: ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ تەنانەت خواردنیش؟ فەرمووی: ((ذَلِكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا، الْعَارِيَةُ مُؤَدَّاءَةٌ، وَالْمَنْيَحَةُ مَرْدُودَةٌ، وَالذَّيْنُ يُقْضَى، وَالزَّعِيمُ غَارِمٌ))^(۵۶۵) واتە: ((ئەووە چاکترینی سامانمانە، کە لوپەلی خواراویش دەگێردریتەووە بۆ خاوەنەگە ی، ئازەلی بەخشاویش (واتە: ئەو ئازەلی دەدریتە کەسێک کە سوود لە شیرەگە ی یان بەجگەگە ی وەر بگریت و پاشان دەدریتەووە دەستی خاوەنی) وە قەرزیش پێویستە

(۱۵۶۱) أخرجه: مسلم (۱۲۱۸)، والدار قطني (۲۴۵/۴)، والحاكم.

(۱۵۶۲) أخرجه: أحمد (۲۰۳۳۶) وقال محققوه: صحيح، وابوداود (۱۹۱۷)، والطبراني (الكبير) (۱۳۱۸).

(۱۵۶۳) أخرجه: ابوداود (۱۹۱۷)، وأحمد (۲۰۳۳۶) قال محققوه: صحيح.

(۱۵۶۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) رقم (۱۵۵).

(۱۵۶۵) أخرجه: عبدالرزاق (۱۶۳۰۸)، وأحمد (۲۶۷/۵)، والترمذي (۲۱۲۵، ۲۱۲۶، ۲۱۲۷)، وابن ماجه (۲۷۱۲)، وصححه

الشيخ الالباني في (الارواء) (۸۸/۶) وفي (صحيح ابن ماجه) (۲۱۹۲) و (صح الترمذي) (۱۰۱۶).

بدریتەوه خاوەنەکە، وە کەفیلێش بەرپرسە لەوەی لە ئەستۆی گرتوووە [ئەو خەلکێنە لە خوا بترسن و گۆی بگرن و گۆپرایەتی ئەو کەسەبن کە بۆتە پێشەواتان گەر بەندمیەکی رەشی بێ بنەمالەش بوو، تا ئەو بە کتیبەکەى خودا بتان بات بەرپۆه ئیوه گۆی بۆ بگرن و گۆپرایەتی بن] (٥٦٦).

[ئاگادارین من پێستان دەکەوم بۆسەر حەوزی کەوسەر وە شانازی بە ژمارە زۆریتانەوه دەکەم لەبەرەمبەر ئومەتانی تر، ئیووش پووم رەش مەکەن (واتە: لەوی شەرمەزارم مەکەن)، لەو پۆژەدا من هەول دەدەم کەسانیک رزگار بکەم و کەسانیکیشم لێ دەفرێنریت دەلێم: ئەو پەرورەدگارم ئەوانە هاوئەلانی من. ئەویش دەفەر مویت: تۆ نازانیت لە دوای تۆ چیان داھێناوە] (٥٦٧) [ئەو خەلکێنە پێویستە هەموو خانەوادەیکە [موسولمان] هەموو سالتیک قوربانیک بکات لەگەڵ عەشرەتەکیدا دەزانن کامەیه، ئەو نازەلەیه کە لەمانگی رەجەبدا سەر دەبدریت وە خەلکی پێی دەلێن (رەجەبیه)] (٥٦٨) [دەرچوون و هێرش بردنیکى ئیوارە یان بەیانى لەرپێ خودا باشتەر لە دنیاو ئەوہی تێدایە، بروادار گیان و خوین و سامانى حەرام کراوە لەسەر بروادار وەك حەرام بوونی ئەم پۆژەتان] (٥٦٩) [ئایا پێتان رابگەیهنم بروادارى راستەقینە کێه؟ ئەو کەسەیه کەخەلکی متمانەى پێدەکەن، سەرۆمائی پێدەسپێرن موسولمانی راستەقینە ئەو کەسەیه کە موسولمانان لە دەست و زمانى پارێزراوبن، تیکۆشەرى راستەقینەش ئەو کەسەیه دژ بە خۆی کۆشش دەکات بۆ زیاتر گۆپرایەل بوونی خوا، کۆچکاری راستەقینە ئەوہیه کە کۆچی لە تاوان و گوناھەکان کردووہ] (٥٧٠).

وادیارە لەو پۆژەدا بە بچرپچری پیغمبەری خوا ﷺ وتاری بۆ موسولمانان داوە. لەبەشیکى تری وتارەگەیدا فەرمووی: ((هەر کەسێک دوونەعلی نییە با دوو (خوف)

(١٥٦٦) أخرجه: أحمد (٢٧٢٦٢) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، ابن حبان (٤٥٦٤) وقال محققه: حديث صحيح وصححه الشيخ مقل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (٧١٠).

(١٥٦٧) أخرجه: أحمد (٢٣٤٩٧) وقال محققوه: اسناده صحيح، ابن ماجه (٢٠٥٧) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (٢٤٨١).

(١٥٦٨) أخرجه: أحمد (١٧٨٨٩) وقال محققوه: حسن لغیره، وابن ماجه (٣١٢٥)، وابوداود (٢٧٧١)، والترمذي (١٥٥٥)، والنسائي (١٩٧/٧) وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٢٢٨٧) و (المشكاة) (١٤٧٨).

(١٥٦٩) أخرجه: أحمد (١٧٢٣٥) وقال محققوه: صحيح لغیره، والطبراني (الكبير) (٦٤٠٤).

(١٥٧٠) أخرجه: أحمد (٢١/٦)، وابن ماجه (٣٩٣٤)، والطبراني (الكبير) (٧٩٦/١٨)، وابن حبان (٤٨٦٢) وقال محققه: اسناده صحيح. وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (٣١٧٨).

بکاته پئی، وه ههرکهسیک پشتهمالی نییه با (سیروال) (واته: وهک شهرواله) لهبهر بکات))^(۵۷۸).

[باشترین دوعاو نزا دوعای رۆزی عهرمهفیه وه چاکترین وتهش ئهوهی که من و سهرجهم پیغمبهرانی پیش من [له دوانیومرۆ و ئیوارهی عهرمهفدا] وتویانه ئهوهیه که بلین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)]^(۵۷۹).

(([هیچ رۆژیک نییه تیایدا خودا ژماریهکی زۆرتتر له بهندهکانی له دۆزهخ رزگار بکات به هیندهی رۆزی عهرمهف، لهو رۆژهدا خودا [دادمهزیتته ئاسمانی دونیا] و شانازی به ئامادهبووایی عهرمهفوه دهکات لای فریشتهکانی دهفهرمویت [بپروانن بۆبهندهکانم بهقزبزی و تهپوتۆزاویهوه بهرهو لای من هاتوون] [ئهی فریشتهکانم جی بهندهکانی منی گهیاوندووته ئیره؟ ئهوانیش دهفهرموون تارمهزامهندی و بهههستی تۆبهدهست بهئین. خوای گهورهش دهفهرمویت] [ئیهوه بهشایهت بن کهمن لهههموو تاوانهکانیان خویش بووم گهر هیندهی ژمارهی دلۆپی باران و ژمارهی لمی بهکۆمهئیش بیت]))^(۵۷۳).

لهو رۆژهی عهرمهفدا پیغمبهر ﷺ زۆر دوعای دهکرد: ئوسامه ﷺ دهفهرمویت: (من له دواي پیغمبهرهوه ﷺ سواری پستی و شترهکهی ببووم له عهرفات، پیغمبهر ﷺ ههردوو دهستی بهرزکردبووه وه دوعای دهکرد، و شترهکهی ملی بادا رشمهکهی لهدهست بهربوو... دواتر بهیهک دهستی رشمهکهی گرت بوو بهدهستهکهی تریشی ههر دوعای دهکرد)^(۵۷۴).

ئیبنو عهباسیش ﷺ دهفهرمویت: (بینیم پیغمبهر ﷺ له عهرفات دوعای دهکرد دهستی لهناستی سنگی بهرزکردبووهوه وهک ههژاریک داوای خواردن بکات)^(۵۷۵).

لهو شوینه پیرۆزهدا نایهتهکانی کۆتایی قورئان دابهزی، عومهری گوری خهتاب

(۱۵۷۱) أخرجه: البخاري (۱۸۴۱)، ومسلم (۱۱۷۸).

(۱۵۷۲) أخرجه: مالك (۹۴۵) وقال محققه: صحيح لغيره، وأحمد (۲۱۰/۲)، والترمذي (۳۰۵۵)، والطبراني (الكبير).

(۱۵۷۳) أخرجه: مسلم (۱۳۴۸) وابن ماجه (۳۰۱۴)، وانظر: (صحيح الترغيب) (۱۱۵۴، ۱۱۱۳) و (صح ابن ماجه) (۲۴۴۰).

(۱۵۷۴) أخرجه: أحمد (۲۰۹/۵)، والنسائي (۳۰۱۱).

(۱۵۷۵) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۹۲۵۷).

ﷺ دمهرومیت: [سویند به خودا من ئەو رۆژ و [وحیگه] [وساته] دهزانم که ئەو نایهتە ی تیا دا بهزی ﴿ وَأَتَمَّتْ عَلَيْكُمْ نِعْمِي وَرَضِيَتْ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا ... ﴾ (المائدة) واتە: (وا له ئەمرووه په یام و ناینه که تانم به پایان گه یاند، نیعمهت و به خشیسی خۆمم بو ته واو کردن، رینماییم کردن بو ریگه ی راست، وهنیسلامیشم به بهرنامه و نایین بو هه لێزاردن) ئەوه دابهزی بو پیغمه مبه ر ﷺ له نیواره ی رۆژی عه رفه که رۆژی جومعه بوو [ئەو له و کاته دا له عه رفه بوو] (٥٧١).

هه ر له عه رفه دا که سانیک هاتن و پرسیا ری حه جیان لیکرد: عه بولپه رحمانی کور ی به عموری ده یلی ﷺ دمه رفه رویت: [له عه رفه من له خزمهت پیغمه مبه ردا ﷺ بووم، خه لکیکی ناوچه ی نه جد هاتن و پرسیا ری حه جیان لیکرد، ئەویش فه رمووی: ((الْحَجُّ عَرَفَةَ فَمَنْ أَدْرَكَ لَيْلَةَ عَرَفَةَ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ مِنْ لَيْلَةٍ جَمَعَ فَقَدْ تَمَّ حَجَّهُ)) واتە: حه ج کردن بریتیه له ناماده بوونی عه رفه، هه رکه سیك شهوی عه رفه ش له وئ ناماده بیت پیش رۆژ هه لاتن ئەوه حه جه که ی ته واوه)). له گێرانه وهیه کی تر دا فه رمووی: ((مَنْ شَهِدَ صَلَاتَنَا هَذِهِ وَوَقَّ مَعَنَا حَتَّى نَدْفَعَ وَقَدْ وَقَفَ بَعْرَةَ قَبْلَ ذَلِكَ لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَقَدْ تَمَّ حَجَّهُ، وَقَضَى تَفْتَهُ)) (٥٧٧). واتە: (هه رکه سیك ناماده ی نوێزی نیوه رۆ و عه سری عه رفه بیت و له عه رفه له گه لمان بیت تا به جیی ده هیلین یا خود به شیکی شه و رۆژی عه رفه له وئ بیت ئەو که سه حه ج کردنه که ی ته واوه ئه رکه کانی خۆی به جی هیناوه).

له و جی وه ستانه ی عه رفه دا پیغمه مبه ر ﷺ داوا ی کرد خه لکی نزیک له وه وه بوه ستن، په زیدی کور ی شه ییان ﷺ دمه رفه رویت: [ئیمه له جیگه یه کی [دوو ره له نیمام] له رۆژی عه رفه وه ستا بووین له و کاته دا ئیبنو موربه عی ئەنساری هاته لامان وتی: پیغمه مبه ر ﷺ منی نار دۆته لای ئیوه وه فه رمانتان پیده کات و دمه رفه رویت [وه رنه ئەم جیوه ستانه تان] چونکه ئەمه په کیکه له پاشما وه کانی ئیبراهمی باو کتان ﷺ] (٥٧٨).

(١٥٧٦) أخرجه: البخاري (٤٥) ومسلم (٣٠١٧)، والترمذي (٣٠٤٣).

(١٥٧٧) أخرجه: ابوداود (١٩٥٠)، الترمذي (٨٩١)، وابن ماجه (٣٠١٥، ٣٠١٦)، والنسائي (٣٠١٦)، وصححه الشيخ الالباني في

(صحيح ابني داود) (١٧٠٤)، و (الارواء) (١٠٦٦)، و (صحيح ابن ماجه) (٢٤٤٣، ٢٤٤٤).

(١٥٧٨) أخرجه: ابوداود (٨١٣، ١٩١٩)، والنسائي (٢٥٥/٥)، وابن ماجه (٣٠١١)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه)

خهلكى لهو رۆژمدا به گومان بوون ئايا پيغمبهر ﷺ بهرۆژوو بووه يان نا، مهيمونهى داىكى برواداران ﷺ دهفهرمويت: [له رۆژى عهرمهفدا خهلكى گومانيان ههبوو ئايا پيغمبهر ﷺ بهرۆژوو بووه يان نا، منيش جامه شيريكم بۆ نارد پيغمبهر ﷺ خوارديهوه و ههموو خهلكى تهماشايان كرد] (١٥٧٩).

ئهنهس ﷺ دهفهرمويت: [ئيمه لهعهرهفه ههمان بوو دهيووت (اللَّهُ أَكْبَرُ) وه ههمان بوو دهى وت (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) وه هيج كهسيك رهخهنى نهبوو له هيج كهسيك] (١٥٨٠).

لهرۆژى عهرمهفدا پياويك لهوشترهكهى كهوته خوارهوه و مرد، ئيبنو عباس ﷺ دهفهرمويت: پياويك له عهرمه لهگهڵ پيغمبهر ﷺ وهستابوو، له وشترهكهى كهوته خوارهوه و مىل شكاو مرد، ئهوهيان بۆ پيغمبهر ﷺ باس كرد و فهرمووى: ((اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ وَكَفَّنُوهُ فِي ثَوْبَيْهِ، وَلَا تَحْنَطُوهُ وَلَا وَجْهَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُبَيَّأً)) (١٥٨١). واته: بهئاو بيشۆن لهگهڵ كهفى گهلاى سيدر داو بههر دوو ئيحرامهكهيهوه بينيژن و گولاوى بهسهردا مهكهن و سهرى دامهپوشن چونكه خودا ئهوه بهوتهى (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) وه له قيامهتدا زيندوى دهكاتهوه.

پيغمبهر ﷺ جار جار لهوتنهوهى دروشمى چهجدا دهى فهرموو: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ الْخَيْرَ خَيْرَ الْآخِرَةِ)) ياخود دهيفهرموو: ((إِنَّمَا الْعَيْشُ عَيْشُ الْآخِرَةِ)) (١٥٨٢). واته: خودايه ئهوه هاتم ئهوا هاتم چاكهى تهواو چاكهى قيامهته ياخود دهيفهرموو: ((ژيانى راستهقينه تهنها ژيانى قيامهته)).

ئيبنو عباس ﷺ دهفهرمويت: [پيغمبهر ﷺ ئهوه رۆژه له عهرمه بوو ههناريكيان بۆ هينا خواردى] (١٥٨٣).

(٢٤٣٨) و (صحيح ابى داود) (١٦٧٥)، و (المشكاة) (٢٥٩٥).

(١٥٧٩) أخرجه: البخاري (١٦٥٨)، وابوداود (٢٤٤١) وانظر: صحيح ابى داود (٢١٢٢).

(١٥٨٠) أخرجه: مسلم (١٢٨٥).

(١٥٨١) أخرجه: البخاري (١٣٦٥)، ومسلم (١٢٠٦).

(١٥٨٢) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (٨٨١٦).

(١٥٨٣) أخرجه: الترمذي (٧٥٠)، وابن حبان (٣٦٠٥) وقال محققه: صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي)

(٥٩٨)، و (صحيح ابى داود) (٢١٠٩).

ئوسامهی کوری شورمیک ﷺ دهفهرمویت: جوومه خزمهت پیغمبهر ﷺ له عهرمهفات و سهلامم لیکرد، هاوهلانی نارام و بیدمگ له خزمهتیدا بوون، دمت وت بالنده بهسهریانهوه وهستاوه، عهرمه دهستهکییهکان له لاولهولاوله دههاتن دمیان وت: ئەهی پیغمبهر ﷺ نایا دهبیته کیشه بویمان گهر ئیمه ئاوها وئاوها بکهین؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((عِبَادَ اللَّهِ، رَفَعَ اللَّهُ الْحَرَجَ إِلَّا عَلَى رَجُلٍ اقْتَرَضَ عَرْضَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ وَهُوَ ظَالِمٌ^(۱۵۸۴) فَذَلِكَ الَّذِي حَرَجَ وَهَلَكَ)). واته: بهندهکانی خودا خوی گهوره کیشهی لهسهر موسولمانان لابر دووه مهگهر یهکیک ستهمی له پیاویکی موسولمان کردبیت، بهراستی نهوه لهناوچووه و له کیشهدایه. وتیان ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ نایا گوناھبار نابین گهر دهرمان به کار نههینین؟ فهرمووی: ((تَدَاوُوا عِبَادَ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ، سُبْحَانَهُ، لَمْ يَضَعْ دَاءً، إِلَّا وَضَعَ مَعَهُ شِفَاءً، إِلَّا الْهَرَمَ)) واته: بهندهکانی خودا دهرمان بهکاربهین چونکه خودا ههر دهردیکی دانابیت دهرمانیشی بو داناوو تهنها پیر بوون نهبیت. وتیان: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ چاکترین شتیک بهخشرابیت بهبهنده جییه؟ فهرمووی: ((پرهوستی جوانه))^(۱۵۸۵).

ههر لهو رۆژهدا پیش رۆژئاوابوون جاریکی تر پیغمبهری خوا ﷺ ئاموزگاری موسولمانانی کردهوه! نههس ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له عهرمهفات بوو نزیکی رۆژ ئاوابوون بوو به بیلالی فهرموو: ((بیلال خه لکیم بو بیدمگ بکه)). بیلالیش ﷺ ههستاو گهرا بهناویاندا وتی: خه لکینه بیدمگ بن بو پیغمبهری خوا ﷺ دواچار هه موویان بیدمگ بوون، ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((يَا مَعْشَرَ النَّاسِ أَتَانِي جَبْرِيْلٌ أَنْفًا، فَأَقْرَنِي مِنْ رَبِّي السَّلَامَ، وَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ غَفَرَ لِأَهْلِ عَرَافَاتٍ وَأَهْلِ الْمَشْعَرِ، وَضَمِنَ عَنْهُمْ التَّبِعَاتِ)) واته: ئەهی خه لکینه، کهمیک پیش نیستا جبرئیل ﷺ هاتهلام و سلأوی خودامی پئ گه یاندم و فهرمووی: خوی گهوره له هه موو ناماده بووانی عهرمهفات و مزدهلیفه خووش بووه و زامنی پرکردنهوهی خهرجییهکانیانه. لهویدا عومهری کوری خهتاب ﷺ ههستا و فهرمووی: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ نهوه تهنها بو ئیمهیه؟ فهرمووی: ((نهوه بو ئیوهیه وه بو هه موو نهوانهشی له دوا ئیوه دین

(۱۵۸۴) أخرجه: ابوداود (۲۱۰۵).

(۱۵۸۵) أخرجه: أحمد (۲۷۸/۴)، و ابوداود (۳۸۵۵)، و الترمذی (۲۱۰۹)، و ابن ماجه (۳۴۳۶)، و الحاكم (۳۹۹/۴)، و الطبرانی (الکبیر) (۴۶۳)، و الطیالسی (۱۷۴۷)، و صححه الشیخ الالبانی فی (الصحیحه) (۴۳۳)، و (غایه المرام) (۲۹۲).

تا رۆژی قیامت)) عومهریش ﷺ فهرمووی: بهراستی خیر و چاکهی خودا زۆر و شیرین بووه بهسهرمانهوه[^(۱۵۸۶)].

وههر له نزیکى رۆژ ئاوابوونى ئەو رۆژهدا فهرمووی: ((أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَمْ يَبَقَ مِنْ دُنْيَاكُمْ فِيمَا مَضَى مِنْهَا إِلَّا كَمَا بَقِيَ مِنْ يَوْمِكُمْ هَذَا فِيمَا مَضَى مِنْهُ))^(۱۵۸۷). واته: ئەهى خهئگینه ئەوهى له م دونيايهى ئیوهدا ماوه بهراورد بهوهى لئى رۆیشتوووه وهك ئەم كاته كهمهى ئەم رۆژهى ماوه بهراورد بهوهى لئى رۆیشتوووه. [ئهى خهئگینه خودا تهماشای كردن له م جئ وهستانهتاندا بههۆى چاكهكارانتانهوه له گوناهبارانتان خووش بووه وه ههموو ئەوانهى چاكهكارانتان داوايان كرد پئى بهخشین]^(۱۵۸۸)، [وَأَنَّ أَهْلَ الشَّرِكِ وَالْأَوْثَانِ كَانُوا يَدْفَعُونَ مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ إِنْ كَانَتْ الشَّمْسُ عَلَى رُؤُوسِ الْجِبَالِ كَأَنَّهَا عَمَانِمُ الرَّجْلِ فِي وَجْهَهَا وَأَنَا نَدْفَعُ بَعْدَ أَنْ تَغِيبَ]]^(۱۵۸۹). واته: موشريك و بتپهستهكان پئشتر ئيرهيان جئدههئشت كاتيك رۆژ هئشتا لهسهر چياكان بوو بهويئنهى كلاو و جامانهى پياوان لهسهر سهريان بهلام ئيمه (نزيك) له ئاوابوونى رۆژهوه ئيره بهجئ دههئلين.

لهو جئيهدا: رهبيعهى كورى ئومهيه ﷺ هاوارى دهكرد و وتهكانى پئغمبهرى خواى ﷺ بؤ خهئكى دووباره دهكردوهوه^(۱۵۹۰).

وه عهباسى كورى ميرداس ﷺ دهفهرمويت: [پئغمبهرى خوا ﷺ لهو ئيوارهيهى رۆژى عهرمهفهدا داواى ليخووشبوون و بهزهيهى بؤ ههموو ئومهتهكهى كرد و دوعاى زۆرى كرد: خواى گهورهش وهلامى دايهوه: من داواكهتم جئبهجئكردوووه له ئومهتهكهت خووش بووم تهنها له ستهمى نيوان خوئيان نهبيت. پئغمبهرى خوا ﷺ فهرمووى: ((خودايه تۆ دهتوانيت لهستهمكارهكه خووشبيت و ستهمليكراوهكهش پاداشتى چاكهى

(۱۵۸۶) أخرجه: ابن المبارك كما في (الترغيب والترهيب) (۱۲۸/۲)، و (اللالكاني) (۶۹/۲)، وقال الشيخ الالباني في (صحیح الترغيب) (۱۱۵۱): صحیح لغيره، وقال الارناؤوط في تحقيقه ل(زاد المعاد) (۶۴/۱): اسناده صحيح.

(۱۵۸۷) أخرجه: أحمد (۶۱۷۳) وقال محققوه: صحیح لغيره.

(۱۵۸۸) أخرجه: ابن ماجه (۳۰۲۴)، و صححه الشيخ الالباني في (صحیح ابن ماجه) (۲۴۵۰) و (صحیح الجامع) (۱۷۳۴)، و (الصحيحه) (۱۶۲۴).

(۱۵۸۹) أخرجه: الطبراني (۲۲۸/۲۰)، والحاكم (۵۲۴/۳) و صححه على شرطهما ووافققه الذهبي، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۵۵/۳): رجاله رجال الصحيح.

(۱۵۹۰) أخرجه: الترمذي (۵۹۸).

بدهیتهوه له حیاتی ئه‌و سته‌مه‌ی لیی کراوه...))^(۱۰۹۱).

عه‌بدولپرهمانی ده‌یلی ﷺ ده‌فهرمویت: [من له‌خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ بووم له‌عه‌رفه و که‌سانیکی خه‌لکی نه‌جد له‌ئاماده‌بووانی عه‌رفه هاتنه‌خزمه‌تی یه‌کێکیان پرساری حه‌ج کردنی له‌ پیغمبهری خوا ﷺ بکات پیغمبهری خواش ﷺ وه‌لامی دایه‌وه‌ فهرمووی: ((الْحَجُّ عَرَفَةَ، مَنْ جَاءَ لَيْلَةَ جَمْعٍ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ فَقَدْ أُذْرِكَ، حَجَّهُ أَيَّامَ مِنِّي ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، مَنْ تَجَلَّ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ، وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ)) واته: حه‌جکردن بریتیه له‌عه‌رفه هه‌رکه‌سێک له‌و شه‌وه‌ی جوون بو‌ موزده‌لیفه‌دا بیت (واته: بو‌ عه‌رفه) پیش رۆژه‌لاتن ئه‌و که‌سه‌ فریای حه‌ج کردن که‌وتوو، رۆژه‌کانی مینا سێ رۆژن هه‌رکه‌سێ په‌له‌ بکات ته‌نها دوو رۆژ له‌وئ بمینیته‌وه‌ گوناھی له‌سه‌ر نییه و ئه‌وه‌ش دواده‌که‌ویت و سێ رۆژ له‌وئ ده‌مینیته‌وه‌ ئه‌ویش گوناھی له‌سه‌ر نییه)) پاشان پیاویکی له‌ویدا نارد و هاواری ده‌کرد وه‌ فهرمووده‌که‌ی پیغمبهری خوا ﷺ بو‌ دووباره‌ ده‌کردنه‌وه]]^(۱۰۹۲).

که‌یشتن بو‌ ناوچه‌ی موزده‌لیفه

که‌مێک پیش رۆژ ئاوابوون، پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه‌لانی عه‌رفه‌تایان جه‌یشت پیغمبهری خوا ﷺ به‌ هاوه‌لانی فهرموو: ((بجولین و (برۆن) به‌ ناوی خوداوه))^(۱۰۹۳). پیغمبهری خوا ﷺ به‌رێکه‌وت له‌ [عه‌رفه‌وه] به‌ ئارامی و [ئوسامه‌ له‌ دوایه‌وه‌ له‌سه‌ر پشتی وشتره‌که‌ی له‌گه‌ئێ سواربوو بوو]^(۱۰۹۴). پیغمبهری خوا ﷺ لغاوی وشتره‌که‌ی (ئه‌لقه‌سواء)ی توند گرتبوو، تا نزیک بوو سه‌ری وشتره‌که‌ی له‌ کۆپانه‌که‌ی بدات [و گویی له‌ دهنگ و هه‌رایه‌کی زۆر و دهنگی لێدانی وشتر بوو [وه‌ خه‌لکیش به‌لای راست و چه‌پیدا ده‌رۆیشتن به‌په‌له...]]^(۱۰۹۵). پیغمبهری خواش ﷺ به‌قامچیه‌که‌ی که‌ [به‌ده‌ستی راستیه‌وه‌ بوو] ئیشاره‌تی بو‌ کردن و فهرمووی:

(۱۰۹۱) أخرجه: أحمد (۱۶۲۰۷) وقال محققوه: له شواهد يتقوى به ويدل على أن له أصلاً.

(۱۰۹۲) أخرجه: النسائي (۳۰۱۶)، وابن ماجه (۳۰۱۵) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۱۷۰۳) و (الارواء) (۱۰۶۴) و (المشكاة) (۲۷۱۴).

(۱۰۹۳) أخرجه: ابن ماجه (۳۰۲۴) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (۲۴۵۰).

(۱۰۹۴) أخرجه: البخاري (۱۶۸۵)، ومسلم (۱۲۸۱).

(۱۰۹۵) أخرجه: أحمد (۵۶۲) وقال محققوه: اسناده حسن.

((أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْنُكُمْ بِالسَّكِينَةِ فَإِنَّ الْبِرَّ لَيْسَ بِالْأَيُّضِ))^(۱۵۹۶). واته: ئەى خەلکینه لەسەر خو و ئارامین چاکه له پهلهکردندا نی یه. [پاشان فهرمانیدا جار بدریت بو خەلکهکه و پێیان بوتريت: ئەى خەلکینه چاکه کردن له خیراگردنی ئەسپ و وشترهکاندا نییه]^(۱۵۹۷).

ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ لهو ری رۆیشتنهیدا بههر شاخ و بهرزاییهک بگهشتایه لغاوی وشترهکهی بو شلدهکرد تا بهسهریدا سهر بکهویت [وشترهکهی به لۆقه دهرۆیشت گهر بو شاییهکی ببینیایه به خیرایی دهرۆیشت]^(۱۵۹۸) تا گهیشته [شیوهکهی لای چهپی خوارووی ناوچهی موزدهلیفه]^(۱۵۹۹) ئینجا لهویدا لایدا... [پاشان هات] [وئاوی دهستنوێژی] بو هینرا [دهستنوێژیکی ئاسایی گرت] و پئی وترا: نوێژ ئەکهیت ئەى پیغمبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: ((نوێژهکهمان له پێشتر ئەنجام ددهمین)) پاشان سواری وشترهکهی بوو، تا گهیشته موزدهلیفهو لهویدا دابهزی و لایداو دهستنوێژی گرت، پاشان قامهت کراو نوێژی مهغریبی کرد [پاشان خهلکی ئاگادار کردوه ههموو لهویدا لایدن، تا خهلکهکه لایندا پیغمبهری خوا ﷺ نوێژی عیشای کرد]^(۱۶۰۰) [وه نوێژی مهغریب و عیشای به یهک بانگ و دوو قامهت بو کردن [سهرهتا سی رگات نوێژی مهغریبی بو کردن پاشان عیشاش به دوو رگات]^(۱۶۰۱) وه [بهدوای یهکدا ئەنجامی دان]^(۱۶۰۲) وه هیچ نوێژی سونهتی له نیوانیاندا نهکرد [ئیترا بهو جوړه ههموو خهلکی لهوئ لاینداو ئەو شهوه مانهوه]^(۱۶۰۳).

پیغمبهری خوا ﷺ لهویدا ریگهیدا بو هاوسهره بی تواناکانی ههر بهشهو موزدهلیفه بهجیبهیلن و بچه ناوچهی مینا و پیش هاتنی خهلک شهیتان رهجم بکهن، دایکی باومرداران عائیشه رضی اللہ عنہا دهفهرمویت: [لهناوچهی موزدهلیفه لاماندا،

(۱۵۹۶) أخرجه: البخاري (۱۶۷۱).

(۱۵۹۷) أخرجه: أحمد (۲۲۶۴) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۵۹۸) أخرجه: البخاري (۱۶۶۶)، ومسلم (۱۲۸۶)

(۱۵۹۹) أخرجه: البخاري (۱۶۶۹)، ومسلم (۱۲۸۰).

(۱۶۰۰) أخرجه: النسائي (۳۰۳۱) و (صحيح ابوداود) (۱۶۷۷).

(۱۶۰۱) أخرجه: مسلم (۲۸۷/۱۲۸۸).

(۱۶۰۲) أخرجه: البخاري (۱۶۷۳).

(۱۶۰۳) أخرجه: النسائي (۳۰۳۱).

سهودهی هاوسهری پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ داوای کرد پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ ریگهی بدات پیش خه لکی ناوچهی موزدهلیفه به جی بهیلتیت چونکه نافره تیکی خاو و بیتوانا بوو، پیغمبهری خوایش ﷺ ریگهیدا هر بهو شهوه موزدهلیفه به جی بهیلتیت پیش به ریگهوتنی قهرهبالغی او هر زوو گهیشتنه ناوچهی میناو لهوی نوژی بهیانان کرد، وه رهجمی شهیتانیشی کرد پیش شهوهی خه لکی بگه نه شهوه ناوچهیه [١٦٠٤] ئیمهش له موزدهلیفه ماینهوه تا رۆژ بووهوه [١٦٠٥] خۆزگه منیش وهکو سهوده داوام له پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ دهکرد و نوژی بهیانیم له مینا دهکرد له پیش هاتنی خه لکیدا [١٦٠٦].

ئیبنو عهباسیش ﷺ دهفهرمویت: [منیش یه کیک بووم لهو خزمه بیتوانایانهی پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ که ریگهی پیداین پیش خه لکی بجینه مینا] [١٦٠٧] او ئیمهش پیش خه لکه که جووینه مینا و شهیتانمان رهجم کرد [١٦٠٨] پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ ریگهی بهو خزمه بیتوانایانهی دا که به تاریکی [پارشیو] موزدهلیفه به جی بهیلتن وه فهرمانی بیکردن رهجمی شهیتان نه کهن تا رۆژ هه لدیت [١٦٠٩]. فهزلی کوری عهباس ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ ریگهیدا به هه ندی له خزمانی که بی توانابوون به شهوه ناوچهی موزدهلیفه به جی بهیلتن] [١٦١٠]. ئیبنو عهباسیش ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ ریگهیدا ئیمه و جهند مندالیکی هۆزی بهنی عبدلموته لیب بووین سواری گویدرئزه گانمان بووین، پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ دهستی دهکیشا به پانمانداو دهیفهرموو: [کوره گانم [به ریگهون] [١٦١١] به لام شهیتان رهجم نه کهن تا رۆژ هه لدیت] [١٦١٢]. [دهیفهرموو: ((برازاکانم نهی کورانی بهنی هاشم په له بکهن و موزدهلیفه به جی بهیلتن پیش قهرهبالغی خه لکی هیچ یه کیک له ئیوه شهیتانی [گهوره] ی عهقه به

(١٦٠٤) أخرجه: النسائي (٣٠٤٩).

(١٦٠٥) أخرجه: النسائي (٣٠٤٩).

(١٦٠٦) أخرجه: البخاري (١٦٧٨)، ومسلم (١٢٩٣).

(١٦٠٧) أخرجه: النسائي (٣٠٤٨).

(١٦٠٨) أخرجه: ابوداود (١٩٤١)، والنسائي (٣٠٦٥).

(١٦٠٩) أخرجه: البخاري (١٦٨١، ١٦٨٠)، ومسلم (١٢٩٠).

(١٦١٠) أخرجه: النسائي (٣٠٣٤)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (٢٨٤٠).

(١٦١١) أخرجه: أحمد (٢٥٠٧) وقال محققوه: صحيح.

(١٦١٢) أخرجه: النسائي (٣٠٣٤)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (٢٨٤٠).

رَهَجَم نَه كَات تَا رُوژَهه لَدِيْت] (١٦١٣).

جابر ؓ دمه رمويت: [...] (به لام) پيغهمبهري خوا ﷺ راکشا له موزده ليفه خهوت تا رُوژ بووهوه نويزي به ياني کرد کاتيک دنيا رووناکبووهوه به يهک بانگ و يهک قامهت، عومهري کوري موزهر هاته لای وتی: نهی پيغهمبهري خوا ﷺ من هاتوومه ته لات له ههردوو چياکهی ناوچهی هوزی (تهی) خوُم و وشتره کهم ماندوو کردوو، سویند به خودا هه ر شاخیکم هاتبیته ری کهمیک له سهري وه ستاوم، نایا من حه جم بو دهنوسریت؟ فهرمووی: ((مَنْ شَهِدَ مَعَنَا هَذِهِ الصَّلَاةَ - يَغْنِي صَلَاةَ الْفَجْرِ - بِجَمْعٍ، وَوَقَفَ مَعَنَا حَتَّى تُفِيضَ مِنْهُ، وَقَدْ أَقَاضَ قَبْلَ ذَلِكَ مِنْ عَرَفَاتٍ لَيْلًا، أَوْ نَهَارًا، فَقَدْ تَمَّ حَجُّهُ وَقَضَى تَفَتُّهُ)) (١٦١٤) واته: هه ر که سیک له م نويزي به ياني موزده ليفه له که لمان بیت بمینيته وه تا ئيمه ئيره به جي دهیلین به م هرچیک پيشتریش به شهو یان به رُوژ له عه رمفات وه ستا بیت نهو که سه حه جه که ی ته واوه و نه رکی خو ی به جي گه یاندوو.

[پاشان پيغهمبهري خوا ﷺ سواری وشتره که ی (ئهلقه سواء) بوو تا هاته لای به رزایی (مه شهرو لحه رام) وه له ویدا روویکرده قیبله و [سوپاسی خوی کرد] و (اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا وَحْدَهُ) و دوعای کرد، و به وجوره مایه وه تا دنيا رووناک بووهوه (پیش خوره لاتن) پاشان فهرمووی: ((من لیرهدا وه ستاوم و هه موو ناوچهی موزده ليفه جی وه ستانه) [و له به ره به یاندا دوعایه کی زوری بو ئومه ته که ی کرد و به رده وام بوو وه ئه وه نده ی پی نه جوو پيغهمبهري خوا ﷺ بزیه ک گرتی، هه نديک له هاوه لانی پیمان فهرموو: نهی پيغهمبهري خوا ﷺ به دایک و باوکه وه فیدات بین له ساته وه ختیکیا پیکه نیت که پیشتر تییدا پی نه ده که نیت نایا چی توی خسته پیکه نین هه رده م (خودا دلخوشت بکات و پی بکه نیت؟) فهرمووی: ((تَبَسَّمْتُ مِنْ عَدُوِّ اللَّهِ إِبْلِيسَ، حِينَ عَلِمَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ اسْتَجَابَ لِي فِي أُمَّتِي، ... هُوَ يَدْعُو بِالْثُبُورِ وَالْوَيْلِ، وَيَحْتُو التُّرَابَ عَلَى رَأْسِهِ، فَتَبَسَّمْتُ مِمَّا يَصْنَعُ جَزَعُهُ امْتِي)) (١٦١٥) واته: من به زه رده خه نه وه پیکه نيم

(١٦١٣) أخرجه: أحمد (٢٥٠٧) وقال محققوه: صحيح.

(١٦١٤) أخرجه: أحمد (١٦٢٠٨، ١٦٢٠٩) وقال محققوه: اسناده صحيح، وابن خزيمة (٢٨٢٠)، والنسائي (١٢٦٢/٥)، وابن

حبان (٣٨٥١) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (٣٠٤١) و (الارواء) (١٠٦٦).

(١٦١٥) أخرجه: أحمد (١٦٢٠٧) وقال محققوه: له شواهد يتقوى بهما، وابويعلی (١٥٧٨)، وابن ماجه (٣٠١٣)، والبيهقي

(الکبری) (١١٨/٥) وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف الترغيب) (٧٤٢) و (المشكاة) (٢٦٠٣).

به نیبلیس دوزمنی خوا ئه و کاتیک زانی که خوا وه لآمی داواکهی دامه وه که بو ئومه ته که مم کرد... ئه و هاوار و باوکه روئی ده کرد و خوئی به سهر خویدا ده کرد منیش پیکه نینم به و سه غله تیهی هات.

هر له و به ره به یانیه شدا له موزده لیفه داوای له بیلال کرد تا خه لکی بیده نگ بکات وه مژده کهی عهره فهی بو دووباره کردنه وه فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ تَطَوَّلَ عَلَيْكُمْ فِي جَمْعِكُمْ هَذَا، فَوَهَبَ مُسِيئَتَكُمْ، لِمُحْسِنِكُمْ، وَأَعْطَىٰ مُحْسِنَكُمْ مَا سَأَلَ، اذْفَعُوا بِاسْمِ اللَّهِ))^(۱۶۱۶). واته: خودا ته ماشا ئیوهی کرد له م جیوه ستانه داو خرابه کاران تانی به خشی به چاکه کاران تان وه چاکه کارانیشتان چیان داوا کرد پئی به خشین، بجوئین و برؤن به ناوی خواوه.

ابه و جوړه له موزده لیفه پیش خوړ هه لاتن ئه ویی به جیه پشست (به ئارامی) وه فهزلی گوری عه باسی ﷺ له داوی خو یه وه سوار کرد، فهزل پیاویکی سپی و قوز و قز جوان بوو، له و دهر چوونه دا پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ تپه ر بوو به لای ئافره تیکدا خیرا دهر پشست، فهزل سه یری ده کرد، پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ دهستی له سهر دهمو چاوی فهزل دانا وه فهزلیش رووی کرده ئه ولاتر پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ دهستی له ولاتری دهمو چاوی داو رووی و هر گپرا [پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ له ویدا نهرم و له سه رخو دهر پشست تا گه یشته ناوچهی شیووی (موحه سهر) (که هر له مینایه)^(۱۶۱۷)] له داویدا و شتره کهی ترساو ئه و ناوچه یه ی تپه راند دواتر پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ دهستانی^(۱۶۱۸) و [فهرمووی: ئارام به ره وه] [فهرمووی: ((لِتَأْخُذْ أُمَّتِي نُسْكَهَا، فَإِنِّي لَا أَذْرِي لَعَلِّي، لَا أَلْقَاهُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا))^(۱۶۱۹)] واته: با ئومه ته که م شیوازی حه ج کردن له منه وه و هر بگرن چونکه من نازانم له داوی ئه مساله وه پی ده چیت من پئیان نه گه مه وه.

پاشان ریگه ی ناوهر پستی گرت و پئیدا تپه ر بوو [به ره و ره جمی شهیتانی گه وره] [وفهرمووی: ((عَلَيْكُمْ بِحَصَى الْخَذْفِ الَّذِي يُرْمَى بِهِ الْجَمْرَةَ)) واته: ئه و ورده به ردا نه گو بکه نه وه که شهیتانی پی ره جم ده کریت [ئینجا پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ به دهم هر دهیوت

(۱۶۱۶) أخرجه: ابن ماجة (۳۰۲۴) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (۲۴۵۰) و (الصحيحه) (۱۶۲۴).

(۱۶۱۷) أخرجه: أحمد (۲۱۸۶۱) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۶۱۸) أخرجه: أحمد (۵۶۲) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۶۱۹) أخرجه: مسلم (۷۹/۴)، وابوداود (۱۹۷۰)، والنسائي (۵۰/۲)، وأحمد (۳۰۱/۳)، ابن ماجة (۳۰۲۳)، وصححه الشيخ

الالباني في (الارواء) (۱۰۷۴)، و(صحيح ابن ماجة) (۲۴۴۹).

(لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ تَبَّيْكَ) [١٦٢٠] لهو بەرەبەیانەدا (١٦٢١) بەسواری و شترەكەیهووە وەستابوو، بە ئیبنو عەباسی فەرموو: ((نادەى هەندئ وردە بەردم بۆ كۆبكەرەووە)) ئەویش بۆى كۆكردووە كاتێك پَيَغَمبەرى ﷺ بەردەكانى كرده ناو دەستی فەرمووی: ((بەئى بەوینەى ئەم بەردانە [پەجمى پى بكن] وە ئەوێ سىجار دووبارە كردهووە پاشان فەرمووی: [ئەى خەلكینە] [خۆتان دووربگرن له زیادەرپەوى له ناینەكەتاندا چونكە خەلكى پيش ئیووە بەهۆى زیادەرپەوییهووە له ناینەكەیاندا لەناوچوون])) [١٦٢٢]. [ئینجا پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ رۆیشت تاگەیشته پەجمى یەكەمى [لاى درەختەكە] [له دواییدا كەعبەى خستە لاى چەپیهووە و ناوچەى میناشى خستە لاى راستیهووە] [١٦٢٣] و [له كاتى چیشتهنگاودا] [١٦٢٤] پەجمى كرده بە حەوت بەرد لەگەڵ هەلئەدانى هەموو بەردێك (الله أكبر) یكى دەوت [ئەو بە سواری و شترەكەیهووە بوو] [وہ كەسى لى دوورنەدەخرایەووەو بە كەس نەدەوترا برۆ دواو] [پاشان لەگەڵ دواھەمین بەرددا دروشمى: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ تَبَّيْكَ) ی نەوتەووە و كۆتایی پيھینا] [١٦٢٥] و [ئەو] ھەر بە خەلكەكەى دەفەرموو: ((شيواز و چۆنیتی حەج كرده لەمنەووە فیرین من نازانم پى دەچیت لەدواى ئەم حەجەووە حەجى تر نەكەم... سوراھە لەو كاتەدا بە پَيَغَمبەرى خَواى ﷺ وت: (نایا ئەووە تەنھا ھەر بۆ ئیمەیه؟) فەرمووی: ((نا بۆ ھەتا ھەتایە)).

ئوم حوسەین ﷺ دەفەرمویت: [من ئوسامە و بیلال یان فەزلم بینى پەشمەى و شترەكەى پَيَغَمبەرى خَواى ﷺ بەدەستەووە بوو، ئەوى تریان بە پۆشاكێك سێبەرى بەسەرەووە دەكرد لەبەر گەرما تا پەجمى شەیتانى تەواو كرده] [١٦٢٦] [خەلكى لەویدا فەربالغیان دروستكرد، پَيَغَمبەرى خَواى ﷺ پى فەرموون: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، لَا يَقْتُلُ

(١٦٢٠) أخرجه: البخاري (١٦٨٥) ومسلم (١٢٨٦).

(١٦٢١) في رواية (غذاء جمع): أخرجه: أحمد (١٨٥١) وقال محققوه: سنده صحيح على شرط مسلم.

(١٦٢٢) أخرجه: النسائي (٢٦٨/٥) رقم (٣٠٥٧، ٣٠٥٩)، وابن ماجة (٣٠٢٩)، وابن خزيمة (٢٨٦٧)، والحاكم (٤٦٦/١) وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني (الكبير) (١٢٧٤٧)، وابن حبان (٣٨٧١) وقال محققه: اسناده على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحية) (١٢٨٣).

(١٦٢٣) أخرجه: البخاري (١٤٧٤) ومسلم (١٢٩٦).

(١٦٢٤) البخاري (١٧٤٦)، ومسلم (١٢٩٩).

(١٦٢٥) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (٩٣٨٥).

(١٦٢٦) أخرجه: مسلم (١٢٩٨)، وابوداود (١٨٣٤) وانظر (صحيح ابي داود) (١٦١٨).

۴۵۰ ژیانی پیغمبهری خوا ﷺ له قورئان و فهرموودهکاندا

بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَإِذَا رَمَيْتُمْ الْجَمْرَةَ فَأَزْمُوها، مِمَّنْ حَصَى الخَذْفِ]]^(۱۱۳۷) واته: ئەى خەلكینه
یهكتر نهكوژن با بهردهكانتان بهوینهى بهرده وردەكان بێت.

[پاشان پیغمبهری خوا ﷺ ئەویى بهجیهت و بهره ناوچهی قوربانى
کردنهکەى بهرپکهوت و لهویدا شهست و سێ [وشتى] به پێوه سەر برى [و کاتیک
وشتیان سهردمپرى حاجى چهپیان دهنوستانهوهو دهیان بهست پاشان یان به رم یان
به شمشیر له گهردنیان هدا و بهلادا دهکهوت]^(۱۱۳۸) پاشان سى و جهوت و شترهکەى
ترى دایه دهست عهلى تا سهریان بپریت و بهشداربیت له خیرهکهیدا.

[عهلى ﷺ دهفهرمویت: پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانى بیکردم سهرپهرشتى دابهش
کردنى و شترهکانى بۆ بکهه وه ههموو گوشت و پێست و کوپارهکەى ببهخشن به
ههژاران و داواى لیکردم بهشى قهسابهکان نهدهم، فهرمووی: ئیمه خوومان کرێ
قهسابهکان دمهین]^(۱۱۳۹) بهوجۆره تیکرای ژمارهى و شترهکان سهد و شتر بوو، پاشان
پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانى دا ههر و شتریک پارچه گوشتیکى لیبهپنریت و ههمووی
کرایه مهنجهئیکى گهورهوه و کوئینراو ههموو له گوشت و گوشتاوهکهیان خوارد [و
ههر لهویدا پیغمبهری خوا ﷺ لهجیاتى هاوسهرانى مانگایهکى کرده قوربانى] [و
ههموو و شتر و مانگایهک لهبرى جهوت کهس دهکرانه قوربانى] [ئیمه تهنها ئەو سى
رۆژهى مینا بۆمان ههبوو گوشتى قوربانیهکانمان بخوین، بهلام دواتر پیغمبهری
خوا ﷺ رینگهى داین و فهرمووی: ((لئى بخون و لئى ههلبگرن)) [ئیمهش لیمان
خوارد و لیمان ههنگرت] پاشان پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((نَحْرُ هَاهُنَا، وَمِنْ كُلِّهَا
مَنْحَرٌ، [وَكُلُّ فِجَاجٍ مَكَّةَ طَرِيقٌ وَمَنْحَرٌ] فَأَنْحَرُوا فِي رِحَالِكُمْ)) واته: من لیهدا قوربانیهکانم
سهربرى و ههموو رینگهکانى مهککه جی سهربرین و قوربانى کردنه و ئیوهش
ههریهکێک لهجی لادانهکەى خویدا نهنجامی بدات.

پاشان پیغمبهری خوا ﷺ وتارى بۆدان و فهرمووی: ((ئایا کام رۆژ ریزو حورمهتى

(۱۱۳۷) أخرجه: ابوداود (۱۹۶۶) وأحمد (۱۶۰۸۷) وقال محققوه: اسناده حسن، وابن ماجه (۳۰۱۸) وصححه الشيخ الالباني
في (صحيح ابن ماجه) (۲۴۵۴) و (صحيح ابى داود) (۱۷۱۵).

(۱۱۳۸) أخرجه: ابوداود (۱۷۶۷)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۱۵۵۳).

(۱۱۳۹) أخرجه: البخاري (۱۷۰۷)، ومسلم (۱۳۱۷).

زیاتره؟)) وتیان: ئەم رۆژەمان. فهرمووی: ((ئایا کام مانگ ریز و حورمهتی زیاتره؟))
وتیان: ئەم مانگەمان. فهرمووی: ((ئایا کام ولات ریز و حورمهتی زیاتره؟)) وتیان:
ئەم ولاتەمان.

فهرمووی: ((فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، قَالُوا: نَعَمْ قَالَ: «اللَّهُمَّ اشْهَدْ»))^(۱۳۰) واتە: خوین و مائتان لەسەر یەكتری
حەرامە وەك حەرامی ئەم رۆژو شارو مانگەتان، ئایا پێم راگەیانندن؟ وتیان: بەئێ.
فهرمووی: ((خودایە شاھیدبە)) [لەویدا كچی كی گەنجی هۆزی خسعوم پرساری له
پَیْغَمْبِهری خُوا ﷺ كرد [وہ فەزلی كوری عەباسیش تەماشای ئافەرته كە ی دەكرد
وہ ئەویش تەماشای دەكردەوہ]^(۱۳۱) و كچەكە دەیوت: باوكم پیاویكی پیرو بەسالا
چووہ [لەسەر پستی و شتر خۆی ناگریت] و ئیستاش حەجی لەسەر پێویست بووہ.
ئایا دەبیت من لەجیاتی ئەو حەجی بۆ بكەم؟ فهرمووی: ((بەئێ حەجی بۆ بكە))
لەویدا پَیْغَمْبِهری خُوا ﷺ ملی فەزلی سوراند بەولادا. عەباسی باوكی فهرمووی:
ئە ی پَیْغَمْبِهری خُوا ﷺ بۆجی ملی ئامۆزاکەت سوراند؟ فهرمووی: ((رَأَيْتُ [غُلَامًا]
شَابًا وَجَارِيَةً شَابَةً فَلَمْ أَمْنِ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِمَا))^(۱۳۲). واتە: كورەگەنجیک و كچەگەنجیک
بینی ترسام شەیتان (هاریویان بدات) [پاشان گەرایەوہ جیی دابەزین و پشوودانی له
مینا]^(۱۳۳).

[ئینجا دانیشت بۆ وەلامدانەوہی خەلكی، لەو رۆژەدا هەر پرساریكی لیبكرایە
سەبارت بەشتیک [كە پێش شتیكی تر كرابیت] هەر دەیفهرموو: كیشە نییە و نابیتە
كیشە، تا پیاویك هات وتی: سەرم تاشی پێش ئەوہی قوربانی بكەم؟ فهرمووی: كیشە
نییە))، [پاشان یەكێكی تر هات وتی: سەرم تاشی پێش رەجم كردن؟ فهرمووی:
(كیشە نییە)) [پاشان یەكێكی تر هات وتی: من قوربانیم كرد پێش رەجم كردن؟
فهرمووی: ((كیشە نییە برۆ رەجم بكە)) [پاشان] پَیْغَمْبِهری خُوا ﷺ سەری تاشی

(۱۳۰) أخرجه: أحمد (۲۳۴۹۷) وقال محققوه: اسنادہ صحیح.

(۱۳۱) أخرجه: البخاري (۱۵۱۲) و مسلم (۱۵۱۸).

(۱۳۲) أخرجه: أحمد (۵۶۲) وقال محققوه: سندہ حسن، و الترمذي (۸۸۵)، و ابوداود (۱۸۰۹)، (۱۹۰۵) و ابن ماجة (۲۹۰۹)

و النسائي (۱۱۹/۵)، و صححه الشيخ ابي داود (۱۵۹۴) (۱۶۷) و (صحيح الترمذي) (۷۰۴).

(۱۳۳) أخرجه: مسلم (۳۲۳/۱۳۰۵).

سه‌رمتا لای راستی دایه سه‌رچاکه‌ره‌که و بۆی تاشی (پاشان) ئەبو تەلحەى ئەنصارى بانگ کرد و قژەکهى خۆى پێدا [و فهرمووى: ((دابەشى بکه له نىوان خەلکیدا))] ئەویش [یەك تەل و دووتەل] (١٦٢٤) دابەشى کرد بەسەر خەلکیدا. پاشان پيغەمبەرى خوا ﷺ لای چەپى سەرى دایه سه‌رتاشەکه‌و فهرمووى: ((بيتاشە)) ئەویش بۆى تاشى و ديسان ئەو مووانەشى دایه‌وه بە ئەبو تەلحە و دابەشى کرد [و بەشى ئوم سوله‌يمى هاوسەرى خۆيشدا] [ئەویش کردیە شوشە عەترەکه‌یەوه] (١٦٢٥) [ئەو کەسەشى که سەرى پيغەمبەرى خوا ﷺ تاشى ناوى موعەمەرى کورى عەبدووللا بوو] (١٦٢٦).

ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: [پيغەمبەرى خوا ﷺ بينى که سه‌رتاشەکه سەرى بۆ دەتاشى، و هاوولانى هاتبوونە چوار دەورى و نەيان دەهيشت يەك تەلە مووى بکه‌ويتە سەر زهوى بەلکو دەکه‌وتە ناو دەستى يەکيک له هاوولەکانى] (١٦٢٧).

[عەبدووللاى کورى يەزید ﷺ دەفەرمویت هەندى مووى پيغەمبەرى خوايان ﷺ پيدام و منيش دابەشم کرد بەسەر پياوانیکدا و نينوکه‌کانيشى قرتاند و دایه هاوولانى] (١٦٢٨)

[ئيبنو عومەرىش ﷺ دەفەرمویت: (پيغەمبەرى خوا ﷺ له‌گەل هەندى: له هاوولانى قزيان تاشى، و هەندىكى تر له هاوولانى تەنها قزيان کورت کردەوه] (١٦٢٩) [وه پيغەمبەرى خوا ﷺ فهرمووى: ((خودايە خوش ببەو [بە بەزەبى ببە] له‌گەل ئەوانەى قزيان تاشيوه...)) (ئەوهى سيجار وتەوه) وترا: ئەى ئەوانەى قزيان کورت کردۆتەوه؟ فهرمووى: ((بۆ ئەوانەشى قزيان کورت کردۆتەوه))] (١٦٣٠). [وترا: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ بۆجى سيجار داوات بۆ ئەوانە کرد که قزيان تاشيوه تەنها يەكجار داوات کرد بۆ ئەوانەى که قزيان کورت کردەوه؟ فهرمووى: ((چونکه ئەوان

(١٦٣٤) أخرجه: مسلم (٣٢٤/١٣٠٥).

(١٦٣٥) أخرجه: ابن سعد (٧٠/٤) بسند صحيح كما قال الحافظ في (الفتح) (٨٤/١١).

(١٦٣٦) أخرجه: أحمد (٢٧٢٤٩) وقال محققوه: اسناده ضعيف، وموسى بن عقبه (المغازي) (٣٢٥).

(١٦٣٧) أخرجه: مسلم (٢٣٢٥) وأحمد (١٢٣٨٦) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(١٦٣٨) أخرجه: أحمد (٤٢/٤) وابن خزيمة (٢٩٣١) والحاكم (٦٤٨/١) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (٢١٥٤)

وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٦٣٩) أخرجه: البخاري (١٧٢٩) ومسلم (١٣٠١).

(١٦٤٠) أخرجه: البخاري (١٧٢٧، ١٧٢٨)، ومسلم (١٣٠١، ١٣٠٢).

دوو دل نەبوون]] (۱۶۴۱). [وہ پيغهمبەرى خوا ﷺ بە ھاوولانى فەرمودو: گەر رەجمتان کرد ھەموو شتيکتان بۆ ھەلال دەبیت جگە لى نافرمتان]] (۱۶۴۲).

پاشان پيغهمبەرى خوا ﷺ جلى ئيحرامەكەى لابرد و جلى ئاسايى خوى لەبەر کرد و خوى بۆنخوش کرد [دايکى برواداران عائيشە ﷺ] دەفەرموئیت: ھەر من پيغهمبەرم بۆنخوش دەکرد بە گولايک مىسكى تيدا بوو لە پيش ئيحرام لەبەرکردنى و لەدواى ئيحرام دانانى لە رۆزى قوربانى کردن پيش ئەودى تەوافى كەعبە بکات] (۱۶۴۳).

[جابر ﷺ دەفەرموئیت: پيش نوئىزى نيومرۆ پيغهمبەرى خوا ﷺ سواری و شترەكەى بوو گەراپەوہ ناو شارى مەككە و تەوافى گەرانەوہى [الافاضة]ى کردو [تەوافى يەكەم و دووم و سىيەمى بە خىرايى نەدەکرد] [وہ ھەمووى بە ئاسايى بەجى گەياند و تەوافى سەفاو مەرۋەشى کرد] (۱۶۴۴) [ئىبنو عەباس ﷺ دەفەرموئیت: خەلكى زۆربەيان دەھاتنە خزمەت پيغهمبەرى خوا ﷺ و دەيان وت: ئەوہ موھەممەدە ئەوہ موھەممەدە، نافرمتان و منالانىش ھاتبوونە دەرەوہ.

پيغهمبەرى خوا ﷺ كەسى لى دورنەدەخراپەوہ كاتيك خەلكىكى زۆر چواردەورىاندا ئىنجا سواری و شترەكەى بوو] (۱۶۴۵). [تا خەلكى ھەموو بيبينن وە تەكانى ببيستن] (۱۶۴۶) [ئيتەر بەو جۆرە بە سواری و شترەكەپەوہ تەوافى دەکرد وە ھەر كات بگەشتايەتە بەردە رەشەكە بەو شتەى لە بەردەستيدا بوو (واتە: گۆچانەكەى) ئىشارەتى بۆ دەکرد و دەپوت (اللہ أَكْبَرُ) و ئەو شوپنەى گۆچانەكەى ماچ دەکرد كە بەر (بەردە رەشەكە) كەوتبوو] (۱۶۴۷) [لە كاتى تەوافدا پيغهمبەرى خوا ﷺ يەككىكى بينى پەتتىكى كەردبووہ دەستى كەسىكى تری رادەكيشا، پەتەكەى بۆ پچراندو (۱۶۴۸) پى فەرمودو:]]] (بەدەستى راي بگيشە))]]. [پاشان پيغهمبەرى خوا ﷺ (لەدواى تەواف) چووہ لای

(۱۶۴۱) أخرجه: البخاري (۱۷۲۷، ۱۷۲۸)، ومسلم (۱۳۰۱، ۱۳۰۲)

(۱۶۴۲) أخرجه: ابوداود (صحيح ابى داود) (۱۹۷۸) و (صحيح ابن ماجة) (۲۴۶۶) والصحیحہ (۲۳۹).

(۱۶۴۳) أخرجه: مسلم (۱۱۹۱).

(۱۶۴۴) أخرجه: مسلم (۳۰۷۴).

(۱۶۴۵) أخرجه: مسلم (۲۳۷/۱۲۶۴).

(۱۶۴۶) أخرجه: ابوداود (۱۷۷۰) وصححه الشيخ الباني في (صحيح ابى داود) (۱۸۸۵).

(۱۶۴۷) انظر (الامالي) (۲۶۸۸) وقال محققه: سندہ حسن.

(۱۶۴۸) أخرجه: البخاري (۱۶۲۰)، والنسائي (۲۲۲/۵)، وابن حبان (۳۸۳۱) وقال محققه: اسنادہ صحيح على شرطهما.

بیری زمزم] [و بینیان ئەوان ئیشیان تیدا دهکرد و ئاویان دەدایه خهلك] (۱۶۴۹) [ئیبینو عهباس ﷺ دهفهرمویت: ئیمه سهتلیکمان بۆ ههئینجا و لئی خواریدهوه و ههندیکی دهمی تی کردهوه و ئیمهش پزاندمانهوه ناو بیری زمزم] (۱۶۵۰). پاشان [فهرمووی: ((ناو بدنه خهلكی ئەی کورانی بهنی عبدولموتهللب] و [ئهوکارهتان بکهن چونکه ئیوه کاریکی چاک دهکهن گهر] [لهبهر ئەوه نهبیت خهلكی کارهکهتن لی زهوت بکهن] ئەو کات منیش دادهبهزیم و گوریسهکهم دهخسته سهر شانم و بهههردوو دستم ناوم ههئدهئینجا] پاشان پیغمبهری خوا ﷺ چوو له لای (سیقایهکهیان) (واته: کوپه و شهربهی پر له زمزم) و عهباس کاری تیدا دهکرد پیی فهرموو: ((ئهی عهباس ههندیك ناوم بدمرئ)) ئهویش وتی: ئەی فهزل برۆرهوه [بۆلای دایکت له مالهوه خواریدهوهیهك بهینه. پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((بهئکو لهو تهشته ناوم بهرئ)) وتی: ئەوه دهستی تیکهوتوو] [ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئەوان دهستی تیدهکهن] (۱۶۵۱) [و پیسی دهکهن ئەی بۆ له مالهوه ماستاو یان ههنگوینت بۆ نههئین؟] (۱۶۵۲)، فهرمووی: ((من پیویستم بهوه نییه لهوهم بدمرئ که خهلكی لئی دهخۆنهوه)) (۱۶۵۳) [ئیتیر جامیکیان بۆ هینا لئی خواریدهوه و پاشماوهکهی دایه ئوسامه و فهرمووی:] ((کاریکی جوان وچاکتان ئەنجامدا ئیتیر ههروهها بکهن)) (۱۶۵۴).

[پیغمبهری خوا ﷺ ریگهیدا به عهباس له شهوانی مینادا ئەو لهشاری مهککه بمینیتهوه لهبهر دهرهینانی ئاوی زمزم و ئاودان بهخهلكی] (۱۶۵۵). [پیغمبهری خوا ﷺ لهدوای نیویژی نیومرۆ وه گهراپهوه مینا و شهوانی جهژن لهوئ مایهوه له رۆژیشدا له دوای نیومرۆوه رهجمی ههر سئ شهیتانی دهکرد، ههریهکهیان به چهوت بهرد، لای یهکهم و دووهم زۆر دهموستاو دهپاراپهوه بهلام لای سییهمیان نهدهوستا

(۱۶۴۹) أخرجه: البخاري (۱۶۳۵).

(۱۶۵۰) أخرجه: أحمد (۳۵۲۷) وقال ابن كثير (البدایة) (۲/۳۶۵): اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۶۵۱) أخرجه: البخاري (۱۶۳۵).

(۱۶۵۲) أخرجه: أحمد (۲۹۴۴) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۶۵۳) أخرجه: البخاري (۱۶۰۷)، وأحمد (۱۸۴۱).

(۱۶۵۴) أخرجه: مسلم (۱۳۱۶).

(۱۶۵۵) أخرجه: البخاري (۱۷۳۴) ومسلم (۱۳۱۵).

به لکو ره جمی ده کرد و دهرۆیشت^(۱۶۵۶) [ئیبینو عومەر ﷺ ده فەرمویت: پیغمبهری خوا ﷺ ره جمی نهو سه ریانی (واته: گه وره که یان) به حهوت بهرد کرد و له دواى هه موو بهردیک دهیفه رموو (الله أكبر) ئینجا ده چوو به پیش رووبه قبیله زۆر ده وهستا و دوعای ده کرد (و ههردوو دهستی بهرز ده کردهوه، پاشان ره جمی ناوهنجیانی ده کرد و ده چوو له لای راست روو به قبیله زۆر ده وهستا و ههردوو دهستی بهرز ده کردهوه و دوعای ده کرد، پاشان ده چوو ره جمی بچوکه که یانی ده کرد و له لای نه ده وهستا و دهرۆیشت^(۱۶۵۷) [وه هه ركات ره جمی بکردایه به پێ ده چوو بۆ ره جمه که وه به پیش ده گه پرایه وه]^(۱۶۵۸) لهو ره ژانه ی پیغمبهری خوا ﷺ له مینا مایه وه، شوینی دابه زینی خه لکی دیاری کرد و فەرمووی: ((با موهاجیره گان لای راستی قبیله دابه زن و نه نصارو پشتیوانه گانیش باله لای چه پی قبیله دابه زن، پاشان هه موو خه لکی با له چواردهوریان دابه زن))^(۱۶۵۹) [ئیتیر بهو جوړه به فەرمانی پیغمبهری خوا ﷺ موهاجیره گان له پشتی مزگه وته که وه داده به زن نه نصاریه گانیش له دواى مزگه وته که وه پاشان خه لکی له دواى نه وانه وه]^(۱۶۶۰) [له ویدا به پیغمبهری خوا ﷺ وترا: نه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئایا ژوریکت له جیگه یه کی تایبه تدا بۆ دروست بکه ین؟ فەرمووی: ((هه رکه سیك له مینا پێشتر له جیگه یه ك دابه زى ئیتیر نهو جیگه یه تایبه ته به وه وه))^(۱۶۶۱) [ههروه ها پیغمبهری خوا ﷺ مه ناسیک و شیوازی چه جکردنی بۆ روونکردنه وه و فیتری کردن، خواى گه وره گوپی هه موو ئاماده بووانی مینای بۆ کرده وه وه هه موو له جیگای خو یاندا به ناسایی گوپیان له وته گانی پیغمبهری خوا ﷺ بوو]^(۱۶۶۲).

لهو ماوه یه ی پیغمبهری خوا ﷺ له مینا بوو هه موو خه لکی ده چوو نه سه ردانی،

(۱۶۵۶) أخرجه: ابوداود (صحیح ابی داود) (۱۹۷۳): حسن.

(۱۶۵۷) أخرجه: البخاري (۱۷۵۱).

(۱۶۵۸) انظر: (الصحيحة) (۲۰۷۲)، و (صحیح الجامع) (۲۳۶۸) (ترتیب).

(۱۶۵۹) أخرجه: ابوداود (۱۹۵۱) وصححه الشيخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۱۷۱۹).

(۱۶۶۰) أخرجه: ابوداود (۱۹۵۷) وصححه الشيخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۱۷۲۴).

(۱۶۶۱) أخرجه: الحاكم (۶۳۸/۱) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (۹۳۹) وقال ابن كثير في (البدایة)

(۳۹۸/۴): سنده لا بأس به.

(۱۶۶۲) أخرجه: أحمد (۲۳۲۲۵) وقال محققوه: صحيح، وانظر (صحیح ابی داود) (۱۹۵۱).

حاریسی کوری عه مرو ﷺ دهفهرمویت: [له مینا چوومه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ ... و خه لکی چواردهوریان دابوو، عهرمه دهستهکییهکان دههاتن و تهماشای پرووخساریان دهکرد و دهیان وت: بهراستی پرووخساری پر خیر و بهرهکهته] (١١٣٢) [عهدی ﷺ دهفهرمویت: پیغمبهری خوا ﷺ ریگهیدا بهشوانی وشترهکان لای وشترهکان بمیننهوه بهشهو، یهکهه م رۆژی جهژنی قوربان رهجم بکهه پاشان رهجمی دوو رۆژهکهیتر له یهک رۆژدا بکهه] (١١٣٤) [ئیبینو عهباس ﷺ دهفهرمویت پیغمبهری خوا ﷺ سهردانی کهعهبی کرد له ههموو یهکیک له شهوهکانی مینادا] (١١٣٥) [وه پیغمبهری خوا ﷺ نویژی به کورت کراوهیی به هاوهلانی دهکرد] (١١٣٦).

یهزیدی کوری ئەسوده ﷺ دهفهرمویت: له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ بووین له حهجی مائناواییدا وه له مینا نویژی بهیانی بو کردین [له مزگهوتی خیف، کاتیک نویژهکهی تهواو کرد] (١١٣٧) پرووی کرده خه لکهکه، تهماشای کرد [لهکوئتایی مزگهوتهکهدا] دوو پیاو له دواي خه لکهکهوه دانیشتون لهگه ل خه لکهکه نویژیان نهکردوو، فهرمووی: ((ئهو دوو پیاوهم بو بهیننه ئیره)) ههردوو پیاوهکهیان هینانه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و لهترساندا دهلهرزین، پیی فهرموون: بوچی لهگه ل خه لکهکه نویژتان نهکرد؟)) وتیان: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه لای کهلوپهلهکانمان پیشتر نویژمان کرد بوو، فهرمووی: ((وامهکهه گهر یهکیکتان لای کهلوپهلهکانی نویژی کرد پاشان فریای نویژکردن کهوت لهگه ل ئیمامدا [یان هه هاتنه ناومزگهوت نویژدهکرا ئیوه نویژیان لهگه لدا بکهه، وه ئهوهی تریان دهبیته سونتته بوتان]) یهکیکیان وتی: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ داوای لیخووشبوونم بو بکه پیغمبهری خوا ﷺ داوای لیخووشبوونی بو کرد. ئینجا خه لکی له دواي نویژهکه ههستان وه نزیك بوونهوه له پیغمبهری خوا ﷺ [و دهستیان دهگرت و دهیان هینا

(١٦٦٣) أخرجه: البخاري (الادب) (١١٤٨)، وابوداود (١٧٤٢) وحسنه الشيخ الالباني (صحيح الادب المفرد) (١٨٧٦)، و (صحيح ابی داود) (١٥٣٢).

(١٦٦٤) أخرجه: أحمد (٢٣٢٨٥) وقال محققوه: اسناده صحيح، وابو داود (١٩٧٥) والترمذي (٧٦٣)

(١٦٦٥) انظر: (الصحيحه) (٨٠٤) والطبراني (الکبير) (١٢٩٠٢) وسنده صح كما في (صحيح المتجر الرابع) (٤٠٧/١).

(١٦٦٦) أخرجه: (١٠٨٤، ١٠٨٣)، ومسلم (٦٩٥، ٦٩٦).

(١٦٦٧) أخرجه: أحمد (١٧٤٧٤) وقال محققوه: اسناده صحيح.

به دهموچاوياندا^(١٦٦٨) منيش له وکاته دا هه ستام و گهنجیکی به توانابووم توانيم خوځم بگهينهمه پيغهمبهری خوا ﷺ و دهستم گرت [وهينام به دهمو چاومدا دهستی له به فر ساردتر بوو وه له ميسکيش بوخوستر بوو]^(١٦٦٩).

[ئيبنو مهسعود ﷺ دهفرمويت: ئيمه له خزمهت پيغهمبهری خوا ﷺ بووين [نزیکه ی چل پياو دهبووين، له وکاته دا پيغهمبهری خوا ﷺ پالی دابوو به دهمواره گهيهوه که له پيسته دروستکرا بوو]^(١٦٧٠). فهرمووی: ((أَتَرْضُونَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟)) واته: ئايا رازی دهبن ئيوه يهک له سهر جوارى خه لکی به ههشت بن؟ وتمان: به ئی. فهرمووی: ((ئايا رازی دهبن ئيوه يهک له سهرسی خه لکی به ههشتبن؟)) وتمان: به ئی. فهرمووی: ((ئايا رازی دهبن ئيوه نيوه خه لکی به ههشتبن؟)) وتمان: به ئی. فهرمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا شَطْرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَذَلِكَ أَنَّ الْجَنَّةَ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا نَفْسٌ مَسْلَمَةٌ وَمَا أَنْتُمْ فِي أَهْلِ الشَّرِّ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ، أَوْ كَالشَّعْرَةِ السُّودَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَحْمَرِ))^(١٦٧١). واته: سویند به وهی گیانی موحه ممه دی به دهسته من ئومیده وارم ئيوه نيوه خه لکی به ههشتبن، چونکه به ههشتيش ته نها موسولمان نه بیت ناچيته ناويه وه، ئيوهش به راورد به موشريکه کان وهک تاله مويه کی سپين به پيست و که ولى گايه کی رمشه وه ياخود وهک تاله مويه کی رهشن به پيست و که ولى گايه کی سوره وه.

(وه هه ر ئيبنو مهسعود ﷺ دهفرمويت: چوومه خزمهت پيغهمبهری خوا ﷺ له دهواریکی سووردا بوو له پيسته دروست کرا بوو چل پياو له هاوه لانی له خزمه تيدا بوو فهرمووی: ((إِنَّهُ مَفْتُوحٌ لَكُمْ وَإِنَّكُمْ مَنْصُورُونَ وَمَصِيبُونَ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ وَلْيَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَلْيَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَلْيَصِلْ رَحْمَةَ اللَّهِ وَمَثَلُ الَّذِي يُعِينُ قَوْمَهُ عَلَى غَيْرِ حَقِّ كَمَثَلِ الْبَعِيرِ يَتَرَدَّى فَهُوَ يَمْدُ بِذَنْبِهِ))^(١٦٧٢) واته: ولاتان به پرووی ئيوه دا دهکريته وه و سهر دهکهون و

(١٦٦٨) أخرجه: أحمد (١٧٤٧٨) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(١٦٦٩) أخرجه: أحمد (١٧٤٧٦) وقال محققوه: اسناده صحيح، والترمذي (٣١٩)، والنسائي (١١٢/٢)، وابن خزيمة (١٢٧٩)،

وابوداود (٩٧٥)، وابن عباس (١٥٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني يرحمه الله في (صحيح

ابي داود) (٥٢٨).

(١٦٧٠) أخرجه: مسلم (٥٢٩٠، ٣٧٧/٢٢١). وقال الحافظ (الفتح) (٤٧٨/١١): والراجح انه كان منى.

(١٦٧١) أخرجه: البخاري (٦٥٢٨، ٦٦٤٢)، ومسلم (٥٢٨، ٥٢٩ / ٢٢١)، والترمذي (٢٥٤٧) وابن ماجه (٤٢٨٣).

(١٦٧٢) أخرجه: الحاكم (١٥٩/٤) وصحه ووافقه الذهبي وقال محقق (المستدرک) رقم (٧٣٥٧): سنده صحيح.

دهبنة خاوهن دهست كهوت ههر يه‌كَيك له ئيوه بهو كاته گه‌يشت با له‌خودا بترسيٓت و فهرمان به‌رداري خودا بيٓت وه فهرمان به‌چاكه بكات وه ريگري له خراپه بكات وه په‌يهوندي خزمه‌يه‌تي بگه‌يه‌نيٓت، نه‌وكه‌سه‌ش پشتگيري فه‌ومه‌كه‌ي خوٓي ده‌كات له‌سه‌ر ناهه‌ق، وه‌ك نه‌و وشتره وه‌هايه كه كه‌وتوته چاليك و به كلكي راده‌كيشريٓت تا رزگاري بكرٓت.

ئيبنو عه‌باس رضي الله عنه ده‌فه‌رمويٓت: پيغمه‌به‌ري خوا ﷺ فه‌رمووي: ((صلى في مسجد الخيف سبعون نبيا منهم موسى ، كأني أنظر إليه وعليه عباة تان قطوائيتان وهو مُحرمٌ ، على بعيرٍ من ابلِ شنوءةٍ مَخطومٍ بخطامٍ ليفٍ ، لهُ صَفيرتانِ))^(١١٧٣) واته: حه‌فتا له پيغمه‌به‌ران له مزگه‌وتي خيفدا نوٓيزيان كر دووه موسايان عليهما السلام له ناودا بوو، ئيستا ده‌لٓيٓت شيوه‌كه‌يم له پيش چاوه دوو عه‌باي فه‌تراني فه‌ورسي كر دبوو به ئيحرام و له‌به‌ريدا بوو سواري يه‌كَيك له وشتره‌كاني ناوچه‌ي (شنه‌وئه بووه) وه لغاوه‌كه‌ي گوريس بووه و دوو پرچي هه‌بوو.

موعه‌مه‌ري كوري عه‌بدوئلاي عه‌ده‌وي ﷺ ده‌فه‌رمويٓت: پيغمه‌به‌ري خوا ﷺ مني نارد تا به‌ناو خه‌لكي مينادا بانگه‌واز بكه‌م و بلٓيم: ((به‌هه‌شت ته‌نها بروادار ده‌چٓته ناويه‌وه، رٓوژاني ميناش رٓوژاني خواردن و خواردنه‌ومه))^(١١٧٤).

عوبه‌يدئلاي كوري عه‌دي ﷺ ده‌فه‌رمويٓت: [دوو پياو بوٓيان گي‌رامه‌وه وتيان: ئيمه له كاتي حه‌جي مائئاويدا چووينه خزمه‌ت پيغمه‌به‌ري خوا ﷺ خيري دابه‌ش ده‌كرد، ئيمه‌ش داوامان لي‌كرد، پيغمه‌به‌ري خواش ﷺ ته‌ماشاي كردين بيني هه‌ردوو كمان به‌تواناين فه‌رمووي: ((إِنْ شِئْتُمْ أُعْطِيَتْكُمْ وَلاَ حِظِّ فِيهَا لِعَيْنِي وَلاَ لِقَوِي مُكْتَسِبٍ))^(١١٧٥) واته: گه‌ر ده‌تانه‌ويٓت به‌شتان ده‌ده‌م (به‌لام دلٓيابن) نه‌وه ناشٓيٓت به‌كه‌سيكي ده‌وله‌مه‌ند يان كه‌سيك به‌هٓزبيٓت و تواناي پاره په‌يداكردي هه‌بيٓت].

(١١٧٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٢٢٨٣) (الاوسط) (٥٤٠٣)، وحسنه الشيخ الالباني يرحمه الله في (صحيح الترغيب) (١١٢٧) و (تحذير الساجد) (ص:١٠٦).

(١١٧٤) أخرجه: مسلم (١١٤٢، ١١٤١).

(١١٧٥) أخرجه: ابوداود (١٦٣٣) والنسائي (٢٦٠٤) وصححه الشيخ للالباني في (صحيح ابي داود) (١٤٥٣) و (الصحيحه) (٢٢٠٩).

پیغمبهری خوا ﷺ بهردهوام چۆنیتی بهجیگه یاندنی دروشمهکانی حه جی بۆ هاوهلانی روونده کردهوه: [ئوم سه له مهی هاوسهری پیغمبهری خوا ﷺ دمفه رمویت: لهو شهوهی که نۆبهی من بوو ئیواره پیغمبهری خوا ﷺ هاته لام لهو کاته دا عه لی کورپی وهه به بی کورپی زهمعه پیاویکی بهنو ئومه به شی له گه ل بوو، ههر دووکیان کراسیان له بهردا بوو، پیغمبهری خوا ﷺ به وهه به بی فهرموو: ((باوکی عه بدو لآ ئایا ته وافی گه پرانه وه (الایفاضة) ت نه نجام داوه؟)) وتی: نه خیر ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ. فهرمووی: ((کراسه که ت دابنی)) نه ویش ههر دووکیان له گه ل هاوه له که ی کراسه که یان له سه ریان ه وه دانا، پاشان وتی: بۆچی ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: ((إِنَّ هَذَا يَوْمٌ رُخِّصَ لَكُمْ إِذَا أَنْتُمْ رَمَيْتُمُ الْجَمْرَةَ أَنْ تَحِلُّوا، (يَعْنِي مِنْ كُلِّ مَا حُرِّمْتُمْ مِنْهُ إِلَّا مِنَ النَّسَاءِ)، فَإِذَا أَمْسَيْتُمْ قَبْلَ أَنْ تَطُوفُوا بِهَذَا الْبَيْتِ، عُدْتُمْ حُرْمًا، كَهَيْئَتِكُمْ قَبْلَ أَنْ تَرْمُوا الْجَمْرَةَ حَتَّى تَطُوفُوا بِهِ))^(۱۷۳) واته: ئه مه رۆژیکه گهر ره جمتان کردوه رێگه ی هه موو شتیکتان پیدراوه جگه له سه رجیی نافرمتان، به لام گهر ئیوارمتان به سه ردا هات و ئیوه ته وافی که عبه تان نه کردبوو، نهو شتانه ی رێگه تان پیدرابوو پیش ره جم کردن هه موویان لی تان قه دهغه ده بنه وه هه تا نه وکاته ی ته وافی که عبه ده که ن.

وتارهکانی پیغمبهری خوا ﷺ له مینا

لهو جوار رۆژه ی جه ژندا له مینا پیغمبهری خوا ﷺ وتاری فهرموو بۆ موسولمانان لای جه مه راتی ره جمی شهیتان و له کاتی کۆبوونه وه ی خه لکیدا و پێوره سمی حه ج کردنی بۆ روون ده کردنه وه وه هه موو ئامۆژگاری به کی به سوودی پێشکه ش ده کردن، هه ندیک له ئامۆژگاری به کانی موزده لیفه وه عه رمفه ی بۆ دو باره ده کردنه وه وه چه ند ئامۆژگاری به کی زیاتری کردن له گوێره ی پێویست لیره دا هه ول ده ده ی هه موو نه وانه ی له فهرمووده سه حیحه کاندایا هاتوون بیان هینین و کۆیان بکه ی نه وه و رێکیان بخه ی بۆ نه وه ی به ته واه تی به رچاو روون بین له رووداو و ئامۆژگاری به به نر خه کانی پیغمبهری خوا ﷺ:

ئه بو مورپه ی رو قاشی له مامیه وه گێراویه تیه وه ﷺ دمفه رمویت: (له ناوه پرستی

(۱۶۷۶) أخرجه: ابوداود (۱۹۹۹)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابی داود) (۱۷۴۵).

جهژندا من جلهوى وشتره كهى پيغهمبهرى خوام ﷺ گرتبوو، وه خه لكيم ليدوو دهخسته وه وه پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرمووى: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، هَلْ تَدْرُونَ فِي أَيِّ يَوْمٍ أَنْتُمْ؟ وَفِي أَيِّ شَهْرٍ أَنْتُمْ؟ وَفِي أَيِّ بَلَدٍ أَنْتُمْ؟)) قَالُوا: فِي يَوْمِ حَرَامٍ، وَشَهْرِ حَرَامٍ، وَبَلَدٍ حَرَامٍ، قَالَ: «فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاصَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، إِلَى يَوْمِ تَلْقَوْنَهُ»، ثُمَّ قَالَ: «اسْمَعُوا مِنِّي تَعِيشُوا، أَلَا لَا تَظْلِمُوا، أَلَا لَا تَظْلِمُوا، أَلَا لَا تَظْلِمُوا، إِنَّهُ لَا يَجُلُ مَالٌ أَمْرِي إِلَّا بِطَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ، أَلَا وَإِنَّ كُلَّ دَمٍ، وَمَالٍ وَمَأْتِرَةٍ كَانَتْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي هَذِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَإِنَّ أَوَّلَ دَمٍ يُوضَعُ دَمَ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، كَانَ مُسْتَرْضِعًا فِي بَنِي نَيْثٍ فَقَتَلْتَهُ هُدَيْلٌ، أَلَا وَإِنَّ كُلَّ رَبًّا كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ، وَإِنَّ اللَّهَ قَضَى أَنْ أَوَّلَ رَبًّا يُوضَعُ، رَبًّا الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، لَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ، لَا تَظْلِمُونَ، وَلَا تُظْلَمُونَ، أَلَا وَإِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ.....﴾ (التوبة) ، أَلَا لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كَفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ، أَلَا إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ آيَسَ أَنْ يَعْْبُدَهُ الْمُضَلُّونَ، وَلَكِنَّ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَكُمْ، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّهُنَّ عِنْدَكُمْ عَوَانٌ، لَا يَمْلِكْنَ لِأَنْفُسِهِنَّ شَيْئًا، وَإِنَّ لَهُنَّ عَلَيْكُمْ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ حَقًّا: أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرْشَكُمْ أَحَدًا غَيْرَكُمْ، وَلَا يَأْذَنَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ لِأَحَدٍ تَكْرَهُوْنَهُ، فَإِنْ خِفْتُمْ نُشُورَهُنَّ فَعَظُّوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَأَضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مَبْرَحٍ (أَي: الْمُؤْتَرُ)، «وَلَهُنَّ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَإِنَّمَا أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانَةِ اللَّهِ، وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ أَلَا وَمَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَانَةٌ فَلْيُؤَدِّهَا إِلَى مَنْ أُتِمَّتْهُ عَلَيْهَا»، وَبَسَطَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: «أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟ أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟ أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟ ثُمَّ قَالَ: لِيُبَلِّغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ، فَإِنَّهُ رَبُّ مُبَلِّغٍ أَسْعَدُ مِنْ سَامِعٍ» (١٦٧٧).

واته: نهى خه لكينه نايا دهرانن نيوه له چ روژيكدان، وه له چ مانگيكدان وه له ج شاربيكدان؟)) وتيان له روژيكي حهرام و مانگيكي حهرام و شاربيكي حهرامداين. فهرمووى: ((خوين و سامان و نابروتان له سهر يه كترى حهرامه به وينهى حهرام بوونى نهم روژو مانگ و شوينهتان ههتا دهگه نه وه به خودا (پاشان فهرمووى): گووى بو وته كانم بگرن به شادى دهرين، ناگاداربن ستهم له يه كترى مه كهن، سى جار نه وهى وته وه، مالى هيچ كه سينك حه لال نيبه مه گهر له ناخى دليه وه پيى رازى بيت، ناگاداربن هه موو خوئين و سامان و توله يه كى سه رده مى نه قامى له زير پيتمدايه تا روژى دوايى، يه كه م خوئينيش كه وه لا دهنريت خوئينى رهبيعه ي كورى حارسى كورى

عەبدولموتەلیبە لە ناو بەنی لەیسدا شیرەخۆرە بوو ھوزەیلیەکان کوشتیان، ئاگادارین ھەموو سوویەکی سەردەمی نەفامی وەلا نراوە، خۆی گەورە بپاری داوہ یەکەم سوو وەلا بنریت سووہکە ی عەباسی کۆری عەبدولموتەلیبە، سەرمایەکانی مائەکانتان بۆ خۆتانەو ستم مەکەن و ستمیشتان لێ نەکریت، ئاگادارین زەمانە دەخولیتەوہ وەک ئەو رۆژە ی خۆدا ناسمان و زەمینی تیدا بەدی ھیناوە (دواتر ئەم نایەتە ی خۆیندەوہ: (ژمارە ی مانگەکان لا پەرورەدگار دوانزە مانگە لە (لەو ح مەحفوظدا) لەو رۆژەوہ ی ناسمان و زەوی فەراھەم ھیناوە، کە چواریان حەرام کراوەکانن)، ئاگادارین لە دوا ی م ن بێ باوەر نەبنەوہ و لەگەردنی یەکتر بەدن، شەیتان بێ ئومێد بووہ نوێژخوینان یی بەرستن بەلام لە ھەولدا یە بۆ ئەوہ ی شەرو ھەرا لە نیوانتاندا دروست بکات، لە خوا بترسن و گوێپرایەل بن لە مامەلەتان لەگەل ھاوسەرانتان، ئەوان وەک یەخسیر لاتانن و ھیچیان پێ ناکریت بۆ خۆیان، ئەوانە لەسەر ئیوہ مافیان ھەیە وە ئیوہش لەسەر ئەوان مافتان ھەیە، مافی ئیوہ لەسەر ئەوان ئەوہیە کەسێکی تر جگە لە خۆتان نەھیننە سەر جیئەکانتان و رێگە ی ھاتنە ناو مائەکانتان نەدەن بۆ ئەوانە ی ئیوہ پیتان ناخۆشە، گەر ترسان ئەوان گوێپرایەل نەبن و ناچیز مەبن ئیوہش ئامۆژگاریان بکەن و جیئان لەگەلدا جیابکەنەوہ، وە بە لیدانیکی ھیتاوش و بێ ئازار لیئان بەدن، ئەوانیش مافیان لەسەرتان ئەوہیە خواردن و پۆشاک و کەلوپەلی پێویستیان بۆ دابین بکەن بەگوێرە ی تواناتان، ئیوہ ئەوانتان بە نامانەتی خۆدا لەلایە (واتە: نامانەتی خۆدان لای ئیوہ) وە بە وشە ی خۆدا داوینیان بۆتان حەلالکراوە، ھەرکەسێک سپاردەییەکی لایە بیداتەوہ دەستی ئەوہ ی لێ وەرگرتووە... نایا م ن ئەمانەم پێ گەیاندن سێجار ئەمە ی فەرمووہوہ. ئیتەر ئەوہ ی لیرە یە با ئەم ئامۆژگاریە بگە یەنیتە ئەوہ ی لیرەنن ھەندئ جار ئەوہ ی ئەم ئامۆژگاریانە ی پیدەگات بەختەو مرتەرە لەوکەسە ی پێ گەیاندووە).

پیغمبەری خوا ﷺ لەم وتارەیدا کەسانیکی نامادە کردبوو وتەکانی دووبارە بکەنەوہ و بیگە یەننە ھەموو خەلکی، زۆر جاریش وتەکانی بەسەر پستی و شترە کە یەوہ دەفەرموو تا دەنگی با شتر بگاتە خەلکی و ھەموو بە چا و ببینن، وە زۆر جاریش لە جیگە قەرەباڵغەکاندا وتاری دەفەرموو بۆ ئەوہ ی ژمارەییەکی زیاتر ئامۆژگاریەکانی ببیستن، وە زۆر جاریش وتارەکانی دەفەرموو لەکاتی چێشتەنگاودا یاخود ئەو

کاتانهی که خه لکی تییدا چالاکن. له گه ل هه موو ئه وانه شدا عه بدولپرهمانی کورپی موعاز ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له مینا وتاری بو داین، خودا گوئ و بیستنی به هیز کردبووین، ئیمه هه موو لای که لویه له کانمان بووین وه به باشی هه موومان گویمان له ئامۆزگارویهکانی ده بوو وه خه لکی فیری چۆنیتی ئه رکهکانی حه ج کردن ده کرد] (١٦٧٨) وه له گێرانه وه میهکی تردا ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له مینا وتاری بو دداین له کاتی چیشته نگاودا] (١٦٧٩) [وه پۆشاکیکی سووری له به ردا بوو] (١٦٨٠) وه عه لی کورپی ئه بووتالیب بو خه لکه که ی دووباره ده کردوه. له گێرانه وه میهکی تردا [پیغمبهری خوا ﷺ به سواری وشتره که یه وه (ئه له عه زباء) له مینا وتاری بو خه لکه که ده دا] (١٦٨١).

عه بدوللای کورپی عومهر ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له نیوان جه مه راتدا (واته: ره جمی شهیتان) دا له رۆزانی مینادا وتاری بو خه لکه که ده دا و ده یفه رموو: ((ئه مه ره رۆزی حه جی گه ورمیه (واته: یه که م ره رۆزی جه ژنی قوربان)... وه له ویدا مائئاوایی له خه لکه که ده کرد، خه لکه که ش وتیان ئه مه حه جی مائئاواییه)] (١٦٨٢).

ههر له وئ له بۆنه یه کدا وتاری بو داین و فهرمووی: ((أَلَا إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيِّتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا، مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ، ثَلَاثٌ مُتَوَالِيَاتٌ: ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، وَالْمُحَرَّمُ، وَرَجَبٌ مُضَرَّ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَسَعْبَانَ)) (١٦٨٣) واته: کات و زه مان ده خولیته وه وهک ئه و ره رۆزی خودا ئاسمان و زه ووییهکانی تییدا دروست کردوه، سأل دووانزه مانگه چواریان مانگه حه رامکراوهکانن ئه وانیش سیانیان به دوا ی یه کدا دین و بریتین له مانگهکانی (زولقه عیده و زولحه جه و موحه ره م) له گه ل مانگی ره جه بی نیوان جه ماد و شه عباندا]. [خودا خوین و مال و ئابرو تانی له سه ره یه کتر حه رام کردوه به وینه ی حه رام بوونی ئه م مانگ و ره رۆز و حیگه یه تان. هه تا ئه و ره رۆزی

(١٦٧٨) أخرجه: ابوداود (١٩٥٧).

(١٦٧٩) أخرجه: ابوداود (١٩٥٦).

(١٦٨٠) أخرجه: أحمد (٤٧٧/٣).

(١٦٨١) أخرجه: ابوداود (١٩٥٤).

(١٦٨٢) أخرجه: البخاري (١٧٤٢).

(١٦٨٣) أخرجه: أحمد (٢٠٢٨٦) وقال محققوه: حديث صحيح، وابدوداود (١٩٤٧) والنسائي (١٢٧/٧)، والطحاوي (المشكل)

(١٤٥٦).

دهگه‌نه‌وه به خوای خوتان] (١٦٨٤) [ئه‌وه‌ی زۆر دووباره ده‌کرده‌وه و پاشان پیغمبهری خوا ﷺ سه‌ری به‌رزکرده‌وه و فهرمووی: خودایه ئه‌وا په‌یامه‌که‌تم گه‌یاند] (١٦٨٥). وه به‌خه‌لکه‌که‌شی فهرموو: ئایا بێم راگه‌یاندن؟ وتیان: به‌ئێ. فهرمووی: ده‌خودایه شاهیدبه....

[ئێوه به‌ په‌رومردگارتان ده‌گه‌نه‌وه و لیپرسینه‌وه‌تان له‌گه‌ئدا ده‌کات] (١٦٨٦) له‌ دوا‌ی من مه‌بنه‌وه به‌ کافر و له‌گه‌ردنی په‌کتر مه‌دن، [پاشان پیغمبهری خوا ﷺ چوو به‌و لاه و دووبه‌رانی سه‌ی سه‌ربری و میگه‌له‌ مه‌پێکی دابه‌ش کرد به‌سه‌ر هاوه‌لانیدا] (١٦٨٧). جارێکی تر له‌ بۆنه‌یه‌کی تردا ئامۆژگاری کردین و فهرمووی: [ئه‌ی خه‌لکینه له‌ خوا بترسن وه‌ فه‌رمان به‌رداربین وه‌ گوپراهێلی پێشه‌واکانتان بن هه‌رچه‌نده‌ به‌نده‌یه‌کی حه‌به‌شی ده‌ست و قاج باریکیش بێت ئێوه گوپی بۆ بگرن و گوپراهێلی ببن به‌مه‌رجیک په‌په‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی خودا بکات له‌ناوتاندا] (١٦٨٨).

پاشان فهرمووی: [چاکه‌ بکه‌ن له‌گه‌ل دایکتان و باوکتان و خۆشکتان و براتان پاشان نزیکه‌کانتان] له‌ویدا که‌سانیک هاتنه‌ خزمه‌تی وتیان: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ به‌نو په‌ربوع ده‌یانه‌وێت بمان کوژنه‌وه؟ فهرمووی: ((که‌س به‌رپرس نییه له‌ تاوانی که‌س)) ئینجا بیاوێک پرسیاری لێکرد سه‌بارمه‌ت به‌ په‌جم کردن... وه‌ دواتر هه‌ر پرسیاریکیان له‌و بارمه‌یه‌وه لێده‌کرد هه‌ر ده‌یفه‌رموو: ((خودای گه‌وره‌ کێشه‌و بارگرانی له‌سه‌ر لا بردوون مه‌گه‌ر مرؤفیک مافی موسولمانیک لای بێت، ئه‌و که‌سه له‌ راستیدا تووشی کێشه‌ بووه و له‌ ناو جووه [ده‌رمان به‌ کاربه‌ینن ئه‌ی به‌نده‌کانی خودا] هه‌ر ده‌ردیک خودا دای به‌زاندبێت ده‌رمانیشی بۆ دابه‌زاندووه‌ ته‌نها پیری نه‌بێت] (١٦٨٩) [گرنگه‌کان چوارن: هه‌یج شتیک نه‌که‌نه‌ هاوبه‌شی خودا وه‌ هه‌یج مرؤفیک

(١٦٨٤) أخرجه: البخاري (١٧٤٢) وأحمد (٢٠٣٨٦) وقال محققوه: حديث صحيح.

(١٦٨٥) أخرجه: البخاري (١٧٣٩).

(١٦٨٦) أخرجه: أحمد (٢٠٣٨٦) وقال محققوه: حديث صحيح.

(١٦٨٧) أخرجه: مسلم (٣٠/١٦٧٩).

(١٦٨٨) أخرجه: مسلم (١٢٩٨)، وأحمد (٢٧٢٦٨) وقال محققوه: حديث صحيح، وابن حبان (٤٥٦٤) وقال محققه: حديث صحيح.

(١٦٨٩) أخرجه: أحمد (٢٧٨/٤)، وابوداود (٣٨٥٥)، الترمذي (٢٠٢٨)، وابن ماجه (٣٤٣٦) وصححه الشيخ الالباني في

(الصحيحه) (٤٣٣).

نهكوژن كه خودا حهرامى كردوو مهگه ر به حهق و مافى خوئى وه داوئىن بپيسى مهكهن وه دزى مهكهن^(١٦٩٠) [ئهئى خهئكينه... باوك بهر پرس نيبه لهو تاوانهئى مندالهكهئى دميكات وه مندالئيش بهر پرس نيبه لهو تاوانهئى باوكى دميكات، ئاگاداربن شهيتان بئى ئومئيد بووه له وهئى لهم شارهتانداندا بپهرستريت، بهلام ئهو بهوه رازيبه كه گوئيراپهئى بن له ههئنديك لهو كارانهئى كه بهكهئى دهزانن، ئاگاداربن ههموو ريباو سوويهكى سهردهمئى نهفامئى وهلا نراوه، سهرمايهكانتاتان بوؤ خوئتانه نابئت ستهم بكهن و يان ستهمتان ليكرئت^(١٦٩١) [خهئكينه هيچ بئغهمبهرئيك له دوائى منهوه نيبه و هيچ ئومهتئيكيش له دوائى ئئيوه وه نيبه^(١٦٩٢)] [خودائى خوئتان بپهرستن و بئنج نوئزهكهتاتان بكهن و مانگهكهتاتان بهرؤزوبن و زهكاتئى مالهكانتاتان به خوئشى خوئتان و به دلئيكئى پاكهوه ببهخشن و حهجئى مالهكهئى خودائى خوئتان بكهن و گوئيراپهئى بپشهواكانتاتان بن ئهو كات دهچنه ناو بهههشتهكهئى خودائى خوئتان^(١٦٩٣).

[ئهئى خهئكينه: ((أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى عَجَمِيٍّ، وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ، وَلَا أَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ، وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ، إِلَّا بِالتَّقْوَى ائْبْلَغْتُ؟ قَالُوا: بَلَّغْ رَسُوْلَ اللّٰهِ، قَالَ: «لِيُبَلِّغَ الشّٰهَدُ الْغَائِبِ»^(١٦٩٤)) واته: ئاگاداربن خوداتان يهكه وه باوكيشتان ههريهكه، ئاگاداربن هيچ كهورهئيهك و سهروهئيهك نيبه بوؤ مروؤفئيكئى عهرهب بهسهر كهئسيكى نا عهرهبدا، وه هيچ ناعهرهب و بيانيهك كهورهئى و سهروهئى نيبه بهسهر عهرهبئيكدا ياخود سورپئستئيك بهسهر رهش بپئستئيكدا تهئنا به زياتر گوئيراپهئى خودايه، بهرپئزترينتاتان لاي خودا گوئيراپهئى ترينتانه، ئايا من ئه وهم بئى كهئياندوون؟ ههموو وتيان: بهئئى ئهئى بئغهمبهرئى خوا. فهرموئى: دهنهوانهئى لئيرهن بيگهئيهئنه ئهوانهئى لئيره نين]. حاريسى كورئى بهرساء ﷺ دهفهرموئيت: [گوئيم لئبوو

(١٦٩٠) أخرجه: أحمد (٣٣٩/٤) والطبراني (الكبير) (١٢١٦) والنسائي (الكبرى) (١١٣٧٣) وفي (التفسير) (٣٩٣) وقال محققه:

حديث صحيح، والحاكم (٣٥١/٤) وصححه ووافقه الذهبي.

(١٦٩١) أخرجه: النسائي (الكبرى) (٣٥٩٧) وابن ماجه (٣٠٥٧)، والترمذي (٢١٥١)، وصححه الشيخ الالباني في: (صحيح

الترغيب) (٣٦) و (صحيح الترمذي) (١٧٥٣).

(١٦٩٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٧٥٣٥).

(١٦٩٣) أخرجه: الترمذي (٦١٥، ٦١٩) وأحمد (٥٥، ٤٦٢) والنسائي (٥٠٢)، وابن حبان (٧٩٥) وصححه الشيخ الالباني في

(الصحيحه) (٨٦٧) الحاكم (٩/١) وصححه ووافقه الذهبي،

(١٦٩٤) أخرجه: أحمد (٢٣٤٨٩) وقال محققوه: سند صحيح، وصححه ابن تيمية في (الافتضاء) (ص: ٦٩)، وصححه الشيخ

الالباني في (الطحاوية) (٥١٠/٢) و (الصحيحه) (٢٧٠٠) و صححه أيضاً الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (١٥٣٦).

پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ لَه نِيوان دوو جِيِي بهرد هه ئدانه كه دا دهيفه رموو: ((مَنْ أَخَذَ شِرْبًا مِنْ مَالِ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينٍ فَاجِرَةٌ فَلْيَتَّبِعُوا بَيْتًا مِنَ النَّارِ))^(١٦٩٥) واته: هه ركه سيك بستيک له زهوى و سامانى كه سيكى موسولمان به سوينديكى ناهه ق بؤ خوى زهوت بكات، نهوه مائيكى له دوزه خدا بؤ ئاماده كراوه].

ئهبو ئومامه ﷺ دهفهرمويت: [پياويك له لاي ره جمى يه كه م جووه خزمهت پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ وتى: نهى پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ باشترين جيهادو تيكووشان چيه؟ پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ وهلامى نه دايه وه جوو ره جمى دووه مى كرد، ديسان پياوه كه پرسياره كهى دووباره كرده وه و پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ هه وهلامى نه دايه وه، له دواى ته واو بوونى ره جمى سئهمه وه و كاتيك ويستى سوارى وشتره كهى بيت. فهرمووى: ((نهو كه سهى پرسياره كهى كرد له كوئيه؟)) وتى: نه وه تام ليره نهى پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ نينجا فهرمووى: ((چاكترين تيكووشان وتنى وته يه كهى حه قه لاي دهسه لاتداريكي سته مكار))^(١٦٩٦).

جابر ﷺ دهفهرمويت: [پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ بينى به سوارى وشتره كه يه وه ره جمى ده كردو دهى فهرموو: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، خُذُوا عَنِي مَنَاسِكُمْ (فَأَيُّ) لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحِجُّ بَعْدَ عَامِي هَذَا))^(١٦٩٧) [إِنِّي قَدْ تَرَكْتُ] فِيكُمْ شَيْئَيْنِ لَنْ تَضُلُّوا بَعْدَهُمَا: كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّتِي، وَلَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ (الْحَوْضُ))^(١٦٩٨). واته: نهى خه لکينه چؤنيتى حه ج كردن له منه وه وه مرگرن چونكه من نازانم له وانه يه له دواى حه جى نه مساله وه حه جيكي تر نه كه م، من دوو شتم له ناوتاندا بؤ جيهيشتون له دوايان هه رگيز گومرانا بن نه ويش كتبه كهى خوداو سونه ته كانى منه نهو دوانه له يه كتر جيانابنه وه تابه من ده گنه وه له سه ر حه ووزى كه وسهر.

(١٦٩٥) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٣٣٣٠)، وابن ماجه (٢٥٤٤)، والحاكم (٢٩٤/٤) وصححه ووافقه الذهبي وابن حبان (٥١٦٥) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(١٦٩٦) أخرجه: أحمد (٢٥١/٥)، وابن ماجه (٤٠١٢)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٨٠٧/١) (٤٩١): سنده حسن و في (صحيح ابن ماجه) (٣٢٤١) و (الروض) (٩٠٩).

(١٦٩٧) أخرجه: النسائي (٢٧٠/٥).

(١٦٩٨) أخرجه: مالك (الموطأ) (١٦٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح، وموسى بن عقبه (المغازي) (ص: ٣٢٦)، والحاكم (٩٣/١) (٣٢٤) وصححه، والبيهقي (الكبرى) (١١٤/١٠)، والدارقطني (٤٥٥٩) وقال محققه: اسناده حسن، وصححه الشيخ الالباني في (المشكاة) (١٨٦) و (الصحيحه) (٣٦١/٤) وكذلك صححه الشيخ سليم الهلالي في (صحيح الموطأ) (١٦٢٥).

عبداللای کورپی عومەر ﷺ دھفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ وتاریکی فھرموو تیایدا وباسی دەجالی کرد بە دوورو دریزئی پاشان فھرمووی: (مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَهُ أُمَّتَهُ، لَقَدْ أَنْذَرَهُ نُوحٌ أُمَّتَهُ، وَالنَّبِيُّونَ مِنْ بَعْدِهِ، إِلَّا مَا خَفِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ شَأْنِهِ، فَلَا يَخْفَيْنَ عَلَيْكُمْ أَنْ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، وَأَنْهُ يَخْرُجُ فِيكُمْ] أَلَا مَا خَفِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ شَأْنِهِ، فَلَا يَخْفَيْنَ عَلَيْكُمْ أَنْ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ مَرَّتَيْنِ[^(١٦٩٩)] [إِلَّا أَنْ مَسِيحَ الدَّجَالِ أَعْوَرَ [الْعَيْنِ الْيُمْنَى] كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ]]^(١٧٠٠) واتە: خودا ھەر پیغمبهریکی ناردیبت ئومەتەکە ی لئ ناگادار کردۆتەو، ھەر لە پیغمبەر نوحو ھو   تا ھەموو ئەوانە ی لەدوای ئەو ھو ھاتوون [بەلام لەناو ئیو ھەدا بەیدا دەبیت] ھەر شتیکی ئەوتان لا نادیار و شاراو ھوو ئەو ھەتان لا شاراو ھەبیت کە خودای ئیو ھ جاویکی کوێر نییە. ئەو ھو دوو جار دووبارە کردو ھ. [وریابن مەسیحی دەجال جاوی راستی کوێرە] [وہك میوزہ].

عەمری کورپی یەسریبی زەمری ﷺ دھفرمویت: [ئامادە ی وتاریکی پیغمبهری خوا ﷺ بووم لە مینا... فھرمووی: ((وَلَا يَحِلُّ لِامْرِئٍ مِنْ مَالِ أَخِيهِ إِلَّا مَا طَابَتْ بِهِ نَفْسُهُ)) واتە: مائی ھیج موسولمانیک بۆبراکە ی حەلال نییە مەگەر لە ناخیدا پیی رەزامەند بیت)). من کە ئەو ھم بیست وتم: ئە ی پیغمبهری خوا ﷺ باشە گەر من بەمیگە لە مەر ھەکە ی ئاموزاکە م گە ی شتم و خوری شەکیکیانم لیکردو ھ (یان سەرم بری) ئایا من ھیچ لەسەر ھ؟ فھرمووی: ((گەر گە ی شتیت بە مەر ھەمیئە یەکی و چەقۆیەکی تیزو پیداو یستی ناگرددنەو ھشت پی بوو تو ھەرگیز دەستی لئ نە دەبیت)^(١٧٠١).

سوفیانی کورپی و ھەبە ی خەو ھەلانی ﷺ دھفرمویت: [لەحەجی مالئناواییدا لە خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ بووم وتاری دەدا و فھرمووی: ((.....رَرَوْحَةَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا، وَعَدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ عَلَى الْمُؤْمِنِ حَرَامٌ: عِرْضُهُ وَمَالُهُ وَنَفْسُهُ، حَرَمَهُ كَمَا حَرَّمَ هَذَا الْيَوْمَ))^(١٧٠٢) واتە: دەرچوونیکی بە یانیان لە پیی خوادا باشترە لە دونیاو ئەو ھشی لەسەر یەتی، وە دەرچوونیکی ئیواران لە پیی خوادا باشترە لە دونیاو ئەو ھشی لەسەر یەتی، باو ھردار لەسەر باو ھردار ئابرو و سامان

(١٦٩٩) أخرجه: أحمد (٦١٨٥) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والبخاري (٤٤٠٢)، ومسلم (١٦٩).

(١٧٠٠) أخرجه: أحمد (٤٩٤٨) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(١٧٠١) أخرجه: أحمد (١٥٤٤٨، ٢١٠٨٣) وقال محققوه: صحيح لغيره.

(١٧٠٢) أخرجه: أحمد (١٧٥٣٥) وقال محققوه: صحيح لغيره.

و گيانى حەرامە وەك حەرامى ئەمپرۆ [لە دواى من مەگەرپنەووە بۆ بيباوەپى و لەگەردنى يەكترى مەدەن]^(١٧٠٢) [گەورەترين پۆزەكان لای خواى گەورە پۆزى يەكەمى جەزنى قوربانە پاشان پۆزى دووەمى]^(١٧٠٤) [ئەم ئاينە بەردەوام زال [وبەهيز و پاريزراوه] دژ بەنەيارانى، هيچ دووروو و ناحەزىك ناتوانيت زيانى پى بگەيەنيت تا لە ئوممەتەكەمدا دوازده خەليفە و جينشيني قورەيشى دەرۆن]^(١٧٠٥).

[ئاگاداربن دۆستانى خوا ئەوانەن كە پينج نوپزەكە بەجى دەگەيەنن كە خودا بە پيوستى داناو لەسەريان. وە پۆزوى رەمەزان دەگرن و وە پۆزۆهەكانيان دەپاريزن وە بە پيوستيان دەزانن لەسەريان وە زەكاتى مالهەكانيان دەدەن و چاوەپى پاداشتەكەى دەبن، وە خۆيان لە نۆ تاوانە گەورەكە دەپاريزن: هاوتا بۆ خودا دانان [وسيحركردن] و كوشتنى برواداريك بە ناهەق و راگردن لە پۆزى غەزاو بەرەنگاربوونەو، وە خواردنى مالى هەتيو و سووخواردن و بوختان كردن بۆ ئافرەتانی داوينپاك و نازاردانى داىك و باوكى موسولمان و خوین رشتن و ئاژاوە نانەووە لەبەيتولحەرامدا كە قىبلەو روكەتانە بەزىندوووى و بە مردوووى هەركەسىك بمریت و ئەو تاوانە گەورانەى ئەنجام نەدايت و نوپزى كردبیت و زەكاتى دايت ئەووە لەگەل پيغەمبەرى خوايە لە مالىكدا كە چوارچيوەى دەرگاكانى لە ئالتون و زىرە]^(١٧٠٦) [هيچ يەكك مالى براكەى بۆ حەلال نيبە مەگەر ئەووەى بەرەزماهەندى خۆى پى ببەخشيت ئيتەر ستەم لە يەكترى مەكەن]^(١٧٠٧).

ئەبو ئوسامە ﷺ دەفەرمويت: [پيغەمبەرى خوا ﷺ هەستاو لەناو خەلكەكەدا وتاريدا و فەرمووى: ((خودا حەجى بە پيوست داناو لەسەرتان)) لەويدا پياويكى دەشتەكى هەستا وتى: لە (هەموو سالىكدا؟) ئەو قسەيەى بە پيغەمبەرى خوا ﷺ برى، پيغەمبەرى خوا ﷺ زۆر وەستاو پاشان فەرمووى: ((كى بوو پرسيارى كرد؟)) پياووە دەشتەكيبەكە وتى: (من ئەوتمام ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ). فەرمووى: ((وَيْحَاكَ،

(١٧٠٣) أخرجه: أحمد (٢٠٣٥) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(١٧٠٤) أخرجه: ابوداود (١٧٦٥) وصححه الشيخ الالباني في (المشكاة) (٣٦٤٣).

(١٧٠٥) أخرجه: أحمد (٢٠٨١٤، ٢٠٩٠٦) وقال محققوه: صحيح.

(١٧٠٦) أخرجه: ابوداود (٢٨٧٥)، والنسائي (١٦٥/٢)، والحاكم (٢٥٩/٤) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى)

(٤٠٨/٣) واللفظ، وقال الشيخ الالباني في (الارواء) (٦٩٠): سنده حسن.

(١٧٠٧) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (٤٠٧/٣) وقال الشيخ الالباني في (الارواء) (٢٨١/٥): سنده حسن.

مَاذَا يُؤْمِنُكَ أَنْ أَقُولَ نَعَمْ، وَاللَّهِ لَوْ قُلْتُ: نَعَمْ، لَوَجِبَتْ، وَلَوْ وَجِبَتْ لَتَرَكْتُمْ، وَلَوْ تَرَكْتُمْ لَكَفَرْتُمْ. أَلَا إِنَّهُ إِمَّا أَهْلُكَ الَّذِينَ قَبْلَكُمْ أُمَّةٌ الْحَرَجِ، وَاللَّهِ، لَوْ أَنِّي أَحَلَلْتُ لَكُمْ جَمِيعَ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ، وَحَرَمْتُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ حُفِّ بَعِيرٍ لَوَقَعْتُمْ فِيهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ سُوؤُكُمْ.....﴾ (١١) ﴿المائدة﴾ ((١٧٠٨)). واته: ئەى هاوار له دەست تۆ ج متمانهیهکت ههیه گهر من بلیم بهئى. سویند بهخوا گهر من بلیم بهئى پیویست دهیبت لهسهرتان، وه گهر پیویست بوو لهسهرتان فهراموشی دهکهن وهگهر فهراموشتان کرد بى باومردهبین، ئەوانهى پیش ئیوه بهو جووره لهناوچوون، سویند بهخودا گهر من ههموو ئەوانهى لهو سهزهوهییهدا هه ن بوټانى حهلال بکهم و تهنها به ئەندازهى سمى پى و شتریکتان لى قهدهغه بکهم ئیوه تىی دهکهون. نیتر بهو هویهوه خوی گهوره نایهتى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ سُوؤُكُمْ.....﴾ (١١) ﴿المائدة﴾ (ى دابهزاندا) واته: (ئەى ئەوانهى باومردتان هیناوه لهوشتانه مهپرسن گهر بوټان پروونبکریتهوه پى دلتهنگ و خه مبار دهبن) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ، خُذُوا مِنَ الْعِلْمِ قَبْلَ أَنْ يُقْبَضَ الْعِلْمُ، وَقَبْلَ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ مِنَ الْأَرْضِ أَلَا وَإِنَّ مِنْ ذَهَابِ الْعِلْمِ أَنْ يَذْهَبَ حَمَلَتُهُ)) (١٧٠٩) واته: ئەى خهئکینه زانست فیرببن پیش ئەوهى لهزهوى نه مینیت و ههئبگیریت [پاشان فهرمووى: ((أَوْصِيكُمْ بِالْجَارِ)) واته: نامۆزگاریتان دهکهم چاکهکاربن لهگهئ دراوسیدا. ئەوهى ئەونده دووباره کردهوه تا وامان زانیمیراتی لهیهکترى دهبن] (١٧٠٠).

ئەبو ئومامه ﷺ دهفهرمویت: بینیم پیغمبری خوا ﷺ به سواری وشترهکهیهوه (عهزباء) له شوینی ههردوو قاج دانانی کوپانی وشترهکان خوی بهرزکردبووه وه ههردوو دهستی لهپیش و لهسهر پاش کوپانهکه دانا بوو تا خهئکهکه به جوانی ببینن و وتهکانی ببیستن و دهیفهرموو: ((أَلَا تَسْمَعُونَ)) واته: ((نایا گوئ دهگرن؟)) ئەم وتهیهى دریزده کردهوه و پاشان فهرمووى: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَنْصِتُوا، فَإِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ لَا تَرَوْنِي

(١٧٠٨) أخرجه: الطبري (التفسير) (١٢٨٠٧)، والطبراني (الكبير) (٧٦٧١). وقال الهيثمي (المجمع) (٢٠٤/٣): اسناده حسن جيد.

(١٧٠٩) أخرجه: أحمد (٢٢٢٩٠) وقال محققوه: اسناده ضعيف بهذه السياقة، والطبراني (الكبير) (٧٨٦٧) وقال الهيثمي في (المجمع) (٢٠/١) واسناده الطبراني أصح، وللحديث شواهد كثيرة.

(١٧١٠) أخرجه: أحمد (٧٥٢٢) وقال محققوه: حديث صحيح، والطبراني (الكبير) (٧٥٢٣) واللفظ له، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٦٥/٨): سند جيد، وقال الشيخ الالباني في (الارواء) (٤٠٤/٣): سند جيد.

بَعَدَ عَامِكُمْ هَذَا] (٣٧٧) [أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَلَا أُمَّةَ بَعْدَكُمْ] (٣٧٨) [أَلَا وَإِنِّي فَرَطُكُمْ عَلَى الْخَوْضِ أَنْظَرُكُمْ، وَإِنِّي مُكَاتِرٌ بِكُمْ الْأُمَّةَ، فَلَا تُسَوِّدُوا وَجْهِي، أَلَا وَقَدْ رَأَيْتُمُونِي وَسَمِعْتُمْ مِنِّي وَسَأَلْتُمُونِي عَنِّي، فَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، أَلَا وَإِنِّي مُسْتَنْقِذٌ رَجَالًا أَوْ نَاسًا، وَمُسْتَنْقِذٌ مِنِّي آخَرُونَ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أَصْحَابِي قِيَالٌ: [إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُمَا بَعْدَكَ] (٣٧٩) [لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُؤْمِنَةٌ، وَأَيَّامٌ مِنِّي أَيَّامٌ أَكُلُ وَشَرِبُ] (٣٨٠) [نَصَّرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَبَلَّغَهَا، فَرُبُّ حَامِلٍ فِقْهٍ غَيْرِ فِقْهِي، وَرُبُّ حَامِلٍ فِقْهٍ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ: ثَلَاثٌ لَا يَجُلُّ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ، وَالنَّصِيحَةُ وَوَلَاةُ الْمُسْلِمِينَ، وَتُرُومُ الْجَمَاعَةِ فَإِنَّ دَعْوَتَهُمْ تَحِيطٌ مِنْ وَرَائِهِمْ]] (٣٨١) واته: فہرمووی: ((نہی خہ لکینہ بی دہنگ بن گوئی بگرن چونکہ پیدہجیت نیوہ لہدوای تہم سالتانہوہ من نہبیننہوہ [وہ ہیج پیغمبریک لہدوای منہوہ نییہ وہ ہیج نومہ تیکیش لہدوای نیوہوہ نایہت] [ناگاداربن من پیشہنگتانم بو چوونہ سہر حہوزی کہوسہر و لہوی جاوہریتان دہبم، من شانازی بہ ژمارہ زوریتانہوہ دہکم لای نومہتہکانیتر، نیوہش شہرمہزارم مہکن، نیوہ ہمووتان منتان دیوہ وہ باسی منتان بیستوہ وہ سہبارہت بہ منیش پرسیارتان لیدہکریت، ہریہکیک درو بہناوی منہوہ بلاوبکاتہوہ نہوہ جیی خوی مسوگر کردوہ لہ دوزخ، ناگاداربن (واتہ: پیش حہوزی کہوسہر) من دہمہویت کہسانیک رزگاریکہم وہ کہسانیکیش دہیانہویت نہوانم لی دووربخنہوہ من دہلیم: نہی پەروردگارم ہاوہلانم. دہفہرموویت: [تو نازانیت نہوان چیان دہینا لہدوای تو] [بویہ وریابن تہنہا خاومن دہروونیکی پروادار دہجیتہ بہہشتہوہ، وہ رپوژانی مانہوہی مینا رپوژانی خواردن و خواردنہوہیہ] [خودا روخساری نہوکہسہ (نورانی) و جوان بکات کہ وتہکانم دہبیسیت و دہیگہیہنیتہ کہسانیکر ہندی جار کہسی و ہما ہہیہ تہنہا ہلگری زانیارییہ بہلام لی تیناگات، وہ ہندی جاریش کہسی وا ہہیہ ہلگری زانیارییہ بولای کہسانیکر لہو زانتر: سی شت ہن خاوینکەرہوہی

(١٧١١) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٧٦٧٦) واللفظ له، والترمذي (٦١١)، والحاكم (٩١/١، ٣٨٩) وصححه ووافقه الذهبي.

(١٧١٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٧٥٣٥).

(١٧١٣) أخرجه: أحمد (٢٣٤٩٧) وقال محققوه: اسناده صحيح، وابن ماجه (٣٠٥٧).

(١٧١٤) أخرجه: ابن ماجه (١٧٢٠)، والنسائي (١٠٤/٨)، والطبراني (الكبير) (١٢٠٣)، وصححه الشيخ الالباني (الارواء) (١٢٨/٤)

و (صحيح ابن ماجه) (١٣٩٧).

(١٧١٥) أخرجه: الحميدي (٨٨)، والدارمي (٥٣٢)، والترمذي (٢٦٥٦)، وابوداود (٣٦٦٠)، وابن حبان (٦٧) وقال محققه:

اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحح ابي داود) (٣١٠٩) و (صحيح ابن ماجه) (١٨٨٧) و (صحيح

الترغيب) (٤)، وصححه الشيخ مقبل أيضاً في (الصحيح المسند) (٣٥٨).

دلى بپرواداره له رق و ناپاکی: ئەویش دلسۆزی و ئەنجامدانی کارەکانە تەنها لەبەر خودا، پاشان دلسۆزی و نامۆزگاری پيشه‌وایانی موسولمانانە وه هه‌ولدان بۆ پاراستنی یه‌ك ریزی موسولمانان چونکه نزاو بانگه‌وازه‌که‌یان شورایه‌که بۆ پاراستنیان].

گه‌رانه‌وه بۆ مه‌دینه

پيغەمبەرى خوا ﷺ ناوچه‌ی مینای له نزيك نوێزى نیومرۆ به‌جیه‌شت و له‌و رۆژهدا نه‌توانرا بگه‌نه‌ ناو شاری مه‌که‌ه و وا پيويستی کرد شه‌و نزيك شاری مه‌که‌ه بيمينه‌وه، له‌و ناوه‌دا گونجاوترين شوین بۆ لادان ناوچه‌ی (موحه‌سه‌ب) بوو ئەو جیگه‌یه‌ی که قورەيش بریاری ئابلقه‌دانى سه‌پاند به‌سه‌ر (به‌نو هاشمدا)^(۳۷۳).

عه‌بدوئلاى كورپى عومەر ؓ ده‌فه‌رمویت: [پيغەمبەرى خوا ﷺ و ئەبو به‌كرو عومەر له ناوچه‌ی (ئەبته‌ح) لایان دەداو دەمانه‌وه]^(۳۷۴). دایكى بپرواداران عائیشه ؓ ده‌فه‌رمویت: [پيغەمبەرى خوا ﷺ له‌ناوچه‌ی (الابطح) لايدا چونکه گونجاو بوو بۆ گه‌رانه‌وه‌ی]^(۳۷۵). [به پيغەمبەرى خوا ﷺ وترا: به‌يانى له كوی لادهده‌یت؟ فه‌رمووی: ((هَلْ تَرَكَ لَنَا عَقِيلٌ مَنْزِلًا؟ ثُمَّ قَالَ: «نَحْنُ نَارِلُونَ غَدًا إِنَّ شَاءَ اللَّهُ بِخَيْفِ بَنِي كِنَانَةَ - يَعْنِي الْمُحَصَّبَ - حَيْثُ قَاسَمْتُ قُرَيْشٌ عَلَى الْكُفْرِ»)^(۳۷۶). واته: جا عه‌قیل (واته: كوره‌که‌ی ئەبوئالیب) هه‌ج خانویه‌کی بۆ هه‌شتوینه‌ته‌وه (دیاره: له‌دوای کۆجی پيغەمبەرى خوا ﷺ هه‌موویانی فرۆشتوه) دواتر فه‌رمووی: ئیمه‌ سه‌به‌ی به‌ پشتیوانی خودا له ناوچه‌ی خیفی كورپى كینانه (واته: ناوچه‌ی محه‌صب) لادهدمین ئەوه‌جیگه‌یه‌ی که قورەيش تپیدا بریاری ئابلقه‌ی سه‌پاند]. [ئینجا پيغەمبەرى خوا ﷺ نوێزى نیومرۆ و عه‌سر و مه‌غریب و عیشای له (البطحاء) ئەنجامداو پاشان كه‌میک خه‌وت]^(۳۷۷). (که‌واته: ناوچه‌ی به‌ت‌ح به‌شیکه له ناوچه‌ی موحه‌سه‌ب).

دایكى بپرواداران عائیشه ؓ ده‌فه‌رمویت: ... له‌وى پيغەمبەرى خوا ﷺ لايداو

(۱۷۱۶) انظر: (البدایة) (۲۸۴/۵).

(۱۷۱۷) أخرجه: مسلم (۱۳۱۰).

(۱۷۱۸) أخرجه: البخاري (۱۷۶۵)، ومسلم (۱۳۱۱).

(۱۷۱۹) أخرجه: أحمد (۲۱۸۱۴) وقال محققوه: صحيح.

(۱۷۲۰) أخرجه: أحمد (۶۰۶۹) وقال محققوه: حديث صحيح.

مایهوه و بهمنی فهرموو: ((حج و عومرهکەت کۆتایی پێهینا؟)) وتم: ئەى پێغه‌مبهرى خوا ﷺ ئێوه هه‌موو حەجێک و عومره‌یه‌کتان ئەنجامدا؟ [فهرمووی: ((ته‌وافى حەجەکەت برى عومره‌کەت ده‌که‌ویت))]] ((وه تۆش وه‌کو ئەوان پاداشتت هه‌یه)) [وتم: من له‌دلى خۆمدا پێم ناخۆشه‌ که من نه‌چووم و ته‌وافم نه‌کرد سه‌رمتا تا ئەو کاته‌ى گه‌رامه‌وه له‌ حج] [ئەى پێغه‌مبهرى خوا ﷺ هاوڕێکانم (واته: هاوسه‌رانى پێغه‌مبهرى خوا ﷺ) هه‌موو ده‌گه‌رپینه‌وه و حج و عومره‌يان ئەنجامداوه به‌لام ته‌نها من عومره‌م ئەنجام نه‌داوه] [پێغه‌مبهرى خوايش ﷺ پیاویکی دانه‌رم و گونجاو بوو...] [فهرمووی: ((يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ ارْزِدْفِ اُخْتِكَ عَائِشَةَ اَخْرَج... مِنَ الْحَرَمِ] فَأَعْمَرَهَا مِنَ التَّنْعِيمِ، فَإِذَا هَبَطَتْ بِهَا مِنَ الْأَكْمَةِ، فَمَرَّهَا فَلْتَحْرِمُ فَإِنَّهَا عُمْرَةٌ مُتَقَبَّلَةٌ [فَإِنِّي أَنْتَظِرُكُمْ هَاهُنَا...])) واته: عه‌بدوهره‌مان عایشه‌ى خوشکت له‌دواته‌وه سواری وشتره‌کەتى بکه‌ بیه‌ره‌ دهره‌وه‌ى حهره‌م بۆ ناوچه‌ى (التنعيم) وه‌ که‌ له‌ به‌رزاییه‌که‌ى ئەومێوه‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ پێى بلى با‌بريار و نيه‌تى عومره‌کردنى بدات چونکه‌ عومره‌یه‌کى قبو‌لکراوه‌، وه‌منیش لێره‌ چاوهروانى گه‌رانه‌ومتان ده‌م)).

عائیشه‌ ﷺ ده‌فه‌رموویت: رۆشتین بۆ ئەوى ب‌ریارى عومره‌کردنم داو وتم ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ)) وه‌ چوومه‌ ته‌وافى که‌عه‌وه‌ سه‌فاو مه‌روه‌م کرد و [عومره‌که‌م به‌جێ گه‌ياندا] [پاشان گه‌رامه‌وه‌ [بۆناوچه‌ى (الابطح) چونکه‌ پێغه‌مبهرى خوا ﷺ له‌وى چاوهروان بوو] (٧٣٣) ئەه‌وش له‌ شه‌وى (الحصبة) دا‌بوو] [کاتى پارشێو] (٧٣٣) گه‌یشتمه‌وه‌ لای پێغه‌مبهرى خوا ﷺ ئەو له‌ جێگه‌ى حه‌وانه‌وه‌ى خۆیدا‌بوو فهرمووی: ((نایا ته‌واو بوویت؟)) وتم: به‌لى. ئینجا هاوه‌لانى ئاگادارکرده‌وه‌ خۆیان و که‌لوپه‌له‌کانیان کۆبکه‌نه‌وه‌ و بجو‌ئین به‌ره‌وه‌ که‌عه‌به‌] [وه‌ له‌کاتى پێش نوێژى به‌یانیدا گه‌یشتینه‌ لای که‌عه‌به‌] (٧٣٣) ئوم سه‌له‌مه‌ ﷺ هاوسه‌رى پێغه‌مبهرى خوا ﷺ سکا‌لای کرد و وتی: من فریای ته‌واف کردن نه‌که‌وتم، پێغه‌مبهرى خوا ﷺ فهرمووی: ((إِذَا أُقِيمَتِ صَلَاةُ الصُّبْحِ

(١٧٢١) أخرجه: ابوداود (٢٠٠٥).

(١٧٢٢) أخرجه: ابوداود (٢٠٠٦).

(١٧٢٣) حديث عائشة رضي الله عنها: أخرجه: البخاري (١٥٦١، ١٥١٨)، ومسلم (١٢٣، ١٢٧/١٢١١)، وابوداود (١٧٨٢) وقد جمع طرق،

الحديث وألف بينها الشيخ الالباني في (حجة النبي ﷺ) (ص: ٩٤).

فَطُوفِيْ مِنْ وَّرَائِ النَّاسِ [وَأَنْتِ رَاكِبَةٌ عَلَى بَعِيرِكَ وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ] ((۱۷۲۴)). واته: كاتيك نوێزی بهیانی دهستی پیکرد توش برۆ بهسواری و شتره که تهوه له پشتی خه لکه کهوه تهواف بهکه)) [دهفهرمویت: ئیتر لهو کاتهدا پیغمبهری خوا ﷺ له په نای که عبه دا نوێزی بو دهکردن و سورمتی ﴿ وَالطَّرِيقِ ۱ ﴾ وَكُنْتَ مَسْطُورًا ۲﴾ (الطور) ی بو دهخویندن من لهو کاتهدا تهوافم دهکرد] (۱۷۲۵).

ئیبنو عباس ﷺ دهفهرمویت: [خه لکی پیشتەر له دوای تهواو بوونی چه جدا بههه موو لایه کدا بلاوه میان دهکرد و دهگه رانه وه ولاتی خویمان، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ بِأَبِيَّتِ)) (۱۷۲۳). واته: هیچ که سیک نهگه رپته وه تا دواهه مین کاری با تهوافی مائناوایی بیت له که عبه)) [به لام ریگه ی بهو ئافرمتانه دا که نوێز ناکه ن له سوړی مانگانه دان پیش تهوافکردن نه وان بویمان ههیه بگه رپنه وه] (۱۷۲۳).

باشان پیغمبهری خوا ﷺ تهوافی مائناوایی بهسواری و شتره که یه وه کرد:

جابر ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ تهوافی مائناوایی بهسواری و شتره که یه وه نه نجامدا بو نه وه ی خه لکی هه موو ته ماشای بکه ن، وه نهگه ر پرسیاریان هه بوو بیکه ن چونکه خه لکی هه موو لایه کی لی کۆبوو بوو یه وه، ئافرمتیک مندا له بچو که که ی بهرز کرده وه وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ئه مه چه جی بو هه یه؟ فهرمووی: به ئن پاداشته که شی بو تویه)) (۱۷۲۸).

ئیبنو که سیر ﷺ دهفهرمویت: [له دوای نه نجامدانی نوێزی بهیانی پیغمبهری خوا ﷺ چه وت جار تهوافی که عبه ی کرد و لای (الملتزم) وه ستاو روومه ت و سنگ و دهست و مه چه کی به که عبه وه نوساند (واته: وهك باوهش پیاکردن) باشان هه ندیک ئاوی زمزمی له گه ل خوی هینا و مه که که ی به جی هیشت و له ناوچه ی (که دی) چوو مده ر

(۱۷۲۴) أخرجه: البخاري (۱۶۱۹، ۱۶۲۶).

(۱۷۲۵) أخرجه: البخاري (۱۶۱۹)، ومسلم (۱۲۷۶).

(۱۷۲۶) أخرجه: البخاري (۱۷۵۵) ومسلم (۱۳۲۷)، وابوداود (۲۰۰۲) وابن ماجه (۳۰۷).

(۱۷۲۷) انظر: (صحيح ابى داود) (۱۷۴۸).

(۱۷۲۸) انظر: (حجة النبي ﷺ) للشيخ الالباني (ص: ۹۲).

و گه پرایه وه بو شاری مه دینه [١٧٣٩].

لهو بهره به یانهدا بو دوا هه مین جار شاری مه که ی به جیهیشت: عه بدوللای کوری عه مر ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ هه رکات له غه زایان له حه ج یان له عه مره بگه پرایه ته وه سی جار دهی فهرموو (الله اکبر) پاشان دهی فهرموو: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. أَيُّونَ تَأْتِبُونَ، عَابِدُونَ سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)) (١٧٣٠).

ئهو رووداوانهی له گه پرایه وه دا روویاندا

ئیبنو که سیر ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له جیهیه کی نیوان شاری مه که وه مه دینه دا له گه پرایه وه ی له حه جی مائئا واییدا له ناوچه یه کی نزیک له (الجحفه) که بیی دهوتریت (چه می خوم) و له ویدا پاکی و پایه به رزی عه لی ﷺ بو پروون کردینه وه له گه ل دووری لهو تومه تانه ی درابووه پالی له یه من، که عه لی ﷺ دادگه ریی تییدا ره چاو کردبوو به لام هه ندیک به چرووک و نادادپه رومریان ده زانی، به لام راستی و دروستی له گه ل عه لی بوو، کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ چۆنیه تی حه جکردنی بو موسولمانان روونکرده وه و کو تایی پئ هات وه گه پرایه وه بو مه دینه و لهو جیهی دا وتاریکی گرنگی فهرموو له روژی هه زده ی مانگی (ذو الحجة) که روژی یه ک شه ممه بوو له ژیر دره ختی کدا و لهو وتارهدا گه وره یی و دادپه رومری و ئه مانه ت پاریزی عه لی ﷺ روونکرده وه وه هه موو ئه و گله یی و ره خنانه ی له دللی خه لکیدا هه بوو هه مووی ره وانه ده وه [١٧٣١].

به سه رهاته که ش زهیدی کوری ئه رفه م ﷺ ده گتیرته وه و ده فهرمویت: [کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ له حه جی مائئا وایی گه پرایه وه [له شیویک لای دا] (١٧٣٣) بیی دهوترا (غدیرخم) که [له نیوان مه که وه مه دینه دا] بوو له ویدا [پینج دره ختی گه وره ی

(١٧٣٩) انظر: (البداية والنهاية) (٢٨٦/٥).

(١٧٣٠) أخرجه: البخاري (٤١١٦).

(١٧٣١) انظر: (البداية والنهاية) (٢٨٨/٥).

(١٧٣٢) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (١٠١٧) وقال محققه: اسناده حسن لغیره.

ليبووا^(١٧٣٣) فهرمانی کرد به پا ککردنه وهی ژیر درهخته کان و پاک کرانه وه [ونویژی نیومرووی نهجامدا]^(١٧٣٤) [زور گهرم بووا]^(١٧٣٥) پوشاکیک درا به سهر درهخته که دا تا بیته سبهر بو پيغهمبهری خوا ﷺ^(١٧٣٦) [نهو روژه هینده گهرم بوو روژی گهرمی به و جوهرمان به سهر نه هاتبووا]^(١٧٣٧) پاشان [وتاری بو داین] [وسوپاس و ستایشی خودای کرد و ناموزگاری کردین و به یادی هیناینه وه و پاشان فهرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ، أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنْ يُاتِيَنِي رَسُولٌ رَبِّي فَأُجِيبُهُ، وَإِذِي تَارِكٌ فِيكُمْ التَّقْلِينَ، أَحَدُهُمَا: كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ، أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخِرِ [أَوْلُهُمَا: كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ] سببه بيد الله وسببه بايدكم]^(١٧٣٨) [وَهُوَ حَبْلٌ مِنَ اللَّهِ مَنْ اتَّعَهُ كَانَ عَلَى الْهُدَى وَمَنْ تَرَكَهُ كَانَ فِي ضَلَالَةٍ] فَخَذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَاسْتَمْسَكُوا بِهِ [فَحَتَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَبَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: (١٧٣٩) وَعَتَرْتِي وَأَهْلُ بَيْتِي [أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي] فَانظُرُوا كَيْفَ تَخْلُقُونِي فِيهِمَا؟ فَإِنَّهُمَا لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا [عَلَيَّ] الْحَوْضَ « فَقُلْتُ لِزَيْدٍ: سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا كَانَ فِي الدُّوْحَاتِ رَجُلٌ إِلَّا رَأَاهُ بِعَيْنِهِ وَسَمِعَ بِأُذُنِهِ ، ثُمَّ قَالَ: [أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ إِنِّي أَوْلَى النَّاسِ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (١٧٤٠) إِنَّ اللَّهَ مَوْلَايَ، وَأَنَا وَوَيْ كُلُّ مُؤْمِنٍ)) ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِ عَلِيٍّ فَقَالَ: «مَنْ كُنْتُ وَوَيْهُ فَهَذَا وَوَيْهُ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ [وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَآخِذْ مَنْ خَذَلَهُ أَحِبَّ مَنْ أَحَبَّهُ، وَأَبْغِضْ مَنْ أَبْغَضَهُ] (١٧٤١) (١٧٤٢).

(١٧٣٣) أخرجه: الحاكم (١٠٩/٣) وصححه ووافقه الذهبي.

(١٧٣٤) أخرجه: أحمد (٢٨١/٤) وفي (فضائل الصحابة) (٦١٠١) وقال محققه: حديث صحيح.

(١٧٣٥) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (١٠١٥) وقال محققه: سنده حسن لغیره، وقال ابن كثير (البداية) (٢٩٤/٥): سنده

جيد.

(١٧٣٦) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (١٠١٧) وقال محققه: اسناده حسن.

(١٧٣٧) أخرجه: الحاكم (١٠٩/٣) وصححه على شرطهما.

(١٧٣٨) أخرجه: ابن ابي عاصم (السنة) (١٦٠٢) وقال محققه: اسناده حسن، وقال الحافظ في (المطالب) (٣٩٧٣): سنده

صحيح.

(١٧٣٩) أخرجه: مسلم (٦١٧٨/٢٤٠٨).

(١٧٤٠) أخرجه: أحمد (٣٧٠/٤) وفي (فضائل الصحابة) (١١٦٧)، والنسائي (خصائص علي) (٩٣) وقال محققه: اسناده صحيح،

وابن حبان (٦٩٣١) وقال محققه: اسناده حسن، وقال: ابن كثير (البداية) (٢٩١/٥): سنده جيد.

(١٧٤١) انظر: (الصحيحه) للشيخ الالباني (١٧٥٠).

(١٧٤٢) حديث زيد بن ارقم ؓ: أخرجه: أحمد (٩٥٢)، ومسلم (٢٤٠٨)، والترمذي (٣٧١٣) والنسائي الكبرى (٨٠٩٢)

وفي (الخصائص) (٢١٠٧٤٠٩٣) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن ماجه (١١٦)، وابن حبان (٦٩٣١) وقال محققه:

اسناده حسن، وابن ابي عاصم (السنة) (١٣٦٥) والبزاز (٢٥٣٨)، والطبراني (الكبير) (٤٩٦٨)، وصححه الذهبي كما

في (البداية) (٢٨٠٩/٥).

واتە: ئاگادارین ئەی خەلکینە من مەرفۆقیکم نزیکە فریشتەى (مەرگ)ى خودای خۆم بگاتەلام و وهلامى بدمهوه و لهگهڵى برۆم، من له دواى خۆم دوو شتى قورسەم بۆ جیهیشتوون [یهکیکیان لهوهى تریان گهورهتره [یهکهمیان: کتیبهکهى خودایه پره له رووناکی و پینموونی [لایهکی بهدهستی خوداوهیه وهلایهکی تریشى بهدهستی ئیوهومیه] [ئهو قورئانه گوریسی (حهبل)ى خودایه ههرکهسێک شوینی بکهوئیت لهسەر پێی راست دهبیت و ههرکهسێکیش فهرامۆشى بکات گومرا دهبیت] لهبەر ئهوه پابهندن به کتیبهکهى خوداوه وه زۆر بهچاکی دهستی پێوه بگرن] وه پاشان (ئهو تریان). [نهزادو بنهماله و خزمانى من [خوداتان به بیریئمهوه (واته: لهبەر خودا پیتان دهئیم) ئاگاتان له بنهمالهکههه بیت، لهبەر خودا ئاگاتان له بنهمالهکههه بیت، لهبەر خودا ئاگاتان له بنهمالهکههه بیت، تهماشای بکهن له دواى من چۆن ئیوه لهجیاتى من ئاگاداریان دهبن (واته بهباشى ئاگادارى ههر دووکیان بن)، ئهو دوانه لهیهکترى جیانا بنهوه تا بهمن [دهگه نهوه] له سەر چهوزى کهوسەر [ئایا ئیوه نازانن که من له پێشترم بۆ برواداران له رۆح و گیانى خۆیان؟ وتیان: بهئێ ئهى پیغمبەرى خوا ﷺ ئینجا فەرمووی]: ((پهرومردگارم گهورمه و منیش گهورهى ههموو برواداریکم)) پاشان دهستی عهلى ﷺ گرت و فەرمووی: ((ههرکهسێک من به دۆستى خۆى بزانیته پێویسته عهلیش بهدۆستى خۆى بزانیته، خودایه پشتیوانى ئهو کهسه بکه که پشتیوانى لیدهکات وه دوزمنایهتى ئهو کهسه بکه که دوزمنایهتى دهکات [خودایه ئهوهى سهرى دهخات سهرى بخه وه ئهوهى سهرى ناخات تۆش سهرى نهخهیت، ئهوهى خۆشى دهوئیت تۆش خۆشت بوئیت، وه ئهوهى رقی لیبهتى تۆش رقت لیبیت].

وه له پێگهى گهرا نهوهدا به شیوى (الازرق)دا گوزمریان کرد، لهویدا پیغمبەرى خوا ﷺ بۆ موسولمانانى روونکردهوه چۆن پیغمبەرى موسا علیهِ السَّلَام و یونس علیهِ السَّلَام بهرهو مالى خودا چوون:

ئیبنو عهباس ﷺ دهفەرموئیت: [له خزمهت پیغمبەرى خوا ﷺ بووین دهگهراينهوه له مهککهوه بۆ مهدینه، کاتیک گهیشتی نه ناوچهى شیو و دۆلى شینایى (الازرق) لهویدا فەرمووی: ((ئهم شیوه کوئیه؟)) وتیان: شیوى شیناییه. فەرمووی: ((گانی]

أَنْظُرُ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَنْعَثُ مِنْ طُولِهِ وَسَعَرِهِ وَلَوْنِهِ وَأَضْعًا أُصْبَعِهِ فِي أَدْنَيْهِ هَابِطٌ مِنَ الثَّنِيَّةِ، وَلَهُ جُؤَارٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالتَّلْبِيَةِ [ثُمَّ نَقَدْنَا الْوَادِيَّ حَتَّى أَتَيْنَا -ثَنِيَّةَ هَرَشَى، قَالَ: (يُ ثَنِيَّةَ هَذِهِ؟) فَقُلْنَا: ثَنِيَّةَ هَرَشَى. قَالَ: ((كَأَنِّي) أَنْظُرُ إِلَى يُونُسَ بْنِ مَتَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى نَاقَةٍ حَمْرَاءَ [جَعْدَةَ]، خَطَامٌ نَاقَتِهِ خُلْبَةٌ، عَلَيْهِ جُبَّةٌ مِنْ صُوفٍ يُهْلُ نَهَارًا [مَارًا] بِهَذِهِ الثَّنِيَّةِ مُلْبِيًا)) (١٧٤٦). واته: ده لئيت ئيستا موسام ﷺ له بهرچاوه (پاشان باسى رهنكى قزى دريژى بو كردين) نهو هردوو پهنجهى خستوته هردوو گوڤى [و لهو بهرزيابهوه بهرهو خوارديت بهوتنهوهى (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) دهنگى بهرهو لاي خودا بهرزدهكاتهوه]]. پاشان نهو ناوچهپه مان به جيپهشت تا گهيشته بهرزيابى ههرمشى. پیغمبرى خوا ﷺ فهرمووى: ((نهه بهرزيابه كوڤيه؟)) وتمان: بهرزيابى ههرهشيه، فهرمووى: ((ده لئيت) ئيستا يونس كورپى متام ﷺ له بهرچاوه [پروخسارى چرچ ببوو له به سالآچووندا] و سوارى وشترىك بووه رشمهئى له غاوه كهئى گوريسه و جبههئى خورى له بهر دايه بهرپوژى پرووناك بهوتنهوهئى (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) [بهه] بهرزيابهءا تپهر دهبيت)).

كاتيک موسولمانان گهيشته چيائى (جومدان) كه سهء كيلومهتر دووره له سهروو و شارى مهككهوه لهويدا پیغمبرى خوا ﷺ گهورهئى يادى خوداى بو موسولمانان پروون كردهوه: نهبو هورپهريه ﷺ ده فهرمويت: [پیغمبرى خوا ﷺ بهرپى مهككهءا دهگهراپهوه (واته: بهرهو مهدينه) گهيشته لاي [چيابهك ناوى جومدان بوو] فهرمووى: ((هَذِهِ جُمْدَانٍ سِيرُوا سَبَقَ الْمُقْرَدُونَ)) واته: نهوه جومدانه برؤن لئوهشاوه كهه وئنهكان پيشى هه مووانيان داوتهوه)). وتيان: لئوهشاوه كهه وئنهكان كين؟ فهرمووى: ((نهوانهن كه زؤر يادى خودا دهكهن...)) (١٧٤٤).

وه ههر له ريگهئى گهرانهوهءا گهيشتهوه نهو مالهئى كه ژنهكه منداله پهركه ماوييه كهئى هينايه خزمهت پیغمبرى خوا ﷺ و دوعاى بو به سهردا خوئند: يهعلاى كورپى مورپه ﷺ ده فهرمويت: [كاتيک لهو سهفه رهءا له گههل پیغمبرى خوا ﷺ گهراپهوه و گهيشتهوه نهو مال و كانبيهى نهو ناوچهپه [ته ماشام كرد منداله كه له ناو منداله كاندا يارى دهكات و دايكه كهش دووبه ران [و كه ره و

(١٧٤٣) أخرجه: أحمد (١٨٥٤)، ومسلم (١٦٦)، وابن ماجه (٢٨٩١)، وابن خزيمة (٢٦٣٢)، وابن حبان (٣٨٠١) وقال محققه:

اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترغيب) (٨٢٦).

(١٧٤٤) أخرجه: أحمد (٩٣٣٢) وقال محققوه: سنده حسن، ومسلم (٢٦٧٦)، وابن حبان (٨٥٨).

پهنیری] بۆ پیغمبهری خوا ﷺ ئاماده کردوو و هات وتی: [سویند بهوهی ریزی لئناویت لهو کاتهوه ئیمهت به جیهیشتوو بهرکه ممان پێوه نه دیوه] و نهو دردهی بۆ نهگهراوتهوه. پیغمبهری خواش ﷺ فهرمووی: ((مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَعْلَمُ أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ، إِلَّا كَفَرَةً - أَوْ فَسَقَةً - الْجِنَّ وَالْإِنْسِ))^(١٧٦٥). واته: هه موو شتیك دهمانیت كه من پیغمبهری خودام جگه له یاخی و بی باوهرهکانی جنوکهو مروقهکان نه بیئت.

کاتیکیش گه یشتنهوه شیوی (رهوفا) که چهفتاو سی کیلۆ مهتر له مه دینهوه دووره، لهویشدا پیغمبهری خوا ﷺ ههوائی به موسولمانان دا که چهفتا پیغمبهری خودا لیرهوه به رهو شاری مهککه چوون بۆ چهج کردن، وه به موسولمانانی فهرموو: ((لَقَدْ مَرَّ بِالصَّخْرَةِ مِنَ الرُّوحَاءِ سَبْعُونَ نَبِيًّا حَقَّاهُ عَلَيْهِمُ الْعَبَاءُ، يُؤْمُونَ بِيَّتِ اللَّهِ الْعَتِيقِ))^(١٧٦٦). واته: چهفتا له پیغمبهرانی خودا که پیغمبهر موسایان له ناودابوو، هه موو عه پایان له بهردا بووه و به پێی پهتی بهم (شیوی) نه لره و حائه دا به رهو مائی خودا رۆیشتوون.

ناردنی ئوسامه ی کوری زهید

ئیبینو سهعد رضی اللہ عنہ ده فهرمویت: [فهروهی کوری عه مری نه له جوزامی که کار به دهستیکی فهیسه ری رۆمهکان بوو له ناوچهی مهعانی بهلقا (واته: ئوردون) نهو موسولمان بوونی خوئی راگه یاند... و نامه ی موسولمان بوونی خوئی بۆ پیغمبهری خوا ﷺ نارد، کاتیك ئه م هه وائه به فهیسه ر گه یشت بانگی کرد و پێی وت: بگه رپۆه سه ر ئاینی گاوری یه که م جارت تا سامان و دهسه لاته که ت بۆ بگه رپێته وه؟ ئه ویش له وه لآمدا وتی: له ئاینی موحه ممه د پاشگه ز نابمه وه و خوشت دهمانیت که عیسی صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم مزده ی هاتنی داوه به لآم تۆ له بهر سامان و دهسه لاته که ت برپای پێ ناهینیت. دواتر فهیسه ر ماوه یه ک زیندانی کرد و پاشان ده ری کرد و له خاچیدا و کوشتی]^(١٧٦٧).

ئیبینو ئیسحاق رضی اللہ عنہ ده فهرمویت: [بپیغمبهری خوا ﷺ ئوسامه ی کوری زهیدی کوری

(١٧٦٥) أخرجه: أحمد (١٧٥٤٨، ١٧٥٦٥) وقال محققوه: سنده ضعيف، وعبد بن حميد (١٠٥٤) وقال محققه: اسناده ضعيف، والطبراني (الكبير) (٦٧٢، ٦٨٠/٢٢)، وقال الحافظ في (المطالب) (٣٨١٦): سنده حسن، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٤٨٧، ٢٩١٨).

(١٧٦٦) أخرجه: ابويعلی (٤٢٧٥، ٧٢٣١) وقال الشيخ الالباني في (صحيح الترغيب) (١١٢٨) حسن لغیره.

(١٧٦٧) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٦٢٥/٢).

حاریسهی بهروو شام نارد و فهرمانی پیکرد سوپاکهی تا ناوچهی بهلقاو دارمپرووم له خاکی فهلهستین پیشپهروی بکهن. ئیتر موسولمانان ههموو ههتا گهوره پیاوانی موهاجیرهکان خۆیان بۆ ئهو دهرچوونه نامادمکرد.

ئیبنو هیشام رضی اللہ عنہ دهمفهرمویت: ئهوش دواههمین سوپابوو که پیغمبهری خودا ﷺ ناردی له ژیانیدا^(١٧٤٨). بهلام دواى دوو رۆژ له دهرچونی ئهم فهرمانه، پیغمبهری خودا ﷺ نهخۆش کهوت و سوپاکهش لهناوچهی جورف که شهش کیلۆمهتر لهمهدینهوه دووره مانهوه تا لهتندرستی پیغمبهری خودا ﷺ دئنیابن.

وهفاتی پیغمبهری خودا ﷺ

وهفاتی پیغمبهری خودا ﷺ و نیشانهکانی خودا حافیزی چهندهها ئایهتی پیرۆز دابهزی بۆ پیغمبهری خودا ﷺ ئامازهی سهفهركردن و کۆچ کردنی پیغمبهری خودا ﷺ تیداوو له دونیادا:

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾﴾ (الزمر) واته: (تۆ دهمریت و ئهوانیش دهمرن). وه ههروهها دهمفهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفْأَيْنَ مَتِّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٢١﴾﴾ (الانبیاء) واته: (مانهوهی ههتا ههتاییمان به هیچ مرۆفیک نهبهخشیوه له پیش تۆدا یا ئایا ئهگهر تۆ مردیت ئهوان بۆ ههتا ههتایى دهمینهوه؟)

خوای گهوره دهمفهرمویت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾﴾ (آل عمران) واته: (موحهمههده تهنها پیغمبهریکه و پیغمبهرانیشت له پیش ئهو ههبوون، گهر بمریت یان بکوژریت ئیوه پاشگهز دهبهوه؟ وه ههر کهسیکیشت بهو جووره بکات هیچ زیانیك به خودا ناگهیهنیت وه خوداش پاداشتی سوپاسکاران دهداتهوه).

کاتیک سورتهی النصر دابهزی که دهمفهرمویت: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾﴾

(النمر) ئیبنو عه‌باس ده‌فه‌رمووت: له‌م سورته‌دا خودا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئاگادار ده‌کاته‌وه له‌ نزی‌کب‌و‌نه‌وه‌ی کۆچ و مائا‌وا‌یی له‌ دنیا ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ واته: گه‌ر مه‌که‌ ئازاد کرا [وَرَأَيْتَ الْنَّاسَ] ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی وه‌فات‌کردن و مردنه‌[^(۱۷۴۹)].

پیش تریش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ خوا‌حافی‌زی‌ کردنی له‌ موعاز ﷺ پێی فه‌رموو: ((يَا مُعَاذُ إِنَّكَ عَسَىٰ أَنْ لَا تَلْقَانِي بَعْدَ عَامِي هَذَا (و) لَعَلَّكَ أَنْ تَمُرَّ بِمَسْجِدِي هَذَا، وَقَبْرِي))^(۱۷۵۰) واته: ((ئهی موعاز پێده‌چیت له‌م سال به‌دوا‌وه‌ جارێکی‌ تر به‌ من نه‌گه‌یت وه‌ پێ ده‌چیت به‌لای مزگه‌وته‌که‌م و گۆره‌که‌مدا تپه‌ری))^(۱۷۵۱).

وه‌ هه‌ر له‌ حه‌جی مائا‌وا‌ییدا مائا‌وا‌یی له‌ موسولمانان و هاوه‌لانی‌ کرد و فه‌رموو: ((أَيُّهَا النَّاسُ، اسْمَعُوا قَوْلِي، فَإِنِّي لَا أَذْرِي لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا بِهَذَا الْمَوْفِقِ أَبَدًا...))^(۱۷۵۲). واته: ئهی خه‌ئکینه‌ گوی بگرن بۆ فه‌سه‌کانه‌م، چونکه‌ من نازانه‌م پێ ده‌چیت له‌م سال به‌دوا‌وه‌ من به‌ ئیوه‌ نه‌گه‌مه‌وه‌ له‌م جی وه‌ستانه‌دا بۆ هه‌تا هه‌تایی...].

وه‌ له‌ ئیواره‌ی عه‌ره‌فه‌دا ئه‌وه‌ ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ دابه‌زی: ﴿...أَلَيْمَ أَكَلْتُمْ لَحْمَ دِينِكُمْ وَأَمْتُمْ عَلَيْهِمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُمْ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (المائدة) واته: (وا له‌ ئه‌مه‌رۆه‌ به‌رنامه‌وه‌ ئایینه‌که‌تانم به‌پایان گه‌یانده‌، هه‌موو شتی‌که‌م بۆ ته‌واو‌کردن وه‌ نیه‌مه‌ت و به‌خشی خۆمه‌م بۆ ته‌واو‌کردن، سه‌رم خستن به‌سه‌ر دوژمنانتانا و رێنماییم کردن بۆ رێگه‌ی راست، ئیتر نه‌پێویستتان به‌ پیغه‌مبه‌ری‌ تر هه‌یه‌ و نه‌فوره‌نایکی‌ دیکه‌، ئیسلامیشم به‌به‌رنامه‌وه‌ ئایین بۆ هه‌لبێژاردن) کاتێک ئه‌بو به‌کر ﷺ ئه‌م ئایه‌ته‌ی بیست گریا. عومه‌ر ﷺ پێی فه‌رموو: بۆچی ده‌گریت؟ فه‌رموو: له‌ دوا‌ی ته‌واو بوون هه‌رده‌م که‌م و کورته‌ی ده‌بیت^(۱۷۵۳).

(۱۷۴۹) أخرجه: أحمد (۳۱۲۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۱۷۵۰) أخرجه: أحمد (۲۱۷/۴)، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۱۲۰)، وفي حديث اخر قال الرسول a: ((والذي نفسي بيده لياتين على احدكم يوم لايراني ثم لأن يراني احب اليه من اهل و ماله معهم)) أخرجه: مسلم (۲۳۳۶).

(۱۷۵۱) أخرجه: أحمد (۲۳۵/۵) والبخاري (۵۹۹۰) ومسلم (۲۱۵) وانظر: (الصحيحه) (۲۴۹۷).

(۱۷۵۲) أخرجه: مسلم (۱۲۱۸) وابوداود (۱۹۰۵) وابن ماجه (۳۰۷۴) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۱۶۷۶) و (صحيح ابن ماجه) (۲۴۹۷).

(۱۷۵۳) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۱۰۸۳) وابن كثير (التفسير) (۳۱۵/۳) وقال محققه: سنده ضعيف.

هر له ږنگی گهړانه وده له ناوچهی (غدير خم) واته: (جوگهی خوم) ناموژگاری کردن و بهناگای هیئانه وه وه فهرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ، أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَن يُؤْتِي رَسُولٌ رَّبِّي فَأَجِيبْ.....))^(۷۵۴). واته: نهی خه لکینه من مروفيکم نزيکه نيردراوی خودا (واته: فريشتهی گيان کيشان) بگاته لام و بروم...)).

حافظ ئيبنو حهجر رحمه الله دهفهرمويت: [له نيوان گهړانه وهی پیغمبر صلی الله علیه و آله له حهجي مائناوایي و گهړانه وهی بؤ مهدينه ماوهی دوو مانگ و بيست روژ بوو]^(۷۵۵). وه تیکړای هاوه لانی ناگادار کرده وه که مهرگی نهو له پيش هه مووانه وهی: و فهرمووی: ((تَزْعُمُونَ أَنِّي مِنَ آخِرِكُمْ وَقَاءَ، إِنِّي مِنَ أَوْلِكُمْ وَقَاءَ، وَتَتَّبِعُونَ أَفْتَادًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ))^(۷۵۶). واته: ئیوه وا دزمانن که من له دواى هه مووتانه وه دهمرم، نا من له پيش هه مووتانه وه دهمرم وه ئیوهش کو مهل به کو مهل به دوامدا دین. وه ناموژگاری کردن و فهرمووی: ((إِنِّي لَا أَرَى بَقَائِي فِيكُمْ إِلَّا قَلِيلًا، فَاقْتَدُوا بِالَّذِينَ مِنْ بَعْدِي - وَأَشَارَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ - وَاهْتَدُوا بِهَدْيِ عَمَارٍ، وَمَا حَدَّثَكُمْ ابْنُ مَسْعُودٍ فَاقْبَلُوهُ))^(۷۵۷) واته: من وادمينم مانه وه له ناوتاندا که ميکی ماوه، ئیوه له دواى من با نهو دوانه بینه سرمه شقتان و رهفارتان وه کو نهوان بیت. په نجهی راکيشا بؤ نه بوبه کر و عومهر، وه شوینی رینماییه کانی عه ممار بکهون و ئيبنو مسعوديش هه رچی بؤ باسکردن لئی وهرگرن...)).

ئيمامی علی رضي الله عنه دهفهرمويت: [وتمان: نهی پیغمبر صلی الله علیه و آله له دواى تو کى بکهینه پيشه و امان؟ فهرمووی: ((گهر نه بوبه کر بکهنه پيشه و اتان ده بينن که سيکی متمانه پیکراو و دونیا نه ويست و قيامت ويسته، وه گهر عومهر يش بکهنه پيشه و اتان ده بينن متمانه پیکراویکی به هیزه وه له پيناوی فه رمانه کانی خودا له لؤمه ی لؤمه کاران ناترسیت، وه گهر عه ليش بکهنه پيشه و اتان [هه رچه نده کاری وه هاش

(۱۷۵۴) أخرجه: مسلم (۲۴۰۸)، والترمذي (۳۷۱۳) والنسائي (الکبرى) (۸۰۹۲) وانظر: (الصحيحه) (۳۵۶/۴) و (صحيح الجامع) (۱۳۵۳).

(۱۷۵۵) انظر: (فتح الباري) (۱/۱۱۹).

(۱۷۵۶) أخرجه: أحمد (۱۰۶/۴)، وابويعلی (۳۵۰/۱) (۲۷۷۹) وابن حبان (۶۶۶) وقال محققه: اسناده صحيح علی شرطهما، وصححه البوصري (الاتحاف) (۲۷۷۹) صححه أيضاً الشيخ الالباني في (صحيح الجامع) (۹۴) والشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۲۱۱).

(۱۷۵۷) أخرجه: أحمد (۳۳۴/۲) والترمذي (۳۶۳۳) وابن حبان (۶۹۰۲) وقال محققه: حديث صحيح.

ناکهن به لآم نهو که سیکي رینموینی کراوه و رینمونی کاره و به رینگیه راسندا دهتان
بات [۱۷۵۸].

ئیبنو عومر ﷺ وه جابر ﷺ دمفهرموون: (پيښه مبهري خوا ﷺ [پيش مانگيك] له کوټايی ژيانيدا نوټزی عيشای بو دهگردین و له دواى سهلام دانه وه ههستاو
فهرمووی: ((أَرَأَيْتُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ، فَإِنَّ رَأْسَ مِائَةٍ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ الْيَوْمَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ
أَحَدٌ)) (۱۷۵۸) واته: نه م شهوتان دهبینن، سهري سه د سالیتر دیت و هه موو نه وانیه
له سه ر زه ویدان هیچیان له ژياندا نامینن.

عیربازی کوری ساریه ﷺ دمفهرمویت: [پيښه مبهري خوا ﷺ نوټزی به یانی بو
کردین پاشان رووی تیکردین] (۳۶۰) و ههستاو... ناموژگاریه کی زور کاریگه ری کردین،
به هوپه وه دلان ترسا و چاومان فرمیسی رژاند، و ترا: نهی پيښه مبهري خوا
ﷺ ناموژگاریه کی مالئاوایانه ت لیکردین و په یمانی خوټمان لیوه رگره، فهرمووی:
((عَلَيْكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، [تَأْمُرُ عَلَيْكُمْ] وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا، وَسَرَّوْنَ مِنْ بَعْدِي اخْتِلَافًا
شَدِيدًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي، وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ، عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْأُمُورَ
الْمُحَدَّثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)) (۳۶۱) فهرمووی: ملکه چ و فهرمانبه ردارى خودابن و
گوڼگرو گوڼپراهی پيښه واکانتانبن [هه رچهنده کوپله یه کی] حبه شیش بیت، له
دواى من جیاوازیه کی زور توند دهبینن، هه موو دهستگرن به سونه ته کانی من و
سونه ته کانی چينشینه رینمایکرا و هیدایه تدراوه کانی دواى من و به ددانه کانتان توند
رپبازه کانیان بگرن و بهری نه دهن و وریابن و خوټان دوور بگرن له داهینراوه کان
چونکه هه موو داهینراویک گوڼپراهیه).

(۱۷۵۸) أخرجه: أحمد (۱۰۸/۱) وفي (الفضائل) (۲۸۴): وقال محققه: اسناده حسن، وفي (كتاب السنة) (۱۲۵۷) وقال
محققه: اسناده حسن، والبخاري (۱۵۷۱) وقال الحافظ في (الاصابة) (۵۶۸۸): سنده جيد.

(۱۷۵۹) أخرجه: البخاري (۱۱۶) ومسلم (۲۵۳۷).

(۱۷۶۰) أخرجه: ابن ماجه (۴۴)، وصحه الشيخ الالباني في (ظلال الجنة) (۳۲).

(۱۷۶۱) أخرجه: ابوداود (۴۶۰۷) والترمذي (۳۶۷۶) وابن ماجه (۴۲)، والحاكم (۹۵/۱) وصحه ووافقه الذهبي وابن حبان

(۵) وقال محققه: اسناده صحيح، وصحه البزار (التمهيد) (۲۲۲/۱) و (جامع بيان العلم) (۲۲۳/۲)، وصحه كل من:

ابن تيمية (الفتاوى) (۳۰۹/۲۰) وابن عساكر (الاربعين البلدانية) (ص: ۱۲) والبيهقي (شرح السنة) (۲۰۵/۱) والضياء

المقدسي (اتباع السنن) (ص: ۳۲)، والشيخ الالباني في (المشكاة) (۱۶۵) و (صحيح الجامع) (۲۵۴۹) و (الصحيحه) (۹۳۷)

و (صحيح ابن ماجه) (۴۰) و (الرواء) (۲۴۵۵) وصحه أيضاً الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۹۲۸).

ههروهها پێی فهرموون: ((قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلَهَا كَنَهَارِهَا لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ، وَمَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ، فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِمَا عَرَفْتُمْ مِنْ سُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، وَعَلَيْكُمْ بِالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، فَإِنَّمَا الْمُؤْمِنُ كَالْجَمَلِ الْأَنْفِ حَيْثُمَا انْقِيدَ انْقَادًا))^(۱۳۳) واته: ئیوهم جیهیشتوو له سهه رینگه و رێبازیکی سپی و پرووناك شهوی وهك رۆژه مهگهر كهسیکی لهناوچوو لئی لابدات، ههر كهسیك له ئیوه بژی (واته: لهدوای من) حیوازییهکی زۆر دهبینیت، ئیوه نهو رێبازه بگرن كه زانیوتانه له سونهتهکانی من و سونهتهکانی جینشینه رینموویکراو و هیدایهتدراوهکان له دوای من وه گوێزپایه لێن (بو پێشهواکانتان) گهر کۆیلهیهکی حهبهشیش بیت، چونکه بروادار وهك وشتری دهستهمویه بو ههر جیگهیهك ببریت دهجیت].

ئهبو هورمهیره ﷺ دهفهرمویت: ایپیغمهبری خوا ﷺ چوو ه سهردانی گۆرستانی بهقیع و فهرموی: ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، اللَّهُمَّ وَدَدْتُ أَنَا قَدْ رَأَيْتُنَا إِخْوَانًا، قَالُوا: أَوْلَسْنَا إِخْوَانَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟، قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ أَصْحَابِي وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ.....))^(۱۳۴) واته: سهلام و عهلهیکم ههوارگهی کهسانی برواداران وه ئیمهش به ویستی خودا دهگهینهوه پیتان. خۆزگه دهخوازم من برایانم ببینیایه)) وتیان: ئهی ئیمه برای تو نین ئهی پیغمهبری خوا ﷺ؟ فهرموی: ((ئیوه هاوهلانی منن، برایانمان ئهوانهن که هیشتا نههاتوون...)). دایکی برواداران عایشه ﷺ دهفهرمویت: ایپیغمهبری خوا ﷺ پێش وهفاتی زۆر جار ئهमेی دووباره دهکردهوه: ((سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ؟)) وتم: ئهی پیغمهبری خوا ﷺ تو زۆر ئهم دوعایه دووباره دهگهیهتهوه وه پێشتر ئهههت نهدهکرد؟ فهرموی: ((إِنَّ رَبِّي جَلَّ وَعَلَا أَخْبَرَنِي أَنَّهُ سَرَّيْنِي عِلْمًا فِي أُمَّتِي، فَأَمَرَنِي إِذَا رَأَيْتُ ذَلِكَ الْعِلْمَ أَنْ أَسْبَحَهُ، وَأُحْمَدَهُ، وَأَسْتَغْفِرَهُ، وَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُهُ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ①، فَتَحْ مَكَّةَ))^(۱۳۵). واته: خودای بهرزو شکۆداری من پێی راگهیاندم ئهو نیشانهیهکم له ئومهتهکهم پیشان دهدات و پێی راگهیاندم گهر ئهوهم بینی سوپاسی بکهم و ستایشی بکهم وه داوای لیخۆش بوونی لیبکهم منیش ئهو نیشانهیهم دی که: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ①﴾ (النصر) واته: رزگارکردنی مهکه.

(۱۳۳) أخرجه: ابن ماجه (۴۳) وصحه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (۴۱).

(۱۳۴) أخرجه: مسلم (۲۴۹).

(۱۳۵) أخرجه: مسلم (۴۸۴، ۲۴۹) وابن حبان (۶۴۸۱).

ئیبینو عباس رضی اللہ عنہ دھفرمویت: [کاتیک ئەم سورەتە دابەزی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (النصر) پیغمبهری خوا ﷺ فاتمەهی کچی بانگکرد و بپی فەرموو: ((قَدْ نَعَيْتُ إِلَى نَفْسٍ)) واتە: (هەوائی مەرگی خۆم پیدرا) ^(۱۳۵). ئیبینو عباس رضی اللہ عنہ دھفرمویت: [له دوای دابەزینی سورەتی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (النصر) ئیتر پیغمبهری خوا ﷺ هەستی بە نزیکبوونەوی وەفاتی کرد وە زۆر زیاتر چالاک بوو بۆ ئەنجامدانی چاکەکان....] ^(۱۳۶).

ئەبو هورەیرە رضی اللہ عنہ دھفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ هەموو سائیک دە پۆز دەمایەووە له مزگەوت بۆ عیبادەت بەلام له سائی کۆتایی تەمەنیدا بیست پۆز مایەووە، وە له پەمەزانی هەموو سائیکدا یەك جار قورئانی پێ دەور دەکرایەووە بەلام لهو سائەدا که وەفاتی کرد دووجار دەوری کردەووە] ^(۱۳۷).

دایکی پرۆاداران حەفصە رضی اللہ عنہا دھفرمویت: [هەرگیز من نەمبینی بوو پیغمبهری خوا ﷺ نوێژە سونەتەکانی بە دانیشتنەووە ئەنجام بدات بەلام یەك سالی پێش وەفاتی بە دانیشتنەووە نوێژە سونەتەکانی دەکرد وە قورئانی زۆر بە هیوایی تیدا دەخویند هەتا سورەتەکه زۆر لەخۆی زیاتر درێژتری دەکردەووە] ^(۱۳۸).

وہ پیغمبهری خواش ﷺ دەیفەرموو: ((سَيُعْزِي النَّاسُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا مِنْ بَعْدِي لِلتَّعْزِيَةِ بِي)). فَكَانَ النَّاسُ يَقُولُونَ: مَا هَذَا؟ فَلَمَّا تُوِّفِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَقِيَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، يُعْزِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ)) ^(۱۳۹) واتە: [خەلکی له دوای مردنی من هەندیکیان سەرە خۆشی له یەکتەر دەکەن. خەلکی وتیان: ئەمە مانای چیبە؟ بەلام کاتیک پیغمبهری

(۱۳۵) أخرجه: أحمد (۱۸۷۳) وقال محققوه: اسناده ضعيف، والدارمي (۸۰) وقال محققه: اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۱۹۰۷)، و (الاوسط) (۲۸۷، ۸۸۷) والبيهقي (الدلائل) (۳۱۰۷) وقال محققه: اسناده حسن.
(۱۳۶) أخرجه: الطبراني (۲۱۵/۳۰) والطبراني (الكبير) (۱۱۹۰۳)، والنسائي (التفسير) (۷۳۲) وقال محققه: صحيح اسناده حسن.

(۱۳۷) أخرجه: البخاري (۱۹۰۲، ۴۹۹۸)، ومسلم (۲۳۰۷۱). و (صحيح ابي داود) (۲۱۲۶)، قال انس رضی اللہ عنہ (ان الله تعالى تابع على رسول ﷺ الوحي قبل وفاته حتى توفاه اكثر ما كان الوحي ثم توفي رسول الله ﷺ بعد): أخرجه: البخاري (۴۹۸۲)

(۱۳۸) أخرجه: مسلم (۱۸/۷۳۳) وأحمد (۲۶۴۴۲) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم.
(۱۳۹) أخرجه: ابن ابي شيبة (۱۲۵/۱۲) واسناده حسن كما قال الحافظ في (المطالب) (۴۳۲۶) والبوصيري (الاتحاف) (۲۷۱۹).

خوا ﷺ ومفاتی کرد خه لکی که به به یهک دهگه یشتن هه ندیکیان به هوی ومفاتی پیغمبهری خوا ﷺ سه ره خویشیان له یه کتر ده کرد.

عهباسی مامی پیغمبهری خوا ﷺ خه ویکی بینی دمفهرمویت: [له خه ومدا بینیم زهوی به چهنده ها گوریسی به هیز بهرز دهگرایه وه به ره و ئاسمان، ئه وه م گپرایه وه بو پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ذَاكَ وَقَاهُ ابْنُ أَخِيكَ))^(۳۷۰). واته: ئه وه کاتی نزیک بوونه وهی ومفاتی برزازه ته.

دایکی برواداران عایشه رضی الله عنها دمفهرمویت: [خه ویکم بینی و بو ئه بوبه کرم رضی الله عنه گپرایه وه، له خه ومدا بینیم: سن مانگ له ئاسمانه وه هاتنه باو هشم. ئه بوبه کر رضی الله عنه فهرمووی: گهر خه وه کهت راست بیت چاکترین سن کهسی ناو خه لکی زهوی له زووره که تدا دنیزریت...]. ئه وه بوو دواتر پیغمبهری خوا ﷺ تیدا نیژرا^(۳۷۱).

عهباسی مامی پیغمبهری خوا ﷺ پرسیاریکی تاقیکردنه وهی کرد له پیغمبهری خوا ﷺ تا بزانی تاجهند ماوهی ماوه له دونیادا و دمفهرمویت: [وتم: دمبیت بزانه ماوهی پیغمبهری خوا ﷺ له ناوماندا چهندی ماوه وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ [دهبینم موسولمانان خوین و ته پوتوزیان ئازاریان داویت، ئه ی بو که پریک ساز ناکهیت] تا [له وی وه فسهیان له گهل بکهیت] تا ته پوتوزیان وه ده مه قاله یان لیت دوور بیت؟ فهرمووی: ((لَا إِزَالَ بَيْنَ أَظْهُرِهِمْ وَاللَّهِ لَأَدْعَنَّهُمْ يَنَازِعُونِي رِدَائِي، وَيَطُونُ عَقْبِي، وَيَعْشَانِي غُبَارُهُمْ، حَتَّى يَكُونَ اللَّهُ تَعَالَى هُوَ الَّذِي يُرِيحُنِي مِنْهُمْ)). قَالَ: فَعَلِمْتُ أَنَّ بَقَاءَهُ فِينَا قَلِيلٌ،^(۳۷۲). واته: بهرده وام من له ناویان دمبم، سویند به خوا لییان دهگه پریم عهباکه م پراکیشن و به ده دورمدا بین و ته پوتوزیان به روومدا بیت تا خوای گه وره دم حه وی نیته وه لییان)). ئیتر منیش ئه و کاته زانیم مانه وهی له ناوماندا که میکی ماوه....].

(۱۷۷۰) أخرجه: البزار (۸۴۴) وقال الهيثمي (المجمع) (۲۳/۹): رواه البزار والطبراني ورجالهما ثقات.
(۱۷۷۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۷/۲۳) والحاكم (۶۲/۳) رقم رقم (۴۴۵۶، ۴۴۵۸) وقال محققه: اسناده صحيح. والبيهقي (الدلائل) رقم (۳۲۹۹) وقال محققه: اسناده صحيح.
(۱۷۷۲) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۵۴)، وابن ابي شيبه (۲۵۶/۱۳) والبزار (۲۴۶۷)، والدارمي (المسند) (۷۶)، وقال صاحب (زوائد عبدالرزاق) (۱۰/۱۰۱): يتقوى بشاهده، وقال محقق (الدارمي) (۲۱۴/۱۰): أخرجه: البزار باسناد صحيح، وصحح اسناده أيضاً كل من: الحافظ (المطالب) (۴۳۲۲) والبوصيري (الاتحاف) (۲۷۷۰).

پیغمبهری خوا ﷺ خهویکی بینی و بههویهوه پینهکهنی تا وهفاتی کرد، دمهفرمویت: ((إِنِّي أُرِيتُ فِي مَنَامِي كَأَنَّ بَنِي الْحَكَمِ بْنِ أَبِي الْعَاصِ يَنْزُونَ عَلَيَّ مِنْبَرِي كَمَا تَنْزُو الْقِرَدَةُ)) قَالَ كَعْبُ: (فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ مُسْتَجْمِعًا صَاحِبًا حَتَّى تُؤْتِيَ) (٣٣١). واته: (له خهومدا بینیم تیره ی بهنولحهکهمی کورپی ئەبو عاص وهک مهیمون باز بازیانیان دهکرد بهسەر مینبهرهکهمهوه) کهعب ﷺ دمهفرمویت: (ئیتیر له دواى ئەوهوه رووی نهداوه و ههرگیز نهبینرا پیغمبهری خوا ﷺ بهتهواوی پیکهنیئت).

رُوْزَيْكُ لَهُ وَ مَاوَهيدا چوو نوئیزی لهسەر شههیدهکانی ئوحوود کرد وهک خواحافیزی و مائئاواوی، عوقبهی کورپی عامیر ﷺ دمهفرمویت: [رُوْزَيْكُ پیغمبهری خوا ﷺ چوو نوئیزی مردووی لهسەر شههیدهکانی ئوحوود کرد وهک مائئاواوییهک، پاشان هاته سەر مینبهر وه فهرمووی: ((إِنِّي فَرَطْتُ لَكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ، وَإِنْ عَرَضَهُ كَمَا بَيْنَ إِيْلَةَ إِلَى الْجُحْفَةِ وَإِنِّي أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ خَزَائِنِ الْأَرْضِ، أَوْ مَفَاتِيحَ الْأَرْضِ، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تُشْرِكُوا بَعْدِي، وَلَكِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنَاقَسُوا فِيهَا [وَتَقْتُلُوا فَتُهْلِكُوا كَمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ]] (٣٣٢). واته: من پێستان دهکهوم وه من شایهتیم لهسهرتان وه من سویند بهخودا ئیستا تهماشای ههوزهکهم دهکهم [پانتاییهکهی وهک نیوان ناوجهی ئیله بۆ ناوجهی جوحفهیه] وه من کلیلی گهنجینهکانی خهزینهکانی زهویم پیدراوه، وه سویند به خوا من ناترسم هاوتا بۆ خودا دابنن له دواى من بهلکو دهرترم ئیوه مملانی لهسەر دونیا بکهن [و یهکتری لهسەر بکوژن وه به هویهوه له ناویچن وهک ئەوانه ی پیش ئیوه له ناو چوون].

پیش یهک رُوْزُ له نهخوشییهکهی پیغمبهری خوا ﷺ فهرامانی پیکرا تا بجیئت بپاریتهوه وه داواى لیخوشبوون بکات بۆ ئەوانه ی له گۆرستانی بهقیعدان: ئەبو موهیهبه ﷺ دمهفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له نیوهی شهودا ناردی به دوامدا و چوومه خزمهتی و فهرمووی: ((ئهی ئەبو موهیهبه فهرامانم پێ گراوه برۆم داواى لیخوش بوون بکهم بۆ (مردوانی گۆرستانی) بهقیع بابیهکهوه برۆین)). منیش له خزمهتیدا رۆیستم [له نیوهی شهودا] تا چوووه ناوهراستی گۆرستانهکهو فهرمووی:

(١٧٧٣) أخرجه: الحاكم (٤٨٠/٤) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي وإبدهما الشيخ الالباني يرحمه الله في (الصحيحه) (٣٩٤٠).

(١٧٧٤) أخرجه: البخاري (٣٣٤٤، ٦٥٩٠) ومسلم (٢٢٩٦).

((السَّلَامُ عَلَيْنُكُمْ يَا أَهْلَ الْبُقْعِ لِإِهْنِيءِ لَكُمْ مَا أَصْبَحْتُمْ فِيهِ مِمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ فِيهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَنْجَاكُمْ اللَّهُ مِنْهُ [أَقْبَلَتْ الْفِتْرُ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يَتَّبِعُ أَوْلَهَا خِرْمًا، الْآخِرَةُ شَرٌّ مِنَ الْأُولَى]).

واته: سلأوتان لیبیت نهی [خه لکی] به قیغ، بیرۆزتات بیت نه وهی که ئیستا تیایدا دهژین (بهراورد به وهی هیشتا زیندوان تییدا دهژین) [گهر دزمانن خودا ئیوهی له چی رزگار کردوه] نازاوه و [تافیگردنه وهی گران] ی وا که دیت وهک پارچه شهوی تاریک دواهمینیان به دوا یه که میندا دهروات وه دواهمینیان خراپتره له یه که مینیان [پاشان رووی کرده من و فهرمووی: (نهی نه بو موهیهیبه من سهر پشک کرام له نیوان کللی خه زینه کانی دنیا و مانه وهی ههتا هه تایم و پاشان به ههشت وه له نیوان گه یشتنه وهم به خودای خوّم و به ههشت)]. منیش وتم: به باوک و دایکه وه فیدات بم کللی خه زینه کانی دنیا و مانه وه تییدا به ههتا هه تایم و پاشان به ههشت، تو نه وه یانت هه لبراردایه! فهرمووی: ((نا سویند به خوا نهی نه بو موهیهیبه من گه یشتنه وهم به خودا و به به ههشتم هه لبرارد)) پاشان داوای لیخوش بوونی کرد بو خه لکی به قیغ دواتر رویشتن [کاتیک رۆژ بووه وه] پیغمبری خوا ﷺ نه وه نه خویشیهی دهستیپیکرد که به هویه وه خودا بر دیه وه بو لای خوئی^(١٧٥).

سه ره تای نه خویشیه که ی

له رۆژی شه ممی بیست و دووی مانگی سه فهر، یه که م رۆزی نه خویشیه که ی پیغمبری خوا ﷺ دهستیپیکرد^(١٧٦). دایکی برواداران عانیسه ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبری خوا ﷺ بیشتر گهر به بهرده می ماله که مدا برۆیشتایه وشه یه کی پی ده وتم [که جیی دلخویشیم ده بوو] وه خودا ده یکرده سوود بوّم، رۆژیک به بهرده م ماله که مدا رویشت و هیچی نه فهرموو بو جاری دووه میس هه روها وه بو جاری سییه میس هه روها. به خزمه تکاره که م وت: نزیک له دمرگاکه له ناو ماله وه جیگه یه که م بو داخه و سه رم پیچا (له ژانه سه ردا) [له سه ر نه وه جییه م خه وم

(١٧٧٥) أخرجه: أحمد (٤٨٩/٣)، والدارمی (٧٩) وقال محققه: اسناده جید، والحاكم (٥٦/٣) رقم (٤٣٨٣) وصحه ووافقه الذهبی، والطبرانی (الکبیر) (٨٧١، ٨٧٢/٢٢)، والنسائی (٦٣/٤) والبیهقی (الدلائل) (٣١٥١) وقال محققه: اسناده حسن، وكذا قال ایضاً صاحب (السیره فی مصادرها الاصلیه) (ص: ٦٨٧).

(١٧٧٦) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣٢٤٤)، وصحح اسناده كلاً من الحافظ في (الفتح) (١٦٣/٨) والسيوطي (تدريب الراوي) (٣٥٢/٢).

لێکەوت[١٣٣].

رۇژیک پیغمبەری خوا ﷺ لە دواى ناشتنى تەرمیک لە بەقیع گەراپەوه و هاتە ناو ماڵ و تەماشای کردم سەرم دەمەشا و دەم وت: ئای لە ئازارى سەرم [فەرمووی: ((عائیشە گەرفت جییە؟)) وتم: سەرم دیشێ] فەرمووی:]: ((بەلکو عائیشە سویند بەخوا من سەرم زۆر دیشیت] بەلام لەگەڵ ئەوهدا ج زیانیکت پێ دەگات گەر پێش من بمریت من دەت شۆم و نوێژت لە سەر دەکەم و دەت نێژم [و دوعات بۆ دەکەم و داواى لیخۆشبوونت بۆ دەکەم]](١٣٣٨). منیش وتم: [ئەى رۆلەرۆ سویند بە خوا گومانم وه هایه که تۆ مردنى منت پێ خوڤه] ئەئى لە بەرچاومە سویند بە خوا گەرواش بکەیت دەگەرپیتەوه مالهکەم وه لەگەڵ هەندیک لە هاوسەرەکانت دەبیت. پیغمبەری خواش ﷺ زەردەخەنەیهکی کرد و فەرمووی:]((بەلام من بەراستی سەرم ژان دەگات دەمەوێت بنیرم بە دواى ئەبوبەکر و کورەکەیدا و بیکەمە جئ نشینی خۆم نەوهک کەسانیک قسەلۆکی جیاواز بلێن و ئاواتخاوەکانیش ئاواتى بۆ بخوازن] ئیتر ئازارى نەخۆشییەکەى دەستیپیکرد[١٣٣٩]. [و هەر بەنۆبە هەر جارەى لای یەکیک لە هاوسەرەکانى دەمایهوه، نەخۆشیهکەى زۆرگراى بوو کاتیک لە مالى مەیمونە دابوو بۆیه هاوسەرەکانى بانگ کرد[١٣٤٠] [و پرسىارى لیدەکردن: ((ئایا بەیانى من لە کوئ دەبم، ئایا بەیانى من لە کوئ دەبم؟)) ئەوانیش مەبەستەکەى تیگەیشتن[١٣٣٨] [داواى لیکردن رینگەى بدن لە ماوهى نەخۆشیهکەیدا لە مالى من بمانیتهوه] [و ئەوانیش هەموو لهوئ سەردانى بکەن] لە گێرانهوهیهکی تردا: [..لهوه به دواوه چەند رۇژیکى کەمى نەبرد [چوار کەس] بەدەسته بەره لە پۆشاکەکەیدا هیئایانە مالهکەى من، و ئینجا داواى هاوسەرەکانى کرد [کاتیک هەموویان هاتن] فەرمووی: ((من نەخۆش کەوتووم و ناتوانم بەسەرتاندا بگەرێم بۆیه هەمووتان رینگەم بدن تا لای عائیشە بمانمەوه)). [هەموو وتیان بەئى باشه[١٣٣٩].

(١٧٧٧) أخرجه: أحمد (٢٥٨٤٠) وقال محققوه: اسناده حسن.

(١٧٧٨) أخرجه: البخاري (٧٢١٧) ومسلم (٣٢٨٧).

(١٧٧٩) أخرجه: البخاري (٥٦٦٦) وأحمد (٥٢/٦)، وابن ماجه (١٣١٠)، وابن هشام (٦٤٢/٢) واسناده صحيح كما في (صحيح

السيرة) (٨٦٨)، والنسائي (الكبرى) (٧٠٤٢، ٧٠٤٣).

(١٧٨٠) أخرجه: البخاري (٧٢١٧، ٥٦٦٦) ومسلم (٣٢٨٧).

(١٧٨١) أخرجه: البخاري (٤٤٣٩، ٤٤٤٢، ٦٦٦٤) ومسلم (٩١/٤١٨).

(١٧٨٢) أخرجه: أحمد (٢٥٨٤٠) وقال محققوه: اسناده حسن، وابوداود (٢١٣٧) وابن سعد (٢٣٢/٢) وابويعلی (٤٩٦٢).

زهیدی کوری ئەسلەم ﷺ دەفەرمویت: [پێغەمبهری خوا ﷺ له نەخۆشیەکهیدا جارێک هاوسەرەکانی لەلای کۆبوونەوه، له ناویاندا یەکیک له هاوسەرەکانی سەفیهی کچی حوییهی فەرمووی: ((ئەی پێغەمبهری خوا ﷺ سویند به خوا من خۆزگه دەخوایم ئەو ئازارە تۆ به منەوه بووایه. هاوسەران هەموویان بە تیلە چاوی تەماشای یەکتریان دەکرد. پێغەمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((هەموو ئاو له دەمتان وەر بدەن)) وتیان: بەهۆی چیهوه ئاو له دەمتان وەر بدەن؟ فەرمووی: ((مَنْ تَعَاْمَزْ كُنْ بِهَا وَاللَّهِ إِنَّهَا لَصَادِقَةٌ))^(۷۸۲). واتە: بەهۆی تەماشاکردنی یەکتریان بە تیلە چاوی سویند به خوا ئەو راست دەکات).

دایکی براداران عایشە ﷺ دەفەرمویت: [پێغەمبهری خوا ﷺ هەرکات ئازاریکی هەبووایه سورمەکانی ئیخلاص و فەلەق و ناسی دەخویند به ناو هەردوو دەسیدا و پاشان فۆی پیاوێکی بەهێنا به هەموو لاشەیدا، لهو نەخۆشیەیدا که تێیدا کۆچی کرد من هەردوو دەستی پێغەمبهری خوا ﷺ کۆدەکردەوه و [ئەو سورمەتانەم پیاوێکی سویند و فووم پیاوێکی سویند] و دەستی خۆیم دەهێنا بەسەر ئازارەکهیدا [بە ئومیدی بەرەگەتەکهی]^(۷۸۳). دواتر پلە گەرمی پێغەمبهری خوا ﷺ بەرز دەبووێهوه و تايەکهی زۆر دەبوو، فاتمە کچی یەمان ﷺ دەفەرمویت: [من و [هەندیک له نافرەتان] چوینە سەردانی پێغەمبهری خوا ﷺ له نەخۆشیەکهیدا، تەماشامان کرد لەرزوتایەکهی زۆر پەرهی سەندوووه [و هەناسە دەدا وەک یەکیک میوز له ناو دەمیدا بێت]^(۷۸۴). بێنیمان کونەیهک ئاوی بۆ هەلۆاسراوه دۆپ دۆپ ئاوهکهی بەسەریدا دەتکیت بە هۆی زۆری لەرزوتاکەیهوه. له گێرانەوهیهکی تردا: [کونەیهک ئاوی بەداریکەوه بۆ هەلۆاسرابوو ئەویش له ژێردا پال کەوتبوو ئاوهکەش دۆپ دۆپ بەسەر دایدا دەرژا] وتیمان: ئەی پێغەمبهری خوا ﷺ لەرزو تاکەت زۆر لەسەرت توندبووه گەر داوات کردبایه له خوا تا لێتی دوور بخاتەوه و چاک بوویتایهتەوه، فەرمووی: ((له نیاوان خەلکیدا توندترین بەلای بۆ پێغەمبەرانی پاشان بۆ ئەوانە که له دواي ئەوانن پاشان بۆ ئەوانە له دواي ئەوانن))^(۷۸۵).

(۱۷۸۳) أخرجه: ابن سعد (۵۷/۴) وقال الحافظ في (الاصابة) (۳۴۷/۴) (۶۵۰): اسناده حسن.

(۱۷۸۴) أخرجه: البخاري (۴۴۳۹) ومسلم (۲۱۹۲) وانظر: (صحيح ابن ماجه) (۲۸۴۴).

(۱۷۸۵) أخرجه: أحمد (۳۴۱۰۳) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، والنسائي (الكبرى) (۷۰۸۸).

(۱۷۸۶) أخرجه: أحمد (۲۷۰۷۹) وقال محققوه: اسناده حسن، والنسائي (الكبرى) (۷۴۹۶) والحاكم (۴۰۴/۴) وقال الحافظ

(الاصابة) (۳۸۵/۴): اسناده قوي، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحة) (۱۴۵): اسناده حسن.

زیادبوونی لهرزووتاکهی

پیش پینج رۆژ له وفات کردنی^(۱۷۸۷) لهرزووتای پیغمبهری خوا ﷺ زۆر بهرز و توند بووهوه و به هۆیهوه دهبورایهوه: دایکی برواداران عائیشه ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ دهیضرموو: ((له چهوت بیری جیاواژ] چهوت گۆزه ی سهر نهکراوه ئاوم بۆ بهینن تا پشوو بهم و بچهویمهوه و بریار و وهسیه تم بگهیهنمه خه لکی)) دهفهرمویت: ئیمهش له تهشتیکی مسی چهفصه دا دامان نیشانده و ئاوی گۆزهکانمان پێدا دهپرژاند تا ئیشارهتی بۆ کردین بهسه [پاشان پیغمبهری خوا ﷺ چوو دهروه و.... سهری بهست بوو نه نصاریهکان به خۆیان و گه نهجهکانیانهوه هاتنه پیشوازی و فهرمووی: ((سویند بهوهی گیانی موحه ممه دی به دهسته من خۆشم دهوین... دوو تا سی جار دووباره ی کردهوه...))^(۱۷۸۸).

[پاشان پیغمبهری خوا ﷺ چوو سهر مینه بهرکه ی دانیشته [و سهری به قوماشیکی رهش بهستبوو]^(۱۷۸۹). هه موو خه لکی له چوار دهوری دانیشتن و لئی کۆبوونهوه، سهرتا پیغمبهری خوا ﷺ سوپاس و ستایشی خودای کرد و داوای لیخۆشبوونی بۆ شههیدهکانی ئو خود کرد وه [دوعای بۆ کردن] و پاشان فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ عَبْدًا بَيْنَ أَنْ يُؤْتِيَهُ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا [وَزَيْتَتِهَا] مَا شَاءَ وَبَيْنَ لِقَائِهِ، (و ما عنده) فَاخْتَارَ لِقَاءَ رَبِّهِ)) واته: خودا بهندهیهکی خۆی سهر پشک کردوو له نیوان نهوهی جوانی ژیا نی دنیا هه لئیریت یان گه یشتنهوه به خوا هه لئیریت به لام نهو گه یشتنهوهی به خودا [و نهوهی لایهتی] هه لئیراد)) نه بو به کر ﷺ گریاو وتی: [هه موومان ده بینه فیدات به باوک و دایک و خۆمان و سامانمانه وه]^(۱۷۹۰).

ئه بو سه عیدی خودری ﷺ دهفهرمویت: ئیمه سه رسام مابووین له م کاره ی نه بو به کر ﷺ و خه لکی ده میان وت: ته ماشای نهو به سالآچوو به کهن پیغمبهری خوا ﷺ باسی یه کێک له بهندهکانی خودا دهکات سه رپشک کراوه یان ژیا نی دنیا

(۱۷۸۷) انظر: (الرحیق المختوم) (۵۳۱).

(۱۷۸۸) أخرجه: أحمد (۱۵/۳)، وابن حبان (۷۲۱/۱) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۷۸۹) أخرجه: البخاري (۳۴۲۹).

(۱۷۹۰) أخرجه: الدارمي (۷۷) وقال محققه: اسناده حسن.

هەلبژێریت یان ئەوەی کە لەلای خودایە. بەلام ئەویش دەئێت: دەبینە فیدات بە دایک و باوکمانەوه. ئەبۆبەکر رضی اللہ عنہ لە هەموومان زانتر بوو، چونکە ئێمە نەماندەزانی ئەو بەندەمیە خودی پيغمبەرى خوا ﷺ خۆیەتی.

لەویدا پيغمبەرى خوا ﷺ بە ئەبۆبەکر رضی اللہ عنہ فەرموو: ((بئى دهنك به ئه‌ى ئەبۆبەکر [مەگرى] متمانه پيکراوترين مرؤف لەناو خەلکیدا لەلای من لە ھاوڕێیەتی و سامانیدا ئەبۆبەکرە [ئەى خەلکینە من براو ھاوڕێم لە نیاوانتاندا هەبوو، وە من خۆم بێبەرى دەکەم لەوەى کە هەرە خۆشەویستم لەناوانتاندا هەبوویت جگە لە خودا]^(۱۷۹۱) وە من [جگە لە خوا] یەکیکم بکردایەتە خۆشەویستەری کەس لەلام ئەو کەسە تەنھا ئەبۆبەکر دەبوو بەلام ئەوەى نیاوانمان تەنھا خۆشەویستی و براوەتی ئیسلام بوو، نابیت لەمژگەوتدا هیچ یەکیک لە دەرگا تايبەتییەکان بەمینیتهوه بە کراوھیی جگە لە دەرگاکی ئەبۆبەکر]^(۱۷۹۲).

[ئاگادارین کەسانی پيش ئیوه گۆرى پيغمبەرانیان و پیاوچاگانیان دەکرده مژگەوت، ئاگادارین ئیوه گۆرەکان مژگەوتیان (بەسەرەوه دروست نەکەن) من داواتان لێدەکەم کارى وەها نەکەن]^(۱۷۹۳) [ئامۆژگاریتان دەکەم لەگەڵ ئەنصارییەکان باش رەفتار بکەن، ئەوان سفرەى خوانى خواردن و کیفى تیرەکانى منن [کە بۆ لایان ھاووم]^(۱۷۹۴) ئەوان ئەو ئەرکەى لەسەریان بوو بەجیيان گەیاندوو و تەنھا ئەو ماوه کە مافی خۆیان وەرگیرن بە هەموو کاریکی چاکەکارانیان قایلین و چاوپۆشى لە کەم و کورتى و خراپەکارانیان بکەن]^(۱۷۹۵) لە گێرانه و مەیهکی تردا دەفەرمویت: (([خەلکی زۆر دەبن و پشتیوانانى ئەنصار کەم دەبنەوه بە وێنەى خوێ لە خواردندا، هەر کەسێک لە ئیوه کاریکی ئەوانى کەوتەلا دەیتوانى سوودو زیان بەیەکیک بگەیهنیت باچاکەى چاکەکارانیان قبول بکات وە چاوپۆشى بکات لە خراپە و کەم و کورتى خراپەکارانیان]^(۱۷۹۶).

(۱۷۹۱) أخرجه: البخاري (۴۶۶۱) ومسلم (۵۳۲).

(۱۷۹۲) أخرجه: البخاري (۴۶۶) واللفظ له ومسلم (۲۳۸۲).

(۱۷۹۳) أخرجه: مسلم (۵۳۲) وابي عوانة (۴۰/۱) واللفظ له، والنسائي (۲۴۲/۲).

(۱۷۹۴) أخرجه: الدارمي (۸۲) وقال محققه: رجاله ثقات.

(۱۷۹۵) أخرجه: البخاري (۳۷۹۹) و (۳۸۰۱).

(۱۷۹۶) أخرجه: البخاري (۳۶۸۲، ۳۸۰۰) ومسلم (۲۵۱۰).

ئیبنو عەباس ﷺ باسی دانیشتنی کۆتایی پیغمبهری خوامان ﷺ بۆ دەگیریتەوه هەرچەندە فهرموودهکەش (لاوازه) دمفەرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ لەسەر مینبەرەکەیدا بوو فەرمووی: ((...هەر کەسێک قامچیەکم لە پشتی داوه ئەوەتا پشتەم با بێت تۆلەى خۆیم لى بکاتەوه وه هەر کەسێک وتەیهکی نەشیاووم بە کەسایەتى وتبیت با بێت تۆلەى خۆیم لى بکاتەوه، وه هەر کەسێک سامانیکم لى بردبیت با بێت تۆلەى خۆى بکاتەوه...))^(۱۷۹۷).

تا دەهات نەخۆشى و نازارەکەى پیغمبهری خوا ﷺ زیاتر و توندتر دەبوو، دایکی برواداران عائیشە ﷺ دمفەرمویت: [نەم بینووه هیچ کەسێک نازاری بەسەرەوه توند تر بووبیت بە وینەى نازاری پیغمبهری خوا ﷺ]^(۱۷۹۸).

ئیبنو مەسعود ﷺ دمفەرمویت: [چوومه زوورەوه (بۆ سەردانى) پیغمبهری خوا ﷺ ئیش و نازاری نەخۆشیەکەى زۆر لەسەر گرانبوو، دەستم لێدا و وتم: تۆ ئیش و نازارت زۆر زۆره فەرمووی: ((ئیش و نازاری من بە وینەى ئیش و نازاری دوو پیاوی ئیومیه)) وتم: ئەوه لەبەر ئەوەیە کە تۆ دوو پاداشتت هەیه؟ فەرمووی: ((أَجَلٌ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا عَلَى الْأَرْضِ مُسْلِمٌ يُصِيبُهُ أَدَى مِنْ مَرَضٍ فَمَا سِوَاهُ إِلَّا حَطَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تحط الشجرة ورقها))^(۱۷۹۹) واتە: بەلێ سویند بەوهی گیانی منى بەدەسته هەر موسولمانێک لەسەر ئەم زەوییهدا تووشی هەر نازاریک بێت بە هۆى نەخۆشى یان هەر شتیکی ترەوه خودا (بە هۆیەوه) تاوانەکانى هەلدهومرینیت وهك چۆن درەخت گەلاکانى هەلدهومریت)).

ئەبو سەعیدی خودری ﷺ دمفەرمویت: [چوومه زوورەوه بۆ سەردانى پیغمبهری خوا ﷺ دەستم لێدا لەسەر پیخەفەکەیهوه هەستم بە گەرماییهکی زۆر دەکرد، وتم: ئەى پیغمبهری خوا ﷺ ئای چەندە گەرمایى لاشەت زۆره؟ فەرمووی: ((بەلێ ئیمە بەوجۆرهین بەلامان لەسەر گران دەکریت و پاداشتمان بۆ زیاد دەکریت))

(۱۷۹۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۸۰، ۷۱۸/۱۸) و (الاوسط) (۱۰۴/۳) وابويعلی (۶۸۲۴) وقال محققه: اسناده ضعيف،

والبيهقي (الدلائل) (۱۳۷۱) وقال محققه: اسناده ضعيف، وقال الحافظ ابن كثير (البدایة) (۳۲۳/۵) سندە غریب.

(۱۷۹۸) أخرجه: البخاري (۵۶۶۶)، ومسلم (۲۵۷) والترمذي (۲۳۹۹).

(۱۷۹۹) أخرجه: البخاري (۵۶۶۷، ۵۶۶۰) ومسلم (۲۵۷۱) وأحمد (۳۱۱۸) وقال محققوه، اسناده صحيح على شرطهما.

وتم: ئەى پيغمبهرى خوا ﷺ كئ لهناو خهلكيدا بهلاى له ههمووان گهورمترى توندتره؟ فهرمووى: ((پيغمبهران)) وتم: ئەى پيغمبهرى خوا ﷺ ئەى كئى تر له دواى ئەوانن؟ فهرمووى: ((پياوچاكان)) وتم: ئەى كئى له دواى ئەوانه؟ فهرمووى: ((زانايان))^(١٨٠٠) ئەوان كهسى ومهاييان له ناودابوو [تووشى ئەسپى دەبوو تا به هۆيهوه دەى كوشتا] ((إِنْ كَانَ أَحَدُهُمْ لِيُبْتَلِيَ بِالْفَقْرِ، حَتَّىٰ مَا يَجِدُ أَحَدَهُمْ إِلَّا الْعَبَاءَةَ يَحُوبُهَا، وَإِنْ كَانَ أَحَدُهُمْ لَيَفْرَحُ بِالْبَلَاءِ، كَمَا يَفْرَحُ أَحَدُكُمْ بِالرَّخَاءِ))^(١٨٠١) واته: وهكهسى وایان ههبوو تووشى ههژارى هاتبوو به هۆيهوه عهبايهكى دهست نهدهكهوت تا خوئى پيداپوشيت، بهلام ههريهكه لهوان خوئشالتربوو بهو بهلايه وهك ئيوه خوئشالتن بهو سهرومت و سامانهتان].

له گيرانه وهيهكى تر دا: سهعد ﷺ دهفهرموويت: [وتم: ئەى پيغمبهرى خوا ﷺ كئ لهناو خهلكيدا توند ترين بهلاى دهبيت؟ فهرمووى: ((لَأَنْبِيَاءَ، ثُمَّ الْأُمَّتُ قَالِ الْأُمَّتُ، يُبْتَلَى الْعَبْدُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صُلْبًا، اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةً، ابْتَلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ، حَتَّىٰ يَبْرُكُهُ مَشِي عَلَى الْأَرْضِ، وَمَا عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَةٍ))^(١٨٠٢) واته: پيغمبهران پاشان چاكترينتان ئينجا چاكترا، ههموو بهندهيهك به ئاستى ديندارى خوئى تافيدهكريتتهوه وه گهر له دينداريهكهيدا (رهق و سهخت) بوو بهلاكهشى به هيزو توند دهبيت وه گهر له دينداريهكهيدا نهرم بيت بهلاكهشى ههر بهو ئاسته دهبيت بهلاش له بهنده جيانايبتهوه تا واى ليدهكات بهسهر زهويدا بروت وه هيچ ههلهو تاوانئىكى بهسهروهو نهمينيت].

رؤزيك ههنديك له هاوهلانى هاتنه سهردانى، جابر ﷺ دهفهرموويت: [پيغمبهرى خوا ﷺ نهخوش كهوت [لهو كاته دا ههنديك له هاوهلانى هاتنه خزمهتى] دهفهرموويت: نويزى دهكرد به دانيشتنانهوه نهبو بهكريش ﷺ (اللَّهُ أَكْبَرُ) هكانى نويزهكهى له دوايهوه به دهنگى بهرز دهوتهوه تا خهلكى گوئيان لئ بيت، دواتر... ئاماژهى بو كردين به

(١٨٠٠) أخرجه: البخاري (الأدب المفرد) (١٥٠)، والحاكم (٩١١)، وقال الذهبي (٩١١) على شرط مسلم وله شواهد كثيرة، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الدب المفرد) (٥٩٣).

(١٨٠١) أخرجه: ابن ماجه (٤٠٢٤) وابن حبان (٢٩٠١) وقال محققه: اسناده حسن والترمذي (٢٣٩٨) وصححه الحافظ في (الاحياء) (٢١٨/٤) والشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (٣٢٥٠) والصحيحه (١٤٤) والشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (٤١٤).

(١٨٠٢) أخرجه: ابن ماجه (٤٠٢٥) وابن حبان (٢٩٠١، ٢٩٠٠) وقال محققه: اسناده حسن.

دانيشتنهوه نوپزهكهمان كرد له دوايهوه، كاتيك سهلامى دايهوه فهرمووى: ((إِنْ كِدْتُمْ أَنْفًا أَنْ تَفْعَلُوا فِعْلَ فَارِسَ وَالرُّومَ يَقُومُونَ عَلَى مُلُوكِهِمْ، وَهُمْ قُعُودٌ فَلَا تَفْعَلُوا ائْتَمُوا بِأَيْتِكُمْ إِنْ صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا وَإِنْ صَلَّى قَاعِدًا فَصَلُّوا [قُعُودًا]))^(٨٠٦). واته: نزيك بوو كه ميك پيش ئيستا وهكو فارس و رومهكان رهفتار بكنه كه به پيوه دهوستان بهسهر پاشاكانيانهوه نهوانيش دانيشتبوون، ئيوه وامهكهن، وهك پيشنويزهكانتان بكنه گهر نهوان به پيوه نوپزيان كرد ئيوهش به پيوه نوپز بكنه وه گهر به دانيشتنهوه نوپزيان كرد ئيوهش به دانيشتنهوه نوپز بكنه)).

ئهبو تهلحه ﷺ هاته خزمهت پيغهمبهرى خُوا ﷺ سهردانى كرد پيغهمبهرى خُوا ﷺ پي فهرموو: ((سلاوى من بگهينه قهومهكته بهراستى نهوان نارامگرو بي تهماعن))^(٨٠٤).

سوراهى كورى ماليكيش ﷺ هاته سهردانى دهفهرمويت: [چوموه خزمهتى وتم: ئازهلئى ون بوو دينه سهر ئه وهوزه ئاوهى بو وشترهكانى خوم سازكردوو نايا من پاداستم دهست دهكهويت گهر تير ئاويان بكم؟ فهرمووى: ((بهئى تير ئاو كردنى ههموو جهرك گهرميك دهبيتته پاداخش بوئ))^(٨٠٥).

پيغهمبهر ﷺ دهيهويت نوسراويك له دواى خوئ بنوسيت

رؤزى چوار شهمهو پينج شهمهى پيش وهفاتي پيغهمبهرى خُوا ﷺ داواى كرد تا نوسراويكى بو بنوسريت: ئيبنو عهباس ﷺ دهفهرمويت: [پيغهمبهرى خُوا ﷺ ئازارهكهى زيادى كرد] و فهرمووى: ((وهرن با نوسراويكتان بو بنوسم تا سهرلى شيواو نهبن له دواى من)). عومهر ﷺ فهرمووى: [خهلكينه] پيغهمبهرى خُوا ﷺ ئازارهكه لهسهرى زيادى كردوو و قورنانتان لهلايه وه كتيبهكهى خواتان بهسه. نهوانهى لهوى بوون ناكوكى و دهمهقائى كهوته نيوانيان ههيان بوو دهى وت: وهرنه

(١٨٠٣) أخرجه: البخاري (٥٦٥٨) ومسلم (٨٢/٤١٢) وابن ماجه (١٢٤٠) (١٢٣٧)، وأحمد (٢٤٢٥٠) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما والحاكم (٣٠٧/٤) وابن خزيمة (١٦١٤).

(١٨٠٤) أخرجه: الحاكم (٧٩/٤) وصححه ووافقه الذهبي.

(١٨٠٥) أخرجه: عبدالرزاق (١٩٦٩٢) والنسائي (١٦٤/٥) والطبراني (الكبير) (٦٥٨٧) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترغيب) (٩٤٧) و (حجة النبي ﷺ) (ص:٤٣).

پیش تا پیغمبهری خوا ﷺ نوسراوهکەتان بۆ بنوسیت، هەشیان بوو قسەکەى عومەرى دەوتەوہ. کاتیک جیاوازی و دەنگە دەنگەکەیان درێژەى کیشا [کە ئەوہش کاریکى نەشیاوہ لە خزمەت پیغمبەراندان و تیان: پرسیار بکەن ئایا بپارەکەى فەرماوۆش کرد؟.

دواتر ئەوہیان لى دووبارە کردوہ لە ئەنجامدا پیغمبهرى خوا ﷺ فەرمووی: ((لیم گەرین ئەوہى ئیستا منى تیدام باشتەر لەوہى ئیوہ لە منى داوا دەکەن هەستەن بپۆن)). [بەلام پیغمبهرى خوا ﷺ نامۆزگارى کردن و فەرمووی: ((هاوتا بۆ خوا دانەران لە دورگەى عەرەب وەدەرنین وە ریزو پيشوازی لە وەفدەکان بکەن وەك و من ریزیان لیبگرن))^(۸۰۶).

چەندەها جار پیغمبهرى خوا ﷺ دەبوراہەوہ تا وایانزانى ئەوہ نەخۆشى (ذات الجنب) یەتى ئەویش لویەکە دروست دەبیت بە ھۆیەوہ خاوەنەکەى دەمریت و ھەندیکیش دەلین بى دەجیت نەخۆشى شیرپەنجەى ئیستا بیت.

دایکى بپرواداران عائیشە ؓ دەفەرمویت: [...پیغمبهرى خوا ﷺ کەلەکەى جارى وەها ھەبوو زۆر دەمەشاو دەمان وت: گورچیلەى دەمەشیت... رۆزیکیان پیغمبهرى خوا ﷺ زۆر بە توندی تووشى ئەو ئازارە ھات و بە ھۆیەوہ بپارەوہ، ئیمەش ترساین و خەلگیش ھەموو ترسان... وە وامان زانى تووشى نەخۆشى (ذات الجنب) بووہ وە دەرمانیکى ئەو نەخۆشییەمان لە رینگەى دەمیەوہ دەرخوارد دا^(۸۰۷). [پیغمبهرى خوا ﷺ بە ئیشارەت داواى لیکردین ئەوہ نەکەین. بەلام ئیمە وتمان: ئەو نەخۆشەو ئارەزووی دەرمانى نییە]^(۸۰۸).

باشان پیغمبهرى خوا ﷺ ئەو ئازارەى نەماو چاکبوو... وە زانى کە ئیمە ئەو دەرمانەمان داووتى [فەرمووی: کى ئەمەى ئەنجامدا؟]^(۸۰۹) [ئەمە کارى ئافەرتانیکە لەم لایەوہ گەراونەتەوہ (ئیشارەتى بۆ حەبەشە کرد) وە ئەسمائیان لە ناودا بوو.

(۱۸۰۶) أخرجه: البخاري (۳۱۶۸، ۴۱۶۸، ۴۱۶۹) ومسلم (۱۶۳۷).

(۱۸۰۷) في رواية: (انهم اذا بوا قسطاً بزيت فلدوه) أخرجه: الطبراني كما في (الفتح) (۱۸۶/۸).

(۱۸۰۸) أخرجه: البخاري (۶۸۹۷).

(۱۸۰۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۱۶۰) وقال محققه: اسناده حسن.

وتیان: ئیمه وامانزانی تووشی نهخووشی (ذات الجنب) بوویت^(۸۱۰). فهرمووی: ((ئیهه گومانتان وابوو خودا ئهوه بهسهه مندا زالبکات [ئهوه له شهیتانهومیه]^(۸۱۱) وخوا ههرگیز زالی ناکات بهسهه مندا و [بهوه سزام نادات] سویند بهوهی گیانی منی بهدمسته دهییت ههموو یهکیکی ئهم مائه ئهو دهرمانهی دهرخوارد بدرییت [به بهرچاوی خوومهوه] جگه له عهباسی مامی [چونکه ئهو ئامادهی ئهوکاره نهبوو]).

عائیشه ﷺ دهفهرمویت: ئهو رۆژه ههموو ئهو پیاوانهی لهویدا ئاماده بوون یهک به یهکیان ئهو دهرمانهیان دهرخوارد درا.... ههرچهنده پایهداری زۆریشیان له نیواندا بوو... دواتر ئهو دهرمانه دهرخواردی ههموو هاوسهرهکانی پیغمبهری خوا ﷺ یهک بهیهک درا... تا گهیشه یهکیکیان [ناوی (مهیمونه) بوو]^(۸۱۲). ئهو وتی: سویند به خوا من بهرۆزووم! وتمان: گومانت خراب و ناراسته گهر وا بزانییت ئیمه وازت لیدههینین له دواي سویندهکهی پیغمبهری خوا ﷺ. سویند به خوا دهرمانهکهشمان دهرخواردی ئهویشدا ههرچهنده بهرۆزوش بوو]^(۸۱۳).

لهو نهخووشیهدا پیغمبهری خوا ﷺ داواي کرد نامهیهکی بۆ بهینن تا له نامهکهیدا بریار بدات که ئهوبهکر ﷺ دهییت بکریته جینشین لهداواي خوی:

دایکی برواداران عائیشه ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ...باوک و براهتم بۆ بانگ بکه تا نوسراویک بۆ ئهوبهکر بنوسم، من دهترسم یهکیک ئاواته خوازبیت و بلایت من شیاوترو له پیشترم بۆ ئهو کاره، خواو برواداران به جگه له ئهوبهکر بهکهسی تر رازی نابین]]^(۸۱۴).

له گیرانهومیهکی دایکی باومرداراندا عائیشه ﷺ دهفهرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ لهو نهخووشیهی که تییدا وهفاتی کرد فهرمووی: ((عهبدو لپهرحمانی کوری ئهوبهکر بۆ بانگ بکه تا نوسراویک بۆ ئهوبهکر بنوسم (واته: ببیته پیشهواي

(۱۸۱۰) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۵۴) واسناده صحيح كما في (الفتح) (۱۸۷/۸).

(۱۸۱۱) أخرجه: الحاكم (۴۰۵/۴) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي.

(۱۸۱۲) أخرجه: أحمد (۲۴۸۷۰) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۸۱۳) أخرجه: ابويعلی (۴۹۳۶) وقال محققه: اسناده حسن، والحاكم (۲۰۲/۴) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان

(۶۵۸۷) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما وقال الحافظ (الفتح) (۳۶۳/۱۰): اسناده حسن.

(۱۸۱۴) أخرجه: أحمد (۲۵۱۱۳) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما، ومسلم (۲۳۸۷)، والنسائي (الكبرى) (۷۰۸۱).

موسولمانان لە دواى من) تا هيچ يەككە لە موسولمانان ناكۆك نەبن لەو بارهيهوه لە دواى من (پاشان فەرمووى): لىي گەري پەنا بە خوا برواداران ناكۆك نابن سەبارەت بە ئەبوبەكر)) [(۳۸۵).

هەروەها لە گيرانهوميه ئى تردا هاتوو: [فەرمووى: ((برۆن ئەبوبەكر و كورەكەيم بۆ بانگ بكەن با نوسراويكەم بۆ بنوسيت بۆ ئەوهى هيچ چاوجنۆك و خۆزگە خوازك چا و نەبرنە پيشهوايهتى ئەبوبەكر.... پاشان فەرمووى: ((خودا ئەوه قبول ناكات و موسولمانانيش هەروەها...)) [(۳۸۶).

لەو نەخۆشيهيدا داواى عوسمانى كرد و بەئىنى لىومەرگرت:

دايكى باومەرداران عائيشه ﷺ دىفەرمووت: [پيغمبەرى خوا ﷺ لە نەخۆشيهكەيدا فەرمووى: ((پيم خۆش بوو ئىستا هەندىك لە هاوولانم لەلام بوونايه)) وتمان: ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ ئەبوبەكرت بۆ بانگ بكەين؟ ئەو بىدەنگ بوو. وتمان: عومەرت بۆ بانگ بكەين؟ هەر بىدەنگ بوو. پاشان وتمان: عەلىت بۆ بانگ بكەين؟ بەلام هەر بىدەنگ بوو. وتمان: عوسمانت بۆ بانگ بكەين؟ فەرمووى: ((بەلى)) ئىتر ئىمەش كەسيكمان نارد بە دواى عوسماندا و... هات پاشان پيغمبەرى خوا ﷺ قسەى لەگەل دەگرد [و دەم و چاوى عوسمان زۆر تىكچوو] و پىي فەرموو: ((عوسمان گەر خودا رۆزك تۆى كرده پيشهواى موسولمانان و دوورووكان ويستيان لەو پيشهوايهتبهى كە خودا پىي بەخشيوت دوورت بخەنەوه تۆ دەستبەردارى ئەو پۆستە نەبىت بۆ ئەوان...

(ئەوهى سى جار دووبارە كردهوه). قەيس دەئيت ئەبو سەهلە بۆى باسكردووم عوسمان لەو رۆژەدا كە ئەو دوورووانە ئابلوقەى مالهكەيان دابوو ديفەرموو: پيغمبەرى خوا ﷺ بەئىنى لىومەرگرتووم منيش هەر لەسەر ئەو برپارەى دەرۆم. قەيس دەئيت: هەموو ئەو برپارە بەو نامۆزگارييهى پيغمبەرى خوا ﷺ تىدەگەيشتين [(۳۸۷).

(۱۸۱۵) أخرجه: ابن ابي عاصم (السنة) (۱۱۶۳) وقال محققه: حديث صحيح، والطيالسي (المسند) (۱۵۰۸).

(۱۸۱۶) أخرجه: أحمد (۲۴۷۵۱) وقال محققه: اسناده ضعيف.

(۱۸۱۷) أخرجه: أحمد (۲۱۴/۶) والترمذي (۳۷۱۱) وابن ماجه (۱۱۲) وابن حبان (۶۹۱۸) وقال محققه: اسناده صحيح على

شرطهما، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند محاليس) (۱۶۰۸).

پیغمبەری خوا ﷺ هاوسەرائی ئاگاداردەکردووە سەبارەت بە خرابترینی خەلکی لە لای خودا لە قیامەتدا: دایکی بروداران عائیشە رضی اللہ عنہا دەفەرموئیت: [کاتی نەخۆشییەکی پیغمبەری خوا ﷺ، هەندیک لە هاوسەرائی باسی کەنيسەیهکیان دەگێرپایەووە کە لە خاکی حەبەشە بینویانە، لەوانە ئوم سەلمە و ئوم حەبیبە ئەوان چوو بوونە خاکی حەبەشە و باسی ئەو کەنيسەیهیان دەگێرپایەووە کە ناوی (ماریە) بوو وە باسی جوانی وینەکانیان دەگێرپایەووە، پیغمبەری خوا ﷺ سەری بەرزکردووە و فەرمووی: ((إِنَّ أَوْلَيْكَ، إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بَنُو عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، ثُمَّ صَوَّرُوا فِيهِ تَلْكَ الصُّورَ، أَوْلَيْكَ شَرَّارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ [عَزَّوَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ]))^(۸۸). واتە: ئەوانە گەر بیاوچاکێکیان لە ناودا بمریت مزگەوتێک یان (پەرستگایەکیان) بەسەر گۆرەکەیهووە دروست دەکردن ئەو وینەو نیکارانەیان تێدا دەکیشا، ئەوانە خرابترینی دروست کراوانن [لەلای خودا لە رۆژی قیامەتدا].

لە تیکرایی ئەو رۆژانەی کە پیغمبەری خوا ﷺ تێیدا نەخۆش بوو هەر خۆی پیش نویژی بۆ هاووەلانی دەکرد، تا ئیوارە ی ئەو رۆژی پێنج شەممەیه کە دوا هەمین پیش نویژی کردنی پیغمبەری خوا ﷺ بوو.

لوبابە ی دایکی ئیبنو عەباس رضی اللہ عنہما دەفەرموئیت: [گویم لیبوو پیغمبەری خوا ﷺ لە نویژی مەغریبدا سورمەتی: (وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا) ی دەخویند و ئەو هوش دوا هەمین پیش نویژی پیغمبەری خوا ﷺ بۆ هاووەلانی]^(۸۹).

(۱۸۱۸) أخرجه: البخاري (۱۳۴۱)، ومسلم (۵۲۸).

(۱۸۱۹) أخرجه: البخاري (۴۴۲۹) ومسلم (۶۶۲) وابوداود (۸۱۰) والترمذي (۳۰۸).

پیغمبهر ﷺ دهیهوئیت ئه بوکر پیش نوئیزی بکات بو خه لکی

له کاتی نوئیزی عیشادا^(۱۸۲۰). نه خووشی و ئازاره که ی پیغمبهری خوا ﷺ توندتربوو به هویه وه نهیتوانی بجیت بو مزگهوت و پیش نوئیزی بو هاوه لانی بکات: دایکی برواداران عائیشه ﷺ دهفهرموئیت: [پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((نایا خه لکی نوئیزان کرد؟)) وتمان نه خیر ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئه وان چاومروانن. فهرمووی: ((ناویکم بو بکه نه تهشتیکه وه [و ئاوی حهوت گۆزه ئاوم بو بهینن که سه ره کانیان نه کرابیته وه به لکو بتوانم بچم و (به ئینیان لیومر بگرم) وه وسیتیان بو بکه م])). ئیمهش له تهشته مسه که ی حفصه ی خیزانیدا دامان نیشانوو به رده وام ئاوی ئه و گۆزانه مان پیدا ده کرد تا به دهستی ئاگاداری کردینه وه به سه^(۱۸۲۱). به و جۆره خوئی شۆرد و ویستی ههستیه سه ر پئی به لام بورایه وه و پاشان هوشی هاته وه و فهرمووی: ((نایا ئه وان نوئیزان کرد؟...))^(۱۸۲۲). به و جۆره سی جار دووباره بووه وه، دواتر داوای کرد ئه بوبه کر ﷺ پیش نوئیزیان بو بکات.

عهبدوئلائی گوری زهمعه ﷺ دهفهرموئیت: [من و هندیك له موسولمانان له خزمه تی پیغمبهری خوا ﷺ بووین، کاتیک نه خووشیه که ی په ریشانی کردبوو، بیلال بانگیدا و پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((به یه کیک بلین پیش نوئیزیان بو بکات)) ئیتر منیش چووم و عومهرم له ناو خه لکه که دا دۆزییه وه، له وکاته دا ئه بوبه کر له وی نه بوو، به عومهرم ﷺ وت: عومهر برۆ پیش نوئیزی بو خه لکه که بکه. ئه ویش چوو دهستی پیکرد و وتی (الله اُکْبَر) عومهر پیاویکی دهنگ بهرز بوو کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ دهنگی ئه وی بیست فهرمووی: ((ئه بوبه کر له کوئیه خوداو موسولمانان به وه قایل نابن. دوو جار دووباره ی کرده وه پاشان: پیغمبهری خوا ﷺ له ده لاقه ی ژووره که یه وه سه ری دمرکرد و فهرمووی: ((نا نا با کوره که ی ئیبنو ئه بو قوحافه

(۱۸۲۰) أخرجه: البخاري (۶۵۵).

(۱۸۲۱) أخرجه: البخاري (۴۴۴۲، ۴۴۴۵) ومسلم (۹۱۰۹۳/۴۱۸).

(۱۸۲۲) أخرجه: البخاري (۱۹۸) ومسلم (۴۱۸).

(واتە: ئەبوبەكر) پيش نويزى بۇ خەلك بىكات)) ئەوھى بە تورمىيەوھ فەرمود))^(۸۲۲).
ئىتر لى دواى ئەو نويزى عومەرەوھ ﷺ ناردى بە دواى ئەبوبەكردا و ئەو پيش
نويزى بۇ خەلكى دىكردا^(۸۲۲).

عەبدوللاى كورى زەمە ﷺ دەفەرموئىت: [..دواتر عومەر بەمنى وت: ئەى
ھاوار كورەكەى زەمە چىت بەسەر من هينا. كاتىك تۇ بە منت وت سوئند بە
خوا من وامزانى كە پيغهمبەرى خوا ﷺ فەرمانى ئەوھى پىكردووئىت گەر لەبەر
ئەوھ نەبووايە من ھەرگىز پيش نويزىم بۇ خەلكەكە نەدەكردا منىش وتم: سوئند
بە خوا پيغهمبەرى خوا ﷺ ئەو فەرمانەى پى نەكردم بەلام كاتىك من ئەبوبكرم
نەبىينى لى ناو خەلكەكەدا تۆم بە شايستە ترين كەس زانى لى نىوانياندا بۇ پيش
نويزى كردن^(۸۲۳).

لە گىرپانەوھىيەكى تردا: داىكى باوهرداران عائىشە ﷺ دەفەرموئىت: [پيغهمبەرى
خوا ﷺ لى نەخوشىيە كەيدا فەرمودى: ((برؤن ئەبوبەكر بىنن تا پيش نويزى
بۇ خەلك بىكات)) من وتم: [ئەى پيغهمبەرى خوا ﷺ ئەبوبەكر كەسىكى دئناسكە
[فەرمىسى چاوهكانى پى راناگىرئىت]^(۸۲۴) گەر لى شوئنەكەى تۇدا پيش نويزى بىكات
لەبەر گريانى كەس گوئى لى دەنگى نابئىت^(۸۲۵) لەبەر ئەوھ بە عومەر بلى تا پيش
نويزىيان بۇ بىكات [وھ بە حەفصەشم وت: دەى تۇش پى بلى: گەر ئەبوبەكر لى
شوئن نويزەكەى تۇدا پيش نويزى بىكات لەبەر گريانى كەس گوئى لى دەنگى نابئىت
لەبەر ئەوھ فەرمان بكە تا عومەر پيش نويزى بۇ خەلكەكە بىكات]^(۸۲۶) [حەفصەش
ئەوھى گوت] [وھ منىش ئەوھم لى دووبارە كردهوھ وھ تەنها مەبەستىشم لەو

(۱۸۲۳) أخرجه: ابوداود (۴۶۶۱) وصححه الشيخ الالباني في (الظلال) (۱۱۵۹).

(۱۸۲۴) أخرجه: ابوداود (۴۶۶۱) وصححه الشيخ الالباني في (الظلال) (۱۱۶۰).

(۱۸۲۵) أخرجه: أحمد (۱۸۹۰۶) وعبدالرزاق (زوائد عبدالرزاق) (۷/۱۰۱) وقال محققه: مرسل يرتقي الى درجة الحسن
لغيره وابن هشام (السيرة) (۱۲۱۰) وقال محققوه: اسناده حسن، وصح اسناده صاحب (صحيح سيرة ابن هشام)

رقم (۲۰۸۸)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۶۹۰): سنده صحيح على شرطهما.

(۱۸۲۶) أخرجه: مسلم (۹۴/۴۱۸).

(۱۸۲۷) البخاري (۶۸۲).

(۱۸۲۸) أخرجه: البخاري (۶۷۹).

دووباره کردنه وهیه نهوه بوو^(۸۲۹) [من پیّم ناخوښ بوو خه لگی ره شبنیان توش بیت بهیه کهم که سیک که بهرچاویان بکه ویت که له جیگه ی پیغمبهری خوا ﷺ پیش نویژی بکات له بهر نهوه هیه دوو یان سی جارم لیدووباره کردهوه]^(۸۳۰).

دواتر پیغمبهری خوا ﷺ فرمووی: ((بهسه ده لئی ئیوه ش هاوری ئیوه ژنانه که به یوسفیان وت: واته: داویان لیکرد نهوه کاره نه شیاوه قبول بکات) برؤن به نه بوبه کر بلین با پیش نویژی بو خه لکه که بکات^(۸۳۱). [نه بادا که سیک تر بلیت یان ناوات به جیگه ت بخوازیت خوداو برواداران هه رگیز نهوه قبول ناکه ن]^(۸۳۲). [نیتر نه بوبه کر ﷺ پیش نویژی بو موسولمانان کرد له ژانی پیغمبهری خودا ﷺ]^(۸۳۳) حه فده نویژی بو کردن. پیش سی رۆژ له وهفاتی پیغمبهری خوا ﷺ موسولمانانی ناگادار کردبووه تا گومانی باشیان هه بیت به خوی گه وره. جابر ﷺ ده فهرمویت: اگویم لی بوو سی رۆژ پیش وهفاتی پیغمبهری خوا ﷺ فرمووی: ((لَا مَوْتَنَ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ))^(۸۳۴) واته: پیش نهوه ی هیج که سیک له ئیوه بمریت با گومانی باشی هه بیت به خودا)).

دوو رۆژ پیش وهفاتی، سوپای ئوسامه ی ریکخست: عوروه ﷺ ده فهرمویت: ((پیغمبهری خوا ﷺ خاوبوونه وهی خه لگی له خوئاماده کردن بو سوپاکه ی ئوسامه ی به لوه گران بوو. لهو ئیش و نازاره ی نه خو شیه که یدا سه ری پیچابوو هات له سه ر مینه به ره که ی دانیش و تاریدا (چونکه خه لگی گله ییان هه بوو که گه نجیکی ناوها بکریته پیشه وای موهاجرین و نه نصاره کان] له ویدا سوپاس و ستایشی خودای کرد و پاشان^(۸۳۵) فرمووی: ((گه ر تانه و ره خنه تان هه بیت له پیشه وایه تیه که ی پیشتیش تانه و ره خنه تان هه بوو له پیشه وایه تی باوکی، سویند به خوا باوکی شیاوی پیشه وایه تی بوو له خو شه ویستترینی خه لگی بوو له لای من، وه نه م کوره شی له

(۱۸۲۹) البخاری (۴۴۴۵) و مسلم (۹۳/۴۱۸).

(۱۸۳۰) أخرجه: مسلم (۹۴/۴۱۸).

(۱۸۳۱) أخرجه: البخاری (۶۷۹) والترمذی (۳۶۷۲) والنسائی (الکبری) (۱۱۲۵۲).

(۱۸۳۲) أخرجه: الدارمی (۸۳) وقال محققه: سنده حسن.

(۱۸۳۳) أخرجه: البخاری (۶۷۸، ۳۳۸۵) و مسلم (۴۲۰) (۱۰۱).

(۱۸۳۴) أخرجه: مسلم (۲۸۷۷).

(۱۸۳۵) أخرجه: ابن هشام (السیره) رقم (۱۲۰۴)، وقال محققاه: اسناده ضعیف.

خۆشهویسترینی خه لکیه له لای من]] ((^(۸۳۳)). و زۆر به چاکی رهمفتاری له گه لدا بکهن چونکه ئه و له چاگه کانتانه].

له گپرانه و مهیه کی تر دا: ئه بوبه کر ﷺ دمفه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له کاتی نه خۆشییه که یدا پیش و مفا تی] فهرمووی: ((ئهی خه لکیه داوا ی سه لامه تی و بیوه یی له خودا بکهن، چونکه هیچ مرؤفیک له داوا ی دلنیا یی (باومر) هیچ شتیکی باشی پینه دراوه با شتر بیت له بیوه یی وه هیچ شتیک نییه خراپ تر بیت له داوا ی بی باومر ی له گومان و دوودلی]] ^(۸۳۴) ناگاداری راستگو یی بن چونکه ئه و له گه ل چاگه دایه و هه ردووکیان له به هه شتن، خۆتان دوور بگرن له درؤ چونکه ئه و له گه ل هه موو خراپه کاریه کدایه و هه ردووکیان له دۆزه خن.... (پاشان فهرمووی): په یوه ندی تان له گه ل یه کدی مه پچرینن، وه پشت مه که نه یه کتر وه رق له یه کتر، هه لمه گرن، وه ئیره یی به یه کتری مه بن، وه هه موو ببنه به نده ی خودا و برای یه کتر]] ^(۸۳۵).

عوره ﷺ دمفه رمویت: [له داوا ی ئه و وتانه پیغمبهری خوا ﷺ ها ته خواره وه و خه لکی هه موو که وتنه خۆ ناماده کردن، ئیش و نازاری پیغمبهری خوا ﷺ زیادی کرده وه، و ئوسامه به خۆیی و سوپا که یه وه له شاری مه دینه چوونه ده ره وه له ناوچه ی (جورف) که شه ش کیلومه تر دوور بوو له شاری مه دینه له ویدا سه رباز گه یان ناماده کرد ئه وه ی دوا که وتبوو له وئ به وان ده گه یشته وه. به هو ی نه خۆشییه که ی پیغمبهره وه ﷺ ئوسامه و سوپا که له وئ مانه وه تا بزنان خودا چی ده کات سه بارمت به پیغمبهری خوا ﷺ]] ^(۸۳۶).

به رده وام ئه بوبه کر ﷺ پیش نوێزی بؤ موسولمانان ده کرد: سالمی کوری عوبه ید ﷺ دمفه رمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ نه خۆش بوو له هو شی خۆی ده چوو پاشان به ناگا ها ته وه و دمیه رموو: ((کاتی نوێز ها تو وه؟)) وتیان: به لئ. فهرمووی: ((به بیلال بلین با بانگ بدات و به ئه بوبه کریش بلین با پیش نوێزی بکات)) له گپرانه و مه یه کی

(۱۸۳۶) أخرجه: البخاري (۶۶۲۷) ومسلم (۳۸۱۶).

(۱۸۳۷) أخرجه: أحمد (۴۴) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۸۳۸) أخرجه: أحمد (۱۷) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۸۳۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲۰۴) و قال محققاه: اسناده ضعيف.

تردا: ((به بیلال بلّین بانگ بدات وه قامهت بکات وه به ئەبو بهکریش بلّین پیش نوێژیان بۆ بکات))^(۷۴۰).

له گێرانهوهیهکی تردا هاتوو: [پیغمبهری خوا ﷺ کهسیکی نارد به دواى ئەبو بهکردا ﷺ تا پیش نوێژی بکات بۆ خه‌لکی، ئەو کهسه چوووه لای ئەبو بهکر ﷺ و پێی وت: پیغمبهری خوا ﷺ فرمانت پێدهکات پیش نوێژی بۆ خه‌لکهکه بکهیت. ئەبو بهکر ﷺ پیاویکی ههست ناسک بوو، به عومهری ﷺ وت: برۆ پیش نوێژی بۆ خه‌لکهکه بکه؟ عومهریش ﷺ وتی: تۆ شایسته‌تریت، ئینجا ئەبو بهکر ﷺ پیش نوێژی بۆ کردن]^(۷۴۱).

پاشان پیغمبهری خوا ﷺ له هۆشی خۆی چوو پاش ماوهیهک به ئاگاهاتهوه فهرمووی: ((قامهت کرا؟)) وتیان: به‌ئێ [ئینجا ههستی کرد کهمیک باش بووه] فهرمووی: ((یهکێک بێته ژێر بآلم)). بورمیده و پیاویکی تر هاتن چوونه ژێر ههردوو بآلی و چوووه دهرهوه بۆ مزگهوت و نوێژی جهماعهت]^(۷۴۲). [لهوکاته‌دا ئەبو بهکریش ﷺ نوێژی بۆ خه‌لکهکه دهکرد، ههستی کرد پیغمبهری خوا ﷺ واهات، وستی بچێته دواوه پیغمبهری خوا ﷺ ئاگاداری کردهوه نهیهته دواوه]^(۷۴۳) [وه فهرمووی: ((بمبهن له تهنیشتی ئەبو بهکر دامنێن)). ئەوانیش لای چهپی ئەبو بهکردا دایان نا]^(۷۴۴) [ئەبو بهکر ﷺ وستی بچێته دواوه پیغمبهری خوا ﷺ گرتی و نهیهیشت] [لهوێدا پیغمبهری خوا ﷺ به دانیشتنهوه پیش نوێزیهکهی دهکرد و ئەبو بهکریش به پێوه به دوايهوه نوێژی دهکرد، وه دهنگی به (الله أكبر) کانی نوێز بهرز دهکردهوه]^(۷۴۵). ئەوهش دواهمین نوێژی به کۆمه‌لی پیغمبهری خوا ﷺ بوو که به دانیشتنهوه بۆ خه‌لکی بکات: ئەنهس ﷺ دهفهرمویت: [دواهمین نوێژی پیغمبهری خوا ﷺ لهگه‌ڵ خه‌لک [لهوکاته‌دا] بوو پۆشاکیکی لۆکهی لهبه‌ردابوو]^(۷۴۶)

(۱۸۴۰) أخرجه: ابن خزيمة (الصحيح) (۱۵۴۱) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۸۴۱) أخرجه: مسلم (۹۰/۴۱۸).

(۱۸۴۲) أخرجه: مسلم (۱۳۶۳).

(۱۸۴۳) البخاري (۶۸۷).

(۱۸۴۴) أخرجه: ابن خزيمة (الصحيح) (۱۵۴۱) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۸۴۵) أخرجه: مسلم (۹۵،۹۶/۴۱۸).

(۱۸۴۶) أخرجه: البزار (۱۳۲۵) واسناده صحيح كما قال الحافظ العراقي في تخريج (الاحياء) (۳۷۴/۲).

ئەم لاوڵاکەى بە خۆیدا دابوو لە دواى ئەبوبەکر[^(۷۸۷)] لە دواى نوێژمکە فەرمووی: ((برۆن بانگی ئوسامەى کورى زەمىد بۆ بکەن)) (لهوئ مایهوه هەتا) ئوسامە لە دواوه بە باومش هەلیگرت (چوو وە مائەوه) ئەوه کۆتا نوێژ بوو ئەنجامى بدات بە کۆمەل[^(۷۸۸)].

یهك روژ پيش وهفاتکردنی

پیغمبەری خوا ﷺ پيش روژیک لە ومفاتی [کۆیلەکانی نازاد کرد وە چەکەکانی بە دیاری بەخشییه موسولمانان][^(۷۸۹)] وە سامانەکەى حەوت دینار یان درهەم بوو هەمووی بەخشییهوه.

دایکی برواداران عائیشە رضی اللہ عنہا دەفەرمویت: [پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((ئەى عائیشە ئایا ئەو نەختە ئالتونە چى لیھات؟)) وتم: ئەومتا لەلای منە. فەرمووی: ((بیبەخشە)) پاشان بوورایهوه، کاتیک بەناگا هاتەوه دووبارە هەمان وتەى دووبارە کردەوه فەرمووی: ((حەوتەکە چى بەسەرھات؟)) منیش بۆم هیناو کردیە ناو دەستی [و ئەم دیو دیوی پیدەکرد و دەیفەرموو:][^(۷۹۰)] ((دەبیت موخەمەد گومانى بە خودای خۆى چۆن بێت گەر پى بگات و ئەمەى هەر لەلامابیتەوه [برۆ ببەخشە] ئەى عائیشە ئەو ئالتونە ببە بۆ لای عەلى]... دواتر ناردم بۆ لای عەلى و لە رىى خوادا بەخشییهوه[^(۷۹۱)].

ئوسامە رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: [چوو مە سەردانى پیغمبەری خوا ﷺ داواى مؤلەتم کرد بۆ خۆم و چەند هاوہلیکی خۆى... مؤلەتى داین و سەردانمان کرد][^(۷۹۲)]. ئەو بۆشاکىکی بە خویدا دابوو، گەر بىتاقەت بووايه لای دەبرد و دەیفەرموو: ((نەفرمتى خوا لە جولەکە و گاورەکان بىت گۆرى پیغمبەرانىان دەکرده مزگەوت)) دەیویست

(۱۸۴۷) أخرجه: النسائي (۷۸۵)، وأحمد (۲۳۶۸۹) وابن حبان (۲۱۲۵)، والبيهقي (الدلائل) (۳۱۸۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال ابن كثير (البدایة) (۲۳۴/۵): سندہ جید علی شرط الصحیح.
(۱۸۴۸) أخرجه: أحمد (۱۳۵۸۲) والبيهقي (الدلائل) (۳۱۸۵) وقال محققه: اسناده صحيح.
(۱۸۴۹) أخرجه: ابن سعد (۳۱۶/۲) وهو حديث يتقوى بطرقه كما قال صاحب (السيرة في ضوء المصادر الاصلية) (ص: ۶۹۰).
(۱۸۵۰) أخرجه: أحمد (۲۴۲۲۲) وقال محققوه: اسناده حسن.
(۱۸۵۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۹۹۰) وقال الهيتمي في (المجمع) (۱۲۴/۳): رجاله رجال الصحیح.
(۱۸۵۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۹۲) وقال الشيخ الالباني في (تحذير الساجد) (ص: ۴۱): سندہ حسن.

ئيمه ئاگادار بکاتهوه لهو کاره (دزيوه) [۱۸۵۳].

لهو شهوهدا که دواهمين شهو بوو له ژيانی پيغهمبهری خوادا ﷺ: دايکی برواداران پړونی زهيتی خواست له دراوسیکانی (۱۸۵۴)، وه پيغهمبهری خواش ﷺ قهئغانهکهی به رهمن دابووه جولهکهیهک له بهرامبهر سی ساع جو بو خواردنی هاوسهرهکانی (۱۸۵۵).

لهدواهمين روژی ژيانیدا

له نوپزی بهیانی دا دواهمين روژ له ژيانی پيغهمبهری خوا ﷺ بوو تهماشای موسولمانانی کرد که له دواى ئهبوبهکرهوه نوپز دهکن و پييان دلخوش بوو.

ئهنهس ﷺ دمهرومیت: [له نوپزی بهیانی روژی دووشههمهدا کاتیک موسولمانان له دواى ئهبوبهکرهوه نوپزی بهیانیان دهکرد، له ناکاو پيغهمبهری خوا ﷺ بهردهی ژوورهکهی عائیشهی لادا و تهماشای کردن وا به ریز له دواى ئهبوبهکرهوه نوپز دهکن پاشان پيی فهرموون: ((أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مَبَشَرَاتِ النَّبُوَّةِ إِلَّا الرَّؤْيَا الصَّالِحَةُ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ، أَوْ تُرَى لَهُ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا وَإِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ)) (۱۸۵۶). واته: ئهی خهئکینه له مژدهدهرهکانی پيغهمبهرایهتی تهنه خهونی چاک ماوه موسولمان خوئی ببینیت یان پیوهی ببینریت. پاشان فهرمووی: من خویندنهوهی قورئانم له کاتی سوجود و رکوعدا لی قهدهغه کراوه (رکوع) مهزنی بو خودا تیدا نیشان بدن، وه (سجود) یش نزای زوری تیدا بکن شیواتره وهلامتان بدریتهوه].

له گیرانهوهیهکی تردا: دايکی برواداران عائیشه ﷺ دمهرومیت: [پيغهمبهری خوا ﷺ دمرگایهکی له نیوان خوئی و مزگهوتهکهیدا کردهوه یان بهردهکهی لادا لهو کاتهدا ئهبوبهکر ﷺ پيش نوپزی بو دهکردن، سوپاسی خودای کرد بو ئهو شیوه باشهی ئهوانی تیدا بینوه وه ئومیدی خواست خودا بهو جوړه بیان هیلیتهوه، دواتر (پيی فهرموون): ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَيُّمَا أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ، أَوْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أُصِيبَ بِمُصِيبَةٍ،

(۱۸۵۳) أخرجه: البخاري (۴۳۵) ومسلم (۵۲۹).

(۱۸۵۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۹۹۰) وانظر (السيرة في ضوء المصادر الاصلية) (ص: ۶۹۱).

(۱۸۵۵) أخرجه: البخاري (۴۴۶۷) و (۲۵۰۹).

(۱۸۵۶) أخرجه: مسلم (۳۴۸) وابوداود (۸۷۶) والنسائي (۱۸۹/۲) وابن ماجه (۳۸۹۹).

فَلْيَتَعَزَّزْ مُمْصِيْبَتِهِ بِى عَنِ الْمُمْصِيْبَةِ الَّتِي تُصِيْبُهُ بَعْرِى، فَإِنَّ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِي لَنْ يُصَابَ مُمْصِيْبَةٍ بَعْدِي
 أَشَدَّ عَلَيْهِ مِنْ مُمْصِيْبَتِي))^(۸۵۷). واته: ئەى خەلكىنە ھەر يەككىك لە ئيوەى برواداران
 گەر خۆشەويستىكى لە دەست دا با دلنەوايى خۆى بكات بە كارەساتى لە دەستدانى
 من تا بېتە دلنەوايى بۆى لەو كارەساتەى تووشى ھاتوو، چونكە ھەر يەككىك لە
 ئومەتەكەى من توشى ھىچ كارەساتىك نابىت سەختتر بىت لەسەرى بە وىنەى
 كارەساتى لە دەستدانى من. [وہ فہرموى: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ أَنَّهُ لَمْ يَمُتْ نَبِيٌّ حَتَّى يَوْمَهُ رَجُلٌ مِنْ
 أُمَّتِهِ))^(۸۵۸). واته: سوپاس بۆ خوا ھىچ پيغەمبەرىك نامرىت تا ئەوكاتەى يەككىك لە
 ئومەتەكەى پيش نويزى بۆ دەكات].

ئەنەس ﷺ دەفەرموئت: [كاتىك لە نويزى بەيانى رۆزى دووشەممەدا بووين
 ئەبوبەكرىش ﷺ پيش نويزى بۆ دەكردين، لە ناگا و پيغەمبەرى خوا ﷺ پەردەى
 ژوورەكەى عائىشەى لادا و تەماشای كردن ئەوان وا لەنويزدان [روخسارى لە (خۆشيدا)
 وەك پەردەى سېى بوو] پاشان بە زەردەخەنەو بەيان پيگەنى، ئەبوبەكر ﷺ ويستی
 پاژنەكانى بىنيتە دواو بە ناو ريزەكە تا شوينەكەى چۆلكات بۆ پيغەمبەرى خوا
 ﷺ ئەو واى دەزانى كە دەيوئت بىت بۆ نويز، وە موسولمانان لە خۆشياندا نزيك
 بوو نويزەكەيان بېرن بەھوى خۆشحالان بۆ (چاكبوونەوہى پيغەمبەرى خوا ﷺ)].
 بەلام بە دەستى خۆى نامازەى بۆ كردن و داواى ليكردن نويزەكەيان تەواو بگەن،
 پاشان چووہ ژوورەكەى خۆى و پەردەكەى دادايەوہ^(۸۵۹).

لە داواى رۆژھەلاتن پيغەمبەرى خوا ﷺ فاتىمەى بانگكرد^(۸۶۰). دايكى برواداران
 عائىشە ﷺ دەفەرموئت: [ھەموو ھاوسەرەكانى پيغەمبەرى خوا ﷺ لە لاى مانەوہ
 تەنھا يەككيان لەوى نەبوو، پاشان فاتىمە ھات رۆيشتنەكەى وەك رۆيشتنى
 پيغەمبەرى خوا ﷺ وابوو و پيى فەرموو: ((پيشوازىت لىبىت ئەى كچى خۆم)) لەلاى
 راستى يان چەپى بوو داينيشاند، و تەيەكى بەنھيىنى پيوت ئەو گريا، پاشان و تەيەكى

(۱۸۵۷) أخرجه: ابن ماجة (۱۵۹۹) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۱۰۶) و (صحيح ابن ماجة) (۱۳۰۰).
 (۱۸۵۸) أخرجه: أحمد (الفضائل) ۲۱۶۹ وقال محققه: اسناده حسن والحاكم (۲۴۴۹/۱) وصححه على شرطهما ووافقہ
 الذهبي، وابن السني (عمل اليوم والليلة) (ص: ۲۱۸): اسناده حسن.
 (۱۸۵۹) أخرجه: البخاري (۶۱۵، ۷۵۴، ۴۴۴، ۶۱۵)، ومسلم (۴۳۸).
 (۱۸۶۰) انظر: (السيرة في ضوء المصادر الاصلية) (ص: ۶۹۱).

ترى به نهينى پي وت پيكنهنى. پيم وت بوچى گرياييت؟ وتى: نهينى پيغمبهرى خوايه ﷺ نايدركينم (له دواييدا بوي گيرامه وه كه پيغمبهرى خوا ﷺ له و كاته دا پي فهرمووه: ((جبريل هه موو سائيك يهك جار قورئانى پي دور ده كرده موه، به لام له م سالدو دوو جار پي دور كرده موه واده زمانم كوئايى به ته مه نم هاتوو وه توش يه كه م كه سى له خزمانمدا كه ده گه يته وه به من وه باشتري پيشين بو تو منم. (فاتيمه) ده لئيت: ئيتر منيش گريام، پاشان به نهينى پي فهرمووم: ((أَلَا تَرَضِينَ أَنْ تَكُونِي سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ، أَوْ سَيِّدَةَ نِسَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ فَصَحِّحْتُ لِدَلِكِ))^(۸۱۱) واته: ئايا رازي نابيت تو ببينه سه روهرى ئافره تانى بپرواداران يا خود سه روهرانى ئافره تانى هه موو ئه م ئوممه ته. (ئيتر منيش پي كه نيم).

له و ساته دا ئازاره كه ي توندتر دمبوو: ئه نه س ﷺ ده فهرمويت: [كاتيك پيغمبهرى خوا ﷺ تووشى ئه و ئازاره سه خته ده هات سه رى له باوه شى فاتمه دا بوو ئه و دميو ت: ئاي له و نارچه تيبه ي تووشم هاتوو بو ئه و نارچه تيبه ي تو ئه ي باوگه، پيغمبهرى خوا ﷺ سه رى به رزكردوو و فهرمووى: ((نارچه تى له ئه مرؤ به دواوه له سه ر باوكت نامينيت] [ئه ي فاتيمه ئه وه ي تووشى باوكت هاتوو خودا هيج كه سيكى لى بى به ش ناكات وه توشى ده هينيت تا ده ي باته وه بو رؤزى قيامه ت]^(۸۱۲).

جار جار ئازارى ژمهر خوارنه كه ي خه يبه رى بو ده گه رايه وه و ده يفه رموو: ((ئه ي عائيشه به رده وام هه ست به ئازارى ئه و خوارنه ده كه م كه له خه يبه ر خواردم ئيستا كاتى پچراني شاده مارمه به هوى ئه و ژمهره وه])^(۸۱۳).

ئوم به شير وتى: [به دايك و باوكمه وه فيداتبم ئه ي پيغمبهرى خوا ﷺ گومان ت له جيبه به هويه وه تووشت هاتببيت؟ فهرمووى: ((منيش هه ر ئه و گومانم هه يه [وادزمانم به هوى ئه وه وه (واته: مه ره ژمهره ويه كه) ئاوها تووش هاتووم...])^(۸۱۴).

(۱۸۶۱) أخرجه: البخاري (۳۶۲۳، ۳۶۲۵) ومسلم (۹۷، ۹۹/۲۴۵۰) واللفظ له.

(۱۸۶۲) أخرجه: أحمد (۱۴۱/۳) والترمذي (المائل) (۳۳۴) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الجامع) (۲۴۰۰) و (الصحيحه) (۱۷۳۸)

(۱۸۶۳) أخرجه: البخاري (۴۴۲۸).

(۱۸۶۴) أخرجه: أحمد (۱۸/۶) وعبدالرزاق (۱۹۸۱۵) والحاكم (۲۰۹/۳) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي.

جار جار نەخۆشییەکی بە وێنەیهک لەسەر گران دەبوو بە ھۆیەو بە زمان دەکەوت و قسەى بۆ نەدەکرا.

ئوسامە ﷺ دەفەرمویت: [لەدوای گران بوونی نەخۆشییەکی پیغمبەری خوا ﷺ خۆم و سوپاکەم ھاتینەووە ناو شاری مەدینە، چوو مە خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ لەو کاتەدا نەى دەتوانى قسە بکات وە دەستى بەرزکردووە بۆ ئاسمان و پاشان لەسەر من داینا، منیش زانیم کە دوام بۆ دەکات] (۱۷۵).

بەلام کەمێک دواتر زۆر باش بوو، عەلى ﷺ چوو دەروە مژدەى دا بە خەلکى ئیبنو عەباس ﷺ دەفەرمویت: [عەلى کورپى ئەبو تالیب ﷺ لە لای پیغمبەری خواو ﷺ (۱۷۶) چوو دەروە لەو نەخۆشییەى کە بەھۆیەو وەفاتیکرد خەلکى لێیان پرسى. ئەبو حەسەن ئایا ئەم بەیانییە پیغمبەری خوا ﷺ چۆن بوو؟ فەرمووی: سوپاس بۆ خوا ئەم بەیانییە باش بوو. لەویدا عەباسى کورپى عەبدولموتەلیب ﷺ دەستى عەلى گرت و پێى وت: تۆ دوای سێ رۆژى تر دەبیتە دار دەستى کەسانى تر، سویند بە خوا وادەزانم کە پیغمبەری خوا ﷺ لەم نەخۆشییە وەفاتی دەکات، چونکە من رۆخسارى بنەمالەى عەبدولموتەلیب دەناسم وە کاتیک نزیکى مەرگ دەبنەو، لەبەر ئەو وەرە با برۆین پرسىار لە پیغمبەری خوا ﷺ بکەین ئایا پێشەواپەتى لە دوای ئەو بۆ کى دەبیت گەر بۆ ئیمە دەبیت با بیزانین، وە گەر بۆ کەسانیکى تر دەبیت با بەئینمان بۆ وەر بگرت لێیان. عەلى ﷺ فەرمووی: سویند بە خوا گەر ئیمە داواى لى بکەین و نەمانداتى ئەوا خەلکیش لە دوای ئەو ھەر نامان دەنى، من سویند بە خوا داواى ئاوا لە پیغمبەری خوا ﷺ ناکەم]] (۱۷۷). عەلى ﷺ دواتر دەیفەرموو: [خۆزگە داواکەى عەباسم جیە جی دەکرد، خۆزگە داواکەى عەباسم جى

(۱۸۶۵) أخرجه: أحمد (۲۰۱/۵) والطبراني (الكبير) (۳۷۷) والترمذي (۳۸۱۷) وابن هشام (۱۲۰۷) وقال محققه: اسناده حسن، وحسنه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) ص ۴۹۹، و (صحيح الترمذي) (۳۰۰۰) والشيخ مقل في (الصحيح المسند) (۱۲۰).

(۱۸۶۶) في صبيحة اليوم الذي توفي فيه أخرجه: ابن هشام (۲۰۹۲) وقال محققاه: اسناده صحيح.

(۱۸۶۷) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۵۴) والبخاري (۴۴۴۷).

به جی دهکرد[^(۷۸)].

له دوی بیستی مژدهی چاکبوونهوهی باری تهنروستی پیغمبری خوا ﷺ ئیتر خه لکی بلاوهیان لیکرد به لای نیش و کاریانهوه، و تهنها ههندیکیان لهوی مانهوه، به لام له پاش که میکی تر نازاری نه خوشییه کهی گرانترو و به نازارتر بوو وه لهو ناخر ساته دا چهندهها نامۆژگاری به جی هیشت بو موسولمانان، ئه وهش له چهندهها گیرانهوهی جیاوازدا هاتوو له وانه:

ئه بو عوبه یده ﷺ ده فهرمویت: [دوا هه مین وشه کانی پیغمبری خوا ﷺ ئه وه بوو که فهرمووی: ((قَاتِلَ اللّٰهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى؛ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، لَا يَبْقَىٰ دِيْنًا بِأَرْضِ الْعَرَبِ))^(۷۹). واته: خودا جوله که و گا وره کان به کوشتن به ریت گۆری پیغمبرانیان کرد بوو مزگهوت، نابیت دوو ئاین له زهوی عهره بدا به یه که وه بن.

وه له گیرانه وه یه کی تر دا فهرمووی: [((أَخْرِجُوا يَهُودَ أَهْلِ الْحِجَازِ، وَأَهْلَ نَجْرَانَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ شِرَارَ النَّاسِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ))^(۸۰) واته: جوله که کان له ناوچهی حیجاز و نهجران له دوورگه ی عهره ب دووربخه نه وه، وه بزنان خراپترینی خه لکی نه وانن که گۆری پیغمبره کانیان ده که نه مزگهوت.

وه فهرمووی: ((اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثْنَا وَيَعْبُدُنِي))^(۸۱) واته: خودایه ریگه مه ده گۆره که م بکریته بت و بپه رستریته. وه فهرمووی: ((تورپه بوونی خودا توندتر بووه له سه ر که سانیک که گۆری پیغمبره کانیان کردو ته مزگهوت] نه وانیه له لای بوون: وتیان: ئه ی پیغمبری خوا ﷺ وه سیتمان بو بکه، فهرمووی: ((أَوْصِيكُمْ بِالسَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَبْنَائِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا تَفْعَلُوا لَا يُقْبَلُ مِنْكُمْ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ))^(۸۲) واته: وه سیه تتان

(۱۸۶۸) أخرجه: ابن طاهر (الفوائد) واسناده جيد كما قال الحافظ في (فتح الباري) (۱۴۲/۸).

(۱۸۶۹) أخرجه: مالك (۱۵۸۳) والبيهقي (الکبری) (۱۳۵/۶) وفي (الدلائل) (۳۱۹۶) وقال محققه: صحيح لغيره وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الجامع) (۴۶۱۷).

(۱۸۷۰) أخرجه: أحمد (۱۶۹۱) وقال محققه: اسناده صحيح، والدارمي (۲۴۹) والبيهقي (الکبری) (۲۰۸/۹) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحة) (۱۱۳۲).

(۱۸۷۱) أخرجه: مالك (۱۷۳/۱) وأحمد (۲۴۶/۲) والحميدي (۱۰۲۵) وصححه اسناده الشيخ الالباني في (احكام الجنائر) (۲۱۶) و (غاية المرام) (۲۵، ۱۲۶).

(۱۸۷۲) أخرجه: البزار (۱۰۲۲) والطبراني (الاوسط) (۸۷۴) وقال محققه: اسناده حسن.

بۆ دەکەم رەفتارتان باش بێت لەگەڵ ئەوانەى یەكەمین جار كۆچیانکرد لەگەڵ خۆیان و نەوهكانیان لە دواى خۆیان، گەر وانەكەن هیچ چاكەیهكتان لێومرناگیریت ببیتە ھۆكارو سڕینەوھى تاوانەكانتان.

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: [دواھەمین ئامۆژگاری پیغمبەری خوا ﷺ لە کاتی گیان کێشانیدا ئەو بوو بە ناپۆخت بە زمان دەری دەپری و دەیفەرموو: ((الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ، اتَّقُوا اللَّهَ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ))^(۷۷۳) واتە: ئاگاتان لە نوێژەكانتان و بەردەستەكانتان بێت، ئاگاتان لە نوێژەكانتان و بەردەستەكانتان بێت، و دەیفەرموو: ((أَرْحَمَكُمْ أَرْحَمَكُمْ))^(۷۷۴) ئاگاتان لە خزمەكانتان بێت، ئاگاتان لە خزمەكانتان بێت.

تاو تاو دلی دایکی برۆادارانى دەدایەو و دەیفەرموو: ((إِنَّهُ لِيَهْوُونَ عَلَيَّ الْمَوْتَ أَنْ أَرِيَنَّكَ زَوْجَتِي فِي الْجَنَّةِ))^(۷۷۵) واتە: ئیستا مردنم لە سەر ئاسانە دواى ئەوھى بینیم تۆ ھاوسەرمى لە بەھەشتدا.

بەوجۆرە کات گەیشتە چێشتنگاو ئازارەكەى ھێندە گران بوو نەى دەتوانى بچیتە سەر ئاو، دایكى برۆاداران عانیشە رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: [...پیغمبەری خوا ﷺ داواى تەشتیكى كرد منیش بۆم ھینا میزی تیکرد...]^(۷۷۶) [وہ لەنعمەتە گەورەكانى خودا بەسەرمەو و ئەوھى كە پیغمبەری خوا ﷺ لەمالەكەى مندا و لە رۆژەكەى مندا وە سەرى لە باوھشى مندابوو وھفاتی كرد، وە خودا لىكى من و ئەوى لە سیواكێكدا كۆكردو، عەبدەرھمانى كورپى ئەبوبەكرى برام ھاتە ژوورەو و سیواكێكى [تەپرى] بەدەستەو بوو بینیم پیغمبەری خوا ﷺ تەماشای دەكرد [منیش زانیم كە پئویستی بە سیواكە]^(۷۷۷). وە دەمزانی ئەو پێشتر چەند سیواكى خۆش دەویست، من وتم: ئەو سیواكەت بۆ بەینم؟ ئەو بە سەرى پیرۆزى ئیشارەتى بۆ كردم: بەئى، منیش

(۱۸۷۳) أخرجه: أحمد (۲۶۷۲۶) وابن ماجه (۲۶۹۷) وابويعلى (۶۹۳۶) وابن حبان (۶۶۰۵) وقال محققه صحيح على

شرطهما، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۸۶۸) و (الاولاء) (۲۱۸۷) و (صحيح ابن ماجه) (۲۱۸۳).

(۱۸۷۴) أخرجه: ابن حبان (۴۳۶) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۸۷۵) أخرجه: أحمد (۲۵۰۷۶) (۱۳۸/۶) والمروزي (زوائد الزهد) (۲۰۷/۲) وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۲۸۶۷)،

وقال ابن كثير (البدایة) (۳۳۶/۵): اسناده لأبأس به.

(۱۸۷۶) أخرجه: البخاري (۴۴۵۹) والنسائي (۳۱/۱) والترمذي (شمائل) (۳۲۳) وابن خزيمة (۶۵) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۸۷۷) أخرجه: أحمد (۲۴۲۱۶) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

سیواکه کهم بۆ لیومرگرت به لām نهیتوانی به کاری بهینیت. پیم وت: بۆتی نهرم بکه م؟ به سهری پیروزی نیشارهتی بۆ کردم: به لئ. منیش [گازم لیگرت و پاک و خاویتم کرد] او پاشان پیم به خشی نهویش لئی و مرگرتم و به کاری هینا [هه رگیز نه مبینی بوو ناوده می بهو جوړه به سیواک خاویتم بکاته وه] [پاشان ویستی سیواکه که بهرز بکاته وه و بیداته دهستم به لām له دهستی کهوته خواره وه] له بهردهستی دا جامیک ناو هه بوو ههردوو دهستی کرده نهو ناوه وه دهیهینا به دم و چاویدا و دهیقه رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به پراستی مردن نازاری زۆره [۷۷۸].

دایکی پرواداران عائیشه ﷺ دهفه رمویت: [من نازارهکانی گیان کیشانم به لاهه ناساییه له سهر هه ر که سیک له دواي نهوهی به پیغمبهری خوا ﷺ وه مبینی] [۷۷۹] وه دهیقه رموو: [خۆزگه بۆ ههچ که سیک ناخوایم که مردن و گیان کیشانی له سهر ناسان بیت له دواي بینینی نازاری گیان کیشانی پیغمبهری خوا ﷺ] [۷۸۰] [پیغمبهری خوا ﷺ له کاتی له شساغیدا دهیقه رموو: ((ههچ پیغمبهریک نامریت تا جیگه کهی خۆی پیشان نهدریت له بههشتدا و پاشان سهرپشک دهکریت)).

ئاله و کاتی گیان کیشانه دا... زوو زوو دهبورایه وه] [۷۸۱] [وه پیغمبهری خوا ﷺ خۆی پیشتر سورتهی فلق و ناسی دهخویند هوی پیا دهکرد دهیهینا به سهر خۆیدا به لām نه م جارهیان نهیتوانی] [۷۸۲] [وه نازاره کهی زیاتر بوو، ئینجا من دم خویندو] [و فووم به دهستی خۆیدا دهکرد دم هینا به جهستهیدا] [۷۸۳] و [به ئومیدی به ره کهتی دهستی خۆی] [۷۸۴] بووم [وه نه م دوعا یه م به سهردا دهخویند: ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، لَا يُغَادِرُ سَقَمًا))] [۷۸۵]. واته: نهی خودای هه موو خه لکی نه م ناره حه تییه لایبه و خۆت شیفا ی بده چونکه

(۱۸۷۸) أخرجه: البخاري (۴۴۴۹) وأحمد (۳۴۲۱۶).

(۱۸۷۹) أخرجه: البخاري (۴۴۴۶) وأحمد (۲۴۳۵۴) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرطهما.

(۱۸۸۰) أخرجه: الترمذي و (السنن) (۹۷۹) وصححه الشيخ الالباني في (مختصر الشامل) (۲۲۵).

(۱۸۸۱) أخرجه: البخاري (۴۴۳۷).

(۱۸۸۲) أخرجه: البخاري (۵۷۵۱).

(۱۸۸۳) أخرجه: البخاري (۴۴۳۹).

(۱۸۸۴) أخرجه: البخاري (۵۰۱۶).

(۱۸۸۵) أخرجه: ابن ابي شيبة (۴۵/۸) وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۲۷۷۵).

هەر خۆت شيفا بەخشی هیچ شيفايەك نيبه جگه له شيفای تو، شيفايەك ببهخسه شيفادەمرى هەموو دەردو نەخۆشيبهگان تۆيت.

كاتيک به ناگا هاتەوه [هەردوو دەستی خۆی له ناو دەستم ڕاکيشاو فەرمووی: (بَلْ أَسْأَلُ اللَّهَ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى [مِنَ الْجَنَّةِ] مَعَ جِبْرِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ)]^(۷۸۶). واتە: نا بەلکو داوا دەکەم بيمه هاوڕێی هاوئەلانی هەرە بەرز له بهههشتدا لهگەڵ جبرائیل و میکائیل و اسرافیل. [عائيشه رضي الله عنها دمهفەرمووت: [منيش وتم سویند بهوهی تۆی نارودە بەحەق سەرىشك كرايت و خۆت هەلتبزارد، ئيتەر هەستم کرد سەرى قورستر بوو له باوەشم داو تەماشام کرد چاوەکانی ئەبەلق بوو بەرهو ئاسمان]^(۷۸۷) [وه تووشى كۆكەيهك هات]^(۷۸۸) وه هەر دەيفەرموو: (([خودايه ليّم خوش ببه و بەزەميت هەبیت بۆم وه بـمگەيهـنـه به هاوئەلانی هەرە زووړو (ئەوهی سـيـجار دووباره كردهوه) بـمگەيهـنـه بهوانەى نـعمـهـتـهـكانى خۆت پـى بەخـشـيـون له پـيـغـمـبـەـران و شـهـهـيدان و پـياو چاگان هەر ئەوانيش باشتريـن هاوړيـن]^(۷۸۹) [عائيشه رضي الله عنها دمهفەرمووت: وتم: كهواته ئيمەت هەلنەبـزارد]^(۷۹۰) [وه ^(۷۹۱) بينيم روخسارى سور هەلگهرا و عارهقى دەکرد، من پيشتر مردنى كەسم نەبيني بوو به منى فەرموو: ((دام نيشينه)) منيش سەرىم خسته سەر شانم... و سەرى هات به لادا و سەرى كەوتە نياوان گەردن و سەر سنگم^(۷۹۲).

وه له دەمی پيرۆزی يەك دلۆپ ئاوی سارد هاته خوارەوه و كەوتە سەر خواری گەردنم و بههۆيهوه موچۆرکەيهك به پيستمدا هات [وه لاشەى شل بوو له باوەشم كەوتە خوارەوه بۆ سەر جيگەكەى] من وامزانی بوراوتەوه [وه بۆنيكى زۆرخۆش له ژووړهكەدا بلأو بووهوه] [ئينجا منيش سەرىم خسته سەر پشتيهكەى]^(۷۹۳) و دام

(۱۸۸۶) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۷۱۰۴) و (عمل اليوم) (۱۰۹۷) وابن حبان (۶۵۹۱) وقال محققه: اسناده صحيح على

شرط مسلم والبيهقي (الدلائل) (۳۲۰۸) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۸۸۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲۱۵) وقال محققاه: اسناده حسن، وصححه صاحب (صحيح سيرة ابن هشام) (۲۰۸۶).

(۱۸۸۸) أخرجه: البخاري (۴۴۳۵).

(۱۸۸۹) أخرجه: البخاري (۴۴۴۰) و (۴۴۴۹) ومسلم (۸۵/۲۴۴۴). و (صحيح ابن ماجه) (۱۳۱۲).

(۱۸۹۰) أخرجه: البخاري (۴۴۳۵، ۴۴۳۷).

(۱۸۹۱) الحديث من هنا: أخرجه: أحمد (۲۵۸۴۱) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۸۹۲) أخرجه: البخاري (۴۴۴۹).

(۱۸۹۳) أخرجه: أحمد (۲۶۴۰۸) و (۲۶۳۹) وابويهيلى (۴۵۸۶) وابن هشام (۱۲۱۶) وقال محققاه: اسناده حسن والبيهقي

پۆشی [چونکه من مردووم نهیبینی بوو پیشتر تا به هۆیهوه ئاگاداربم له مردنی پیغمبهری خوا ﷺ] [لهوکاتهدا عومهر و موغیرهی کورپی شوعبه داوای ئیزنیان کرد بیینه ژوورهوه، منیش ئیزنم دان و خۆم بالاپۆش کرد، عومهر هات و تهماشای کرد و [وتی: عانیشه ئهوه پیغمبهری خوا ﷺ چیهتی بۆ ئاوهایه؟ وتم: ماوهیهکه له هۆش خۆی جووه و بوراوهتهوه، ئهویش پۆشاکهکهی بهسهر دهمو چاویهوه لابرد و وتی:]^(۸۴) ئهی هاوار ئهم بورانهوهیهی پیغمبهری خوا ﷺ چهند نارپهحهته [بهراستی ئهمه خهمیکی گهورهیه پاشان دای پۆشی یهوه بهلام موغیره هیچی نهوت].

پاشان ههر دووکیان ههستان و کاتیک گهیشته بهردەرگای ژوورهکه موغیره وتی: ئهی عومهر پیغمبهری خوا ﷺ وهفاتیکردوه. عومهر فهرمووی: درۆ دهکهیت تۆ پیاویکی بویری له نازاوهدا، پیغمبهری خوا ﷺ نامریت تا خوای گهوره دوورهکان له ناو دهبات، پیاوانیکی دووروو مهگهر بلین پیغمبهری خوا ﷺ مرد، نا نامریت بهئکو ئهوه دهچیتهوه بۆ لای خودا وهک موسای کورپی عیمران که بۆ ماوهی چل رۆژ له قهومهکهی دیارنهما و پاشان گهراپهوه لایان دواي ئهوهی وتبوویان مردووه سویند به خوا پیغمبهری خوا ﷺ وهک موسا دهگهڕیتهوه ناومان و دهست و قاجی ئهوانه دهبریت که دهئین پیغمبهری خوا ﷺ مردوه]^(۸۵) [سویند به خوا گویم له ههرکهسیک بیت باسی ئهوه بکات پیغمبهری خوا ﷺ وهفاتی کردوه من به شمشیرهکهم لئی ددهم]^(۸۶).

[لهویدا عهباس وتی: ئهی خهئکینه هیچ کهسیک بهئین و پهیمانیکی ههیه له لایه پیغمبهری خوا ﷺ؟ وتیان: نهخیر. وتی: پیغمبهری خوا ﷺ [وهفاتی کرد ئهوه مرۆقه.... وه ئهوه بهرپزتره له لای خودا که دووجار بمریت ئایا خودا یهک جار ئیوه دهرینیت ئهی چۆن دهبیت ئهوه دووجار بمرینیت، ئهوه له لای خودا زۆر لهوه بهرپزتره... گهر وهک ئهوهی [عومهر] دهئیت وها بیت ئهوه کات گران نابیت

(الدلائل) (۳۲۱۵) وحسن اسناده الشيخ الالباني في (الارواء) (۸۶/۷).

(۱۸۹۴) أخرجه: أحمد (۲۵۸۴۱) وقال محققوه: اسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۳۲۱۶).

(۱۸۹۵) أخرجه: البخاري (۴۴۵۳، ۴۴۵۴) وأحمد (۲۴۸۶۳). يبدو انهم خرجوا من البيت وجاء بعد ذلك العباس و استبان

لهم موت رسول الله ﷺ.

(۱۸۹۶) أخرجه: الترمذي (الشمال) (۳۷۸) وصححه الشيخ الالباني في (مختصر الشمال) (۳۳۳).

له سر خدا له ناو خولدا جاريكي تر بيهيښته دمر، سوښد به خوا پيښه مبهري خوا ﷺ نه مرد تا ريښه بۇ پروناك و ناشكرا كردين حلالى به حلال دانو حهراميشى قهدهغه كړو ژنى خواست و جيا بووه وه و جهنگ و ناشتى بهرپا كړد... ئه ي خه لكينه با پيښه مبهري خوا ﷺ بنيژين] (۸۹۷).

[سالمى كورى عوبه يد ﷺ دمفه رمويت: ئه وان خه لكىكى نه خوښنده وار بوون وه پيشتريش پيښه مبهريان له ناودا نه بوو، له بهر نه وه هممو وه ستان و هيچيان نه كړد و به منيان وت: سالم برؤ ئه بوبه كرى هاوه لى پيښه مبهري خوا ﷺ بانگ بكه، منيش چووم به دوايدا له و كاته دا له مزگه وته كه ي ناوچه ي (ئهل سنه ح) بوو، چوومه خزمه تى و ده گريام، كاتيك منى بينى وتى: پيښه مبهري خوا ﷺ ومفاتى كړد؟ وتم: عومر ﷺ ده لى ت: ببستم هر كه سيك بلى ت پيښه مبهري خوا ﷺ ومفاتى كړدوه بهم شمشيره ي خوم لى ددهم. ئه بو به كر ﷺ وتى: بابروين] [ئينجا ئه بوبه كر به سوارى ئه سپه كه ي له ناوچه ي سهنه وه گه رايه وه و له بهر دهم دمرگاي مزگه وت دابه زى] (۸۹۸) و [پيشتريش خه لكى چووبوونه ناو ژووره كه ي پيښه مبهري خوا ﷺ، ئه بوبه كر هات و فهرمووى: ئه ي خه لكينه هممو ومرنه دمره وه] (۸۹۹) [چووه ژووره كه ي عايشه و قسه ي له گه ل كه س نه كړد] وتى: عايشه پيښه مبهري خوا ﷺ چيه تى؟ وتم: ماوميه كه بوراوه ته وه. ئه بوبه كر ﷺ نزيك بووه وه و پوښا كه كه ي له سر پيښه مبهري خوا ﷺ لابر د [و ته ماشاي رووخسارى كړد] و فهرمووى: [به باوك و دايكمه وه به فيدات بين ئه ي پيښه مبهري خوا ﷺ چهند بون خوښى به زيندووى و به مردووى، سوښد به خوا دووجار خدا تو نامرينى ت و ئه و مردنه ي له سهرت بوو پي گه يشتيت] (۹۰۰) وه فهرمووى: (إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلِهِ رَاجِعُونَ) پيښه مبهري خوا ﷺ ومفاتى كړدوه.

(۱۸۹۷) أخرجه: ابن سعد (۵۲/۲) والدارمي (۷۶،۸۴) والبزار (۲۴۶۷) وعبدالرزاق (۴۳۴/۵). والبيهقي (الدلائل) (۳۲۱۶) صحاح اسناده كل من الحافظ العسقلاني في (المطالب) (۴۳۲۲) والبوصيري (الاتحاف) (۲۷۷۰) من رواية الطبراني متصلاً، وقال الخريصي في (زوائد عبدالرزاق) (۶۱/۲): قوي بشاهده.

(۱۸۹۸) أخرجه: البخاري (۴۴۵۳، ۴۴۵۴) وأحمد (۲۴۸۶۳) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۸۹۹) أخرجه: الترمذي (الشمائل) (۳۷۸) وصححه الشيخ الالباني في (مختصر الشمائل) (۳۲۳).

(۱۹۰۰) أخرجه: البخاري (۴۴۵۳).

ئینجا هاته لای سه‌ری [هه‌ردوو دهستی له‌سه‌ر قۆلی پیغمبهری ﷺ داناو ناوچه‌وانی ماچکرد و فهرمووی: ئە‌ی هاوار بۆ پیغمبهره‌که‌م] پاشان سه‌ری سو‌ران و ماچی رومه‌تی لای راستی کرد و فهرمووی: ئە‌ی هاوار بۆ هاو‌پۆی تاییه‌ته‌که‌م، پاشان سه‌ری سو‌ران‌دو ماچی رومه‌تی لای چه‌پی کرد و فهرمووی: ئە‌ی هاوار بۆ خۆشه‌ویسته‌ تاییه‌ته‌که‌م ئە‌ی پیغمبهری ﷺ [۳۰۰]، [پاشان پیغمبهری خوای ﷺ دابۆشییوه‌] چوو‌ه دمه‌روه بۆ ناو مزگه‌وت [بۆ لای خه‌لکه‌که‌] عومه‌ر له‌و کاته‌دا هه‌ر قسه‌ی ده‌کرد و تازی دمه‌داو ده‌ی و ت: پیغمبهری ﷺ نا‌مریت تا ئه‌و کاته‌ی خودا دو‌ورووه‌کان له‌ ناو دمه‌بات. [به‌و جو‌ره عومه‌ر ﷺ قسه‌ی ده‌کرد و هه‌ر‌مه‌شی ده‌کرد و که‌ف که‌و تبه‌وو‌ه سه‌ر لێ‌وه‌کانی] ئه‌بویه‌کر ﷺ فهرمووی: [ئە‌ی پیاوی سو‌یند خۆر له‌سه‌رخۆبه‌] [دانیشه عومه‌ر، به‌لام دانه‌نیش، ئینجا ئه‌بویه‌کر چوو‌ه سه‌ر منبه‌ره‌که‌] [خه‌لکی روویان تی کرد و دو‌ورکه‌وته‌وه له عومه‌ر]، [ئه‌بویه‌کر ﷺ سه‌ره‌تا سو‌پاس و ستایشی خودای کرد [ئینجا عومه‌ریش ئارام بو‌و]، [پاشان فهرمووی: ئە‌ی خه‌لکینه ئایا هه‌رکه‌سێک له ئیوه په‌یمانێکی پیدراوه له لایه‌ن پیغمبهری ﷺ (واته: که نه‌مریت؟) وتیان: نه‌خیر] [فهرمووی: خوای گه‌وره دمه‌فرمویت: ﴿ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِثْمٌ مِّتُونَ ﴿٣٠﴾ (الزمر) واته: تۆ ده‌مریت و ئه‌وانیش دمه‌رن. پاشان فهرمووی: ﴿ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣١﴾ (الانبیاء) واته: زینای هه‌تا هه‌تاییمان پێش تۆ نه‌به‌خشیوته هه‌ج مرۆفیک ئایا ئه‌گه‌ر تۆ بم‌ریت ئه‌وان به هه‌تا هه‌تایی دمه‌یننه‌وه. هه‌روه‌ها دمه‌فرمویت: ﴿ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ﴿١٨٥﴾ (آل عمران) ۳۰۲. واته: هه‌موو نه‌فسێک دمه‌یت مردن بچێژیت].

[له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر که‌سێک خوای گه‌وره‌ی په‌رستوه ئه‌وه دانیای بیت خودا زیندوو‌ه و هه‌رگیز نا‌مریت، وه هه‌رکه‌سێکیش مو‌حه‌مه‌دی په‌رستوه ئه‌وه مو‌حه‌مه‌د وه‌فاتی کرد. خودا دمه‌فرمویت ﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿٣٣﴾ (آل عمران) واته:

(۱۹۰۱) أخرجه: أحمد (۲۵۸۴۱) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۹۰۲) الحديث من الحاشية رقم (۴۶۵) الى هنا: أخرجه: أحمد (۲۵۸۴۱) وقال محققوه: اسناده حسن، الدارمي (۸۴)

والبهقي الدلائل (۳۲۱۶) والترمذي (الشمائل) (۳۷۸) ورواية (الجزار) (۲۴۶۷)، وقد رتبناها والفنا بينها وقد جاءت منسقة.

موحه مەدیش تەنھا هەریڤه مەبەرێکە، پێش ئه‌ویش گەلی پەيامبەرانی تر هاتوون و روشتوون گەر ئه‌و وهفاتیکرد و میان کوژرا و شه‌هیدبوو ئیوه پاشگەز دەبنه‌وه و له‌دین و مرده‌گه‌رین؟ خۆ هەرکه‌سێکیش پاشگەز بێته‌وه و له‌دین و مرگه‌رێ باچاک بزانیته‌ که هەرگیز ناتوانی زینای به‌خوا بگه‌یه‌نیت دنیاشین که‌خوا پاداشتی شوکرانه بژیران دەداته‌وه و سه‌ریان ده‌خات).

عومەر رضی اللہ عنہ فهرمووی: بۆ ئه‌وه له قورئاندا یه [ئهی ئه‌بو بکر؟] وتی: به‌ئێ. [عومەر رضی اللہ عنہ فهرمووی: دمت وت من هەرگیز ئه‌و نایه‌ته‌م نه‌خویندۆته‌وه تەنھا ئه‌و رۆژه نه‌بیت] ^(۱۹۰۲) [سویند به‌خوا هەر ئه‌وه بوو ئه‌و نایه‌ته‌م له ئه‌بو به‌کره‌وه بیست که ده‌خویندوه‌وه، ئیتر له جیای خۆم که‌وتم به‌زه‌ویدا و قاچه‌کانم توانای هه‌لگرته‌نی منیان نه‌ما، ئه‌وجار دنیابووم که پیغمبهری ﷺ و وهفاتی کردوه‌وه].

[ئینبو عه‌باس رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمویت: سویند به‌خوا خه‌لکی دمت وت هه‌رنه‌یان زانیوه که ئه‌و نایه‌ته‌ دابه‌زیوه‌ته‌ خواره‌وه تا ئه‌بو به‌کر رضی اللہ عنہ بۆی خویندنه‌وه، ئیتر هه‌موویان دم به‌دم ده‌یان خویندوه‌وه] ^(۱۹۰۴) [دایکی برواداران عایشه رضی اللہ عنہا ده‌فه‌رمویت: ... هه‌ردوو وتاره‌که‌ی ئه‌بو به‌کر و عومەر خودا کردیه جیای سود بۆ موسولمانان، عومەر له‌رێگه‌ی وتاره‌که‌یه‌وه خه‌لکی ووریا کردوه له‌ دووروه‌کان له‌و ساته‌ ناسکه‌دا و به‌هۆیه‌وه خودا پشگی‌ری له‌ برواداره‌کان کرد] ^(۱۹۰۵) [وه بروادارانیش دلخۆش بوون و گه‌شانه‌وه به‌وتاره‌که‌ی ئه‌بو به‌کر رضی اللہ عنہ و دووروه‌کانیش هینده‌ی تر تووشی خه‌موکی هاتن، عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌مران رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمویت: سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ دمت وت روو پۆشیکمان به‌روو خساره‌وه بوو له‌سه‌رمان لایرا] ^(۱۹۰۶).

(۱۹۰۳) أخرجه: ابن ماجة (۱۶۲۷) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (۱۳۱۹).

(۱۹۰۴) أخرجه: البخاري (۴۴۵۴).

(۱۹۰۵) أخرجه: البخاري (۳۶۶۹).

(۱۹۰۶) أخرجه: البزار (۲۱۵۴) وقال الهيثمي في (المجمع) (۳۸/۹) رجاله رجال الصحيح غير علي بن منذر وهو ثقة.

دیاریکردنی جینشینیک بۆ پیغمبەری خوا ﷺ

عومەر رضی اللہ عنہ دەفەر مۆیت: [..کاتیک پیغمبەری خوا ﷺ وفاتی کرد، بریانی ئەنصارمان بە جیا لە ئیمە لە ناو خۆیاندا کۆبوونەووە لە کەپری جی دانیشتی بەنی ساعیدەدا، وە عەلی و زوبەیر و هەندی کەسی تر لەگەڵیان بوو، ئەوانیش خۆیان جیاکردەووە وە موهاجیرەکانیش هەموو لای ئەبوبەکر کۆ بوونەووە. من بە ئەبوبەکر رضی اللہ عنہ وت: ئەی ئەبوبەکر وەرە با برۆین بۆلای بریانی ئەنصارمان. لەگەڵم هات و هەموو رۆشتین، کاتیک لێیان نزیک بوینەووە دوو پیاوی زۆر چاکیان بە ئیمە گەشتن و دەنگ و باسی ئەوانیان بێ راگەیاندین و وتیان: ئەی موهاجیرەکان دەتانەوویت بۆ کوێ بچن؟ وتمان: دەمانەوویت بچینە لای ئەو برا ئەنصاریانەمان. وتیان: پێویست ناکات بچنە لایان ئێوە بریاری خۆتان بدەن. من وتم: سویند بە خوا ئیمە دەچینە لایان بۆ جیگە دانیشتنەکەیان، لەوێ پیاویک دانیشتبوو، وتم: ئەووە کێیە؟ وتیان: ئەووە سەعدی کورپی عوبادەییە وتم: ئەووە جیەتی؟ وتیان: ناساغە، ئینجا لە لایان دانیشتین پاش کەمیک یەکیک بەناوی هەموویانەووە هەستاو سوپاس و ستایشی خودای کرد و پاشان وتی: (ئیمە پشتیوانی خوداین و چەکدارانی ئیسلامین، ئێوەش ئەی کۆمەڵی موهاجیرەکان کەسانیکن لە قەومی خۆتان دوور کەوتونەتەووە و ئەوان دەیانەوویت ئیمە لە بنکە خۆمان بچوک بکەنەووە و دەسەلاتمان لێ دوور بچەنەووە).

عومەر رضی اللہ عنہ دەفەر مۆیت: کاتیک ئەو بێ دەنگ بوو من ویستم قسە بکەم و وتەیکە باشم نامادە کردبوو دەم ویست لە بەردەم ئەبوبەکر دا بیلێم، ئەو هەندیک تورەبوونی تێداوو من لەگەڵی دەگونجام ویستم قسە بکەم، ئەبوبەکر وتی: بوەستە لەسەر خۆبە. ئیتر منیش پێم ناخۆش بوو تورەوی بکەم. پاشان ئەبوبەکر قسە کرد ئەو لە من زۆر ئارامتر و سەنگینتر بوو، سویند بە خوا تەنها وشەیکە جی نەهیشت لەووی کەمن لە دڵدا نامادەم کردبوو، ئەبوبەکر هەموو ئەوانە و لەوانەش چاکتری وت تا بێدەنگی کردن وتی: ئەو چاگانە ئێوە باسی دەکەن راست دەکەن ئێوە خاوەنین، بەلام ئەو پێشەواوەتیە تەنها بۆ قورەیش ناسراوە ئەوان جیگەیان

ناو جەرگهی عەرهبه و پیگهیان دیارهوه [له هه مووان عەرهب ترن] (۱۹۰۷) [له بهر ئه وه ئیمه پێشهواکانین و ئیوهش وهزیر و هاو کارهکانن].

حوبابی کوری مونزیر وتی: نا سویند به خوا کاری وها ناکهین دهبیت پێشهوایهک له ئیوه و پێشهوایهک له ئیمه بیت، ئه بوبهگر ﷺ فەرمووی: نا ئیمه بهرپرسانین وه ئیوهش وهزیر و هاوکارانن] (۱۹۰۸). [ئهی کۆمه لانی ئه نساڕ ئیمه نکوئی له ماقتان ناکهین و هیچ برواداریک کاری وها ناکات، ئیمه سویند به خوا ههر خێرو چاکهیهکمان به دهست هینابیت ئیوه به شدارمان بوون، به لام عەرهبهکان رازی نابن و مل کهچ نابن تهنا بۆ پیاویکی قورپهیشی نهبیت، چونکه ئهوان له هه مووان زمان پاراو ترن، وه له هه مووان جوانخاسترن، وه جیگهیان له ناو جەرگهی عەرهبدایه وه خزمایهتیاں له گه ل هه موو عەرهبدا ههیه] (۱۹۰۹). [ئیمه ی موهاجیرهکان یه که مین کهس بووین له موسولمان بووندا وه ههر ئیمه هۆز و نزیک و خزمی پێغه مبهری خوا ﷺ بووین، عەرهب تهنا به پیاویکی قورپهیشی بهرپۆه دهچیت، وه خه لکی هه موو به دوای قورپهیشه وهن، ئیوه برایانی ئیمه ن له کتبه که ی خودا و به شدار بووانی ئیمه ن له ئاینی خودا وه خۆشه و یستترین کهسانی ئیمه ن، ئیوه شیواترین کهسن که به فەرمانهکانی خودا رازیبن وه دان به پایه به رزی براکاناندا بنین وه ئیره ییاں پێ نه بن له سه ر هیچ خیریک] (۱۹۱۰).

[وه من رازیم به وهی که یه کیک له و دووپیاوه (هه لبرترین) و په یمانیاں بدهنی، ئینجا دهستی ئه بو عوبه یدهی کوری جهراجی گرت که دانیشتبوو له گه ل عومه ری کوری خهتاب] (۱۹۱۱) [عومه ر ﷺ فەرمووی: (به لکو ئیمه هه موو به لئین و په یمان به تۆ ددهین، ههر تۆیت سه ره وهرمان وه چاکترینمان وه خۆشه و یست ترینمان له لای خودا و پێغه مبه ر ﷺ] (۱۹۱۲) [ئینجا وتارییژی ئه نصاریهکان هه ستاو وتی: ئایا دهزانن که پێغه مبه ری خوا ﷺ له موهاجیرهکانه و دهبیت جینشینه کهشی له موهاجیرهکانبیت،

(۱۹۰۷) أخرجه: البخاري (۲۸۳۰، ۳۴۴۵، ۳۹۲۸) ومسلم (۱۶۹۱) وابوداود (۴۴۱۸).

(۱۹۰۸) أخرجه: البخاري (۳۹۲۸).

(۱۹۰۹) أخرجه: ابن ابي شيبة (۲۸۲۰۶) وابن سعد (۲۱۱/۳) مرسلًا من ابن سيرين ومراسيله صحيحة عند اهل العلم.

(۱۹۱۰) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۳۳۴).

(۱۹۱۱) أخرجه: البخاري (۲۸۳۰) ومسلم (۱۶۹۱).

(۱۹۱۲) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۳۳۴).

وه ئیمهش پشتیوانانی پیغمبهری خوا ﷺ بووین وه پشتیوانی حی نشینهکەشی دەبین به وینهی پشتیوانی کردنمان له پیغمبهری خوا ﷺ [ئەبوبەکر ﷺ] فەرمووی: خودا پاداشتی خیرتان بداتەوه ئەی کۆمەلانی ئەنصار وتەبێژەکەشتان جیگر و دامەزرانو بکات سویند به خوا گەر کارئیکی ترتان بکردایه جگه لهمه ئیمه لهگەڵتان پیک نەدەهاتین] (۹۱۳) [ئینجا عومەر ﷺ فەرمووی: ئەی کۆمەلانی ئەنصار نزیکتیریتان به پیغمبهری خوا ﷺ (ئەبوبەکر) هاوڕێی ئەشکەوتەکەیهتی] (۹۱۴) [کئ ههیه خاومنی ئەم سیانه بیت (واته: یاری ئەشکەوت و خۆشهویست و هاوڕێ)] (۹۱۵) [ئەی کۆمەلانی ئەنصار ئایا دەزانن که پیغمبهری خوا ﷺ فەرمانی کرد له جیتی ئەو پیش نوێژی بو خەلکی بکات؟ ئایا کئ له ئیوه رینگه به خۆی دەدات پیشی ئەبوبەکر ﷺ بکەویت؟ وتیان: پەنا به خوا دەگرین که پیشی ئەبوبەکر بکەوین] (۹۱۶).

[وه عومەر ﷺ فەرمووی: ئەی خەلکینه ئەو هتا ئەوه ئەبوبەکره رپش سپی موسوئمانان پهیمان و بهئینی بدەنئ] (۹۱۷) [ئینجا دەنگه دەنگ پهیدا بوو و دەنگ بهرز کرایهوه له دووبەرەکایهتی ترسام بۆیه وتم: ئەبوبەکر هەردوو دەستت بکەرەوه، ئینجا من دەستم خستە ناو دەستی و پهیمانم دایه و پاشان موهاجیرەکانیش یهک به دواى یهکدا پهیمانیان پێدا، پاشان ئەنساڕهکانیش هه‌موو پهیمانیان پێدا.... ئیمه سویند به خوا هیچ کارئیکمان نەبینیوه به هیزتر بیت له پهیماندان به ئەبوبەکر، چونکه ترساین گەر لهوان جیا بووینهوه و بهئین بهکەس نەدرا ئەوان بهئین و پهیمان بدەنه کهسئیکی تر له دواى ئیمه، ئەو کات ئیمه یان دەبوو پهیمانی بدەینئ هەرچەنده نارازیش بین یان دەبوو ناکوکیان بین و ئەوکات بههۆیهوه نازاوه دروست دەبوو] (۹۱۸) [لهبەر ئەوه هه‌موو پیکه‌وه بهئین و پهیمانمان دایه ئەبوبەکر وه هه‌موو

(۱۹۱۳) أخرجه: أحمد (۲۱۶۱۷) وقال محققوه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والطبراني (۴۷۸۵) والحاكم (۷۶/۳)، البيهقي (الکبری) (۱۴۳/۸) وقال ابن کثیر (البدایة) (۲۴۸/۵): اسناده صحيح.

(۱۹۱۴) أخرجه: ابن اسحاق في (الزهریات) واسناده صحيح كما قال الحافظ (فتح الباري) (۱۸۷/۱۲).

(۱۹۱۵) أخرجه: الترمذي (الشمال) (۳۵۰) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الشمال) (۳۳۳).

(۱۹۱۶) أخرجه: أحمد (۹۵/۱) واسناده حسن كما قال الحافظ (الفتح) (۱۸۷/۱۲) وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند فما ليس في الصحيحين) (۸۵۴): حديث حسن.

(۱۹۱۷) أخرجه: أحمد (۲۵۸۴۱) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۹۱۸) أخرجه: البخاري (۶۸۳۰) ومسلم (۱۶۹۱).

پیی رازی بووین^(۱۹۱۹).

ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: [بەئین و پەیمان درا بە ئەبوبەکر لە سەقیفە جی دانیشتی ئەنصاریه‌کاندا] [و رۆزی دواى ئەووە عومەر ﷺ لەسەر مینبەری مزگەوت پیش ئەبوبەکر ﷺ هەستا و سوپاس و ستایشی خودای کرد و پاشان فەرمووی: ئەى خەلکینە من دوینی قەسەیکەم بۆ کردن ئەووە نە لە کتیبەکەى خودایا بینومە وە بەئینی پیغمبەری خواش ﷺ نەبووە بۆ من]^(۱۹۲۰) بەلام من بە ئومیدبووم کە پیغمبەری خوا ﷺ بمینیت تا کارەکانمان بۆ بەلایەکدا دەخات و جیگیری بکات... [گەر موخەممەد ﷺ وەفاتی کرد بیت] خودای گەورە ئەو کتیبەى کە پیغمبەری پی رینمونی دەکرد ئەووی لە ناوتاندا جیی هیشتوو، گەر ئیووە دەستی پیووە بگرن خودا رینمونیتان دەکات وەك چۆن پیغمبەری خوی ﷺ پی رینمونی دەکرد، ئیستا خودای فەرمانرەوا ئیووی کۆکردۆتەووە لەلای باشتین هاوولی پیغمبەری خوا ﷺ و یاری ئەشکەوتی [هەر ئەویش شایستەترە بەووە لە ئیووە، هەموو هەستن و بەئین و پەیمانی بدەن]...

ئینجا عومەر ﷺ بە ئەبوبەگری ﷺ فەرموو: برۆ سەر مینبەرەکە ئەو نەرۆیشت تا زۆری لیکرد و ناچاری کرد ئینجا رۆیشت و هەموو خەلکی بە گشتی بەئین و پەیمانیاں پیدای]^(۱۹۲۱) [دواتر ئەبوبەکر چوووە سەر مینبەر لە پلەى دووھمیدا نزمتر لە پلەکەى پیغمبەری خوا ﷺ راوھستا سوپاس و ستایشی شیای خودای کرد پاشان فەرمووی: بزانی ئەى خەلکینە ژیرترین ژیری جیبەجی کردنی فەرمانەکانی خودایە وە ناژیرترین ناژیری ئەنجامدانی تاوانەکانە]^(۱۹۲۲) [ئەى خەلکینە من کراومەتە پێشەواتان هەر چەندە چاکترینیشتان نیم گەر چاکەم کرد هاوکارم بن، وەگەر نارێکیم کرد راستم بکەنەووە [منیش شەیتانیکم لەگەڵدایە جار جار پەستم دەکات، گەر منتان بینی تورەبووم خۆتان لێم بەدوور بگرن نەبادا لەش و لارتان بە ئازار بگەیهنم] [بزانی: راستگۆیی متمانەیه و درۆ ناپاکییه، بی هیز لەناوتاندا

(۱۹۱۹) أخرجه: أحمد (۲۵۸۴۱) وقال محققوه: اسناده حسن.

(۱۹۲۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲۲۱) وقال محققوه: اسناده حسن، والبخاري (۷۲۱۹) بنحوه.

(۱۹۲۱) أخرجه: البخاري (۷۲۱۹، ۷۲۶۹).

(۱۹۲۲) أخرجه: ابوداود (الزهد) (۳۰) وابن عساکر (۳۰۲/۳۰) والدينوري (المجالسة) (۱۲۹۰) وقال محققه: اسناده حسن.

به هيزه لەلام تا مافەكەى بۆ وەردەگرمەووە بەويستى خودا^(۱۹۲۳) [من كەسىكى شوين كەوتووم نەك كەسىكى داھينەر... لى پېچينەووە لەگەڵ خۆتاندا بکەن پيش ئەوہى لىپېچينەووەتان لەگەڵدا بکريت، ھەر كەسنىك واز لە تىكۆشان بەينيت لەپى خودا، ئەوانە خوا تووشى سەر لىشيوايى و ھەژاربيان دەكات، لەوہى من گوى رايەلى خودا و پيغمبەرەكەيم نيوەش گوپرايەليم بکەن، گەر سەرپىچى خودا و پيغمبەرەكەيم كرد من ھىچ گوپرايەليەكم نامينيت لەسەرتان ئەمەش وتەكانمەو داواى لىخوش بوون بۆ خۆم و ئيوە دەكەم لە خواى گەرە^(۱۹۲۴)]

[ھەستى بۆ ئەنجامدانى نوێژەكەتان خودا پەرحمتان پى بكات^(۱۹۲۵). ئەوہش لە بەرەبەيانى رۆژى سى شەمەدابوو. ئەبوبەكر بە ناچارى ئەو بەرپرسياريتيەى لە ئەستۆگرت وەك خۆى دەفەرمويت: نەبادا ئازاوەيەك سەر ھەلبەتات و پاشگەزبونەوہى بەدوادا بىت^(۱۹۲۶) ھەر لەو رۆژەدا لە داواى نوێژى نيوەرۆ و تاريكى ترى داو سەرەتا بەھانەى بۆ ھينانەوہ و پى فەرموون: [سوئند بە خوا من ھەرگىز پيشەوايى و بەرپرسياريتيم نەويستوہ لە ھىچ شەو رۆژىكدا وە ھەرگىز نارەزووم لى نەبووہ لە ئەينى و ئاشكرادا وە ھەرگىز ئەوہم لە خودا داوا نەكردووہ، بەلام من لە ئازاوە ترسام، بەرپرسياريتى ھەوانەوہى تيدا نيبە بۆ من، ھەرچەندە كاريكى گرانم لە ئەستۆگرتووہ كە نايتوانم بە بى يارمەتى خودا، من ئەمەرۆ خۆزگە دەخوام بەھيزترينتان لە جيگەى مندا بىت. (ئەوہبوو) دواتر ھەموو موھاجيرەكان وتەكان و عوزرەكانيان قبولكرد^(۱۹۲۷)] لەويدا ئەبوبەكر تەماشاي خەلكەكەى كرد فەرمووى: ئەوہ بۆ عەلى نابينم؟ ئيتەر ھەندىك لە پياوانى ئەنصار چوون و ئەويان ھينا، ئەبوبەكر پى فەرموو: وتت من ئامۆزاو زاواى پيغمبەرى خوا ﷺ [ئايا دەتەويت

(۱۹۲۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲۲۱) وقال محققاه: اسناده حسن، وصح اسناده ابن كثير في (البدایة) (۲۴۸/۵) والذهبي في (الخلفاء الراشدون) (ص: ۷)، وانظر: (صحيح سيرة ابن هشام) (۲۱۰۰)، والزيادة: أخرجه: ابوداود (الزهد) (۳۰) وقال محققه: اسناده جيد.

(۱۹۲۴) أخرجه: ابوداود (الزاهد) (۳۱) وابن عساكر (۳۰۳/۳۰) والدينوري (المجالسة) (۱۲۹۰) وقال محققه: اسناده حسن. (۱۹۲۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲۲۱) وقال محققاه: اسناده حسن.

(۱۹۲۶) أخرجه: أحمد (۴۲) وقال محققوه: اسناده جيد، والطبراني (الكبير) (۴۴۶۹) وقال ابن كثير في (البدایة) (۳۴۸/۵): اسناده جيد قوي.

(۱۹۲۷) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۳۳۵) والحاكم (۱۶۶/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وقال ابن كثير (البدایة) (۲۵۰/۵) اسناده جيد.

موسولمانان بکەیت بە دووبەشەوه؟] عەلی ﷺ فەرمووی: هیچ گلەییەکم نییە ئەی جینشینى پیغمبەرى خوا ﷺ دەستت بەینە تا پەیمانەت بدەم.

ئینجا ئەبوبەکر پەیمانى لیوهرگرت، پاشان فەرمووی: بۆ زوبەیر نابینم؟ ئینجا بیاوانىكى ئەنصار چوون و ئەویشیان هیناوە ئەبوبەکر پى فەرموو: زوبەیر وتووتە من نزيك و پورزای پیغمبەرى خوا ﷺ ئایا دەتەوێت موسولمانان بکەیت بە دوو بەشەوه؟ زوبەیر ﷺ فەرمووی: هیچ گلەییەکم نییە ئەی جینشینى پیغمبەرى خوا ﷺ دەستت درێژ بکە با پەیمانەت بدەم ئینجا پەیمانى پیدایا [۱۹۲۸] [لەویدا عەلى و زوبەیر فەرموویان: ئیمە تەنها لەو دەلگران بووین کە لە راویژکردندا دواخراين وه ئیمە دەزانين کە ئەبوبەکر شایستەترین کەسە بۆ پێشەوايەتى لە دواى پیغمبەرى خوا ﷺ ئەو یارى ئەشکەوت بوو وه ئیمە بەرزى و گەورەيى (وچاکی) ئەو دەزانين، وه پیغمبەرى خوا ﷺ لە ژایاندا بوو فەرمانى کرد ئەبوبەکر ﷺ پيش نوێژى بۆ موسولمانان بکات] [۱۹۲۹].

(۱۹۲۸) أخرجه: عبدالله بن أحمد (السنة) (۱۲۹۲) وقال محققه: اسناده صحيح والبيهقي (الكبرى) (۱۴۳/۸) وقال ابن كثير

في (البدایة) (۲۴۸، ۲۴۹/۵): اسناده صحيح.

(۱۹۲۹) أخرجه: موسى بن عقبه (المغازي) (ص: ۳۳۵) والحاكم (۶۶/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وقال ابن كثير (البدایة)

(۲۵۰/۵) اسناده جيد.

شۆردن و کفنکردنی پیغمبەری خوا ﷺ

لە دواى هەلبژاردنی ئەبوبەکر ﷺ بەجێنشین لە دوا نیومەرۆی رۆژی سێ شەممە دەستکرا بە شۆردنی تەرمی بیروۆزی پیغمبەری خوا ﷺ:

دایکی بڕواداران عائیشە ﷺ دافەر مویت: [کاتیک پیغمبەری خوا ﷺ و هفاتیکرد هاوہلانی کۆبوونەوہ و گومانیان بۆ دروست بوو لە شۆردنیدا [و پریان جیاواز بوو وتیان: سویند بە خوا نازانین ئایا [جله گانی] پیغمبەری خوا ﷺ دابنیتین و پرووتی بکەینەوہ وەک مردووہکان یان بەجل و بەرگەکانیەوہ بیشۆین] یان چی بکەین، خۆی گەورە هەموویانی توشی [وہنەوز] و خەو کرد، هەموو یەکتیکیان سەری لەسەر سنگی بوو، بانگیک لە گۆشە یەکی مائەگەوہ دەهات، دەنگیان دەبیست بەلام نہیان دەزانی کێیە دەیوت: [کراس لەبەری پیغمبەری خوا ﷺ دامەگەنن] (۸۳۰) بەجل و بەرگەگە یەوہ بیشۆن.

دایکی بڕواداران عائیشە ﷺ دافەر مویت: گەر ئەو کات ئەوہی ئیستام دەزانی نەم دەهیتشت هیچ کەسێک بیشوات جگە لە هاوسەرەکانی] (۸۳۱) [ئینجا هاوہلان بەجل و بەرگەگە یەوہ شۆردیان و ئاویان پێدا دەکرد لەسەر جلە کانێەوہ و دەستیان پێدا دەهینا] (۸۳۲) [وہ ئەوانەى نامادەى شۆردنی پیغمبەر ﷺ بوون: عەلى كورپى ئەبو تالیب و عەباسى كورپى عەبدولموتەلیب وە فەزلى كورپى عەباس وە قوسمى كورپى عەباس وە ئوسامەى كورپى زەمید و شەقرانى خزمەتكارى پیغمبەرى خوا ﷺ وە ئەوسى كورپى خەولى، عەلى لە باوہشى گرتبوو، وە عەباس و فەزلى و قوسەم ئەم دیو ئەو دیویان پێ دەکرد، وە ئوسامەو شەقران ئاویان پێدا دەکردووہ

(۱۹۳۰) أخرجه: الحاكم (۵۰۵/۱) وصححه على شرطهما، والبيهقي (الدلائل) (۳۲۱۶) وقال محققه: اسناده صحيح.
 (۱۹۳۱) أخرجه: ابوداود (۳۱۴۱) وابن ماجه (۱۴۶۴)، وابن سعد (۲۷۱/۲)، وابن حبان (۶۶۲۷) وقال محققه: اسناده قوي، وابن هشام (السيرة) (۱۲۲۴) وقال محققاه: اسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۳۲۶۰) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۱۹۶) و (صحيح ابى داود) (۲۶۹۳) و (المشكاة) (۵۹۴۸) و (احكام الجنائز) (ص: ۴۹)، وقال الشيخ مقل في (الصحيح المسند مما ليس في السعين) (۱۵۵۳): حديث حسن.
 (۱۹۳۲) أخرجه: أحمد (۲۶۰/۱) وابن هشام (السيرة) (۱۲۲۴) وقال محققه: اسناده حسن، وابن حبان (۶۶۲۸) وقال محققه: اسناده قوي.

عەلیش دەیشۆرد[^(۱۹۳۳)]. [سێ جار شۆردیان بە گەلای سیدرو ئاوی بیریك پێیان دەوت: (غەرس)... ئەو بیرە هی سەعدی کۆری ئەبو خەیسەمە بوو پێشتر پیغمبەری خوا ﷺ ئاوی لێ دەخواردەوه][^(۱۹۳۴)].

[پاشان لە سێ پۆشاکى لۆکەى سبیدا کفمان کرد و لیانەوه ئالاند وە هیچ جەمەدانە و کراسى تیدا نەبوو][^(۱۹۳۵)] [بە ئەبوبەكریان ﷺ وت: ئەى ھاوەلى پیغمبەرى خوا ﷺ ئایا نوێژ دەکەیت لەسەر پیغمبەرى خوا ﷺ؟ فەرمووی: بەئێ. وتیان چۆن؟ فەرمووی با کۆمەلیك بێن نوێژى لەسەر بکەن و دوعای بۆ بکەن ئینجا بچنە دەرەوه وە کۆمەلیكى تر بەدوایاندا بێن بەوجۆرە نوێژى لەسەر بکەن، ئەوانیش برۆن ئینجا خەلکى تر با بێت][^(۱۹۳۶)] [ئیتەر بەو جۆرە خەلکى پۆل پۆل دەچوونە ژوورەکەى پیغمبەرى خوا ﷺ وە نوێژیان لەسەر دەکرد بەبێ ئەوهى کەس پێش نوێژیان بۆ بکات، [لەو دەرگایەوه دەهاتنە ژوور] وە لە دەرگاکەى ترەوه دەچوونە دەر][^(۱۹۳۷)] [یەكەم جار بنەمالەکەى خۆى نوێژیان لەسەر کرد، پاشان موهاجیرەکان ئینجا ئەنصارەکان پاشان خەلکى تیکرا پاشان منداڵەکان پاشان کۆیلەکان][^(۱۹۳۸)]. ئینجا بە ئەبوبەكریان ﷺ وت: ئەى ھاوەلى پیغمبەرى خوا ﷺ ئایا پیغمبەرى خوا ﷺ بنیژین؟ فەرمووی: بەئێ. وتیان: لە کوی؟ فەرمووی: لەو جیگەیهدا کە خودا رۆحى لیکیشاوه چونکە خودا رۆحى کیشاوه لە جیگەیهکى پاکدا][^(۱۹۳۹)] [من گویم لى بوو پیغمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: ((مَا قُبِضَ نَبِيٌّ إِلَّا دُفِنَ حَيْثُ قُبِضَ)) واتە: ھەر پیغمبەرىك لە ھەر جیگەیهکدا بمیوت دەبیت ھەر لەو جیگەیهدا بنیژیت]] لە

(۱۹۳۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۲۲۳) وقال محققه: ضعيف، والحاكم (۵۹/۳) وصححه، والبيهقي (الكبرى) (۳۸۸/۳). (۱۹۳۴) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۷۰۳۲) وعبدالرزاق (۶۰۷۷) والبيهقي (الكبرى) (۶۴۴۹) وفي (الدلائل) (۳۲۶۷) وقال محققه: مرسل جيد وكذا قال الحافظ أيضاً في (التلخيص) (۱۰۵/۲).

(۱۹۳۵) أخرجه: البخاري (۱۲۶۴) ومسلم (۹۴۱).

(۱۹۳۶) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۷۱۲۲) والترمذي (الشمال) (۳۷۸) والبيهقي (الدلائل) (۳۲۹۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الشمال) (۳۳۳).

(۱۹۳۷) أخرجه: أحمد (۲۰۷۶۶) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۹۳۸) أخرجه: أحمد (۸۱/۵) وابن ماجه (۱۶۲۸)، والبخاري (الكبرى) (۳۰/۴).

(۱۹۳۹) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۷۱۲۲) والترمذي (الشمال) (۳۷۸) والبيهقي (الدلائل) (۳۲۹۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الشمال) (۳۳۳).

گێرانه و میهکی تردا ((مَا قَبَضَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُدْفَنَ فِيهِ))^(۱۹۴۰). واته: هر پیغمبهریک خدا گیانی بکیشیت نهوه لهو شوینهدا دهبیت که خودا پیتی خوشه تیدا بنیزریت)).

ئینجا نهبو تهلحه ﷺ نهو راخهری لا برد که پیغمبهری خوا ﷺ لهسهری وهفاتیکردبوو وه له جیی نهو راخهرهدا گۆری هه لکهند بۆ پیغمبهری خوا ﷺ^(۱۹۴۱) [هاوهلان جیاوازی کهوته نیوانیان نایا گۆرهکهی چالیک بیت پاشان به نهندازهی مردووکه له زهویهکهدا هه لئ بکهنن و پاشان سهری بگرن (واته: وهک گۆرهکانی کوردستانی ئیمه) یاخود (ئهلهدی) بۆ بکهن که هه لکهندنی چالیکه پاشان هه لکهندنی جی گۆریکه له لا تهنیستی دیواره کهیهوه پاشان گرتنی جی گۆرهکهو داپوشینی چالی گۆرهکهیه. بهو هۆیهوه هاوهلان کهوتنه گفتوگو و دهنگیان لیبهرز بووهوه، عومهر ﷺ فهرمووی: دهنگ بهرز مه که نهوه له لای پیغمبهری خوا ﷺ به زیندوویی و به مردوویی^(۱۹۴۲). [ئه نهس ﷺ ده فهرمویت: له شاری مه دینهدا دوو پیاو هه بوون یه کیکیان به شیوهی (ئه له د) گۆری هه لکهند نهوی تریان به شیوه کهی تریان، نهوان وتیان: ئیمه نوپزی (ئیس تیخاره) (واته: داوای هه لپزاردن له خودا) ده کهین و له داویدا به داوی ههردوو پیاوه کهدا دهنترین، ههراکامیکیان زووتر هات با نهوهمیان به شیوهی خوئی هه لئ که نیت. دواتر ناردیان به داویاندا نهوهی به شیوهی (ئه له د) هه لئ ده که نیت نهوهمیان هات و بهو جوړه گۆره کهی پیغمبهری خوا ﷺ هه لکهندرا^(۱۹۴۳).

دایکی باومرداران عایشه ﷺ ده فهرمویت: ئیمه نهماندهزانی که دهنیزریت تا گویمان له دهنگی خاکهناز بوو له نیوهی شهوی چوار شه مه مدا^(۱۹۴۴).

(۱۹۴۰) أخرجه: الترمذي (الشامل) (۳۸۰) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الشامائل) (۳۲۶).

(۱۹۴۱) أخرجه: مالك (۲۳۹/۱)، وابن هشام (۲۱۰/۶) وقال محققه: اسناده صحيح، والنسائي (الكبرى) (۲۶۳/۴)، وأحمد (۴۲) وقال محققه: حديث قوي، ابن سعد (۲۹۲/۲) والاصهباني (سير السلف) (۷۴/۱) وقال محققه: صحيح، وابن ماجه (۱۶۲۸) والترمذي (۱۰۱۸) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۸۱۲).

(۱۹۴۲) أخرجه: ابن ماجه (۱۵۵۸) وحسنه الشيخ الالباني في (المشكاة) (۱۷۰۰) و (الاحكام) (۱۴۴).

(۱۹۴۳) أخرجه: ابن ماجه (۱۵۵۷) وصححه الشيخ الالباني في (الاحكام) (۱۴۴).

(۱۹۴۴) أخرجه: أحمد (۱۱۰/۶) والترمذي (الشامل) (ص: ۱۷۹) وقال: اسناده جيد. وابن هشام (السيرة) (۲۱۰/۴) والبيهقي (الدلائل) (۲۵۶/۷) وهو صحيح كما في (صحيح سيرة ابن هشام) (۲۱۰/۷).

ئیبینو عەباس ﷺ دەفەرمویت: بۆ ناشتنەکەى: ئەو پیاوانەى چوونە ناو گۆرەکەى پێغەمبەرى خوا ﷺ عەباس و عەلى و فەزل و [وقوسم] و ئەوەشى (ئەلحەدەکەى) بۆ چاککرد پیاویکی ئەنصاری بوو بە ناوی (ئەوسى كورپى خەولى) ھەر ئەویش بوو گۆرپى شەھیدەکانى ئوحودى رێكخست و تەختکرد[^(۱۹۴۵)] [وہ لەگەڵ خۆشیان عەبدلورەحمانى كورپى عەوفیان رێگەدا بۆ ناو گۆرەکەى پێغەمبەرى خوا ﷺ. كاتێك نزیكى تەواو بوونى بوو، عەلى ﷺ فەرمووی: ئیتر دەبیت ھەرخزمانى لێى نزیك بن و كارى ناشتنەكەى بۆ تەواو بكەن][^(۱۹۴۶)] [شەقران راخەریكى سوورى لە گۆرەكەیدا بۆ داخست][^(۱۹۴۷)] [پێشتر پێغەمبەرى خوا ﷺ لەسەرى [دادەنیشت].... وہ ئەوەش لەگەڵ پێغەمبەرى خوا ﷺ لەگۆرەكەیدا مایەوہ][^(۱۹۴۸)] [پاشان عەلى و خزمانى تەرمى پیرۆزى پێغەمبەرى خویان ﷺ ھەلگرت و خستیانە ناو گۆرەكەى، ئینجا موغیرە ﷺ وتی: لە قاجیەوہ تۆزێك چاگردنى دەویت، ئەوانیش وتیان برۆ چاکی بکە، ئەویش چووہ ناو گۆرەكەى و دەستى لە قاجى پێغەمبەرى خوا ﷺ دا، ئینجا وتی: خۆلەكە بکەنە ناو گۆرەكە، خۆلەكە تا نیوەى قاجى موغیرە ﷺ گەشت ئینجا ھاتە دەرەوہ و دواتر دەى وت: من لە ھەمووتان نزیكتر بووم لە پێغەمبەرى خوا ﷺ][^(۱۹۴۹)].

جابر ﷺ دەفەرمویت: پێغەمبەرى خوا ﷺ گۆرپى (ئەلحەدەکەى) بۆ سازگرا وە خستى لاتەنیشتەكەى بۆ دانرا و گۆرەكەى پركرایەوہ و بە ئەندازەى بستىك لە زەوى بەرزگرایەوہ][^(۱۹۵۰)]. [ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: [كاتێك لە ناشتنى پێغەمبەرى خوا ﷺ بووینەوہ تەواو رەقمان لە خۆمان دەبوویەوہ][^(۱۹۵۱)]. وەكاتێك تەواو بووین و

(۱۹۴۵) أخرجه: البزار (۵۱۹)، والبيهقي (الكبرى) (۶۴۱۸) و (الدلائل) (۳۲۸۲) وقال محققه: اسناده حسن، وابوداود (۳۲۰۹) وابن ماجه (۱۶۲۸).

(۱۹۴۶) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۸۱۸۵) وقال محققه: مرسل صحيح، وعبدالرزاق (۶۴۵۵) وابوداود (۳۲۱۰) والبيهقي (الدلائل) (۳۲۸۵) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال ابن كثير (البدایة) (۲۱۹/۵) اسناده جيد قوي.

(۱۹۴۷) أخرجه: مسلم (۹۶۷)، والنسائي (۲۶۱) وابن حبان (۶۶۳۱) وقال محققه اسناده حسن، والترمذي (۱۰۴۸).

(۱۹۴۸) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۶۵۱۳) وفي (الدلائل) (۳۲۸۳).

(۱۹۴۹) أخرجه: أحمد (۲۷۰۶۶) وقال محققوه: اسناده صحيح.

(۱۹۵۰) أخرجه: ابن حبان (۶۶۳۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۹۵۱) أخرجه: الترمذي (۸۱۶۳) وابن ماجه (۱۶۳۱) وأحمد (۱۳۸۵۷) والبيهقي (الدلائل) (۳۳۰۴) وقال محققه: اسناده

صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (المشكاة) (۵۹۶۲) قال انس ﷺ: [لما كان اليوم الذي مات فيه رسول الله

ﷺ اظلم منها كل شين] [فلم أر يوماً كان اقبح منه]. أخرجه: الترمذي (۳۶۱۸) وابن ماجه (۱۶۳۱) وابويعلی (۳۲۹۶)

گه پراینهوه به لای مائی فاتیمه دا ﷺ وتی: ئەهی ئەنەس ئایا دلتان هات خۆل بکهن به سەر پیغمبهری خوادا ﷺ [؟] (۱۹۵۲). ئینجا وتی: [ئەهی باوکه وهلامی داوای خودات دایهوه] [ئەهی باوکه له خواوه چهند نزیکیت، ئەهی باوکه ههوائی وهفاتت به جبریل التلیخ دهگهیهنین، ئەهی باوکه بهههشت و فیردهوس جییهتی] (۱۹۵۲)

پیغمبهری خوا ﷺ وهفاتیکرد وه هیچی جی نههیشت له دواى خۆی و بیشتر به موسولمانانی دمهفرموو: ((لَا يَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمُؤْنَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ)) (۱۹۵۴) واته: میرات گرهکانم نابیت له دواى من دیناریک بهش بکهن، ئەوهشی له دواى نازوقهی هاوسهرهکانم وه خهرجی کاریگهرهکانم دهمینیتهوه ههمووی دهبهخشریته موسولمانان.

دایکی برواداران جویریە ﷺ دمهفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ له دواى وهفاتى هیچ دینار و درهم و کارهکەر و کهنیزهک [و مهرو بز] و هیچ شتیکی تری به جی نههیشت جگه له هیتسره سببیهکەى وه چهکهکەى وه پارچهزهویهک له دواى جیما ئەویش بهخشرایه موسولمانان [وه وهسیتی بو هیچ کهسێک نهکرد] (۱۹۵۵).

دایکی برواداران عانیشه ﷺ دمهفرمویت: [کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ وهفاتیکرد، هیچ شتیکی له مالهکهمدا نهبوو کهسێک بیخوات، تهنه کهمیک جویمان ههبوو لهسەر رمهفیهک دامناوو، من بهردهوام لیم دهخوارد و نهم دهکیشا تا دواجار کیشام ئیتر ئەویش تهواو بوو خۆزگه نهم دهکیشا] (۱۹۵۶).

پیغمبهری خوا ﷺ به شههیدی وهفاتیکرد وهک ئیبنو مهسعود ﷺ دمهفرمویت: [پیغمبهری خوا ﷺ شههیدکرا گهر لهسەر ئەوه نوحار سویند بخۆم لام خۆشهویستهر لهوهی یهک جار سویند بخۆم، چونکه خودا خۆی کردویهتیه پیغمبهر وه ههر

والحاکم (۴۳۹۰) والبیهقی (الدلائل) (۳۳۰۶) وقال محققه: اسناده صحیح.

(۱۹۵۲) أخرجه: البخاري (۴۴۶۲)، وابن ماجه (۱۶۳۰) وابن حبان (۶۶۲۲).

(۱۹۵۳) أخرجه: البخاري (۴۴۶۲، ۴۱۹۳) والنسائي (۱۳/۴) وابن ماجه (۱۶۲۹).

(۱۹۵۴) أخرجه: البخاري (۶۷۲۹).

(۱۹۵۵) أخرجه: البخاري (۲۵۸۸، ۳۰۹۸، ۲۷۳۹) ومسلم (۱۶۳۵) وابن ماجه (۲۶۹۵).

(۱۹۵۶) أخرجه: البخاري (۲۹۳۰، ۶۴۵۱) ومسلم (۲۹۷۳).

خوښی به پلهی شهیدی گه یاندووه] (۱۹۵۷).

ئیتیر بهو جوړه پيغمبهری خوا ﷺ ژيانی به سوود بوو بؤ موسولمانان ههروهه
مردنیشی هه به سوود بوو بؤ موسولمانان وهك خوښی دمه فرمویت: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ
وَجَلَّ إِذَا أَرَادَ رَحْمَةً أُمَّةٍ مِنْ عِبَادِهِ، قَبَضَ نَبِيَّهَا قَبْلَهَا، فَجَعَلَهُ لَهَا فَرْطًا وَسَلْفًا، وَإِذَا أَرَادَ هَلَكَةَ أُمَّةٍ،
عَذَّبَهَا وَنَبِيَّهَا حَيًّا، فَأَقْرَعَ عَيْنَهُ بِهَلَكَتِهَا حِينَ كَذَّبُوهُ وَعَصَوْا أَمْرَهُ)) (۱۹۵۸) واته: گهر خودای گه وره
به زمی بویت بؤ ئومه تیک له بهنده گانی، ئه وه پيغمبهره که یان له پيشدا دمه باته وه
لای خوښی تا ببیته نمونه و سه رمه شق بویان، وه گهر له ناوچوون و سزای بویت
بؤ ئومه تیک له بهنده گانی، هه له ژيانی پيغمبهره که یاندا گه له که ی سزا ددهات وه
پيغمبهره که ی دلخوښ دهکات به له ناوچوونیان له دواي ئه وه ی به درویان زانیوه و
سه ریچی فه رمانه گانیان کردووه].

وه جابر ﷺ دمه فرمویت: [کاتیک پيغمبهری خوا ﷺ ومفاتیکرد فریشته گانی
خودا سه ره خوښیان له یهك ده کرد، دهن گیان دمه بیستراو شیوه یان نه دمه بینرا دمه یان وت:
(السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) و برکاته، ئه ی خاومنی ئه م ماله: خودا له دواي هه موو
کاره ساتیک سه ره خوښی داناوه، وه شوین پرکردنه وه ی داناوه (بؤ هه موو یه کیک که
دونیا ی به حی هیستووه)، ئیوه ش متمانه تان به خودا هه بییت، وه ته نها ئومیدتان بهو
هه بییت، بی به ش ئه وه که سه یه که له پاداشت بی به شکراوه، (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ)] (۱۹۵۹).

(۱۹۵۷) أخرجه: عبدالرزاق (۴۱۳۹)، والطبرانی (الکبیر) (۱۰۱۱۹) وأحمد (۳۶۱۷) وقال محققوه: اسناده صحیح علی شرط مسلم، والحاکم (۵۸/۳) رقم (۴۴۵۰) وقال محققوه: اسناده صحیح علی شرط مسلم، والحاکم (۵۸/۳) رقم (۴۴۵۰) وقال محققه: سنده صحیح، والبیهقی (الدلائل) (۳۱۶۲) وقال محققه: اسناده صحیح.

(۱۹۵۸) أخرجه: مسلم (۲۲۸۷) وابن حبان (۶۶۴۷) وقال محققه: اسناده صحیح علی شرط مسلم، وابویعلی (۱۲۰۷).

(۱۹۵۹) أخرجه: الحاکم (۵۹/۳) رقم (۴۳۹۱) والبیهقی (الدلائل) (۳۳۱۳) وقال محققه: اسناده حسن.

کۆتایی

لەکۆتایدا ئەم باسە گەورە و پڕخێرە ھەرچەندە لە ساڵی (۱۹۹۶) دەستی پێکرا سوپاس بۆ خوا لە ساڵی (۲۰۱۶) لەدوای ئەو ھەموو سالانە تەواو بوو.

سوپاس بۆ خوای گەورە و میھربان کە ریزوشکووی پێبەخشین و بردینیە ریزی ئەوانەى شەرفی نوسینی ژيانى پیغمبەره شکۆدار و خوشەویستەگەى محمد ﷺ پێبەخشیون بۆ ئەوەى خۆیان و گەسانى تر بەھرمەندتر بن لە ناسینی زیاترى ئێلاو پیغمبەره بەرپرز و سەرۆمرە.

خوینەرى بەرپرز ئەم نوسینەى بەردەستت کۆکردنەووە و پوختەکردن و رێخکستنى سەدەھا رپوایەتى فەرموودەبوو لەگەڵ گێرپانەووە و رپوایەتى (ژیاننامە نوسان). لەبەر رۆشنایى نوسراووە گەورە و بە پێزەکانى کۆن و تازەى ئەم بوارە، ئەم ژياننامەى ھەولدانە بۆ خستنەرپووی رپووداوەکان یەك لە دوای یەك وەك لە پێش چاوتدا نمایش بکریت و لەناخدا واھەست بەکەیت کە تۆش یەکیکیت لە نامادەبووانى ئەو رپووداوە وە تام و چێژى تايبەتى لێومر بگریت.

خوینەرى بەرپرز ئەم نوسراووە و مرگىراووە لە قورئانى پیرۆز ھەر وەھا کەلک و مرگىراووە لە بۆچوونى زانایانى (تفسیرى) قورئان. پاشان و مرگىراووە لەو فەرموودانەى کە ھاوہلانى پیغمبەرى خوا ﷺ گێراویانەتەووە لە وتە و ھەئسوکەوتەکانى پیغمبەرى خوا ﷺ لە گەرمەى رپووداوەکاندا، ئەمەش لەدوای کۆکردنەووەى سەرچەم ئەو فەرموودانە. پاشان پوختەکردنیاں و دیارى کردنى (صحیح، ضعیف) یان لەبەر رۆشنایى حوکمى شارەزاترین زانایانى بەرز و ناودارى کۆن و تازەى ئەم بوارە، لەگەڵ ھینانى ھەر حوکمێک ھەرچەندە لاوازیش بێت سەبارەت بە یەکلەکردنەووەى پلەى فەرموودەکە. پاشان ھەموو بەشەکانى رپووداوەکان و مرگىراووە لە زۆربەى (طرق + الفاظ) ھە جیاوازەکانى ئەو باسە و رێکخراووە تا وەك فەرموودەى تەواوى لێکدانەپراو بەخریتە روو.

پاشان ئەم باسە و مرگىراووە لە کۆنترین سەرچاوەکانى شارەزایانى بواری (أهل المغازی و السير) واتە: ژياننامەنوسان وەك (عروہ بن الزبير) و (الشعبى) و (قتادة و (الزھري) و (موسى بن عقبه) و (ابن اسحاق) و (طبري) و (ابن سعد) و (واقدي) و نوسراووە پوخت و بە پێزەکانى زانایانى گەورەى ئەم بوارە وەك (ابن حزم) و (ابن القیم) و (ابن

کثير) و (الذهبي) و (ابن حجر). و ههولدراره رووداوهگانى لای ئەمانيش رېکبخریت لهگهڵ يهکدا و پاشان لهگهڵ فهرموودهگاندا وهک يهک باسى تهواو بنوسریت. کهواته دهتوانين بلين ئەم نوسراوهى بهردهست ناوى (ژياني پيغمبهرى خوا ﷺ له قورئان و فهرمووده صهحيحهگاندا) ههئدهگریت بهلام ئاشکرايه لای ههمووان که زوریک له گيرانهوه ههيه (مرسل)ن يان (ضعيف)ن و زوربهى زانايانيش هينايوانه تائهو باسانه زياتر بناسرين و بابهتهگانيان پي دهولهمهندتر بيت و بهلايانهوه ئەو کاره خراب نهبووه بهمهريک ئەو فهرموودانه دوورين له بوارى (العقيدة، احکام الشرعية).

ليرهدا بهپيويستى دزمانم که زور سوپاس و پي زانين و دهستخوشي خووم بکهم له ماموستا و براى ههره خوشهويست و دلسووز و خوبهکهمزان و ماندوو نهناسم جهنابى ماموستا ئوميد و هاوسهرى بهريزي هيرو خان و ههر يهک له ماموستا (موحه ممد نابلاخى و جمال سالح و کاميل اسماعيل و روشنا ئيبراهيم). که بهراستى رولتيكى باشيان ههبوو له زووتر بهچاپ گهياندى ئەم بهرهههه داواکارم له خودا بيکاته تيشوى قيامهتيان.

له کووتاييدا داواکارم له خواى گهوره نوسيني ئەم باسه پيروژهمان لي وهگریت وه بيکاته جتي سودي سهرجهم برايان و خوشگاني موسولمانى بهريزم وهله ههله و نهزانين و کهم و کورپيهگانمان ببوريت و بمان بهخشيت و ههموولايهکمان شاد بکات بهبينين بهيهک گهيشتنى ههموو ناوبراوانى ناو ئەم زياننامهيه له بهههشتى بهرين و پر له نازونيعمهتدا بهتاييهت له سهرو ههمووانهوه سهروهري نهوهى ئادهم پيغمبهرى خوا ﷺ پاشان هاوهلانى بهريزي و تابعيهگان و سهرجهم پيشينه چاکهگانمان و ههموو زانايانمان. آمين.

آمِينَ وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُمَّ وَسَلِّمْ وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّنَا وَحَبِيبِنَا وَقُرَّةِ

أَعْيُنِنَا وَسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ وُلَّاهُ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

محمد ملا فائق شارمزوى

١٤٣٥/٨/١٨ بهرامبهه ٢٠١٦/٦/١٦

سه رچاوه کان

- ١- القرآن الکریم.
- ٢- إتحاف الخیرة المهرة / الإمام أحمد بن أبي بكر بن إسماعيل البوصيري / تح: عادل بن سعد، و السيد بن محمود / مكتبة الرشد/ الرياض/ ط١/ ١٤١٩ هـ
- ٣- الآحاد و المثاني/ ابن أبي عاصم/ تح: باسم فيصل احمد/ دار الراجية/ السعودية- الرياض/ ١٩٩١ م.
- ٤- أحكام الجنائز و بدعها/ الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي/ دمشق / ط١ / ١٩٦٩.
- ٥- أحكام أهل الذمة/ محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)/ تح: يوسف بن أحمد البكري - شاکر بن توفيق العاروري/ رمادی للنشر - الدمام/ ط١/ ١٤١٨ - ١٩٩٧
- ٦- أخبار مكة في قديم الدهر و حديثه/ أبو عبد الله محمد بن إسحاق بن العباس المكي الفاكهي (المتوفى: ٢٧٢هـ)/ تح: د. عبد الملك عبد الله دهيش/ دار خضر - بيروت/ ط٢/ ١٤١٤.
- ٧- أخبار مكة وما جاء فيها من الآثار/ أبو الوليد محمد بن عبد الله بن أحمد بن محمد بن الوليد بن عقبة بن الأزرق الغساني المكي المعروف بالأزرقی (المتوفى: ٢٥٠هـ)/ رشدي الصالح ملحق/ دار الأندلس للنشر - بيروت.
- ٨- الأدب المفرد / الإمام محمد بن إسماعيل البخاري / ترتيب: محمد فؤاد عبد الباقي / الطبعة السلفية/ القاهرة.
- ٩- الأذکار المنتخبة من كلام سيد الأبرار / الأمام يحيى بن شرف النووي / تح: عبد القادر الأرناؤوط/ دار العلوم / بيروت.
- ١٠- إرواء الغليل / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني/ المكتب الإسلامي / بيروت / ط١ / ١٩٧٩ م.
- ١١- الاستيعاب في معرفة الأصحاب / الأمام ابن عبد البر القرطبي / دار العلوم الحديثة / الرباط / ط١ / ١٣٢٨ هـ
- ١٢- الأسماء والصفات / الحافظ البيهقي/ تح: عبد الله الحاشري / مكتبة السوادي/ جدة/ ط١/ ١٤١٣ هـ
- ١٣- الأسراء و المعراج / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتبة الإسلامية / عمان / ط١ / ١٤٢١ هـ
- ١٤- أسباب النزول / أبي الحسن الواحدی النيسابوري/ علم الكتب / بيروت/ ١٣١٦ هـ أسباب النزول/

- العلامة جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي/دار الغد الجديد-مصر/ط١/١٤٢٣هـ-٢٠٢٢م.
- ١٥- اسد الغابة / ابن الأثير / دار احياء التراث العربي / بيروت — لبنان.
- ١٦- الإصابة في تميز الصحابة / الحافظ ابن حجر العسقلاني / دار العلوم الحديثة / الرباط / ط١ / ١٣٢٨هـ
- ١٧- اعلام السائلين عن كتب المرسلين صلى الله عليه وسلم/صنفته الامام محمد بن طولونون الدمشقي/ راجعه: عبدالقادر الأرنؤوط/حققه: محمود الأرنؤوط/مؤسسة الرسالة.
- ١٨- امتاع الاسماع / أبو عباس أحمد المقرئزي/ تح: محمود شاكر/ مطبعة بيروت/ ط٢/١٣٩٠هـ
- ١٩- الأموال لابن زنجويه/ أبو أحمد حميد بن مخلد بن قتيبة بن عبد الله الخراساني المعروف بابن زنجويه (المتوفى: ٢٥١هـ)/شاكر ذيب فياض الأستاذ المساعد - بجامعة الملك سعود/مركز الملك فيصل للبحوث والدراسات الإسلامية، السعودية/ط١/١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م.
- ٢٠- اللآلئ المصنوعة في الأحاديث الموضوعة/ عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)/تح:أبو عبد الرحمن صلاح بن محمد بن عويضة/دار الكتب العلمية - بيروت/ط١/١٤١٧هـ - ١٩٩٦م.
- ٢١- أنيسُ السَّاري في تخريج وتَحقيق الأحاديث التي ذكرها الحَافظ ابن حَجْر العسقلاني في فَتْح البَّاري/ أبو حذيفة، نبيل بن منصور بن يعقوب بن سلطان البصرة الكويتي/تح: نبيل بن منصور بن يعقوب البصرة/ مؤسَّسة السَّماحة، مؤسَّسة الرِّيَّان، بيروت - لبنان/ط١/١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م.
- ٢٢- بداية السؤل في تفصيل الرسول a / العز بن عبد السلام / تح: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة الاسلامي / بيروت.
- ٢٣- البداية والنهاية / الحافظ عماد الدين ابن كثير / طبعة دار ابن كثير / بيروت / لبنان.
- ٢٤- بلوغ المرام من أدلة الأحكام / الحافظ ابن حجر العسقلاني / تح: محمد امين، عبد الواهب عبد اللطيف / دار الرائد العربي / بيروت / ط٢/١٩٨٧م.
- ٢٥- التأريخ الكبير/ الإمام محمد بن إسماعيل البخاري / طبعة دائرة المعارف / العثمانية / الهند/١٣٨٠هـ
- ٢٦- تأريخ الأمم و الملوك / الإمام محمد بن جرير الطبري / تح: محمد ابو الفضل ابراهيم / دار المعارف/ القاهرة / ١٩٧٠م.
- ٢٧- تأريخ الإسلام / الإمام شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان الذهبي / تح: عمر عبد السلام

التدمري / دار الكتاب العربي / بيروت / ط ٢ / ١٤٠٩ هـ

- ٢٨- تأريخ بغداد / أحمد بن علي الخطيب البغدادي / تصح: محمد سعيد / مطبعة السعادة / مصر.
- ٢٩- تاريخ خليفة بن خياط / أبو عمرو خليفة بن خياط بن خليفة الشيباني العصفري البصري (المتوفى: ٢٤٠هـ) / تح: د. أكرم ضياء العمري / دار القلم ، مؤسسة الرسالة - دمشق ، بيروت / ط ٢ / ١٣٩٧.
- ٣٠- تأريخ دمشق / ابن عساكر الدمشقي (ت: ٥٧١ هـ) / تح: مجموعة من الباحثين / نشر مجمع اللغة العربية / دمشق.
- ٣١- تأريخ واسط / اسلم بن سهل الواسطي المعروف بـ(نحشل) / تح: كوركيس عواد / عالم الكتب / بيروت / ١٤٠٦ هـ
- ٣٢- تحذير الساجد من اتخاذ القبور مساجد / محمد ناصر الدين الألباني (المتوفى: ١٤٢٠هـ) / المكتب الإسلامي - بيروت / ط ٤ /
- ٣٣- تحريم الآت الطرب / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتب الدليل / ط ١ / ١٤١٥ هـ
- ٣٤- الترغيب والترهيب / الحافظ عبد العظيم بن عبد القوي المنذري / تح: محمد محي الدين عبد الحميد / المكتبة التجارية / القاهرة / ط ١ / ١٩٦٢، مع طبعة: دار ابن كثير / بيروت / تح: محي الدين مستو / يوسف علي بديوي / ط ٣ / ١٤١٩ هـ
- ٣٥- تقريب الحديث / ابن قتيبة الدينوري / تح: عبد الله الجبوري / مطبعة العاني / بغداد / ط ١ / ١٣٩٧ هـ
- ٣٦- تفسير القرآن العظيم / الحافظ عماد الدين أبو الفداء ابن كثير / دار ومكتبة الهلال.
- ٣٧- تفسير النسائي / الإمام احمد بن شعيب النسائي / تح: صبري عبد الخالق - سيد بن عباس / مؤسسة الكتب الثقافية / بيروت / ط ١ / ١٩٩٠ م.
- ٣٨- التلخيص الجبر / الحافظ ابن حجر العسقلاني / تح: د. شعبان بن محمد اسماعيل / مكتبة الكليات الأزهرية / ط ١ / ١٣٩٩ هـ
- ٣٩- تهذيب الآثار / الإمام محمد بن جرير الطبري / تح: محمود شاكر / مطبعة المدني / القاهرة / ط ١.
- ٤٠- تهذيب سنن أبي داود / ابن القيم الجوزية / تح: احمد شاكر، حامد الفقي / مطبعة انصار السنة المحمدية / القاهرة / ط ١ / ١٣٦٨ هـ
- ٤١- الثقات / محمد بن حبان بن أحمد بن حبان بن معاذ بن مَعْبَد، التميمي، أبو حاتم، الدارمي، البُستي (المتوفى: ٣٥٤هـ) / وزارة المعارف

- ٤٢- الثمرة المستطاب في فقه السنة والكتاب/محمد ناصر الدين الألباني/مؤسسة غراس/الكويت/ ط١٤٢٢/١هـ
- ٤٣- الجامع الأحكام القرآن / محمد بن احمد القرطبي / تح: احمد عبدالعليم / دار الكتاب العربي / القاهرة / ١٩٦٧م - مع طبعة: دار العروبة / الكويت / ط٢ / ١٩٨٧م.
- ٤٤- جامع البيان عن تأويل آية القرآن / الإمام محمد ابن جرير الطبري / دار الفكر / بيروت / ١٩٨٨م.
- ٤٥- الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير / الإمام جلال الدين عبد الرحمن السيوطي / تح: محمد محي الدين عبد الحميد / مطبعة حجازي / القاهرة / ط١ / ١٣٥٢هـ
- ٤٦- الجامع الصحيح مما ليس في الصحيحين/ الشيخ مقبل بن هادي الوداعي/ دار الحرمين للنشر / القاهرة / ١٩٩٥م.
- ٤٧- الجامع في أسباب النزول/ حسن عبدالمنعم شلبي المحقق / المترجم: موفق منصور الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت الطبعة: الأولى سنة الطبع: ١٤٣٢هـ
- ٤٨- جوامع السيرة النبوية/أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسي القرطبي الظاهري (المتوفى: ٤٥٦هـ)// تح: عبد الكريم سامي الجندي/دار الكتب العلمية - بيروت/١٤٢٤ - ٢٠٠٣.
- ٤٩- حجاب المرأة المسلمة في الكتاب والسنة / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / جامعة القاهرة / مصر / ط٥ / ١٣٩٨هـ
- ٥٠- حلية الأولياء وطبقات الأصفياء / الحافظ أبونعيم الأصبهاني / المكتبة السلفية / بيروت / وطبعة القاهرة / دار الكتاب العربي / ١٩٨١م.
- ٥١- حياة الحيوان الكبرى/ محمد بن موسى بن عيسى بن علي الدميري، أبو البقاء، كمال الدين الشافعي (المتوفى: ٨٠٨هـ)// دار الكتب العلمية، بيروت/ط٢/١٤٢٤ هـ
- ٥٢- للحكومة العالية الهندية/تحت مراقبة: الدكتور محمد عبد المعيد خان مدير دائرة المعارف العثمانية/ دائرة المعارف العثمانية بحيدر آباد الدكن الهند/ط١/١٣٩٣ هـ = ١٩٧٣.
- ٥٣- خصائص الامام علي/الأبي عبدالرحمن أحمد بن شعيب النسائي/تح:احمد ميرين البلوشي/مكتبة المعلل-الكويت/ط١/١٩٨٦م.
- ٥٤- الخصائص الكبرى / الإمام جلال الدين عبد الرحمن السيوطي / تح: محمد خليل هراس / دار الكتب الحديثة / القاهرة

- ٥٥- خطبة الحاجة / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط٣ / ١٣٩٧هـ
- ٥٦- خلاصة البدر المنير/ ابن الملقن سراج الدين أبو حفص عمر بن علي بن أحمد الشافعي المصري (المتوفى: ٨٠٤هـ)/مكتبة الرشد للنشر والتوزيع/ ط٢ / ١٤١٠هـ-١٩٨٩م.
- ٥٧- خلق أفعال العباد / الإمام محمد بن إسماعيل البخاري / مؤسسة الرسالة / بيروت / ط١ / ١٩٨٤م.
- ٥٨- الدر المنثور في التفسير بالمأثور/ الحافظ جلال الدين السيوطي / دار المعرفة / بيروت.
- ٥٩- الدرر في اختصار المغازي والسير / الحافظ يوسف بن عبد البر النمري / تح: الدكتور شوقي ضيف / دار الكتب العلمية / بيروت / ط١ / ١٤٠٧هـ
- ٦٠- الدعاء / سليمان بن احمد الطبراني: تح: محمد سعيد البخاري / دار البثائر الإسلامية / بيروت / ط١ / ١٤٠٧هـ
- ٦١- دفاع عن الحديث النبوية والسيرة في الرد على جهالات الدكتور البوطي في كتابه (فقه السيرة) / محمد ناصر الدين الألباني (المتوفى: ١٤٢٠هـ)/(حققه : أبو مسلم الأثري/ وحيد بن محمد بن أحمد ابو فضل/مكتبة العلوم و الحكم-مصر.
- ٦٢- دفاع عن الحديث و السيرة / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت.
- ٦٣- دلائل النبوة / الحافظ أبو نعيم الأصبهاني / تح: محمد رواس القلعجي / دار ابن كثير، مع طبعة: دار النفائس / ط٢ / ١٩٩١م / بيروت / لبنان.
- ٦٤- دلائل النبوة / الحافظ أحمد بن حسين البيهقي / تح: عبد المعطي قلنجي / دار الكتب العلمية / بيروت / ١٤٠٥هـ
- ٦٥- ذم الكلام واهله / ابي اسماعيل الهروي / تح: عبد الله بن محمد الأنصاري / مكتبة الغرباء الأثرية / المدينة المنورة / ط١ / ١٤١٨هـ الذهب المسبوك في تحقيق روايات غزوة تبوك/ أبو محمد عبد القادر بن حبيب الله بن كورو عبد القادر بن حبيب الله بن كورو، بن سجن، بن سبر السندي (المتوفى: ١٤١٨ هـ)/ أطروحة ماجستير للمؤلف/مطابع الرشيد، المدينة المنورة - المملكة العربية السعودية.
- ٦٦- الرسول القائد صلى الله عليه وسلم/محمود شيت خطاب/دار مكتبة الحياة ومكتبة النهضة - بغداد/ ط٢ / ١٩٦٠.
- ٦٧- الروض الأنف في شرح السيرة النبوية لابن هشام/ أبو القاسم عبد الرحمن بن عبد الله بن أحمد السهيلي (المتوفى: ٥٨١هـ)/ عمر عبد السلام السلامي/دار إحياء التراث العربي، بيروت/ ط١ / ١٤٢١هـ / ٢٠٠٠م.

- ٦٨- رياض الصالحين / الإمام أبي زكريا يحيى بن شرف النووي / تح: عبد العزيز رباح وأحمد يوسف الدقاق / مراجعة: الشيخ شعيب الأرنؤوط / دار الثقافة العربية / دمشق / ط٢ / ١٩٩٢م.
- ٦٩- زاد المعاد في هدي خير العباد / الإمام شمس الدين محمد بن بكر بن قيم الجوزية / تح: الشيخ عبد القادر الأرنؤوط والشيخ شعيب الأرنؤوط / مؤسسة الرسالة / بيروت / ١٣٩٩هـ مع طبعة: دار الأحياء التراث العربي / بيروت / مراجعة: طه عبد الرزاق طه.
- ٧٠- زوائد مصنف الامام عبدالرزاق الصنعاني على الكتب الستة من الاحاديث المرفوع دراسة و تخريج و تعليق/أعداد: عبدالرحمن بن احمد بن عبدالرحمن الخريصي/١٤١٩هـ
- ٧١- سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد صلى الله عليه وسلم/محمد بن يوسف الصالحي الشامي/ تح:مصطفى عبد الواحد - وآخرون/المجلس الأعلى للشئون الإسلامية/١٩٩٧ - ١٤١٨.
- ٧٢- السرايا والبعوث النبوية حول المدينة ومكة/ بريك بن محمد بريك أبو مائلة العمري/دار ابن الجوزي/ط١/١٤١٧هـ-١٩٩٦م.
- ٧٣- سلسلة الأحاديث الصحيحة / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني:
المجلد الأول / المكتب الإسلامي / بيروت / ط٤ / ١٩٨٥م.
المجلد الثاني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط٤ / ١٩٨٥م.
المجلد الثالث / الدار السلفية للنشر/ الكويت/ ط١/ ١٩٧٩م.
المجلد الرابع / المكتبة الإسلامية / عمان / ط١ / ١٩٨٣م.
المجلد الخامس / مكتبة المعارف / الرياض / ط١ / ١٩٩١م.
المجلد السادس / مكتبة المعارف / الرياض / ط١ / ١٩٩٥م.
- ٧٤- سلسلة الأحاديث الضعيفة / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني:
المجلد الثاني/المكتب الإسلامي / بيروت / ط١ / ١٣٩٩هـ
المجلد الثالث / مكتبة المعارف / الرياض / ط٢ / ١٩٨٨م.
المجلد الرابع / مكتبة المعارف / الرياض / ط١ / ١٩٨٨م.
- ٧٥- السنة / الإمام ابن أبي عاصم / تح: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت/

ط / ١ / ١٩٨٠ م.

- ٧٦- سنن أبي داود / الإمام أبي داود سليمان بن الأشعث السجستاني / تح: محمد محي الدين عبد الحميد/ دار الأحياء التراث الإسلامي / بيروت.
- ٧٧- سنن ابن ماجه / محمد بن يزيد بن ماجه القزويني / تح: محمد فؤاد عبد الباقي / دار الجيل / بيروت
- ٧٨- سنن الترمذي / يحيى بن محمد بن عيسى الترمذي / تح: أحمد شاکر / وإبراهيم عطوة / محمد فؤاد عبد الباقي / دار الأحياء التراث العربي / بيروت.
- ٧٩- سنن الدار القطني / الإمام علي بن عمر الدار القطني / مع التعليق المغني / مكتبة المثنى / القاهرة، مع طبعة دار الكتب العلمية / بيروت / بتح و تخريج: مجدي بن منصور بن سيد / ط / ١ / ١٤١٧ هـ
- ٨٠- سنن الدارمي / أبو محمد عبد الله بن عبد الرحمن الدارمي / تح: الشيخ محمد أحمد الدهقان / دار إحياء السنة النبوية.
- ٨١- سنن سعيد بن منصور / الإمام سعيد بن منصور الخراساني / تح: حبيب الرحمن الأعظمي / دار الكتب العلمية / بيروت / ١٩٨٥ م.
- ٨٢- السنن الصغرى / الإمام أحمد بن حسين البيهقي / تح: بهجت يوسف محمد / طبعة (وزارة الأوقاف العراقية) سلسلة احياء التراث الإسلامي.
- ٨٣- السنن الكبرى / الإمام أحمد بن حسين البيهقي / ط / ١ / ١٣٥٢ هـ / حيدر آباد / الدكن.
- ٨٤- السنن الكبرى / الإمام أحمد بن شعيب النسائي / تح: د. عبدالغفار البزاري، سيد كسروي / ط / ١ / دار الكتب العلمية / بيروت / ١٩٩١ م.
- ٨٥- سنن النسائي / أحمد بن شعيب النسائي / دار الكتاب العربي / بيروت / ط / ١ / ١٩٣٠ م.
- ٨٦- السنن الواردة في الفتن وغوائلها / الإمام أبي عمر وعثمان بن سعيد الداني / تح: رضاء الله بن محمدالمباركفوري / دار العاصمة الرياض / ط / ١ / ١٩٩٥ م.
- ٨٧- سير أعلام النبلاء / الإمام محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي / تح: محب الدين أبي السعيد الغمراوي / ط / ١ / ١٩٩٧ م / دار الفكر / بيروت.
- ٨٨- سير السلف الصالحين / الحافظ ابو القاسم الأصبهاني / تح: د. كرم بن حلمي بن فرحات / دار الولاية / الرياض / ط / ١ / ١٤٢٠ هـ

- ٨٩- السيرة / الإمام محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي / عمر عبد السلام التدمري / دار الكتاب العربي / بيروت / ١٤٠٧ هـ
- ٩٠- السيرة النبوية / الحافظ عماد الدين ابن كثير / تح: مصطفى عبد الواحد / دار الرائد العربي / بيروت / ط ٣ / ١٩٨٧ م.
- ٩١- السيرة النبوية / أبي محمد عبد بن هشام / تح: محمد محي الدين عبد الحميد / دار الفكر / بيروت، مع طبعة: مكتبة العبيكان / الرياض / بتح: عادل احمد عبد الموجود، علي محمد عوض / ط ١ / ١٤١٨ هـ
- ٩٢- السيرة النبوية / الأمام محمد بن اسحاق بن يسار المطلبي / تح: حميدالله خلف / معهد الدراسات و الأبحاث / الرباط / ١٣٩٦ هـ
- ٩٣- السيرة النبوية الصحيحة / د.أكرم ضياء العمري / مركز بحوث السنة والسيرة / قطر.
- ٩٤- السيرة النبوية دروس و عبر / د. مصطفى السباعي / المكتبة الإسلامية / بيروت - لبنان / ط ٩ / ١٩٨٦ م.
- ٩٥- السيرة النبوية في ضوء المصادر الأصلية دراسة تحليلية/د.مهدي رزق الله أحمد/مركز الملك فيصل للبحوث والدراسات الاسلامية/الرياض/ط١/١٩٩٢م.
- ٩٦- شرح اعتقاد أصول أهل السنة والجماعة / الإمام أبي القاسم هبة الله أبي الحسن الطبري اللالكائي / تح: د.أحمد بن سعيد حمد الغامدي / دار الطيبة للنشر / الرياض / ط ٥ / ١٤١٨ هـ
- ٩٧- شرح السنة / الإمام حسين بن مسعود البغوي / تح: الشيخ شعيب الأرناؤوط والأستاذ زهير شوايس / المكتب الإسلامي / بيروت / ط ٢ / ١٩٨٣ م.
- ٩٨- شرح المواهب اللدنية / الأمام الزرقاني / طبعة مصر.
- ٩٩- شرح معاني الآثار / الأمام ابي جعفر الطحاوي / تح: محمد زهري النجار / دار الكتب العلمية / بيروت / ط ٢ / ١٤٠٧ هـ
- ١٠٠- الشريعة / أبي بكر محمد بن الحسين الأجرى البغدادي / تح: محمد حامد الفقى / مطبعة السنة المحمدية / ١٩٥٠ م، مع طبعة دار الوطن / الرياض / تح: د. عبدالله بن عمر بن سليمان / ط ٢ / ١٩٩١ م.
- ١٠١- شعب الإيمان / الإمام أحمد بن حسين البيهقي / تح: محمد السعيد زغلول / دار الكتب العلمية / بيروت / ١٤١٠ هـ

- ١٠٢- شفاء العليل / الإمام شمس الدين محمد بن أبي بكر ابن القيم الجوزية / تح: خالد عبد اللطيف العلمي / دار الكتاب العربي / بيروت / ط ٣ / ١٤١٨ هـ
- ١٠٣- الشفاء بتعريف حقوق المصطفى / القاضي أبي عقيل عياض بن موسى / تح: محمد العلاوي / ط ١ / ١٤٢٣ هـ
- ١٠٤- الشمائل المحمدية / يحيى بن محمد بن عيسى الترمذي / دار الكتب العلمية / بيروت.
- ١٠٥- صحيح ابن خزيمة / الإمام محمد بن إسحاق بن خزيمة / تح: الدكتور محمد مصطفى الأعظمي / المكتب الإسلامي / بيروت / ط ١ / ١٩٧٢ م.
- ١٠٦- صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان الفارسي / تح: الشيخ شعيب الأرنؤوط / مؤسسة الرسالة / بيروت / ط ٢ / ١٩٩٣ م.
- ١٠٧- صحيح الأدب المفرد / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / دار الصديق للنشر والتوزيع / عمان / ط ١ / ١٩٩٤ م.
- ١٠٨- صحيح البخاري / الإمام محمد بن إسماعيل البخاري / المطبعة السلفية / ط ٢ / ١٤٠٧ هـ
- ١٠٩- صحيح الترغيب والترهيب / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط ١ / ١٤٠٢ هـ مع طبعة مكتبة المعارف / الرياض / ط ١ / ٢٠٠٠ م.
- ١١٠- صحيح الجامع الصغير وزيادته / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط ٢ / ١٩٨٦ م.
- ١١١- صحيح السيرة النبوية / إبراهيم العلي / مراجعة: د. همام سعيد / دار النفائس / عمان / ط ٢ / ١٩٩٦ م.
- ١١٢- صحيح السيرة النبوية / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتبة الإسلامية / عمان / ط ١ / ١٤٢١ هـ
- ١١٣- صحيح سنن ابن ماجة / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة التربية العربي / ط ١ - ١٩٨٦ م.
- ١١٤- صحيح الكلم الطيب / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط ١ / ١٩٨٤ م.
- ١١٥- صحيح الفقيه والمتفقه / الخطيب البغدادي / اختصار و تح: عادل بن يوسف العزازي / دار الوطن / الرياض / ط ١ / ١٤١٨ هـ
- ١١٦- الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين / الشيخ مقبل بن هادي الوادعي / مكتبة دار القدس / صنعاء / ط ١ / ١٩٩٦ م.

- ١١٧- الصحيح المسند من أسباب النزول / الشيخ مقبل بن هادي الوادعي / مكتبة دار القدس / صنعاء / ط١ / ١٩٩٣م.
- ١١٨- الصحيح المسند من أحاديث الفتن والملاحم وأشراف الساعة/مصطفى العدوي أبو عبد الله/دار الهجرة للنشر والتوزيع - الرياض/ط١/١٤١٢ - ١٩٩١.
- ١١٩- الصحيح المسند من فضائل الصحابة /مصطفى بن العدوي/دار ابن عفان /السعودية / ط١/١٩٩٩م.
- ١٢٠- صحيح سنن أبي داود / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتب التربية العربي / ط١ / ١٩٨٨م.
- ١٢١- صحيح سنن الترمذي / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتب التربية العربي / مع طبعة دار المعارف / الرياض / ط١ / ١٩٨٧م.
- ١٢٢- صحيح سنن النسائي / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة التربية العربي / ط١ / ١٩٨٨م.
- ١٢٣- صحيح مسلم / الإمام مسلم بن الحجاج القشيري / تح: محمد فؤاد عبد الباقي / دار أحياء الكتب العلمية / بيروت / ط١ / ١٣٧٤هـ
- ١٢٤- صحيح موارد الظمان إلى زوائد ابن حبان/ أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين، بن الحاج نوح بن نجاتي بن آدم، الأشقودري الألباني (المتوفى: ١٤٢٠ هـ/ (دار الصميعة للنشر والتوزيع، الرياض - المملكة العربية السعودية/ ط١ / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ١٢٥- صفة الحج النبي/ تأليف: محمد ناصر الدين الألباني/المكتب الإسلامي - بيروت/ ط٥ / ١٣٩٩ هـ
- ١٢٦- ضعيف الأدب المفرد / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / دار الصديق للنشر والتوزيع / عمان / ط١ / ١٩٩٤م.
- ١٢٧- ضعيف الجامع الصغير وزيادته / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط٢ / ١٩٨٦م.
- ١٢٨- ضعيف سنن أبي داود / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة التربية العربي / ط١ / ١٩٨٨م، مع طبعة / المكتب الإسلامي / بيروت / ط١ / ١٤١٢هـ
- ١٢٩- ضعيف سنن الترمذي / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة المعارف / الرياض / ط١ / ١٤٢٠هـ مع طبعة مكتبة المعارف / الرياض / ط١ / ١٤٢٠ هـ
- ١٣٠- ضعيف سنن ابن ماجة / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة المعارف / الرياض / ط١ / ١٤١٧هـ مع طبعة مكتبة المعارف / الرياض / ط١ / ١٤١٧ هـ

- ١٣١- ضعيف سنن النسائي/ الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة التربية العربي / ط١ / ١٤١١هـ
- ١٣٢- الطبقات الكبرى / الأمام محمد بن سعد / تح: زياد محمد / مكتبة العلوم و الحكم / المدينة / ط٢ / ١٤٠٨ هـ
- ١٣٣- العلل المتناهية في الأحاديث الواهية / الإمام أبو الفرج عبد الرحمن ابن الجوزي / تقديم الشيخ خليل الميس / دار الكتب العلمية / بيروت / ط١ / ١٩٨٣م.
- ١٣٤- العلو للعلي الغفار في إيضاح صحيح الأخبار وسقيمها/ شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قَائِمَاز الذهبِي (المتوفى: ٧٤٨هـ)/تح: أبو محمد أشرف بن عبد المقصود/مكتبة أضواء السلف - الرياض/١/١٤١٦هـ - ١٩٩٥م.
- ١٣٥- عمل اليوم والليلة / أحمد بن شعيب النسائي / تح: الدكتور فاروق حمادة /مؤسسة الرسالة / ط١ / ١٤٠٦هـ
- ١٣٦- عيون الأثر / محمد بن محمد بن سيد الناس / الحلبي و شركائه / القاهرة / ١٣٥٦هـ
- ١٣٧- غاية المرام في تخريج أحاديث الحلال والحرام / الشيخ محمد ناصر الدين الألباني/ المكتب الإسلامي/ بيروت / ط٣ / ١٩٨٥م.
- ١٣٨- غريب الحديث / ابن قتيبة الدينوري / تح: عبدالله الجبوري / مطبعة العاني / بغداد / ط١ / ١٣٩٧هـ
- ١٣٩- غزوة أحد (دراسة دعوية) / محمد عبد القادر / دار الفرقان / عمان / ط١ / ١٩٨٢م.
- ١٤٠- فتاوى الشيخ الألباني / جمع: عكاشة عبد المنان الطيبي / دار الجيل / بيروت / ط٢ / ١٩٩٥م
- ١٤١- فتح الباري شرح صحيح البخاري / الحافظ ابن حجر العسقلاني / دار الكتب العلمية / بيروت / ط١ / ١٩٨٩م.
- ١٤٢- فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير / الإمام محمد بن علي بن محمد الشوكاني / تح وتخرّيج: سيد إبراهيم دار الحديث / القاهرة / ط١ / ١٩٩٣م.
- ١٤٣- الفردوس بمأثور الخطاب/ شيرويه بن شهردار بن شيرويه الديلمي أبو شجاع/تح: السعيد بن بسيوني زغلول/دار الكتب العلمية/ط١/١٤٠٦ - ١٩٨٦.
- ١٤٤- فقه السيرة / محمد الغزالي / تخرّيج: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مطبعة حسان / القاهرة/ ط٧ / ١٩٧٦م.

- ١٤٥- الفقيه و المتفقه/ أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت بن أحمد بن مهدي الخطيب البغدادي (المتوفى: ٤٦٣هـ)/تح: أبو عبد الرحمن عادل بن يوسف الغرازي/دار ابن الجوزي - السعودية/ط٢/١٤٢١هـ
- ١٤٦- الفهرست الموضوعي لآيات القرآن الكريم / جمع وترتيب: محمد مصطفى محمد / بغداد / الطبعة الثانية / ١٩٨٤م.
- ١٤٧- الفوائد المجموعة في الأحاديث الموضوعة/محمد بن علي بن محمد الشوكاني (المتوفى: ١٢٥٠هـ)/تح: عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني/ دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.
- ١٤٨- الكافي الشاف في تخريج الكشاف / الحافظ ابن حجر العسقلاني / تصحيح: مصطفى حسين أحمد / دار الكتاب العربي / بيروت / ط٣ / ١٩٨٧م.
- ١٤٩- الكامل في ضعفاء الرجال / أبو أحمد عبد الله بن عدي الجرجاني/تح: مازن محمد السرساوي/مكتبة الرشد - الرياض/ط١/١٤٣٤هـ - ٢٠١٣هـ
- ١٥٠- كتاب البعث والنشور /الحافظ أحمد بن الحسين البيهقي / ت: عامر أحمد حيدر / مركز الأبحاث الثقافية / بيروت / ط١ / ١٩٨٦م.
- ١٥١- كتاب الأصنام/هشام بن محمد بن السائب الكلبى أبو المنذر/تح: أحمد زكي باشا/دار الكتب المصرية/١٩٩٥
- ١٥٢- كتاب المناسك/ سعيد بن أبي عروبة العدوي/عامر حسن صبري/ دار البشائر الإسلامية/١٤٢١ - ٢٠٠١م.
- ١٥٣- كتاب الإيمان / الإمام محمد بن اسحاق ابن منده / تح: دكتور: الفقيهي / الجامعة الإسلامية / المدينة / ١٤١٠هـ
- ١٥٤- كتاب المراسيل / الحافظ أبي داود السجستاني /تح: الشيخ الشعب الأرنؤوط / مؤسسة الرسالة / بيروت / ط١/١٤٠٨هـ
- ١٥٥- كتاب فضائل الصحابة / الإمام أحمد بن حنبل / تح: وصى الله محمد بن عباس / دار العلم / جامعة أم القرى / ط١ / ١٩٨٣م.
- ١٥٦- الكشف الألهي / محمد بن محمد بن الحسين الطرابلسي / مكتبة الطالب الجامعي / مكة المكرمة / ط١ / ١٩٨٧.
- ١٥٧- كشف الخفاء ومزيل الأباسي / إسماعيل ابن محمد العجلوني / تصح: احمد القلاشي / مؤسسة الرسالة / بيروت / ط٤/١٤٠٥هـ

- ١٥٨- الكلم الطيب / شيخ الإسلام تقي الدين أحمد بن عبد الحلیم بن تيمية / تح: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط ٥ / ١٩٨٥ م.
- ١٥٩- لباب النقول في أسباب النزول / الإمام جلال الدين عبد الرحمن السيوطي / دار إحياء العلوم / بيروت / ط ٤ / ١٩٨٤ م.
- ١٦٠- لوامع الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية / الشيخ محمد بن أحمد السفاريني الحنبلي الأثري / مؤسسة الخافقين / دمشق / ط ٢ / ١٤٠٢ هـ.
- ١٦١- المؤطأ / الأمام مالك بن أنس / تح: محمد فؤاد عبد الباقي / مع طبعة دار الندوة الجديدة / بيروت.
- ١٦٢- المجالسة وجواهر العلماء / أحمد بن مروان الدينوري / تح: حشهو بن حسن ال سليمان / دار ابن حزم / بيروت / ط ١ / ١٩٩٨ م.
- ١٦٣- مجمع الزوائد ومنبع الفوائد / الحافظ علي بن أبي بكر الهيثمي / دار الكتب / بيروت / ط ٢ / ١٩٦٧ م، مع: بغية الرائد في تح مجمع الزوائد / تح: عبدالله محمد الدرويش / دار الفكر / بيروت / ط ١ / ١٤١٢ هـ
- ١٦٤- مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة/محمد حميد الله/دار النفائس/ ط ٦/١٤٠٧ - ١٩٨٧
- ١٦٥- محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم/محمد رشيد رضا/مؤسسة الريان.
- ١٦٦- مختصر شرح العقيدة الطحاوية / ابن أبي العز الدمشقي / إختصار / تح: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / دار النذير / بغداد/ ط ١ / ١٩٦٩ م.
- ١٦٧- مختصر الشمائل المحمدية / إختصار وتح: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / مكتبة المعارف / الرياض / ط ٣ / ١٤١٠ هـ
- ١٦٨- المدخل إلى كتاب الإكليل/بو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدويه بن نُعيم بن الحكم الضبي الطهماني النيسابوري المعروف بابن البيع (المتوفى: ٤٠٥هـ)/تح: د. فؤاد عبد المنعم أحمد/دار الدعوة - الاسكندرية.
- ١٦٩- مستخرج أبي عوانة/أبو عوانة يعقوب بن إسحاق بن إبراهيم النيسابوري الإسفراييني (المتوفى: ٣١٦هـ)/ أيمن بن عارف الدمشقي/دار المعرفة - بيروت/ط ١/١٤١٩هـ- ١٩٩٨ م.
- ١٧٠- المستدرك على الصحيحين / الإمام الحافظ أبي عبد الله الحاكم النيسابوري / دائر المعارف النظامية / الهند / ط ١ / ١٣٤١ هـ مع طبعة دار المعرفة / بيروت / تح: عبدالسلام بن محمد / ط ١ / ١٩٩٨ م.

- ١٧١- مسند ابي عوانة / الأمام يعقوب بن اسحاق الأسفرائيني / دار الفكر / بيروت.
- ١٧٢- مسند أحمد بن حنبل / الأمام أحمد بن حنبل الشيباني / تصحيح: محمد زهري الغمراوي / طبعة دار الفكر / بيروت / ط٢ / ١٣٩٨هـ.
- ١٧٣- المسند / أحمد بن حنبل الشيباني / بتح: الشيخ أحمد محمد شاكر / ط٣ / ١٩٧٤م / دائر المعارف / مصر.
- ١٧٤- المسند / أحمد بن حنبل الشيباني / تح: شعيب الأرنؤوط / عادل مرشد / إبراهيم الزبيق.
- ١٧٥- مسند أبي يعلي الموصلي / الحافظ أحمد بن علي بن المثنى / تح / حسين سليم أسد / دار المأمون / دمشق / ط١ / ١٩٨٤م.
- ١٧٦- مسند البزار ((كشف الأستار عن زوائد البزار)) / نورالدين علي بن ابي بكر الهيثمي / تح: حبيب الرحمن الأعظمي / مؤسسة الرسالة / ١٩٧٩م.
- ١٧٧- المسند / الحافظ عبد الله بن الزبير / الحميدي / تح: حبيب الرحمن الأعظمي / دار الكتب العلمية / بيروت / ط١ / ١٩٨٨م.
- ١٧٨- مسند الطيالسي / الأمام أبي داود الطيالسي / تح: عبد الرحمن البنا الساعاتي / المكتبة الإسلامية / بيروت / الطبعة الثانية / ١٤٠٠هـ.
- ١٧٩- مسند الشهاب/ أبو عبد الله محمد بن سلامة بن جعفر بن علي بن حكيمون القضاعي المصري (المتوفى: ٤٥٤هـ)/ تح: حمدي بن عبد المجيد السلفي/ مؤسسة الرسالة - بيروت/ ط٢/ ١٤٠٧هـ- ١٩٨٦م.
- ١٨٠- مشكاة المصابيح / الخطيب التبريزي / تح: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط١ / ١٩٦٦م.
- ١٨١- مشكلة الفقر / الدكتور يوسف القرضاوي / تح: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني / المكتب الإسلامي / بيروت / ط١ / ١٩٨٤م.
- ١٨٢- مشكل الآثار / الإمام أبي جعفر الطحاوي / تصح: محمد عبد السلام شاهين / ط١ / ١٩٩٥م / دار الكتب العلمية / بيروت.
- ١٨٣- مصابيح السنة / الإمام الحسين بن مسعود البغوي / ت: يوسف عبدالرحمن / جمال حمدي / دار المعرفة / بيروت / ط١ / ١٩٨٧م.

٥٤٤ رِيَانِي بِيْغِهِ مَبْهَرِي خَوَا ﷺ لَهُ قَوْرثَان و فِهْر مَوُوْدِه كَانْدَا

- ١٨٤- المصنف / الحافظ أبي بكر عبد الرزاق بن همام / تح: حبيب الرحمن الأعظمي / المكتب الإسلامي / بيروت / الطبعة الثانية / ١٩٨٣ م.
- ١٨٥- المصنف في الأحاديث والآثار / الحافظ أبي بكر بن أبي شيبة / تح: عبد الخالق الأفغاني / الدار السلفية / الهند / ١٩٧٩ م.
- ١٨٦- المصنوع في معرفة الحديث الموضوع / علي القاري الحنفي / تح: عبد الفتاح أبو غدة / مؤسسة الرسالة / بيروت / الطبعة الثانية / ١٣٩٨ هـ.
- ١٨٧- المطالب العالية بزوائد المسانيد الثمانية / الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني / تح: غنيم بن عباس / ياسر بن إبراهيم / دار الوطن / الرياض / ط ١ / ١٩٩٧ م.
- ١٨٨- المعارف / ابن قتيبة عبد الله بن مسلم الدينوري / دار احياء التراث العربي / بيروت / ط ٢ / ١٣٩٠ هـ.
- ١٨٩- المعجم الأوسط / الحافظ أبي القاسم سليمان بن أحمد الطبراني / تح: محمد الطحان / مكتبة المعارف / الرياض.
- ١٩٠- معجم الصحابة/أبو الحسين عبد الباقي بن قانع بن مرزوق بن واثق الأموي بالولاء البغدادي (المتوفى: ٣٥١هـ)/تح: صلاح بن سالم المصري/مكتبة الغرباء الأثرية - المدينة المنورة/ط١/١٤١٨هـ.
- ١٩١- المعجم الصغير / الحافظ أبي القاسم سليمان بن أحمد الطبراني / تح: عبد الرحمن محمد عثمان / المكتبة السلفية / المدينة / ١٣٨٨ هـ.
- ١٩٢- المعجم الكبير / الحافظ أبي القاسم سليمان بن أحمد الطبراني / تح: حمدي عبد المجيد السلفي / مكتبة الزهراء / الموصل / ط ٢ / ١٩٨٥ م.
- ١٩٣- معرفة السنن و الآثار / الحافظ أحمد بن حسين البيهقي / تح: عبد المعطي القلعجي / دار ابن قتيبة / دمشق / ط ١ / ١٤١١ هـ.
- ١٩٤- المعرفة والتاريخ/يعقوب بن سفيان بن جوان الفارسي الفسوي، أبو يوسف (المتوفى: ٢٧٧هـ)/تح: أكرم ضياء العمري/ مؤسسة الرسالة، بيروت/ الثانية، ١٤٠١ هـ- ١٩٨١ م.
- ١٩٥- المغازي / عروة بن الزبير / تح: د. محمد الأعظمي / مكتبة التربية / الرياض / ط ١ / ١٤٠١ هـ.
- ١٩٦- المغني عن حمل الأسفار في الأسفار / الحافظ عبد الرحيم بن الحسين العراقي / مطبوع بهامش ((أحياء علوم الدين)) طبعة ١٩٣٩ م.
- ١٩٧- المغانم المطابة في معالم طابة/محمد بن يعقوب الفيروزآبادي مجد الدين/تح: حمد الجاسر/دار

اليمامة للبحث والترجمة والنشر / ط ١ / ١٣٨٩ - ١٩٦٩

- ١٩٨ - المقصد العلي في زوائد ابي يعلى الموصلي / الحافظ علي بن ابي بكر الهيثمي / تح: سيد كسروي حسن / ط ١ / ١٤١٣ هـ. المقاصد الحسنة في بيان كثير من الأحاديث المشتهرة على الألسنة / شمس الدين أبو الخير محمد بن عبد الرحمن بن محمد السخاوي (المتوفى: ٩٠٢ هـ) / تح: محمد عثمان الخشت / دار الكتاب العربي - بيروت / ط ١ / ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م
- ١٩٩ - مناقب الشافعي للبيهقي / أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي (٣٨٤ - ٤٥٨ هـ) / تح: السيد أحمد سقر / مكتبة دار التراث - القاهرة / ط ١ / ١٣٩٠ هـ - ١٩٧٠ م
- ٢٠٠ - منتخب كنز العمال / العلامة علاء الدين علي المتقي الهندي / مطبوع بهامش / مسند الإمام أحمد / الطبعة الثانية / ١٣٩٨ هـ / دار الفكر / بيروت.
- ٢٠١ - المنتخب من المسند عبد بن حميد / الأمام عبد بن حميد / تح: الشيخ صبحي السامرائي / عالم الكتب / بيروت / ١٤٠٨ هـ
- ٢٠٢ - المنتقى من منهاج الاعتدال في نقض كلام أهل الرفض والاعتزال / شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قَائِمَاز الذهبى (المتوفى: ٧٤٨ هـ) / تح: محب الدين الخطيب.
- ٢٠٣ - نتائج الأفكار في تخريج أحاديث الأذكار / أحمد بن علي بن حجر العسقلاني أبو الفضل شهاب الدين / تح: حمدي عبد المجيد السلفي / دار ابن كثير / ٢٠٠٨ - ١٤٢٩ .
- ٢٠٤ - هؤلاء في الجنة / عكاشة عبد المنان الطيبي / مكتبة التراث الإسلامي / القاهرة / مصر / ١٩٨٩ م.

ناوەرۆك

لاپەرە	بابەت
۵	ئازادکردنى شارى مەككە
۵	هەلۆشاندىنەوى پەيماننامەكە
۷	هاتنى عەمرى كورپى سالىم و بەدىلى كورپى ومرقا بۆلاى پېغمبەر ﷺ
۹	هاتنى ئەبوسوفيان بۆ تازەکردنەوى رېكەوتنامەكەى خودەيبىيە
۱۴	خۇئامادەکردن بۆ جەنگ و شاردنەوى هەوالئەكە
۱۸	نامەكەى حاتەبى كورپى ئەبوبەلتەعە
۲۲	دەرچوون بەرەو شارى مەككە
۲۴	ئەو پېشھاتانەى لەرپىگەى مەككە رووياندا.
۲۴	۱. پەيدا بوونى شاعىرەكە
۲۴	۲. عەبدوئىللا ئەبوسوفيان دەگەن بەسوپاى موسولمانان
۲۶	۳. پېغمبەر ﷺ سەردانى گۆرى داىكى دەكات
۲۷	۴. نەخۇش كەوتنى سەھلى كورپى حەنىف
۳۰	۵. هاتنى عەبباسى مامى پېغمبەر ﷺ
۳۰	۶. شكاندىنى رۇزوو
۳۲	۷. خواردنى كوباس
۳۴	۸. ئەنەس رادىكە كەرويشكىك راودەكات
۳۴	۹. بىنىي كۆمەلىك قەلەرەشى زۆر

۳۵	موسولمانبوونی ئەبوسوفیان
۴۸	نزیکبوونهوه له شاری مهککه
۵۰	رێکخستنی سوپا
۵۳	چوونه ناو شاری مهککه
۵۸	شکاندنی بتهکان
۵۹	پیغمبهر ﷺ داوای کلیلهکانی کهعبه دهکات
۶۰	دەرھێنانی بتهکان و سرپنهوهی وینهکان لهناو کهعبه
۶۵	وتاری یهکهه
۶۷	بیلال بانگ ئەدات لهسەر کهعبه
۶۸	وتهی ئەنصاریهکان لهنیو خۆیاندا
۷۰	موسولمانبوونی ئەبووقحافهی باوکی ئەبوبهکری صدیق ﷺ
۷۱	شهوێ ئازادکردنی شاری مهککه
۷۱	وتاری دووهم لهپرۆژی ئازادکردنی شاری مهککه
۷۷	ئەوانهێ فهرمانی کوشتنیان درابوو
۷۹	موسولمانبوونی سهفوانی کورپی ئومهیه
۸۳	موسولمانبوونی عهکریمهێ کورپی ئەبوجههل
۸۵	موسولمانبوونی سوههیل و ئیبینو زهعبهری
۸۶	موسولمانبوونی حووهیتیبی کورپی عهبدعوذا
۸۸	خهڵکی مهککه بهئین دهمنه پیغمبهر ﷺ
۹۲	مهفرزهکانی پیغمبهر ﷺ

۹۳	مەفرزەهێ سەعدی کۆرپ زەید بۆ ڕووخاندنی مەنات
۹۳	مەفرزەهێ خالیدی کۆرپ وەلید بۆ ڕووخاندنی عوزا
۹۵	مەفرزەهێ خالیدی کۆرپ وەلید بۆ ھۆزی بەنی جوزەیمە
۹۸	مەفرزەهێ عەمری کۆرپ عاص بۆ ڕووخاندنی سواع
۹۹	ئەو ڕووداوانە لەکاتی مانەوہی پیغمبەر ﷺ لە مەککە ڕوویاندا
۹۹	۱. دەست ڕیڤینی ئافەرته دزەکە بەنی مەخزوم
۱۰۱	۲. جەئەدکردنی ئارەق خۆرێک
۱۰۲	۳. ھاتنی سائیب بۆلای پیغمبەر ﷺ
۱۰۳	۴. قەدەغەکردنی فرۆشتنی مەہی
۱۰۳	۵. خۆبەگەم زانینی پیغمبەر ﷺ
۱۰۴	۶. پیغمبەر ﷺ ھەموو نوێژەکان بەیەک دەست نوێژ دەکات
۱۰۴	۷. ئەنجامدانی نوێژی بەیانی لای کەعبە
۱۰۴	۸. گەورەیی شاری مەککە
۱۰۵	۹. گەورەیی نوێژی مزگەوتی حەرامی شاری مەککە
۱۰۶	۱۰. نوێکردنەوہی سنورەکانی حەرەمی مەککە
۱۰۶	۱۱. ئیسلام ھەردەم بەرز دەبێت و ھیچی تری بەسەردا بەرز نابێتەوہ
۱۰۶	۱۲. کۆرەگەہی زەمەعە
۱۰۷	۱۳. بلاو بوونەوہی ئیسلام
۱۰۸	۱۴. نەگێرانیەوہی کۆیلەکان
۱۰۹	۱۵. پیغمبەری خوا ﷺ لە کاتی قورئان خوێندندا سوجدە دەبات

۱۱۰	۱۶. هاوارو قیژهی ئیبلیس
۱۱۰	۱۷. قهدهغهکردنی نیکاحی موعه
۱۱۰	۱۸. پروون کردنهوهی سهروهری و گهورهیی قورپیش
۱۱۲	غەزای حونەین
۱۱۴	خۆئامادهکردن بۆ جهنگهکه
۱۱۵	به‌رێکه‌وتن به‌رهو دوزمن
۱۱۷	کوشتنی سیخوورپکی دوزمن
۱۱۹	به‌شداریکردنی ئازادکراوه‌کانی مه‌ککه له‌م غه‌زایه‌دا
۱۱۹	دره‌ختی شه‌خسه‌که
۱۲۱	سه‌رسامبوونی هه‌ندیك موسولمانان به‌ژماره‌ زۆری سوپاکه‌یان
۱۲۲	دوعاو نزای پیغمبهر ﷺ
۱۲۳	هه‌وازن دادمه‌زنه‌ ناوچه‌ی ئه‌وتاس
۱۲۶	پیغمبهر ﷺ مژده‌ ده‌داته‌ هاوه‌لانی
۱۲۸	به‌رپوه‌چوونی جهنگه‌که
۱۳۳	خۆگری پیغمبهر ﷺ و مانه‌وه‌ی له‌گۆرپانی جهنگه‌که‌دا
۱۳۵	هاوارو بانگ کردنه‌که‌ی عه‌بباس ؑ
۱۳۷	دوعاو نزای پیغمبهر ﷺ
۱۳۷	گه‌رانه‌وه‌ی هاوه‌لان
۱۴۰	شکسته‌خواردنی هه‌وازن
۱۴۲	پاوانی دوزمن وشوین که‌وتنیان بۆ ناوچه‌ی نه‌خله‌و ئه‌وتاس

۱۴۷	کوژراوانی ههوازن
۱۴۸	زیانهکانی موسولمانهکان
۱۴۹	غهزای تائیف
۱۵۲	ئابلوقه‌ی تائیف
۱۵۷	رپووداوهکانی کاتی گه‌مارۆدانی شاری تائیف
۱۵۷	۱. پرزگارکردنی حهنزه‌له‌ی کورپی ره‌بیع
۱۵۷	۲. وتاره‌که‌ی پیغمبهر ﷺ له‌ناوچه‌ی به‌ناوه‌ی تائیف
۱۵۸	۳. په‌نیره‌که‌ی تائیف
۱۵۸	۴. به‌سه‌رهاتی نیره‌موکه‌که
۱۵۹	۵. باسه‌که‌ی خوه‌یله‌ی کچی نه‌لحه‌کیم
۱۵۹	۶. ناردنی عه‌یینه‌ی کورپی حوسن بو شاری تائیف
۱۶۰	۷. دوعاو نزای پیغمبهر ﷺ له‌تائیف
۱۶۰	۸. شیعره‌کانی که‌عبی کورپی مالیک ﷺ
۱۶۱	گه‌رانه‌وه‌و هه‌لگرتنی گه‌مارۆ
۱۶۶	رینماییه‌کانی پیغمبهر ﷺ سه‌بارمت به‌ده‌سکه‌وته‌کان
۱۶۹	داب‌ه‌شکردنی ده‌سکه‌وته‌کان
۱۷۲	پیاویکی دووروو نارازی بوونی خو‌ی راده‌گه‌یه‌نیت له‌سه‌ر شیوازی داب‌ه‌شکردنی پیغمبهر ﷺ بو ده‌سکه‌وته‌کان
۱۷۳	هۆکاره‌کانی به‌خشینی به‌شی زیاتر به‌تازه‌ موسولمان بووه‌کان
۱۸۰	هاتنی نوینه‌رانی هه‌وازن
۱۸۵	موسولمان بوونی مالیکی کورپی عه‌وفی نه‌زری

۱۸۶	عهرمه دهستهکييهگان داواى دسکهوتى زياتر دهکهن
۱۸۹	لهداوى دابهشکردنى دسکهوتهگان
۱۸۹	۱.دانهوى قهرزهکهى عهبدوللاى کورپى ئهبو رصبیعه ﷺ
۱۸۹	۲.پوشاکه زرى پۆشهگانى سهفوانى کورپى ئومهيه
۱۹۰	۳.خودا خوشهويستى خوى فرپى ناداته دۆزهخهوه
۱۹۰	۴.ههريهکه نوپژ لهجى خوى بکات
۱۹۱	۵.پيزو بهخشين و خو بهکهم زانينى پيغمبهرى خوا ﷺ
۱۹۲	۶.ومفادارى پيغمبهر ﷺ
۱۹۲	۷.داواى خوینى عاميرى کورپى نهزبهتى نهشجهعى
۱۹۳	۸.قهئغانهکهى نهبوقةتاده
۱۹۴	۹.ئهبو مهحزوره فيرى بانگدان دهکريت
۱۹۵	۱۰.گهورمى پرگارکراوان و نازادکراوان
۱۹۶	۱۱.جى بهجى کردنى نهزر
۱۹۷	عومرهى جوعرانه
۲۰۰	ئهنجامهگانى نازادکردنى شارى مهککه
۲۰۱	گهپانهوه بهرهو مهدينه
۲۰۵	ناردنى چهند مهفرزميهک له داواى نازادکردنى مهککه
۲۱۳	موسولمان بوونى کهعبى کورپى زوههپيرى کورپى ئهبو سولما
۲۱۵	غهازى تهبوك
۲۱۷	ئامادهكارى موسولمانان بو غهزاکه

۲۲۴	هه‌ئویستی دووروه‌کان
۲۲۷	هه‌ئویستی عه‌ربه دهشته‌کیه‌کان
۲۲۹	سه‌ره‌تای دهر‌چوونی سوپای موسولمانان
۲۳۲	رووداوه‌کانی ریگه‌ی ته‌بوك
۲۳۲	۱. موسولمان بوونی واسیله‌ی کوری ئەسقه‌ع ﷺ
۲۳۳	۲. گه‌یشتنه‌وه‌ی ئەبو‌خه‌یسه‌مه ﷺ به‌سوپاکه‌ی موسولمانان
۲۳۴	۳. به‌ریکه‌وتنی ئەبو زەر ﷺ
۲۳۵	۴. فه‌رمووده‌که‌ی ئەبو ره‌م ﷺ
۲۳۵	۵. باران بارین
۲۳۶	۶. زۆر‌کردنی خوار‌دنه‌که
۲۳۷	۷. کێشه‌ی نیوان دوو پیاوه‌که
۲۳۸	۸. پرسیاره‌که‌ی موعازی کوری جه‌به‌ل ﷺ
۲۳۹	۹. خه‌ملاندنی خورماکه‌ی ناوچه‌ی (وادی قورا)
۲۴۰	۱۰. ون بوون و دوور‌که‌وتنه‌وه‌ی وشتره‌که‌ی پیغمبهری خوا ﷺ
۲۴۱	۱۱. ماوه‌ی مه‌سح کردنی خوف
۲۴۱	۱۲. به‌رۆژوو بوون له‌ سه‌فه‌ردا
۲۴۲	۱۳. سوتره و به‌ریه‌ستی نوێژ خوین
۲۴۲	۱۴. کۆکردنه‌وه‌ی دوو نوێژ به‌یه‌که‌وه
۲۴۳	گه‌یشتنی سوپای موسولمانان بۆ ناوچه‌ی ته‌بوك
۲۵۱	ئهو رووداوانه‌ی له‌گاتی مانه‌وه‌ی پیغمبهر ﷺ له‌ ته‌بوك روویان دا

۲۵۱	کۆچی دوایی عەبدوڵلای زولبەجادیەین ﷺ
۲۵۲	پروونکردنەوێ هەندیک لە نیشانەکانی ئاخەرزەمان
۲۵۴	پراکردن لە نەخۆشی تاعون
۲۵۴	ئازاد کردنی کۆیلە
۲۵۵	مامەئەلی بازارگانی
۲۵۵	ناردنی خالید بۆ ناوچەیی دوومی جەندەل
۲۶۱	نامەبەری قەیسەر دەگاتە لای پیغمبەری خوا ﷺ لە تەبوک
۲۶۲	گەڕانەوێ بۆ مەدینە
۲۶۴	پرووداوەکانی گەڕانەوێ
۲۶۴	۱. هەلقولانی ناو
۲۶۴	۲. مەزەنەکردن و خەمڵاندنی خورماکە
۲۶۵	۳. تێپەرپوونی پیغمبەری خوا ﷺ و هاوێلانی بە ناوچەیی حەجری خاکی سەموددا
۲۶۸	۴. عەبدورحمانی کورپی عەوف دەبیتە پێش نوێزی موسولمانان لە نوێزی بەیانیدا
۲۷۰	۵. پیغمبەری خوا ﷺ مژدەیی شەفاعەت دەداتە هاوێلانی
۲۷۲	۶. دوورپوێکان هەوێی کوشتنی پیغمبەری خوا ﷺ دەدەن
۲۷۶	۷. خوای گەورە پیغمبەرەکی ئاگاداردەگاتەوێ لە وتەیی یەکیک لە دوورپوێکان
۲۷۸	۸. ماندوو بوونی و شترەکان لە رێگادا
۲۷۸	۹. سوتانی مژگەوتی دوورپوێکان
۲۸۰	گەڕانەوێ پیغمبەری خوا ﷺ بۆ ناو شاری مەدینە

۲۸۲	ئەوانەى لى غەزاكە دواكەوتببون دىھاتن و پاساوى خۇيان بۇ پيغمبەرى خوا ﷺ باسدەكر
۲۸۳	تەوبەكەى ئەبولوبابە
۲۸۷	تەوبەكردى كەبى كورى مالىك ﷺ و ھاوۋەلانى
۲۹۶	دىمرىنجامەكانى غەزاي تەبوك
۲۹۶	ھاتنى ومفدى سقىف
۳۰۶	گەرپانەھى ومفدى سقىف
۳۱۱	ئەبو بەكر ﷺ ھەج بەخەلكى دىھكات
۳۱۵	سالى ومفدەكان
۳۱۶	۱.ھاتنى ومفدى بنى تمىم
۳۲۲	۲.ومفدى بەنى عامرى سەئسەئە
۳۲۴	۳.ومفدى بەنى سەئدى كورى بەكر
۳۲۸	۴.ھاتنى ومفدى ھۆزى عەبدولقەيس
۳۳۹	۵.ھاتنى ومفدى بەنى ھەنىفە
۳۴۵	۶.ومفدى بەنى سوداء
۳۴۸	۷.ومفدى موزەينە
۳۴۹	۸.ومفدى بەنو مونتەفىق
۳۵۰	۹.ومفدى كىندە
۳۵۲	۱۰.ومفدى بەنى ئەسەد
۳۵۳	۱۱.ومفدى بەنى بوجەيلە
۳۵۹	۱۲.ومفدى مەزحىج

۳۶۰	۱۳. ھاتنى وھفدى بەنى موھارىب
۳۶۲	۱۴. ھاتنى وھفدى دەوس
۳۶۲	۱۵. وھفدى دارىھگان
۳۶۹	۱۶. وھفدى دەيلەم
۳۶۹	۱۷. وھفدى بەنى كەلەفە
۳۷۰	۱۸. وھفدى بەنى ھارىسى كورى كەعب
۳۷۲	۱۹. وھفدى بەنى شەيبان
۳۷۵	۲۰. وھفدى بەنى لەيس
۳۷۵	۲۱. ھاتنى عەبدو رەھمانى كورى ئەبوعەقىل لەگەڭ قەومەكەى
۳۷۶	۲۲. ھاتنى فەرەھى كورى موسەيەكى مورادى
۳۷۷	۲۳. ھاتنى وھفدى ھەزرەمەوت
۳۷۹	۲۴. وھفدى بەنى قوشەير كە ناويان (بەنى عامرى كورى سەعسەعە) بوو
۳۸۲	۲۵. وھفدى جوزام
۳۸۲	۲۶. ھاتنى وھفدى فەرەھى كورى عەمر خاوەنى ولاتى مەعان
۳۸۳	۲۷. ھاتنى وھفدى نەجران
۳۸۹	ناردنى موعازى كورى جەبەل ﷺ و ئەبوموساى ئەشعەرى ﷺ بوو يەمەن
۳۹۲	نامۆزكارىھگانى پيغمبەرى ﷺ بوو موعازى كورى جەبەل
۴۰۲	ناردنى عەلى كورى ئەبوتاليب ﷺ بوو يەمەن
۴۱۱	ھەجى مائناوايى

۴۱۵	ئەو رووداوانەى كە لەرێگە روواندا
۴۱۵	۱. ئافرمت و دوومنداڵەكە و دوو درەختەكە
۴۱۷	۲. ئەنجەشە و شترەكەى لێدەخوڕپیت
۴۱۷	۳. ئافرمتیك پرسیار دەكات
۴۱۷	۴. بایەخداڤ بە دەستنوێژ
۴۱۷	۵. ئەو و شترى قوربانیه
۴۱۸	۶. سەرمتا حەج بۆ خۆت بکە
۴۱۸	۷. غەیبەت كردن گوشت خواردنە
۴۱۹	۸. ون بوونی و شترەكەى ئەبو بەكر ﷺ
۴۲۰	۹. بە رۆژوبوون و كورت كردنەوهى نوێژەكان
۴۲۰	۱۰. ئەو جێیانەى پیغمبەر ﷺ تیايدا دابەزى
۴۲۱	۱۱. لادان لە ناوچەى سەرف
۴۲۱	۱۲. دابەزین لە ناوچەى (ذو توا)
۴۲۲	چوونە شارى مەككە
۴۳۳	پیغمبهرى خوا ﷺ هەموو خزمانى هاندا بۆ بەشداری كردن لە حەج كردندا
۴۳۳	رۆژى دەستپێکردنى حەج
۴۳۵	رۆژى عەرەفه
۴۴۴	گەيشتن بۆ ناوچەى موزدەلیفه
۴۵۹	وتارەكانى پیغمبهرى خوا ﷺ لەمينا
۴۷۰	گەرانەوه بۆ مەدینه

۴۷۳	پووداوهگانى كه له گهړانهوه رووياندا
۴۷۷	ناردنى ئوسامەى كورى زميد
۴۷۸	وفاتى پېغمبەرى ﷺ
۴۸۶	سەرەتاي نەخۆشپەكەى
۴۸۹	زيادبوونى لەرزووتاكەى
۴۹۳	پېغمبەرى ﷺ دەپهويټ نوسراويك لەدواى خۆى بنوسپټ
۴۹۸	پېغمبەرى ﷺ دەپهويټ ئەبوكر پيش نوټزى بكات بۇ خەلكى
۵۰۳	يەك رۆژ پيش وفاتكردى
۵۰۴	لەدواھەمىن رۆژى ژيانيدا
۵۱۶	دياريكردى جېنشينيك بۇ پېغمبەرى ﷺ
۵۲۲	شۆردن و كفن كرىنى پېغمبەرى ﷺ
۵۲۸	كۆتايى
۵۳۰	سەرچاوهگان
۵۴۶	ناوهرۆك